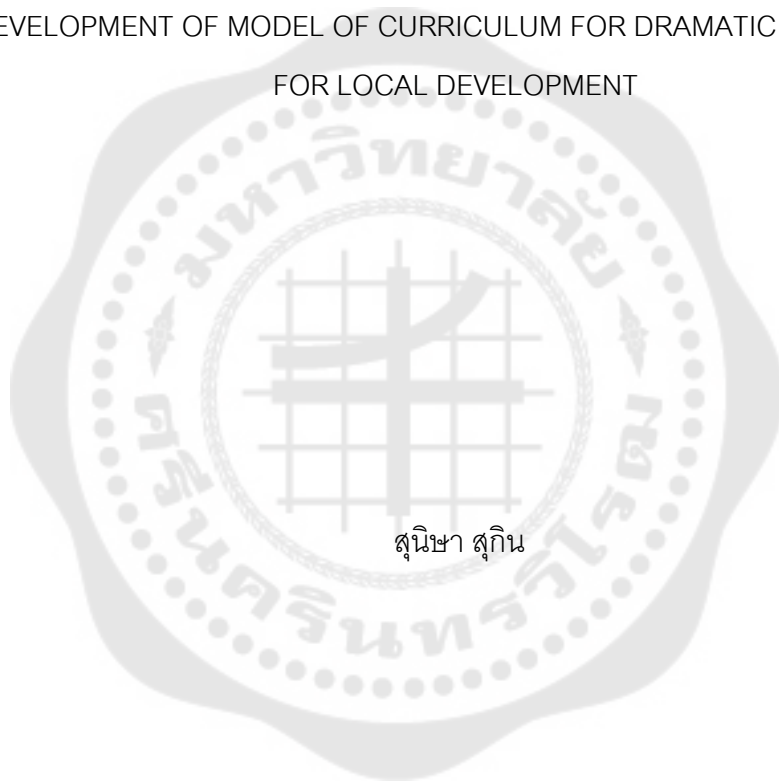

การพัฒนาโมเดลหลักสูตรครุฑศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น
THE DEVELOPMENT OF MODEL OF CURRICULUM FOR DRAMATIC ARTS TEACHERS
FOR LOCAL DEVELOPMENT

สุนิษา สุทิน

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2565

การพัฒนาโมเดลหลักสูตรครุฑศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

ปริญญานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
การศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาศิลปศึกษา
คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ปีการศึกษา 2565
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

THE DEVELOPMENT OF MODEL OF CURRICULUM FOR DRAMATIC ARTS TEACHERS
FOR LOCAL DEVELOPMENT

SUNISA SUKIN

A Dissertation Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of DOCTOR OF EDUCATION
(Ed.D. (Arts Education))

Faculty of Fine Arts, Srinakharinwirot University

2022

Copyright of Srinakharinwirot University

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง
การพัฒนาโมเดลหลักสูตรครุฑศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น
ของ
สุนิษา สุกิน

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษาดุขฎิบัณฑิต สาขาวิชาศิลปศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์จัตตชัย เอกปัญญาสกุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

คณะกรรมการสอบปากเปล่าปริญญานิพนธ์

..... ที่ปรึกษาหลัก ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปิยวดี มากพา)	(รองศาสตราจารย์ ดร.พรประพิตร์ เผ่าสวัสดิ์)
..... ที่ปรึกษาร่วม กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.มารุต พัฒนาผล)	(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ระวีวรรณ วรรณวิไชย)
 กรรมการ
	(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิตติกรณ์ นพอุดมพันธุ์)

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาโมเดลหลักสูตรครุศึกษาศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น
ผู้วิจัย	สุนิษา สุทิน
ปริญญา	การศึกษาศาสตรบัณฑิต
ปีการศึกษา	2565
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ปิยวดี มากพา
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	รองศาสตราจารย์ ดร. มารุต พัฒนาผล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1.พัฒนาโมเดลหลักสูตรครุศึกษาศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น 2.เพื่อประเมินผลมาตรฐานด้านอรรถประโยชน์ มาตรฐานด้านความเป็นไปได้ มาตรฐานด้านความเหมาะสม และมาตรฐานด้านความถูกต้องแม่นยำของโมเดลหลักสูตรครุศึกษาศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ใช้วิธีการดำเนินการวิจัยในรูปแบบ การวิจัยและพัฒนา ร่วมกับรูปแบบการพัฒนาหลักสูตรที่ผู้วิจัยสังเคราะห์ขึ้น โดยใช้ระเบียบวิธีการวิจัยแบบผสมผสานวิธี (Mixed Methods Research) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสัมภาษณ์และแบบสอบถาม มีวิธีการศึกษาวิจัย 2 ระยะ คือ ระยะที่ 1 การพัฒนาโมเดลหลักสูตรฯ ระยะที่ 2 การพัฒนาหลักสูตรฯ ผู้ให้ข้อมูลคือ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านหลักสูตร ด้าน นวัตกรรมและด้านการพัฒนาท้องถิ่น ผู้บริหาร อาจารย์ประจำหลักสูตรครุศึกษาศาสตร์ ผู้ใช้บัณฑิต สถานฝึกประสบการณ์ วิชาชีพครู ศิษย์เก่าและศิษย์ปัจจุบันหลักสูตรครุศึกษาศาสตร์บัณฑิต สาขานวัตกรรมฯ ทั้งหมด 180 คน โดยสรุปผลการวิจัยคือ โมเดลหลักสูตร มีองค์ประกอบ 5 องค์ประกอบ ดังนี้ 1. Principle หลักการของโมเดลหลักสูตรครุศึกษาศาสตร์เพื่อพัฒนา ท้องถิ่นใช้หลักการบูรณาการ 2. Management การบริหารจัดการหลักสูตรครุศึกษาศาสตร์เพื่อพัฒนาท้องถิ่นใช้หลักการมี ส่วนร่วม 3. Curriculum เอกสารหลักสูตร การจัดการเรียนการสอนหลักสูตร ครุศึกษาศาสตร์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น ใช้ทฤษฎี (OBE)พัฒนาหลักสูตร 4. Evaluation การประเมินผลโมเดลหลักสูตรครุศึกษาศาสตร์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น โดยวิธีการหาค่าเฉลี่ย ผลการประเมินมาตรฐานด้านความเป็นไปได้ คือ 4.55 คะแนน แปลผลคือ มีความเป็นไปได้มากที่สุด ผลการประเมิน มาตรฐานด้านความเหมาะสม คือ 4.51 คะแนน แปลผลคือ มีความเหมาะสมมากที่สุด ผลการประเมิน มาตรฐานด้านอรรถประโยชน์ (Utility) คือ 4.57 คะแนน แปลผลคือ มีความเป็นประโยชน์มากที่สุด และมาตรฐานด้าน ความถูกต้องแม่นยำ (Accuracy) 4.62 คะแนน แปลผลคือ มีความถูกต้องแม่นยำมากที่สุด และองค์ประกอบที่ 5 Implementation การนำหลักสูตรครุศึกษาศาสตร์เพื่อพัฒนาท้องถิ่นไปใช้มี 3 ขั้นตอน คือ วิธีการสร้างหลักสูตร วิธีการนำ หลักสูตรไปใช้และวิธีการประเมินผลหลักสูตร

คำสำคัญ : การพัฒนาโมเดลหลักสูตร, หลักสูตรครุศึกษาศาสตร์, การพัฒนาท้องถิ่น

Title	THE DEVELOPMENT OF MODEL OF CURRICULUM FOR DRAMATIC ARTS TEACHERS FOR LOCAL DEVELOPMENT
Author	SUNISA SUKIN
Degree	DOCTOR OF EDUCATION
Academic Year	2022
Thesis Advisor	Assistant Professor Dr. Piyawadee Makpa
Co Advisor	Associate Professor Dr. Marut Patphol

This aims of this research are as follows: (1) to develop a model of the curriculum of dance teachers for local development; (2) to evaluate the standards of utility, feasibility, suitability and accuracy standards of the dance teacher curriculum model for local development by using the method of conducting research, combining research and development with the curriculum development model synthesized by the researcher. The research methodology was mixed methods. The tools used in the research were interviews and questionnaires. There were two phases of research methods: phase one was curriculum model development, and phase two, curriculum development, the information provider is a curriculum expert performing arts and in the area of local development, administrators, instructors of the dramatic arts program, graduate users and professional training institutes for teachers, as well as alumni and current students of the Bachelor of Education Program in Dramatic Arts, a total of 180 people. The curriculum model had the following five components: (1) principles: the principle of the model of the dancing teacher curriculum for local development using integrated principles; (2) management: the management of the dramatic arts teacher curriculum for local development uses the principle of participation; (3) curriculum: the curriculum documents, learning management courses, teaching dancing arts, teachers for local development use theory (OBE) to develop the curriculum; and (4) evaluation: evaluation of the curriculum model for dancing arts teachers for local development by means of averaging. The results of the standard evaluation in terms of probability was 4.55 points, and the result was most likely. The results of the evaluation standard on suitability was 4.51 points, and the interpretation was the most appropriate. The results of the standard assessment of utility was 4.57 points, interpreted was the most helpful. The standard for accuracy was 4.62 points, the interpretation was the most accurate component; and (5) implementation: there are three steps in implementing the dancing arts teacher curriculum for local development, such as how the curriculum is implemented and how the curriculum is evaluated.

Keyword : Curriculum development model, Curriculum for dramatic arts teachers, Dramatic arts for local development

กิตติกรรมประกาศ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ด้วยความกรุณาจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ปิยวดี มากพา และรองศาสตราจารย์ ดร.มารุต พัฒผล อาจารย์ที่ปรึกษา ที่ทั้งสองท่าน ได้เมตตาให้ คำปรึกษา แนะนำแนวทางในการดำเนินงานวิจัย จนปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้อย่าง สมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญ ที่กรุณาตรวจสอบเครื่องมือวิจัยที่ใช้ในการเก็บ รวบรวมข้อมูลวิจัย

ขอขอบพระคุณท่านผู้ทรงคุณวุฒิ ทางด้านหลักสูตร ด้านนาฏศิลป์ และด้านการพัฒนา ท้องถิ่นที่ท่านได้ให้มุมมอง แนวคิด วิธีการ ข้อเสนอแนะในการพัฒนาโมเดลหลักสูตรครุศึกษาศิลป์เพื่อ การพัฒนาท้องถิ่น

ขอขอบพระคุณผู้บริหาร มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ อาจารย์ประจำหลักสูตร ครุศาสตร์ บัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ ผู้นำชุมชน ท้องถิ่น ผู้บริหารสถานศึกษา ครูพี่เลี้ยง ศิษย์เก่าและศิษย์ปัจจุบัน ในการให้ข้อมูลการพัฒนาหลักสูตรครุศึกษาศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านหลักสูตร ด้านนาฏศิลป์และด้านการพัฒนาท้องถิ่น ที่ท่าน ได้กรุณาในการประเมินโมเดลหลักสูตรฯ และหลักสูตรครุศึกษาศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

ขอขอบพระคุณคณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์ทุกท่าน ที่ท่านได้กรุณาให้ข้อเสนอแนะ อันเป็นประโยชน์ในการปรับปรุงแก้ไขปริญญานิพนธ์ให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณคณะกรรมการพิจารณาทุนการศึกษาต่อ จากมหาวิทยาลัยราชภัฏ เชียงใหม่ที่มอบทุนในการศึกษาต่อระดับดุษฎีบัณฑิตในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณ บิดา มารดา ครอบครัวและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ที่ คอยให้ความช่วยเหลือและเป็นกำลังใจตลอดเส้นทางการศึกษาระดับดุษฎีบัณฑิต

คุณค่าและคุณประโยชน์อันพึงมีจากปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบและอุทิศแด่ ผู้มี พระคุณ ครูอาจารย์ ปราชญ์ในชุมชน ท้องถิ่น ผู้วิญญูหวังว่างานวิจัยนี้จะมีประโยชน์ต่อการพัฒนา การศึกษา สังคม ชุมชน ท้องถิ่น และประเทศชาติต่อไป

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญภาพ	ฎ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1. ภูมิหลัง	1
2. ความมุ่งหมายการวิจัย.....	4
3. ความสำคัญของการวิจัย	4
4.ขอบเขตของการวิจัย	5
5. นิยามศัพท์เฉพาะ.....	8
6. กรอบแนวคิดในการวิจัย	9
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	11
1. การพัฒนาโมเดลหลักสูตร	11
1.1 แนวคิดการสร้างและการพัฒนาโมเดล รูปแบบแบบจำลอง	12
1.2 แนวคิด ทฤษฎีการพัฒนาหลักสูตร	22
1.3 แนวคิดการสอนในศตวรรษที่ 21	34
1.4 การสร้างอัตลักษณ์ครู.....	47
2. นาฏศิลป์และการพัฒนาท้องถิ่น	53
2.1 แนวคิดด้านนาฏศิลป์.....	53

2.2	หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 สารานุกรมศิลป์	63
2.3	บทบาทนาฏศิลป์ต่อสังคม	64
2.4	หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขานาฏศิลป์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ	68
2.5	แนวคิดการพัฒนาท้องถิ่น	77
3.	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	85
บทที่ 3	วิธีการดำเนินงานวิจัย.....	88
1.	ขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย	88
2.	กลุ่มผู้ให้ข้อมูล	90
3.	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	93
4.	การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย	95
5.	การตรวจเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย	98
6.	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	99
บทที่ 4	ผลการศึกษา	102
1.	ผลการพัฒนาโมเดลหลักสูตรครุนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น	102
2.	ผลการประเมินโมเดลหลักสูตรครุนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น	255
บทที่ 5	สรุปผลงานวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	280
	สรุปผลการวิจัย.....	283
	อภิปรายผล	287
	บรรณานุกรม	298
	ภาคผนวก.....	303
	ภาคผนวก ก รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ	304
	ภาคผนวก ข เครื่องมือวิจัย.....	307

ภาคผนวก ค รายละเอียดของหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์เพื่อการพัฒนา
 ท้องถิ่น.....342

ภาคผนวก ง คู่มือโมเดลหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น..... 431

ประวัติผู้เขียน..... 460

สารบัญตาราง

หน้า

ตาราง 1 วิธีการเก็บข้อมูลและเครื่องมือในการเก็บข้อมูลของแต่ละกลุ่ม stakeholders	109
ตาราง 2 วิสัยทัศน์ พันธกิจระดับมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่	110
ตาราง 3 วิสัยทัศน์ พันธกิจระดับคณะครุศาสตร์	112
ตาราง 4 วิสัยทัศน์ พันธกิจระดับหลักสูตร	113
ตาราง 5 สรุปความต้องการของ Stakeholder (Stakeholder's need)	114
ตาราง 6 การสำรวจความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและวิธีการได้มาซึ่งสมรรถนะที่จำเป็น (Stakeholder's need)	116
ตาราง 7 ผลลัพธ์การเรียนรู้ระดับหลักสูตร (PLOs) กับ Knowledge/ Attitude / Skill (KAS)....	117
ตาราง 8 ผลลัพธ์การเรียนรู้ระดับหลักสูตร (PLOs) กับ Knowledge/ Attitude / Skill (KAS)และ รายวิชา	118
ตาราง 9 ผลลัพธ์การเรียนรู้ระดับรายวิชา กับ Knowledge/ Attitude / Skill.....	125
ตาราง 10 ความสัมพันธ์ของ PLOs กับมาตรฐานการเรียนรู้ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ผลการ เรียนรู้ของแต่ละด้านหมวดวิชาเฉพาะ.....	133
ตาราง 11 ความสอดคล้องของ PLOs กับวิสัยทัศน์ พันธกิจและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่สำคัญ	137
ตาราง 12 Mappingระหว่าง PLOs กับรายวิชา	143
ตาราง 13 Mapping ระหว่างกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ 5 ด้านกับรายวิชา.....	145
ตาราง 14 การพัฒนาคุณลักษณะพิเศษของผู้เรียน.....	150
ตาราง 15 ความคาดหวังของผลลัพธ์การเรียนรู้เมื่อสิ้นปีการศึกษา	159
ตาราง 16 บทบาทหน้าที่ คุณสมบัติ คุณลักษณะและความรู้ความสามารถของบุคลากรโมเดล หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตปีเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น	165
ตาราง 17 แผนการรับผู้เรียนและผู้สำเร็จการศึกษาในระยะ 5 ปี	203
ตาราง 18 รายวิชาหมวดวิชาศึกษาทั่วไปหมวดวิชาเฉพาะด้าน.....	207
ตาราง 19 แผนการศึกษา.....	212
ตาราง 20 การพัฒนาคุณลักษณะพิเศษของผู้เรียน.....	218
ตาราง 21 ความคาดหวังของผลลัพธ์การเรียนรู้เมื่อสิ้นปีการศึกษา	221
ตาราง 22 เป้าหมายการดำเนินการประเมินผลการกำกับมาตรฐาน	225
ตาราง 23 เป้าหมาย การดำเนินการประเมินผลบัณฑิต.....	225

ตาราง 24 เป้าหมาย การดำเนินการการประเมินผลหลักสูตรการเรียนการสอนการประเมินผู้เรียน	228
ตาราง 25 ผลการประเมินโมเดลหลักสูตรครุฑศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น.....	256
ตาราง 26 สรุปผลการประเมินโมเดลหลักสูตรครุฑศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นมาตรฐานด้าน ความเป็นไปได้ (Feasibility)และมาตรฐานด้านความเหมาะสม (Propriety)	262
ตาราง 27 ผลการประเมินหลักสูตรครุฑศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น	264
ตาราง 28 สรุปผลการประเมินมาตรฐานด้านอรรถประโยชน์ (Utility Standards)และมาตรฐาน ด้านความถูกต้อง(Accuracy Standards)	274

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการพัฒนาโมเดลหลักสูตรครุฑศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น	10
ภาพประกอบ 2 แสดงกรอบความคิดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21	38
ภาพประกอบ 3 แสดงทักษะแห่งอนาคตใหม่	38
ภาพประกอบ 4 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย	97
ภาพประกอบ 5 แสดงขั้นตอนการดำเนินงานวิจัยการพัฒนาโมเดลหลักสูตรครุฑศิลป์ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น	100
ภาพประกอบที่ 6 Objective วัตถุประสงค์ของโมเดลหลักสูตรครุฑศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น	105
ภาพประกอบ 7 Stakeholders ที่สำคัญของหลักสูตร	107
ภาพประกอบ 8 การวิเคราะห์ความสำคัญและ impact ของ stakeholders	108
โดยแบ่งกลุ่ม stakeholder	108
ภาพประกอบ 9 โมเดลหลักสูตรครุฑศิลป์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น	161
ภาพประกอบ 10 องค์ประกอบที่ 1 Principle หลักการโมเดลหลักสูตรครุฑศิลป์เพื่อพัฒนา ท้องถิ่น	162
ภาพประกอบ 11 องค์ประกอบที่ 2 Management การบริหารจัดการหลักสูตรครุฑศิลป์เพื่อ พัฒนาท้องถิ่น	163
ภาพประกอบ 12 หลักสูตรครุฑศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น	194
ภาพประกอบ 13 องค์ประกอบที่ 4 การประเมินผลโมเดลหลักสูตร	232
ภาพประกอบ 14 องค์ประกอบที่ 5 Implementation การนำหลักสูตรไปใช้	233

บทที่ 1

บทนำ

1. ภูมิหลัง

สังคมโลกได้วิวัฒนาการสร้างสรรค์อารยธรรมและพัฒนาการขึ้นมาเป็นลำดับ ตั้งแต่สมัยก่อนประวัติศาสตร์เข้าสู่สมัยประวัติศาสตร์จนกระทั่งถึงยุคข้อมูลข่าวสารในปัจจุบันนั้นล้วนผ่านปัญหาความขัดแย้งการกดขี่ สงคราม การแสวงหาอำนาจการแสวงหาแนวทางที่จะอยู่ร่วมกันอย่างสันติเป็นวัฏจักรอยู่เช่นนี้เสมอ ปัญหาต่าง ๆ ในแต่ละประเทศจึงกลายเป็นปัญหาาร่วมกันของสังคมโลก ทั้งปัญหาทางด้านสังคมเศรษฐกิจหรือปัญหาทางการเมืองปัญหาทางสังคมของโลกที่สำคัญมีดังนี้ 1.ปัญหาการเพิ่มประชากรและการขาดแคลนอาหาร 2.ปัญหาสิ่งแวดล้อม 3.ปัญหาการละเมิดสิทธิมนุษยชน 4.ปัญหายาเสพติดและ 5.ปัญหาโรคเอดส์ ซึ่งสังคมโลกมีลักษณะเป็นพลวัตที่มีการเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ทั้งนี้เพราะมีปัจจัยแวดล้อมหลายประการเป็นสาเหตุในการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวเหตุการณ์หรือปัญหาที่เกิดขึ้นแล้วบางเรื่องอาจสิ้นสุดไปแล้วแต่บางเรื่องยังดำเนินต่อไป (UNESCO, 2565)

สังคมโลกได้พัฒนามาสู่ยุคโลกาภิวัตน์ หรือยุคไร้พรมแดนอันเป็นผลที่เกิดจากการพัฒนาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ โลกาภิวัตน์ส่งผลกระทบต่อสังคมไทยทั้งด้านสังคมเศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อม ตัวอย่างที่เห็นได้ชัดคือ วิกฤตเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นตั้งแต่ พ.ศ.2540 ปัญหาความเหลื่อมล้ำของคนในสังคม ปัญหาด้านผู้สูงอายุที่มีปริมาณเพิ่มมากขึ้นสังคมไทยกำลังเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ ปัญหาการกดขี่ทางเพศ ปัญหาด้านเศรษฐกิจและความยากจนของคนในเมืองและท้องถิ่นปัญหาด้านอาชญากรรมและปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมของแต่ละท้องถิ่นเพื่อความอยู่รอด ไทยมีการปรับตัวทางด้านสังคมที่สำคัญ คือเน้นการพัฒนาคนโดยถือว่าคนคือทรัพยากรที่สำคัญของชาติที่เรียกว่า “ทรัพยากรมนุษย์” การส่งเสริมการมีส่วนร่วม การกระจายอำนาจจากส่วนกลางสู่ท้องถิ่นโครงการสร้างความเข้มแข็งให้แก่องค์กรท้องถิ่นการสร้างประชารัฐ โดยมุ่งประสานรัฐกับประชาชนให้เป็นหนึ่งเดียวกับการสร้างสังคมที่ร่วมกันแก้ปัญหาทุกอย่างแบบบูรณาการในรูปแบบเบญจภาคี ประกอบด้วยชุมชนรัฐ นักวิชาการองค์กรเอกชนและองค์กรธุรกิจปรับยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นโดยให้ความสำคัญกับคนในท้องถิ่นการพัฒนาต้องเกิดจากความต้องการของชาวบ้านเพื่อประโยชน์ของชาวบ้านเองดังคำพูดที่ว่า “คำตอบอยู่ที่หมู่บ้าน” ยุทธศาสตร์พัฒนานี้มีหลักการสำคัญ คือ หลักการพึ่งตนเอง ปรับเปลี่ยนวิธีการผลิตการพัฒนาบนพื้นฐานของวัฒนธรรมชุมชนให้ความสำคัญกับภูมิปัญญาชาวบ้านรวมกลุ่มเพื่อจัดตั้งองค์กรชุมชนหรือองค์กรชาวบ้านเพื่อ

สร้างความเข้มแข็งเน้นให้ “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” สร้างความมั่นคงของชาติ พัฒนาคนทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี คนเก่งโดยเชื่อว่าการศึกษามีการพัฒนาคนเพื่อพัฒนาประเทศต่อไปได้ น้อมนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นหลักนำทางในการขับเคลื่อนและวางแผนการพัฒนาประเทศเพื่อปฏิรูปประเทศสู่ความ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” และ “พลิกโฉมประเทศไทยสู่สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และสำนักนายกรัฐมนตรี, 2565)

การศึกษาเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของคนไทยทุกคนที่รัฐต้องจัดให้เพื่อพัฒนาคนไทยทุกช่วงวัย ให้ดีขึ้นทุกด้านเพื่อเป็นต้นทุนทางปัญญาที่สำคัญในการพัฒนาคุณลักษณะ ทักษะและสมรรถนะในการประกอบสัมมาชีพและดำรงชีวิตอย่างเป็นสุข อันจะนำไปสู่เสถียรภาพและความมั่นคงของสังคมและประเทศชาติที่ต้องพัฒนาให้ทัดเทียม นานาประเทศในเวทีโลกท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของโลกศตวรรษที่ 21 สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาได้ดำเนินการขับเคลื่อนแผนการศึกษาแห่งชาติ คือ การพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ที่มีคุณภาพตรงตามศักยภาพผู้เรียนที่หลากหลาย การเสริมสร้างปัจจัยทุนทางสังคมและทุนทางธรรมชาติอย่างหลากหลายที่เป็นอัตลักษณ์ของพื้นที่จากแผนพัฒนาการศึกษายุทธศาสตร์ที่ 1 ยุทธศาสตร์ที่ 2 และแผนพัฒนาการศึกษาระดับภาคและจังหวัดให้ความสำคัญกับการพัฒนาระบบการศึกษาและพัฒนาบุคลากรทางการศึกษารวมถึงสถาบันการผลิตครูกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏล้วนมีความสำคัญมากเนื่องจากผลิตบัณฑิตและมีแนวทางในการพัฒนาครูโดยเฉพาะอย่างยิ่งคณะครุศาสตร์ ศึกษาศาสตร์หรือสถาบันครุศึกษา ทั้งนี้เพราะครูถือเป็นวิชาชีพชั้นสูงที่มีความสำคัญต่อการยกระดับคุณภาพการศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ, 2559)

มหาวิทยาลัยราชภัฏเป็นสถาบันการศึกษาที่มีอัตลักษณ์และนโยบายของมหาวิทยาลัยคือ เป็นมหาวิทยาลัยเพื่อท้องถิ่นปรัชญาการศึกษาเป็นหัวใจของการพัฒนาท้องถิ่นวิสัยทัศน์เป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำ โดยคณะครุศาสตร์มี วิสัยทัศน์ (Vision) “คณะครุศาสตร์เป็นคณะชั้นนำระดับประเทศในการผลิตและพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น” มีเอกลักษณ์ (Uniqueness) “คณะครุศาสตร์สร้างครูเก่งครูดี สืบสานประเพณีวัฒนธรรมนำท้องถิ่นพัฒนา” โดยมี พันธกิจ (Mission) ผลิตบัณฑิตและพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามมาตรฐานบัณฑิตสาขาการศึกษาและมหาวิทยาลัย โดยร่วมมือกับแหล่งฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูและเครือข่ายการเรียนรู้ในชุมชนเพื่อการเป็นพลเมืองไทยและพลโลกที่ดี โดยการผลิตบัณฑิตในปัจจุบันนั้นต้องผลิตควบคู่กับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ซึ่งจากการศึกษางานวิจัยในต่างประเทศพบว่าคุณลักษณะของครูแห่งศตวรรษที่ 21

จำเป็นต้องมีความเป็นเลิศทางด้านการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ คณาจารย์ต้องปรับตัว พัฒนา ศักยภาพและทักษะให้สอดคล้องกับการศึกษาในศตวรรษที่ 21 สถานศึกษาต้องปรับตัวและ จำเป็นต้องได้รับการสนับสนุนอย่างเต็มที่จากผู้ดูแลของสถาบันโดยเฉพาะอย่างยิ่งในการพัฒนา และการสร้างห้องปฏิบัติการการศึกษาในศตวรรษที่ 21 หลักสูตรการศึกษาต้องมีส่วนร่วมในการ พัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น โดยวิธีการมีส่วนร่วมของครูเป็นการออกแบบและการนำหลักสูตรไปใช้ใน หลักสูตรระดับชาติเพื่อเสริมสร้างความมั่นใจและความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาหลายแง่มุมของหลักสูตร โดยเริ่มต้นจากการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นใช้วิธีแบบมีส่วนร่วมของครูในกระบวนการเรียน การสอนและรูปแบบหลักสูตรแนวทางการพัฒนาชุมชนเพื่อการฟื้นฟูโดยชุมชนพบว่า การฟื้นฟู สมรรถภาพโดยชุมชน (CBR) ได้กลายเป็นจุดสนใจสำหรับกลุ่มต่าง ๆ เช่นองค์กรอนามัยโลกและ หน่วยงานช่วยเหลือระหว่างประเทศอื่น ๆ ในการอำนวยความสะดวกในการให้บริการฟื้นฟู สมรรถภาพในประเทศกำลังพัฒนาทั่วโลกในสภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรมที่แตกต่างกันให้แนว ทางการเรียนรู้แบบยืดหยุ่น (Heikkila., 2020)

ซึ่งจากประสบการณ์ที่ผู้วิจัยได้ปฏิบัติการสอนสาขาวิชานาฏศิลป์ในมหาวิทยาลัยราชภัฏ เชียงใหม่ หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตสาขาวิชานาฏศิลป์พบปัญหาในด้านหลักสูตรคือ หลักสูตร 4 ปี ที่เริ่มใช้เมื่อ พ.ศ.2562 ในปัจจุบันเป็นหลักสูตรที่มีกระบวนการพัฒนามาจากส่วนกลาง จาก สกอ โดยปรับลดและรวมรายวิชาต่าง ๆ จากหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต 5 ปีเป็นหลักสูตรครุศาสตร บัณฑิต 4 ปี จึงทำให้รายวิชาต่าง ๆ ด้านวิชาเอกลดน้อยลงจำนวนหน่วยกิตลดน้อยลงจึงทำให้ ประสิทธิภาพด้านองค์ความรู้ลดน้อยลงตามไปด้วยและจากการวิเคราะห์หลักสูตรสัมภาษณ์ อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรและอาจารย์ครูหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา นาฏศิลป์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชและมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ได้พบปัญหาที่ สอดคล้องกัน คือ นโยบายของมหาวิทยาลัยราชภัฏเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นแต่มี จำนวนรายวิชาที่สามารถนำองค์ความรู้ไปพัฒนาท้องถิ่นน้อยจากการวิเคราะห์ด้านโครงสร้างของ หลักสูตรรวมตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 136 หน่วยกิตในหมวดวิชาการศึกษาทั่วไปทั้งหมด 30 หน่วยกิตมีจำนวนรายวิชาที่เป็นการพัฒนาท้องถิ่นจำนวน 1 วิชาคือ วิชาความเป็นพลเมืองกับ การพัฒนาท้องถิ่นจำนวน3 หน่วยกิต คิดเป็น 10% ของรายวิชาทั้งหมดในหมวดวิชาเฉพาะด้าน ทั้งหมด 100 หน่วยกิตมีจำนวนรายวิชาที่สามารถนำความรู้ไปประยุกต์กับการพัฒนาท้องถิ่น จำนวนเพียง 1 วิชา คือ วิชานาฏศิลป์พื้นเมืองจำนวน 3 หน่วยกิต คิดเป็น 3% ของรายวิชาทั้งหมด

จากการวิเคราะห์รายวิชาในหลักสูตรนาฏศิลป์ยังไม่มีรายวิชาและความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาอัตลักษณ์ของผู้เรียนด้านการพัฒนาท้องถิ่น อีกทั้งข้อมูลจากคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ และการสัมภาษณ์จากผู้เรียนฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูพบว่าเมื่อออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ผู้เรียนส่วนใหญ่มักฝึกสอนในสถาบันการศึกษาในอำเภอเมืองเนื่องจากข้อจำกัดด้านครูพี่เลี้ยงที่ต้องสำเร็จการศึกษารายวิชาเอกนาฏศิลป์มีจำนวนน้อยและข้อจำกัดในการเดินทางไปเทศกาลของคณาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏ ทำให้ผู้เรียนส่วนใหญ่ไม่มีความรู้ ทักษะและประสบการณ์ด้านการพัฒนาท้องถิ่น

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาข้างต้น ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีแนวคิดในการพัฒนาโมเดลหลักสูตรครุศึกษานาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นเพื่อเป็นการสร้างองค์ความรู้และอัตลักษณ์ให้กับผู้เรียน ในการนำองค์ความรู้ไปใช้ในการพัฒนาท้องถิ่นเพราะถ้าไม่มีท้องถิ่นที่เข้มแข็งก็ไม่มีประเทศที่เข้มแข็งไม่มีประเทศที่เข้มแข็งก็ไม่มีประชาคมโลกที่เข้มแข็ง อีกทั้งสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ พันธกิจและเป้าประสงค์ นโยบายของมหาวิทยาลัยราชภัฏแผนพัฒนาการศึกษาระดับภูมิภาค พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติแผนการศึกษาแห่งชาติ ยุทธศาสตร์ชาติ อีกทั้งผู้วิจัยคาดว่าการทำงานวิจัยครั้งนี้จักเป็นประโยชน์กับบัณฑิตสาขาวิชานาฏศิลป์มหาวิทยาลัยราชภัฏ และระบบการศึกษาไทยให้มีการพัฒนาและสร้างสรรค์บุคลากรทางวิชาชีพครูให้มีคุณภาพและผลิตบัณฑิตเพื่อพัฒนาท้องถิ่นต่อไป

2. ความมุ่งหมายการวิจัย

งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ในการศึกษาดังนี้

1. เพื่อพัฒนาโมเดลหลักสูตรครุศึกษานาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น
2. เพื่อประเมินผลมาตรฐานด้านอรรถประโยชน์ มาตรฐานด้านความเป็นไปได้ มาตรฐานด้านความเหมาะสมและมาตรฐานด้านความถูกต้องแม่นยำของโมเดลหลักสูตรครุศึกษานาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

3. ความสำคัญของการวิจัย

งานวิจัยฉบับนี้มุ่งศึกษาการสร้างโมเดลหลักสูตรครุศึกษานาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น โดยมีความสำคัญดังต่อไปนี้

1. เพื่อใช้โมเดลหลักสูตรครุศึกษานาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นเป็นต้นแบบและแนวทางให้ผู้บริหารคณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาสามารถนำข้อมูลองค์ประกอบของโมเดลหลักสูตร

ไปประยุกต์ใช้ในการออกแบบและพัฒนาหลักสูตรเพื่อผลิตบัณฑิตครูนาฏศิลป์ให้สอดคล้องตามความต้องการของการพัฒนาท้องถิ่น

2. เพื่อเป็นแนวปฏิบัติ บทบาทหน้าที่เกณฑ์คุณสมบัติคุณลักษณะและความรู้ความสามารถของผู้บริหารคณาจารย์และบุคลากรในหลักสูตรสามารถนำไปใช้ในการบริหารจัดการหลักสูตรปฏิบัติตามบทบาทและหน้าที่ของตนได้อย่างถูกต้องเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

3. เพื่อเป็นแนวทางให้คณาจารย์ออกแบบกระบวนการเรียนการสอนและการประเมินผลในการผลิตบัณฑิตให้มีความรู้ ความสามารถ มีทักษะเจตคติ อัตลักษณ์และคุณลักษณะของครูนาฏศิลป์เพื่อสามารถสร้างสรรค์ บูรณาการประยุกต์ใช้องค์ความรู้ พัฒนาป้องกันและแก้ปัญหา ด้านการศึกษา สุขภาพ จิตใจวัฒนธรรม สังคมเศรษฐกิจสิ่งแวดล้อม ประชาธิปไตย ที่สอดคล้องกับความต้องการของคนในชุมชนท้องถิ่นแต่ละบริบทของภูมิภาคต่าง ๆ

4. เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีคุณลักษณะให้สอดคล้องตามความต้องการของนโยบาย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรพัฒนาศึกษา ระดับภูมิภาคและแผนการศึกษาแห่งชาติ

4.ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

การพัฒนาโมเดลหลักสูตรครูนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นในครั้งนี้มีขอบเขตในการศึกษาด้านประชากรคือ ผู้ทรงคุณวุฒิ บุคลากรคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ ผู้นำท้องถิ่นและผู้ใช้บัณฑิต ผู้เรียนหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตสาขาวิชานาฏศิลป์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยศึกษากลุ่มประชากรดังต่อไปนี้

ระยะที่ 1 ศึกษาวิธีการสร้างโมเดลหลักสูตรครูนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล

ผู้ทรงคุณวุฒิด้านหลักสูตรด้านนาฏศิลป์และด้านการพัฒนาท้องถิ่นจำนวน 16 ท่านโดยมีเกณฑ์คุณสมบัติในการคัดเลือกดังต่อไปนี้

คุณสมบัติ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านหลักสูตร

1. มีวุฒิทางการศึกษาที่ตรงหรือสัมพันธ์ โดยสำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาโท ด้านหลักสูตรและการสอน

2. เป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรหลักสูตรและการสอนมีประสบการณ์ด้านการสอนและการพัฒนาหลักสูตรไม่น้อยกว่า 3 ปี

3. เขียนหนังสือ/ตำราหรือทำวิจัยในลักษณะที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยด้านหลักสูตรและการสอน

4. เป็นวิทยากรหรือให้บริการทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับงานด้านหลักสูตร

5. มีตำแหน่งทางด้านการบริหารจากคณะครุศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ในทบวงมหาวิทยาลัย

คุณสมบัติ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านนาฏศิลป์

1. มีวุฒิทางการศึกษาที่ตรงหรือสัมพันธ์ โดยสำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาโท ด้านนาฏศิลป์

2. เป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรนาฏศิลป์มีประสบการณ์ด้านการสอนและการพัฒนาหลักสูตรนาฏศิลป์ไม่น้อยกว่า 3 ปี

3. เขียนหนังสือ/ตำราหรือทำวิจัยในลักษณะที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยด้านนาฏศิลป์

4. เป็นวิทยากรหรือให้บริการทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับงานด้านนาฏศิลป์

5. มีตำแหน่งทางด้านการบริหารจากคณะศิลปกรรมศาสตร์ในทบวงมหาวิทยาลัย

คุณสมบัติ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านท้องถิ่น

1. มีวุฒิทางการศึกษาที่ตรงหรือสัมพันธ์ โดยสำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาโท ด้านสังคม ชุมชนท้องถิ่น

2. เป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรพัฒนาสังคม ชุมชนท้องถิ่นมีประสบการณ์ด้านการสอนและการพัฒนาหลักสูตรด้านสังคม ชุมชนท้องถิ่นไม่น้อยกว่า 3 ปี

3. เขียนหนังสือ/ตำราหรือทำวิจัยในลักษณะที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยด้านสังคม ชุมชนท้องถิ่น

4. เป็นวิทยากรหรือให้บริการทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับงานด้านสังคม ชุมชนท้องถิ่น

5. มีตำแหน่งทางด้านการบริหารจากคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ในทบวงมหาวิทยาลัย

ระยะที่ 2 รวบรวมข้อมูลในการพัฒนาหลักสูตรครุศึกษาศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล

1) บุคลากรคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏที่เปิดการสอนในหลักสูตรครุศาสตบัณฑิตศึกษานาฏศิลป์จำนวน 7 แห่งได้แก่ ปรธานสาขาวิชานาฏศิลป์ อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรนาฏศิลป์ อาจารย์ครุหลักสูตรนาฏศิลป์ จำนวน 21 ท่าน ได้แก่

1.มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ 2.มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ 3.มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
4.มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี 5.มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี 6.มหาวิทยาลัยราชภัฏ
นครราชสีมา 7.มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช โดยเลือกกลุ่มประชากรแบบเจาะจงจาก
มหาวิทยาลัยราชภัฏที่มีบริบทเมืองและชุมชนแตกต่างกันแต่ละภูมิภาค

แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นของประธานสาขาวิชานาฏศิลป์อาจารย์ผู้รับผิดชอบ
หลักสูตรนาฏศิลป์อาจารย์ครูหลักสูตรนาฏศิลป์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ ด้านคุณลักษณะของบัณฑิต
อันพึงประสงค์ในการพัฒนาหลักสูตรครุศึกษาศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นโดยเป็นแบบสัมภาษณ์ที่
ผู้วิจัยสร้างขึ้น

2) ผู้บริหารอธิการบดี คณบดีคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
จำนวน 2 ท่าน

แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้บริหารด้านปัญหาในท้องถิ่นปัญหา
การจัดการเรียนการสอนสิ่งที่ต้องการพัฒนาในกระบวนการเรียนการสอนคุณลักษณะของบัณฑิต
อันพึงประสงค์ในการพัฒนาหลักสูตรครุศึกษาศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นโดยเป็นแบบสัมภาษณ์ที่
ผู้วิจัยสร้างขึ้น

3) นายกองค้การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่และนายกเทศมนตรีนครเชียงใหม่
จำนวน 2 ท่าน

แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้นำท้องถิ่นด้านปัญหาในท้องถิ่นสิ่งที่ต้องการ
พัฒนาในท้องถิ่นคุณลักษณะของบัณฑิตอันพึงประสงค์ในการพัฒนาหลักสูตรครุศึกษาศาสตร์เพื่อ
การพัฒนาท้องถิ่นโดยเป็นแบบสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

4) ผู้ใช้บัณฑิตจากสถาบันการศึกษา จำนวน 20 ท่าน ในจังหวัดเชียงใหม่

4.1) ผู้อำนวยการโรงเรียนรัฐบาล ที่มีอายุการทำงาน 1 ปีขึ้นไปจังหวัด
เชียงใหม่ จำนวน 5 ท่าน

4.2) ผู้อำนวยการโรงเรียนเอกชนที่มีอายุการทำงาน 1 ปีขึ้นไปจังหวัด
เชียงใหม่ จำนวน 5 ท่าน

4.3) ครูพี่เลี้ยงในโรงเรียนรัฐบาล ที่มีอายุการทำงาน 1 ปีขึ้นไปจังหวัด
เชียงใหม่ จำนวน 5 ท่าน

4.4) ครูพี่เลี้ยงโรงเรียนเอกชนที่มีอายุการทำงาน 1 ปีขึ้นไปจังหวัด
เชียงใหม่ จำนวน 5 ท่าน

แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้ผู้อำนวยการโรงเรียนรัฐบาล โรงเรียนเอกชน

ครูพี่เลี้ยงในโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนเอกชนของผู้ใช้บัณฑิตด้านคุณลักษณะของบัณฑิตอันพึงประสงค์ในการพัฒนาหลักสูตรครุศึกษาศาสตร์บัณฑิตเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นโดยเป็นแบบสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

5) ศิษย์เก่าปีการศึกษา 2555-2560 หลักสูตรครุศึกษาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ จำนวน 50 คน

แบบสอบถามการพัฒนาหลักสูตรครุศึกษาศาสตร์บัณฑิตเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นด้านคุณลักษณะของบัณฑิตอันพึงประสงค์ในการพัฒนาหลักสูตรครุศึกษาศาสตร์บัณฑิตเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นโดยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

6) ผู้เรียนปัจจุบัน หลักสูตรครุศึกษาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ จำนวน 100 คน

แบบสอบถามการพัฒนาหลักสูตรครุศึกษาศาสตร์บัณฑิตเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นด้านคุณลักษณะของบัณฑิตอันพึงประสงค์ในการพัฒนาหลักสูตรครุศึกษาศาสตร์บัณฑิตเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นโดยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

จากนั้นทำการเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลรวมทั้งการนำผลการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาสรุปและพัฒนาโมเดลหลักสูตรครุศึกษาศาสตร์บัณฑิตเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

2. ขอบเขตเชิงพื้นที่เชิงเวลา

การศึกษาครั้งนี้มีขอบเขตเชิงพื้นที่คือการพัฒนาโมเดลหลักสูตรครุศึกษาศาสตร์บัณฑิตเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นของบัณฑิตหลักสูตรครุศึกษาศาสตร์บัณฑิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ โดยใช้ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลในปีการศึกษา 2564 – 2565

3. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การพัฒนาโมเดลหลักสูตรครุศึกษาศาสตร์บัณฑิต

ตัวแปรตาม ได้แก่ โมเดลหลักสูตรครุศึกษาศาสตร์บัณฑิตเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

5. นิยามศัพท์เฉพาะ

ในงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้มีนิยามศัพท์ ดังนี้

การพัฒนาโมเดลหลักสูตรหมายถึง กระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารทางวิชาการด้านแนวคิด ทฤษฎี ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาโมเดลหลักสูตรครุศึกษาศาสตร์บัณฑิตเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นรวมถึงการเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ บุคลากร คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ ผู้นำท้องถิ่น ผู้ใช้บัณฑิต ผู้เรียนและศิษย์เก่าหลักสูตรครุศึกษาศาสตร์

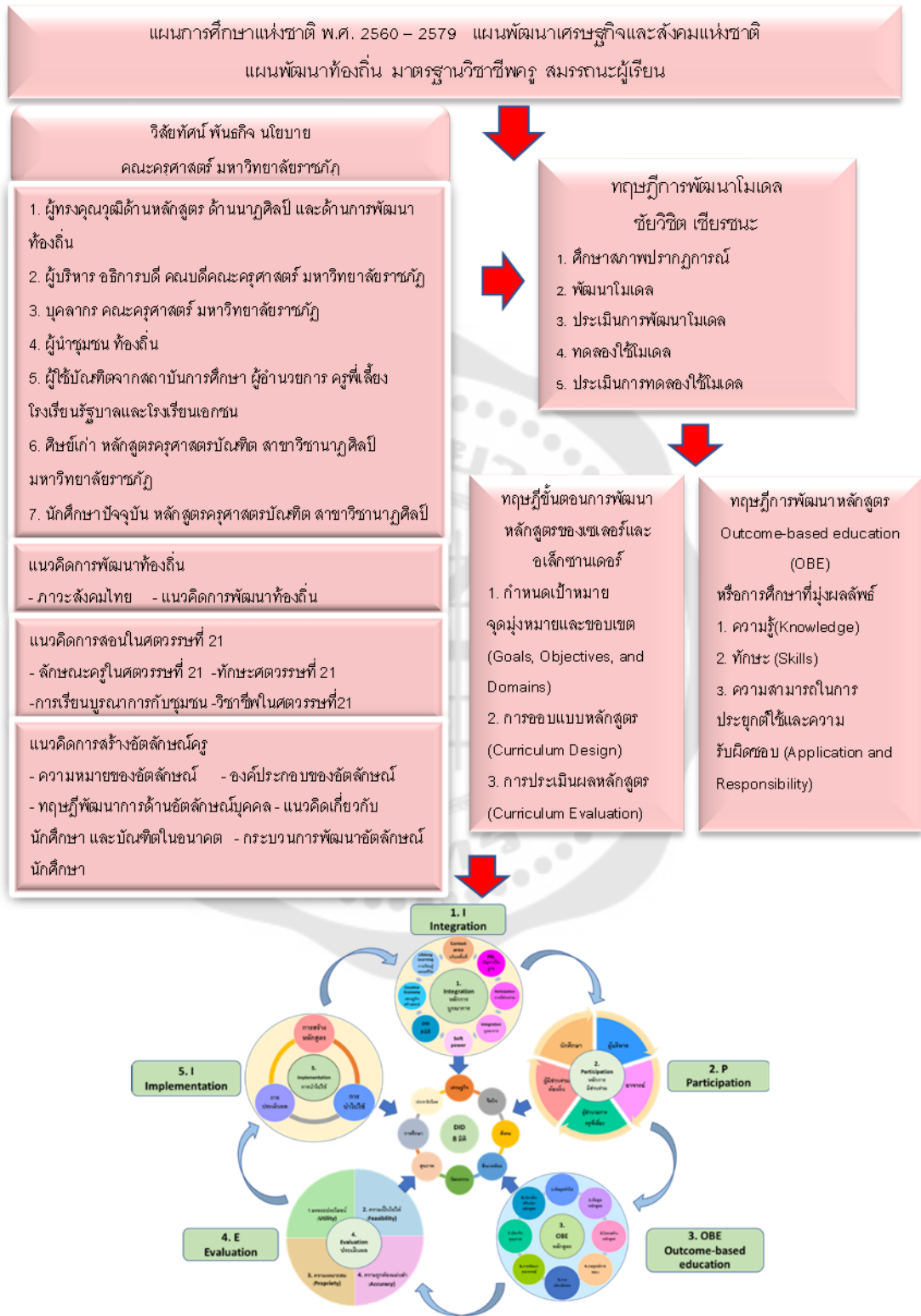
บัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ เพื่อรวบรวมข้อมูลมาวิเคราะห์เป็นโมเดล หลักสูตรครุศึกษาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

โมเดลหลักสูตรครุศึกษาศาสตร์บัณฑิต เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น หมายถึง โมเดลที่ผู้วิจัยได้ วิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ การสอบถามจากผู้ทรงคุณวุฒิและผู้ที่มีความเกี่ยวข้องโดย โมเดลหลักสูตรมีองค์ประกอบทั้งหมด 5 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบที่ 1 Principle หลักการ ของโมเดลหลักสูตรครุศึกษาศาสตร์บัณฑิตเพื่อพัฒนาท้องถิ่น องค์ประกอบที่ 2 Management การบริหารจัดการหลักสูตรครุศึกษาศาสตร์บัณฑิตเพื่อพัฒนาท้องถิ่น องค์ประกอบที่ 3 Curriculum เอกสารหลักสูตร การจัดการเรียนการสอนหลักสูตรครุศึกษาศาสตร์บัณฑิตเพื่อพัฒนาท้องถิ่น องค์ประกอบที่ 4 Evaluation การประเมินผลโมเดลหลักสูตรครุศึกษาศาสตร์บัณฑิตเพื่อพัฒนาท้องถิ่น องค์ประกอบที่ 5 Implementation การนำหลักสูตรครุศึกษาศาสตร์บัณฑิตเพื่อพัฒนาท้องถิ่นไปใช้เพื่อสร้างคุณลักษณะและอัตลักษณ์ของ บัณฑิตหลักสูตรครุศึกษาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ ให้มีความรู้ความสามารถ ในการพัฒนา ท้องถิ่น

6. กรอบแนวคิดในการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีกรอบแนวคิดในการพัฒนาโมเดลหลักสูตรครุศึกษาศาสตร์บัณฑิตเพื่อ การพัฒนาท้องถิ่นโดยมีแนวทางการพัฒนาโมเดลหลักสูตรดังกรอบแนวคิดต่อไปนี้

กรอบแนวคิดการพัฒนาโมเดลหลักสูตรครุฑศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการพัฒนาโมเดลหลักสูตรครุฑศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

ที่มา: ผู้วิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่องการพัฒนาโมเดลหลักสูตรครุศึกษาศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ผู้วิจัยได้ศึกษารวบรวมเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังรายละเอียดหัวข้อต่อไปนี้

1. การพัฒนาโมเดลหลักสูตร

- 1.1 แนวคิดการสร้างและการพัฒนาโมเดล รูปแบบแบบจำลอง
- 1.2 แนวคิด ทฤษฎีการพัฒนาหลักสูตร
- 1.3 แนวคิดการสอนในศตวรรษที่ 21
- 1.4 แนวคิดการสร้างอัตลักษณ์ครู

2. นาฏศิลป์และการพัฒนาท้องถิ่น

- 2.1 แนวคิดด้านนาฏศิลป์
- 2.2 หลักสูตรแกนกลางกลุ่มสาระนาฏศิลป์
- 2.3 บทบาทนาฏศิลป์ต่อสังคม
- 2.4 หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขานาฏศิลป์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ
- 2.5 แนวคิดการพัฒนาท้องถิ่น

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องจากเอกสารตำราเอกสารอ้างอิงและบุคลากรที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นองค์ประกอบสนับสนุนงานวิจัยเรื่องการพัฒนาโมเดลหลักสูตรครุศึกษาศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นโดยได้ศึกษาข้อมูลดังนี้

1. การพัฒนาโมเดลหลักสูตร

การพัฒนาโมเดลหลักสูตรครุศึกษาศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดเพื่อนำมาเป็นข้อมูลประกอบการพัฒนาโมเดลหลักสูตร โดยผู้วิจัยได้ศึกษาแนวความคิดการสร้างและการพัฒนาโมเดลหลักสูตรแนวความคิดการพัฒนาหลักสูตรแนวความคิดการสอนในศตวรรษที่ 21 และแนวความคิดการสร้างอัตลักษณ์ครูโดยมีข้อมูล ดังต่อไปนี้

1.1 แนวคิดการสร้างและการพัฒนาโมเดล รูปแบบแบบจำลอง

การพัฒนาโมเดลหลักสูตรครูนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาข้อมูลด้านความหมายของโมเดล ประเภทของโมเดล องค์ประกอบของโมเดลแนวคิดการสร้างและการพัฒนาโมเดล กระบวนการวิจัยโมเดลและโมเดลหลักสูตรจากนักการศึกษาตั้งข้อมูลต่อไปนี้

1.1.1 ความหมายของโมเดล รูปแบบแบบจำลอง

ชัยวิชิต เขียวชนะ (2560) ได้ให้ความหมายของคำว่าโมเดล คือ รูปแบบแบบจำลองตัวแบบ ซึ่งทุกคำเหล่านี้มีนิยาม ความหมายว่าโครงสร้างความสัมพันธ์ของส่วนประกอบ ตัวแปร หลักการแนวคิด ฟังก์ชันต่าง ๆ ที่สามารถอธิบายปรากฏการณ์ของเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

ทิตินา แซมมณี (2560) ได้กล่าวอธิบายความหมายของรูปแบบไว้ว่ารูปแบบ หมายถึงเครื่องมือทางความคิดที่บุคคลใช้ในการสืบเสาะหาคำตอบ ความรู้ ความเข้าใจในปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นโดยสร้างมาจากความคิด ประสบการณ์การใช้อุปมาอุปไมย หรือจากทฤษฎีหลักการต่าง ๆ และแสดงออกในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง

Raj (1996) ได้ให้ความหมายของคำว่ารูปแบบ (Model) ในหนังสือ Encyclopedia of Psychology and Education ไว้ 2 ความหมายดังนี้ 1) รูปแบบ คือรูปย่อของความจริงของปรากฏการณ์ ซึ่งแสดงด้วย ข้อความ จำนวนหรือ ภาพ โดยการลดทอนเวลาทำให้เข้าใจความจริงของปรากฏการณ์ได้ดียิ่งขึ้น 2) รูปแบบ คือ ตัวแทนของการใช้แนวความคิดของโปรแกรมที่กำหนดเฉพาะ

Good (1973) ในพจนานุกรมการศึกษาได้รวบรวมความหมายของรูปแบบเอาไว้ 4 ความหมาย คือ 1) เป็นแบบอย่างของสิ่งใดสิ่งหนึ่งเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างหรือทำซ้ำ 2) เป็นตัวอย่างเพื่อเลียนแบบเช่นตัวอย่างในการออกเสียงภาษาต่างประเทศเพื่อให้ผู้เรียนได้เลียนแบบ 3) เป็นแผนภูมิหรือรูปสามมิติซึ่งเป็นตัวแทนของสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือหลักการหรือแนวคิด 4) เป็นชุดของปัจจัยตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันซึ่งรวมตัวกันเป็นตัว ประกอบและเป็นสัญลักษณ์ทางระบบสังคม อาจจะเขียนออกมาเป็นสูตรทางคณิตศาสตร์หรือบรรยายเป็นภาษาก็ได้

Ardictionary (2008) ได้นิยามความหมายของ(Model) ว่าหมายถึงแบบจำลองที่เป็นสัดส่วนหรือเป็นประเภทเดียวกันกับของจริงหรือสัญลักษณ์ของการเป็นตัวแทนสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่คาดว่าจะเกิดในอนาคตหรือแบบแผนของสิ่งที่เตรียมไว้

การให้ความหมายของรูปแบบ (Model) ในหนังสือ Encyclopedia of Psychology and Education ไว้ 2 ความหมายดังนี้

1) รูปแบบ คือรูปย่อของความจริงของปรากฏการณ์ซึ่งแสดงด้วยข้อความ จำนวน หรือ ภาพ โดยการลดทอนเวลาและเทศะ ทำให้เข้าใจความจริงของปรากฏการณ์ได้ดียิ่งขึ้น

2) รูปแบบ คือ ตัวแทนของการใช้แนวความคิดของโปรแกรมที่กำหนดเฉพาะ

สารานุกรมสแตนฟอร์ดด้านปรัชญา (Stanford Encyclopedia of Philosophy, 2006: 671) ได้ให้ความหมายของรูปแบบในลักษณะสอดคล้องกับการให้ความหมายของ Good ว่ารูปแบบเป็นระบบหรือโครงสร้างที่ถูกสร้างขึ้นมาจากทฤษฎีทั่วไปเพื่อพรรณนาและอธิบายปรากฏการณ์นั้น ๆ

Husen (1994) ได้ให้ความหมายว่ารูปแบบ คือโครงสร้างที่ถูกนำเสนอเพื่อใช้วินิจฉัยความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบที่สร้างมาจากเหตุการณ์การยังรู้ด้วยวิธีการอุปมาอุปมัย หรือได้มาจากทฤษฎีรูปแบบจึงไม่ใช่ทฤษฎี

สรุปได้ว่าโมเดลหรือรูปแบบ หมายถึงแบบจำลองหรือแบบอย่างของสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่สามารถเป็นได้ทั้งรูปธรรมและนามธรรม โดยมีองค์ประกอบ ตัวแปรหลักการแนวคิด ฟังก์ชันต่าง ๆ ที่สามารถอธิบายปรากฏการณ์ของเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

1.1.2 ประเภทของโมเดล

นักวิชาการได้กล่าวถึงประเภทของโมเดลคือ Steiner (1988) ได้จำแนกเป็น 2 ประเภท คือ โมเดลเชิงปฏิบัติการ(Practical Model)และโมเดลเชิงทฤษฎี (Theoretical Model), Smith and others (1997) ได้จำแนก 2 ประเภทคือ โมเดลเชิงกายภาพ (Physical Model)และโมเดลเชิงสัญลักษณ์ (Symbolic Model), Keeves (1997) จำแนกรูปแบบทางการศึกษาเป็น 5 ประเภท คือ โมเดลเชิงเปรียบเทียบ (Analogue Model) โมเดลเชิงข้อความ (Semantic Model) โมเดลเชิงคณิตศาสตร์ (Mathematical Model) โมเดลเชิงสาเหตุ (Causal Model)และโมเดลเชิงแผนผัง (Schematic Model)

ชัยชีวิตเชียรชนะ ได้จำแนกประเภทโมเดลจากนามธรรมไปสู่รูปธรรมตามเกณฑ์ของความเสมือนจริงและสามารถอธิบายได้ดังนี้

1) โมเดลภาษาเป็นลักษณะการพรรณนาความสัมพันธ์ของปรากฏการณ์ด้วยคำบรรยาย เช่น รูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเอง

2) โมเดลรูปภาพเป็นลักษณะที่แสดงความสัมพันธ์ของปรากฏการณ์ด้วยลักษณะรูปภาพ จำแนกเป็น 2 ลักษณะคือ 1)ลักษณะสาเหตุ (Causal)เช่นโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของการเรียนรู้ ด้วยตนเองและ 2)ลักษณะแผนภาพ (Diagrams)เช่นรูปแบบการบริหารจัดการภาคเอกชน

3) โมเดลคณิตศาสตร์เป็นลักษณะที่แสดงความสัมพันธ์ของปรากฏการณ์ด้วยฟังก์ชันทางคณิตศาสตร์เช่นแบบจำลองสมการโปรแกรมเชิงเส้น

4) โมเดลกายภาพเป็นลักษณะที่เหมือนหรือคล้ายคลึงปรากฏการณ์จริงจำแนกเป็น
- ลักษณะที่ใช้เป็นต้นแบบเพื่อจำลองสิ่งนั้น ๆ เช่นแบบจำลองรถยนต์ หุ่นไล่กา หุ่นร้านเสื้อผ้าแบบจำลองอาคาร

- ลักษณะที่ใช้เป็นต้นแบบเพื่อการผลิตสิ่งนั้น ๆ ซึ่งมีขนาดเท่ากับของจริง เช่นแบบจำลองต้นแบบผลิตรถยนต์ ตัวแบบผลิตสินค้าตัวแบบ ผลิตอุปกรณ์

Keeves (1988) ได้แบ่งโมเดลหรือรูปแบบ ออกเป็น 4 ประเภท คือ

1) Analogue Model เป็นรูปแบบที่ใช้การอุปมาอุปไมยเทียบเคียงปรากฏการณ์ ซึ่งเป็นรูปธรรมเพื่อสร้างความเข้าใจในปรากฏการณ์ที่เป็นนามธรรม

2) Semantic Model เป็นรูปแบบที่ใช้ภาษาเป็นสื่อในการบรรยายหรืออธิบายปรากฏการณ์ที่ศึกษาด้วยภาษาแผนภูมิ หรือรูปภาพ

3) Mathematical Model เป็นรูปแบบที่ใช้สมการทางคณิตศาสตร์เป็นสื่อในการแสดงความสัมพันธ์ของตัวแปรต่าง ๆ

4) Causal Model เป็นรูปแบบที่พัฒนามาจากเทคนิคที่เรียกว่า Path Analysis และหลักการสร้าง Semantic Model โดยการนำเอาตัวแปรต่าง ๆ มาสัมพันธ์กันเชิงเหตุและผลที่เกิดขึ้น

Steiner (1988) แบ่งรูปแบบออกได้เป็น 2 ประเภทคือ 1) รูปแบบเชิงปฏิบัติ (Practical Model or Model-of) รูปแบบประเภทนี้เป็นแบบจำลองทางกายภาพเช่นแบบจำลองรถยนต์ เครื่องบินภาพจำลอง 2) รูปแบบเชิงทฤษฎี (Theoretical Model or Model-of) เป็นแบบจำลองที่สร้างขึ้นจากกรอบความคิดที่มีทฤษฎีเป็นพื้นฐาน

Steiner (1988) ได้แบ่งรูปแบบแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภทคือ

1) รูปแบบเชิงปฏิบัติ (Practical Model or Model-of) รูปแบบประเภทนี้เป็นแบบจำลองทางกายภาพเช่นแบบจำลองรถยนต์ เครื่องบินภาพจำลอง

2) รูปแบบเชิงทฤษฎี (Theoretical Model or Model-of) เป็นแบบจำลองที่สร้างขึ้นจากกรอบความคิดที่มีทฤษฎีเป็นพื้นฐาน

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า รูปแบบมีหลายประเภทด้วยกันเป็นสิ่งที่สร้างและพัฒนาขึ้นของแต่ละสาขาก็มีรูปแบบที่แตกต่างกันออกไปเช่นรูปแบบทางการศึกษาและสังคมศาสตร์ได้แบ่งออกเป็นรูปแบบที่ใช้การอุปมาอุปไมยเทียบเคียงปรากฏการณ์ ซึ่งเป็นรูปธรรมเพื่อสร้างความ

เข้าใจในปรากฏการณ์ที่เป็นนามธรรม รูปแบบที่ใช้ภาษาสื่อในการขยายหรืออภิปราย ปรากฏการณ์ ที่ศึกษาด้วยภาษาแผนภูมิ รูปภาพ รูปแบบที่ใช้สมการทางคณิตศาสตร์เป็นสื่อในการแสดงความสัมพันธ์ของตัวแปรต่าง ๆ และรูปแบบที่นำเอาตัวแปรต่าง ๆ มาสัมพันธ์กันเชิงเหตุ และผลที่เกิดขึ้นเป็นต้น

1.1.3 องค์ประกอบของโมเดลหรือรูปแบบ

นักการศึกษาได้อธิบายถึงองค์ประกอบของรูปแบบได้ 4 องค์ประกอบ ดังนี้

- 1) รูปแบบสามารถนำไปสู่การทำนายผลที่ตามมาสามารถทดสอบ / สังเกตได้
- 2) มีความสัมพันธ์เชิงสาเหตุอธิบายปรากฏการณ์เรื่องนั้น/ ปรากฏกลไกลเชิงสาเหตุที่กำลังศึกษาและอธิบายเรื่องที่กำลังศึกษา
- 3) รูปแบบช่วยจินตนาการสร้างความคิดรวบยอด ความสัมพันธ์ของสิ่งที่กำลังศึกษา/ ช่วยสืบเสาะความรู้

4) รูปแบบมีความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างมากกว่าความสัมพันธ์เชิงเชื่อมโยง

จากการศึกษาเอกสารต่าง ๆ ด้านองค์ประกอบของของโมเดลหรือรูปแบบ พบว่าไม่ปรากฏมีหลักเกณฑ์ที่เป็นเกณฑ์ตายตัวว่าโมเดลหรือรูปแบบนั้นต้องมีองค์ประกอบอย่างไรบ้าง ส่วนใหญ่จะขึ้นอยู่กับลักษณะเฉพาะของงานที่ผู้สนใจต้องการดำเนินงานโดยนำแนวคิดและทฤษฎีมาเป็นหลักคิดเพื่อสร้างองค์ประกอบและกำหนดกระบวนการต่าง ๆ เพื่อให้ได้มาเป็นองค์ประกอบของรูปแบบนั้น ๆ

1.1.4 แนวคิดการสร้างและการพัฒนาโมเดลหรือรูปแบบ

1) การสร้างโมเดลหรือรูปแบบ

ความหมายของการสร้างโมเดลหรือรูปแบบ มีนักการศึกษาได้อธิบายความหมายดังต่อไปนี้

ชัยวิชิต เขียวชนะ (2560) ได้อธิบายความหมายของการสร้างหมายถึงการริเริ่มดำเนินการ สิ่งใหม่ๆ ที่ศึกษาใหม่ไม่มีความซ้ำซ้อนกับสิ่งที่มีมาก่อน ส่วนคำว่าการพัฒนา หมายถึงการนำสิ่งที่จะศึกษาที่มีอยู่แล้วมาดำเนินการปรับปรุงหรือแก้ไขให้มีความถูกต้องเหมาะสมเป็นไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ และทันสมัยมากยิ่งขึ้น ซึ่งคำสองคำนี้ในบางครั้งถึงต้องเขียนต่อเนื่องกันเพราะมีความเชื่อมโยงกัน การสร้างและการพัฒนาโมเดลนั้นเกิดจากปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นทั้งจากธรรมชาติหรือทางสังคม เกิดการเปลี่ยนแปลงโดยส่งอิทธิพลต่อสิ่งอื่นทำให้มนุษย์ต้องการค้นหาความจริงว่าปรากฏการณ์นั้นมีหลักการแนวคิด องค์ประกอบ ตัวแปรลักษณะอย่างไรบ้างมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันอย่างไรสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงปัจจุบันหรือไม่ หากนำไปใช้จะสามารถ ทำนาย ควบคุม

ปรากฏการณ์ได้หรือไม่ ซึ่งลักษณะที่เป็นองค์ประกอบของตัวแปรแนวคิด หลักการฟังก์ชันต่าง ๆ ที่อธิบายสิ่งที่เกิดขึ้นของเรื่องนั้น ๆ ลักษณะดังกล่าวเรียกว่า “โมเดล” ดังนั้นจึงมีการค้นหาคำตอบโดยวิธีการสร้างและการพัฒนาโมเดลขึ้นแนวคิดการสร้างและการพัฒนาโมเดล มี 2 แนวคิดหลักคือแนวคิดของการค้นหาหรือการสร้างโมเดลและแนวคิดการนำโมเดลไปทดลองทดสอบ พิสูจน์ ซึ่งผู้วิจัยสามารถเลือกทำทั้งแนวคิดแรกและแนวคิดที่สองหรือทำทั้งสองแนวคิดได้ โดยแนวคิดที่หนึ่งคือการค้นหาหรือการสร้างโมเดลจะมีลักษณะคือ การศึกษาสภาพปรากฏการณ์เก็บรวบรวมข้อมูลพื้นฐานเพื่อนำไปวิเคราะห์ สังเคราะห์ หาข้อสรุปของโมเดล เรียกว่าโมเดลสมมติฐานส่วนแนวคิดที่สองคือ การนำโมเดลที่ได้จากการพัฒนาแนวคิดที่หนึ่งไปทดลองทดสอบ ตรวจสอบพิสูจน์เพื่อสรุปผลการใช้โมเดลเพื่อให้ได้มาซึ่งคำตอบของโมเดลว่าสามารถนำไปใช้ได้จริงหรือไม่ หรือสามารถนำไปพัฒนาปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้นต่อไป

การสร้างโมเดลหรือรูปแบบ คือการกำหนดมโนทัศน์เกี่ยวข้องกับสัมพันธ์กันอย่างเป็นระบบเพื่อชี้ให้เห็นชัดเจนว่ารูปแบบเสนออะไรเสนออย่างไรเพื่อให้ได้อะไรและสิ่งที่ได้นั้นอธิบายปรากฏการณ์อะไรและนำไปสู่ข้อค้นพบอะไรใหม่ ๆ

โมเดลที่จะนำไปใช้ให้ได้ประโยชน์สูงสุดนั้นต้องประกอบด้วยลักษณะที่สำคัญ คือมีความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างสามารถทำนายผลได้ สามารถขยายความผลทำนายได้และสามารถนำไปสู่แนวคิดทฤษฎีใหม่ ๆ ในการพัฒนาโมเดลนั้นผู้วิจัยควรศึกษาแนวคิดทฤษฎีการสร้างโมเดลโดยนำข้อมูลพื้นฐานมาทำการวิเคราะห์ สังเคราะห์เพื่อกำหนดความสัมพันธ์ขององค์ประกอบและข้อเสนอของโมเดลให้ชัดเจนเพื่อนำข้อสรุปไปอธิบายปรากฏการณ์ที่ได้จากผลการวิจัยก่อนนำโมเดลไปใช้จริงและมีการประเมินผลโมเดลหลังการนำไปใช้ต่อไป

1.1.5 การพัฒนาโมเดลหรือรูปแบบ

การพัฒนาโมเดลหรือรูปแบบ มีนักการศึกษาได้อธิบายความหมายและขั้นตอนการพัฒนาดังต่อไปนี้

รุ่งนภา จิตรโรจนรักษ์ (2548) ได้ให้ความหมายของการพัฒนารูปแบบหรือพัฒนาแบบจำลอง(Model Development) หมายถึงกระบวนการสร้างหรือพัฒนาแบบจำลองทดลองจนการทดสอบรูปแบบที่ดีให้มีคุณภาพ การจะนำไปสู่สภาวะการณ์ที่ดีในการศึกษาวิจัย

ชัยวิชิต เขียวรชนะ (2560) ได้ศึกษาแนวคิดการสร้างและการพัฒนาโมเดล ที่มีลักษณะของสภาพปรากฏการณ์การวิเคราะห์ การสังเคราะห์โมเดล ข้อสรุปโมเดลตามสมมติฐานการทดลองทดลองพิสูจน์ ตรวจสอบโมเดลและข้อสรุปของการทดลอง ทดลองพิสูจน์ ตรวจสอบ โมเดล นำมาสู่กระบวนการพัฒนาโมเดล ดังนี้

กระบวนการพัฒนาโมเดลจะพบว่ามีอยู่ 5 ขั้นตอนประกอบด้วย ศึกษาสภาพปรากฏการณ์ สร้างหรือพัฒนาโมเดล ประเมินการสร้างและการพัฒนาโมเดล ทดลองใช้โมเดลและประเมิน ทดลองใช้โมเดล โดยในแต่ละขั้นตอนจะนำเสนอ 2 ประเด็นคือ 1)แนวคิด ซึ่งจะอธิบายความ เป็นมาของขั้นตอนและ 2)เทคนิควิธีหรือเครื่องมือที่จะเลือกใช้ในการศึกษาของขั้นตอนซึ่งจะ นำเสนอ มีรายละเอียด ดังนี้

1) ศึกษาสภาพปรากฏการณ์เพื่อให้ได้ข้อมูลของบริบท โดยศึกษาทั้งอดีตที่ผ่านมาจนถึง สถานการณ์ในปัจจุบันเพื่อนำข้อมูลไปวิเคราะห์ สังเคราะห์ หาข้อสรุปในการสร้างพัฒนาโมเดล โดยศึกษาได้จากผู้มีส่วนได้ - ส่วนเสีย หรือผู้เกี่ยวข้องศึกษาเฉพาะรายกรณีหรือพหุกรณี ศึกษา จากข้อมูลเอกสารที่มีอยู่แล้ว ศึกษาจากนักวิชาการผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญ

2) สร้างหรือพัฒนาโมเดล การสร้างโมเดลเป็นลักษณะที่นำข้อมูลจากการศึกษาสภาพ ปรากฏการณ์มาวิเคราะห์ สังเคราะห์แล้วนำข้อมูลมาสร้างลักษณะตัวแบบใหม่ ส่วนการพัฒนา โมเดลเป็นการนำโมเดลที่มีอยู่แล้วมาพัฒนาปรับปรุงแก้ไขใหม่ โดยสามารถปรับแก้ไขจุดอ่อน เพื่อให้โมเดลมีลักษณะสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในปัจจุบันฐานรากที่สำคัญของการสร้าง หรือพัฒนาโมเดล คือ ต้องมีการวิเคราะห์ สังเคราะห์จากข้อมูลที่เพียงพอ ถูกต้องและเหมาะสม ที่เรียกว่าโมเดลสมมติฐาน (Hypothesis Model) เพื่อนำข้อมูลมากำหนดตัวแปรแนวคิด หลักการ ส่วนประกอบต่าง ๆ เพื่อกำหนดความสัมพันธ์และจัดลำดับในการอธิบายปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้น

3) การประเมินการสร้างพัฒนาโมเดลเป็นการประเมินเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลสะท้อนกลับ จุดด้อย - จุดเด่น ของลักษณะโมเดล ประเมินความพร้อมในการนำโมเดลไปใช้เพื่อพิจารณา ตัดสินคุณค่าและพัฒนาคุณค่าของโมเดล (ชัยวิชิต เขียวชนะ, 2560) โดยการประเมินโมเดล สามารถนำแนวคิดของJoint Committee on Standard of Educational Evaluation มาประยุกต์ใช้ โดยการประเมินสามารถประเมินมาตรฐาน 4 ด้านคือ 1. มาตรฐานด้านอรรถประโยชน์ (Utility) 2. มาตรฐานด้านความเป็นไปได้ (Feasibility) 3. มาตรฐานด้านความเหมาะสม (Propriety)และ 4. มาตรฐานด้านความถูกต้องแม่นยำ (Accuracy) ซึ่งการประเมินการสร้างและการพัฒนาโมเดล เนื่องจากขั้นตอนนี้ยังไม่มี การนำไปทดลองใช้ จึงมีการประเมิน 2 มาตรฐานคือ มาตรฐานด้าน ความเป็นไปได้และมาตรฐานด้านความเหมาะสม โดยสามารถอธิบายนิยามการประเมินดังนี้ มาตรฐานด้านความเป็นไปได้ (Feasibility)เป็นโมเดลที่มีลักษณะสามารถรับประกันถึง การนำไปใช้ได้จริงเกิดความคุ้มค่าและประหยัดและมาตรฐานด้านความเหมาะสม (Propriety)เป็นโมเดลที่มีลักษณะสามารถรับประกันการดำเนินการตามระเบียบแบบแผนไม่ส่งผล กระทบต่อผู้ที่เกี่ยวข้องมีความถูกต้องตามหลักจริยธรรม

4) การทดลองใช้โมเดล การนำโมเดลที่ผ่านการประเมินจากระยะที่หนึ่งคือการสร้างหรือการพัฒนาไปทดลองใช้กับกลุ่มเป้าหมาย โดยมีหลักการคือ 1. การเตรียมโมเดล ประกอบด้วยแผนการทดลองใช้โมเดลและคู่มือการนำไปใช้ โมเดล 2. การกำหนดพื้นที่การทดลองใช้โมเดล พิจารณาความเหมาะสมของจุดมุ่งหมายการศึกษาบริบทและช่วงเวลา 3. การกำหนดกลุ่มตัวอย่างกลุ่มเป้าหมาย ตามหลักการระเบียบวิธีวิจัย

5) ประเมินการทดลองใช้โมเดล การประเมินมีบทบาทอีกครั้งเมื่อทำการทดลองใช้โมเดลหรือทดสอบโมเดลเรียบร้อยแล้ว ขั้นตอนนี้จะเป็นการตรวจสอบ พิสูจน์ การทดลองใช้โมเดลซึ่งสามารถใช้ในการประเมินตามแนวคิดของ Joint Committee on Standard of Educational Evaluation โดยจะทำการประเมินใน 2 มาตรฐานคือ มาตรฐานด้านอรรถประโยชน์ (Utility) เป็นลักษณะของการวัดคุณค่าโมเดลที่สามารถรับประกันคุณค่าด้านการเป็นประโยชน์ มีคุณค่าสามารถตอบสนองความต้องการของผู้ใช้ได้และมาตรฐานด้านความถูกต้องแม่นยำ (Accuracy) เป็นการวัดคุณค่าของโมเดลที่รับประกันว่าข้อมูลมีความถูกต้องเครื่องมือที่ใช้สามารถตอบสนองกับสิ่งที่ศึกษาที่มาจากข้อมูลมีความชัดเจนน่าเชื่อถือรวมถึงการวิเคราะห์ สังเคราะห์ ข้อมูลของโมเดลมีความถูกต้อง (ชัยวิชิต เขียวชนะ, 2560)

1.1.6 โมเดล รูปแบบหรือแบบจำลองการพัฒนาหลักสูตร

แบบจำลองการพัฒนาหลักสูตร คือ การนำเสนอภาพความคิดที่ได้จากการวิเคราะห์เชื่อมโยงข้อมูลเพื่อพัฒนาหลักสูตรโดยมีจุดมุ่งหมายที่จะนำเสนอความสัมพันธ์ของความคิดต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสาขาวิชาของตนแบบจำลองที่เป็นที่รู้จักกันดีในสาขาวิชาหลักสูตรได้แก่แบบจำลองที่ถือเหตุผลของไทเลอร์แบบจำลองนี้ บางครั้งเรียกว่าแบบจำลองจุดประสงค์/เหตุผล/วิธีการและความมุ่งหมาย (objectives/classical/means-end models) ในกระบวนการของหลักสูตรแบบจำลองการพัฒนาหลักสูตรจะเน้นที่องค์ประกอบของหลักสูตรเริ่มจากจุดประสงค์ตามด้วยเนื้อหาการจัดการเรียนรู้และประเมินผล

“แบบจำลอง (Model) บางแห่งเรียกว่ารูปแบบ โอลิวาเป็นคนแรกที่ใช้คำนี้ในสาขาวิชาการพัฒนาหลักสูตร” เป็นการนำเสนอภาพความคิดที่ได้จากการวิเคราะห์เชื่อมโยงข้อมูล ตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงสุดกระบวนการและย้อนกลับมาเริ่มต้นเป็นวัฏจักรซึ่งเป็นรูปแบบที่จำเป็นในการให้บริการในลักษณะของข้อแนะนำในการปฏิบัติ ซึ่งสามารถพบได้ในเกือบจะทุกแบบของกิจกรรมทางการศึกษาในเชิงวิชาชีพแล้วมีแบบจำลองจำนวนมากเช่นแบบจำลองการเรียนการสอน (models of instruction)แบบจำลองการบริหาร(models of administration)แบบจำลอง

การประเมินผล(models of evaluation)และแบบจำลองการนิเทศ(models of supervision) เป็นต้น

แบบจำลองทางสาขาวิชาหลักสูตรที่เป็นที่รู้จักกันดี มักจะเรียกชื่อแบบจำลองตามชื่อของผู้ที่นำเสนอความคิดนั้น ๆ ในสาขาวิชาหลักสูตรได้แก่ ไทเลอร์ (Tyler) ทาบา (Taba) เซเลอร์ อเล็กซานเดอร์ (Saylor and Alexander) วิลเลอร์ และ นิโคลส์ (Wheeler and Nicholls) วอล์คเกอร์ (Walker) สกิลเบค (Skillbeck) โอลิวา (Oliva) และ พรินท์ (Print) โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1) แบบจำลองของไทเลอร์

ไทเลอร์ (Tyler) มีแนวคิดแบบจำลองโดยพิจารณาจากกฎเกณฑ์ของสังคม ความต้องการทางด้านความสงบสุข กฎเกณฑ์และกฎหมาย ระเบียบแบบแผน รูปแบบและความประพฤติของแต่ละครอบครัว การแต่งกาย ความประพฤติและการพูดจา ไทเลอร์ได้กระตุ้นให้คิดถึงบทบาทของนักพัฒนาหลักสูตรในการใช้สิ่งดังกล่าว เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาหลักสูตรและการสอนในเรื่องการประเมินผล ไทเลอร์ได้กล่าวว่าการพัฒนาหลักสูตรเป็นความจำเป็นที่จะต้องกระทำอย่างมีเหตุผลและอย่างมีระบบโดยได้พยายามที่จะอธิบายเหตุผลในการมอง การวิเคราะห์และการตีความหลักสูตรและโปรแกรมการเรียนการสอนของสถาบันการศึกษา

ไทเลอร์กล่าวว่าเป็นความจำเป็นที่ต้องนิยามความมุ่งหมาย (จุดประสงค์) ให้กระจ่างเมื่อมีการพัฒนาหลักสูตรและนำไปให้ผู้พัฒนาหลักสูตรระบุจุดประสงค์ทั่วไปโดยรวบรวมข้อมูลจากสามแหล่งคือ ผู้เรียน (learners) ชีวิตภายนอกโรงเรียนในช่วงเวลานั้น (contemporary life outside the school) และเนื้อหาวิชา (subject matter) ในการพรรณาจุดประสงค์ทั่วไป ไทเลอร์จะอ้างถึง “เป้าประสงค์ (goal)” “จุดประสงค์ทางการศึกษา (educational objectives)” และ “ความมุ่งหมายทางการศึกษา (educational purposes)”

2) แบบจำลองของทาบา

ทาบา ได้สรุปขั้นตอนสำหรับการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรที่ประสบความสำเร็จดังนี้

- 1) การพิจารณาความจำเป็น
- 2) การกำหนดจุดประสงค์
- 3) การเลือกเนื้อหาวิชา
- 4) การจัดเนื้อหาวิชา
- 5) การเลือกประสบการณ์การเรียน
- 6) การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

7) การพิจารณาตกลงใจว่าจะประเมินอะไร ทิศทางไหนและด้วยวิธีการอย่างไร

3) แบบจำลองวงจรของวีลเลอร์

หนังสือของวีลเลอร์ (wheeler) ชื่อ curriculum process วีลเลอร์ได้อ้างเหตุผลสำหรับผู้พัฒนาหลักสูตรที่จะใช้กระบวนการวงจรซึ่งแต่ละองค์ประกอบมีความสัมพันธ์กันและขั้นต่อกันวีลเลอร์ได้รวบรวมองค์ประกอบที่จำเป็นที่กล่าวโดยไทเลอร์และทาบาและนำเสนอในลักษณะที่แตกต่างออกไประยะทั้งห้าที่กล่าวถึงคือ

- 1) การเลือกความมุ่งหมายของเป้าประสงค์และจุดประสงค์
- 2) การเลือกวิธีการสอนตามเป้าประสงค์และจุดประสงค์
- 3) การเลือกเนื้อหาการเรียนรู้ โดยอาจจะนำเสนอประสบการณ์การเรียนรู้ที่เป็นที่

แน่ใจ

4) การจัดและบูรณาการประสบการณ์การเรียนรู้และเนื้อหาวิชาโดยอาศัยกระบวนการเรียน การสอน

- 5) การประเมินผล ทุกระยะและการประเมินผลการบรรลุเป้าประสงค์

4) แบบจำลองนิวโคลส์

คณะของนิวโคลส์ ได้เขียนหนังสือชื่อ Developing a Curriculum : A Practice Guide ได้สร้างวิธีการวงจร ซึ่งครอบคลุมองค์ประกอบของหลักสูตรอย่างย่อ ๆ โดยมีขั้นตอนของกระบวนการที่ต่อกันห้าขั้นเป็นความจำเป็นในกระบวนการของหลักสูตรที่ต่อเนื่องดังนี้ คือ

- 1) การวิเคราะห์สถานการณ์ (situational analysis)
- 2) การเลือกจุดประสงค์ (selection of objectives)
- 3) การเลือกและการจัดเนื้อหาวิชา(selection and organization of content)
- 4) การเลือกและการจัดการกับวิธีการ(selection and organization of methods)
- 5) การประเมินผล (evaluation)

5) แบบจำลองที่ไม่หยุดนิ่งของวอคเกอร์

วอคเกอร์กล่าวว่าเมื่อมีการสร้างหลักสูตรนักพัฒนาหลักสูตรเหล่านั้นดำเนินการด้วยขั้นตอน 3 ขั้นตามธรรมชาติ

ขั้นแรกของวอคเกอร์สนับสนุนว่า “ฐาน” ประกอบด้วยการผสมผสานความคิดที่หลากหลาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งแง่คิด ความเห็นความเชื่อและค่านิยม ซึ่งเกี่ยวข้องกับหลักสูตรสิ่งเหล่านี้อาจจะนิยามได้อย่างมีเหตุผล มีความชัดเจนและก่อตัวเป็นฐานของการตัดสินใจของ

ผู้พัฒนาหลักสูตรแบบจำลองกระบวนการหลักสูตรของวอคเกอร์แสดงให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างขั้นแรกและขั้นย่อย ๆ

ระยะของการปรึกษาหารือนี้ไม่มีปรากฏอยู่ในขั้นของแบบจำลองจุดประสงค์ เป็นระยะของการสู่ความมีปฏิสัมพันธ์ที่ซับซ้อนของผู้พัฒนาหลักสูตรด้วยกันซึ่งปรากฏความสำเร็จในภูมิหลังของงานจำนวนมากก่อนที่จะมีการออกแบบหลักสูตร

ขั้นสุดท้ายของการจำลองนี้คือ “การออกแบบ” ในระยะนี้ผู้พัฒนาหลักสูตรจะตัดสินใจเกี่ยวกับกระบวนการที่หลากหลายขององค์ประกอบของหลักสูตรการตัดสินใจจะเกิดขึ้นหลังจากที่ได้มีการอภิปรายอย่างกว้างขวางและประนีประนอมความคิดของแต่ละบุคคลเข้าด้วยกัน การตัดสินใจนั้นจะได้รับการบันทึกไว้และใช้เป็นฐานสำหรับเอกสารหลักสูตรหรือวัสดุหลักสูตรที่มีความเป็นเฉพาะอย่าง

สรุปว่าแบบจำลองนี้ เป็นการพรรณนาพื้นฐาน(primary descriptive) ในขณะที่แบบจำลองดั้งเดิมเป็นเงื่อนไขหรือข้อกำหนด (prescriptive) แบบจำลองนี้โดยพื้นฐานแล้วเป็นไปตามโลก สิ่งที่เป็นหลักประกอบด้วย การเริ่มต้น(ฐาน) จุดหมายปลายทาง (การออกแบบ) และกระบวนการ(การปรึกษาหารือ) โดยอาศัยวิธีการจากจุดเริ่มต้นไปจนถึงจุดหมายปลายทาง

6) แบบจำลองของเซเลอร์และอเล็กซานเดอร์

แบบจำลองของเซเลอร์ อเล็กซานเดอร์เริ่มจากการวิเคราะห์ มโนทัศน์ของ“หลักสูตร”และ “การวางแผนหลักสูตร”เสียก่อนแผนหลักสูตรสำหรับแต่ละส่วนของหลักสูตรที่มีความเฉพาะเจาะจงแบบจำลองการพัฒนา/แผนหลักสูตรของเซเลอร์และอเล็กซานเดอร์ประกอบด้วยห้าขั้นตอนคือ

1) การศึกษาตัวแปรภายนอก (external variables) ได้แก่ภูมิหลังของนักเรียน สังคม ธรรมชาติของการเรียนรู้แผนการศึกษาแห่งชาติ ทรัพยากรและความสะดวกสบายในการดำเนินงานพัฒนาหลักสูตรผลการรายงานการวิจัยค้นคว้าต่าง ๆ และคำแนะนำของผู้ประกอบวิชาชีพ

2) การกำหนดเป้าประสงค์ จุดประสงค์และขอบเขต

3) การออกแบบหลักสูตร

4) การนำหลักสูตรไปปฏิบัติการเรียนการสอน

5) การประเมินผลหลักสูตร

จากการศึกษาวิเคราะห์เรื่องการพัฒนาโมเดล รูปแบบหรือแบบจำลองสามารถสรุปได้ว่าการสร้างและการพัฒนาโมเดลหรือรูปแบบนั้นไม่มีข้อกำหนดที่แน่นอนถึงรูปแบบการสร้างและการพัฒนาแต่โดยทั่วไปจะมีขั้นตอนจาก การศึกษาองค์ความรู้ (Intensive Knowledge) แนวคิด ทฤษฎีในเรื่องที่ต้องการสร้างหรือพัฒนาจากนั้นจึงหาสมมุติฐานและหลักการของรูปแบบที่จะพัฒนาแล้วสร้างหรือพัฒนารูปแบบตามหลักการที่กำหนดขึ้นโดยนำรูปแบบที่สร้างขึ้นไปตรวจสอบและประเมินผลหาคุณภาพของรูปแบบ ดังนั้นการสร้างหรือพัฒนารูปแบบมีการดำเนินการเป็นสองขั้นตอนใหญ่ คือการสร้างหรือพัฒนารูปแบบและการหาคุณภาพของรูปแบบที่สร้างขึ้น

จากข้อมูลเบื้องต้นจึงสรุปได้ว่าโมเดล หมายถึงรูปแบบแบบจำลองหรือโครงสร้าง ความสัมพันธ์ของแนวคิด หลักการตัวแปรองค์ประกอบต่าง ๆ ที่สามารถอธิบายสิ่งที่เกิดขึ้นของเรื่องใดเรื่องหนึ่งสามารถแบ่งโมเดลเป็น 4 ประเภท คือ 1. โมเดลภาษา 2. โมเดลรูปภาพ 3. โมเดลคณิตศาสตร์และ 4. โมเดลกายภาพ โดยมีแนวคิดการสร้างและการพัฒนาโมเดล คือ การสร้าง หมายถึงการริเริ่มดำเนินการสิ่งที่ศึกษาใหม่ไม่มีความซ้ำซ้อนกับสิ่งที่มีมาก่อนส่วน คำว่า การพัฒนาหมายถึงการนำสิ่งที่ศึกษาที่มีอยู่แล้วมาดำเนินการปรับปรุงหรือแก้ไขให้ถูกต้องเหมาะสม มีความเป็นไปได้ มีประโยชน์และทันสมัยมากยิ่งขึ้นโดยกระบวนการวิจัยโมเดล ประกอบด้วย 5 ขั้นตอนคือ 1. ศึกษาสภาพปรากฏการณ์ 2. สร้างหรือพัฒนาโมเดล 3. การประเมินการสร้างหรือพัฒนาโมเดล 4. ทดลองใช้โมเดล 5. ประเมินการทดลองใช้โมเดล โดยการประเมินจะประเมินทั้งหมด 4 ด้านคือ 1)มาตรฐานด้านความเป็นไปได้ (Feasibility) 2)มาตรฐานด้านความเหมาะสม (Propriety) 3)มาตรฐานด้านอรรถประโยชน์ (Utility) 4)มาตรฐานด้านความถูกต้องแม่นยำ(Accuracy)

โดยงานวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำเสนอการพัฒนาโมเดลหลักสูตรครุฑศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นโดยมีการศึกษาสภาพการณ์และนำข้อมูลมาพัฒนาเป็นโมเดลหลักสูตรเพื่อประเมินการพัฒนาโมเดล ทดลองใช้โมเดลและประเมินผลการทดลองใช้โมเดลทั้ง 4 ด้านโดยผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีการพัฒนาหลักสูตรดังข้อมูลต่อไปนี้

1.2 แนวคิด ทฤษฎีการพัฒนาหลักสูตร

การพัฒนาหลักสูตรครุฑศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาข้อมูลด้านความหมายของหลักสูตรองค์ประกอบของหลักสูตรแนวคิดการพัฒนาหลักสูตร กระบวนการพัฒนาหลักสูตรและทฤษฎีการพัฒนาหลักสูตรจากนักวิชาการดังข้อมูลต่อไปนี้

1.2.1 ความหมายของหลักสูตร

คำว่า “หลักสูตร” หรือ “curriculum” มีนักการศึกษาได้ให้ความหมายหลายท่าน ยกตัวอย่างเช่น

ราชบัณฑิตยสถาน (2546) กล่าวว่าหลักสูตรหมายถึงประมวลวิชาและกิจกรรมต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในสถานศึกษาเพื่อวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่ง

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2554) ได้ให้แนวคิดที่ว่าหลักสูตรคือ มวลประสบการณ์ทั้งปวงที่จัดให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ครบถ้วนตามมาตรฐานคุณภาพสากล มาตรฐานความเป็นชาติไทยและมาตรฐานที่ชุมชนท้องถิ่นต้องการ

สังัด อุทรานันท์ (2538) ให้ความหมาย หลักสูตรหมายถึงสิ่งที่สร้างขึ้นในลักษณะของรายวิชาซึ่งประกอบไปด้วยเนื้อหาสาระที่จัดเรียงลำดับตามความยากง่าย ซึ่งได้วางแผนล่วงหน้าเพื่อมุ่งหวังจะให้ผู้เรียนได้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในทางที่ต้องการเป็นสิ่งที่สังคมพัฒนาขึ้นให้เหมาะสมกับผู้เรียนในโรงเรียนเพื่อสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับผู้เรียน

จากแนวคิดข้างต้นจึงสรุปได้ว่าหลักสูตรคือ ประมวลวิชาและกิจกรรมต่าง ๆ ที่เป็นแนวทางในการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุจุดมุ่งหมายทางการศึกษาตามมาตรฐานสากล มาตรฐานหลักสูตรแกนกลางและความต้องการชุมชนท้องถิ่นโดยมีองค์ประกอบของหลักสูตรดังต่อไปนี้

1.2.2 องค์ประกอบของหลักสูตร

องค์ประกอบของหลักสูตรเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้หลักสูตรมีความสมบูรณ์เพราะองค์ประกอบเป็นแนวทางในการจัดการศึกษาในด้านการจัดการเรียนรู้การบริหารหลักสูตรการวัดและประเมินผล การปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรซึ่งนักการศึกษาได้กล่าวถึงองค์ประกอบของหลักสูตรดังต่อไปนี้

Saylor (1974) ได้กล่าวว่าองค์ประกอบของหลักสูตรประกอบด้วย 1. แผน 2. ขอบเขตของหลักสูตร 3. การออกแบบหลักสูตร 4. รูปแบบการประเมินผล 5. ระเบียบการประเมินผล

Tyler (1950) ได้เสนอข้อคิดเห็นไว้ 4 ประการในการจัดทำหลักสูตรดังนี้ 1. ความมุ่งหมายทางการศึกษาที่สถาบันต้องการให้บรรลุมีอะไรบ้าง 2. เพื่อให้บรรลุความมุ่งหมายจะต้องจัดประสบการณ์อะไรบ้าง 3. ประสบการณ์ที่กำหนดไว้สามารถจัดให้มีประสิทธิภาพได้อย่างไร 4. ทราบได้อย่างไรว่าบรรลุความประสงค์แล้ว

Taba (1962) อธิบายถึงองค์ประกอบของหลักสูตรคือ ต้องประกอบด้วย 1. จุดมุ่งหมายทั่วไปและจุดมุ่งหมายเฉพาะ 2. เนื้อหาวิชาและการจัดการเรียนรู้ 3. การประเมินผล

จากที่นักวิชาการได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับองค์ประกอบของหลักสูตรสรุปได้ว่าองค์ประกอบหลักสูตรได้แก่ จุดมุ่งหมาย สาระสำคัญของเนื้อหาการนำไปใช้และประเมินผล โดยการพัฒนหลักสูตรมีแนวคิดในการพัฒนาดังต่อไปนี้

1.2.3 แนวคิดการพัฒนาหลักสูตร

การพัฒนาหลักสูตรมีหลายระดับ ทั้งระดับชาติระดับท้องถิ่นระดับชั้นเรียนซึ่งมีนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงระดับการพัฒนาหลักสูตรไว้ดังนี้

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2554) ได้แบ่งระดับการพัฒนาหลักสูตรของไทยเป็น3ระดับ คือ

1. การพัฒนาหลักสูตรระดับชาติเป็นการพัฒนาหลักสูตรที่มีหลักการจะต้องกระทำในระดับกว้างๆเพื่อให้ท้องถิ่นสามารถนำไปปรับใช้ได้เหมาะสม

2. การพัฒนาหลักสูตรระดับท้องถิ่นท้องถิ่นในที่นี้ หมายถึงระดับภาคระดับจังหวัดและระดับกลุ่มโรงเรียนเป็นการนำหลักสูตรระดับชาติมาปรับเปลี่ยนเนื้อหาสาระให้มีความสอดคล้องกับท้องถิ่นนั้น

3. การพัฒนาหลักสูตรระดับห้องเรียนเป็นการพัฒนาหลักสูตรโดยครู

Tyler (1950) ได้ให้แนวคิดในการวางโครงสร้างหลักสูตรโดยใช้วิธี Means Ends Approach เป็นหลักการและเหตุผลในการสร้างหลักสูตรที่เรียกว่า “หลักการของไทเลอร์” (Tyler's rationale) ซึ่งมีหลักเกณฑ์การดำเนินหลักสูตรและกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นการตอบข้อคำถาม 4 ประการนี้ คือ

1. มีจุดมุ่งหมายทางการศึกษาอย่างไรบ้างที่สถานศึกษาจะต้องกำหนดให้ผู้เรียน
2. มีกิจกรรมการจัดการเรียนรู้อะไรบ้างที่สถานศึกษาควรดำเนินการให้บรรลุถึงเป้าประสงค์ที่กำหนดไว้

3. จะจัดประสบการณ์ทางการศึกษาลักษณะใด จึงจะทำให้การสอนมีประสิทธิภาพ

4. จะประเมินผลประสิทธิภาพของกิจกรรมในการศึกษาอย่างไรเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้

ไทเลอร์เน้นว่าคำถามทั้ง 4 ข้อนี้ต้องเรียงลำดับกันลงมาเพราะฉะนั้นการกำหนดจุดมุ่งหมายจึงเป็นขั้นที่สำคัญที่สุดเพราะคำตอบอีก 3 ข้อที่เหลืออยู่นั้นขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้แนวคิดในการพัฒนาหลักสูตรของไทเลอร์เป็นไปตามลำดับขั้นโดยอาศัยข้อมูลจากแหล่งกำเนิดที่จะเป็นพื้นฐานในการตัดใจ3แหล่งด้วยกันคือ 1. ศึกษาจากสังคม 2. ศึกษาจากผู้เรียน 3. ข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญในเนื้อหาวิชา

Taba (1962) ได้เสนอแนวคิดในการพัฒนาหลักสูตรที่เรียกว่า “Grass roots approach” หรือวิธีการจากเบื้องล่างสู่เบื้องบนทาบามีขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตรคล้ายคลึงกับไทเลอร์แต่ต่างกันตรงที่วิธีการที่ไทเลอร์เสนอนั้นค่อนข้างเป็นวิธีการแบบ “Top-down” คือ การพัฒนาหลักสูตรที่มาจากข้อเสนอแนะของนักวิชาการให้ครูปฏิบัติและผู้บริหารสั่งการมายังครูครูอีกทีหนึ่ง สำหรับขั้นตอนในการพัฒนาหลักสูตรของทาบามีดังนี้ 1. การสำรวจความต้องการ 2. การกำหนดจุดมุ่งหมาย 3. การเลือกเนื้อหา 4. การจัดเนื้อหา 5. การเลือกประสบการณ์การเรียนรู้ 6. การจัดประสบการณ์เรียนรู้ 7. การประเมินผลและวิธีการประเมินผล

จากแนวคิดการพัฒนาหลักสูตรอาจสรุปได้ว่าหลักสูตรมีหลายระดับ ตั้งแต่ระดับชาติ ระดับท้องถิ่นระดับชั้นเรียนโดยอาศัยข้อมูลจากแหล่งกำเนิดที่จะเป็นพื้นฐานในการตัดสินใจ 3 แหล่งด้วยกันคือ ศึกษาจากสังคม ศึกษาจากผู้เรียนและข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญในเนื้อหาวิชาโดยมีกระบวนการพัฒนาคือ สำรวจความต้องการกำหนดจุดมุ่งหมายเลือกเนื้อหาจัดเนื้อหาเลือกประสบการณ์การเรียนรู้จัดประสบการณ์เรียนรู้ประเมินผลและวิธีการประเมินผล โดยมีกระบวนการพัฒนาหลักสูตรดังต่อไปนี้

1.2.4 กระบวนการพัฒนาหลักสูตร

กระบวนการพัฒนาหลักสูตรเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นเพราะรูปแบบของการพัฒนาหลักสูตรนั้นเปรียบเสมือนพิมพ์เขียวที่มีผลต่อการพัฒนาหลักสูตรการนำรูปแบบการพัฒนาหลักสูตรมาใช้ต้องปรับให้เข้ากับสถานการณ์ปัจจุบันและสังคมของผู้ใช้ โดยมีนักวิชาการหลายท่านหลายท่านได้ให้แนวคิดในกระบวนการพัฒนาหลักสูตรดังต่อไปนี้

สังัด อุทรานันท์ (2538) ได้กล่าวถึงขั้นตอนพัฒนาหลักสูตรดังนี้ 1. จัดวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานเพื่อการพัฒนาหลักสูตร 2. การกำหนดจุดมุ่งหมาย 3. การคัดเลือกและจัดเนื้อหาสาระและประสบการณ์ 4. การกำหนดมาตรฐานการวัดและประเมินผล 5. การนำหลักสูตรไปใช้ 6. การประเมินผลการใช้หลักสูตร 7. การปรับปรุงแก้ไขหลักสูตร

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2554) ได้เสนอกระบวนการพัฒนาหลักสูตรไว้ 3 ระบบ โดยเริ่มต้นจากการร่างหลักสูตรการนำหลักสูตรไปใช้และการประเมินหลักสูตรโดยแต่ละระบบมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. การร่างหลักสูตรประกอบด้วย การกำหนดหลักสูตรโดยดูความสอดคล้องกับเนื้อหาวิชาสภาพสังคมเศรษฐกิจและการเมืองหลังจากนั้นกำหนดรูปแบบหลักสูตร ได้แก่ การกำหนดหลักการโครงสร้างรายละเอียดหลักสูตรจุดมุ่งหมายเนื้อหากิจกรรมการเรียนรู้และ

การประเมินผล หลังจากนั้นดำเนินการตรวจสอบคุณภาพหลักสูตรโดยผ่านผู้เชี่ยวชาญ หรือ การสัมมนาและมีการทดลองนำร่องพร้อมทั้งรวบรวมผลการวิจัยและปรับแก้หลักสูตรก่อนนำไปใช้

2. ระบบการใช้หลักสูตร ประกอบด้วย การขออนุมัติหลักสูตร จากหน่วยงานหรือ กระทรวงดำเนินการวางแผนการใช้หลักสูตร โดยเริ่มจากการประชาสัมพันธ์หลักสูตร การเตรียม ความพร้อมของบุคลากร จัดงบประมาณและวัสดุหลักสูตรบริหารสนับสนุน จัดเตรียมอาคาร สถานที่ระบบบริหารและจัดการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการและติดตามผลการใช้หลักสูตร หลังจากนั้น เข้าสู่ระบบการบริหารหลักสูตร โดยการดำเนินการตามแผนกิจกรรมการเรียนการสอน แผนการสอน คู่มือการสอน คู่มือการเรียน การเตรียมความพร้อมของครูผู้เรียนและ การ ประเมินผลการเรียน

3. ระบบการประเมินผล ซึ่งประกอบด้วย การวางแผนการประเมินผลหลักสูตรทั้ง ประเมินย่อย ประเมินระบบหลักสูตร ระบบการบริหารและผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน หลังจากนั้นเก็บ รวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลและรายงานข้อมูลตามลำดับ

(Saylor, 1974) กล่าวถึงกระบวนการพัฒนาหลักสูตรไว้ ดังนี้ 1. การศึกษาตัวแปรต่าง ๆ จากภายนอก 2. การกำหนดจุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ 3. การออกแบบหลักสูตร 4. การนำ หลักสูตรไปใช้ 5. การประเมินผลหลักสูตร

จากที่กล่าวมาแล้วสรุปได้ว่าการจัดทำหรือพัฒนาหลักสูตรนั้นมีสิ่งที่จะต้องปฏิบัติและ พิจารณาที่สำคัญ คือ 1. การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน 2. การร่างหลักสูตรโดยกำหนดจุดมุ่งหมาย กำหนดเนื้อหาของหลักสูตรกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ กำหนดวิธีการวัดผลและประเมินผล 3. การตรวจสอบคุณภาพหลักสูตร 4. การทดลองใช้หลักสูตร 5. การประเมินหลักสูตร 6. การปรับปรุงแก้ไขหลักสูตร

โดยการพัฒนาหลักสูตรนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นผู้วิจัยได้ศึกษาทฤษฎีการพัฒนา หลักสูตรดังนี้

1.2.5 ทฤษฎีการพัฒนาหลักสูตร

Tyler (1950) มีแนวคิดการออกแบบโครงสร้างหลักสูตรโดยใช้วิธี Means Ends Approach เป็นหลักการและเหตุผลในการสร้างหลักสูตรที่เรียกว่า “หลักการของไทเลอร์” (Tyler's rationale) ซึ่งมีหลักเกณฑ์ในการออกแบบหลักสูตรและการสอนที่เน้นการถามตอบ 4 ประการคือ 1. มีจุดมุ่งหมายของการศึกษาอย่างไรบ้างที่สถานศึกษากำหนดให้ผู้เรียน 2. มีกิจกรรมการเรียน การสอนอะไรบ้างที่สถานศึกษาควรจัดขึ้น 3. จะจัดกิจกรรมการเรียนรู้ อย่างไรเพื่อการสอนที่มี

ประสิทธิภาพ 4. จะประเมินผลประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนการสอนในการศึกษาอย่างไร เพื่อบรรลุจุดมุ่งหมายตามการกำหนด

Taba (1962) ได้เสนอแนวคิดในการพัฒนาหลักสูตรที่เรียกว่า “Grass roots approach” หรือวิธีการจากเบื้องล่างสู่เบื้องบนกระบวนการพัฒนาหลักสูตรของทาบานี้มีขั้นตอนคล้ายคลึงกับ ไทเลอร์แต่ต่างกันตรงที่วิธีการที่ไทเลอร์เสนอนั้นค่อนข้างเป็นวิธีการแบบ “Top-down” คือ การพัฒนาหลักสูตรที่มาจากข้อเสนอแนะของนักวิชาการให้ครูปฏิบัติและผู้บริหารสั่งการมายังครู ครูอีกทีหนึ่งสำหรับขั้นตอนในการพัฒนาหลักสูตรของทาบามีดังนี้ 1. สำรวจความต้องการ 2. กำหนดจุดมุ่งหมาย 3. เลือกเนื้อหา 4. จัดเนื้อหา 5. เลือกประสบการณ์การเรียน 6. จัดประสบการณ์เรียน 7. ประเมินผลและวิธีการประเมินผล

Saylor (1974) เสนอแนวคิดการพัฒนาหลักสูตรคือ หลักสูตรเป็นแนวทางสำหรับการจัด ประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับผู้เรียนดังนี้

1. เป้าหมาย จุดมุ่งหมายและขอบเขตการพัฒนาหลักสูตรควรกำหนดเป้าหมาย หลักสูตรเป็นสิ่งแรกเป้าหมายจะอธิบายถึงขอบเขตของหลักสูตรเซเลอร์ อเล็กซานเดอร์และเลวิส ได้อธิบาย 4 ขอบเขตที่สำคัญ คือ พัฒนาการส่วนบุคคล สมรรถภาพทางสังคม ทักษะการเรียนรู้ อย่างต่อเนื่องและความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านสามารถพิจารณาตามความเหมาะสมกับผู้เรียน เป้าหมาย วัตถุประสงค์และขอบเขตของหลักสูตร

2. การออกแบบหลักสูตรนักพัฒนาหลักสูตรต้องวางแผนออกแบบหลักสูตรเลือก และจัดเนื้อหาสาระเลือกกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมและสอดคล้องกับเนื้อหาสาระ

3. การใช้หลักสูตรครูควรต้องวางแผนและทำแผนการสอนตามรูปแบบต่าง ๆ ครู คัดเลือกวิธีการสอนสื่อการสอนวัสดุประกอบการเรียนการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดประสบการณ์ การเรียนรู้ที่ดี

4. การประเมินหลักสูตรผู้ใช้หลักสูตรและครูควรเลือกวิธีการประเมินเพื่อ ประเมินความสำเร็จของหลักสูตรคือ การประเมินระหว่างดำเนินการและการประเมินผลรวมเพื่อนำผลจากการประเมินปรับปรุงแก้ไขพัฒนาหลักสูตร

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้แนวคิดขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตรของเซเลอร์และอเล็กซานเดอร์ (GALEN L.SAYLOR AND WILLIAM M. ALEXANDER) ที่ศึกษาแนวคิดและรูปแบบ การพัฒนาหลักสูตรของไทเลอร์และทาบมาแล้วนำมาปรับขยายให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้นเพื่อใช้เป็น วิทยุในขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตรครุฑศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นโดยมีขั้นตอนดังนี้

1. กำหนดเป้าหมาย จุดมุ่งหมายและขอบเขต (Goals, Objectives, and Domains)

2. การออกแบบหลักสูตร (Curriculum Design)

3. การใช้หลักสูตร (Curriculum Implementation)

4. การประเมินผลหลักสูตร (Curriculum Evaluation)

โดยนำมาปรับประยุกต์มีขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตรครุศาสตร์ศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นดังต่อไปนี้

1. กำหนดเป้าหมาย จุดมุ่งหมายและขอบเขตของเนื้อหาหลักสูตร

2. การออกแบบหลักสูตรออกแบบหลักสูตรโดยนำผลการวิเคราะห์จาก ตัวแปรภายนอกเช่นกฎหมาย นโยบายของภาครัฐแผนการศึกษาแห่งชาติแผนพัฒนาการศึกษาในระดับภูมิภาคและระดับจังหวัด นโยบายของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ องค์การวิชาชีพ องค์ความรู้ ด้านสังคม ผู้เรียนในการพัฒนาหลักสูตรเพื่อแก้ปัญหาให้ตรงประเด็นและตามความต้องการของการพัฒนาท้องถิ่นในปัจจุบันแล้วนำข้อมูลต่าง ๆ มาพัฒนาเป็นหลักสูตร

3. การประเมินผลหลักสูตร ประเมินเพื่อตรวจสอบความสำเร็จของหลักสูตร ทั้ง การประเมินระหว่างดำเนินการและการประเมินผลรวมเพื่อพัฒนาหลักสูตรต่อไป

การพัฒนาหลักสูตรครุศาสตร์ศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นผู้วิจัยใช้ทฤษฎีการพัฒนาหลักสูตร คือ Outcome-based education (OBE) โดยมีรายละเอียดดังนี้

Outcome-based education (OBE) หรือการศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์คือ ปรัชญาการศึกษาที่กล่าวไว้ว่า การศึกษาควรมีจุดมุ่งหมายในการผลิตผลการเรียนรู้ (ความรู้และความสามารถของผู้เรียนในขั้นต้น) ที่เฉพาะเจาะจงโดยหลักสูตรและวิธีการเรียนการสอนถูกออกแบบให้สามารถผลิตผู้เรียนที่มีความรู้ ความสามารถดังกล่าวได้

Learning outcomes (ผลลัพธ์การเรียนรู้) คือ ความคาดหวังว่าผู้เรียนจะมีความสามารถที่จะทำได้ตามผลลัพธ์ของการเรียนรู้จากกิจกรรมการเรียนรู้ การให้ความสำคัญกับผลลัพธ์การเรียนรู้ กระบวนการในการเจาะจงผลลัพธ์จะเป็นสิ่งควบคุมกิจกรรมการเรียนการสอนใน outcome-based learning ทุกหลักสูตรและการเรียนการสอนถูกกำหนดมาเพื่อผลิตลักษณะเฉพาะของผู้เรียน นเมื่อจบการศึกษาไปแล้ว

ผลลัพธ์การเรียนรู้ (Learning Outcomes) ตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ NQF ฉบับปรับปรุงพ.ศ.2560

หมายถึง เกณฑ์บ่งชี้คุณลักษณะการเรียนรู้และผลของการเรียนรู้ทั้งที่เกิดขึ้นจากกระบวนการเรียนรู้ตามมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตรที่กำหนดไว้ในแต่ละระดับและประเภทการศึกษาและ/หรือประสบการณ์ที่เกิดขึ้นจากฝึกปฏิบัติและ/หรือจากการทำงานประกอบด้วย 3 มิติ ได้แก่

1) ความรู้ (Knowledge) หมายถึง ความรู้เกี่ยวกับข้อเท็จจริงแนวคิด ทฤษฎี หลักการและแนวปฏิบัติต่าง ๆ เกี่ยวข้องกับเนื้อหาสาระรายวิชาที่เรียนหรือปฏิบัติงานโดยเน้นความรู้ทั้งเชิงทฤษฎีและข้อเท็จจริงเป็นหลัก (Theoretical and/or factual)

2) ทักษะ (Skills) หมายถึง ความสามารถในการปฏิบัติงานของบุคคล โดยบุคคลนั้นสามารถปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายได้ สามารถบริหารจัดการแก้ปัญหาในการทำงานด้วยทักษะด้านกระบวนการคิด (Cognitive Skills) โดยใช้ตรรกะ ทักษะการหยั่งรู้และความคิดสร้างสรรค์ (Logical, Intuitive, and Creative Thinking) ในการปฏิบัติงานโดยคล่องแคล่วและชำนาญตามกรอบคุณวุฒิแต่ละระดับ

3) ความสามารถในการประยุกต์ใช้และความรับผิดชอบ (Application and Responsibility) หมายถึงบุคคลที่สามารถนำกระบวนการเรียนรู้หรือองค์ความรู้มาประยุกต์ใช้ในการทำงานเพื่อการพัฒนาศักยภาพของตนเองทั้งความสามารถทางด้านสังคม ภาวะผู้นำ การสื่อสารความรับผิดชอบและความเป็นอิสระในการปฏิบัติงานสามารถตัดสินใจและมีความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น

มาตรฐานผลการเรียนรู้ คือข้อกำหนดเฉพาะซึ่งเป็นผลที่มุ่งหวังให้ผู้เรียนพัฒนาขึ้นจากการเรียนรู้ทั้ง 5 ด้านที่ได้รับการพัฒนาระหว่างการศึกษาจากการเรียนและการเข้าร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ที่สถาบันอุดมศึกษาจัดให้ทั้งในและนอกหลักสูตรและแสดงออกถึงความรู้ความสามารถจากการเรียนรู้เหล่านั้นได้อย่างเป็นที่น่าเชื่อถือเมื่อเรียนจบรายวิชาหรือหลักสูตรนั้นแล้ว

สมรรถนะ (Competency) หมายถึงความสามารถในการปฏิบัติงานที่เกิดจากการประยุกต์ใช้ความรู้ ทักษะและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ซึ่งแบ่งเป็น 2 ส่วนคือ

1) สมรรถนะแกนกลาง (Core Competency) หมายถึงความรู้ ทักษะและคุณลักษณะทั่วไปที่ใช้ในการปฏิบัติงาน เช่น การคิดวิเคราะห์ การแก้ปัญหาการสื่อสาร การคำนวณ การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการทำงานเป็นทีม เป็นต้น

2) สมรรถนะอาชีพ (Occupational Competency) หมายถึงความรู้ความสามารถ ทักษะเฉพาะในการปฏิบัติงานแต่ละสาขางานหรือสาขาวิชาชีพ (Functional Competency)

ผลลัพธ์การเรียนรู้ประกอบด้วย ผลลัพธ์ชัดเจนที่จะได้จากหลักสูตรเฉพาะเจาะจงกับความสัมพันธที่ชัดเจนระหว่างทุกประสบการณ์การเรียนรู้และผลลัพธ์สุดท้าย บทบาทของครูมีเป้าหมายเพื่อช่วยให้ผู้เรียนแต่ละคนเป็นอย่างผลลัพธ์ที่ตั้งไว้มากกว่าการพยายาม ส่งผ่านความรู้ ความรู้สึก ทักษะและทักษะเช่นการเรียนรู้ที่จะทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มจะเป็นสิ่งที่มีความสำคัญ เช่นเดียวกันกับเนื้อหาสาระการเรียนรู้ หรืออาจกล่าวได้ว่ามีความสำคัญมากกว่าเมื่อหลักสูตรที่ทำ สืบต่อกันมามุ่งไปที่อดีตแต่ทฤษฎี outcome-based เป็นการเตรียมผู้เรียน สำหรับอนาคตและการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่องที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ในสังคมและเป็นสิ่งที่มีเหตุผลและเข้าถึงได้ง่ายในการเรียนรู้ สิ่งที่สำคัญคือ ผู้ตัดสินผลลัพธ์ที่เฉพาะเจาะจงและเป้าหมายของผู้เรียน

กฎเกณฑ์สำคัญของOBE

- 1) ต้องการให้ผู้เรียน เรียนรู้อะไร
- 2) ทำไมจึงต้องการให้ผู้เรียน เรียนรู้อะไรนั้น
- 3) จะช่วยผู้เรียน ใดให้เรียนรู้ได้ดีที่สุดอย่างไร
- 4) จะรู้ได้อย่างไรว่าผู้เรียน ใดได้เรียนรู้สิ่งนั้นแล้ว

การสร้าง Outcome-based programmes

การเปิดหลักสูตรควรกำหนดประโยชน์จากการเรียนรู้ที่ชัดเจนในการเปิดหลักสูตร

การแบ่งกลุ่ม Learning outcomes

1) Knowledge การอธิบายครอบคลุมเนื้อหาความรู้ที่สำคัญและความสามารถในการประยุกต์ใช้ความรู้ การอธิบายความรู้หรือความเข้าใจทำให้สามารถจดจำข้อเท็จจริงและข้อมูลแยกแยะระหว่างวัตถุและแนวคิด แสดงความสัมพันธ์ระหว่างแนวคิดทฤษฎีต่าง ๆ การประยุกต์ใช้ทฤษฎีในสถานการณ์ใหม่ ๆ อธิบายเหตุการณ์ อนุมานสาเหตุหรือผลกระทบและคาดการณ์ผลลัพธ์

2) Psychomotor/Practical/Technical Skills การมีความรู้ ทักษะและทัศนคติต่าง ๆ สำหรับการฝึกที่มีประสิทธิภาพของทางด้านจิตใจการฝึกฝนและทักษะทางเทคนิค

3) Social Skills and Responsibility อธิบายการทำความเข้าใจและยอมรับความแตกต่างทางวัฒนธรรมและความเชื่อ ความพยายามให้เข้าร่วมในการต่อต้านและสนับสนุนการกระทำที่ดีและเหมาะสมในสังคม การยอมรับภาวะการเป็นผู้นำเมื่อมีความจำเป็น

4) Professionalism, Values, Attitudes and Ethics การมีความรู้และทักษะควบคู่ไปกับการใช้อย่างถูกต้องเหมาะสม มีศีลธรรมจริยธรรมเพื่อประโยชน์กับตนเองสังคมและมีการพัฒนาความรู้ความสามารถอยู่เสมอ

5) Life Long Learning and Information Management การใช้ข้อมูลและเทคโนโลยีการสื่อสารเพื่อช่วยในกระบวนการเรียนการสอนการวิเคราะห์สื่อจากแหล่งต่าง ๆ การเรียนรู้ด้วยตนเองสามารถแก้ไขปัญหาตัดสินใจและมีความคิดริเริ่ม

6) Communication Skills สร้างบรรยากาศที่ช่วยสนับสนุนให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพ พัฒนาการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันการฟังเพื่อให้ได้ข้อมูลที่เหมาะสมและเข้าใจ เนื้อหาที่ฟังความคิดเห็นของผู้อื่นการทำงานเป็นกลุ่ม การเขียนบันทึกข้อมูลและการนำเสนอข้อมูลอย่างเหมาะสม

7) Critical Thinking and Scientific Approach การประยุกต์กระบวนการแก้ไขปัญหาในการเรียนสร้างสมมติฐานตั้งปัญหาพิสูจน์ด้วยตนเองตรวจสอบที่มาและประเภทของข้อมูลรวบรวมข้อมูล สังเคราะห์ข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ นำมาประยุกต์เพื่อแก้สมมติฐานและแก้ปัญหาเพื่อนำไปใช้ในการตัดสินใจ

8) Managerial and Entrepreneurial Skills ความสามารถในการประยุกต์ใช้ทฤษฎีการจัดการในกิจกรรมทางธุรกิจต่าง ๆ สามารถวิเคราะห์สถานการณ์โลก การใช้ข้อมูลที่เหมาะสมจากแหล่งต่าง ๆ เพื่อแก้ปัญหาตัดสินใจและสร้างสรรค์สิ่งใหม่เพื่อให้กระบวนการและผลลัพธ์มีความถูกต้องมีประสิทธิภาพและคุณภาพ

การเขียน Learning outcomes

สิ่งแรก คือ การเขียนผลลัพธ์การเรียนรู้ที่ต้องการในรูปแบบของพฤติกรรม ทักษะ ทักษะคิดและความสามารถที่จะเกิดขึ้นกับผู้เรียนสองคือ การเรียนรู้จากประสบการณ์ที่สร้างขึ้นที่ทำให้อาจารย์สามารถฝึกผู้เรียนให้มีความชำนาญในแต่ละผลลัพธ์และสามคือ การประเมินผลผู้เรียนโดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 เริ่มต้นด้วยการจัดการประชุมผู้ที่เกี่ยวข้องคณะทำงานโดยเฉพาะผู้เรียนและศิษย์เก่าระดมสมองเกี่ยวกับสิ่งที่ผู้จบการศึกษาควรรู้เข้าใจและสามารถที่จะทำได้หรือหาข้อมูลจากเว็บไซต์ต่าง ๆ

ขั้นตอนที่ 2 ปรับปรุงรายการผลลัพธ์การเรียนรู้ที่อาจมีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขอยู่ตลอดเวลาจากตัวแปรต่าง ๆ

ขั้นตอนที่ 3 ลงรายการผลลัพธ์การเรียนรู้ในทุก ๆ หลักสูตรการเรียนรู้อย่าง
เจาะจงชัดเจน

ขั้นตอนที่ 4 รวบรวมคำติชมจากผู้เรียนแต่ละหลักสูตรว่าได้รับผลลัพธ์การเรียนรู้
จากที่กำหนดไว้

ขั้นตอนที่ 5 ประเมินการเรียนรู้ของผู้เรียนโดยการออกแบบงานหรือกิจกรรมเพื่อ
ใช้วัดการได้รับผลในแต่ละคอร์ส

ขั้นตอนที่ 6 จัดการประชุมคณะทำงานและผู้เรียนเมื่อจบการศึกษาเพื่อทบทวน
แก้ไขรายการผลลัพธ์ ทฤษฎีการสอนหลักสูตรและแผนงาน

ขั้นตอนที่ 7 มีการปฏิบัติตามขั้นตอนข้างต้นอยู่เสมอสม่ำเสมอเพื่อปรับปรุงผลลัพธ์
การเรียนรู้ของผู้เรียน

ลักษณะของ Learning Outcomes ที่ดี

Learning Outcomes มีลักษณะที่แตกต่างกัน 3 แบบ คือ

- 1) การระบุการกระทำที่ปฏิบัติโดยผู้เรียน
- 2) การระบุการกระทำโดยผู้เรียนด้วยการสังเกต
- 3) การระบุการกระทำโดยผู้เรียนด้วยการวัดประมาณ

การประเมินแผนงาน learning outcomes

เมื่อเขียน learning outcomes สิ่งต่อไปคือ การออกแบบกระบวนการประเมินผลเพื่อ
ทดสอบว่าผู้เรียนได้รับผลลัพธ์ที่ตั้งไว้ สามารถบอกได้ว่าวัสดุและกิจกรรมการสอนใดที่ควรใช้เพื่อ
ช่วยให้ผู้เรียนผ่านการประเมินผลเครื่องมือประเมินผลควรทดสอบได้ว่าผู้เรียนได้ประสบผลลัพธ์ที่
มุ่งหมาย การประเมินผลแผนงานพิจารณาจากสิ่งที่ทำอยู่เป็นประจำ การพัฒนาหลักสูตรระดับ
การเรียนรู้ของผู้เรียนทั้งหมด กระบวนการที่เกิดขึ้น

การพัฒนา Learning outcomes สำหรับรายวิชาและบทเรียน (Developing learning outcomes for a course and lesson)

การสร้าง Learning outcomes เฉพาะสำหรับหลักสูตรควรแยกการเจาะจงในรายวิชา
การออกแบบรายวิชา รวมไปถึงการระบุพฤติกรรมในระยะเวลาที่จะแสดงออกมาจากการเรียน
หลักสูตรที่ออกแบบไปผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตรเป็นสิ่งกำหนดเนื้อหาวิธีการกิจกรรมของ
หลักสูตรและถูกประเมินด้วยตัววัดที่สามารถใช้เปรียบเทียบกับเกณฑ์การแสดงผลออกขณะที่
การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่เจาะจงเน้นไปที่การออกแบบกิจกรรม การจัดลำดับกิจกรรม
การเรียนรู้ในหลักสูตร(เพื่อสนับสนุนการเรียนรู้และสามารถประเมินโครงสร้างได้) ก็เป็นส่วนที่
จำเป็น

การออกแบบรายวิชาใหม่

- ต้องมีประโยชน์ที่ชัดเจนของผลลัพธ์การเรียนรู้จากการเรียนวิชานี้
 - มีอย่างน้อย 4 ผลลัพธ์การเรียนรู้ที่ระบุในแต่ละรายวิชาขอเขตละ 1 ข้อ
- ประกอบด้วย ด้านความรู้ (cognitive) ด้านอารมณ์ (affective) ด้านร่างกาย (psychomotor) และด้านสังคม (social)
- มีขอบเขต 4 ขอบเขตของกิจกรรมการเรียนรู้ คือ ด้านความรู้ (cognitive) ด้านอารมณ์ (affective) ด้านร่างกาย (psychomotor) และด้านสังคม (social) เมื่อจบการเรียนรู้แต่ละรายวิชาผู้เรียนควรได้รับทักษะใหม่ ๆ ในขอบเขตทั้ง 4 ด้านการแบ่งประเภทของพฤติกรรม การเรียนรู้สามารถเรียกได้ว่าเป็นเป้าหมายของกระบวนการการเรียนรู้
 - แบ่งขอบเขตทั้ง 4 ด้านออกเป็นหน่วยย่อย โดยมีทั้งพฤติกรรมเบื้องต้นไปจนถึงระดับที่ซับซ้อนโดยการแบ่งย่อยนี้สามารถแบ่งได้หลายวิธีแต่วิธีที่เข้าใจง่ายและใช้อย่างแพร่หลายในปัจจุบันคือ ทฤษฎีการเรียนรู้ของ Bloom (Bloom's cognitive taxonomy)

Cognitive Domain (พุทธิพิสัย) พุทธิพิสัยเกี่ยวข้องกับความรู้และการพัฒนาทักษะทางปัญญา รวมถึงการจดจำข้อเท็จจริงที่เป็นแบบแผน

Psychomotor Domain (ทักษะพิสัย) ทักษะพิสัย ประกอบด้วย การเคลื่อนไหวร่างกาย ความสัมพันธ์ในการทำงานของอวัยวะ การใช้ทักษะความเคลื่อนไหวของกล้ามเนื้อ การพัฒนาทักษะเหล่านี้ที่ต้องการฝึกฝนและวัดประสิทธิภาพจากความคล่องแคล่วแม่นยำ

Affective Domain (จิตพิสัย) ขอบเขตนี้ประกอบด้วยพฤติกรรมปฏิบัติต่อสิ่งต่าง ๆ ด้วยอารมณ์เช่นความรู้สึก การให้ความสำคัญ ความสนใจการกระตุ้นและทัศนคติ ซึ่งมี 5 ประเภทเรียงลำดับจากระดับพื้นฐานไปสู่ระดับที่สูงขึ้น

Social Domain (ทักษะทางสังคม)

ทักษะระหว่างบุคคลอยู่ภายใต้ขอบเขตด้านสังคม ซึ่งเกี่ยวกับทักษะการสื่อสารซึ่งมี 4 ประเภท

วิธีการเขียนผลลัพธ์การเรียนรู้สำหรับหลักสูตร

การสร้างผลลัพธ์การเรียนรู้มีกระบวนการโดยขั้นตอนที่อาจช่วยในการสร้างมีดังนี้

ขั้นที่ 1 เริ่มด้วยการเขียนรายการของผลลัพธ์การเรียนรู้เนื้อหาของหลักสูตรและทักษะการเรียนรู้ที่ผู้เรียนจะได้รับและสามารถปฏิบัติได้เมื่อจบหลักสูตร

ขั้นที่ 2 ในการประชุมแบบร่างฉบับแรกที่แม้จะได้รับความเห็นชอบจากทุกฝ่ายแล้วก็ตามก็อาจมีการปรับปรุงแก้ไขรายการผลลัพธ์การเรียนรู้อยู่ตลอดเวลาจนกว่าจะเป็นฉบับที่ใช้จริง

ขั้นที่ 3 ประเมินการเรียนรู้ของผู้เรียน ด้วยการออกแบบงานหรือกิจกรรมที่ใช้วัด การได้รับในแต่ละผลลัพธ์ที่ออกแบบมาในแต่ละหลักสูตร

ขั้นที่ 4 เมื่อจบแต่ละหลักสูตรผู้บรรยายเขียนรายการผลลัพธ์การเรียนรู้และทฤษฎี การสอนที่ได้ใช้ในหลักสูตร

ขั้นที่ 5 ปฏิบัติตามขั้นตอนข้างต้นอยู่เสมอเพื่อใช้พัฒนาการเรียนของผู้เรียน (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษากระทรวงศึกษาธิการ, 2560)

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้นผู้วิจัยได้เลือกแนวคิดจากผลลัพธ์การเรียนรู้ (Learning Outcomes) ตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ NQF ฉบับปรับปรุงพ.ศ.2560 เพื่อการพัฒนาโมเดล หลักสูตรฯ

การพัฒนาหลักสูตร ณ ปัจจุบันสิ่งที่ต้องคำนึงถึงในกระบวนการพัฒนาหลักสูตร คือ แนวคิดการสอนในศตวรรษที่ 21 โดยการพัฒนาหลักสูตรรายศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดการสอนในศตวรรษที่ 21 ด้านลักษณะครูครูในศตวรรษที่ 21 ทักษะการสอน ในศตวรรษที่ 21 การเรียนการสอนที่บูรณาการกับชุมชนและการพัฒนาทางวิชาชีพในศตวรรษที่ 21 เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพัฒนาหลักสูตรให้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงในยุคปัจจุบัน โดย ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลแนวคิดการสอนในศตวรรษที่ 21 ดังต่อไปนี้

1.3 แนวคิดการสอนในศตวรรษที่ 21

การศึกษาในยุคศตวรรษที่ 21 บทบาทของครูสำคัญอย่างยิ่งโดยนักวิชาการได้มีมุมมอง เกี่ยวกับบทบาทครูในศตวรรษที่ 21 ดังต่อไปนี้

1.3.1 ลักษณะครูครูในศตวรรษที่ 21

ไพฑูรย์ สีนลรัตน์ (2557) ได้ให้มุมมองเกี่ยวกับเรื่องนี้ไว้ว่าครูไทยในยุคศตวรรษที่ 21 จะต้องกลับมาดูการศึกษาโดยรวมของเราได้ปฏิรูปการศึกษาที่เน้นทักษะเพื่อนำไปสู่การมี ผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ ที่มีคุณภาพแล้วหรือยังเพราะขณะที่โลกตอนนี้มีการพัฒนาด้วยไอเดียความคิด สร้างสรรค์และนวัตกรรมใหม่ๆแต่เรายังคงเลือกที่จะเป็นผู้รับมากกว่าที่จะเป็นนักสร้างสรรค์เสียเองทำให้ประเทศไทยเราดกอยู่ในฐานะเป็นเพียงผู้บริโภคอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ฉะนั้นมันถึงเวลา แล้วที่จะต้องเปลี่ยนวัฒนธรรมการเรียนรู้ของเด็กไทยเสียใหม่ให้รู้จักการสร้างสรรค์ ร่วมกัน วางแผนรู้จักแยกแยะ รู้จักประยุกต์ วิจัยค้นคว้าสร้างผลงานวางแผนและประมวลผลเป็นซึ่งตัวแปร

ที่สำคัญในเรื่องนี้ก็คือครูซึ่งคุณลักษณะสำคัญ 7 ประการของครูในศตวรรษที่ 21 ที่ ไพฑูรย์ สินลา
รัตน์ ได้ให้มุมมองไว้ มีดังนี้

1) สร้างและบูรณาการความรู้ได้ ครูจะต้องสามารถบูรณาการความรู้ต่าง ๆ ที่
มีมาใช้ในการสร้างสรรค์และพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ ๆ

2) มีความคิดวิเคราะห์และสร้างสรรค์ ครูจะต้องสอนให้เด็กมีทักษะกระบวนการ
คิด โดยสามารถคิดวิเคราะห์ในเรื่องต่าง ๆ และมีความคิดสร้างสรรค์ที่เป็นประโยชน์

3) มีวิสัยทัศน์และตักตมทิศทางความคิดเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่าง
ผู้เรียนครูจะต้องเป็นคนมีวิสัยทัศน์เน้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ โดยการส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็น
สำคัญเพื่อให้เด็กตักตมทิศทางความคิดได้ด้วยตัวเองและมีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่าง
กัน

4) ครูต้องรู้และเข้าใจเทคโนโลยีใหม่ มีทักษะใหม่ ๆ พร้อมทั้งชี้แนะข้อดีข้อเสียให้
ผู้เรียนได้ ครูจะต้องสามารถใช้เทคโนโลยีส่งเสริมการศึกษาได้หลากหลายและสามารถชี้ให้เด็ก
เห็นถึงข้อดีข้อเสียและการใช้เทคโนโลยีต่าง ๆ อย่างเหมาะสม

5) มีทักษะการสอนเด็กให้เติบโตเต็มศักยภาพและสร้างผลงานใหม่ ๆ ครูจะต้อง
ส่งเสริมการเรียนรู้ให้เด็กตามวัยและให้เด็กพัฒนาอย่างเต็มที่ตามศักยภาพของเด็กและเน้นให้เด็ก
เปลี่ยนจากผู้รับ กลายเป็นผู้พัฒนาและสร้างสรรค์สิ่งใหม่

6) ต้องเข้มแข็งในจรรยาบรรณ คุณธรรมจริยธรรมและซื่อสัตย์ให้คนอื่น ๆ ทำเพื่อ
สังคม ครูจะต้องยึดมั่นในจรรยาบรรณวิชาชีพ รักษาคุณธรรมจริยธรรมและเป็นบุคคลหนึ่งใน
สังคมที่ช่วยให้สมาชิกในสังคมนั้น ๆ มีแนวทางในการปฏิบัติตนต่อตนเองและสังคมที่เหมาะสม

7) มีบทบาทนำด้านการสอนและวิชาชีพ พัฒนาคุณภาพของโรงเรียนและ ใน
วิชาชีพพร้อมกับผู้บริหารมากขึ้นครูจะต้องมีบทบาทต่อการส่งเสริม พัฒนาและประเมินผลการเรียนรู้
และวิชาชีพในโรงเรียนร่วมกับบุคลากรผู้บริหารและชุมชน

จากคุณลักษณะทั้ง 7 ข้อที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่าลักษณะของครูในยุคศตวรรษ 21 นั้นเรื่อง
ของการใช้เทคโนโลยีและการสร้างให้ผู้เรียนเป็นนักคิดและนักพัฒนาถือเป็นหัวใจสำคัญในการ
ส่งเสริมการเรียนรู้ ซึ่งเป็นไปตามยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลงไปครูจะเป็นครูอย่างเดียวเหมือนเมื่อก่อน
ไม่ได้จะต้องให้เด็กศึกษาเรียนรู้ด้วยตนเองโดยที่ครูสามารถออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้เป็นผู้
แนะนำและอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ให้กับเด็ก ทั้งนี้เพื่อให้เด็กสามารถสร้างสรรค์และ
พัฒนาองค์ความรู้ได้ด้วยตัวเอง

จากบทบาทของครูในศตวรรษที่ 21 นั้นผู้วิจัยได้ศึกษาแนวความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการบริหารจัดการด้านต่าง ๆ ในศตวรรษที่ 21 เพื่อให้สามารถผลิตบัณฑิตวิชาชีพครูสาขา นาฏศิลป์ไทยให้มีคุณลักษณะต่าง ๆ ดังแนวทางการพัฒนาของ กุริ วงศ์วิเชียร (2558) ดังนี้

1. ด้านหลักสูตร

ควรมีการพัฒนาหลักสูตรที่สามารถพัฒนาความสามารถทางด้านวิชาการวิชาชีพให้แก่ ผู้เรียนเพิ่มมากขึ้นสถาบันอุดมศึกษาควรพิจารณาให้มีการบรรจุวิชาทักษะทางภาษาเป็น วิชาบังคับหรือบังคับเลือกให้ครบทุกหลักสูตรและสำนักส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพผู้เรียนที่ว่าการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาต้องพัฒนาให้สถาบันเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ เน้นการมีปฏิสัมพันธ์ ระหว่างครูและผู้เรียนปรับหลักสูตรให้มีความยืดหยุ่นตามความต้องการของชุมชนท้องถิ่นอย่าง แท้จริงเป็นศูนย์การศึกษานานาชาติเพื่อเสริมสร้างการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ

2. ด้านครู

ครูควรมีการพัฒนาตนเองและศึกษาความรู้เพิ่มเติมในส่วนต่าง ๆ ครูครูต้องมี คุณลักษณะ คุณสมบัติมากกว่าการเป็นผู้ทำหน้าที่สอน(Instructor) คือครูควรมีคุณลักษณะเป็นผู้ ชี้แนะการเรียนรู้ (Learning Coach) และเป็นตัวแทนในการนำผู้เรียนไปสู่โลกแห่งการเรียนรู้ได้ (Learning Travel Agent) บทบาทครูในโลกยุคใหม่ จึงต้องกว้างขวางกว่าที่เป็นอยู่ปัจจุบัน

3. ด้านการจัดการเรียนรู้

ควรมีการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนเพิ่มมากขึ้นสอดคล้องกับมีการปรับกระบวนการเรียนการสอนเน้นการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูและผู้เรียน การจัดการเรียนการสอนให้แก่บัณฑิตให้ได้รับการฝึกอบรม ด้านความเป็นครูในทศวรรษที่ 21 จะมี คะแนนพฤติกรรมความเป็นครูเจตคติต่อวิชาชีพครูและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงกว่่านิสิตครูที่ได้รับการ สอนแบบบรรยายและไม่ได้รับการกระทำใด

4. ด้านกิจกรรมผู้เรียน

ควรมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมผู้เรียนในการพัฒนาด้านทั้งวิชาการประสบการณ์ และคุณลักษณะความเป็นครูให้แก่ผู้เรียนเพิ่มขึ้นสถาบันการศึกษาควรส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ศึกษา ดูงานหรือเข้าร่วมโครงการแลกเปลี่ยนระหว่างสถาบันอุดมศึกษาในประเทศกลุ่มอาเซียน การ พัฒนาสมรรถนะและทักษะในการประกอบวิชาชีพในประเทศกลุ่มอาเซียน

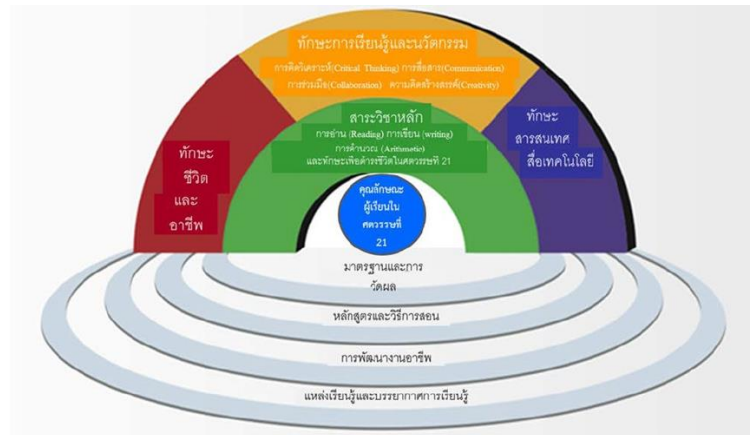
5. ด้านการบริหารจัดการ

ควรมีการวางแนวทางในการบริหารจัดการและจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ให้แก่ผู้เรียนและส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพของครูและบุคลากร การศึกษาด้านต่าง ๆ สถาบันการศึกษาอุดมศึกษาต้องพัฒนาให้สถาบันเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ มีการปรับกระบวนการเรียนการสอนตระหนักในเรื่องการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ การใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด ใช้ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการที่ดี (Good Governance) และควรมีการพัฒนาคณาจารย์ บุคลากรให้มีคุณภาพ

1.3.2 ทักษะการสอนในศตวรรษที่ 21

ทักษะแห่งอนาคตใหม่ในศตวรรษที่ 21 (21st Century Skills) จำเป็นต่อประชาชนคนไทยในฐานะการเป็นพลเมืองของโลก ที่มีการดำรงชีวิตท่ามกลางโลกแห่งเทคโนโลยี โลกของเศรษฐกิจและการค้าโลกาภิวัตน์กับเครือข่าย ความสมดุลของสิ่งแวดล้อมและพลังงานความเป็นสังคมเมืองความเป็นสังคมผู้สูงอายุและความเป็นโลกส่วนตัวอยู่กับตัวเองเข้ามามีบทบาทต่อการดำเนินชีวิตในโลกศตวรรษที่ 21 ทุกคนต้องตระหนักที่จะนำไปสู่เหตุผลและประเด็นการปรับเปลี่ยนบทบาทครูวิธีการเรียนของนักเรียนการจัดหลักสูตรสถานศึกษาและพัฒนาแหล่งเรียนรู้และบทบาทของชุมชนท้องถิ่นการเรียนรู้ต้องไม่ใช่สถานการณ์สมมุติในห้องเรียนแต่ครูครูต้องออกแบบการเรียนรู้ในสภาพที่ใกล้เคียงชีวิตจริงมีสภาพแวดล้อมหรือบริบทที่ส่งเสริมให้เกิดประสบการณ์เรียนรู้ใหม่ ๆ ให้ผู้เรียนได้รับรู้สถานการณ์ที่ไม่เคยพบมาก่อนที่เรียกว่ากระบวนการเรียนรู้ใหม่ ทั้งนี้ครูครูจำเป็นต้องมีความสามารถในการกระตุ้นการรับรู้ข้อมูลหลักฐานใหม่ ๆ ของผู้เรียน และนำมาสังเคราะห์เป็นความรู้เชิงกระบวนการเรียนรู้ใหม่ ประเด็นสำคัญ ในการเรียนรู้ ครูต้องกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความอยากรู้ มีการตั้งคำถามเพื่อหาคำตอบ ดังนั้นการออกแบบประสบการณ์เรียนรู้ อาจเป็นสภาพแวดล้อมหรือบริบทที่นักเรียนคุ้นเคยเช่นครอบครัว ชุมชนท้องถิ่นของผู้เรียนซึ่งจะทำให้ครูเห็นถึงความรู้ ความสามารถ ความแตกต่างด้านประสบการณ์ของผู้เรียนทั้งรายบุคคลและการสร้างความสัมพันธ์แบบกลุ่ม

กรอบความคิดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

ภาพประกอบ 2 แสดงกรอบความคิดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21
ที่มา: แนวทางจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 สำนักบริหารงานการมัธยมศึกษาตอนปลาย สพฐ.

กรอบความคิดเพื่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 มีเป้าหมายเพื่อให้ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะในศตวรรษที่ 21 โดยให้ผู้เรียนสามารถใช้องค์ความรู้หลักไปบูรณาการกับประสบการณ์ทักษะ 3 ทักษะ คือ ทักษะสารสนเทศ สื่อและเทคโนโลยี ทักษะด้านการเรียนรู้และนวัตกรรมและทักษะชีวิตและอาชีพเพื่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 ซึ่งการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จะใช้วิธีการส่งเสริมและพัฒนการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 คือระบบหลักสูตรระบบมาตรฐานการเรียนรู้และวิธีการสอน ระบบการพัฒนางานอาชีพระบบการประเมินผลทักษะการเรียนรู้และระบบแหล่งเรียนรู้และบรรยากาศการเรียนรู้ทักษะแห่งอนาคตใหม่

ภาพประกอบ 3 แสดงทักษะแห่งอนาคตใหม่
ที่มา: แนวทางจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 สำนักบริหารงานการมัธยมศึกษาตอนปลาย สพฐ.

การเปลี่ยนแปลงวิธีการเรียนรู้ของผู้เรียนเพื่อให้บรรลุผลลัพธ์ที่สำคัญและจำเป็นต่อผู้เรียนควรมีเป้าหมายให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองก้าวผ่านการเรียนในสาระวิชาไปสู่การเรียนรู้ที่สามารถนำไปใช้ในการดำรงชีวิตศตวรรษที่ 21 ครูควรเป็นผู้ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้และอำนวยความสะดวกให้นักเรียนออกแบบการเรียนรู้แบบปฏิบัติจริงสร้างคำถามเพื่อกระตุ้นและสร้างแรงบันดาลใจให้นักเรียนอยากเรียนรู้ สืบค้นรวบรวมความรู้จากแหล่งต่าง ๆ หาคำตอบจากสถานการณ์ ประสบการณ์ที่ใกล้ตัว สร้างเป็นกระบวนการทัศนใหม่ การเรียนรู้แบบนี้เรียกว่า Project-Based Learning: PBL ซึ่งการเรียนการสอนทักษะในศตวรรษที่ 21 มุ่งเน้นเชิงสหวิทยาการโดยให้นักเรียนได้ศึกษาสิ่งที่สนใจโดยครูและนักเรียนร่วมกันออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนอาจเป็นลักษณะกลุ่ม หรือกรณีศึกษารายบุคคลเพื่อเกิดการเชื่อมโยงแบบสหวิทยาการหลักสูตรแบบสหวิทยาการคือ ลดการสอนแบบบรรยายเพิ่มกิจกรรมการเรียนรู้ นักเรียนมีอิสระทางความคิดภายใต้การแนะนำของครูครูต้องมีการบริหารจัดการเวลาที่เหมาะสมเพื่อสร้างเสริมองค์ความรู้พื้นฐานให้นักเรียนตอบสนองความต้องการและความสนใจของผู้เรียนซึ่งการจัดการเรียนรู้ลักษณะดังกล่าวนี้ ทำให้ครูค้นพบความสนใจความสามารถและความถนัดในทักษะต่างๆ ของนักเรียนและให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะของตนหลักสูตรเชิงสหวิทยาการจะเป็นลักษณะการรวมเนื้อหาสาระหลายวิชามารวมกันอยู่ในหน่วยการเรียนรู้เดียวกันผู้เรียนจะใช้เวลาเรียนรู้ประยุกต์ใช้ทักษะวิชาต่าง ๆ กับชีวิตจริงซึ่งหลักสูตรเชิงสหวิทยาการสามารถแบ่งวิธีการสอนได้ 2 แบบ คือ กระบวนการสอนแบบทางตรง (Direct Teaching) ใช้ทักษะขั้นพื้นฐานของวิชาหลักกับเนื้อหาวิชาที่มีความยากและใช้กระบวนการเรียนรู้แบบห้องเรียนปกติ คือ กระบวนการสอนทางอ้อม (Indirect Teaching) สำหรับบทเรียนที่นักเรียนนำทักษะพื้นฐานมาปรับประยุกต์ใช้ในการทำกิจกรรมหลาย ๆ วิชาการเรียนรู้สามารถจัดได้ทั้งในห้องเรียนแบบรวม หรือลานกิจกรรม ส่วนบทบาทของครูควรมีจิตวิทยาเข้าใจให้นักเรียนมีความสนใจและเข้าร่วมกิจกรรมให้มากที่สุด นักเรียนสามารถเรียนรู้ผ่านกิจกรรมโดยใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ครูจัดให้กิจกรรมการเรียนรู้ต้องหลากหลาย เช่น การเรียนรู้รวมแบบกลุ่ม การเรียนรู้แบบอิสระการเรียนรู้จากประสบการณ์และการเรียนรู้จากวัสดุอุปกรณ์รวมทั้งการเรียนจากแบบเรียนด้วยบทบาทของครูต้องคอยสังเกตการทำงาน of นักเรียนและร่วมฟังการอภิปรายของนักเรียนทุกกลุ่ม ครูต้องเข้าไปร่วมกิจกรรมกลุ่มตามที่นักเรียนร้องขอครูมีบทบาทหน้าที่เป็นผู้แนะนำผู้บริหารจัดการและอำนวยความสะดวกในชั้นเรียนเท่านั้นโดยวิธีการสอนต้องใช้การสอนที่หลากหลายเพื่อสอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของผู้เรียนแต่ละบุคคลสิ่งสำคัญในกระบวนการเรียนการสอนเชิงสหวิทยาก็คือเป็นการเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญสร้างระบบการเรียนรู้ที่เน้นฐานสมรรถนะ (Competency-based) มีการประยุกต์ใช้

ทักษะเชิงบูรณาการข้ามศาสตร์ สร้างนวัตกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยีเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนการสอนเชิงบูรณาการและใช้วิธีการเรียนการสอนแบบใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-based) เพื่อสร้างทักษะการคิดวิเคราะห์ในการแก้ปัญหาแบบมีวิจารณญาณ (สำนักบริหารงานการมัธยมศึกษาตอนปลาย สำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2558)

ซึ่งจากข้อมูลดังกล่าวข้างต้นแนวทางการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 มีความจำเป็นต่อหลักสูตรแล้ว ดังนั้นการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 จึงมีการบูรณาการกับชุมชนและท้องถิ่น

1.3.3 การเรียนการสอนที่บูรณาการกับชุมชน

กระบวนการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 มีการบูรณาการแหล่งเรียนรู้ (Learning Resources) จากชุมชนเข้ามาใช้ในโรงเรียนนอกเหนือจากแหล่งเรียนรู้ที่เป็นข่าวสารสารสนเทศและประสบการณ์ ที่สนับสนุนส่งเสริมให้ผู้เรียนศึกษาด้วยตนเองตามอัธยาศัยอย่างกว้างขวางและต่อเนื่องเพื่อเสริมสร้างให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ หัวใจการจัดการเรียนรู้แบบ Project-Based Learning: PBL จะใช้แหล่งเรียนรู้ที่เป็นบริบทสภาพแวดล้อมของชุมชนถิ่นฐานเป็นสถานที่จัดประสบการณ์ให้กับผู้เรียนใช้สร้างแรงบันดาลใจกระตุ้นคำถามอยากรู้เนื่องจากเป็นสภาพและสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจริงและนักเรียนรู้จัก ค้นคว้าวิธีการจัดแหล่งเรียนรู้ในชุมชนถิ่นฐานต้องมีการจัดแบ่งพื้นที่การเรียนรู้ให้สอดคล้องกับระดับของการศึกษาและสอดคล้องกับสาระเนื้อหาในระดับการเรียนรู้ กล่าวคือระดับประถมศึกษาจะเรียนรู้ในสิ่งที่ใกล้ตัวเกี่ยวกับบ้านและครอบครัวระดับมัธยมศึกษาตอนต้นจะเรียนรู้ในสิ่งที่เกี่ยวข้องกับงานอาชีพที่มีอิทธิพลมาจากสภาพสิ่งแวดล้อมของชุมชนถิ่นฐานโดยมัธยมศึกษาปีที่ 1 ความรู้จักกับบริบทและอาชีพในชุมชนท้องถิ่นที่สำคัญให้ได้มากที่สุด ส่วนมัธยมศึกษาปีที่ 2 จะเรียนรู้บริบทและอาชีพที่ตนเองสนใจ 2 หรือ 3 อาชีพแต่มีรายละเอียดลึกมากขึ้นในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จะเรียนรู้ในพื้นที่ฐานวิชาของงานอาชีพที่รองรับสาขาของสถาบันการศึกษาต่อ ทั้งระดับอาชีวะและสายสามัญ ที่จะถูกวัดประเมินผลด้วยแบบทดสอบวัดความถนัดและวัดบุคลิกภาพเพื่อการประกอบอาชีพในอนาคตสำหรับมัธยมศึกษาตอนปลายเมื่อนักเรียนตัดสินใจเลือกโปรแกรมการเรียนที่เปิดพื้นฐานวิชารองรับการศึกษาต่อในสาขาของสถาบันที่เปิดรองรับการประกอบอาชีพในกลุ่มอาชีพต่าง ๆ ใน 10 กลุ่มตามหลักสากล การจัดแหล่งเรียนรู้ที่สอดคล้องกับอาชีพของโปรแกรมการเรียนจะมีความหมายต่อการเรียนรู้ในสถานการณ์จริงเป็นอย่างมากและจะทำให้นักเรียนสร้างแรงบันดาลใจมีคำถามอยากรู้ไปถึงอาชีพต่าง ๆ ในแต่ละกลุ่มที่เป็นกลุ่มอาชีพตามหลักสากล ทำให้แหล่งเรียนรู้จะไม่จำกัดไว้เพียงท้องถิ่นแต่จะเป็นแหล่งเรียนรู้ที่ไกลตัวออกไปเป็นระดับภูมิภาคระดับประเทศ

และระดับความเป็นสากล บทบาทของแหล่งเรียนรู้ในการให้การศึกษาให้ความรู้ ความสำเร็จแก่ผู้เรียนทั้งในระบบ นอกระบบและตามอัธยาศัย คือแหล่งเรียนรู้ต้องสามารถตอบสนองการเรียนรู้ที่เป็นกระบวนการ(Process of Learning) การเรียนรู้โดยปฏิบัติจริง (Learning by doing) ทั้งการเรียนรู้ของคนในชุมชนที่มีแหล่งเรียนรู้ของตนเองอยู่แล้วและการเรียนรู้ของคนอื่น ๆ ทั้งในระบบ นอกระบบและตามอัธยาศัย เป็นแหล่งกิจกรรมแหล่งทัศนศึกษาแหล่งฝึกงานและแหล่งประกอบอาชีพของผู้เรียนเป็นแหล่งสร้างกระบวนการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นโดยตนเองเป็นห้องเรียนทางธรรมชาติเป็นแหล่งศึกษาค้นคว้าวิจัยและฝึกอบรมเป็นองค์กรเปิด ผู้สนใจเข้าถึงข้อมูลได้อย่างเต็มที่และทั่วถึงสามารถเผยแพร่ข้อมูลแก่ผู้เรียนในเชิงรุกเข้าสู่ทุกกลุ่มเป้าหมายอย่างทั่วถึง ประหยัดและสะดวก มีการเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างกันมีสื่อประเภทต่าง ๆ ประกอบด้วยสื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ เพื่อเสริมกิจกรรมการเรียนการสอนและการพัฒนาอาชีพโดยมุ่งเน้นเชิงสหวิทยาการของวิชาแกนหลักไปสู่กระบวนการปฏิบัติในวิถีชีวิตจริง (สำนักบริหารงานการมัธยมศึกษาตอนปลาย สำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2558)

วิไลภรณ์ ฤทธิคุปต์ (2561) ได้ศึกษาการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุมชนเป็นฐาน: กลยุทธ์การจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพของครูในศตวรรษที่ 21 ว่าการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 มีเป้าหมายให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาทักษะใน 4 หมวดหมู่คือ 1) วิถีทางของการคิด 2) วิถีทางของการทำงาน 3) เครื่องมือสำหรับการทำงานและ 4) ทักษะสำหรับดำรงชีวิตในโลกปัจจุบันเพื่อให้ผู้เรียนสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมในยุคสมัยแห่งความเปลี่ยนแปลงได้อย่างมีคุณภาพ การจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพสูงที่จะนำพาผู้เรียนให้มีทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 แนวทางหนึ่งคือการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุมชนเป็นฐานซึ่งเป็นกลยุทธ์การสอนที่เชื่อมโยงเนื้อหาสาระในบทเรียนให้สัมพันธ์กับชุมชนผ่านการบูรณาการสาระความรู้ในหลายศาสตร์กับประเด็นปัญหาในโลกที่เป็นจริงและเป็นเรื่องใกล้ตัวในชุมชนและสิ่งแวดล้อมของผู้เรียนเน้นทักษะการคิด การแก้ปัญหาเรียนรู้ผ่านการลงมือปฏิบัติจริงมีการประเมินผลตามสภาพจริงจากผู้มีส่วนร่วมที่เกี่ยวข้องโดยมีความหมายของการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุมชนเป็นฐานคือ

ความหมายของการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุมชนเป็นฐาน

การจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุมชนเป็นฐานเป็นที่รู้จักในประเทศสหรัฐอเมริกาออสเตรเลีย ทวีปแอฟริกาและเอเชียในชื่อว่าการเรียนรู้โดยการบริการสังคม (Service Learning : SL) เป็นรูปแบบของการเรียนรู้ผ่านประสบการณ์ที่ออกแบบมาเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาผู้เรียนโดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับบุคคลและความต้องการของชุมชน

การจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุมชนเป็นฐานเป็นกลยุทธ์หรือรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่บูรณาการเนื้อหาตามหลักสูตรให้เชื่อมโยงกับชุมชนโดยใช้การปฏิบัติงานเป็นฐานให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติงานจากสถานการณ์จริงในชุมชนภายใต้การมีส่วนร่วมระหว่างครูผู้เรียนและกลุ่มคนในชุมชนนอกเหนือไปจากการเรียนรู้ในห้องเรียนกระบวนการสำคัญของการเรียนรู้ใช้การสะท้อนคิดเชิงวิพากษ์ ซึ่งจะช่วยให้เกิดความรู้ในเนื้อหาตามหลักสูตรและเข้าใจชุมชนมากขึ้นโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อส่งเสริมพัฒนาผู้เรียนให้เกิดทักษะที่หลากหลายเช่นการคิด วิเคราะห์ สังเคราะห์ การคิดเชิงสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นทักษะที่จำเป็นในศตวรรษ 21 มีคุณธรรมจริยธรรมเจตคติ ที่พึงประสงค์ ตระหนักในความรับผิดชอบในฐานะเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนรวมทั้งเพื่อตอบสนองความต้องการที่แท้จริงของชุมชนชุมชนและผู้เรียนจะได้รับประโยชน์ร่วมกันทั้งโดยการบรรลุวัตถุประสงค์ของหลักสูตรและตามเป้าหมายของชุมชนและสร้างการเปลี่ยนแปลงทางสังคมในเชิงบวก อันเป็นการเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนอย่างยั่งยืน (วิจารณ์ พานิช, 2557)

ฐานรากทฤษฎีการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุมชนเป็นฐาน

การจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุมชนเป็นฐานมีฐานรากมาจากทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ (Constructivist Theory) โดยมีเงื่อนไขการเรียนรู้คือการเรียนรู้เป็นกระบวนการลงมือกระทำ (Active Process) ที่เกิดขึ้นในบุคคล ความรู้จะเกิดขึ้นจากการสร้างหรือพัฒนาในตัวผู้เรียนเองโดยใช้ข้อมูลความรู้เดิมผสมผสานความรู้ใหม่รวมทั้งใช้ประสบการณ์เดิมมาสร้างประสบการณ์เรียนรู้ของตนเองประสบการณ์ของผู้เรียนจะถูกนำมาเป็นพื้นฐานในการพิจารณาตัดสินใจสร้างแนวคิดใหม่ องค์ความรู้ใหม่ กระบวนการเรียนรู้จึงมักเป็นลักษณะที่ให้ผู้เรียนสร้างความรู้จากการร่วมมือกันแก้ปัญหาโดยมีหลักการพื้นฐานสำคัญ 5 ประการดังนี้ (สุมาลี ชัยเจริญ, 2557)

1. สถานการณ์ปัญหา (Problem Based) มาจากพื้นฐานของ Cognitive Constructivism ของเพียเจตที่เชื่อว่าถ้าผู้เรียนได้รับการกระตุ้นให้เกิดความขัดแย้งทางปัญญาหรือที่เรียกว่าเกิดการเสียสมดุลทางปัญญาผู้เรียนต้องพยายามปรับโครงสร้างทางปัญญาหรือสกีมา (Schema) ให้เข้าสู่ภาวะสมดุล โดยการดูซึมหรือการปรับโครงสร้างทางปัญญาสามารถที่จะสร้างความรู้ใหม่ขึ้นมาได้หรือเกิดการเรียนรู้นั้นเอง

2. แหล่งเรียนรู้ (Resource) เป็นที่รวบรวมข้อมูลเนื้อหาสารสนเทศที่ผู้เรียนใช้ในการแก้ปัญหาในสถานการณ์เช่นชุมชนท้องถิ่นแหล่งการเรียนรู้ธรรมชาติแหล่งสารสนเทศเป็นต้น

3. ฐานการช่วยเหลือ (Scaffolding) ซึ่งจะสนับสนุนผู้เรียนในการแก้ปัญหาหรือการเรียนรู้ในกรณีที่ไม่สามารถปฏิบัติภารกิจการเรียนรู้ให้สำเร็จด้วยตัวเองได้หรือเปิดโอกาสให้

ผู้เรียนได้ใช้ความพยายามในการเรียนรู้โดยอาจเป็นคำแนะนำแนวทางตลอดจนกลยุทธ์ต่าง ๆ ในการแก้ปัญหาหรือปฏิบัติ ภารกิจการเรียนรู้รวมทั้งกระบวนการคิดเป็นต้น

4. การโค้ช (Coaching) เป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ตามแนวคอนสตรัคติวิสต์ โดยเปลี่ยนบทบาทของครูจากหน้าที่ในการถ่ายทอดความรู้หรือบอกความรู้มาเป็น “ผู้ชี้แนะ” ที่ต้องให้ความช่วยเหลือและคำแนะนำแก่ผู้เรียน ซึ่งมุ่งเน้นการให้ความรู้ในเชิง พุทธิปัญญาหรือการให้รู้คิดและการสร้างปัญญา

5. การร่วมมือกันแก้ปัญหา (Collaboration) เป็นอีกหนึ่งขององค์ประกอบที่ช่วยสนับสนุนให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์กับผู้อื่นเพื่อขยายมุมมองให้แก่ตนเองการร่วมมือกันแก้ปัญหาจะสนับสนุนให้ผู้เรียนเกิดการคิดไตร่ตรองเป็นการเปิดโอกาสให้ทั้งผู้เรียนครูผู้เชี่ยวชาญ ได้สนทนาแสดงความคิดเห็นของตนเองกับผู้อื่นนอกจากนี้ยังเป็นส่วนสำคัญในการป้องกันและปรับมนมิตที่คลาดเคลื่อนที่อาจเกิดขึ้นในขณะที่เรียนรู้

กลยุทธ์การจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุมชนเป็นฐาน

การจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุมชนเป็นฐานมีหลายรูปแบบเป็นการผสมผสานทั้งทฤษฎีและการปฏิบัติ ซึ่ง Melaville (2015) ได้สรุปกลยุทธ์การจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุมชนเป็นฐานไว้ 6 กลยุทธ์ ดังนี้

1. การให้บริการชุมชนเชิงวิชาการ (Academically Based Community Service : ABCS) จะเชื่อมต่อภารกิจด้านการศึกษาของสถานศึกษากับชุมชนที่ล้อมรอบ ทั้งสถาบันอุดมศึกษาและโรงเรียนของรัฐจะถูกรื้อแบบมาเพื่อมุ่งเน้นในการฟื้นฟูชุมชนหลักการสำคัญของการให้บริการชุมชนเชิงวิชาการคือ การร่วมกันแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในโลกแห่งความเป็นจริงช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาความเป็นพลเมืองในสังคม ประชาธิปไตยโดยการให้บริการแก่ชุมชนรูปแบบนี้เริ่มต้นจากความต้องการของชุมชนกระบวนการเรียนรู้ การวิจัยและการดำเนินการต่าง ๆ ในวันที่มีการเรียนการสอนตามปกติและหลังเลิกเรียน

2. การศึกษาความเป็นพลเมือง (Civic Education) มีจุดมุ่งหมายเพื่อเตรียมความเป็นพลเมืองที่มีพลังและรับผิดชอบ สนับสนุนการมีส่วนร่วมทางการเมืองโดยให้ประสบการณ์การเรียนรู้ที่เชื่อมโยงการเรียนรู้ทางวิชาการของผู้เรียนกับการมีส่วนร่วมของประชาชนซึ่งมีความสำคัญต่อประชาธิปไตยตาม รัฐธรรมนูญ มีหลักการสำคัญคือ 1) สนับสนุนการมีส่วนร่วมของผู้เรียนในบทบาทของพลเมืองอย่างชัดเจน 2) สะท้อนถึงเจตนาและความพยายามมุ่งเน้นที่ผลลัพธ์ของความเป็นพลเมือง 3) ให้ประสบการณ์การเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนสามารถ

เชื่อมโยงการเรียนรู้ในห้องเรียนและการมีส่วนร่วมของประชาชน 4) เน้นแนวคิดที่จำเป็นต่อระบบประชาธิปไตยและ 5) ช่วยให้ผู้เรียนเห็นความเชื่อมโยงระหว่างแนวความคิดประชาธิปไตยกับ ชีวิตของตนเอง

3. การศึกษาด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental Education) เป็นการใช้ประโยชน์จากความต้องการของผู้เรียนในประเด็นที่เกี่ยวกับโลกธรรมชาติและความสัมพันธ์ทางสังคม โดยใช้สภาพแวดล้อมของโรงเรียนและชุมชนเป็นกรอบให้ผู้เรียนสร้างการเรียนรู้ของตนเองกลยุทธ์นี้ไม่ได้มุ่งเน้นการเรียนรู้เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมเป็นหลักแต่จะใช้สิ่งแวดล้อมสร้างความสนใจของผู้เรียนก่อนโดยมีหลักการสำคัญ คือจะต้องสอนแนวคิดทางนิเวศวิทยาที่สำคัญและความสัมพันธ์ในระบบนิเวศเสริมสร้างความรู้ที่ลุ่มลึกเกี่ยวกับปัญหาสิ่งแวดล้อมให้ผู้เรียนลงพื้นที่จริงเพื่อศึกษาสภาพแวดล้อมในชุมชนอย่างเหมาะสมเพื่อกระตุ้นให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมส่วนบุคคลในเชิงบวกฝึกทักษะการคิดวิเคราะห์และการสืบเสาะเรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติรวมทั้งปลูกฝังทักษะความเป็นพลเมืองในการมีส่วนร่วมแก้ไขปัญหาชุมชน

4. การเรียนรู้โดยใช้สถานที่เป็นฐาน (Place-Based Learning) หรือ “การเรียนรู้เชิงประสบการณ์” จะใช้ประวัติศาสตร์สภาพแวดล้อม วัฒนธรรมและเศรษฐกิจที่เป็นเอกลักษณ์ของชุมชนเป็นบริบทในการเรียนรู้การทำงานของผู้เรียนตามสอดคล้องกับความต้องการของสมาชิกชุมชนโดยชุมชนทำหน้าที่เป็นแหล่งข้อมูลและให้ความร่วมมือในทุก ๆ ด้านโรงเรียนและชุมชนมีส่วนร่วมในการทำงานเพื่อทำให้ท้องถิ่นเป็นแหล่งเรียนรู้การทำงานและการใช้ชีวิตที่ดีโดยชุมชนมีบทบาทเป็นที่ปรึกษาให้กับผู้เรียนมีการเรียนรู้และทำงานร่วมกันระหว่างผู้เรียนครูผู้บริหารสถานศึกษาและคนในชุมชนท้องถิ่นรวมทั้งมีส่วนร่วมในการประเมินผลการเรียนของผู้เรียนโดยใช้วิธีการและเครื่องมือที่หลากหลาย

5. การเรียนรู้โดยการบริการ (Service Learning) เป็นการบูรณาการระหว่างการให้บริการชุมชนกับการศึกษาเนื้อหาสาระตามหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างความรับผิดชอบต่อประชาสังคมและชุมชนกิจกรรม การให้บริการที่ผู้เรียนกำหนดขึ้นต้องสอดคล้องกับความต้องการของชุมชนและเชื่อมโยงกับเป้าหมายของการเรียนรู้ตามหลักสูตรโดยมีหลักการสำคัญคือ

1) เป็นการเรียนรู้แบบบูรณาการที่มีเป้าหมายด้านความรู้ความสามารถที่ชัดเจน

2) การบริการสอดคล้องกับความต้องการของชุมชนที่แท้จริงมีช่วงเวลาการปฏิบัติอย่างเหมาะสมเกิดประโยชน์ทั้งต่อผู้เรียนและชุมชน

- 3) มีการร่วมมือระหว่างผู้เกี่ยวข้องเป็นจำนวนมาก โดยผู้เกี่ยวข้องทั้งหมดมีส่วนร่วมในการวางแผนการให้บริการและทุกฝ่ายได้รับประโยชน์ร่วมกัน
- 4) ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการวางแผนโครงการและดำเนินการในตามภาระงานที่ได้รับมอบหมาย
- 5) การสะท้อนคิด ซึ่งเกิดขึ้นก่อนระหว่างและหลังการเรียนรู้
- 6) ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการประเมินผลการเรียนรู้โดยมีเป้าหมายเพื่อวัดความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของตน

6. การเรียนรู้โดยการใช้การทำงานเป็นฐาน (Work-Based Learning) เป็นกลยุทธ์ที่จะช่วยให้ผู้เรียนใช้เวลาอยู่กับผู้ที่มีประสบการณ์เพื่อขอคำปรึกษาหรือการให้ข้อมูลเพื่อเรียนรู้เกี่ยวกับอาชีพและซึมซับแบบอย่างที่ดีจากผู้มีประสบการณ์

อย่างไรก็ตามการแบ่งกลยุทธ์การจัดการเรียนรู้ดังกล่าวข้างต้นไม่อาจแบ่งกันอย่างชัดเจนตายตัว ขึ้นอยู่กับบริบทและวัตถุประสงค์ของกิจกรรมหรือโครงการที่เฉพาะเจาะจงเช่นการนำผู้เรียนศึกษาแหล่งเรียนรู้ การบริการสังคมและการวิจัยชุมชน (Community-Based Research) บางครั้งอาจใช้สลับกันหรือ ร่วมกันกับการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ชุมชนเป็นฐาน ทั้งนี้การจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุมชนเป็นฐานเป็นร่วมใหญ่ของการบริการสังคมและการวิจัยชุมชน ดังนั้นการนำไปใช้จะต้องระบุกลยุทธ์และจุดมุ่งหมายการจัดการเรียนรู้ที่ชัดเจนหนึ่งการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุมชนเป็นฐานยังมีลักษณะที่สำคัญที่ทำให้สำเร็จคือ ชุมชนให้การส่งเสริม สนับสนุนและเข้าร่วมกิจกรรมทุกขั้นตอนผู้เรียนเก็บข้อมูลโดยการลงพื้นที่ด้วยตนเองฝึกการคิดวิเคราะห์และการแก้ปัญหาจากสถานการณ์จริงที่พบในชุมชนท้องถิ่น (ศรีวรรณ ฉัตรสุริยวงศ์, 2557)

1.3.4 การพัฒนาทางวิชาชีพในศตวรรษที่ 21

(21st Century)ระบบ Professional Development การจัดการเรียนรู้มุ่งเน้นเชิงสหวิทยาการของวิชาแกนหลัก ไปสู่กระบวนการปฏิบัติในวิถีชีวิตจริงโดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบ Project-Based Learning: PBLคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของครูในศตวรรษที่ 21 จึงต้องมีความรู้ในเนื้อหาที่สอนอย่างลึกซึ้งซึ่งมีความรู้และเชี่ยวชาญในการสอนสามารถพัฒนาหลักสูตรได้ วางแผนการสอนและแบบเรียนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีการคิดค้นดำเนินการสอนที่ผู้เรียนทุกคนสามารถเรียนรู้ได้ให้นักเรียนเรียนรู้จากการสืบเสาะหาความรู้ ช่วยให้นักเรียนเข้าใจธรรมชาติของวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์และเทคโนโลยีและเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ พัฒนาเจตคติ ทักษะต่าง ๆ พัฒนาการเรียนรู้ให้ยั่งยืนซึ่งต้องตระหนักและเน้นทักษะและพัฒนาครูในเรื่องต่อไปนี้

- 1) สร้างครูให้เป็นผู้ที่มีทักษะความรู้ ความสามารถในการใช้เครื่องมือและกำหนดยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติในชั้นเรียนและสร้างให้ครูมีความสามารถในการวิเคราะห์และกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ได้เหมาะสม
- 2) สร้างความสมบูรณ์แบบในมิติของการสอนด้วยเทคนิควิธีการสอนที่หลากหลาย
- 3) สร้างครูให้มีทักษะเชิงลึกเกี่ยวกับการแก้ปัญหาการคิดแบบวิจารณ์ญาณและทักษะด้านอื่น ๆ ที่สำคัญต่อวิชาชีพ
- 4) สร้างสมรรถนะทางวิชาชีพให้เกิดขึ้นกับครูเพื่อเป็นต้นแบบ (Model) แห่งการเรียนรู้ของชั้นเรียนที่จะนำไปสู่การสร้างทักษะกับนักเรียนได้อย่างมีคุณภาพ
- 5) สร้างให้ครูสามารถวิเคราะห์ผู้เรียนได้ทั้งรูปแบบการเรียนรู้จุดอ่อนจุดแข็งในตัวผู้เรียนและสามารถวิจัยเชิงคุณภาพที่มุ่งผลต่อคุณภาพของผู้เรียน
- 6) ช่วยให้ครูได้เกิดการพัฒนาความสามารถให้สูงขึ้นเพื่อนำไปใช้สำหรับการกำหนดกลยุทธ์ทางการสอนและจัดประสบการณ์ทางการเรียนได้เหมาะสมกับบริบททางการเรียนรู้
- 7) สนับสนุนให้เกิดการประเมินผู้เรียนอย่างต่อเนื่องเพื่อสร้างทักษะและเกิดการพัฒนาการเรียนรู้
- 8) แบ่งปันความรู้ระหว่างชุมชนทางการเรียนรู้โดยใช้ช่องทางหลากหลายในการสื่อสารให้เกิดขึ้น
- 9) สร้างให้เกิดตัวแบบที่มีการพัฒนาทางวิชาชีพได้อย่างมั่นคงและยั่งยืน (เพชร นุดสีทา, 2563)

จากข้อมูลดังกล่าว ทักษะศตวรรษที่ 21 มีความสำคัญและมีความจำเป็นมากในการนำมาประกอบการพัฒนาหลักสูตรในปัจจุบันเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนและสร้างอัตลักษณ์ให้ผู้เรียนสามารถนำองค์ความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาท้องถิ่นของตนเพื่อสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของระบบการศึกษาในศตวรรษที่ 21

การพัฒนาหลักสูตรเพื่อผลิตบัณฑิตให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคมในท้องถิ่นนั้นการสร้างอัตลักษณ์ที่ดีให้กับบัณฑิตเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นเพื่อเป็นการตอบสนองความต้องการของสังคม ชุมชนท้องถิ่น โดยผู้วิจัยได้ศึกษาความหมายของอัตลักษณ์ องค์ประกอบของอัตลักษณ์นิสิตผู้เรียนทฤษฎีพัฒนาการด้านการมีอัตลักษณ์บุคคล (Identity) แนวคิดเกี่ยวกับนิสิตผู้เรียนและบัณฑิตในอนาคตและกระบวนการพัฒนาอัตลักษณ์นิสิตผู้เรียน ดังข้อมูลต่อไปนี้

1.4 การสร้างอัตลักษณ์ครู

1.4.1 ความหมายของอัตลักษณ์

Erikson (1968) ได้กล่าวว่าอัตลักษณ์ (Identity) คือผลที่เกิดขึ้นจากการพัฒนาการตามการตอบสนองความต้องการทางสังคมของบุคคลที่มีอายุอยู่ระหว่าง 14-20 ปีบุคคลที่ประสบความสำเร็จในพัฒนาการขั้นนี้จะมีความเข้าใจและรู้จักตนเองมีความมั่นใจในตนเองเรียนรู้บทบาทต่าง ๆ ในสังคมและมีอุดมคติ ส่วนบุคคลที่ประสบความล้มเหลวจะเป็นบุคคลที่มีความสับสนและไม่เข้าใจบทบาทของตนเอง

Rice (1996) ได้สรุปแนวคิดของนักจิตวิทยาหลายท่านเกี่ยวกับอัตลักษณ์ คือ ผลรวมของการรับรู้ว่าคุณเป็นอย่างไรมีบทบาททางสังคมอย่างไรบุคคลที่มีความสำเร็จในการพัฒนาอัตลักษณ์จะมีการยอมรับตนเองสูงและอัตลักษณ์เกิดจากการพัฒนาการทางด้านร่างกายเพศสังคม อาชีพจริยธรรม อุดมคติและบุคลิกภาพ

Brown (2004) ได้กล่าวว่าอัตลักษณ์ คือการกำหนด “ความเหมือน” (Similarity) และ “ความแตกต่าง” (Difference) ระหว่างคนหรือสิ่งของความเหมือนและความแตกต่างเป็นเรื่องการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม (Social Interaction) หรือเป็นผลมาจากการเป็นสมาชิกของกลุ่ม (Group Affiliation) ดังนั้นการมีปฏิสัมพันธ์จะทำให้ทราบว่าตนเองมีความเหมือนหรือแตกต่างกับคนอื่นตัวอย่างเช่นในกลุ่มเพื่อนของเราเป็นผู้เรียน นามมหาวิทยาลัย ภาคกลางอยู่ชั้นปีที่ 1 เช่นเดียวกันซึ่งแสดงให้เห็นถึงความเหมือนระหว่างสมาชิกในกลุ่มแต่ในขณะเดียวกันภายในกลุ่มก็มีความแตกต่างระหว่างกันได้เช่นบางคนเป็นผู้เรียน นามวิทยาลัยของรัฐ บางคนเป็นผู้เรียนมหาวิทยาลัยเอกชนหรือบางคนเรียนคณะวิทยาศาสตร์ บางคนเรียนคณะสังคมศาสตร์ เป็นต้น

อภิญา เฟื่องฟูสกุล (2546) ได้กล่าวว่าอัตลักษณ์ (Identity) หมายถึงคุณสมบัติที่เป็นลักษณะเฉพาะของบุคคลหรือสิ่งหนึ่งหรือเฉพาะของสิ่งนั้นที่ทำให้โดดเด่นขึ้นมาและมีความแตกต่างจากสิ่งอื่นโดยเดิมใช้คำว่า “เอกลักษณ์” ซึ่งหมายถึงลักษณะเฉพาะของคนหรือสิ่งหนึ่งในทางสังคมศาสตร์โดยปัจจุบันความหมายนี้แปรเปลี่ยนไปใช้คำว่า “อัตลักษณ์” แทนคำว่า “เอกลักษณ์” (ในความหมาย Identity) เนื่องจากปัจเจกอาจมีหลายอัตลักษณ์ได้ในขณะเดียวกันและการให้ความหมายของอัตลักษณ์ก็อาจเปลี่ยนไปตามบริบทได้เสมอ ดังนั้นคำว่าอัตลักษณ์จึงมีความเหมาะสมกว่าในความหมายของเอกลักษณ์

จากการศึกษาความหมายของอัตลักษณ์สามารถสรุปได้ว่าอัตลักษณ์ หมายถึงการเข้าใจและยอมรับตนเองรับบทบาทหน้าที่ของตนตามที่สังคมรอบตัวกำหนดรวมถึงมีแนวทางในการดำเนินชีวิตเป็นของตนเองและมีความสามารถทางวิชาชีพ

1.4.2 องค์ประกอบของอัตลักษณ์นิสิตผู้เรียน

องค์ประกอบของอัตลักษณ์ ได้มีนักการศึกษากล่าวไว้ดังนี้

Erikson (1968) ได้กล่าวถึงอัตลักษณ์ที่เกี่ยวข้องกับพัฒนาการ 2 ประการ สรุปได้ดังนี้ ประการแรกเป็นลักษณะภายในซึ่งหมายถึงการรู้จักและรับรู้ภาพลักษณ์เกี่ยวกับตนเองของบุคคล ประการที่สองเป็นลักษณะภายนอก ซึ่งหมายถึงการยอมรับและการผูกพันกับอุดมคติของสังคมและวัฒนธรรม ซึ่งเป็นสิ่งแวดล้อมรอบตัวอันแสดงถึงการมีส่วนร่วมในคุณลักษณะที่สำคัญร่วมกับผู้อื่น บุคคลที่มีอัตลักษณ์จะมีภาพที่ชัดเจนและการยอมรับทั้งสภาวะภายในของบุคคลและวัฒนธรรมของสิ่งแวดล้อมที่เขาอาศัยอยู่

Chickering (1993) กล่าวว่าพัฒนาอัตลักษณ์ของผู้เรียนประกอบด้วยสิ่งต่อไปนี้

- 1) ด้านร่างกายและลักษณะท่าทาง
- 2) บทบาทและการแสดงออกทางด้านพฤติกรรมทางเพศ
- 3) ความรู้สึกของตนเองที่มีต่อสังคม ประเพณีและวัฒนธรรม
- 4) การแสดงแนวความคิด บทบาท และรูปแบบการดำเนินชีวิต
- 5) ความรู้สึกในการตอบสนองของความความคิดเห็นของบุคคลอื่นมาปรับปรุงตนเอง
- 6) การยอมรับนับถือในตนเอง มีความภูมิใจในตนเอง
- 7) การมีบุคลิกภาพที่มั่นคง และเข้มแข็ง วิชา การบูรณาการสิ่งต่าง ๆ ที่ได้เรียนรู้รวมทั้งประสบการณ์นำมาพัฒนาเป็นอัตลักษณ์

ปรีชา ธรรมมา (2546) กล่าวว่าอัตลักษณ์ประกอบด้วย อัตลักษณ์ด้านร่างกายทางเพศ บทบาททางเพศ อาชีพ อุดมการณ์และจริยธรรม โดยด้านร่างกายและทางเพศก่อตัวขึ้นมาได้ตั้งแต่นั้น ๆ เริ่มต้นในช่วงก่อนวัยรุ่นซึ่งนำไปสู่การยอมรับตนเองด้านร่างกายและทางเพศ ผู้ที่ยอมรับตนเองด้านร่างกายและทางเพศรวมทั้งบทบาททางเพศจะเป็นผู้ที่มีอัตลักษณ์ทางบวกในด้านทั้งสองอัตส่วนลักษณะด้านสังคมจะเกิดขึ้นเมื่อมีสัมพันธภาพทางสังคมกว้างออกไปโดยการเข้าเป็นสมาชิกของกลุ่มทางสังคมเมื่อบุคคลมีความเจริญงอกงามทางความคิดสูงขึ้นก็จะพัฒนาอัตลักษณ์ด้านอาชีพ ด้านอุดมการณ์และจริยธรรม

เยาวนาท สุนทร (2546) ได้ศึกษาอัตลักษณ์ของวัยรุ่นพบว่าประกอบด้วย 7 ประการดังนี้

- 1) การรับรู้เวลา (Temporal perspective) หมายถึงการที่วัยรุ่นสามารถกำหนดและจัดสรรเวลาที่ผ่านมาไปให้เอื้อประโยชน์ต่อการเรียนรู้ โดยมีการนำสิ่งที่เรียนรู้มารวบรวมแยกแยะและเชื่อมโยงเข้าด้วยกันได้เพื่อให้เกิดการกระทำที่เหมาะสมสำหรับตนเองได้

- 2) ความมั่นใจในตนเอง (Self certainty) หมายถึงการที่วัยรุ่นสามารถแสดงความเป็นตัวของตัวเองมีอิสระในการคิดและการกระทำ สามารถใช้สิทธิของตนเองได้อย่างถูกต้อง

3) การเรียนรู้บทบาท (Role experimentation) หมายถึงการที่วัยรุ่นสามารถรับรู้ แยกแยะบทบาทของตนเองและมีการแสดงบทบาทได้อย่างถูกต้องเหมาะสมตามความเป็นจริง และตามจินตนาการของตนเองโดยที่วัยรุ่นต้องมีโอกาสได้ทดลองบทบาทต่าง ๆ และเลือกบทบาทที่เหมาะสมให้กับตนเองตลอดจนมีความสามารถในการปรับตัวได้อย่างเหมาะสม

4) ความสามารถในการทำงาน (Apprenticeship หรือ Anticipation of achievement) หมายถึง การที่วัยรุ่นมีความต้องการที่จะทำงานให้สำเร็จโดยมีความตั้งใจ มีเป้าหมายและมีการวางแผนในการทำงานกล้าที่จะเผชิญกับอุปสรรคเพื่อความสำเร็จ

5) การตระหนักในเพศตรงข้าม (Sexual polarization) หมายถึงการที่วัยรุ่นสามารถตระหนักในความแตกต่างของเพศชายและเพศหญิงมีความต้องการที่จะแสดงลักษณะ และบทบาททางเพศของตนให้ถูกต้องเป็นที่ยอมรับของสังคมขณะเดียวกันก็ต้องการเป็นเพื่อนกับ เพศตรงข้ามและมีความสามารถในการสร้างสัมพันธ์ใกล้ชิด (Intimacy) กับเพศตรงข้ามได้

6) การเป็นผู้นำผู้ตาม (leader and Followership) หมายถึงการที่วัยรุ่นรู้จักอำนาจ ของตนเองที่จะเป็นผู้นำโดยมีอุดมคติแนวคิดที่สร้างสรรค์เพื่อประโยชน์ สามารถคาดการณ์ล่วงหน้าได้ขณะเดียวกันก็สามารถเป็นผู้ตามและเคารพความคิดเห็นของคนอื่นได้

7) การมีอุดมคติยึดถือปฏิบัติ (Ideological commitment) หมายถึงการที่วัยรุ่นมี แนวทางในการดำเนินชีวิตแนวทางนี้เกิดจากอุดมคติหรือปรัชญาที่สั่งสมและรวบรวมจาก ประสบการณ์ต่าง ๆ ที่ผ่านมาในชีวิตซึ่งจะนำทางให้เขาอยู่ในสังคมได้

Ting (1996) ได้ศึกษาอัตลักษณ์ของวัยรุ่นพบว่ามีองค์ประกอบ ดังนี้ 1) การรับรู้ทางด้าน ร่างกาย 2) อัตลักษณ์ทางเพศ 3) ความมั่นใจในตนเอง 4) การรับรู้ถึงความสำเร็จและความวิตกกังวล

1.4.3 ทฤษฎีพัฒนาการด้านการมีอัตลักษณ์บุคคล (Identity)

Erikson (1968) อธิบายได้เสนอทฤษฎีพัฒนาการ (Erikson's theory of development) ซึ่งเน้นเรื่องการพัฒนาการทางบุคลิกภาพของบุคคล กล่าวว่าพัฒนาการทางบุคลิกภาพเกิดขึ้น ตลอดช่วงชีวิตของบุคคล โดยแบ่งพัฒนาการทางบุคลิกภาพของบุคคลเป็น 8 ขั้นแต่ละขั้นมี "ช่วงวิกฤต" (Critical period) เพื่อพัฒนาในแต่ละด้านหากในช่วงชีวิตที่บุคคลอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ดี และได้รับการดูแลอบรมสั่งสอนมีส่วนช่วยในการพัฒนาบุคลิกภาพในช่วงนั้นเป็นไปในทางบวก ในทางตรงกันข้ามหากในช่วงชีวิตที่บุคคลอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ไม่ดีขาดการอบรมสั่งสอนจะทำให้ พัฒนาการทางบุคลิกภาพไม่สมบูรณ์เป็นไปในทางลบ อธิษฐานเชื่อและให้ความสำคัญต่อตัวบุคคล

(Self) การแสวงหาอัตลักษณ์ (Identity) และการมีสัมพันธภาพกับบุคคลอื่นโดยอีริคสันมีความคิดพื้นฐานในการพัฒนาทฤษฎี ดังนี้

1) มนุษย์ทุกคนมีความคิดพื้นฐานอย่างเดียวกันเด็กมีการเปลี่ยนแปลงทางจิตสังคม ซึ่งเกิดขึ้นจากการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นจะมีแบบแผนการพัฒนาเป็นเช่นเดียวกันในทุกสังคม

2) พัฒนาการจะเป็นไปตามลำดับขั้นโดยพัฒนาการขั้นที่สูงขึ้นจะเกิดขึ้นจากการพัฒนาแล้ว

3) ตลอดช่วงชีวิตของมนุษย์จะแบ่งพัฒนาการทางจิตสังคมออกเป็นขั้นๆ ในแต่ละขั้นจะมีปมขัดแย้งซึ่งเป็นวิกฤตการณ์ (Crisis) ที่แต่ละบุคคลจะต้องประสบวิกฤตขัดแย้งนี้แตกต่างกันไปตามขั้นของการพัฒนาการ

4) วิกฤตขัดแย้งในแต่ละขั้นหรือในแต่ละช่วงอายุเป็นสิ่งสำคัญมากเพราะบุคคลจะต้องพัฒนาความรู้สึกอย่างใดอย่างหนึ่งจากความรู้สึก 2 อย่างที่ตรงข้ามกันความรู้สึกอย่างหนึ่งเป็นข้อบกพร่องและความรู้สึกอีกอย่างหนึ่งเป็นข้อดี

5) การพัฒนาทางจิตสังคม คือการผ่านพ้นวิกฤตขัดแย้งจากขั้นหนึ่งไปสู่อีกขั้นหนึ่งการพัฒนาที่ดีก็จะก่อให้เกิดบุคลิกภาพที่ดีซึ่งหมายถึงการที่บุคคลได้พัฒนาความรู้สึกในทางบวกมากกว่าความรู้สึกทางลบ

Erikson (1968) ได้เสนอความสำคัญของภาวะวิกฤตของการพัฒนาอัตลักษณ์ (Identity crisis) ในทางจิตวิทยาและสังคมเนื่องจาก

1) เป็นการพัฒนาการของบุคลิกภาพที่ต่อเนื่องจนเป็นความคิดเห็นต่อสิ่งต่าง ๆ ในโลก (รวมถึงส่วนที่อยู่ในจิตสำนึกด้วย) วัยรุ่นจะพิจารณาตนเองจากลักษณะทางร่างกาย อารมณ์พรสวรรค์ (ความเก่งและความอ่อนแอ) รูปแบบพื้นฐานทางการคิดเพื่อนำไปเป็นบทบาทในการดำเนินชีวิตการเลือกอาชีพ การให้คุณค่าความต้องการที่ปรึกษาความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน และการเริ่มต้นบทบาททางเพศ

2) วัยรุ่นเป็นช่วงที่มีจิตสำนึก (Conscious) สูงสุด มีการรับรู้ความจริงเกี่ยวกับตนเองมีความสามารถในการสร้างแรงจูงใจมีความสามารถในการพิจารณาความขัดแย้งและลดความขัดแย้งลงได้ การเรียนรู้ที่จะสร้างความคาดหวังและการทำให้สำเร็จตามคาดหวัง

3) เป็นช่วงเวลาที่มีการหลอหลอมพัฒนาการทางร่างกาย ความคิดและสังคมแล้วพัฒนาเป็นตัวบุคคลนั้นในอนาคตถือเป็นช่วงหนึ่งของชีวิตที่ไม่สามารถย้อนกลับมาได้

4) เป็นพัฒนาการที่ต่อเนื่องจากวัยเด็กและส่งผลต่อวัยผู้ใหญ่เวลาของการพัฒนาเพื่อจะผ่านจุดวิกฤตในช่วงวัยรุ่นนั้นหรือช่วงที่มีอัตลักษณ์ไม่แน่นอน (Identity moratorium) ซึ่ง

การผ่านช่วงนี้ได้อาจต้องใช้เวลาเป็นเดือนเป็นปีหากผ่านช่วงนี้ได้จะถือว่าประสบความสำเร็จในการพัฒนาอัตลักษณ์ (Identity Achievement) แต่การจะผ่านขั้นนี้ไปได้ดีนั้นจะต้องอาศัยหลาย ๆ ปัจจัย ตั้งแต่ความต่อเนื่องด้านการปรับตัว ประสบการณ์และสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสมช่วงวัยรุ่นเป็นช่วงของการพัฒนาอัตลักษณ์ โดยอัตลักษณ์จะได้จากการพัฒนาการในขั้นต้นอีริคสันให้ ความสำคัญกับอัตลักษณ์เนื่องจากพบว่าผู้ที่มีอาการทางจิตในช่วงวัยรุ่นตอนปลายและวัยผู้ใหญ่ตอนต้นจะเกิดจากการล้มเหลวของการพัฒนาอัตลักษณ์ทำให้มีความคิดสับสนไม่รู้จักรักตัวเองไม่รู้ว่าตัวเองเป็นอย่างไรต้องการอะไรมีการแยกตัว ไม่รับรู้ความจริงบางคนมีพฤติกรรมถดถอยไปสู่ช่วงทารก บางคนมีพฤติกรรมที่เกรงลักษณะความล้มเหลวนี้อันแต่ขัดขวางต่อการพัฒนาไปสู่ความเป็นผู้ใหญ่ที่สมบูรณ์ การพัฒนาการของอัตลักษณ์จะพัฒนาจากการไม่มีอัตลักษณ์ไปสู่การมีอัตลักษณ์กระบวนการพัฒนาจะเป็นการขัดแย้งระหว่างคุณลักษณะภายใน (การเปลี่ยนแปลงทางสรีระตามวัย ความต้องการและความสามารถของบุคคล) กับคุณลักษณะภายนอก (ชื่อเรียกร่องทางสังคม) วิกฤตการณ์ทางบุคลิกภาพจะปรากฏเพื่อการปรับตัวในแต่ละขั้นจะต้องมีการตกลงใจที่ถูกต้องเพื่อแก้ไขภาวะวิกฤตถ้าหากสามารถทำดีตามมาตรฐานของตนเองและสังคมแล้ว ผลที่หลงเหลือซึ่งเป็นทางบวกจะทำให้บุคคลเข้มแข็งขึ้นทำให้มีทัศนคติที่ดีต่อตนเองและสังคมอันเป็นพื้นฐานให้ บุคคลสามารถแก้ไขภาวะวิกฤตในระยะต่อมาได้

จากพัฒนาการทางอัตลักษณ์จะเห็นได้ว่าในช่วงอายุของบุคคลที่อยู่ในระดับอุดมศึกษา คือพัฒนาการในขั้นที่ 5 มีอัตลักษณ์ (Identity) หรือ มีความสับสน (Role Confusion) ในขั้นนี้เป็นพัฒนาการของวัยรุ่นซึ่งจะแสวงหาอัตลักษณ์ของตนเองให้ได้ คือมีความเข้าใจตนเองรู้ความต้องการความถนัด ความสามารถเจตคติและค่านิยมของตนเองตลอดจนมีเป้าหมายในอนาคตที่ชัดเจนหากบุคคลนั้นค้นหาอัตลักษณ์ของตนเองพบก็จะแสดงบทบาทของตนเองได้ถูกต้องมีทัศนคติที่ดีต่อโลกและตนเองสามารถแก้ไขวิกฤตการณ์ที่เกิดขึ้นกับตนได้และเตรียมพร้อมที่จะบรรลุเป้าหมายในอนาคต แต่ถ้าบุคคลค้นหาอัตลักษณ์ของตนเองไม่ได้ ก็จะเกิดความสับสนมีทัศนคติเชิงลบต่อโลกและตนเองรวมถึงไม่สามารถแก้ไขวิกฤตการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับตนได้

1.4.4 แนวคิดเกี่ยวกับนิสิตผู้เรียนและบัณฑิตในอนาคต

แนวคิดเกี่ยวกับนิสิตผู้เรียนและบัณฑิตในอนาคตสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ได้กล่าวไว้ว่าวิวัฒนาการหลาย ๆ ประการเช่นความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี อิทธิพลของสื่อสารมวลชนระบบการศึกษาและอุตสาหกรรมใหม่รวมทั้งความเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างของสังคม วัฒนธรรมและความคิด ทำให้ผู้เรียนมีความเปลี่ยนแปลงทั้งในการใช้ชีวิตการเรียนรู้อ

ครอบครัว ตลอดจนภาวะเสี่ยงต่าง ๆ ซึ่งสะท้อนถึงแนวโน้มของสังคมในปัจจุบันที่เปลี่ยนแปลงไป ในขณะที่เดียวกันเริ่มมีความเปลี่ยนแปลงของชีวิตการทำงานของบัณฑิตในอนาคตที่แตกต่างไปจากลักษณะงานปัจจุบัน เช่น การทำงานโดยมีหลายอาชีพทั้งตลอดช่วงอายุการทำงานหรือในขณะใดขณะหนึ่งการทำงานไร้สังกัด (Freelance) ความเสี่ยงต่อความไม่แน่นอนของรายได้ การจับคู่และเปลี่ยนคู่ผู้ร่วมงาน เป็นต้น ซึ่งจะเป็นเหตุให้เกิดความไม่สอดคล้องกัน (Mismatch) ระหว่างการศึกษาและทักษะอาชีพที่พึงประสงค์ในอนาคตนอกจากความเชี่ยวชาญเฉพาะศาสตร์แล้ว ความสามารถที่สำคัญไม่ยิ่งหย่อนคือ สามารถสื่อสารทำงานร่วมกับผู้อื่นสามารถแก้ปัญหา รับความเสี่ยงการออกแบบและความคิดสร้างสรรค์ มีความรับผิดชอบทั้งตนเองและผู้อื่นเรียนรู้อย่างต่อเนื่องสามารถบริหารจัดการตนเองรวมถึงจริยธรรม ค่านิยมการศึกษาในศาสตร์เฉพาะหรือสาขาเฉพาะจึงไม่เพียงพออีกต่อไปแต่ต้องเสริมฐานความรู้และสมรรถนะที่จะช่วยให้บัณฑิตสามารถอยู่ในตลาดแรงงานได้และได้เป็นอย่างดี ทั้งด้านการอยู่ร่วมในสังคม การสร้างสรรค์ ความรู้เชิงปฏิบัติและความรู้พื้นฐานทั้งทางโลกและสังคม

1.4.5 กระบวนการพัฒนาอัตลักษณ์นิสิตผู้เรียน

กระบวนการพัฒนาผู้เรียนซึ่งประกอบด้วยกิจกรรมที่สำคัญ 4 ประการดังนี้

- 1) การตั้งเป้าหมายในการพัฒนาผู้เรียนเนื่องจากผู้เรียนส่วนมากเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยโดยไม่มีเป้าหมายในการประกอบอาชีพและไม่มีเป้าหมายในชีวิตที่แน่นอนดังนั้นสถาบันอุดมศึกษาจะต้องมีการตั้งเป้าหมายในการพัฒนาผู้เรียนให้ชัดเจนและสามารถปฏิบัติได้
- 2) การประเมินระดับการพัฒนาของผู้เรียนเป็นกิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนรู้ถึงสภาพหรือระดับการพัฒนาตนเองโดยประเมินความต้องการพัฒนาของผู้เรียนเป้าหมายและวัตถุประสงค์เฉพาะในด้านการศึกษาและด้านส่วนตัว
- 3) ยุทธวิธีในการพัฒนานิสิตผู้เรียนได้กำหนดวิธีการดำเนินการที่ใช้ในการพัฒนาผู้เรียนคือ การสอนการเป็นที่ปรึกษาและการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาผู้เรียน
- 4) การประเมินโปรแกรมการพัฒนานิสิตผู้เรียน โดยการตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมของโปรแกรมกับเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของกิจกรรมที่ต้องการก่อให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียน

จากข้อมูลข้างต้นสรุปได้ว่าอัตลักษณ์ หมายถึงการเข้าใจและยอมรับตนเองรับรู้บทบาทหน้าที่ของตนตามที่สังคมรอบตัวกำหนดรวมถึงมีแนวทางในการดำเนินชีวิตเป็นของตนเองและมีความสามารถทางวิชาชีพ ซึ่งอัตลักษณ์ของผู้เรียนประกอบด้วย 1) ด้านร่างกายและลักษณะ

ท่าทาง 2) บทบาทและการแสดงออกทางด้านพฤติกรรมทางเพศ 3) ความรู้สึกของตนเองที่มีต่อสังคม ประเพณีและวัฒนธรรม 4) การแสดงแนวความคิด บทบาทและรูปแบบการดำเนินชีวิต 5) ความรู้สึกในการตอบสนองของความคิดเห็นของบุคคลอื่นมาปรับปรุงตนเอง 6) การยอมรับนับถือในตนเองมีความภูมิใจในตนเอง 7) การมีบุคลิกภาพที่มั่นคงและเข้มแข็งรู้วิชาการบูรณาการสิ่งต่าง ๆ ที่ได้เรียนรู้รวมทั้งประสบการณ์นำมาพัฒนาเป็นอัตลักษณ์ โดยมีแนวคิดเกี่ยวกับนิสิตผู้เรียนและบัณฑิตในอนาคตคือ 1) ด้านคุณธรรมจริยธรรม สามารถจัดการปัญหาทางคุณธรรมจริยธรรม 2) ด้านความรู้ มีองค์ความรู้ในสาขาวิชาอย่างกว้างขวางและเป็นระบบ 3) ด้านทักษะทางปัญญา 4) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ 5) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยี ซึ่งข้อมูลดังกล่าวข้างต้นเป็นข้อมูลที่ผู้วิจัยจะนำไปใช้ในกระบวนการพัฒนาอัตลักษณ์ของบัณฑิตหลักสูตรครุศึกษานาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

ดังนั้นจากข้อมูลดังกล่าวข้างต้นการพัฒนาหลักสูตรนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นผู้วิจัยจึงใช้แนวคิดต่าง ๆ ทั้งแนวการพัฒนาโมเดลหลักสูตรแนวคิดการสอนในศตวรรษที่ 21 กระบวนการเรียนการสอนที่บูรณาการกับชุมชนท้องถิ่นรวมถึงศึกษาแนวคิดและกระบวนการพัฒนาอัตลักษณ์ของบัณฑิตเพื่อนำข้อมูลมาพัฒนาคุณลักษณะของบัณฑิตหลักสูตรนาฏศิลป์เพื่อให้มีความรู้ความสามารถในการพัฒนาท้องถิ่น

การพัฒนาหลักสูตรนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นนั้นบัณฑิตมีความจำเป็นที่ต้องเรียนรู้ในวิชาพื้นฐานทางด้านนาฏศิลป์ทั้งทางด้านทฤษฎีนาฏศิลป์จึงสามารถนำความรู้ไปปฏิบัติการสอนในสถาบันการศึกษาระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาได้ ดังนั้นบัณฑิตจึงจำเป็นต้องมีความรู้ด้านหลักสูตรแกนกลางของการศึกษาขั้นพื้นฐานและต้องพัฒนาหลักสูตรภายใต้นโยบายวัตถุประสงค์ ปรัชญาวิสัยทัศน์และพันธกิจค่านิยมหลักและอัตลักษณ์ของสาขานาฏศิลป์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลด้านนาฏศิลป์หลักสูตรการศึกษาระดับพื้นฐานหลักสูตรครุศาสตร์บัณฑิตสาขานาฏศิลป์มหาวิทยาลัยราชภัฏ ดังข้อมูลต่อไปนี้

2. นาฏศิลป์และการพัฒนาท้องถิ่น

2.1 แนวคิดด้านนาฏศิลป์

2.1.1 ความหมายและที่มาของนาฏศิลป์

นาฏศิลป์ หมายถึงศิลปะการพ้อนรำ หรือความรู้แบบแผนของการพ้อนรำเป็นสิ่งที่มนุษย์ประดิษฐ์ขึ้นด้วยความประณีตงดงามให้ความบันเทิงอันใฝ่มน้ำอารมณ์และความรู้สึกของผู้ชมให้

คล้ายตาม ศิลปะประเภทนี้ต้องอาศัยการบรรเลงดนตรีและการขับร้องเข้าร่วมด้วยเพื่อส่งเสริมให้เกิดคุณค่ายิ่งขึ้นหรือเรียกว่าศิลปะของการร้องรำทำเพลง การศึกษานาฏศิลป์เป็นการศึกษาวัฒนธรรมแขนงหนึ่งนาฏศิลป์เป็นส่วนหนึ่งของศิลปะสาขาวิจิตรศิลป์ อันประกอบด้วย จิตรกรรม สถาปัตยกรรม วรรณคดี ดนตรีและนาฏศิลป์นาฏศิลป์นอกจากจะแสดงความเป็นอารยะของประเทศแล้ว ยังเป็นเสมือนแหล่งรวมศิลปะและการแสดงหลายรูปแบบเข้าด้วยกันโดยมีมนุษย์เป็นศูนย์กลางในการที่จะสร้างสรรค์ อนุรักษ์และถ่ายทอดสืบต่อไปนาฏศิลป์มีกำเนิดมาจาก

1. การเลียนแบบธรรมชาติแบ่งเป็น 3 ชั้นคือ ชั้นต้นเกิดแต่วิสัยสัตว์เมื่อเวทนา เสวยอารมณ์ไม่ว่าจะเป็นสุขเวทนาหรือทุกข์เวทนาจึงตาม ถ้าอารมณ์แรงกล้าไม่กลั้นไว้ได้ ก็แสดงออกมาให้เห็นปรากฏเช่นเด็กทารกเมื่อพอใจก็หัวเราะตบมือ กระโดดโลดเต้นเมื่อไม่พอใจก็ร้องไห้ ดิ้นรนขึ้นต่อมาเมื่อคนรู้ความหมายของกิริยาท่าทางมากขึ้นก็ใช้กิริยาเหล่านั้นเป็นภาษาสื่อความหมายให้ผู้อื่นรู้สึกและความประสงค์เช่นต้องการแสดงความเสน่หาก็ก้มยิ้ม กุ่มกุ่ม ชม้อย ชม้ายชายตาหรือโกรธเคืองก็ทำหน้าตาตึงตังกระต๊อบ กระแทก ต่อมาอีกชั้นหนึ่งมีผู้ฉลาด เลือกอากิริยาท่าทางซึ่งแสดงอารมณ์ต่าง ๆ นั้นมาเรียบเรียงสอดคล้องติดต่อกันเป็นขบวนพ้องรำ ให้เห็นงามจนเป็นที่ต้องตาตติใจคน

2. การเช่นสำรวจบุษามนุษย์แต่โบราณมามีความเชื่อถือในสิ่งศักดิ์สิทธิ์ จึงมีการบูชาเช่นสำรวจเพื่อขอให้สิ่งศักดิ์สิทธิ์ประทานพรให้ตนสมปรารถนาหรือขอให้ขจัดปัดเป่าสิ่งที่ตนไม่ปรารถนาให้สิ้นไป การบูชาเช่นสำรวจมักถวายสิ่งที่ตนเห็นว่าดีหรือที่ตนพอใจเช่นข้าวปลาอาหาร ขนมหวานผลไม้ ดอกไม้จนถึงการขับร้องพ้องรำเพื่อให้สิ่งที่ตนเคารพบูชานั้นพอใจ ต่อมา มีการพ้องรำบำเรอกษัตริย์ด้วย ถือว่าเป็นสมมุติเทพที่ช่วยบำบัดทุกข์บำรุงสุขให้ มีการพ้องรำรับขวัญ ขุนศึกนักรบ ผู้กล้าหาญที่มีชัยในการสงครามปราบข้าศึกศัตรู ต่อมาการพ้องรำก็คลายความศักดิ์สิทธิ์ลงมากกลายเป็นการพ้องรำเพื่อความบันเทิงของคนทั่วไป

3. การรับอารยธรรมของอินเดียเมื่อไทยมาอยู่ในสุวรรณภูมิใหม่ ๆ นั้นมีชนชาติ มอญและชาติขอมเจริญรุ่งเรืองอยู่ก่อนแล้ว ชาติทั้งสองนั้นได้รับอารยธรรมของอินเดียไว้มากมาย เป็นเวลานานเมื่อไทยมาอยู่ในระหว่างชนชาติทั้งสองนี้ ก็มีการติดต่อกันอย่างใกล้ชิด ไทยจึงพลอยได้รับอารยธรรมอินเดียไว้หลายด้านเช่นภาษาประเพณี ตลอดจนศิลปะการละครได้แก่ระบำ รำ ละครและโขน (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษาสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

2.1.2 ประเภทของนาฏศิลป์ไทย

นาฏศิลป์ไทยสามารถจำแนกออกได้เป็นการแสดงรำระบำ ละครมหรสพและการละเล่นพื้นเมือง 4 ภาค ดังข้อมูลต่อไปนี้

1. รำ คือการแสดงที่มุ่งเน้นถึงศิลปะท่วงท่าดนตรี ไม่มีการแสดงเป็นเรื่องราว รำบางชุดเป็นการชมความงาม บางชุดตัดตอนมาจากวรรณคดี หรือบางทีกี่ไม่จำเป็นที่จะต้องมีเนื้อเพลงเช่นการรำหน้าพาทย์เป็นต้นรำจะแบ่งออกเป็น 4 ประเภท ดังนี้

1) รำเดี่ยวเป็นการแสดงที่มุ่งอวดศิลปะทางนาฏศิลป์อย่างแท้จริงซึ่งผู้รำจะต้องมีฝีมือดีเยี่ยมเพราะเป็นการแสดงที่แสดงแต่เพียงผู้เดียว รำเดี่ยวโดยส่วนมากก็จะเป็นการรำชอุบายต่าง ๆ เช่นชอุบายเบญจกาย ชอุบายวันทอง ฯลฯ เป็นต้น

2) รำคู่ การแสดงชุดนี้ไม่จำเป็นจะต้องพร้อมเพียงกันแต่อาจมีท่าที่เหมือนกันได้ เพราะการรำคู่นี้เป็นการใช้ลีลาที่แตกต่างกันระหว่างผู้แสดงสองคนเช่นตัวพระกับตัวนางหรือบทบาทของตัวแสดงนั้นรำคู่นี้ก็จะแบ่งออกเป็นสองประเภท คือ

2.1) รำคู่สวยงามจากวรรณคดีเช่นหนุมานจับนางสุพรรณมัจฉา เป็นต้น

2.2) รำมุ่งอวดการใช้อุปกรณ์เช่นการรำอาวุธ รำกระบี่กระบอง

3) รำหมู่ รำชุดนี้เป็นการรำที่เน้นความพร้อมเพรียงเช่นรำอวยพรชุดต่าง ๆ

4) รำละครคือการรำที่ใช้ในการแสดงละครหรือโขนเป็นการแสดงท่าทางสื่อความหมายไปกับบทร้องหรือบทละครและเพลงหน้าพาทย์ต่าง ๆ ในการแสดงละคร

2. ระบำ คือ การแสดงที่มีความหมายในตัวใช้ผู้แสดงสองคนขึ้นไปคือผู้คิดได้มีวิสัยทัศน์และต้องการสื่อการแสดงชุดนั้นผ่านทางบทร้องเพลงหรือการแต่งกาย มีแรงบันดาลใจจากเรื่องต่าง ๆ เช่นวิถีชีวิตวัฒนธรรม ประเพณีและเป็นการแสดงที่จบในชุด ๆ เดียวเป็นต้นรำจะแบ่งออกเป็นสองประเภท คือ

1) ระบำมาตรฐานเป็นระบำที่บรมครูทางนาฏศิลป์ได้คิดค้นไว้ ทั้งเรื่องเพลง บทร้องการแต่งกาย ท่ารำ ซึ่งไม่สามารถที่จะเปลี่ยนแปลงได้ระบำมาตรฐานจะมีอยู่ทั้งหมด 6 ชุด คือ ระบำสี่บทระบำย่องหงิดหรืออยู่หงิดระบำพรมมาตระบำดาวดึงส์ระบำกฤษดาระบำเทพบันเทิง

2) ระบำที่ปรับปรุงขึ้นใหม่เป็นระบำที่บรมครูหรือผู้รู้ทางนาฏศิลป์ได้คิดค้นและปรับปรุงขึ้นมาใหม่ ซึ่งสามารถปรับปรุงเปลี่ยนแปลงได้ตามโอกาส อาจเป็นระบำที่ได้แรงบันดาลใจที่ผู้ประดิษฐ์ต้องการสื่ออาจเป็นเรื่องของการแต่งกาย วิถีชีวิตวัฒนธรรม ประเพณีระบำปรับปรุงมีอยู่หลากหลายเช่นระบำชุมนุมเผ่าไทยระบำไกรลาสสำเร็จระบำไกรระบำสุโขทัย ฯลฯ เป็นต้น

3. ละคร คือ การแสดงเรื่องราวโดยมีตัวละครต่างดำเนินเรื่องมีผูกเหตุหรือการผูกปมของเรื่องละครอาจประกอบไปด้วยศิลปะหลายแขนงเช่นการรำ ร้องหรือ ดนตรี ละครจะแบ่งออกเป็นสองประเภท ได้แก่ ละครแบบดั้งเดิมและละครที่ปรับปรุงขึ้นใหม่

1) ละครแบบดั้งเดิม มีอยู่ 3 ประเภท คือ ละครชาตรี ละครนอก ละครใน

1) ละครชาตรี เป็นรูปแบบละครรำที่เก่าแก่ของไทยที่ได้รับการฟื้นฟูจนถึงทุกวันนี้ เรื่องของละครชาตรีมีกำเนิดมาจากเรื่องมโนราห์ ซึ่งมักหาดูได้ในงานแก่นบ ละครชาตรีแต่เดิมผู้แสดงเป็นชายล้วนมีเพียง 3 คนเท่านั้น ได้แก่ นายโรง ซึ่งแสดงเป็นตัวพระ อีก 2 คนคือตัวนางและตัวจ่าอวด ซึ่งแสดงตลกและเป็นตัวเบ็ดเตล็ดต่าง ๆ เช่น ฤาษี พรวาน สัตว์แต่เดิมนิยมแสดงเพียงไม่กี่เรื่องเช่นเรื่องมโนราห์ นายโรงจะแสดงเป็นตัวพระสุธน ตัวนางเป็นมโนราห์และตัวจ่าอวดเป็นพรวานบุญ อีกเรื่องหนึ่งที่นิยมแสดงไม่แพ้กัน คือ เรื่องพระรถเสน นายโรงเป็นตัวพระรถ ตัวนางเป็นเมรีและตัวจ่าอวดเป็นม้าพระรถเสนในสมัยหลังละครชาตรีเพิ่มผู้แสดงให้มากขึ้นและใช้ผู้หญิงร่วมแสดงด้วย

2) ละครนอก มีการดำเนินท้องเรื่องที่รวดเร็ว กระชับ สนุก การแสดงมีชีวิตชีวาส่วนใหญ่ใช้ผู้ชายแสดงและมีมาตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยาเข้าใจว่าละครนอกมีวิวัฒนาการมาจากละครชาตรีเพราะมุ่งที่จะให้คนดูเกิดความขบขัน ผู้แสดงละครนอกแต่เดิมมีผู้แสดงอยู่เพียง 2-3 คนเช่นเดียวกับละครชาตรี ละครนอกไม่คำนึงถึงขนบธรรมเนียมประเพณีเกี่ยวกับยศศักดิ์และฐานะของตัวละครแต่อย่างใด ตัวละครที่เป็นท้าวพระยามหากษัตริย์ก็สามารถโต้ตอบตลกกับเสนา กำนันหรือไพร่พลได้ ละครนอกที่นิยมเล่นได้แก่เรื่องสังข์ทอง ไกรทองสุวรรณหงส์ พระอภัยมณี เป็นต้น

3) ละครในจากรูปแบบของละครนอกที่ได้รับการพัฒนาขึ้นมาเป็นตัวละครในวัง ผู้แสดงหญิงล้วนแบบอย่างละครในนี้ได้สงวนไว้เฉพาะในวังหลวงเท่านั้นเพราะว่าผู้ชายนั้นจะถูกห้ามให้เข้าไปในพระราชฐานชั้นใน บริเวณตำหนักของพระมหากษัตริย์ ซึ่งจะประกอบไปด้วยดนตรีที่มีเสียงไพเราะอ่อนหวานใช้บทร้อยกรองได้อย่างวิจิตรบรรจง ทั้งดนตรีที่นำมาผสมผสานอย่างไพเราะรวมทั้งจะมีท่าทางสง่างาม ไม่มีการสอดแทรกหยาบโผนหรือตลกและอนุรักษวัฒนธรรมและคุณลักษณะที่เป็นประเพณีสืบทอดกันมาเรื่องที่นักแสดงละครในนั้นมีอยู่ 4 เรื่อง ได้แก่ รามเกียรติ์ อูณรุท อิเหนาและดาหลัง

2) ละครที่ปรับปรุงขึ้นใหม่ มีอยู่ 9 ประเภท ละครดึกดำบรรพ์ ละครพันทางละครเสภาละครพูด ละครร้องละครสังคีตละครเวที ละครวิทยุและละครโทรทัศน์

1) ละครดึกดำบรรพ์เป็นการแสดงละครแบบหนึ่งในประเภทละครรำ เกิดขึ้นในสมัยรัชกาลที่ 5 เนื่องจากในสมัยรัชกาลที่ 5 เจ้านายชาวต่างชาติเข้าเฝ้าเข้าเฝ้าอยู่หลาย ครั้งจึงโปรดให้มีการละเล่นให้แขกบ้านแขกเมืองได้รับชม โดยเจ้าพระยาเทเวศวงศ์วิวัฒน์ (ม.ร.ว. หลาน กุญชร) ได้คิดการแสดงในรูปแบบคอนเสิร์ตโดยเนื้อเรื่องตัดตอนมาจากวรรณคดีไทย โดยมีสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอเจ้าฟ้ากรมพระยานริศรานุวัดติวงศ์ ทรงเลือกเพลงและ อำนวยการซ้อม จึงถือว่าการแสดงในครั้งนั้นนับว่าเป็นจุดเริ่มต้นของละครดึกดำบรรพ์ ต่อมา ภายหลังเจ้าพระยาเทเวศวงศ์วิวัฒน์ได้มีโอกาสชมละครโอเปร่าจึงเกิดความชอบใจและนำ ปรับปรุงให้เข้ากับละครดึกดำบรรพ์ของไทย ละครดึกดำบรรพ์ที่นิยมเล่นได้แก่เรื่องสังข์ทอง คาวี ฯลฯ

2) ละครพันทางหมายถึงละครแบบผสม คือ การนำเอาลีลาท่าทำของชน ต่างชาติเข้ามาปรับปรุงกับท่ารำแบบไทย ๆ การแสดงละครชนิดนี้แต่เดิมเป็นการริเริ่มของ เจ้าพระยามหินทรศักดิ์ธำรงเป็นผู้คิดค้นนำเอาเรื่องของพงศาวดารของชาติต่าง ๆ มาแต่งเป็นบท ละครสำหรับแสดงบทที่ใช้มักเป็นบทที่กล่าวถึงตัวละครที่มีเชื้อชาติต่าง ๆ เช่นพม่ามอญ จีน ลาว บทที่นิยมนำมาเล่นในปัจจุบัน มีเรื่องพระลอและราชาธิราชตอนสมิงพระรามอาสา

3) ละครเสภา คือ ละครที่มีลักษณะการแสดงคล้ายละครนอก รวมทั้ง เพลงร้องนำทำนองดนตรีและการแต่งกายของตัวละครแต่มีข้อบังคับอยู่อย่างหนึ่งคือต้องมีขับ เสภาแทรกอยู่ด้วยจึงจะเป็นละครเสภา ละครเสภาที่นิยมเล่นกันมาก คือ ชุนช้ำชุนแผนตอนพลาย เพชรพลายบัวออกศึก พระวิชัยแตกทัพ ชุนแผนเข้าห้องนางแก้วกิริยา เป็นต้น

4) ละครพูด คือ ละครที่ใช้ศิลปะการพูดในการดำเนินเรื่องเป็นละครแบบ ใหม่ที่ได้รับอิทธิพลจากตะวันตกแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ ละครพูดล้วน ๆ ละครพูดสลักรำ

5) ละครร้อง คือ ละครที่ใช้ศิลปะการร้องดำเนินเรื่องเป็นละครแบบใหม่ ที่ได้รับอิทธิพลมาจากตะวันตกแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ ละครร้องล้วน ๆ ละครร้องสลักรำ

6) ละครสังคีตเป็นละครที่ใช้ศิลปะการพูดและการร้องดำเนินเรื่องเสมอ กัน

7) ละครเวทีหรือละครเพลงซึ่งเน้นการร้องมากกว่าคาดกันว่าละครเวทีมี มาตั้งแต่สมัยกรีก อริสโตเติลบันทึกไว้ว่าละครของกรีก จุดเด่นของละครเวทีคือ การสื่อสารระหว่าง ผู้ชมกับนักแสดงการสื่อสารระหว่างผู้ชมและนักแสดงเกิดขึ้นไปพร้อม ๆ กันองค์ประกอบของ ละครเวที คือ การแสดงสดบนเวที ที่มีฉากแสงเสียงประกอบและบทละครคือ ส่วนที่สำคัญที่สุดใน

การทำละครทุกชนิด โดยเฉพาะอย่างยิ่งละครเวทีเพราะมันคือ ตัวกำหนดองค์ประกอบอื่น ๆ ทุกอย่างในละครไม่ว่าจะเป็นโครงของเรื่องของนักแสดงด้วย

8) ละครวิทยุเป็นการนำการแสดงที่มีอยู่มาออกอากาศทางวิทยุกระจายเสียง ดังนั้นลักษณะของบทละครวิทยุจึงแตกต่างจากบทละครทั่วไป ผู้ประพันธ์จะต้องหาวิธีสร้างจินตนาการให้แก่ผู้ฟังให้สามารถเข้าใจและนึกถึงภาพความเป็นไปของเรื่องได้ นับตั้งแต่บุคลิกลักษณะ กิริยาท่าทางอุปนิสัยใจคอของตัวละครอารมณ์และความรู้สึกต่าง ๆ จะต้องแสดงออกทางคำพูดของตัวละครใส่ความรู้สึกทางคำพูด การเจรจาที่ต้องใส่อารมณ์เป็นพิเศษเพราะผู้ฟังมองไม่เห็นภาพตัวละครบทละครวิทยุในอดีตจะมี บทบรรยายแทรกเพื่อช่วยให้การดำเนินเรื่องกระชับเป็นการเล่าประวัติเหตุการณ์ต่าง ๆ เสริมจาก บทละครผู้ประพันธ์อาจใช้วิธีบรรยายโดยสอดแทรกไว้ในบทสนทนาของตัวละครผู้ควบคุมการแสดงจะต้องมีความสามารถเข้าใจตอนไหนจะให้ตัวละครใช้เสียงอย่างไรเพื่อให้เข้ากับบรรยากาศของเรื่องตัวละครสำหรับบทละครวิทยุต้องมีตัวสำคัญประมาณ 3-4 ตัวและต้องเลือกนักแสดงที่มีเสียงแตกต่างกันมาก ๆ มิฉะนั้นผู้ฟังจะแยกเสียงไม่ออกว่าเป็นบทของตัวละครตัวไหน

9) ละครโทรทัศน์ คือรายการทางโทรทัศน์ที่มีบทละครและเรื่องราวไม่รวมถึงรายการจำพวก กีฬาข่าวเรียลลิตี้โชว์เกมโชว์ สแตนด์อัปคอเมดี้และวาไรตี้โชว์ โดยละครโทรทัศน์โดยมากจะมีหลายตอนเน้นความบันเทิงเป็นหลักเพื่อการรับชมภายในเคหสถานนักแสดงที่แสดงในละครโทรทัศน์จะใช้หลายมุกล้อบางครั่งนักแสดงจะไม่ทราบว่าเมื่อไรล้อจะจับภาพทางด้านบทละครโทรทัศน์ ต้องมีความละเอียดทุกขั้นตอนกว่าละครเวทีเพราะบทโทรทัศน์เป็นตัวกำหนดมุกล้อกำหนดฉาก การแต่งกายของผู้แสดงดนตรีเสียงประกอบและบางเรื่องยังมีคอมพิวเตอร์กราฟิกเข้ามาเพื่อความสมจริงอีกด้วย

4. มหรสพ คือการแสดงรื่นเริงหรือการแสดงที่ใช้ในงานพิธีต่าง ๆ มีรูปแบบและวิธีการแสดงที่เป็นแบบแผนเช่นการแสดงโขนหนังใหญ่ เป็นต้น

1) โขนศิลปะแห่งการแสดงโขนนั้นเข้าใจว่าเดิมคงจะแสดงกันกลางสนามหญ้าจึงเรียกกันว่าโขกกลางแปลงครั้นต่อมาจึงวิวัฒนาการขึ้นโดยมีการยกพื้นทำเวที ปลูกโรงสำหรับเล่นขึ้นและพัฒนาเป็นลำดับ ซึ่งวิวัฒนาการของโขนจากอดีตจนถึงปัจจุบันนี้ สามารถจำแนกประเภทของการแสดงโขนออกเป็น 5 ประเภทด้วยกันคือ

1) โขนกลางแปลงโขนกลางแปลงคือ การแสดงโขนบนพื้นดินกลางสนามหญ้านิยมแสดงกลางแจ้งไม่มีเวทีเชื่อว่าในรัชกาลที่ 1 แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ได้จัดให้มีการแสดงโขนกลางแปลงขึ้นเนื่องในงานฉลองพระบรมอัฐิสมเด็จพระปฐมบรมชนกอิทธิราชและมีการสันนิษฐานว่า

โขนกลางแปลงคงจะมีแต่การยกทัพและการรบกันเป็นพื้นเพลงดนตรีก็มีแต่เพลงหน้าพาทย์และมีบทบาทเจรจาเท่านั้นไม่มีการขับร้อง

2) โขนโรงนอกหรือโขนนั่งราวโขนโรงนอกหรือโขนนั่งราวคือ โขนที่จัดแสดงบนโรงไม่มีเตียงนั่งแต่มีราวไม้กระบอกพาดตามส่วนยาวของโรงตรงหน้าฉากออกมามีช่องทางให้ผู้แสดงเดินได้รอบราวนั้นตัวโขนมักมีหลังคากันแดดกันฝนเมื่อตัวโขนที่เป็นตัวเอกออกมาแสดงจะนั่งบนราวไม้กระบอกแทนนั่งเตียงปีพาทย์ประกอบการแสดงใช้ 2 วงเนื่องจากต้องบรรเลงเพลงหน้าพาทย์มาก ตั้งอยู่บนหัวโรงวงหนึ่งและท้ายโรงวงหนึ่งการดำเนินเรื่องโดยการพากย์เจรจาไม่มีบทขับร้อง โขนโรงนอกหรือโขนนั่งราว ยังมีวิธีแสดงเพิ่มขึ้นอีกอย่างหนึ่งคือในตอนบ่ายก่อนถึงวันแสดงปีพาทย์ทั้ง 2 วงจะโหมโรงและเมื่อโหมโรงถึงเพลงกราวในพวกโขนที่เล่นเป็นตัวเสนาจะออกมากระทุ้งเสา(เส้าหรือเสาไม้)แล้วจับเรื่องแสดงตอนพระราม นางสีดาและพระลักษมณ์หลงเข้าไปในสวนพวาทองของพิราพ พิราพกลับมารู้เรื่องก็โกรธ ยกไพรพลติดตามไปเมื่อจบตอนนี้ก็เลิกแสดงผู้แสดงโขนต้องพักนอนเฝ้าโรงโขนคือหนึ่ง รุ่งขึ้นจึงแสดงในชุดที่กำหนดไว้ด้วยเหตุที่ผู้แสดงโขนต้องนอนเฝ้าโรงโขนนี้เองจึงเกิดมีชื่อเรียกการแสดงโขนตอนนี้ว่าโขนนอนโรง

3) โขนโรงในเกิดขึ้นเมื่อมีผู้นำการแสดงโขนกับละครในเข้ามาผสมกันมีทั้งการแสดงออกท่ารำเต้นและการพ้อนรำตามแบบละครในการดำเนินเรื่องมีพากย์เจรจาตามแบบโขนและมีเพลงร้องเพลงระบำตามแบบละครในผสมผสานกันไปและในตอนนี้นักเป็นตอนที่กำหนดให้ผู้แสดงโขนเป็นตัวเทพบุตรเทพธิดาและมนุษย์ชายหญิงที่เคยสวมหัวโขนปิดหน้าทั้งหมดเปลี่ยนมาสวมเครื่องประดับศีรษะเช่นมงกุฎ รัตเกล้า ฯลฯ ตามแบบละครในโดยเฉพาะในตอนนี้นิยมนำเรื่องรามเกียรติ์ไปแสดงเป็นละครในดังเช่นบทพระราชนิพนธ์เรื่องรามเกียรติ์ในรัชกาลที่ 1 และรัชกาลที่ 2 แสดงให้เห็นว่าโขนกับละครในคลุกเคล้าปะปนกันมาตั้งแต่สมัยนั้นทั้งได้มีการปรับปรุงขัดเกลากลับมาพากย์เจรจาให้ไพเราะสละสลวยขึ้นอีก จึงทำให้ศิลปะการแสดงโขนภายในพระราชสำนักงดงามยิ่งขึ้นและภายหลังนำมาแสดงในโรงอย่างละครในจึงเรียกว่าโขนโรงใน

4) โขนหน้าจอ คือโขนที่แสดงตรงหน้าจอ ซึ่งแต่เดิมซึ่งไว้สำหรับแสดงหนังใหญ่ ทำด้วยผ้าโปร่งสีขาวสองข้างทั้งซ้ายและขวาเจาะช่องทำเป็นประตูสำหรับผู้แสดงเข้าออก ต่อจากประตูออกไปทางขวาของเวทีเขียนเป็นภาพลัทธิของพระราม ทางด้านซ้ายของเวทีเป็นภาพปราสาทราชวังสมมุติเป็นกรุงลงกาหรือเมืองยักษ์ปีพาทย์ประกอบการแสดงใช้ปีพาทย์เครื่องใหญ่ หรือเครื่องคู่ มีพากย์เจรจาและขับร้องในปัจจุบันจะเป็นโขนที่แสดงตามงานต่าง ๆ เช่นที่สนามหลวงกรุงเทพมหานครหรือตามงานวัดทั่วไปการแสดงโขนหน้าจอเอาศิลปะ

แบบโรงโขนในไปแสดงคือ การขับร้องและการจัดระบำรำฟ้อนแทรกอยู่บางตอนเช่นตอนศึกพรหมศาสตร์ เป็นต้น

5) โขนฉาก สันนิษฐานว่าโขนฉากเกิดขึ้นในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 โดยมีผู้คิดสร้างฉากประกอบการแสดงโขนบนเวทีขึ้นคล้ายกับละครดึกดำบรรพ์ผู้ที่เป็นต้นคิดนั้นเข้าใจว่าจะเป็นสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอเจ้าฟ้ากรมพระยานริศรานุวัดติวงศ์วิธีแสดงแบ่งฉากแสดงแบบละครดึกดำบรรพ์ใช้ศิลปะการแสดงแบบโรงโขนใน มีพากย์เจรจาและขับร้องแต่ปรับปรุงบทให้กระชับขึ้นอาจจะตัดทอนเรื่องราวลงบ้างเป็นบางตอนเพื่อให้พอเหมาะกับฉากและเวลาแสดงโขนที่กรมศิลปากรจัดแสดง ณ โรงละครแห่งชาติเช่นทำวมาลีราชว่าความ ชุตพาลีสอนน้อง ฯลฯ ก็เป็นการแสดงแบบโขนฉากทั้งสิ้นโขนฉากยังรวมไปถึงโขนทางโทรทัศน์อีกด้วยเพราะการแสดงโขนทางโทรทัศน์มีฉากประกอบตามท้องเรื่อง

2) หนังใหญ่ คือมหรสพที่แพร่หลายของคนไทยอีกอย่างหนึ่งตัวหนังจะใช้แผ่นหนังวัวฉลุเป็นรูปตัวละครในเรื่องรามเกียรติ์และมีไม้ผูกทาบตัวหนังไว้ทั้งสองข้างเพื่อให้ตัวหนังตั้งตรงไม่งอและทำให้มีคั่นยื่นลงมาใต้ตัวหนังเป็นสองข้างสำหรับจับถือและยกได้ถนัด สถานที่เล่นจะปลูกโรงผ้าใช้ผ้าขาวคาดเป็นจอ ส่วนด้านหลังจอจะจุดไฟและก่อไฟไว้เพื่อให้แสงทำให้เห็นเงาตัวหนังซึ่งมีลวดลายวิจิตรมาติดอยู่ที่จอผ้าขาวและการเชิดนั้นคนเชิดต้องเดินไปตามจังหวะดนตรีและบทพากย์บทเจรจาด้วย การแสดงโขนก็ประกอบไปด้วยการพากย์เจรจาขับร้องและการเต้นทำท่าตามบทพากย์ จึงกล่าวได้ว่าโขนนำเอาการพากย์เจรจาและท่าทางการเต้น การแสดงมาจากหนังใหญ่ ปัจจุบันเหลือคณะหนังใหญ่อยู่ทั้งหมด 3 คณะ ได้แก่หนังใหญ่วัดขนอนจังหวัดราชบุรี หนังใหญ่วัดบ้านดอนจังหวัดระยองหนังใหญ่วัดสว่างอารมณ์ จังหวัดสิงห์บุรี ประเภทของตัวหนังใหญ่ ตัวหนังใหญ่สามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ ได้แก่

1) หนังเรื่องหนังเรื่องคือหนังขนาดใหญ่ที่มีภาพอื่นๆเป็นองค์ประกอบหรือ มีตัวละครมากกว่าหนึ่งตัว ได้แก่ หนังเมืองและหนังจับ

2) หนังเบ็ดเตล็ด หนังเบ็ดเตล็ดคือหนังที่จัดทำทางพิเศษเช่นหนังรถ ตัวละครนั่งบนราชรถ

5. นาฏศิลป์พื้นเมือง 4 ภาค

1) ภาคเหนือ มีการแสดงหรือการรำรำที่มีจังหวะช้าท่าท่ายาบนุ่มนวลเพราะมีอากาศเย็นสบาย ทำให้จิตใจของผู้คนมีความนุ่มนวล อ่อนโยนภาษาพูดก็นุ่มนวลไปด้วยเพลงมีความไพเราะ อ่อนหวานผู้คนไม่ต้องรีบร้อนในการทำมาหากินสิ่งต่างๆเหล่านั้นมีอิทธิพลต่อ

การแสดงนาฏศิลป์ของภาคเหนือ นาฏศิลป์ของภาคเหนือเช่นพ็อนเมือง(พ็อนเล็บ พ็อนกำยลาย) พ็อนเทียนพ็อนจ้องพ็อนวี พ็อนขันดอก พ็อนดาบ พ็อนเชิง (พ็อนเจิง) ตีกลองสะบัดไชย พ็อนสาวไหม พ็อนน้อยใจยาพ็อนทริภูญชัย พ็อนล่องน่านพ็อนแง้น เป็นต้น นอกจากนี้ นาฏศิลป์ของภาคเหนือยังได้รับอิทธิพลจากประเทศใกล้เคียงได้แก่ พม่า ลาว จีนและวัฒนธรรมของชนกลุ่มน้อยเช่นไทยใหญ่เงี้ยว ชาวไทยภูเขาของ เป็นต้น

ดังนั้นนาฏศิลป์พื้นเมืองของภาคเหนือนอกจากมีของที่เป็น "คนเมือง" แท้ ๆ แล้วยังมีนาฏศิลป์ที่ผสมกลมกลืนกับชนชาติต่าง ๆ และของชนเผ่าต่าง ๆ อีกหลายอย่างเช่นอิทธิพลจากพม่าเช่นพ็อนกำเบ้อ พ็อนม่านม้วยเชียงตา นาฏศิลป์ของชนเผ่าต่าง ๆ เช่นพ็อนนกก (กิงกาหล่า- ไทยใหญ่) พ็อนเงี้ยว (เงี้ยวระบำขอ ระบำเก็บใบชา (ชาวไทยภูเขา)) พ็อนไตอย่างขาง พ็อนนกกยุง เป็นต้น

2) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยทั่วไปมักเรียกว่าภาคอีสานภาคอีสาน ภูมิประเทศภาคอีสานเป็นที่ราบสูงค่อนข้างแห้งแล้งเพราะพื้นดินไม่เก็บน้ำ ฤดูแล้งจะกันดารฤดูฝนน้ำจะท่วมแต่ชาวอีสานก็มีอาชีพทำไร่ทำนาและเป็นคนรักสนุกและขยันอดทนเพลงพื้นเมืองอีสานจึงมักบรรยายความทุกข์ ความยากจนความเหงาที่ต้องจากบ้านมาไกล ดนตรีพื้นเมืองแต่ละชั้นเอื้อต่อการเล่นเดี่ยว การจะบรรเลงร่วมกันเป็นวงจึงต้องทำการปรับหรือตั้งเสียงเครื่องดนตรีใหม่เพื่อให้ได้ระดับเสียงที่เข้ากันได้ทุกครั้งแต่อย่างไรก็ตาม คนอีสานก็พยายามหาความบันเทิงในทุกโอกาสเพื่อผ่อนคลายความไม่สบายใจหรือสภาพความทุกข์ยากอันเนื่องจากสภาพธรรมชาติเครื่องดนตรีพื้นเมืองอีสานเช่นพิณแคนโหวด โปงกลางหิ้นซอ ปี่ไม้ซางกลองตุ้ม กลองยาว เป็นต้นทำนองเพลงพื้นเมืองอีสานมีทั้งทำนองที่เศร้าสร้อยและสนุกสนานเพลงที่มีจังหวะเรวนั้นถึงจะสนุกสนานอย่างไรก็ยังคงเจือความทุกข์ยากลำบากในบทเพลงอยู่เสมอ ทำนองเพลงหรือทำนองดนตรีเรียกว่า "ลาย" เช่นลายแม่ฮ้างกล่อมลูก ลายนกใส่บินข้ามทุ่งลายลมพัดพร้าว ลายน้ำโดนตาด เป็นต้น การขับร้องเรียกว่า "ลำ" ผู้ที่มีความชำนาญในการลำเรียกว่า "หมอลำ" ลำมีหลายประเภทเช่น ลำกลอนลำเพลินลำเรื่องตอกลอนลำผญา (ผะหย้า) ลำเต้ย เป็นต้นส่วนบทเพลงหรือลายบรรเลงมาจากภูมิปัญญาชาวที่มีความเชี่ยวชาญทางด้านดนตรี โปงกลาง

3) ภาคกลางภาคกลางได้ชื่อว่าอยู่ข้าวอยู่น้ำของไทย มีภูมิประเทศเป็นที่ราบลุ่มมีแม่น้ำหลายสายเหมาะแก่การกสิกรรม ทำนาทำสวนผู้คนมีความเป็นอยู่ที่สุขสบาย จึงมีเวลาที่จะคิดประดิษฐ์หรือสร้างสรรค์สิ่งที่สวยงามได้มากและมีการเล่นรื่นเริงในโอกาสต่าง ๆ มากมาย ทั้งตามฤดูกาล ตามเทศกาลและตามโอกาสที่มีงานรื่นเริงภาคกลางเป็นที่รวมของศิลปวัฒนธรรมการแสดงจึงมีการถ่ายทอดสืบต่อกันและพัฒนาดัดแปลงขึ้นเรื่อย ๆ และออกมาในรูปแบบของ

ขนบธรรมเนียมประเพณีและการประกอบอาชีพเช่นเล่นกำรำเคียวเพลงเกี่ยวข้าวเพลงเรือ เพลงข่อยเพลงอีแซว ลิเก ลำตัด กลองยาวเถิดเทิง เป็นต้นบางอย่างกลายเป็นการแสดงนาฏศิลป์ แบบฉบับเช่นรำวงและเนื่องจากเป็นที่รวมของศิลปะนี้เองทำให้คนภาคกลางรับการแสดงของ ท้องถิ่นใกล้เคียงเข้าไปแล้วปรุงแต่งตามเอกลักษณ์ของภาคกลางคือ การรำรำที่ใช้มือแขนและ ลำตัวเช่นโขนละครชาตรี ละครนอก ละครในลิเก หุ่นหนังใหญ่

4) ภาคใต้เป็นดินแดนที่ติดทะเลทั้งฝั่งตะวันตกและตะวันออก ทางด้านใต้ติดกับ มลายู ทำให้รับวัฒนธรรมของมลายู ขนบประเพณีวัฒนธรรมและบุคลิกบางอย่างคล้ายคลึงกันคือ พุดเร็ว อุปนิสย์ว่องไว ตัดสินใจรวดเร็วเด็ดขาด การแต่งกาย การแสดง เพลงและดนตรีคล้ายคลึง กันมาก นาฏศิลป์ของชาวไทยภาคใต้แบ่งออกเป็น 2 รูปแบบ คือการแสดงพื้นบ้านและระบำ พื้นบ้านการแสดงพื้นบ้านสามารถแบ่งออกออกตามลักษณะของพื้นที่ ดังนี้

1) พื้นที่ภาคใต้ตอนบน ได้แก่ โนราเพลงบอกเพลงเรือ คำตักเพลงชาน้อง

2) พื้นที่ภาคใต้บริเวณลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา ได้แก่ โนราหนังตะลุง

กาหลอ ไต่ระ ครีม(นายลิมนต์) เพลงเรือ

3) พื้นที่ชายฝั่งทะเลอันดามันลิเกป่ารองเง็งชาวเลรองเง็งตันหยกทาง

กาหยงดาระ

4) พื้นที่ภาคใต้ตอนล่างรองเง็งปัตตานี ดิเกร์ฮูลู ซึละ มะโย่งบานอ กรือเต๊ะ ตือตริ ส่วนระบำพื้นบ้าน ได้แก่ ตารีกีบัส ระบำร่อนแร่ ระบำกรีดยาง เป็นต้น

ดังนั้น จึงสรุปได้ว่านาฏศิลป์ หมายถึง ศิลปะการพ้อนรำ หรือความรู้แบบแผนของ การพ้อนรำเป็นสิ่งที่มนุษย์ ประดิษฐ์ขึ้นด้วยความประณีตงดงามให้ความบันเทิงอันนุ่มนวล อารมณ์และความรู้สึกของผู้ชมให้คล้อยตาม โดยมีมูลเหตุเกิดจากการเลียนแบบธรรมชาติ การเช่นสรวงบูชาและการรับอารยธรรมของอินเดีย ซึ่งนาฏศิลป์ไทยสามารถจำแนกออกได้เป็น การแสดงรำระบำ ละครมหรสพและการละเล่นพื้นเมือง 4 ภาค ได้แก่ ภาคเหนือ ภาคกลาง ภาคอีสานและภาคใต้

ศาสตร์ทางนาฏศิลป์ได้ถูกบรรจุไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สาระที่ 3 ดังนั้น การพัฒนาโมเดลหลักสูตรฐานนาฏศิลป์เพื่อ การพัฒนาท้องถิ่นผู้วิจัยได้ศึกษาหลักสูตรแกนกลางแกนกลางในสาระที่ 3 ดังนี้

2.2 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 สาระนาฏศิลป์

นาฏศิลป์เป็นศิลปะประจำชาติไทย ดังนั้นการเรียนการสอนนาฏศิลป์จึงมีทุกระดับชั้น ตั้งแต่ระดับประถมศึกษามัธยมศึกษาและระดับอุดมศึกษา

หลักสูตรนาฏศิลป์สำหรับประถมศึกษาจะใช้เป็นหลักสูตรแกนกลางอยู่ในสาระที่ 3 โดยมีมาตรฐานการเรียนรู้ คือ

มาตรฐานศ 3.1 เข้าใจและแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์ วิจักษ์คุณค่าของนาฏศิลป์ถ่ายทอดความรู้สึกความคิดอย่างอิสระ ชื่นชมและประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวัน

มาตรฐานศ 3.2 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมเห็นคุณค่าของนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นภูมิปัญญาไทยและสากล โดยมีผลการเรียนรู้ที่คาดหวังคือ

สำเร็จการศึกษาขั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สามารถสร้างสรรค์การเคลื่อนไหวในรูปแบบต่าง ๆ สามารถแสดงท่าทางประกอบจังหวะเพลงตามรูปแบบนาฏศิลป์ มีมารยาทในการชมการแสดง รู้หน้าที่ของผู้แสดงและผู้ชม รู้ประโยชน์ของการแสดงนาฏศิลป์ในชีวิตประจำวันเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงที่เหมาะสมกับวัยและเข้าใจการละเล่นของเด็กไทยและนาฏศิลป์ท้องถิ่น ชื่นชอบและภาคภูมิใจในการละเล่นพื้นบ้านสามารถเชื่อมโยงสิ่งที่พบเห็นในการละเล่นพื้นบ้านกับการดำรงชีวิตของคนไทยบอกลักษณะเด่นและเอกลักษณ์ของนาฏศิลป์ไทยตลอดจนความสำคัญของการแสดงนาฏศิลป์ไทยได้

สำเร็จการศึกษาขั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สามารถรู้และเข้าใจองค์ประกอบนาฏศิลป์ สามารถแสดงภาษาท่านาฏยศัพท์พื้นฐานสร้างสรรค์การเคลื่อนไหวและการแสดงนาฏศิลป์และการละครง่าย ๆ ถ่ายทอดลีลาหรืออารมณ์และสามารถออกแบบเครื่องแต่งกาย หรืออุปกรณ์ประกอบการแสดงง่าย ๆ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์และการละครกับสิ่งที่ประสบในชีวิตประจำวันแสดงความคิดเห็นในการชมการแสดงและบรรยายความรู้สึกของตนเองที่มีต่องานนาฏศิลป์รู้และเข้าใจความสัมพันธ์และประโยชน์ของนาฏศิลป์และการละครสามารถเปรียบเทียบการแสดงประเภทต่าง ๆ ของไทยในแต่ละท้องถิ่นและสิ่งที่การแสดงสะท้อนวัฒนธรรมประเพณีเห็นคุณค่าการรักษาและสืบทอด การแสดงนาฏศิลป์ไทย

สำเร็จการศึกษาขั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สามารถรู้และเข้าใจการใช้นาฏยศัพท์ หรือศัพท์ทางการละครในการแปลความและสื่อสารผ่านการแสดงรวมทั้งพัฒนารูปแบบการแสดงสามารถใช้เกณฑ์ง่าย ๆ ในการพิจารณาคูณภาพการแสดงวิจารณ์เปรียบเทียบงานนาฏศิลป์โดยใช้ ความรู้

เรื่ององค์ประกอบทางนาฏศิลป์ร่วมจัดการแสดงผู้และเข้าใจประเภทละครไทยในแต่ละยุคสมัย ปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของนาฏศิลป์ไทย นาฏศิลป์พื้นบ้านละครไทยและละครพื้นบ้าน เปรียบเทียบลักษณะเฉพาะของการแสดงนาฏศิลป์จากวัฒนธรรมต่าง ๆ รวมทั้งสามารถออกแบบ และสร้างสรรค์อุปกรณ์เครื่องแต่งกายในการแสดงนาฏศิลป์และละครมีความเข้าใจความสำคัญ บทบาทของนาฏศิลป์และละครในชีวิตประจำวัน

สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สามารถมีทักษะในการแสดงหลากหลายรูปแบบ มีความคิดริเริ่มในการแสดงนาฏศิลป์เป็นคู่และเป็นหมู่ สร้างสรรค์ละครสั้นในรูปแบบที่ชื่นชอบ สามารถ วิเคราะห์แก่นของการแสดงนาฏศิลป์และละครที่ต้องการสื่อความหมายในการแสดง อิทธิพลของเครื่องแต่งกายแสงสีเสียง ฉาก อุปกรณ์และสถานที่ที่มีผลต่อการแสดงวิจารณ์ การแสดงนาฏศิลป์และละครพัฒนาและใช้เกณฑ์การประเมินในการประเมินการแสดงและ สามารถวิเคราะห์ท่าทางการเคลื่อนไหวของผู้คนในชีวิตประจำวันและนำมาประยุกต์ใช้ในการ แสดงเข้าใจวิวัฒนาการของนาฏศิลป์และการแสดงละครไทยและบทบาทของบุคคลสำคัญใน วงการนาฏศิลป์และการละครของประเทศไทยในยุคสมัยต่าง ๆ สามารถเปรียบเทียบการนำ การแสดงไปใช้ในโอกาสต่าง ๆ และเสนอแนวคิดในการอนุรักษ์นาฏศิลป์ไทย (สำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกระทรวงศึกษาธิการ, 2553)

ดังนั้นจะเห็นได้ว่าการเรียนการสอนนาฏศิลป์ในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาชั้น นั้น จะใช้หลักสูตรแกนกลางเป็นตัวกำหนดเนื้อหาสาระ การเรียนรู้และผลการเรียนรู้ที่คาดหวังเป็น แนวทางในกระบวนการเรียนการสอนของครูโดยผู้วิจัยได้ศึกษาบทบาทนาฏศิลป์ต่อสังคมเพื่อเป็น แนวคิดประกอบการพัฒนาโมเดลหลักสูตรครุฑนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นดังต่อไปนี้

2.3 บทบาทนาฏศิลป์ต่อสังคม

สุรพล วิรุฬักษ์ (2547) ได้ให้ความหมายของบทบาทในที่นี้หมายถึงการพิจารณา ว่านาฏศิลป์มีส่วนอย่างไรบ้างในการดำเนินชีวิตของมนุษย์ ทั้งที่เป็นกิจกรรมส่วนตัวและส่วนรวม ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันมนุษย์ใช้นาฏศิลป์เป็นส่วนสำคัญของการดำเนินชีวิตในเวลาปกติและใน โอกาสพิเศษอยู่ตลอดเวลาทำให้สามารถแยกลักษณะของบทบาทของนาฏศิลป์ออกเป็น 12 ประเภท คือ

1) การสื่อสาร

การสื่อสารนาฏศิลป์เป็นกระบวนการหนึ่งที่มนุษย์ใช้ในการสื่อสารธรรมชาติ เพื่อให้มนุษย์ใช้ร่างกาย ประกอบการเล่าเรื่องให้ตื่นตื้นสนุกสนานนาฏศิลป์ได้รับการพัฒนา

ต่อมาโดยการที่มนุษย์เลือกสรรค์และสร้างสรรค์ทำทางต่าง ๆ ให้มีความหมายเฉพาะ ที่เข้าใจและสื่อสารกันได้ในกลุ่มชนนั้น ๆ หรืออาจกล่าวได้ว่านาฏศิลป์ได้พัฒนาจากรูปลักษณะที่ง่ายและเป็นส่วนประกอบของคำพูดหรือวรรณศิลป์ ไปสู่การสร้างภาษาของตนเองขึ้นที่เรียกว่าภาษาท่ารำ โดยกำหนดการสื่อสารในกลุ่มชนที่ใช้นาฏศิลป์นั้นว่าทำไฉนหมายความว่าอย่างไรการกำหนดภาษาท่ารำนี้ อาจแบ่งได้เป็น 2 แนว แนวหนึ่งคือการกำหนดท่ารำขึ้นจากการเลียนแบบปรากฏการณ์ในธรรมชาติและอีกแนวหนึ่งจากการสร้างท่าทางเป็นสัญลักษณ์เฉพาะโดยกำหนดจากข้อมูลทางวัฒนธรรม

2) การสังสรรค์

มนุษย์มักพบปะสังสรรค์กันในโอกาสต่าง ๆ อยู่เสมอเช่นการจัดงานเลี้ยงรื่นเริงตามฤดูกาลเพื่อเฉลิมฉลองเมื่อเสร็จสิ้นฤดูเก็บเกี่ยวอันเหน็ดเหนื่อยจากการเก็บเกี่ยวได้ผลดี หรือการฉลองการเริ่มฤดูฝนอันเป็นนิมิตแห่งการเริ่มต้นฤดูเพาะปลูก ซึ่งมีนาฏศิลป์เป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งในงานเหล่านี้มักเป็นโอกาสที่หนุ่มสาวจะได้พบปะสังสรรค์กัน

3) การบันเทิงเพื่อคนอื่น

นาฏศิลป์เป็นการแสดงประเภทหนึ่งที่แสดงโดยนักแสดงอาชีพหรือมิใช่อาชีพก็ได้ โดยมีเจตนาจะให้ความบันเทิงแก่ผู้ดูเป็นสำคัญ นาฏศิลป์เพื่อความบันเทิงเช่นนี้ มักแสดงบ่อยครั้งจนเกิดเป็นรูปแบบที่ชัดเจนและค่อนข้างตายตัวแต่ก็เปิดโอกาสให้ศิลปินผู้ชำนาญหรือครูได้สร้างสรรค์ผลงานอย่างต่อเนื่องนาฏศิลป์ที่แสดงเพื่อเสริมสร้างความบันเทิงแก่คนดูนี้เป็นกิจกรรมที่มีมานานตั้งแต่สังคมเริ่มมีโครงสร้างที่ชัดเจนและเริ่มมีกลุ่มชนที่มีความชำนาญเฉพาะทางจนเกิดมีมืออาชีพนักแสดงนาฏศิลป์ปรากฏในประวัติศาสตร์นาฏศิลป์

4) พิธีกรรม

นาฏศิลป์เป็นเครื่องแสดงสิ่งที่มีพลังพิเศษหรือเป็นอำนาจเหนือธรรมชาติในตัวผู้ทำหน้าที่เป็นพ่อมดหรือหมอผี หรืออีกนัยหนึ่งคนเหล่านี้ใช้นาฏศิลป์สื่อสารกับพลังเหนือธรรมชาติให้เข้ามาสิงสถิตในตนหรือผ่านตนไปยังผู้ที่ต้องการรับอิทธิฤทธิ์เหล่านั้นการพ้อนรำในลักษณะนี้มักเป็นการแสดงเดี่ยวแต่ในบางครั้งการแสดงก็มีการแสดงเป็นกลุ่ม

5) การออกกำลังกาย

นาฏศิลป์ต้องอาศัยกำลังอย่างมากในการฝึกหัดในการฝึกซ้อมและในการแสดง ดังนั้นผู้ปฏิบัติด้านนาฏศิลป์ก็เหมือนกับการได้ออกกำลังกายอยู่ตลอดเวลาการที่ต้องใช้กำลังในการออกท่าทางโลดเต้นเช่นนี้ ทำให้คนเราเกิดความคิดที่นำเอานาฏศิลป์มาเป็นปัจจัยในการออกกำลังกายเพื่อให้เกิดความสนุกสนานไปพร้อมกัน เช่น การเต้นแอโรบิคหรือการเต้นออกกำลังกาย

ประกอบเพลงก็เป็นการนำเอานาฏศิลป์มาประยุกต์ให้การออกก่าลังกายมีความสนุกสนานมีท่าทางมีรูปแบบมีความพร้อมเพียง

6) การพ้อนรำในพิธีกรรม

ในสังคมหนึ่งย่อมมีพิธีการต่าง ๆ แต่ละพิธีการมีความสัมพันธ์แตกต่างกัน เช่น พิธีการต้อนรับแขกเมืองที่สำคัญพิธีแห่งเทวรูปที่เคารพประจำปีเพื่อเป็นสิริมงคลพิธีฉลองงานสำคัญเช่นงานวันเกิดวันครบรอบเป็นต้นพิธีที่กล่าวมานี้นิยมจัดให้มีการพ้อนรำขึ้นใน 2 ลักษณะใหญ่ ๆ คือ การพ้อนรำเป็นขบวนแห่ไปตามทางและการพ้อนรำบนเวทีขบวนพ้อนรำจะปรากฏในพิธีการ

7) การเผยแพร่เอกลักษณ์ ชุมชนท้องถิ่น

การเผยแพร่เอกลักษณ์นาฏศิลป์เป็นเอกลักษณ์อย่างหนึ่งของชุมชนเป็นสัญลักษณ์หรือเครื่องหมายให้เห็นชัดว่าชุมชนของตนมีลักษณะเฉพาะที่โดดเด่นและแตกต่างกันไปจากชุมชนอื่นอย่างไรท่ารำเครื่องแต่งกายและดนตรีอันเป็นลักษณะเฉพาะถิ่นนี้เองทำให้คนในถิ่นนั้น ๆ ภูมิใจและมักนำออกแสดงในวาระอันสมควรในปัจจุบันเมื่อการคมนาคมและการสื่อสารทันสมัย การพ้อนรำเฉพาะถิ่นก็แพร่หลายไปให้คนในท้องถิ่นอื่น ๆ ได้รู้จักและเห็นว่าเป็นของแปลกใหม่ น่าสนใจโดยเฉพาะชาวต่างชาติหรือต่างวัฒนธรรม ที่เดินทางมาท่องเที่ยวก็สนใจจะดูสิ่งเหล่านี้ การแสดงเช่นนี้มักเข้าใจกันในรูปของนาฏศิลป์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว

8) การรักษาเอกลักษณ์ของชาติหรือชุมชน

การรักษาเอกลักษณ์ของชาติหรือชุมชนในชุมชนหนึ่งมักมีการสืบทอดศิลปะการพ้อนรำของตนเอาไว้มิให้สาปสูญ จึงมักจะมีแม่ครูพ่อครูผู้ทำหน้าที่ดูแลรักษาและสืบทอดให้เยาวชนรุ่นหลังสืบไปภารกิจนี้จะชัดเจนมากในกรณีที่คนในชุมชนอพยพย้ายถิ่นไปอยู่ในชุมชนอื่นที่ต่างวัฒนธรรม ตั้งหลักปักฐานได้แล้วก็จะจัดตั้งวงดนตรีและนาฏศิลป์ขึ้นเพื่อแสดงเอกลักษณ์ของตนในสังคมใหม่มีการสอนมีการแสดงเป็นประจำ

9) การสร้างสรรค์นาฏศิลป์

นาฏศิลป์จะเจริญรุ่งเรืองและพัฒนาต่อไปอย่างไม่หยุดยั้งได้ต้องมีนาฏศิลป์ป็นดูแลเอาใจใส่และริเริ่มสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ ให้เพิ่มพูนอยู่เสมอ การประดิษฐ์คิดค้นสิ่งใหม่ ๆ ก็อาจดีบ้างไม่ดีบ้างปะปนกันไปสิ่งไหนดีคนก็นิยมนำไปฝึกหัดและแสดงให้แพร่หลายต่อ ๆ กันไป การสร้างสรรค์ของนาฏศิลป์นั้นมักมิได้เกิดขึ้นเองแต่เกิดขึ้นจากสถาบันใดสถาบันหนึ่งในสังคมที่ทำนุบำรุงนาฏศิลป์ ทั้งทางตรงหรือทางอ้อมเป็นผู้ผลักดันให้เกิดมีการสร้างสรรค์ขึ้นอยู่เสมอ

10) การศึกษา

การศึกษานาฏศิลป์เป็นศิลปะแขนงหนึ่งที่มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องควบคู่กับการพัฒนาของมนุษยชาติจนเกิดเป็นสถาบันหนึ่งในสังคมที่มีบุคคลและหน่วยงานทำหน้าที่ทำนุบำรุงให้รุ่งเรืองเป็นการสร้างนาฏศิลป์ขึ้นให้มีความเชี่ยวชาญและสามารถใช้นาฏศิลป์เป็นอาชีพเลี้ยงตนเองได้ หน่วยงานต่าง ๆ

11) เครื่องอุปโภคเฉพาะชนชั้น

นาฏศิลป์ในบางกรณีเป็นสิ่งหวงห้ามเฉพาะชนชั้น เช่น ซากุเป็นนาฏศิลป์สำหรับราชสำนักโดยเฉพาะของจักรพรรดิญี่ปุ่นในขณะที่โนะเป็นการแสดงนาฏศิลป์เฉพาะชนชั้นชามูไรในญี่ปุ่นสมัยโบราณและพวกชามูไรก็ห้ามพวกของตนดูคาบุกิ ซึ่งเป็นนาฏศิลป์ของชนชั้นพ่อค้าละครรำที่ใช้ผู้หญิงแสดงเป็นเครื่องราชูปโภค สำหรับพระเจ้าแผ่นดินไทยห้ามผู้อื่นมีผู้หญิงแสดงละครจนถึงสมัยรัชกาลที่ 5 จึงทรงยกเลิกใช้แต่เท่านั้นเครื่องแต่งกายละครไทยหลายชิ้นก็เป็นสิ่งต้องห้ามเพราะเป็นเครื่องหมายแห่งยศและกำหนดห้ามไว้เป็นกฎหมาย

12) การบันเทิงเฉพาะตน

มนุษย์เราเมื่อมีความสุขก็มักแสดงออกมาโดยการร้องรำทำเพลงอันเป็นการระบายอารมณ์นั้น ๆ และทำให้คนอื่นได้ประจักษ์การได้พอรำไปตามเสียงดนตรีเป็นความสุขหลายทาง ทางหนึ่งคือสุขใจที่ได้ระบายอารมณ์ ทางหนึ่งคือสุขใจที่ได้วัดความสามารถในการพอรำของตนว่าทำได้ หรือทำได้ดีหรือทำได้ดีกว่าใครใคร่เมื่อมีคนชื่นชมยกย่องให้ปรากฏก็ปลื้มปิติเป็นสุข ทางหนึ่งคือเป็นสุขที่สามารถจดจำทำรำและกระบวนกรำตามแบบฉบับของโบราณคณาจารย์ได้อย่างแม่นยำ ทำให้เกิดความปิติว่าตนมีสมองดีจำได้แม่นยำ มีร่างกายสมบูรณ์ ทำท่าที่ยากและสลบซับซ้อนได้อย่างสมบูรณ์ (สุรพล วิรุฬห์รักษ์, 2547)

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้น นาฏศิลป์มีบทบาทในหลาย ๆ มิติ มนุษย์พัฒนาการแสดงออกของตนขึ้นเป็นนาฏศิลป์และให้นาฏศิลป์ทำหน้าที่ต่าง ๆ ในสังคมของตนทั้งเพื่อตนเองและเพื่อสังคมเมื่อสังคมเปลี่ยนไปนาฏศิลป์ย่อมผันเปลี่ยนตามไปด้วย ด้านการศึกษามีสถาบันอุดมศึกษาที่เปิดสอนในหลักสูตรนาฏศิลป์หลายสถาบันและสถาบันที่มุ่งผลิตบัณฑิตครูทางด้านนาฏศิลป์คือ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยการพัฒนาโมเดลหลักสูตรนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลด้านหลักสูตรครุศาสตร์บัณฑิต สาขานาฏศิลป์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยมีข้อมูลดังต่อไปนี้

2.4 หลักสูตรครุศาสตร์บัณฑิต สาขานาฏศิลป์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ

2.4.1 อัตลักษณ์และนโยบายของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

มหาวิทยาลัยราชภัฏเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อท้องถิ่นดังนั้นการผลิตและการพัฒนาบัณฑิตในหลักสูตรนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น จึงต้องสอดคล้องและคำนึงถึงอัตลักษณ์ นโยบายของมหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ปรัชญา การศึกษาเป็นหัวใจของการพัฒนาท้องถิ่น

วิสัยทัศน์ “เป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำระดับประเทศในการผลิตและพัฒนาครูและเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น”

พันธกิจ เพื่อให้การพัฒนามหาวิทยาลัยนำไปสู่วิสัยทัศน์ ได้กำหนดพันธกิจหลักไว้ 5 ด้าน ได้แก่ พัฒนาศาสตร์วิชาชีพครูให้เข้มแข็งผลิตครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพ มีมาตรฐานอย่างเหมาะสมกับวิชาชีพชั้นสูง ผลิตบัณฑิตครูให้มีคุณภาพตามมาตรฐานวิชาชีพครูและสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บัณฑิตถ่ายทอดองค์ความรู้อย่างมีคุณภาพ ส่งเสริมการทำงานวิจัยเพื่อการบริการวิชาการและเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นให้ยั่งยืนน้อมนำแนวพระราชดำริ สร้างเสริมความตระหนักรู้ในคุณค่าความภาคภูมิใจในศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นของชาติ รวมทั้งพัฒนาระบบการบริหารจัดการของมหาวิทยาลัยให้มีประสิทธิภาพและคุณภาพ โดยยึดหลักธรรมาภิบาล

วัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาศาสตร์วิชาชีพครูให้เข้มแข็งผลิตครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพ มีมาตรฐานอย่างเหมาะสมกับวิชาชีพชั้นสูง ผลิตบัณฑิตครูให้มีคุณภาพตามมาตรฐานวิชาชีพครูและสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บัณฑิตถ่ายทอดองค์ความรู้อย่างมีคุณภาพ ส่งเสริมการทำงานวิจัยเพื่อการบริการวิชาการและเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นให้ยั่งยืนน้อมนำแนวพระราชดำริ สร้างเสริมความตระหนักรู้ในคุณค่าความภาคภูมิใจในศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นของชาติรวมทั้งพัฒนาระบบการบริหารจัดการของมหาวิทยาลัยให้มีประสิทธิภาพและคุณภาพ โดยยึดหลักธรรมาภิบาล

ค่านิยมหลัก (Core value) ที่ยึดถือใช้กันมาในมหาวิทยาลัยจนกลายเป็นวัฒนธรรมองค์กร ซึ่งเป็นตัวสนับสนุนหรือชี้นำการตัดสินใจของสมาชิกทุกคนมหาวิทยาลัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ค่านิยมหลักของมหาวิทยาลัยจากผู้เข้าร่วมการประชุมสัมมนารวม 117 คนประกอบด้วยผู้บริหารอธิการบดีรองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี คณบดีรองคณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน/สำนัก รองผู้อำนวยการสถาบัน/สำนัก ผู้อำนวยการกองหัวหน้าสำนักงานผู้อำนวยการสำนักงาน/ศูนย์ หัวหน้าภาควิชาค่านิยมหลักของมหาวิทยาลัย ดังนี้

C Community สถาบันอุดมปัญญาเพื่อพัฒนาท้องถิ่นให้ก้าวไกล

M Moral สร้างบัณฑิตดีสู่สังคมไทยด้วยอุดมการณ์แห่งศีลธรรม

R Royal น้อมนำพระราชดำริมาปฏิบัติเพื่อพัฒนาสังคม

U Unity ด้วยจิตอาสาพัฒนาสถาบันเป็นหนึ่งเดียว

อัตลักษณ์ (Identity) หมายถึง ผลผลิตของผู้เรียนตามปรัชญาปณิธานพันธกิจและวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งมหาวิทยาลัยที่ได้รับการเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย ซึ่งอัตลักษณ์ มหาวิทยาลัยได้ดำเนินการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม ความเป็นมาของมหาวิทยาลัย และเจตนารมณ์ในการจัดตั้งมหาวิทยาลัย “บัณฑิตมีทักษะชีวิตจิตสาธารณะและผู้นำ” ทักษะชีวิตหมายถึงความสามารถของบัณฑิตในการปรับตัวรู้เท่าทันกับการเปลี่ยนแปลงและเลือกทางเดินชีวิตที่เหมาะสมเพื่อดำรงชีวิตและประกอบอาชีพรวมทั้งสามารถเผชิญปัญหาต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัวในสภาพสังคมปัจจุบันและเตรียมพร้อมสำหรับอนาคตได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบด้วยทักษะ 10 ประการดังนี้ 1) ทักษะการตัดสินใจ 2) ทักษะการแก้ปัญหา 3) ทักษะการคิดสร้างสรรค์ 4) ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ 5) ทักษะการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ 6) ทักษะการสร้างสัมพันธ์ภาพระหว่างบุคคล 7) ทักษะการตระหนักรู้ในตน 8) ทักษะการเข้าใจผู้อื่น 9) ทักษะการจัดการกับอารมณ์ 10) ทักษะการจัดการกับความเครียด

จิตสาธารณะ หมายถึง บัณฑิตมีจิตสำนึกเพื่อส่วนรวม ตระหนักรู้และคำนึงถึงส่วนรวม ร่วมกันช่วยเหลือสังคม ไม่ทำให้อื่นหรือสังคมเดือดร้อนได้รับความเสียหาย

ผู้นำ หมายถึง บัณฑิตมีความมุ่งมั่นตั้งใจขยันมานะ อดทนมีความเพียรพยายาม มีวินัย มีมนุษยสัมพันธ์และมีความรับผิดชอบในหน้าที่การงานโดยมีคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์

คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ บัณฑิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ มีคุณลักษณะเป็นคนดี มีความรู้ดี บุคลิกภาพดี สุขภาพดีและเป็นพลเมืองดี (5 ดี)

คนดี หมายถึง บัณฑิตมีความสุภาพอ่อนน้อม กตัญญูรู้คุณขยันประหยัด ซื่อสัตย์ อดทนมีสำนึกรักท้องถิ่นและความเป็นไทย

ความรู้ดี หมายถึง บัณฑิตรู้จักแสวงหาความรู้ มีประสบการณ์ในสาขาที่ศึกษา และสามารถประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตได้อย่างเหมาะสม

บุคลิกภาพดี หมายถึง บัณฑิตมีลักษณะท่าทางการพูดจาการแต่งกายดี มีมนุษยสัมพันธ์ การวางตัวได้เหมาะสมกับกาลเทศะและมีความเข้าใจในวัฒนธรรมข้ามชาติ

สุขภาพดี หมายถึง บัณฑิตมีสุขภาพที่ดีครบทั้ง 4 ด้านได้แก่ สุขภาวะกาย สุขภาวะจิต สุขภาวะสังคมและสุขภาวะปัญญา

พลเมืองดี หมายถึง บัณฑิตมีวินัย มีความรับผิดชอบเคารพกฎระเบียบของสังคม เสียสละ มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ทำงานร่วมกับบุคคลอื่นได้และคำนึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าส่วนตน

เอกลักษณ์ (Uniqueness) หมายถึงความสำเร็จตามจุดเน้นและจุดเด่นที่สะท้อนให้เห็นเป็นลักษณะโดดเด่นเป็นหนึ่งในของมหาวิทยาลัยจากภารกิจวิเศษเอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัยของผู้เข้าร่วม ประชุมสัมมนาจำนวนทั้งสิ้น 117 คนซึ่งประกอบด้วย อธิการบดีรองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี คณบดีรองคณบดี ผู้ช่วยคณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน/สำนักของผู้อำนวยการสถาบัน/สำนัก หัวหน้าภาควิชาหัวหน้าสำนักงานผู้อำนวยการกอง/สำนักงาน/ศูนย์และกองนโยบายและแผนปฏิบัติหน้าที่ในการประชุม ได้ข้อสรุปเพื่อกำหนดให้เป็นเอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัย คือ เอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัย คือ “สถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น” (มหาวิทยาลัยราชภัฏ เชียงใหม่, 2565)

2.4.2 อัตลักษณ์และนโยบายของคณะครุศาสตร์

ปรัชญา (Philosophy) “ครูเป็นพลังสร้างชาติ ครุศาสตร์สร้างครูเก่ง ครูดี” วิสัยทัศน์ (Vision) “คณะครุศาสตร์เป็นคณะชั้นนำระดับประเทศในการผลิตและพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น”

เอกลักษณ์ (Uniqueness) “คณะครุศาสตร์สร้างครูเก่งครูดี สืบสานประเพณีวัฒนธรรม นำท้องถิ่นพัฒนา”

อัตลักษณ์ (Identity) “เป็นครูดี มีทักษะชีวิตจิตสาธารณะ”

ค่านิยมหลัก (Core value) “ร่วมมือทำงานเชี่ยวชาญเรื่องครูรอบรู้การพัฒนาศึกษาท้องถิ่น”

วัฒนธรรมองค์กร (Organizational culture) “ร่วมคิด ร่วมทำ นำการพัฒนา”

สีประจำคณะ สีม่วง

ดอกไม้ประจำคณะครุศาสตร์ ดอกพวงคราม

พันธกิจ (Mission) ผลิตบัณฑิตและพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามมาตรฐานบัณฑิตสาขาการศึกษาและมหาวิทยาลัย โดยร่วมมือกับแหล่งฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูและเครือข่ายการเรียนรู้ในชุมชนเพื่อการเป็นพลเมืองไทยและพลโลกที่ดี ส่งเสริมและพัฒนาคณาจารย์ให้มีศักยภาพในการเป็นคณาจารย์คณะครุศาสตร์ที่สามารถทั้งในการผลิตบัณฑิตบริการชุมชนและสังคม อย่างสอดคล้องกับความก้าวหน้าของวิทยาการ

ทางการศึกษานับสนุนและส่งเสริมการทำวิจัยเพื่อการพัฒนาองค์ความรู้ทางการศึกษาที่สอดคล้องกับความสามารถและความต้องการของท้องถิ่นที่จะนำไปใช้ป็นองค์ความรู้ที่เกิดประโยชน์ ส่งเสริมคณาจารย์และผู้เรียนได้แสดงออกซึ่งประเพณีและการสืบสานวัฒนธรรมไทย และท้องถิ่นที่ผู้เป็นครูควรมีส่วนร่วมและการแสดงออกรวมทั้งการสนองการดำเนินชีวิตในแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงและโครงการพระราชดำริเพื่อประโยชน์ของชุมชนและสังคม สร้างระบบบริหารจัดการที่มีคุณภาพ ยึดกระบวนการมีส่วนร่วมธรรมาภิบาล การกระจายอำนาจหน้าที่วางระบบการบริหารโดยยึดแนวทางประกันคุณภาพการศึกษา

เป้าประสงค์ (Objective)

- 1) วิเคราะห์และสังเคราะห์โมเดลฝึกประสบการณ์ของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ
- 2) พัฒนาหลักสูตรและคณาจารย์ให้มีคุณภาพตามมาตรฐานวิชาชีพ
- 3) พัฒนาคณาจารย์สู่รูปแบบคณาจารย์ครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ ที่มีศักยภาพ
- 4) สร้างและพัฒนาศูนย์ศึกษาการพัฒนาครู
- 5) ส่งเสริมโครงการและกิจกรรมสืบสานประเพณีวัฒนธรรมที่เหมาะสม กับอาชีพครูอาจารย์
- 6) สนับสนุนการบริหารตามรูปแบบธรรมาภิบาลในทุกระดับการบริหารของคณะครุศาสตร์
- 7) วางระบบการเตรียมการเคลื่อนย้ายคณะครุศาสตร์สู่พื้นที่ศูนย์แมริม

ยุทธศาสตร์ของคณะครุศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : การผลิตบัณฑิตและพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามมาตรฐานบัณฑิตสาขาการศึกษาและมหาวิทยาลัยเพื่อการเป็นพลเมืองไทยและพลโลกที่ดี

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : การส่งเสริมพัฒนาคณาจารย์ทั้งด้านวิชาการความก้าวหน้าในวิชาชีพให้มีศักยภาพการเป็นคณาจารย์คณะครุศาสตร์ที่สามารถทั้งในการผลิตบัณฑิต การบริการชุมชนและสังคม

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : การสร้างองค์ความรู้ทางการศึกษาที่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อ
ท้องถิ่นและสังคม

ยุทธศาสตร์ที่ 4 : การส่งเสริมจิตอาสาทั้งคณาจารย์และผู้เรียนในการสืบสาน
วัฒนธรรมประเพณีไทยและท้องถิ่นโครงการพระราชดำริ ที่ผู้เป็นครูควรมีส่วนร่วมและได้
แสดงออก (มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่, 2565)

2.4.3 หลักสูตรนาฏศิลป์

ปัจจุบันสาขาวิชานาฏศิลป์คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏใช้หลักสูตรครุศาสตร
บัณฑิต (4 ปี) (หลักสูตรปรับปรุงพ.ศ. 2562) ในการดำเนินกระบวนการเรียนการสอนดังต่อไปนี้

หมวดที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1) รหัสและชื่อหลักสูตร

รหัสหลักสูตร : 25501441102626

ชื่อหลักสูตร ภาษาไทย : หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์

ภาษาอังกฤษ : Bachelor of Education Program in Thai Dramatic

Arts

2) ชื่อปริญญาและสาขาวิชา

ชื่อเต็ม (ไทย) : ครุศาสตรบัณฑิต(นาฏศิลป์)

ชื่อย่อ (ไทย) : ค.บ. (นาฏศิลป์)

ชื่อเต็ม (อังกฤษ) : Bachelor of Education (Program in Thai Dramatic

Arts)

ชื่อย่อ (อังกฤษ) : B.Ed. (Thai Dramatic Arts)

3) วิชาเอก ไม่มี

4) จำนวนหน่วยกิตที่เรียนตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 136 หน่วยกิต

5) รูปแบบของหลักสูตร

5.1) รูปแบบ หลักสูตรระดับปริญญาตรี 4 ปี

5.2) ประเภทของหลักสูตรหลักสูตรปริญญาตรีทางวิชาชีพ

5.3) ภาษาที่ใช้ ภาษาไทย

5.4) การรับเข้าศึกษา รับเฉพาะผู้เรียนไทย

5.5) ความร่วมมือกับสถาบันอื่นไม่มี

5.6) การให้ปริญญาแก่ผู้สำเร็จการศึกษาให้ปริญญาเพียงสาขาวิชาเดียว

6) สถานภาพของหลักสูตรและการพิจารณาอนุมัติ/เห็นชอบหลักสูตร

หลักสูตรปรับปรุงพ.ศ. 2562 ปรับปรุงจากหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตสาขาวิชานาฏศิลป์ (5 ปี) (หลักสูตรปรับปรุงพ.ศ. 2560) สภาวิชาการเห็นชอบในการนำเสนอ หลักสูตรต่อสภามหาวิทยาลัย ในการประชุม ครั้งที่ 5/2562 วันที่ 29 มีนาคม พ.ศ. 2562 สภามหาวิทยาลัยเห็นชอบหลักสูตรในการประชุม ครั้งที่ 5/2562 วันที่ 24 เมษายน พ.ศ. 2562

7) ความพร้อมในการเผยแพร่หลักสูตรคุณภาพและมาตรฐานหลักสูตรมีความพร้อมในการเผยแพร่คุณภาพและมาตรฐานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรีสาขาครุศาสตร์และสาขาศึกษาศาสตร์ (หลักสูตรสี่ปี) พ.ศ. 2562

8) อาชีพที่สามารถประกอบได้หลังสำเร็จการศึกษา

(8.1) ครูอาจารย์ครุวิชานาฏศิลป์

(8.2) บุคลากรทางการศึกษา

(8.3) นักวิชาการศึกษาด้านนาฏศิลป์

(8.4) อาชีพอิสระทางการศึกษาด้านนาฏศิลป์

(8.5) อาชีพอิสระทางการแสดงนาฏศิลป์

9) ชื่อ - ชื่อสกุล คุณวุฒิการศึกษาสถาบันการศึกษาและปี พ.ศ. ที่สำเร็จการศึกษาของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

10) สถานที่จัดการเรียนการสอนมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

11) สถานการณ์ภายนอกหรือการพัฒนาที่จำเป็นต้องนำมาพิจารณาในการวางแผนหลักสูตร

11.1) สถานการณ์หรือการพัฒนาทางเศรษฐกิจปัจจุบันการแข่งขันทางด้านเศรษฐกิจของสังคมโลกมีภาวะที่สูงขึ้นประเทศไทยถือเป็นประเทศหนึ่งในอาเซียนที่ต้องมีการพัฒนาเพราะปัจจุบันอาเซียนเป็นภูมิภาคที่มีการเจริญเติบโตทางด้านเศรษฐกิจรวดเร็ว ดังนั้นการรวมตัวของกลุ่มประเทศอาเซียนจึงมีผลต่อการต่อรองในเวทีการเมืองและเศรษฐกิจระหว่างประเทศรวมถึงการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ โดยการยกระดับการศึกษาและการพัฒนาฝีมือแรงงานให้มีการศึกษาที่ดีขึ้นมีการรวมแนวคิดหรือกิจกรรมทางการศึกษาในกลุ่มอาเซียนร่วมกันบนรากฐานภูมิปัญญาระดับชาติและภูมิภาคและเพื่อป้องกันความไม่สมดุลของกระแสโลกาภิวัตน์จากชาติตะวันตก จึงมีการขับเคลื่อนการศึกษาแบบเชื่อมโยง

(11.2) สถานการณ์หรือการพัฒนาทางสังคมและวัฒนธรรม อีกหนึ่งจุดมุ่งหมายของประชาคมอาเซียนคือ การยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนโดยส่งเสริมการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืนและสร้างอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมของอาเซียนโดยมีการร่วมมือในหลายสาขาเพื่อส่งเสริมวัฒนธรรมอาเซียน

(11.3) สถานการณ์ด้านมาตรฐานวิชาชีพ รัฐบาลมีนโยบายที่เน้นการปฏิรูปครูโดยยกฐานะเป็นวิชาชีพชั้นสูงโดยมีมาตรฐานการผลิตครูให้มีคุณภาพทัดเทียมนานาชาติ สนับสนุนส่งเสริมให้ผู้ที่มีการเรียนดี มีคุณธรรมเข้าศึกษาด้านวิชาชีพครูปรับฐานเงินเดือนให้สูงขึ้นมีการประเมินประสิทธิภาพการสอนเชิงประจักษ์เพื่อพัฒนาวิชาชีพครูให้มีประสิทธิภาพ

12) ผลกระทบจากข้อ 11 ต่อการพัฒนาหลักสูตรและความเกี่ยวข้องกับพันธกิจของสถาบัน

(12.1) การพัฒนาหลักสูตรจากสถานการณ์ภายนอกส่งผลกระทบต่อการพัฒนาหลักสูตรที่มุ่งเน้นการผลิตครูในมิติใหม่ โดยเน้นการผลิตบัณฑิตครูให้มีคุณภาพสูงตามมาตรฐานวิชาชีพครูมีความรู้ความสามารถในการพัฒนาผู้เรียนและจัดการเรียนรู้ให้เป็นคนเก่ง คนดีใฝ่รู้ มีทักษะความเชี่ยวชาญด้านวิชาชีพ มีคุณธรรมจริยธรรม มีทักษะในการทำงานร่วมกับผู้อื่นมีสมรรถนะทางวิชาชีพชั้นสูงที่เหมาะสม สามารถปรับตัวให้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงพัฒนาตนเองอย่างสม่ำเสมอและยั่งยืนสามารถสร้างความเชื่อมั่นด้านวิชาชีพครูตั้งนั้นหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตจึงต้องมีการเตรียมความพร้อมในการพัฒนาครูให้มีศักยภาพ มีความสามารถในการพัฒนาเยาวชนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์เพื่อสอดคล้องกับการแก้ปัญหาการผลิตครูรวมถึงมีความสามารถและทักษะด้านการสื่อสารเพื่อนำไปปรับใช้กับสังคมเศรษฐกิจและศิลปวัฒนธรรม

(12.2) ความเกี่ยวข้องกับพันธกิจของสถาบันเพื่อสนับสนุนให้มหาวิทยาลัยราชภัฏเป็นสถาบันอุดมศึกษาชั้นนำและพัฒนาท้องถิ่นตั้งนั้นจึงมีความจำเป็นในการนำสถานการณ์ภายนอกหรือการพัฒนาที่จำเป็นมาพิจารณาในการวางแผนหลักสูตรสอดคล้องกับพันธกิจของมหาวิทยาลัยและภาระหน้าที่ของมหาวิทยาลัย ดังนี้

1) แสวงหาความจริงเพื่อมุ่งสู่ทางวิชาการที่มีความเป็นเลิศ โดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นภูมิปัญญาไทยและภูมิปัญญาสากลเป็นฐาน

2) ผลิตบัตถิตีให้มีความรู้ มีคุณธรรม มีสำนึกในความเป็นไทย รักและผูกพันต่อท้องถิ่นส่งเสริมให้คนในชุมชนมีทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิตพัฒนาบัณฑิตที่มีคุณภาพให้สอดคล้องกับความต้องการตามแผนการผลิตบัณฑิตของประเทศ

3) เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในคุณค่าความสำนึกและความภูมิใจในวัฒนธรรมของท้องถิ่นและของชาติ

4) เสริมสร้างวิชาชีพครูให้เข้มแข็งผลิตและพัฒนาบุคลากรครูให้มีคุณภาพและมีมาตรฐานที่เหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูง

13) ความสัมพันธ์กับหลักสูตรอื่นที่เปิดสอนในคณะ/ภาควิชาอื่นของสถาบัน

(13.1) กลุ่มวิชา/รายวิชาในหลักสูตรนี้ที่เปิดสอนโดยคณะ/ภาควิชา/หลักสูตรอื่น

หมวดวิชาศึกษาทั่วไป กลุ่มวิชาภาษากลุ่มวิชามนุษยศาสตร์ กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์

หมวดวิชาเฉพาะด้านกลุ่มวิชาชีพครูหมวดวิชาเลือกเสรี

(13.2) กลุ่มวิชา/รายวิชาในหลักสูตรที่เปิดสอนให้ภาควิชา/หลักสูตรอื่น ต้องมาเรียนรายวิชาที่เปิดสอนในหลักสูตรผู้เรียนต่างคณะสามารถเลือกเรียนเป็นวิชาเลือกเสรีได้

(13.3) การบริหารจัดการ

(1) มีบุคลากรในการประสานงานด้านรายวิชาในหลักสูตร ประสานงานกับสาขาคณาจารย์ อาจารย์ครูและผู้เรียนด้านรายละเอียดการจัดการเรียนการสอน และการประเมินผลการดำเนินงาน

(2) มีคณะกรรมการบริหารหลักสูตรปฏิบัติหน้าที่ประสานงานกับหน่วยงานฝ่ายวิชาการของมหาวิทยาลัย ด้านการจัดตารางสอนตารางสอบ ปฏิทินวิชาการและควบคุมการดำเนินการเกี่ยวกับกระบวนการจัดการเรียนการสอนตามข้อกำหนดและระเบียบของหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาอนุศิลป์ (4 ปี) (มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่, 2562)

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้น นโยบายของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ มีเป้าประสงค์ในการผลิตบัณฑิตเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นดังนั้นผู้วิจัยจึงใช้นโยบายเป็นหลักในการวิเคราะห์การพัฒนาหลักสูตรครุอนุศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นโดยการพัฒนหลักสูตรครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาถึงมาตรฐานและจรรยาบรรณวิชาชีพครูดังต่อไปนี้

2.4.4 มาตรฐานและจรรยาบรรณวิชาชีพครู

เนื่องจากการพัฒนาหลักสูตรครูนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นต้องพัฒนาให้สอดคล้องกับมาตรฐานและจรรยาบรรณวิชาชีพครูดังต่อไปนี้

1) จรรยาบรรณต่อตนเอง

ข้อที่ 1 ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาต้องมีวินัยในตนเองพัฒนาตนเองด้านวิชาชีพ บุคลิกภาพและวิสัยทัศน์ให้ทันต่อการพัฒนาทางวิทยาการ เศรษฐกิจ สังคม และการเมืองอยู่เสมอ

2) จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ

ข้อที่ 2 ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาต้องรักศรัทธา ชื่อสัตย์สุจริต รับผิดชอบต่อวิชาชีพและเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรวิชาชีพ

3) จรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ

ข้อที่ 3 ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาต้องรักเมตตาเอาใจใส่ ช่วยเหลือ ส่งเสริมให้กำลังใจแก่ศิษย์และผู้รับบริการตามบทบาทหน้าที่โดยเสมอหน้า

ข้อที่ 4 ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาต้องส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ ทักษะและนิสัยที่ถูกต้องดีงามแก่ศิษย์และผู้รับบริการตามบทบาทหน้าที่อย่างเต็มความสามารถ ด้วยความบริสุทธิ์ใจ

ข้อที่ 5 ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาต้องประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี ทั้งทางกาย วาจา และจิตใจ

ข้อที่ 6 ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาต้องไม่กระทำตนเป็นปฏิปักษ์ต่อความเจริญทางกายสติปัญญาจิตใจ อารมณ์ และสังคมของศิษย์และผู้รับบริการ

ข้อที่ 7 ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาต้องให้บริการด้วยความจริงใจ และเสมอภาค โดยไม่เรียกรับหรือยอมรับผลประโยชน์จากการใช้ตำแหน่งหน้าที่โดยมิชอบ

4) จรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ

ข้อที่ 8 ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาพึงช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกัน อย่างสร้างสรรค์โดยยึดมั่นในระบบคุณธรรม สร้างความสามัคคีในหมู่คณะ

5) จรรยาบรรณต่อสังคม

ข้อที่ 9 ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาพึงประพฤติปฏิบัติตนเป็นผู้นำในการอนุรักษ์และพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาสิ่งแวดล้อม รักษา

ประโยชน์ส่วนรวมและยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข (ราชกิจจานุเบกษา, 2556)

จากข้อมูลนโยบายของสาขานาฏศิลป์คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ดังกล่าวข้างต้นล้วนมีนโยบายที่มีทิศทางในการพัฒนาหลักสูตรเพื่อท้องถิ่นดังนั้นผู้วิจัยจึงศึกษาข้อมูลแนวความคิดการพัฒนาท้องถิ่นเพื่อใช้ในการพัฒนาโมเดลหลักสูตรดังข้อมูลต่อไปนี้

2.5 แนวคิดการพัฒนาท้องถิ่น

การพัฒนาโมเดลหลักสูตรครุศึกษานาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นจำเป็นต้องเข้าใจถึงปัญหาของท้องถิ่นเพื่อทำการวิเคราะห์และพัฒนาหลักสูตรให้ตรงกับความต้องการของคนในชุมชนท้องถิ่นโดยผู้วิจัยได้ศึกษาถึงปัญหาและภาวะสังคมไทยในปัจจุบันและแนวความคิดการพัฒนาท้องถิ่นดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.5.1 ภาวะสังคมไทย

สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2560) ได้รายงานถึงภาวะสังคมไทย ไตรมาสสี่และภาพรวมปี 2563 ปีที่ 19 ฉบับที่ 1 เดือนกุมภาพันธ์ 2564 ถึงสถานการณ์ทางสังคมที่สำคัญดังต่อไปนี้

1) สถานการณ์ด้านแรงงาน

สถานการณ์ด้านแรงงานไตรมาสสี่ ภาพรวมปี 2563 ตลาดแรงงานมีผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ทำให้การว่างงานเพิ่มขึ้น ชั่วโมงการทำงานลดลงและครัวเรือนมีรายได้ลดลงโดยต้องติดตามผลกระทบของการแพร่ระบาดระลอกใหม่อย่างต่อเนื่องทั้งในมิติด้านคุณภาพชีวิตของแรงงานและการปรับตัวของแรงงานและสถานประกอบการตลอดปี 2563 ตลาดแรงงานได้รับผลกระทบจาก COVID-19 ทำให้อัตราการว่างงานเพิ่มและชั่วโมงการทำงานลดลงโดยกำลังแรงงานในปี 2563 มีจำนวนทั้งสิ้น 38.5 ล้านคน ขยายตัวร้อยละ 1.0 จากการเข้าสู่ตลาดแรงงานของผู้อยู่นอกกำลังแรงงานประมาณ 1 แสนคน ซึ่งส่วนใหญ่เข้ามาเป็นแรงงานในกลุ่มอาชีพอิสระ การจ้างงานขยายตัวร้อยละ 0.2 จากการจ้างงานนอกภาคเกษตรกรรมขยายตัวร้อยละ 0.3 ส่วนการจ้างงานภาคเกษตรกรรม ลดลงร้อยละ 0.1

ปัจจัยเสี่ยงด้านแรงงานปี 2564

1. ความไม่แน่นอนของการระบาดของ COVID-19 ระลอกใหม่และผลกระทบต่อเศรษฐกิจการระบาดระลอกใหม่จะส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการที่ยังไม่ฟื้นตัวจากผลกระทบในครั้งแรก โดยมีความเสี่ยงจากการปรับลดตำแหน่งงานลงรวมทั้งการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการจ้างงาน

โดยเฉพาะแรงงานในสถานประกอบการขนาดเล็กขณะที่ผู้ประกอบการอาชีพอิสระจะมีรายได้ลดลงจากการชะลอตัวของการบริโภคภาคเอกชนทั้งนี้ หากยังไม่สามารถควบคุมสถานการณ์การระบาดได้รวมทั้งมีความล่าช้าในการได้รับวัคซีนและกระจายให้กับประชาชนแรงงานอาจได้รับผลกระทบที่รุนแรงและยาวนานขึ้นมีผลให้รายได้ลดลงและกระทบต่อคุณภาพชีวิตของแรงงาน

2. สถานการณ์ภัยแล้งจากปริมาณน้ำในเขื่อนที่มีปริมาณลดลงต่อเนื่องตั้งแต่ปี 2562 ทำให้ปริมาณน้ำต้นทุนในปี 2564 มีน้อย ปริมาณน้ำที่ใช้การได้ในอ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่ ณ วันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2564 มีปริมาณ 16,151 ล้านลูกบาศก์เมตรซึ่งมีน้อยกว่าปี 2563 ถึง 1,176 ล้านลูกบาศก์เมตรจึงอาจเกิดภาวะขาดแคลนน้ำในฤดูแล้งกระทบต่อการเพาะปลูกของเกษตรกร โดยเฉพาะในกลุ่มพืชที่ใช้น้ำมาก

3. การขาดแคลนแรงงานโดยเฉพาะกลุ่มทักษะด้านเทคโนโลยีและดิจิทัลจากสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 สถานประกอบการที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีและดิจิทัลมีการขยายตัวของการจ้างงานอย่างมากเนื่องจากการเปลี่ยนรูปแบบการดำเนินธุรกิจโดยใช้เทคโนโลยีมากขึ้นทั้งหุ่นยนต์ระบบปัญญาประดิษฐ์และอินเทอร์เน็ตขณะที่การผลิตการยก/เปลี่ยนระดับทักษะแรงงานด้านเทคโนโลยียังไม่ตอบสนองต่อความต้องการดังกล่าว

2) หนี้สินครัวเรือน

ด้านหนี้สินครัวเรือนในไตรมาสสาม ปี 2563 ต้องเฝ้าระวังอย่างใกล้ชิด โดยเฉพาะกลุ่มผู้มีรายได้น้อยเงินให้กู้ยืมแก่ภาคครัวเรือนขยายตัวเพิ่มขึ้นเกือบทุกประเภท สินเชื่อตามการผ่อนคลายมาตรการควบคุมการแพร่ระบาด

3) สุขภาพและการเจ็บป่วย

สถานการณ์ผู้ป่วยด้วยโรคต้องเฝ้าระวังโรคมือเท้าปากในกลุ่มเด็กเล็ก ซึ่งมีผู้ป่วยเพิ่มขึ้นกว่าเท่าตัวรวมทั้งการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 และผลกระทบจากฝุ่น PM 2.5 ต่อสุขภาพของประชาชนไตรมาสสี่ ปี 2563 ยังต้องเฝ้าระวังและติดตามการแพร่ระบาดของโรค มือเท้าปาก อย่างใกล้ชิดเนื่องจากมีผู้ป่วยเพิ่มขึ้นกว่าเท่าตัว โดยส่วนใหญ่เป็นเด็กเล็กอายุ 1-3 ขวบ

4) การบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และบุหรี่

การบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และบุหรี่ การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และการสูบบุหรี่ซึ่งเป็นพฤติกรรมเสี่ยงที่ทำให้เกิดโอกาสติดเชื้อ COVID-19 ได้ง่ายและอาการรุนแรงกว่าบุคคลทั่วไปประเด็นที่ยังคงต้องให้ความสำคัญต่อไปคือ การรณรงค์ ประชาสัมพันธ์ให้ความรู้

ถึงโทษและพิษภัยของการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และบุหรี่อย่างต่อเนื่องเพื่อสร้างความตระหนักผู้จนเกิดการปรับเปลี่ยนทัศนคติและค่านิยมของคนในสังคม โดยเฉพาะในกลุ่มเด็กและเยาวชนเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดนักดื่มและนักสูบบุหรี่ใหม่และผลกระทบต่าง ๆ ที่จะตามมาและควรส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดการพัฒนากลไกการจัดการปัญหาระดับชุมชนท้องถิ่นมากขึ้น เนื่องจากมีความใกล้ชิดกับประชาชนและผู้บริโภคเข้าใจปัญหาและบริบทของพื้นที่ซึ่งจะช่วยให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นนอกจากนี้ ครอบครัวและโรงเรียนควรเข้ามามีส่วนร่วมแก้ปัญหาโดยการเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่บุตรหลานในการลด ละเลิก การสูบบุหรี่และการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การใช้เวลาร่วมกันในการทำกิจกรรมสร้างสรรค์และมีประโยชน์ขณะเดียวกันสถานศึกษาควรสอดแทรกเรื่องของโทษและพิษภัยของบุหรี่และเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ระหว่างการเรียนการสอนในหลักสูตรรวมถึงการรณรงค์ร่วมกันระหว่างโรงเรียนและชุมชน

5) ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ต้องเฝ้าระวังการประทุษร้ายต่อทรัพย์สินรวมทั้งเฝ้าระวังการลักลอบข้ามชายแดนเข้าประเทศอย่างผิดกฎหมายเพื่อลดการแพร่ระบาดของ COVID-19 ไตรมาสที่ 2 2563 คดีอาญารวมมีการรับแจ้ง 81,517 คดีเป็นการรับแจ้งคดียาเสพติด 67,132 คดีและคดีชีวิตร่างกายและเพศรับแจ้ง 3,502 คดีประทุษร้าย ต่อทรัพย์สินรับแจ้ง 10,883 คดีเกิดอาชญากรรมอิเล็กทรอนิกส์เพิ่มขึ้นจากปี 2562 ร้อยละ 96.5 โดยแฝงมาในรูปแบบต่าง ๆ คือ การทำธุรกรรมทางการเงินแบบออนไลน์ การหลอกลวงให้โอนเงินรูปแบบต่าง ๆ การสร้างเพจปลอมเพื่อหลอกลวงเหยื่อและขโมยข้อมูลส่วนบุคคล การหลอกขายสินค้าออนไลน์ การพนันออนไลน์ขณะที่ภายหลังจากผ่านคลายมาตรการป้องกันกำรแพร่ระบาดของ COVID-19 รูปแบบการก่ออาชญากรรมด้านอื่นเริ่มมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น

ประเด็นที่ต้องให้ความสำคัญและเฝ้าระวังในด้านความมั่นคงทางสังคมในระยะต่อไปดังนี้

1. การแพร่ระบาดของสารเสพติดแบบใหม่ โดยผู้ค้ายาเสพติด มีวัตถุประสงค์ไปผสมดัดแปลงเปลี่ยนรูปแบบเป็นสารเสพติดสูตรใหม่ในลักษณะของยาเสพติด “ค็อกเทล” มีการตั้งชื่อแตกต่างกันออกไปตามกลุ่มผู้ผสมและผู้ค้าเพื่อนำ ออกสู่ตลาดจำหน่ายให้กับนักเที่ยวสถานบันเทิงกลุ่มเยาวชนกลุ่มผู้เสพยาโดยสูตรผสมเป็นการนำตัวยาสีขาวหลายชนิดที่มีฤทธิ์ร้ายแรงต่อจิตประสาทหลายตัวมารวมกันทั้งเคตามีน” หรือ “ยาเค “ไอซ์” “เฮโรอีน” และ “โรเซ่” ยานอนหลับที่ออกฤทธิ์สูงกว่ายานอนหลับทั่วไปถึง 10 เท่าทำให้มีฤทธิ์ร้ายแรงกว่าสารตั้งต้นเช่นยาเคนมผงยาเคทะเลทราย ทั้งนี้การป้องกันและปราบปราม ต้องมีมาตรการที่จริงจังด้านกฎหมายในการสกัดกั้นจับกุมสารเสพติดที่เป็นสารตั้งต้นที่มักจะมีการลักลอบนำเข้าตามแนวตะเข็บชายแดน

และพื้นที่ขึ้นในนอกจากนั้นต้องเร่งขยายผลการจับกุมผู้ค้ารายย่อยไปสู่ผู้ค้ารายใหญ่ที่นำยาเสพติดเข้ามาในพื้นที่ชุมชนรวมทั้งภาครัฐควรมีการรณรงค์เพื่อป้องกันและปลูกฝังสร้างภูมิคุ้มกันให้กับครอบครัวและชุมชนอย่างต่อเนื่อง

2. การกระทำความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินหลังจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของ COVID-19 คลี่คลายลงแต่ตลาดแรงงานยังไม่ฟื้นตัว ยังมีกลุ่มคนที่ตกงานขาดรายได้ จึงทำให้คดีการกระทำความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินเพิ่มขึ้นร้อยละ 4.4 จากไตรมาสก่อนรถจักรยานยนต์ถูกโจรกรรมเพิ่มขึ้นร้อยละ 49.3 ชุมชนควรมีส่วนร่วมดูแลชุมชนของตนเองบูรณาการการทำงานร่วมกันระหว่างอาสาสมัครในชุมชนกับเจ้าหน้าที่ตำรวจฝ่ายปกครองและฝ่ายความมั่นคงในระดับพื้นที่

3. การลักลอบข้ามชายแดนเข้าประเทศอย่างผิดกฎหมาย โดยเฉพาะชายแดนภาคเหนือและภาคตะวันตกที่มีช่องทางธรรมชาติเป็นแนวยาว ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงและการก่ออาชญากรรมเช่นขบวนการค้ามนุษย์ขบวนการนายหน้าลักลอบขนแรงงานต่างชาติเข้าเมืองขบวนการลักลอบขนยาเสพติดเข้าประเทศ ซึ่งเป็นปัจจัยเสี่ยงต่อการระบาดระลอกใหม่ของเชื้อไวรัส

4. การลักลอบเล่นการพนันทั้งในรูปแบบของการพนันออนไลน์และบ่อนการพนันแบบบ่อนถาวรบ่อนวิ่งบ่อนคาสีในประเทศเพื่อนบ้านตามแนวชายแดนไทย ธุรกิจบ่อนพนันมีผลประโยชน์และเงินหมุนเวียนมหาศาล อีกทั้งยังเป็นแหล่งแพร่กระจายเชื้อ COVID-19 ที่ยากต่อการควบคุมจากการที่มีนักพนันหลายช่วงวัยเข้าไปมั่วสุมจนเกิด การติดเชื้อไวรัสและแพร่กระจาย เป็นวงกว้างอย่างรวดเร็วเมื่อบ่อนถาวรหัวเมืองถูกกวาดล้างปราบปราม กลุ่มนักพนันบ่อนถาวรจะโยกย้ายไป “บ่อนวิ่ง” ทำให้มีบ่อนขนาดเล็กเพิ่มขึ้นตามพื้นที่ในชนบทและมีการโยกย้ายสถานที่เล่นไปโดยไม่มีที่อยู่แน่นอนเหมือนบ่อนถาวรนักพนันสามารถเข้าถึงได้ง่ายโดยมีการนัดหมายลักลอบเล่นตามสถานที่ที่ระบุไว้ขณะที่การจับกุมเป็นไปได้ยาก โดยสถิติการจับกุมการพนันของสำนักงานตำรวจแห่งชาติในปี 2563 เพิ่มขึ้นร้อยละ 50.2 ขณะที่ศูนย์ศึกษาปัญหาการพนันศึกษาสถานการณ์ พฤติการณ์และผลกระทบการพนันในประเทศไทยในปี 2562 พบว่าบ่อนการพนันมีวงเงินหมุนเวียนกว่า 1.2 แสนล้านบาท คนไทยเกือบ 5 ล้านคนไปเล่นการพนันในบ่อนส่วนใหญ่เล่นกับบ่อนตามบ้านบ่อนวิ่งบ่อนงานศพ ทั้งนี้ ผู้ติดการพนันในหลายประเทศถูกพิจารณาว่าเป็นผู้ มีปัญหาด้านสุขภาพที่ต้องมีการพัฒนาวิธีการวัดผลทางจิตวิทยาชัดเจนมีการให้คำปรึกษาไม่แตกต่างจากปัญหาการติดสุรา

6) ความปลอดภัยในการสัญจรทางถนน

ไตรมาสที่ 3 ปี 2563 มีการรับแจ้งการเกิด อุบัติเหตุจราจรทางบกจำนวน 23,254 ราย มีผู้เสียชีวิต 1,879 ราย ผู้บาดเจ็บรวม 14,197 ราย สาเหตุ การเกิดอุบัติเหตุจากบุคคลสูงสุด คือ ขับรถตัดหน้ากระชั้นชิดร้อยละ 36.1 รองลงมาได้แก่ ขับรถเร็วเกินกว่าที่กฎหมายกำหนด ร้อยละ 35.7 ประเด็นเฝ้าระวังต่อไปที่ยังต้องให้ความสำคัญกับการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการใช้รถใช้ถนน การสร้างพัฒนาถนนสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่ปลอดภัย การบูรณาการการแก้ปัญหาอย่างจริงจังทั้งในส่วนกลางที่กำหนดนโยบายร่วมกับชุมชนท้องถิ่นโดยใช้กลไกของศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนนทุกระดับขับเคลื่อนตลอดทั้งปี เน้นการลดปัจจัยเสี่ยงการเกิดอุบัติเหตุทางถนนและลดการเสียชีวิตทั้งด้านพฤติกรรมจราจร ขับขี่ ด้านมาตรฐานความปลอดภัยของถนน และด้านความปลอดภัยของยานพาหนะ ส่วนในระดับพื้นที่ให้ศูนย์ปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนนอำเภอและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นเจ้าภาพร่วมกับภาคประชาชนจิตอาสาและอาสาสมัครขับเคลื่อนการดำเนินงานในชุมชนหมู่บ้านโดยเน้นการลดปัจจัยเสี่ยงทั้งด้านคนถนน และยานพาหนะ ป้อมปรามพฤติกรรมเสี่ยงดื่มแล้วขับรถจักรยานยนต์ไม่ปลอดภัยและการไม่สวมหมวกนิรภัยให้บังคับใช้กฎหมายอย่างเข้มข้นตลอดทั้งปี ควบคู่กับการรณรงค์ประชาสัมพันธ์ให้ตระหนักในการใช้รถใช้ถนนอย่างปลอดภัย ตลอดจนปรับเปลี่ยนทัศนคติผู้ขับขี่ให้มีสำนึกรับผิดชอบต่อสังคม

7) การคุ้มครองผู้บริโภค

การร้องเรียนผ่านสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค (สคบ.และสำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียงกิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช. ในไตรมาสที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 39.7 และ 58.2 ตามลำดับขณะที่การคุ้มครองผู้บริโภคในภาพรวมปี 2563 จากการแพร่ระบาดของ COVID-19 และมาตรการฟื้นฟูเยียวยาต่างตลอดปี 2563 พบว่าการร้องเรียนผ่านสคบ.เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.6จากปีที่ผ่านมาเนื่องจากมีประเด็นการร้องเรียนอันเนื่องมาจากผลกระทบจากการแพร่ระบาดของ COVID-19 เพิ่มขึ้นจากสถานการณ์ปกติ อาทิ การร้องเรียนด้านการจองตั๋วเครื่องบิน/สายการบินที่มี การยกเลิกเที่ยวบินขอคืนค่าโดยสารและไม่ได้รับเงินคืนตามกำหนดการสั่งซื้อสินค้าแล้วไม่ได้รับสินค้ารวมถึงมีการฉ้อโกงโอกาสจากวิกฤติ COVID-19 หลอกให้ร่วมลงทุนในธุรกิจขายตรงขณะที่การรับเรื่องร้องเรียนของ กสทช.เพิ่มขึ้นร้อยละ 5.2 โดยเฉพาะในประเด็นการร้องเรียนโทรศัพท์เคลื่อนที่ ทั้งนี้ ยังมีประเด็นเฝ้าระวังในการคุ้มครองผู้บริโภคที่สำคัญ คือ (1) สินค้าปลอมและสินค้าราคาสูงเกินจริงทั้งที่ซื้อขายผ่านหน้าร้านและช่องทางออนไลน์ (2) การหลอกขายกรมธรรม์คุ้มครองเกี่ยวกับ COVID-19 (3) ภัยไซเบอร์จาก

มาตรการทำงานที่บ้าน(Work from Home)และ (4) การคุ้มครองผู้บริโภคจากการซื้อขายออนไลน์ข้ามประเทศ (Cross-Border E-Commerce) ที่ยังไม่มีหน่วยงานรับผิดชอบกำกับดูแลในส่วนที่ไม่ได้ซื้อขายผ่านแพลตฟอร์มและที่ผ่านแพลตฟอร์มที่ไม่ได้จดทะเบียนในราชอาณาจักร

จากข้อมูลจะเห็นได้ว่าประเทศไทยยังมีปัญหาด้านต่าง ๆ มากมาย ซึ่งปัญหาต่าง ๆ นั้นจะเกิดขึ้นกับคนในท้องถิ่นโดยภาครัฐมีนโยบายโดยร่วมมือกับการปกครองส่วนท้องถิ่นในการแก้ปัญหาและการพัฒนาโดยการพัฒนาประเทศควรเริ่มจากการพัฒนาท้องถิ่นเพราะท้องถิ่นเป็นจุดเริ่มต้นของสังคม โดยผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดในการพัฒนาท้องถิ่นดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.5.2 แนวคิดการพัฒนาท้องถิ่น

การพัฒนาท้องถิ่นเป็นกระบวนการสำคัญที่เป็นพื้นฐานในการพัฒนาประเทศเพราะถ้าท้องถิ่นมีความเจริญ มั่นคงมั่งคั่งคนในท้องถิ่นมีคุณภาพชีวิตที่ดี ย่อมส่งผลให้ประเทศมีความเจริญอย่างถาวร ซึ่งแนวคิดในการพัฒนาท้องถิ่นนักวิชาการให้ความหมายไว้หลายท่านดังต่อไปนี้

อมรรัตน์ ชัยขรรค์เมือง (2547) ได้ให้ความหมายของการพัฒนาหมายถึง “กระบวนการเปลี่ยนแปลงทางสังคมที่มุ่งเน้นให้เกิดการแก้ปัญหาต่าง ๆ เกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่ดีขึ้นโดยมีการกำหนดทิศทางและเป้าหมายไว้อย่างชัดเจนรวมทั้งต้องอาศัยความร่วมมือร่วมใจของสมาชิกในสังคมนั้น”

ปกรณ ปรียากร (2544) ให้ความหมายไว้สรุปได้ว่า “การพัฒนาเป็นแนวคิดเชิงปรัชญาและอาศัยการตัดสินใจคุณค่าที่แตกต่างกันออกไปแล้วแต่ความคิดของคนลักษณะของคนและลักษณะของระบบสังคม โดยมีจุดมุ่งหมายที่มุ่งสร้างความเจริญให้เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องในสังคมนั้นๆ หรือเป็นการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่ดีขึ้นโดยมีจุดมุ่งหมาย วิธีการและเวลากำหนดไว้ล่วงหน้า”

สุธี ศรสวรรค์ (2538) ได้อธิบายการพัฒนาท้องถิ่นดังนี้

1. การพัฒนาท้องถิ่นเป็นกรรมวิธีมุ่งเสริมความเป็นอยู่ประชาชนในทางที่ดีขึ้น โดยความร่วมมือของประชาชนในท้องถิ่นมีความริเริ่มจากประชาชนในท้องถิ่นเอง หรือมีการกระตุ้นให้เกิดความร่วมมือ ตามแนวทางขององค์การสหประชาชาติ

2. การพัฒนาท้องถิ่นเป็นขบวนการโดยความร่วมมือระหว่างคนในชุมชนกับเจ้าหน้าที่รัฐ เพื่อพัฒนาด้านสังคม วัฒนธรรมและเศรษฐกิจในชุมชนให้ดีขึ้นสร้างความตระหนักให้คนในชุมชนมีจิตสำนึกรักชุมชนพัฒนาชุมชนเพื่อความก้าวหน้าของประเทศ

3. การพัฒนาท้องถิ่น หมายถึง เทคนิคและวิธีดำเนินงานโครงการในการพัฒนาชุมชนโดยประสานความร่วมมือระหว่างภายนอกและคนในชุมชนเพื่อให้คนในชุมชนมีความเป็นผู้นำเกิดความคิดริเริ่มเพื่อการปรับตัวให้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงในสังคม

4. การพัฒนาท้องถิ่นเป็นขบวนการแห่งการกระทำทางสังคม ซึ่งประชาชนในชุมชนเป็นผู้ลงมือปฏิบัติ วางแผนการดำเนินงานศึกษาความต้องการของคนในชุมชนร่วมกัน แก้ปัญหาจัดทำแผนการพัฒนาทรัพยากรให้เป็นประโยชน์สูงสุด โดยสามารถประสานความร่วมมือกับภาครัฐ

5. การพัฒนาท้องถิ่นหมายถึงการร่วมกำลังดำเนินงานปรับปรุงสภาพความเป็นอยู่ของชุมชนให้ดีขึ้นดำเนินงานเพื่อพัฒนาชุมชนท้องถิ่นให้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน โดยอาศัยความร่วมมือจากประชาชนในชุมชนนั้น ๆ พัฒนาชุมชนของตนรวมถึงสามารถประสานงานในการขอความช่วยเหลือจากรัฐ หรือองค์กรทางวิชาการในการสนับสนุนส่งเสริมการจัดทำโครงการเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อชุมชน

6. การพัฒนาท้องถิ่นเป็นขบวนการที่ใช้ในการสร้างความเจริญให้ท้องถิ่นโดยมีลักษณะที่แตกต่างอย่างชัดเจนประกอบด้วย

6.1 การให้ความช่วยเหลือและพึ่งพากันในชุมชน

6.2 การตระหนักรู้ถึงความต้องการของคนในชุมชน

6.3 การพิจารณาถึงลักษณะรวมของสังคม วัฒนธรรมในชุมชน

7. การพัฒนาท้องถิ่นหมายถึงการดำเนินการอย่างหนึ่งของรัฐบาลที่ใช้เพื่อกระตุ้นและส่งเสริมให้ประชาชนมีความคิดริเริ่มในการสร้างสรรค์ ดำเนินงานเพื่อปรับปรุงชุมชนของตนให้ดีขึ้นทั้งทางเศรษฐกิจสังคม วัฒนธรรมและการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย

8. การพัฒนาท้องถิ่นเป็นกระบวนการที่มุ่งสร้างการจูงใจและส่งเสริมให้คนในชุมชนเกิดความรู้สึกกระตือรือร้นสนใจเข้าร่วมมือดำเนินการเพื่อเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตในชุมชนให้เจริญขึ้น

9. การพัฒนาท้องถิ่นมีผลต่อการมีส่วนร่วมของบุคคลเพราะแต่ละบุคคลมีความแตกต่างทางด้านความคิดในหลายด้านทั้งด้านผลประโยชน์ในการพัฒนาหรือการที่นำตนเองเข้ามีส่วนร่วมย่อมมีผลในการพัฒนาชุมชนที่แตกต่างกัน

โมเสิต ปั้นเปี่ยมรัษฎ์ และ (2536) ได้อธิบายการพัฒนาท้องถิ่นดังนี้

การพัฒนา หมายถึง กระบวนการเพื่อเพิ่มความสามารถของคนส่วนใหญ่ใน 3 ลักษณะ

1. การพัฒนาหมายถึงความก้าวหน้าซึ่งถ้าเป็นเรื่องเศรษฐกิจก็เรียกว่าความเจริญก้าวหน้าทางเศรษฐกิจถ้าทางสังคมก็เป็นเรื่องของกรรมมีเหตุผล ตลอดจนระบบและกลไก ซึ่งเอื้ออำนวยให้สามารถใช้เหตุผลเป็นหลักในการตัดสินใจและจัดการความขัดแย้งด้วยสันติวิธี

2. การพัฒนามีความหมายรวมถึงความมั่นคงถ้าเป็นเศรษฐกิจก็หมายถึงเสถียรภาพทางเศรษฐกิจคือ ไม่มีปัญหาเรื่องเงินเฟ้อเงินฝืด ถ้าในทางสังคมความมั่นคงก็คือสังคมมีความสุข สามารถปรับให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงไปได้โดยปราศจากความรุนแรง

3. การพัฒนานอกจากจะหมายถึงความก้าวหน้าและความมั่นคงแล้วยังหมายถึงความเป็นธรรมอีกด้วยในลักษณะที่ว่าประชาชนทุกคนในฐานะที่เป็นสมาชิกในสังคม ได้เข้ามามีส่วนร่วมและได้รับผลตอบแทนจากการมีส่วนร่วมในการพัฒนาตามสมควร

จากข้อมูลข้างต้น สรุปได้ว่าการพัฒนาหมายถึงการเปลี่ยนแปลงทั้งด้านปริมาณและคุณภาพที่ทำให้คุณภาพชีวิตพัฒนาดีขึ้นโดยมีการวางแผนล่วงหน้าในการใช้ทรัพยากรมนุษย์และทรัพยากรธรรมชาติในด้านต่าง ๆ และต้องได้รับความร่วมมือจากบุคคลทุกฝ่ายเพื่อให้การพัฒนานั้นไปสู่ความสำเร็จในเรื่องนั้น ๆ การพัฒนาท้องถิ่นเกิดขึ้นได้จะต้องได้รับความช่วยเหลือจากรัฐบาลและความร่วมมือจากประชาชนทุกภาคส่วนในการดำเนินการเพื่อบรรลุเป้าหมายที่ทุกคนร่วมกันกำหนดไว้

จากข้อมูลข้างต้นสามารถสรุปการพัฒนาท้องถิ่นหมายถึงกรรมวิธีมุ่งพัฒนาด้าน ความเป็นอยู่ของประชาชนให้ดีขึ้นโดยเกิดจากความร่วมมือของประชาชนในท้องถิ่นเป็นขบวนการซึ่งดำเนินการด้วยความร่วมมือระหว่างประชาชนและเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจสังคมและวัฒนธรรมของชุมชนนั้น ๆ ให้ดีขึ้นสามารถดำเนินการด้วยการทำโครงการในการส่งเสริมพัฒนาชุมชนโดยการทำงานสามารถรับความช่วยเหลือจากองค์กรภายนอกมาผสมผสานกับความสามารถของประชาชนในชุมชนหรือเป็นขบวนการทางสังคม โดยประชาชนในชุมชนดำเนินการปฏิบัติด้วยตนเองเพื่อพัฒนาปรับปรุงส่งเสริมความเป็นอยู่ของชุมชนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานและนำข้อมูลไปใช้ประกอบในการพัฒนาโมเดลหลักสูตรครุฑศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นดังนี้

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า อัครพงศ์ สุขมาตย์ (2553) ได้ศึกษาการพัฒนาหลักสูตรเสริมสร้างคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษาพบว่าขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตรโดยส่วนใหญ่จะมีลักษณะดังนี้คือ ขั้นที่ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐานเป็นการศึกษาสำรวจวิเคราะห์สภาพปัญหาความต้องการจำเป็นในการสร้างหลักสูตรพร้อมทั้งศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตร ขั้นที่ 2 การพัฒนาหลักสูตรเป็นการร่างโครงร่างหลักสูตรโดยนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาในขั้นตอนที่ 1 มากำหนดหลักการและเหตุผลแนวคิดพื้นฐานจุดมุ่งหมาย โครงสร้างหลักสูตรกิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้แหล่งเรียนรู้และแนวการวัดและประเมินผล ขั้นที่ 3 สร้างความเชื่อมโยงที่มุ่งให้นักเรียนได้เรียนรู้จากการปฏิบัติแล้วนำโครงร่างหลักสูตรไปให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินความเหมาะสม ขั้นที่ 3 การทดลองใช้หลักสูตรและ ขั้นที่ 4 การปรับปรุงและแก้ไขหลักสูตรจากการประเมินผล ซึ่งการพัฒนาโมเดลหลักสูตรครูนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นต้องมีการพัฒนาอัตลักษณ์ของผู้เรียนจากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องของ สุภัชฌาน์ ศรีเอี่ยม (2554) ได้ศึกษาการพัฒนาอัตลักษณ์นิสิตผู้เรียนในสถาบันอุดมศึกษาพบว่าอัตลักษณ์นิสิตผู้เรียนในสถาบันอุดมศึกษาประกอบด้วย 1) เป้าหมายเพื่อให้ นิสิตผู้เรียน มีพัฒนาการในด้านอัตลักษณ์ด้านเฉพาะบุคคล อัตลักษณ์ด้านสังคม อัตลักษณ์ด้านการดำเนินชีวิตและอัตลักษณ์ด้านวิชาการ 2) การประเมินสภาพปัญหาโดยประเมินสภาพปัญหาจากองค์กรและผู้รับผิดชอบ ทั้งในระดับมหาวิทยาลัยและระดับคณะ 3) การหาความจำเป็นในการฝึกอบรม ได้แก่ การสร้างโปรแกรมฝึกอบรม การกำหนดกิจกรรม การบริหารกิจกรรม การประเมินผลการฝึกอบรม 4) การประเมินผล โดยประเมินในแต่ละกิจกรรมและในภาพรวมของการพัฒนาอัตลักษณ์นิสิตผู้เรียนโดยอนาคตภาพการผลิตครูของสถาบันอุดมศึกษาไทย ศักดิ์ชาย เพชรช่วย (2558) ได้ศึกษาอนาคตภาพการผลิตครูของสถาบันอุดมศึกษาไทย มีแนวปฏิบัติของการผลิตครูจากโครงการผลิตครูในประเทศไทย ประกอบด้วย 1) การคัดเลือกคนเก่งที่มีผลการเรียนดี มีศรัทธาในวิชาชีพครูมาเรียนครูโดยให้ทุนการศึกษาระหว่างเรียนและมีการรับรองการบรรจุเข้าทำงานเป็นครูตามภูมิลำเนา 2) มีการคัดเลือกสาขาวิชาที่ขาดแคลนครูตามความต้องการการใช้ครูของประเทศ มีการจัดหลักสูตรที่เหมาะสมในแต่ละสาขาวิชาและมีการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ที่เข้มข้นและ 3) มีการบรรจุครูดีครูเก่งที่มีความศรัทธาในวิชาชีพครูเข้าทำงานเป็นครูในพื้นที่ภูมิลำเนาที่มีความต่อเนื่องและสร้างความเข้มแข็งของการผลิตบัณฑิตครูเพื่อไปรับใช้สังคมและท้องถิ่นสถาบันผลิตครูมีหลักสูตรผลิตครูที่ยึดคุณลักษณะและสมรรถนะที่พึงประสงค์ได้ตรงความต้องการของประเทศและท้องถิ่นซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของผู้วิจัยที่จะพัฒนา

โมเดลหลักสูตรครุศึกษาศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นโดยการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้และการเรียนการสอน สาขาวิชานาฏศิลป์ตะวันตกในระดับปริญญาบัณฑิตของประเทศไทย โดยวิธีวิทยาการเทียบเคียง กับต่างประเทศของ สุรินทร์ เมทะนี (2559) พบว่าเรียนรายวิชาปฏิบัติมากกว่าทฤษฎีด้านเนื้อหา รายวิชาสถาบันอุดมศึกษาไทยเน้นด้านความรู้ ความคิดสร้างสรรค์การอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม สถาบันอุดมศึกษาต่างประเทศเน้นด้านมีความรู้มีความคิดสร้างสรรค์มีนวัตกรรมในการสร้างงาน โดย มีผลการดำเนินงานของหลักสูตรต่างจาก Victorian College of the Arts 5 ด้านคือ 1) ด้าน พัฒนาการเรียนการสอนมีความต่างด้านสัดส่วนรายวิชาปฏิบัติและทฤษฎี ไม่มีโครงการร่วม สอน ในรายวิชาและการฝึกประสบการณ์ทางวิชาชีพในชุมชนไม่มีโครงการศิลปะและดนตรีในหลักสูตร 2) ด้านสิ่งแวดล้อมในการเรียนมีความต่างของจำนวนห้องปฏิบัติการโรงละครบริการนอกเวลา เรียนทุนการศึกษา 3) ด้านปรัชญาความสำคัญและวัตถุประสงค์หลักสูตรมีความต่างด้านโครงการ พัฒนาชุมชนการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ 4) ด้านอนุรักษ์และสร้างสรรค์วัฒนธรรม มีความต่าง ด้านสร้างงานนาฏศิลป์เพื่อชุมชน 5) ด้านผลลัพธ์การเรียนรู้ขาดการฝึกประสบการณ์การสอนใน ชุมชนโดยการพัฒนาศูนย์ต้นแบบสาขาวิชาครุศาสตร์ศึกษาศาสตร์ตามกรอบสมรรถนะของครู ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ในศตวรรษที่ 21 ลิขิตกุล กุศลรัตน์ (2557) ได้วิเคราะห์หลักสูตร สาขาวิชาครุศาสตร์ศึกษาศาสตร์ของสถาบันอุดมศึกษาไทยและประเทศในอาเซียนและนอก อาเซียนโดยผลการประเมินความต้องการจำเป็นของสมรรถนะครูในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ใน ศตวรรษที่ 21 พบสมรรถนะที่มีความต้องการจำเป็นจำนวน 31 สมรรถนะ ซึ่งสมรรถนะที่นิสิตผู้เรียน ครูควรได้รับการพัฒนามากที่สุด 5 ข้อแรก คือ พัฒนาภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารรวมทั้งรับ หรือขยายความรู้ที่เป็นสากล ผลิตงานวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้นำผลงานวิจัยมาใช้เพื่อพัฒนาการ เรียนรู้ประเมินทักษะการจัดลำดับการคิดระดับสูงของผู้เรียนและพัฒนาภาษาและวัฒนธรรมเพื่อ เสริมสร้างความเป็นครูสากลตามลำดับ ซึ่ง ภูริ วงศ์วิเชียร (2558) ได้ศึกษาอนาคตภาพของ คุณลักษณะบัณฑิตวิชาชีพครูสาขานาฏศิลป์ไทยในทศวรรษหน้า (พ.ศ. 2560 – 2569) พบ คุณลักษณะของบัณฑิตวิชาชีพครูด้านนาฏศิลป์ไทยที่พึงประสงค์ในอนาคต พ.ศ. 2560 – 2569) มี 9 ด้านได้แก่ คุณลักษณะด้านความรู้และทักษะทางปัญญาคุณลักษณะด้านคุณธรรม จริยธรรม คุณลักษณะด้านความรู้เชิงวิชาการและวิชาชีพ คุณลักษณะด้านความเป็น ประชาธิปไตย คุณลักษณะด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล คุณลักษณะด้านการปรับตัวต่อการ เปลี่ยนแปลงคุณลักษณะด้านการพัฒนาตนเองคุณลักษณะด้านภาษาสื่อและเทคโนโลยี สารสนเทศและ คุณลักษณะด้านความเป็นไทยและ อภิภา ปรัชญพฤทธิ (2561) ได้พัฒนารูปแบบ การผลิตครูเพื่อรองรับการศึกษายุค 4.0 พบว่าสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับครูในการศึกษายุค 4.0

ประกอบด้วย 1) สมรรถนะแกนกลางของการศึกษายุค 4.0 10 ด้านได้แก่ การคิดแบบ มี
 วิจารณ์ญาณ การคิดแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ การสร้างนวัตกรรม ความเป็นผู้ประกอบการ การ
 เป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตการใช้เทคโนโลยีสื่อสารและสารสนเทศ การมีทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น
 การสื่อสารข้ามวัฒนธรรม การมีภาวะผู้นำและการมีจิตสาธารณะและ 2) สมรรถนะวิชาชีพครู 6
 ด้านได้แก่ความเป็นครูและจรรยาบรรณวิชาชีพครูการพัฒนาหลักสูตรความรู้ลึกในเนื้อหาวิชาและ
 วิธีวิทยาการสอนการประเมินผลและการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ การพัฒนาผู้เรียนและการจัด
 สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ ผลการวิเคราะห์จุดแข็งและจุดอ่อนของการผลิตครูปัจจุบันในประเทศ
 ไทยพบว่าการผลิตครูในประเทศไทย ค่อนข้างมีจุดอ่อนมากกว่าจุดแข็งในขณะที่ผลการวิเคราะห์
 การผลิตครูในประเทศฟินแลนด์และสิงคโปร์ ซึ่งประสบความสำเร็จในการผลิตครูพบว่ามีลักษณะ
 เด่นคือ มีความเป็นวิชาชีพนิยมสูงมีกลไกการดึงดูดผู้สมัครเข้าศึกษาที่มีผลการเรียนดีและตั้งใจ
 เป็นครูและมีวิธีการคัดเลือกที่เข้มข้นจากข้อมูลข้างต้นผู้วิจัยได้นำมาเป็นข้อมูลพื้นฐานในการ
 พัฒนาโมเดลหลักสูตรครุศึกษาศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นต่อไป

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้นผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดการพัฒนาโมเดลแนวคิด ทฤษฎี
 การพัฒนาหลักสูตรแนวคิดการสอนในศตวรรษที่ 21 แนวคิดการสร้างอัตลักษณ์ครูแนวคิดด้าน
 นวัตกรรมบทบาทนาฏศิลป์ต่อสังคมแนวคิดด้านการพัฒนาท้องถิ่นซึ่งผู้วิจัยได้นำข้อมูลดังกล่าวมา
 เป็นแนวทางในการพัฒนาโมเดลหลักสูตร ฯ โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัยในบทที่ 3 ต่อไป

บทที่ 3

วิธีการดำเนินงานวิจัย

การดำเนินการวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนาโมเดลหลักสูตรครุศึกษาศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นโดยผู้วิจัยได้กำหนดวิธีดำเนินงานวิจัยให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์คือ 1. เพื่อพัฒนาโมเดลหลักสูตรครุศึกษาศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น 2. เพื่อประเมินประสิทธิผลของโมเดลหลักสูตรครุศึกษาศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นโดยมีวิธีการดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

1. ขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย

การพัฒนาโมเดลหลักสูตรครุศึกษาศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นใช้วิธีการดำเนินการวิจัยในรูปแบบ การวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ร่วมกับรูปแบบการพัฒนาหลักสูตรที่ผู้วิจัยสังเคราะห์ขึ้น (Curriculum Development) โดยใช้ระเบียบวิธีการวิจัยแบบผสมผสานวิธี (Mixed Methods Research) ผู้วิจัยได้วางแผนการดำเนินการวิจัย ดังนี้

ขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย

เพื่อเป็นแนวทางสำหรับดำเนินการวิจัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่กำหนดไว้ ผู้วิจัยจึงกำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับวิธีการศึกษาวิจัยเป็น 2 ระยะ ดังต่อไปนี้

ระยะที่ 1 การพัฒนาโมเดลหลักสูตรครุศึกษาศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

การพัฒนาโมเดลหลักสูตรครุศึกษาศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นผู้วิจัยได้พัฒนาโมเดลหลักสูตรทั้งหมด 3 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาและรวบรวมข้อมูลจากเอกสารทางวิชาการและบทความที่เกี่ยวข้องจากแหล่งข้อมูล ดังนี้

1) ข้อมูลเกี่ยวกับบริบทต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการพัฒนาโมเดลหลักสูตรครุศึกษาศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นจากแหล่งต่าง ๆ หนังสือ บทความเว็บไซต์ วิทยานิพนธ์เอกสาร การพัฒนาโมเดลหลักสูตรและรายงานการวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศ

2) ห้องสมุดมหาวิทยาลัยราชภัฏ

3) ห้องสมุดระบบฐานออนไลน์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

4) ห้องสมุดท้องถิ่นในชุมชน

ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาข้อมูลเก็บรวบรวมข้อมูลจากเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถามแบบสัมภาษณ์ ตารางกำหนดการสัมภาษณ์ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านหลักสูตร ด้านนาฏศิลป์และด้านการพัฒนาท้องถิ่น

ขั้นตอนที่ 3 พัฒนาโมเดลหลักสูตรครุฑนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นโดยมีขั้นตอนดังนี้
ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาปรากฏการณ์ วิเคราะห์ความต้องการและกำหนดจุดมุ่งหมายของโมเดลหลักสูตร

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนาโมเดลหลักสูตรนำข้อมูลที่ได้จากขั้นตอนที่ 1 มาพัฒนาร่างโมเดลหลักสูตรฯ ซึ่งโมเดลหลักสูตรมีองค์ประกอบสำคัญ 5 องค์ประกอบ ดังนี้ องค์ประกอบที่ 1 Principle หลักการของโมเดลหลักสูตรครุฑนาฏศิลป์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น องค์ประกอบที่ 2 Management การบริหารจัดการหลักสูตรครุฑนาฏศิลป์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น องค์ประกอบที่ 3 Curriculum เอกสารหลักสูตรการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรครุฑนาฏศิลป์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น องค์ประกอบที่ 4 Evaluation การประเมินผลโมเดลหลักสูตรครุฑนาฏศิลป์เพื่อพัฒนาท้องถิ่นและ องค์ประกอบที่ 5 Implementation การนำหลักสูตรครุฑนาฏศิลป์เพื่อพัฒนาท้องถิ่นไปใช้

ขั้นตอนที่ 3 การประเมินผลโมเดลหลักสูตรนำหลักสูตรฯ ที่ผ่านการวิเคราะห์ ไปปรับปรุงแก้ไขและประเมินมาตรฐานด้านความเหมาะสมและมาตรฐานด้านความเป็นไปได้ของโมเดลหลักสูตรจากผู้ทรงคุณวุฒิ

ระยะที่ 2 การพัฒนาหลักสูตรครุฑนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

การพัฒนาหลักสูตรครุฑนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นผู้วิจัยได้พัฒนาจากองค์ประกอบที่ 3 Curriculum เอกสารหลักสูตรการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรครุฑนาฏศิลป์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น เพื่อเป็นการทดลองใช้โมเดลหลักสูตรโดยใช้ทฤษฎี Outcome-based education (OBE) มีขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตรทั้งหมด 7 ขั้นตอนดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 วิเคราะห์ Stakeholders ที่สำคัญของหลักสูตร

ขั้นตอนที่ 2 วิเคราะห์ความต้องการของ stakeholders

ขั้นตอนที่ 3 กำหนด PLOs ของหลักสูตร

ขั้นตอนที่ 4 ออกแบบรายวิชาตาม PLOs กับมาตรฐานการเรียนรู้ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

ขั้นตอนที่ 5 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของ PLOs กับมาตรฐานการเรียนรู้ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

ขั้นตอนที่ 6 วิเคราะห์ความสอดคล้องของ PLOs กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

ขั้นตอนที่ 7 ทำ Mapping รายวิชา

โดยหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตปีเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นมีทั้งหมด 8 หมวด ดังต่อไปนี้ หมวดที่ 1 ข้อมูลทั่วไปหมวดที่ 2 ข้อมูลเฉพาะของหลักสูตรหมวดที่ 3 ระบบการจัดการศึกษาการดำเนินการ การ และโครงสร้างของหลักสูตรหมวดที่ 4 ผลการเรียนรู้ กลยุทธ์การสอนและการประเมินผลหมวดที่ 5 หลักเกณฑ์ในการประเมินผลผู้เรียน หมวดที่ 6 การพัฒนาคณาจารย์ หมวดที่ 7 การประกัน คุณภาพหลักสูตรหมวดที่ 8 การประเมินและปรับปรุงการดำเนินการของหลักสูตร

จากนั้นนำหลักสูตรฯ ที่ผ่านการวิเคราะห์ไปประเมินผลมาตรฐานด้านอรรถประโยชน์และ มาตรฐานด้านความความถูกต้องแม่นยำของหลักสูตรจากผู้ทรงคุณวุฒิ

รายงานผลการวิจัย โดยการรายงานผลการวิจัยเสนอคณะกรรมการผู้ควบคุมคุณภาพนิพนธ์ ตรวจสอบความถูกต้องปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องตามที่คณะกรรมการผู้ควบคุมคุณภาพนิพนธ์ เสนอแนะ พิมพ์และเสนอรายงานผลการวิจัยฉบับสมบูรณ์ต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒเพื่อขออนุมัติจบการศึกษา

ระเบียบวิธีวิจัย

เพื่อให้การวิจัยครั้งนี้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ผู้วิจัยจึงกำหนดรายละเอียด ต่าง ๆ เกี่ยวกับระเบียบวิธีการวิจัย ซึ่งประกอบด้วย กลุ่มผู้ให้ข้อมูลเครื่องมือที่ใช้ใน การวิจัย การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล ดังรายละเอียด ต่อไปนี้

2. กลุ่มผู้ให้ข้อมูล

การพัฒนาโมเดลหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตปีเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นในครั้งนี้ มีขอบเขตใน การศึกษาด้านประชากรในการนำข้อมูลมาวิเคราะห์หลักสูตรโดยแบ่งกลุ่มประชากรออกเป็น 2ระยะ ดังต่อไปนี้

ระยะที่ 1 การพัฒนาโมเดลหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตปีเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล

ผู้ทรงคุณวุฒิด้านหลักสูตรด้านนาฏศิลป์และด้านการพัฒนาท้องถิ่นจำนวน 16 ท่าน โดยมีเกณฑ์คุณสมบัติในการคัดเลือกดังต่อไปนี้

คุณสมบัติ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านหลักสูตร

1. มีวุฒิทางการศึกษาที่ตรงหรือสัมพันธ์ โดยสำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาโทด้านหลักสูตรและการสอน
2. เป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรหลักสูตรและการสอนมีประสบการณ์ด้านการสอนและการพัฒนาหลักสูตรไม่น้อยกว่า 3 ปี
3. เขียนหนังสือ/ตำราหรือทำวิจัยในลักษณะที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยด้านหลักสูตรและการสอน
4. เป็นวิทยากรหรือให้บริการทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับงานด้านหลักสูตร
5. มีตำแหน่งทางด้านการบริหารจากคณะครุศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ในทบวงมหาวิทยาลัย

คุณสมบัติ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านนาฏศิลป์

1. มีวุฒิทางการศึกษาที่ตรงหรือสัมพันธ์ โดยสำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาโทด้านนาฏศิลป์
2. เป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรนาฏศิลป์มีประสบการณ์ด้านการสอนและการพัฒนาหลักสูตรนาฏศิลป์ไม่น้อยกว่า 3 ปี
3. เขียนหนังสือ/ตำราหรือทำวิจัยในลักษณะที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยด้านนาฏศิลป์
4. เป็นวิทยากรหรือให้บริการทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับงานด้านนาฏศิลป์
5. มีตำแหน่งทางด้านการบริหารจากคณะศิลปกรรมศาสตร์ในทบวงมหาวิทยาลัย

คุณสมบัติ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านท้องถิ่น

1. มีวุฒิทางการศึกษาที่ตรงหรือสัมพันธ์ โดยสำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาโทด้านสังคม ชุมชนท้องถิ่น
2. เป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรพัฒนาสังคม ชุมชนท้องถิ่นมีประสบการณ์ด้านการสอนและการพัฒนาหลักสูตรด้านสังคม ชุมชนท้องถิ่นไม่น้อยกว่า 3 ปี
3. เขียนหนังสือ/ตำราหรือทำวิจัยในลักษณะที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยด้านสังคม ชุมชนท้องถิ่น
4. เป็นวิทยากรหรือให้บริการทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับงานด้านสังคม ชุมชนท้องถิ่น
5. มีตำแหน่งทางด้านการบริหารจาก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ในทบวงมหาวิทยาลัย

ระยะที่ 2 การพัฒนาหลักสูตรครุศึกษาศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล

1) บุคลากรคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏที่เปิดการสอนในหลักสูตรครุศาสตบัณฑิตสาขานาฏศิลป์จำนวน 7 แห่งได้แก่ ประธานสาขาวิชานาฏศิลป์อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรนาฏศิลป์อาจารย์ครูหลักสูตรนาฏศิลป์จำนวน 21 ท่านได้แก่ 1. มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ 2. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ 3. มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร 4. มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี 5. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี 6. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา 7. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช โดยเลือกกลุ่มประชากรแบบเจาะจงจากมหาวิทยาลัยราชภัฏที่มีบริบทเมืองและชุมชนแตกต่างกันแต่ละภูมิภาค

แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นของประธานสาขาวิชานาฏศิลป์อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรนาฏศิลป์อาจารย์ครูหลักสูตรนาฏศิลป์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ ด้านคุณลักษณะของบัณฑิตอันพึงประสงค์ในการพัฒนาหลักสูตรครุศึกษาศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นโดยเป็นแบบสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

2) ผู้บริหารอธิการบดี คณบดีคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ จำนวน 2 ท่าน

แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้บริหารด้านปัญหาในท้องถิ่นปัญหาการจัดการเรียนการสอนสิ่งที่ต้องการพัฒนาในกระบวนการเรียนการสอนคุณลักษณะของบัณฑิตอันพึงประสงค์ในการพัฒนาหลักสูตรครุศึกษาศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นโดยเป็นแบบสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

3) นายองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่และนายกเทศมนตรีนครเชียงใหม่ จำนวน 2 ท่าน

แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้นำท้องถิ่นด้านปัญหาในท้องถิ่นสิ่งที่ต้องการพัฒนาในท้องถิ่นคุณลักษณะของบัณฑิตอันพึงประสงค์ในการพัฒนาหลักสูตรครุศึกษาศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นโดยเป็นแบบสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

4) ผู้ใช้บัณฑิตจากสถาบันการศึกษา จำนวน 20 ท่านในจังหวัดเชียงใหม่

4.1) ผู้อำนวยการโรงเรียนรัฐบาล ที่มีอายุการทำงาน 1 ปีขึ้นไปจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 5 ท่าน

4.2) ผู้อำนวยการโรงเรียนเอกชนที่มีอายุการทำงาน 1 ปีขึ้นไปจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 5 ท่าน

4.3) ครูพี่เลี้ยงในโรงเรียนรัฐบาล ที่มีอายุการทำงาน 1 ปีขึ้นไปจังหวัด เชียงใหม่ จำนวน 5 ท่าน

4.4) ครูพี่เลี้ยงโรงเรียนเอกชนที่มีอายุการทำงาน 1 ปีขึ้นไปจังหวัด เชียงใหม่ จำนวน 5 ท่าน

แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้อำนวยการโรงเรียนรัฐบาล โรงเรียนเอกชน ครูพี่เลี้ยงในโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนเอกชนของผู้ใช้บัณฑิตด้านคุณลักษณะของบัณฑิตอันพึงประสงค์ในการพัฒนาหลักสูตรครุศึกษาศาสตร์บัณฑิตปีเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นโดยเป็นแบบสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

5) ศิษย์เก่าปีการศึกษา 2555-2560 หลักสูตรครุศึกษาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ จำนวน 50 คน

แบบสอบถามการพัฒนาหลักสูตรครุศึกษาศาสตร์บัณฑิตปีเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นด้านคุณลักษณะของบัณฑิตอันพึงประสงค์ในการพัฒนาหลักสูตรครุศึกษาศาสตร์บัณฑิตปีเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นโดยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

6) ผู้เรียนปัจจุบันหลักสูตรครุศึกษาศาสตร์บัณฑิตสาขาวิชานาฏศิลป์มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ จำนวน 100 คน

แบบสอบถามการพัฒนาหลักสูตรครุศึกษาศาสตร์บัณฑิตปีเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นด้านคุณลักษณะของบัณฑิตอันพึงประสงค์ในการพัฒนาหลักสูตรครุศึกษาศาสตร์บัณฑิตปีเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นโดยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

จากนั้นทำการเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลรวมทั้งการนำผลการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาสรุปและพัฒนาโมเดลหลักสูตรครุศึกษาศาสตร์บัณฑิตปีเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือ สำหรับการพัฒนาโมเดลหลักสูตรครุศึกษาศาสตร์บัณฑิตปีเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ผู้วิจัยแบ่งเป็น 8 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 ผู้ทรงคุณวุฒิด้านหลักสูตรด้านนาฏศิลป์และด้านการพัฒนาท้องถิ่น

เครื่องมือที่ใช้คือแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิด้านหลักการของโมเดลหลักสูตรการบริหารจัดการของโมเดลหลักสูตรองค์ประกอบของหลักสูตรฯ การประเมินผลโมเดลและวิธีการนำโมเดลหลักสูตรไปประยุกต์ใช้เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

กลุ่มที่ 2 บุคลากรผู้บริหารอธิการบดี คณบดีคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ

เครื่องมือที่ใช้คือแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้บริหารระดับ อธิการบดี คณบดี คณะครุศาสตร์ ด้านคุณลักษณะของบัณฑิตอันพึงประสงค์ในการพัฒนาโมเดลหลักสูตรครุ ศึกษาศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นโดยเป็นแบบสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

กลุ่มที่ 3 บุคลากรคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ ที่เปิดการสอนในหลักสูตร ครุศาสตร์บัณฑิต สาขานาฏศิลป์ จำนวน 7 แห่ง ได้แก่ ประธานสาขาวิชานาฏศิลป์ อาจารย์ ผู้รับผิดชอบหลักสูตรนาฏศิลป์ อาจารย์ครุหลักสูตรนาฏศิลป์

เครื่องมือที่ใช้คือแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นของประธานสาขาวิชานาฏศิลป์ อาจารย์ ผู้รับผิดชอบหลักสูตรนาฏศิลป์ อาจารย์ครุหลักสูตรนาฏศิลป์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ ด้าน คุณลักษณะของบัณฑิตอันพึงประสงค์ในการพัฒนาหลักสูตรครุศึกษาศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น โดยเป็นแบบสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

กลุ่มที่ 4 ผู้นำท้องถิ่น

เครื่องมือที่ใช้คือแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้นำท้องถิ่นปัญหาในท้องถิ่นสิ่งที่ ต้องการพัฒนาในท้องถิ่นคุณลักษณะของบัณฑิตอันพึงประสงค์ในการพัฒนาหลักสูตรครุ ศึกษาศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นโดยเป็นแบบสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

กลุ่มที่ 5 ผู้ใช้บัณฑิตจากสถาบันการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้อำนวยการโรงเรียนรัฐบาลและ โรงเรียนเอกชนครูพี่เลี้ยงในโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนเอกชนผู้ใช้บัณฑิตด้านคุณลักษณะของ บัณฑิตอันพึงประสงค์ในการพัฒนาหลักสูตรครุศึกษาศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นโดยเป็นแบบ สัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

กลุ่มที่ 6 ศิษย์เก่าปีการศึกษา 2555-2560 หลักสูตรครุศาสตร์บัณฑิตสาขานาฏศิลป์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ

เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสอบถามด้านคุณลักษณะของบัณฑิตอันพึงประสงค์ในการพัฒนา หลักสูตรครุศึกษาศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

กลุ่มที่ 7 ผู้เรียนปัจจุบันหลักสูตรครุศาสตร์บัณฑิตสาขานาฏศิลป์มหาวิทยาลัยราชภัฏ

เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสอบถามด้านคุณลักษณะของบัณฑิตอันพึงประสงค์ในการพัฒนา หลักสูตรครุศึกษาศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

กลุ่มที่ 8 ผู้ทรงคุณวุฒิในการประเมินผลโมเดลหลักสูตรและหลักสูตรครุศึกษาศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

เครื่องมือที่ใช้คือแบบประเมินคุณภาพโมเดลหลักสูตรและแบบประเมินหลักสูตรฯ จากผู้ทรงคุณวุฒิ ทั้งด้านหลักสูตรด้านนาฏศิลป์และด้านการพัฒนาท้องถิ่นทั้งหมด 4 ด้านคือ 1) มาตรฐานด้านความเป็นประโยชน์ 2) มาตรฐานด้านความเป็นไปได้ 3) มาตรฐานด้านความเหมาะสม 4) มาตรฐานด้านความถูกต้องแม่นยำในการประเมินผลการพัฒนาโมเดลหลักสูตร ครุศึกษาศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นเพื่อเสนอแนะมุมมองความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาโมเดลหลักสูตรโดยเป็นแบบมาตรฐานประเมินค่า 5 ระดับ (Rating Scale) คือระดับมากที่สุดระดับมากที่สุดปานกลางระดับน้อยระดับน้อยที่สุดและอ่านค่าตามอัตราส่วนดังนี้

4.51 – 5.00	หมายถึง	เหมาะสมมากที่สุด
3.51 – 4.50	หมายถึง	เหมาะสมมาก
2.51 – 3.50	หมายถึง	เหมาะสมปานกลาง
1.51 – 2.50	หมายถึง	เหมาะสมน้อย
1.00 – 1.50	หมายถึง	เหมาะสมน้อยที่สุด

4. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยตามลำดับขั้นตอนในการศึกษาซึ่งมีวิธีการดำเนินการดังนี้

ตอนที่ 1 ศึกษาข้อมูลด้านต่าง ๆ เกี่ยวกับการพัฒนาโมเดลหลักสูตรครุศึกษาศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับโมเดลหลักสูตรและกระบวนการพัฒนาหลักสูตรตามแนวคิดทฤษฎีการพัฒนาหลักสูตรเพื่อนำไปใช้ในการสร้างแบบสัมภาษณ์และสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาโมเดลหลักสูตรครุศึกษาศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นเป็นแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวจำนวน 5 ข้อ ได้แก่ ชื่อ นามสกุล อายุ อาชีพ หน่วยงาน สังกัด ตำแหน่งประสบการณ์ทำงานและด้านข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาโมเดลหลักสูตรครุศึกษาศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

ตอนที่ 2 สร้างแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างโดยใช้วิธีการเป็นแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (ปลายเปิด) และแบบสอบถามความคิดเห็นจากผู้ที่เกี่ยวข้องได้แก่ 1) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านหลักสูตรด้านนาฏศิลป์และด้านการพัฒนาท้องถิ่น 2) บุคลากรระดับผู้บริหารอธิการบดี คณบดี คณะครุศาสตร์ 3) ประธานหลักสูตรอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรอาจารย์ครุศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏ 4) ผู้นำท้องถิ่น 5) ผู้บริหารสถานศึกษาผู้อำนวยการโรงเรียนรัฐบาล ผู้อำนวยการโรงเรียนเอกชนครูพี่เลี้ยงในโรงเรียนรัฐบาล ครูพี่เลี้ยงในโรงเรียนเอกชนและผู้ใช้บัณฑิต 6) ศิษย์เก่าหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาานาฏศิลป์มหาวิทยาลัยราชภัฏ 7) ผู้เรียนปัจจุบันหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาานาฏศิลป์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อเสนอแนะมุมมองความคิดเห็นด้านคุณลักษณะของบัณฑิตอันพึงประสงค์ อัตลักษณ์ของบัณฑิตที่สามารถนำความรู้ไปพัฒนาท้องถิ่นและความต้องการในการพัฒนาหลักสูตรนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นมีวิธีดำเนินการดังนี้

- 1) ศึกษาข้อมูลเบื้องต้นจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำไปพัฒนาเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการพัฒนาโมเดลหลักสูตรนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น
- 2) วิเคราะห์จุดมุ่งหมายของการวิจัยในการพัฒนาโมเดลหลักสูตรนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น
- 3) ศึกษาทฤษฎีเกี่ยวกับตัวแปรในการพัฒนาโมเดลหลักสูตรนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น
- 4) นิยามตัวแปรที่ใช้ในการพัฒนาโมเดลหลักสูตรนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น
- 5) ออกแบบข้อคำถามในการพัฒนาโมเดลหลักสูตรนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นโดยกำหนดประเด็นและสร้างข้อคำถามรวบรวมขึ้นเป็นแบบสัมภาษณ์แบบสอบถาม ภายใต้กรอบแนวคิดทฤษฎีการพัฒนาโมเดลของชัยวิชิตเชียรชนะและใช้ทฤษฎีขั้นตอนพัฒนาหลักสูตรของเซลเลอร์และอเล็กซานเดอร์ (GALEN L.SAYLOR AND WILLIAM M. ALEXANDER) โดยใช้ทฤษฎีการพัฒนาหลักสูตรคือ Outcome-based education (OBE) กรอบคุณวุฒิแห่งชาติ NQF ฉบับปรับปรุงพ.ศ. 2560, กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 แล้วนำมาปรับขยายให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้นเพื่อสนองความต้องการของผู้เรียนเป็นรายบุคคลมากขึ้นโดยมีขั้นตอนดังนี้

(1) กำหนดเป้าหมาย จุดมุ่งหมายและขอบเขต(Goals, Objectives, and Domains)

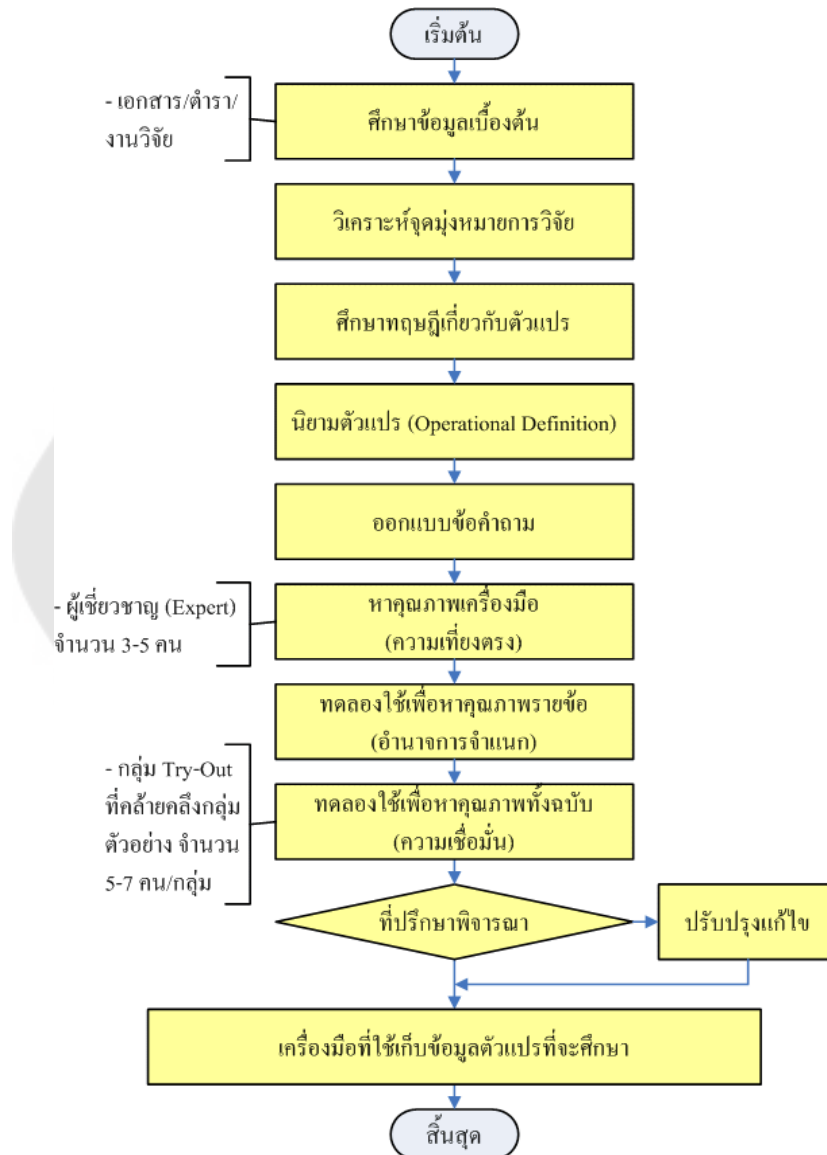
(2) การออกแบบหลักสูตร(Curriculum Design)

(3) การประเมินผลหลักสูตร(Curriculum Evaluation)

6) นำแบบสัมภาษณ์แบบสอบถามความคิดเห็นตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือจากผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญในการพัฒนาโมเดลหลักสูตรนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

7) นำแบบสัมภาษณ์แบบสอบถามความคิดเห็นที่ได้จากผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

8) เมื่อผ่านการตรวจสอบเครื่องมือโดยผู้ทรงคุณวุฒิแล้ว นำแบบสัมภาษณ์แบบสอบถามไปใช้ในการเก็บข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูล

ภาพประกอบ 4 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

ที่มา: <http://www.oknation.net/blog/print.php?id=133848>

5. การตรวจเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

ผู้วิจัยนำแบบสัมภาษณ์แบบสอบถามความคิดเห็นการพัฒนาโมเดลหลักสูตรครุ
 นาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่ผ่านการแก้ไขปรับปรุงจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ไปเสนอ
 ผู้ทรงคุณวุฒิที่เกี่ยวข้องทางด้านการศึกษาตรวจสอบเครื่องมือ 3 ท่านเพื่อพิจารณาตรวจสอบความ
 ครอบคลุมของเนื้อหา

วิธีการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ผู้ทรงคุณวุฒิทำการตรวจสอบหาความสอดคล้องระหว่างคำถามกับสิ่งที่
 ต้องการวัด (Index Item of Congruent : IOC) โดยมีเกณฑ์คะแนนดังนี้

+1	หมายถึง	แน่ใจในคำถามนั้นสอดคล้องกับนิยามศัพท์
0	หมายถึง	ไม่แน่ใจในคำถามนั้นสอดคล้องกับนิยามศัพท์
-1	หมายถึง	แน่ใจในคำถามนั้นไม่สอดคล้องกับนิยามศัพท์

จากคะแนนนำผลการพิจารณาจำนวนจากสูตร

$$IOC = \sum \frac{R}{N}$$

IOC	หมายถึง	ดัชนีความสอดคล้อง
R	หมายถึง	คะแนนการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ
N	หมายถึง	จำนวนผู้ทรงคุณวุฒิ

ข้อคำถาม IOC ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไปเป็นคำถามที่ใช้ได้ ถ้าไม่ถึง 0.5 ต้องแก้ไขหรือ
 ตัดทิ้ง

นำแบบสัมภาษณ์และแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบแล้วไปดำเนินการเก็บ
 ข้อมูลจากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลข้างต้น

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากแบบสัมภาษณ์แบบสอบถาม ลักษณะการเก็บข้อมูลใช้
 การบันทึกด้วยเครื่องบันทึกเสียงสมุดจดบันทึก ภาพถ่ายและการสังเกตแล้วนำมาทำ
 การสรุปเพื่อจะนำข้อมูลทั้งหมดมาวิเคราะห์เพื่อพัฒนาโมเดลหลักสูตรครุ
 นาฏศิลป์เพื่อ
 การพัฒนาท้องถิ่นโดยวิเคราะห์ข้อมูลคือ 1) องค์ประกอบของโมเดลหลักสูตรครุ
 นาฏศิลป์เพื่อ
 การพัฒนาท้องถิ่น 2) องค์ประกอบของหลักสูตรครุ
 นาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลที่ได้จากแบบสัมภาษณ์แบบสอบถาม ที่มีต่อการพัฒนาโมเดลหลักสูตรครุ
 นาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นโดยผู้วิจัยเลือกใช้สถิติเชิงพรรณนา(Descriptive Statistics)
 ค่าเฉลี่ย (Mean : \bar{X}) ค่าร้อยละ (Percentage)

โดยมีประเด็นในการวิเคราะห์ตามรูปแบบ กระบวนการพัฒนาโมเดลหลักสูตรเริ่มต้นจาก
 การศึกษาสภาพปรากฏการณ์ความต้องการของสังคมในการพัฒนาโมเดลหลักสูตรยกวาง
 องค์ประกอบของโมเดลหลักสูตรการประเมินโมเดลหลักสูตรการทดลองใช้หลักสูตรและ
 การประเมินผลหลักสูตรรายละเอียดดังนี้

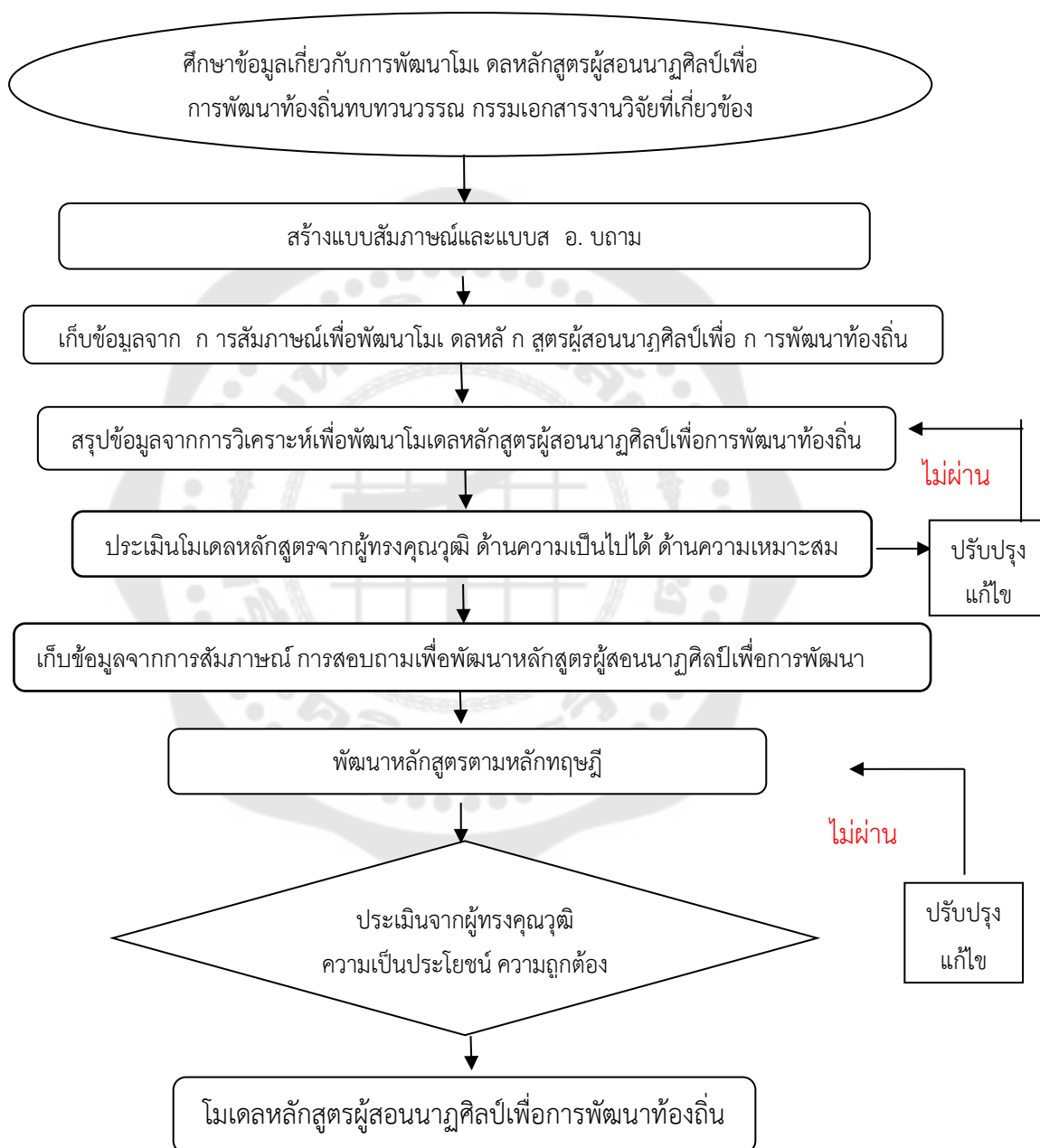
1) ศึกษาวิเคราะห์จากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิด้านหลักสูตรด้านนาฏศิลป์และ
 ด้านพัฒนาท้องถิ่นด้านองค์ประกอบของโมเดลหลักสูตรฯ

2) วิเคราะห์การพัฒนาโมเดลหลักสูตรกำหนดองค์ประกอบโมเดลหลักสูตร ได้แก่
 นำข้อมูลที่ได้จากขั้นตอนที่ 1 มาพัฒนาร่างโมเดลหลักสูตรฯ ซึ่งโมเดลหลักสูตรมีองค์ประกอบ
 สำคัญ 5 องค์ประกอบ ดังนี้ องค์ประกอบที่ 1 Principle หลักการของโมเดลหลักสูตรครุ
 นาฏศิลป์เพื่อพัฒนาท้องถิ่นองค์ประกอบที่ 2 Management การบริหารจัดการหลักสูตรครุ
 นาฏศิลป์เพื่อพัฒนาท้องถิ่นองค์ประกอบที่ 3 Curriculum เอกสารหลักสูตรการจัดการเรียนการสอนหลักสูตร
 ครุนาฏศิลป์เพื่อพัฒนาท้องถิ่นองค์ประกอบที่ 4 Evaluation การประเมินผลโมเดลหลักสูตร ครุ
 นาฏศิลป์เพื่อพัฒนาท้องถิ่นองค์ประกอบที่ 5 Implementation การนำหลักสูตรครุ
 นาฏศิลป์เพื่อพัฒนาท้องถิ่นไปใช้

3) การศึกษาวิเคราะห์จากการสัมภาษณ์และการสอบถามจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องด้าน
 องค์ประกอบของหลักสูตรครุนาฏศิลป์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

4) วิเคราะห์การพัฒนาหลักสูตรฯ โดยมีองค์ประกอบของหลักสูตร 8 หมวด ดังต่อไปนี้
 หมวดที่ 1 ข้อมูลทั่วไปหมวดที่ 2 ข้อมูลเฉพาะของหลักสูตรหมวดที่ 3 ระบบการจัดการศึกษา
 การดำเนินการและโครงสร้างของหลักสูตรหมวดที่ 4 ผลการเรียนรู้ กลยุทธ์การสอนและ
 การประเมินผล หมวดที่ 5 หลักเกณฑ์ในการประเมินผลผู้เรียนหมวดที่ 6 การพัฒนาคณาจารย์
 หมวดที่ 7 การประกันคุณภาพหลักสูตรและหมวดที่ 8 การประเมินและปรับปรุงการดำเนินการของ
 หลักสูตร

5)ระบบการประเมินผล ประกอบด้วย การวางแผนการประเมินผลโมเดลหลักสูตรฯและการประเมินผลหลักสูตรฯ ทั้งหมด 4 ด้านคือ 1) มาตรฐานด้านความเป็นประโยชน์ 2) มาตรฐานด้านความเป็นไปได้ 3) มาตรฐานด้านความเหมาะสม 4) มาตรฐานด้านความถูกต้องแม่นยำ โดยมีขั้นตอนและวิธีการพัฒนาโมเดลหลักสูตรฯ ดังต่อไปนี้

ภาพประกอบ 5 แสดงขั้นตอนการดำเนินงานวิจัยการพัฒนาโมเดลหลักสูตรครูนาฏศิลป์
เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น
ที่มา: ผู้วิจัย

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้น การพัฒนาโมเดลหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ใช้วิธีการดำเนินการวิจัยในรูปแบบ การวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ร่วมกับ รูปแบบการพัฒนาหลักสูตรที่ผู้วิจัยสังเคราะห์ขึ้น (Curriculum Development) โดยใช้ระเบียบ วิธีการวิจัยแบบผสมผสานวิธี (Mixed Methods Research) โดยมีขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย 2 ระยะ คือระยะที่ 1 การพัฒนาโมเดลหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นมี 3 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาและรวบรวมข้อมูลจากเอกสารทางวิชาการและบทความที่เกี่ยวข้องกับขั้นตอนที่ 2 ศึกษาข้อมูลเก็บรวบรวมข้อมูลจากเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถามแบบสัมภาษณ์จากผู้ทรงคุณวุฒิ ขั้นตอนที่ 3 พัฒนาโมเดลหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นโดยศึกษา ปραกฏการณ์ พัฒนาโมเดลและประเมินผลโมเดลระยะที่ 2 พัฒนาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นโดยใช้ทฤษฎี (OBE) ทั้งหมด 7 ขั้นตอนคือ ขั้นตอนที่ 1 วิเคราะห์ Stakeholders ที่สำคัญของหลักสูตรขั้นตอนที่ 2 วิเคราะห์ความต้องการของ stakeholders ขั้นตอนที่ 3 กำหนด PLOs ของหลักสูตรขั้นตอนที่ 4 ออกแบบรายวิชาตาม PLOs กับมาตรฐานการเรียนรู้ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ขั้นตอนที่ 5 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของ PLOs กับมาตรฐานการเรียนรู้ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ขั้นตอนที่ 6 วิเคราะห์ความสอดคล้องของ PLOs กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ขั้นตอนที่ 7 ทำ Mapping รายวิชาโดยหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น มีทั้งหมด 8 หมวด ดังต่อไปนี้ หมวดที่ 1 ข้อมูลทั่วไป หมวดที่ 2 ข้อมูลเฉพาะของหลักสูตรหมวดที่ 3 ระบบการจัดการศึกษา การดำเนินการ และโครงสร้างของหลักสูตรหมวดที่ 4 ผลการเรียนรู้ กลยุทธ์การสอน และการประเมินผลหมวดที่ 5 หลักเกณฑ์ในการประเมินผลผู้เรียน หมวดที่ 6 การพัฒนาคณาจารย์ หมวดที่ 7 การประกันคุณภาพหลักสูตรหมวดที่ 8 การประเมินและปรับปรุงการดำเนินการของ หลักสูตรโดยมีผลการวิจัยในบทที่ 4 ต่อไป

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การพัฒนาโมเดลหลักสูตรครุฑศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ การสอบถามจากผู้ทรงคุณวุฒิและจากผู้ที่มีความเกี่ยวข้องตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยคือเพื่อพัฒนาโมเดลหลักสูตรครุฑศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นและเพื่อประเมินผลมาตรฐานด้านอรรถประโยชน์ มาตรฐานด้านความเป็นไปได้ มาตรฐานด้านความเหมาะสมและมาตรฐานด้านความถูกต้องแม่นยำของโมเดลหลักสูตรครุฑศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นโดยมีผลการวิจัยดังต่อไปนี้

1. ผลการพัฒนาโมเดลหลักสูตรครุฑศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

1.1 ขั้นตอนการพัฒนาโมเดลหลักสูตรครุฑศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

โมเดลหลักสูตรครุฑศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นมีแนวคิดในการพัฒนาโมเดลโดยใช้ทฤษฎีการสร้างโมเดลจาก ชัยวิจิตต์เชียรชนะ คือ 1) ศึกษาสภาพปรากฏการณ์ 2) พัฒนาโมเดล 3) ประเมินการพัฒนาโมเดล 4) ทดลองใช้โมเดล 5) ประเมินการทดลองใช้โมเดล ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของแบบจำลองของเซเลอร์และอเล็กซานเดอร์ ประกอบด้วย 5 ขั้นตอนคือ

1) การศึกษาตัวแปรภายนอก (external variables) ได้แก่ภูมิหลังของนักเรียน สังคม ธรรมชาติของการเรียนรู้แผนการศึกษาแห่งชาติ ทรัพยากรและความสะดวกสบาย ในการดำเนินงานพัฒนาหลักสูตรผลการรายงานการวิจัยค้นคว้าต่าง ๆ และคำแนะนำของผู้ประกอบวิชาชีพ

2) การกำหนดเป้าประสงค์ จุดประสงค์และขอบเขต

3) การออกแบบหลักสูตร

4) การนำหลักสูตรไปปฏิบัติ การเรียนการสอน

5) การประเมินผลหลักสูตร

การพัฒนาโมเดลหลักสูตรครุฑศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นใช้วิธีการดำเนินการวิจัยในรูปแบบ การวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ร่วมกับรูปแบบการพัฒนาหลักสูตรที่ผู้วิจัยสังเคราะห์ขึ้น (Curriculum Development) โดยใช้ระเบียบวิธีการวิจัยแบบผสมผสานวิธี (Mixed Methods Research) ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่กำหนดไว้ โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับวิธีการศึกษาวิจัยเป็น 2 ระยะ ดังต่อไปนี้

ระยะที่ 1 การพัฒนาโมเดลหลักสูตรครุฑศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

การพัฒนาโมเดลหลักสูตรครุฑศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นผู้วิจัยได้พัฒนาโมเดลหลักสูตรทั้งหมด 3 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาและรวบรวมข้อมูลจากเอกสารทางวิชาการและบทความที่เกี่ยวข้องจากแหล่งข้อมูล ดังนี้

1) ข้อมูลเกี่ยวกับบริบทต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการพัฒนาโมเดลหลักสูตรครุฑศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นจากแหล่งต่าง ๆ หนังสือ บทความเว็บไซต์ วิทยานิพนธ์เอกสาร การพัฒนาโมเดลหลักสูตรและรายงานการวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศ

2) ห้องสมุดมหาวิทยาลัยราชภัฏ

3) ห้องสมุดระบบฐานออนไลน์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

4) ห้องสมุดท้องถิ่นในชุมชน

ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาข้อมูลเก็บรวบรวมข้อมูลจากเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถามแบบสัมภาษณ์ ตารางกำหนดการสัมภาษณ์ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านหลักสูตร ด้านนาฏศิลป์และด้านการพัฒนาท้องถิ่นจำนวน 16 ท่าน

จากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิด้านหลักสูตรด้านนาฏศิลป์และด้านการพัฒนาท้องถิ่นได้ข้อสรุปในหลักการพัฒนาโมเดลหลักสูตรครุฑศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นดังต่อไปนี้

1) Context area การศึกษาบริบทเชิงพื้นที่เพื่อวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการในการนำองค์ความรู้ด้านนาฏศิลป์ไปพัฒนาท้องถิ่นจากทุกภาคส่วน

2) Problem-based Learning หรือ PBL ใช้การเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานในการพัฒนาท้องถิ่นทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะในการคิดวิเคราะห์แก้ปัญหาและคิดอย่างสร้างสรรค์ ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนและได้ลงมือปฏิบัติมากขึ้นอีกทั้งยังมีโอกาสออกไปแสวงหาความรู้ด้วยตนเองในชุมชนท้องถิ่น

3) Participation ใช้การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมในการจัดกระบวนการเรียนการสอนในการพัฒนาท้องถิ่นเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนการสอนการดำเนินงานพัฒนาร่วมคิด ร่วมตัดสินใจแก้ปัญหาโดยใช้องค์ความรู้ด้านนาฏศิลป์ไปพัฒนาชุมชนท้องถิ่น

4) Integration ใช้การเรียนรู้แบบบูรณาการองค์ความรู้ในกระบวนการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาท้องถิ่นโดยบูรณาการองค์ความรู้ด้านนาฏศิลป์กับสิ่งแวดล้อม ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อพัฒนาท้องถิ่นในมิติต่าง ๆ ของท้องถิ่น

5) Soft power ใช้ Soft power เพื่อการเปลี่ยนแปลงและสร้างอิทธิพลต่อความคิดของสังคมและประชาชนโดยอาศัยองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม นาฏศิลป์สร้างคุณค่าให้สังคม สร้างการมีส่วนร่วม โดยสมัครใจเพื่อให้คนในท้องถิ่นสังคมเห็นถึงคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมด้านนาฏศิลป์

6) The Dharmachakra of Integrated Development หรือ DID การพัฒนา 8 มิติ การพัฒนาท้องถิ่นให้เข้มแข็งควรพัฒนาในองค์รวม 8 มิติ ได้แก่ เศรษฐกิจจิตใจสังคม สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม สุขภาพ การศึกษาประชาธิปไตย โดยการพัฒนาต้องอยู่ภายใต้หลักความพอเพียงและความสมดุล

7) Creative Economy เศรษฐกิจสร้างสรรค์ โดยใช้ความคิดสร้างสรรค์บนฐานองค์ความรู้ด้านนาฏศิลป์การศึกษาวิจัยด้านนาฏศิลป์เชื่อมโยงกับวัฒนธรรมท้องถิ่นพื้นฐานทางประวัติศาสตร์ของชุมชนท้องถิ่นการสังสมความรู้ของสังคมเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อใช้ในการพัฒนาธุรกิจการผลิตสินค้าการบริการในรูปแบบใหม่และการท่องเที่ยวเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจให้ชุมชนท้องถิ่น

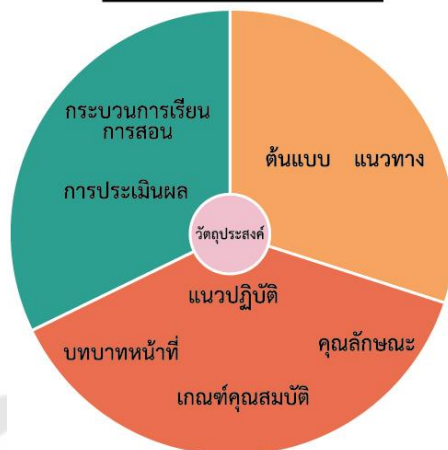
8) Lifelong Learning การเรียนรู้ตลอดชีวิตโดยพัฒนาองค์ความรู้ด้านนาฏศิลป์บูรณาการสืบทอดและถ่ายทอดความรู้แก่บุคคลทุกช่วงวัยให้สามารถนำไปพัฒนาตนเองพัฒนาชุมชนท้องถิ่นสังคมและประเทศเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต

ขั้นตอนที่ 3 พัฒนาโมเดลหลักสูตรครุฑนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นโดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาปรากฏการณ์ วิเคราะห์ความต้องการและการกำหนดวัตถุประสงค์ของโมเดลหลักสูตรโดยโมเดลหลักสูตรฯ มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

Objective วัตถุประสงค์ของโมเดลหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

O = Objective

ภาพประกอบที่ 6 Objective วัตถุประสงค์ของโมเดลหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น
ที่มา: ผู้วิจัย

1) เพื่อใช้โมเดลหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นเป็นต้นแบบและแนวทางให้ผู้บริหารคณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาสามารถนำข้อมูลองค์ประกอบของโมเดลหลักสูตรไปประยุกต์ใช้ในการออกแบบและพัฒนาหลักสูตรเพื่อผลิตบัณฑิตครุศาสตรบัณฑิตให้สอดคล้องตามความต้องการของการพัฒนาท้องถิ่น

2) เพื่อเป็นแนวปฏิบัติ บทบาทหน้าที่ เกณฑ์คุณสมบัติ คุณลักษณะ และความรู้ความสามารถของผู้บริหารคณาจารย์และบุคลากรในหลักสูตรสามารถนำไปใช้ในการบริหารจัดการหลักสูตรปฏิบัติตามบทบาทและหน้าที่ของตนได้อย่างถูกต้องเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

3) เพื่อเป็นแนวทางให้คณาจารย์ออกแบบกระบวนการเรียนการสอนและการประเมินผลในการผลิตบัณฑิตให้มีความรู้ ความสามารถ มีทักษะเจตคติ อัตลักษณ์และคุณลักษณะของครุศาสตรบัณฑิตเพื่อสามารถสร้างสรรค์ บูรณาการประยุกต์ใช้องค์ความรู้ พัฒนาป้องกันและแก้ปัญหา ด้านการศึกษา สุขภาพ จิตใจวัฒนธรรม สังคม เศรษฐกิจสิ่งแวดล้อม ประชาธิปไตย ที่สอดคล้องกับความต้องการของคนในชุมชนท้องถิ่นแต่ละบริบทของภูมิภาคต่าง ๆ

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนาโมเดลหลักสูตรนำข้อมูลที่ได้จากขั้นตอนที่ 1 มาพัฒนาร่างโมเดลหลักสูตร ๔ ซึ่งโมเดลหลักสูตรมีองค์ประกอบสำคัญ 5 องค์ประกอบ ดังนี้ องค์ประกอบที่ 1 Principle หลักการของโมเดลหลักสูตรครุฑศิลป์เพื่อพัฒนาท้องถิ่นองค์ประกอบที่ 2 Management การบริหารจัดการหลักสูตรครุฑศิลป์เพื่อพัฒนาท้องถิ่นองค์ประกอบที่ 3 Curriculum เอกสารหลักสูตรการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรครุฑศิลป์เพื่อพัฒนาท้องถิ่นองค์ประกอบที่ 4 Evaluation การประเมินผลโมเดลหลักสูตรครุฑศิลป์เพื่อพัฒนาท้องถิ่นและองค์ประกอบที่ 5 Implementation การนำหลักสูตรครุฑศิลป์เพื่อพัฒนาท้องถิ่นไปใช้

ขั้นตอนที่ 3 การประเมินผลโมเดลหลักสูตรนำหลักสูตรฯ ที่ผ่านการวิเคราะห์ ไปปรับปรุงแก้ไขและประเมินมาตรฐานด้านความเหมาะสมและมาตรฐานด้านความเป็นไปได้ของโมเดลหลักสูตรจากผู้ทรงคุณวุฒิ ทั้งหมด 3 ด้านคือด้านหลักสูตรด้านนาฏศิลป์และด้านการพัฒนาท้องถิ่นจำนวน 9 ท่าน

ระยะที่ 2 การพัฒนาหลักสูตรครุฑศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

การพัฒนาหลักสูตรครุฑศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นผู้วิจัยได้พัฒนาจากองค์ประกอบที่ 3 Curriculum เอกสารหลักสูตรการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรครุฑศิลป์เพื่อพัฒนาท้องถิ่นเพื่อเป็นการทดลองใช้โมเดลหลักสูตรโดยใช้ทฤษฎี Outcome-based education (OBE) มีขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตรทั้งหมด 7 ขั้นตอนดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 วิเคราะห์ Stakeholders ที่สำคัญของหลักสูตร

ขั้นตอนที่ 2 วิเคราะห์ความต้องการของ stakeholders

ขั้นตอนที่ 3 กำหนด PLOs ของหลักสูตร

ขั้นตอนที่ 4 ออกแบบรายวิชาตาม PLOs กับมาตรฐานการเรียนรู้ระดับอุดมศึกษา

แห่งชาติ

ขั้นตอนที่ 5 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของ PLOs กับมาตรฐานการเรียนรู้ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

ขั้นตอนที่ 6 วิเคราะห์ความสอดคล้องของ PLOs กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

ขั้นตอนที่ 7 ทำ Mapping รายวิชา

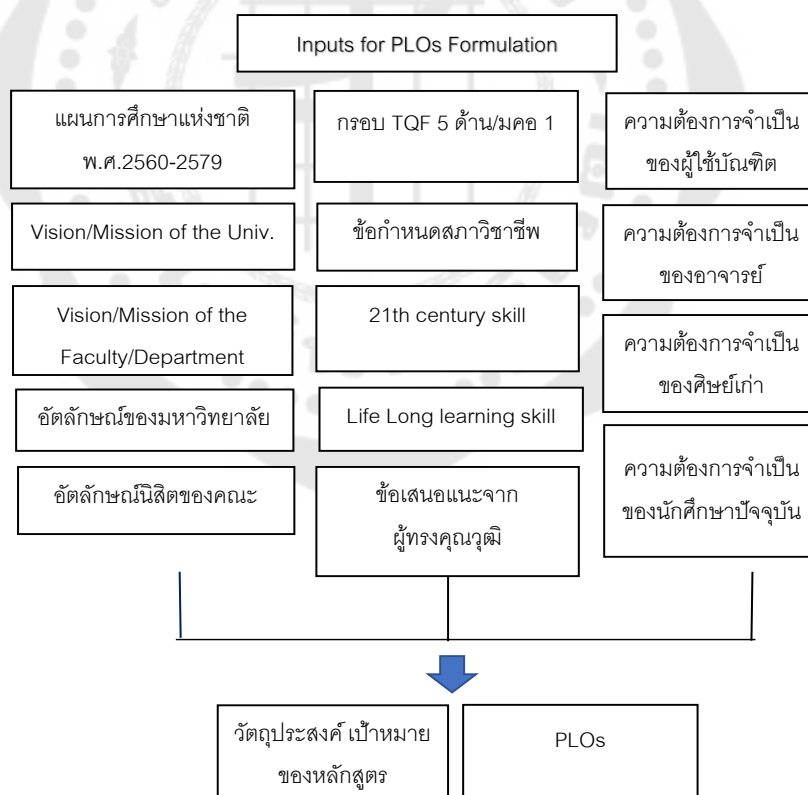
โดยหลักสูตรครุฑศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นมีทั้งหมด 8 หมวด ดังต่อไปนี้ หมวดที่ 1 ข้อมูลทั่วไปหมวดที่ 2 ข้อมูลเฉพาะของหลักสูตรหมวดที่ 3 ระบบการจัดการศึกษาดำเนิน การ และโครงสร้างของหลักสูตรหมวดที่ 4 ผลการเรียนรู้ กลยุทธ์การสอนและการประเมินผลหมวดที่ 5

หลักเกณฑ์ในการประเมินผลผู้เรียน หมวดที่ 6 การพัฒนาคณาจารย์ หมวดที่ 7 การประกันคุณภาพหลักสูตรหมวดที่ 8 การประเมินและปรับปรุงการดำเนินการของหลักสูตร

จากนั้นนำหลักสูตร ฯ ที่ผ่านการวิเคราะห์ที่ไปประเมินผลมาตรฐานด้านอรรถประโยชน์และมาตรฐานด้านความถูกต้องแม่นยำของหลักสูตรจากผู้ทรงคุณวุฒิ ทั้งหมด 3 ด้านคือด้านหลักสูตรด้านนาฏศิลป์และด้านการพัฒนาท้องถิ่นจำนวน 5 ท่าน

รายงานผลการวิจัย โดยการรายงานผลการวิจัยเสนอคณะกรรมการผู้ควบคุมปริญญา นิพนธ์ ตรวจสอบความถูกต้องปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องตามที่คณะกรรมการผู้ควบคุมปริญญา นิพนธ์เสนอแนะ พิมพ์และเสนอรายงานผลการวิจัยฉบับสมบูรณ์ต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒเพื่อขออนุมัติจบการศึกษาโดยผู้วิจัยมีขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตรครุนาฏศิลป์ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นทั้งหมด 7 ขั้นตอนดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 วิเคราะห์ Stakeholders ที่สำคัญของหลักสูตร

ภาพประกอบ 7 Stakeholders ที่สำคัญของหลักสูตร

ที่มา: ผู้วิจัย

1) stakeholdersของหลักสูตรครุศึกษานาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

- 1) ผู้บริหารมหาวิทยาลัย อธิการบดีมหาวิทยาลัย คณบดีคณะครุศาสตร์
- 2) อาจารย์ครุหลักสูตรครุศาสตร์บัณฑิตสาขาวิชานาฏศิลป์
- 3) ผู้บริหารสถานศึกษาครูพี่เลี้ยงสาขาวิชานาฏศิลป์
- 4) ผู้นำชุมชนท้องถิ่นภาคีเครือข่าย
- 5) ศิษย์เก่าปีการศึกษา2560-2564 หลักสูตรครุศาสตร์บัณฑิตสาขาวิชานาฏศิลป์
- 6) ผู้เรียนชั้นปีที่ 1-4 หลักสูตรครุศาสตร์บัณฑิตสาขาวิชานาฏศิลป์

2) วิเคราะห์ความสำคัญและ impactของstakeholders โดยแบ่งกลุ่ม stakeholder

P o w e r o n S t r o n g ↑	HPLI	HPHI
		<ul style="list-style-type: none"> - ผู้บริหารมหาวิทยาลัย อธิการบดีมหาวิทยาลัย คณบดีคณะครุศาสตร์ - อาจารย์ครุหลักสูตรครุศาสตร์บัณฑิตสาขาวิชานาฏศิลป์ - ผู้บริหารสถานศึกษาครูพี่เลี้ยงสาขาวิชานาฏศิลป์ - ผู้นำชุมชนท้องถิ่นภาคีเครือข่าย
	LPLI	LPHI
		<ul style="list-style-type: none"> - ศิษย์เก่าหลักสูตรครุศาสตร์บัณฑิตสาขาวิชานาฏศิลป์ - ผู้เรียนชั้นปีที่ 1-4 หลักสูตรครุศาสตร์บัณฑิตสาขาวิชานาฏศิลป์
	Impact on Stakeholders →	

ภาพประกอบ 8 การวิเคราะห์ความสำคัญและ impactของstakeholders

โดยแบ่งกลุ่ม stakeholder

ที่มา: ผู้วิจัย

3) วิธีการเก็บข้อมูลและเครื่องมือในการเก็บข้อมูลของแต่ละกลุ่ม stakeholders

ตาราง 1 วิธีการเก็บข้อมูลและเครื่องมือในการเก็บข้อมูลของแต่ละกลุ่ม stakeholders

stakeholders	วิธีการเก็บ ข้อมูล	เครื่องมือที่ใช้
1) ผู้บริหารมหาวิทยาลัย อธิการบดีมหาวิทยาลัย คณบดีคณะครุศาสตร์	การสัมภาษณ์	แบบสัมภาษณ์
2) อาจารย์ครูหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตสาขาวิชา นาฏศิลป์	การสัมภาษณ์	แบบสัมภาษณ์
3) ผู้บริหารสถานศึกษาครูพี่เลี้ยงสาขาวิชานาฏศิลป์	การสัมภาษณ์	แบบสัมภาษณ์
4) ผู้นำชุมชนท้องถิ่นภาคีเครือข่าย	การสัมภาษณ์	แบบสัมภาษณ์
5) ศิษย์เก่าปีการศึกษา 2555-2560 หลักสูตร ครุศาสตรบัณฑิตสาขานาฏศิลป์	การสอบถาม	แบบสอบถาม
6) ผู้เรียนหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขานาฏศิลป์	การสอบถาม	แบบสอบถาม

4) วิสัยทัศน์ พันธกิจ

ระดับมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

ตาราง 2 วิสัยทัศน์ พันธกิจระดับมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

วิสัยทัศน์

เป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำระดับประเทศในการผลิตและพัฒนาครูและเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

พันธกิจ

1. เสริมสร้างความรู้เข้มแข็งของวิชาชีพครูผลิตและพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีคุณภาพและมาตรฐานที่เหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูง
2. ผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพและมาตรฐานวิชาชีพ ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน
3. สร้างและถ่ายทอดองค์ความรู้และนวัตกรรมที่มีคุณภาพ ด้วยการวิจัยและการบริการวิชาการเพื่อสนับสนุนการพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน นำแนวพระราชดำริ
4. เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในคุณค่าความสำนึกและความภูมิใจในศิลปะและวัฒนธรรมของท้องถิ่นและของชาติ
5. พัฒนาระบบบริหารจัดการของมหาวิทยาลัยให้มีประสิทธิภาพ โดยยึดหลักธรรมาภิบาลและการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

อัตลักษณ์นิสิต

อัตลักษณ์ (Identity) หมายถึงผลผลิตของผู้เรียนตามปรัชญาปณิธานพันธกิจและวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งมหาวิทยาลัย ที่ได้รับความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย ซึ่งอัตลักษณ์นี้ มหาวิทยาลัยได้ดำเนินการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม ความเป็นมาของมหาวิทยาลัยและเจตนารมณ์ในการจัดตั้งมหาวิทยาลัย “บัณฑิตมีทักษะชีวิตจิตตศรัทธาและและสูงส่ง” ทักษะชีวิตหมายถึงความสามารถของบัณฑิตในการปรับตัวรู้เท่าทันกับการเปลี่ยนแปลงและเลือกทางเดินชีวิตที่เหมาะสมเพื่อดำรงชีวิตและประกอบอาชีพพร้อมทั้งสามารถเผชิญปัญหาต่างๆ ที่อยู่รอบตัวในสภาพสังคมปัจจุบันและเตรียมพร้อมสำหรับอนาคตได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบด้วยทักษะ 10 ประการดังนี้

วิสัยทัศน์

เป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำระดับประเทศในการผลิตและพัฒนาครูและเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

อัตลักษณ์นิสิต

1. ทักษะการตัดสินใจ
2. ทักษะการแก้ปัญหา
3. ทักษะการคิดสร้างสรรค์
4. ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ
5. ทักษะการเข้าใจผู้อื่น
6. ทักษะการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ
7. ทักษะการตระหนักรู้ในตน
8. ทักษะการสร้างสัมพันธ์ภาพระหว่างบุคคล
9. ทักษะการจัดการกับความเครียด
10. ทักษะการจัดการกับอารมณ์

จิตสาธารณะ หมายถึง บัณฑิตมีจิตสำนึกเพื่อส่วนรวม ตระหนักรู้และคำนึงถึงส่วนรวมร่วมกันช่วยเหลือสังคม ไม่ทำให้อ่อนหรือ
สังคมเดือดร้อนได้รับความเสียหาย

ผู้งาน หมายถึง บัณฑิตมีความมุ่งมั่นตั้งใจขยันมานะ อดทนมีความเพียรพยายาม มีวินัย มีมนุษยสัมพันธ์และมีความรับผิดชอบใน
หน้าที่การงาน

ปรัชญาการศึกษา การศึกษาเป็นหัวใจของการพัฒนาท้องถิ่น

ระดับคณะครุศาสตร์

ตาราง 3 วิสัยทัศน์ พันธกิจระดับคณะครุศาสตร์

วิสัยทัศน์

คณะครุศาสตร์เป็นคณะชั้นนำระดับประเทศในการผลิตและพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

พันธกิจ

1. ผลิตบัณฑิตและพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ตามมาตรฐานบัณฑิตสาขาการศึกษาและมหาวิทยาลัย โดยร่วมมือกับแหล่งฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูและเครือข่ายการเรียนรู้ในชุมชนเพื่อการเป็นพลเมืองไทยและพลโลกที่ดี

2. ส่งเสริมและพัฒนาอาจารย์ให้มีศักยภาพในทางเป็นคุณาจารย์คณะครุศาสตร์ที่สามารถ ทั้งในการผลิตบัณฑิตบริการชุมชนและสังคม อย่างสอดคล้องกับความต้องการของวิทยาการทางการศึกษา

3. สนับสนุนและส่งเสริมการทำวิจัยเพื่อการพัฒนาองค์ความรู้ทางการศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่นที่จะนำไปใช้ป็นองค์ความรู้ที่เกิดประโยชน์

4. ส่งเสริมคณาจารย์และผู้เรียนได้แสดงออกซึ่งประเพณีและการสืบสานวัฒนธรรมไทยและท้องถิ่นที่ผู้เป็นครูควรมีสวนร่วมและการแสดงออกรวมทั้งการสนทนงการดำเนินชีวิตในแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงและโครงการพระราชดำริเพื่อประโยชน์ของชุมชนและสังคม

5. สร้างระบบบริหารจัดการที่มีคุณภาพ ยึดกระบวนการมีส่วนร่วมธรรมาภิบาล การกระจายอำนาจหน้าที่ ว่างระบบการบริหารโดยยึดแนวทางประกันคุณภาพการศึกษา

อัตลักษณ์นิสิต

เป็นครูดี มีทักษะชีวิตจิตสาธารณะ

ปรัชญาการศึกษา

ครูเป็นพลังสร้างชาติ ครูศาสตร์สร้างครูเก่ง ครูดี

ระดับหลักสูตร

ตาราง 4 วิสัยทัศน์ พันธกิจระดับหลักสูตร

วิสัยทัศน์	เป็นหลักสูตรชั้นนำระดับประเทศในการผลิตและพัฒนาครูคุณภาพดีเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน
พันธกิจ	<ol style="list-style-type: none">1. พัฒนาศักยภาพผู้เรียนให้มีความรู้ ทักษะเจตคติ คุณธรรมจริยธรรมสามารถทางด้านนวัตศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นด้านการศึกษา สุขภาพกาย สุขภาพจิตสังคม วัฒนธรรมเศรษฐกิจสิ่งแวดล้อม2. ใช้หลักการบูรณาการให้สังคม ท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น3. ศึกษาบริบทท้องถิ่นเพื่อวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการพัฒนาท้องถิ่นจากทุกภาคส่วนเพื่อการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานแบบมีส่วนร่วมแบบบูรณาการใช้ Soft power เพื่อการเปลี่ยนแปลงและสร้างอิทธิพลต่อความคิดของสังคมและประชาชน เพื่อให้เกิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ สร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจด้านคุณค่าทางศิลปวัฒนธรรมให้กับชุมชนท้องถิ่นเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิตแก่คนในชุมชนท้องถิ่น4. เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในคุณค่าความล้ำลึกและความภูมิใจในนวัตศิลป์และศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นของชาติ
อัตลักษณ์นิสิต	เป็นครูเก่งครูดี มีวินัย มีน้ำใจมีทักษะการแก้ปัญหาพร้อมพัฒนาท้องถิ่น
ปรัชญาการศึกษา	อนุรักษ์ สืบสานสร้างสรรค์งานนวัตศิลป์เพื่อพัฒนาท้องถิ่นให้ยั่งยืน

5) **สรุปความต้องการของStakeholder (Stakeholder's need)**

ตาราง 5 สรุปความต้องการของStakeholder (Stakeholder's need)

Hard skills	Soft skills
1. มีความรู้ความสามารถด้านนาฏศิลป์	1. มีความรับผิดชอบ ทำงานได้เร็ว มีความซื่อสัตย์
2. สามารถประยุกต์ใช้องค์ความรู้ในการปฏิบัติงานได้อย่างสอดคล้องกับสภาพสังคม วัฒนธรรมเศรษฐกิจของชุมชนท้องถิ่น	2. บุคลิกภาพดี มั่นใจมีความกระตือรือร้น
3. มีความรู้ความสามารถในการจัดการเรียนการสอนและการพัฒนาหลักสูตร	4. ขยันใฝ่รู้ การเคารพผู้อาวุโส มีกาลเทศะ
4. มีความรู้ด้านระเบียบวิธีการวิจัยในวิชาภูมิศิลป์และสามารถสร้างสรรค์ผลงานทางนาฏศิลป์เพื่ออนุรักษ์ ส่งเสริมเผยแพร่ภูมิศิลป์และวัฒนธรรมในท้องถิ่น	5. รู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีต่าง ๆ ทันสถานการณ์
5. มีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้พร้อมที่จะประกอบวิชาชีพครูอย่างมีคุณภาพและเป็นที่ไปตามสมรรถนะและมาตรฐานวิชาชีพครู	6. พัฒนาตัวเองตลอดเวลา
6. มีความสามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยีเพื่อการจัดการเรียนการสอนและบูรณาการความรู้ในกลุ่มสาระนาฏศิลป์กับด้านสุขภาพศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น เศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อม	7. คิดบวก
7. มีทักษะการเรียนรู้ด้านนวัตกรรมการศึกษา การคิดวิเคราะห์	8. จัดการเวลาได้
8. มีความรู้มีทักษะการสื่อสารการคำนวณ การคิดวิเคราะห์	9. คิดเป็นระบบ
	10. เคารพความแตกต่างระหว่างบุคคล
	11. เรียนรู้ตลอดชีวิต
	12. มีความอดทนใจกว้าง
	13. มีความยืดหยุ่นรู้จักปรับตัว
	14. กล้าแสดงออกทางด้านแนวคิดและทัศนคติที่สื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ

ตาราง 5 (ต่อ)

Hard skills	Soft skills
<p>9. มีทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ รู้เท่าทันสื่อ ฉลาดในการสื่อสารและ สามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นได้</p> <p>10. มีความรู้ด้านแนวคิด ทฤษฎีทางนวัตศิลป์ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญา ท้องถิ่น</p> <p>11. ประยุกต์และบูรณาการนันทศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ในมิติด้านการศึกษาสุขภาพ สุขภาพจิตสังคม วัฒนธรรมเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมและประชาธิปไตย</p> <p>12. มีทักษะที่ดีในการปฏิบัติเชี่ยวชาญและถ่ายทอดความรู้ทางนวัตศิลป์ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น</p> <p>13. ใช้หลักการมีส่วนร่วมในการบูรณาการองค์ความรู้ นวัตกรรม เพื่อ Soft power เพื่อพัฒนาท้องถิ่นมิติด้านการศึกษาสุขภาพกาย สุขภาพจิต สังคม วัฒนธรรมเศรษฐกิจสิ่งแวดล้อมและประชาธิปไตย</p>	<p>15. มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับบุคคลอื่นรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นเข้าใจผู้อื่น</p> <p>16. มีทักษะในศตวรรษที่ 21</p> <p>ทักษะด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณและทักษะในการแก้ปัญหา ทักษะด้านความเข้าใจความต่างวัฒนธรรม ต่างกระบวนทัศน์</p> <p>ทักษะด้านการสร้างสรรค์และนวัตกรรม</p> <p>ทักษะด้านการสื่อสารสารสนเทศและรู้เท่าทันสื่อ</p> <p>ทักษะด้านความร่วมมือ การทำงานเป็นทีมและภาวะผู้นำ</p> <p>ทักษะด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร</p> <p>ทักษะอาชีพและทักษะการเรียนรู้</p> <p>มีความเมตตา กรุณา มีคุณธรรมและระเบียบวินัย</p>

ขั้นตอนที่ 2 วิเคราะห์ความต้องการของStakeholder

1) การสำรวจความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและวิธีการได้มาซึ่งสมรรถนะที่จำเป็น (Stakeholder's need)

ตาราง 6 การสำรวจความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและวิธีการได้มาซึ่งสมรรถนะที่จำเป็น (Stakeholder's need)

กลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	การวิเคราะห์กลุ่ม	วิธีการได้มาซึ่งสมรรถนะที่จำเป็น
สกอ.	High power/High impact	การกำหนดสมรรถนะที่จำเป็นให้มี 5 ด้านตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา
คณะและมหาวิทยาลัย	High power/ High impact	การนำวิจัยที่ค้นพบและพันธกิจของมหาวิทยาลัยมาพิจารณาในการกำหนดสมรรถนะที่จำเป็น
อาจารย์ในหลักสูตรนานาชาติ	High power/ High impact	แบบสัมภาษณ์จำนวน 5 ราย
ผู้ใช้บัณฑิต	High power/ High impact	แบบสอบถามจำนวน 20 ราย
ศิษย์เก่า	Low power/ High impact	แบบสอบถามจำนวน 30 ราย
ศิษย์ปัจจุบัน	Low power/ High impact	แบบสอบถามจำนวน 100 ราย

ขั้นตอนที่ 3 กำหนด PLOsของหลักสูตร

ผู้วิจัยได้กำหนด PLOของหลักสูตรคุณวุฒิตัวเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นทั้งหมด 6 PLO ดังต่อไปนี้

PLO1 : เมื่อสำเร็จการศึกษาศึกษาจากหลักสูตรนี้ผู้เรียนสามารถอธิบายวิเคราะห์และสังเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี องค์ความรู้ภูมิปัญญาไทย นวัตกรรมที่พัฒนา
ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นได้อย่างถูกต้องตามหลักวิชาการทางนาฏศิลป์

PLO2 : เมื่อสำเร็จการศึกษาศึกษาจากหลักสูตรนี้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติที่งานนาฏศิลป์ไทยและนาฏศิลป์ท้องถิ่นได้อย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ
นาฏศิลป์

PLO3 : เมื่อสำเร็จการศึกษาจากหลักสูตรนี้ผู้เรียนสามารถประยุกต์ใช้แนวคิด ทฤษฎีเทคโนโลยี องค์ความรู้ด้านนาฏศิลป์ไทย นาฏศิลป์พื้นบ้าน ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อจัดการเรียนการสอนและระเบียบวิธีวิจัยทางด้านนาฏศิลป์ให้สอดคล้องกับสภาพสังคม วัฒนธรรมเศรษฐกิจของชุมชนท้องถิ่น

PLO4 : เมื่อสำเร็จการศึกษาจากหลักสูตรนี้ผู้เรียนสามารถบูรณาการและสร้างสรรค์ผลงานทางนาฏศิลป์เพื่อพัฒนาท้องถิ่นด้านการศึกษาสุขภาพกาย สุขภาพจิตสังคม วัฒนธรรมเศรษฐกิจสิ่งแวดล้อมได้อย่างมีระบบ

PLO5 : เมื่อสำเร็จการศึกษาจากหลักสูตรนี้ผู้เรียนสามารถใช้ทักษะการสื่อสารการคำนวณ การคิดวิเคราะห์ ทำงานร่วมกับชุมชนท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพตามบทบาทและหน้าที่ของครูนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นได้อย่างเหมาะสมและยอมรับในความแตกต่างระหว่างบุคคลในชุมชนท้องถิ่น

PLO6 : เมื่อสำเร็จการศึกษาจากหลักสูตรนี้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติตามหลักการและจรรยาบรรณวิชาชีพครูได้ถูกต้องตามหลักของหลักสูตรวิชาชีพครู

ขั้นตอนที่ 4 ออกแบบรายวิชาตาม PLOs กับมาตรฐานการเรียนรู้ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ
1) ตารางผลลัพธ์การเรียนรู้ระดับหลักสูตร (PLOs) กับ Knowledge/ Attitude / Skill (KAS)

ตาราง 7 ผลลัพธ์การเรียนรู้ระดับหลักสูตร (PLOs) กับ Knowledge/ Attitude / Skill (KAS)

	Knowledge	Skill	Attitude
K1 จดจำ			A1 การรับรู้
K2 ความเข้าใจ			A2 การตอบสนอง
K3 การประยุกต์			A3 เห็นคุณค่า
K4 การวิเคราะห์			A4 การจัดระบบ

ตาราง 7 (ต่อ)

Knowledge	Skill	Attitude
K5 ประเมินผล		A5 บุคลิกภาพ
K6 การสร้าง	S5 ความเป็นธรรมชาติ	A6 การคิดอย่างมีวิจารณญาณและทักษะในการแก้ปัญหา A7 การสร้างสรรค์และนวัตกรรม A8 เข้าใจความต่างวัฒนธรรมและกระบวนทัศน์ A9 ความร่วมมือ การทำงานเป็นทีม ภาวะผู้นำ A10 การสื่อสารสารสนเทศ A11 ทักษะอาชีพและทักษะการเรียนรู้ A12 เมตตากฎหมายมีคุณธรรมและระเบียบวินัยไทยและรู้เท่าทันสื่อคอมพิวเตอร์

ตาราง 8 ผลลัพธ์การเรียนรู้ระดับหลักสูตร (PLOs) กับ Knowledge/ Attitude / Skill (KAS)และรายวิชา

PLOs	Knowledge	Skill	Attitude	รายวิชา/โมดูล
PLO1 : อธิบาย วิเคราะห์ และสังเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี องค์ความรู้	K1 ความรู้พื้นฐานนาฏศิลป์ไทย นาฏศิลป์พื้นบ้าน ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น	S2 ศึกษาหาความรู้ เพิ่มเติมS3 อธิบาย วิเคราะห์และสังเคราะห์ องค์ความรู้อย่างถูกต้อง	A3 เห็นคุณค่าด้านนาฏศิลป์ ศิลปวัฒนธรรม	- พื้นฐานนาฏศิลป์ไทย - นาฏศิลป์ไทยพื้นเมือง(SS) - ความรู้พื้นฐานด้านการพัฒนาท้องถิ่น (SS)

ตาราง 8 (ต่อ)

PLOs	Knowledge	Skill	Attitude	รายวิชา/โมดูล
<p>นาฏศิลป์ไทย นาฏศิลป์พื้นบ้านศิลปะวัฒนธรรม</p> <p>ภูมิปัญญาท้องถิ่นได้อย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ</p> <p>ทางนาฏศิลป์</p>	<p>K2 ความรู้พื้นฐานนาฏศิลป์ไทย นาฏศิลป์พื้นบ้าน ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น</p> <p>K4 การวิเคราะห์ ความรู้พื้นฐานนาฏศิลป์ไทย นาฏศิลป์พื้นบ้าน ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น</p>	<p>ตามหลักวิชาการทางนาฏศิลป์</p>	<p>ภูมิปัญญาท้องถิ่น</p>	
<p>PLO2 : ปฏิบัติทำรำนาฏศิลป์ไทยและนาฏศิลป์พื้นบ้านนาฏศิลป์ท้องถิ่นได้อย่างถูกต้องตามหลักวิชาการนาฏศิลป์</p>	<p>K1 สามารถจัดทำรำนาฏศิลป์ไทยและนาฏศิลป์พื้นบ้านนาฏศิลป์ท้องถิ่นได้</p>	<p>S2 ปฏิบัตินาฏศิลป์ไทยนาฏศิลป์พื้นบ้านได้</p> <p>S3 ปฏิบัตินาฏศิลป์ได้อย่างถูกต้อง</p>	<p>A8 เข้าใจความแตกต่างของวัฒนธรรม ศิลปวัฒนธรรม นาฏศิลป์ของแตละภูมิภาค</p>	<p>- พื้นฐานนาฏศิลป์ไทย(SS)</p> <p>- ความรู้พื้นฐานด้านการพัฒนาท้องถิ่น(SS)</p> <p>- นาฏศิลป์ไทยพื้นเมือง(SS)</p> <p>- การละเล่นประเพณี ศิลปวัฒนธรรมชุมชนท้องถิ่น(SS)</p>

ตาราง 8 (ต่อ)

PLOs	Knowledge	Skill	Attitude	รายวิชา/โมดูล
PLO3 : ประยุกต์ใช้แนวคิด ทฤษฎีเทคโนโลยี ความรู้ด้านนาฏศิลป์ไทย นาฏศิลป์พื้นบ้าน ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญา ท้องถิ่นเพื่อจัดการเรียน การสอนและระเบียบวิธีการ วิจัยทางด้านนาฏศิลป์ให้ สอดคล้องกับสภาพสังคม วัฒนธรรมเศรษฐกิจของ ชุมชนท้องถิ่น	K2 เข้าใจระเบียบวิธี การวิจัย ทางนาฏศิลป์ได้อย่างถูกต้อง ตามหลักวิชาการ K3 สามารถประยุกต์ใช้ เทคโนโลยีเพื่อจัดการเรียน การสอน	S2 ประยุกต์ใช้เทคโนโลยี เพื่อจัดการเรียนการสอน ด้านนาฏศิลป์ให้ สอดคล้องกับสภาพสังคม วัฒนธรรมเศรษฐกิจของ ชุมชนท้องถิ่น S3 ประยุกต์ใช้เทคโนโลยี เพื่อจัดการเรียนการสอน อย่างถูกต้อง	A4 ประยุกต์ใช้ องค์ความรู้อย่าง มีระบบ A10 สามารถ สื่อสารใช้ สารสนเทศและ รู้เท่าทัน สื่อคอมพิวเตอร์	- การออกแบบสื่อการสอนด้วยเทคโนโลยี สำหรับครุนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนา ท้องถิ่น(SS) - การรู้ดิจิทัล - การประยุกต์ใช้ดิจิทัลเพื่อการพัฒนา ท้องถิ่น (SS) - การวิจัยทางด้านการสอนนาฏศิลป์เพื่อ ชุมชนท้องถิ่น(SS) - โครงการ การวิจัยและพัฒนานวัตกรรม การเรียนรู้เพื่อชุมชนท้องถิ่น(SS)
PLO4 : บูรณาการและ สร้างสรรค์ผลงานทาง นาฏศิลป์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น ด้านการศึกษา	K2 ความรู้พื้นฐานการบูรณา การด้านนาฏศิลป์เพื่อพัฒนา ท้องถิ่น	S2 บูรณาการและ สร้างสรรค์ความรู้ด้าน นาฏศิลป์เพื่อพัฒนา ท้องถิ่น	A4 สามารถ บูรณาการความรู้ ด้านนาฏศิลป์ เพื่อพัฒนา	- การบูรณาการนาฏศิลป์ร่วมกับ สิ่งแวดล้อมและภูมิปัญญาท้องถิ่น(SS) - นาฏศิลป์ร่วมสมัยกับการพัฒนาท้องถิ่น (SS)

ตาราง 8 (ต่อ)

PLOs	Knowledge	Skill	Attitude	รายวิชา/โมดูล
<p>สุขภาพกาย สุขภาพจิต</p> <p>สังคม วัฒนธรรม เศรษฐกิจ</p> <p>สิ่งแวดล้อมได้อย่างมีระบบ</p>	<p>K6 ความรู้ด้านการ</p> <p>สร้างสรรค์ผลงานทาง</p> <p>นาฏศิลป์</p>	<p>S3 บูรณาการความรู้ด้าน</p> <p>นาฏศิลป์เพื่อพัฒนา</p> <p>ท้องถิ่นอย่างถูกต้อง</p>	<p>ท้องถิ่นได้อย่างมี</p> <p>ระบบ</p> <p>A7 ต้อง</p> <p>สร้างสรรค์</p> <p>ผลงานทาง</p> <p>นาฏศิลป์เพื่อ</p> <p>อนุรักษ์ ส่งเสริม</p> <p>เผยแพร่องค์</p> <p>ความรู้ด้าน</p> <p>นาฏศิลป์และ</p> <p>วัฒนธรรมใน</p> <p>ท้องถิ่นให้เป็นที่</p> <p>ประจักษ์ได้</p>	<p>- บทบาทนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น (SS)</p> <p>- การจัดการวัฒนธรรมในชุมชนท้องถิ่น (SS)</p> <p>- การออกแบบและสร้างสรรค์เครื่องแต่งกายโดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น(SS)</p> <p>- นาฏยประดิษฐ์เพื่อเศรษฐกิจสร้างสรรค์ในสังคมและท้องถิ่น(SS)</p> <p>- นาฏยนิพนธ์เพื่อชุมชนท้องถิ่น(SS)</p>

ตาราง 8 (ต่อ)

PLOs	Knowledge	Skill	Attitude	รายวิชา/โมดูล
PLO5 : ใช้ทักษะการสื่อสารการคำนวณ การคิดวิเคราะห์ ทำงานร่วมกับชุมชนท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพตามบทบาท และหน้าที่ของครูภูมิทัศน์ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นได้ อย่างเหมาะสมและยอมรับ ในความแตกต่างระหว่างบุคคลในชุมชนท้องถิ่น	K2 มีความรู้ความเข้าใจด้าน การสื่อสารการคำนวณ การวิเคราะห์พื้นฐานการมีส่วน ร่วมและการบูรณาการด้าน ภูมิทัศน์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น K2 ความรู้ ความเข้าใจ การทำงานร่วมกับชุมชนท้องถิ่นได้อย่างมี ประสิทธิภาพตามบทบาท และหน้าที่ของครูภูมิทัศน์	S2 สามารถใช้หลักการมีส่วน ร่วมในการบูรณาการ ด้านภูมิทัศน์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น S2 ปฏิบัติงานร่วมกับ ชุมชนท้องถิ่นได้อย่างมี ประสิทธิภาพตามบทบาท และหน้าที่ของครู ภูมิทัศน์เพื่อการพัฒนา	A8 เข้าใจความ ต่างวัฒนธรรม และกระบวนทัศน์ ของคนในชุมชนท้องถิ่น A9 สามารถ ทำงานร่วมกับ ผู้ร่วมงานเป็น ทีม มีภาวะความเป็นผู้นำ A10 สามารถ สื่อสารกับผู้อื่นได้ อย่างถูกต้องและ เหมาะสม	- สัมมนาทางด้านภูมิทัศน์กับการพัฒนาท้องถิ่น(SS) - การปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา1 - ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร (GS) - ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับครู (GS) - ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารใน ชีวิตประจำวัน (GS) - ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับครู (GS) - ภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ (GS) - ภาษาพื้นเมืองสำหรับครูภูมิทัศน์เพื่อการ พัฒนาท้องถิ่น(SS) - การจัดการเรียนรู้ทางด้านภูมิทัศน์เพื่อการ พัฒนาท้องถิ่น (SS)

ตาราง 8 (ต่อ)

PLOs	Knowledge	Skill	Attitude	รายวิชา/โมดูล
	K4 สามารถคิดวิเคราะห์ได้ อย่างถูกต้องเหมาะสม	S3 สามารถสื่อสาร คำนำถน คิดวิเคราะห์ได้ อย่างถูกต้องเหมาะสม		<ul style="list-style-type: none"> - การบริหารจัดการการการแสดงในชุมชนท้องถิ่น (SS) - การดูแลสุขภาพแบบองค์รวมของคนทุกช่วงวัย (SS) - เป็นผู้นำเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น (SS) - นามูตึลป้เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น (SS) - ศิลปะการใช้ชีวิตอย่างเป็นสุข (GS) - การคิดและการตัดสินใจ (GS) - ความเป็นพลเมืองดีกับการพัฒนาท้องถิ่น (GS) - ศาสด์พระราชาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น (GS) - ความเป็นรากฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น (GS) - การสร้างควมสัมพันธ์กับชุมชน (GS)

ตาราง 8 (ต่อ)

PLOs	Knowledge	Skill	Attitude	รายวิชาไมศุล
PLO6 : ปฏิบัติการสอนโดยยึดหลักการและจรรยาบรรณวิชาชีพครูได้	K2 ความรู้ ความเข้าใจ จรรยาบรรณวิชาชีพครูได้	S2 ปฏิบัติการสอนโดยยึดหลักการและจรรยาบรรณวิชาชีพครู S3 สอนโดยยึดหลักการและจรรยาบรรณวิชาชีพครูได้ถูกต้องตามหลักของวิชาชีพครู	A11 มีทักษะ การเรียนรู้โดยยึดหลักการและจรรยาบรรณวิชาชีพครูได้	- ความเป็นครู(GS) - จิตวิทยาสำหรับครู(GS) - การพัฒนาหลักสูตรและวิทยาการ จัดการเรียนรู้(GS) - การแนะแนวและให้คำปรึกษาใน สถานศึกษา(GS) - การประกันคุณภาพการศึกษา(GS) - การวัดและประเมินผลการเรียนรู้(GS) - การฝึกปฏิบัติการวิชาชีพระหว่างเรียน1 (GS) - การวิจัยและพัฒนานวัตกรรมการเรียนรู้ (GS) - การฝึกปฏิบัติการวิชาชีพระหว่างเรียน 2(GS) - กลยุทธ์การจัดการเรียนรู้

2) ตารางผลลัพธ์การเรียนรู้ระดับรายวิชา กับ Knowledge/ Attitude / Skill

ตาราง 9 ผลลัพธ์การเรียนรู้ระดับรายวิชา กับ Knowledge/ Attitude / Skill

รหัสรายวิชา/ ชื่อรายวิชา	ความรู้ (K) ทักษะ (S) และ ทัศนคติ (A)
กลุ่มวิชาการศึกษาทั่วไป	
GEN 1101 ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร	K2 K4 S3 A10
GEN 1102 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน	K2 K4 S3 A10
GEN 1103 ภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้	K2 K4 S3 A10
GEN 1201 ศิลปะการใช้ชีวิตอย่างเป็นสุข	K2 S2 A9
GEN 1301 ความเป็นรพฐาญเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น	K2 S2 A9
GEN 1303 ศาสตร์พระราชาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น	K2 S2 A9
GEN 1306 ความเป็นพลเมืองดีกับการพัฒนาท้องถิ่น	K2 S2 A9
GEN 1401 การคิดและการตัดสินใจ	K2 S2 A9
GEN 1402 การรู้ดิจิทัล	K3 S2 S3 A10
กลุ่มวิชาชีพครู	
EDP 1101 ความเป็นครู	K2 S2 S3 A11
EDP 1102 ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับครู	K2 K4 S3 A10
EDP 1103 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับครู	K2 K4 S3 A10

ตาราง 9 (ต่อ)

รหัสรายวิชา/ ชื่อรายวิชา	ความรู้ (K) ทักษะ (S) และ ทักษะ (A)
กลุ่มวิชาการศึกษาทั่วไป	
EDP 1501 จิตวิทยาสำหรับครู	K2 S2 S3 A11
EDP 2101 การประกันคุณภาพการศึกษา	K2 S2 S3 A11
EDP 2301 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้	K2 S2 S3 A11
EDP 2501 การแนะแนวและให้บริการปรึกษาในสถานศึกษา	K2 S2 S3 A11
EDP 2801 การฝึกปฏิบัติการวิชาชีพระหว่างเรียน1	K2 S2 S3 A11
EDP 3201 การพัฒนาหลักสูตรและวิทยาการจัดการเรียนรู้	K2 S2 S3 A11
EDP 3202 กลยุทธ์การจัดการเรียนรู้	K2 S2 S3 A11
EDP 3207 การสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน	K2 S2 A9
EDP 3801 การฝึกปฏิบัติการวิชาชีพระหว่างเรียน2	K2 S2 S3 A11
EDP 4802 การปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา	K2 K4 S3 A10
กลุ่มวิชาเอก	
DAL 1101 พื้นฐานนาฏศิลป์ไทย	K1 K2 K4 S2 S3 A3
DAL 1102 บทบาทนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น	K2 S2 S3 A4
DAL 1302 นาฏศิลป์ไทยพื้นเมือง	K1 K2 K4 S2 S3 A3 A8

ตาราง 9 (ต่อ)

	รหัสรายวิชา/ ชื่อรายวิชา	ความรู้ (K) ทักษะ (S)และ ทำตนคดี (A)
DAL 1303	การละเล่นประเพณี ศิลปวัฒนธรรมชุมชนท้องถิ่น	K1 S2 S3 A8
DAL 1601	การออกแบบและสร้างสรรค์เครื่องแต่งกายโดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น	K6 S2 A7
DAL 1701	ความรู้พื้นฐานด้านการพัฒนาท้องถิ่น	K1 K2 K4 S2 S3 A3 A8
DAL 2301	การออกแบบสื่อการสอนด้วยเทคโนโลยีสำหรับครูนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น	K3 S2 S3 A10
DAL 2302	การวิจัยทางด้านการสอนนาฏศิลป์เพื่อชุมชนท้องถิ่น	K2 K3 S2 S3 A4
DAL 2303	การจัดการเรียนรู้ทางด้านนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น	K2 S2 A8
DAL 2401	นาฏศิลป์ร่วมสมัยกับการพัฒนาท้องถิ่น	K2 S2 S3 A4
DAL 2601	การบูรณาการนาฏศิลป์ร่วมกับท้องถิ่น	K2 S2 S3 A4
DAL 2602	นาฏยประดิษฐ์เพื่อเศรษฐกิจสร้างสรรค์ในสังคมและท้องถิ่น	K6 S2 A7
DAL 3301	นาฏยศิลป์บำบัด	K2 S2 A9
DAL 3302	โครงการการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมการเรียนรู้เพื่อชุมชนท้องถิ่น	K2 K3 S2 S3 A4
DAL 3303	ความเป็นผู้นำเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น	K2 S2 A9
DAL 3501	การจัดการวัฒนธรรมในชุมชนท้องถิ่น	K2 S2 S3 A4
DAL 3305	ภาษาพื้นเมืองสำหรับครูนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น (SS)	K2 K4 S3 A10

ตาราง 9 (ต่อ)

รหัสรายวิชา/ ชื่อรายวิชา	ความรู้ (K) ทักษะ (S)และ ทักษะคิด (A)
DAL 3306 การประยุกต์ใช้ดิจิทัลเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น	K3 S2 S3 A10
DAL 3505 การบริหารจัดการการแสดงในชุมชนท้องถิ่น	K2 S2 A8
DAL 3901 สัมมนาทางด้านภูมิศาสตร์กับการพัฒนาท้องถิ่น	K2 K4 S3 A10
DAL 3902 ภูมิทัศน์เพื่อชุมชนท้องถิ่น	K6 S2 A7
DAL 4701 ภูมิศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น	K2 S2 A9

ขั้นตอนที่ 5 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของ PLOs กับมาตรฐานการเรียนรู้ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

ผลการเรียนรู้ของแต่ละด้านหมวดวิชาเฉพาะ

1 คุณธรรมจริยธรรม

1.1 ผลการเรียนรู้ด้านคุณธรรมจริยธรรม

- 1) รัก ศรัทธาและภูมิใจในวิชาชีพครูมีจิตวิญญาณและอุดมการณ์ความเป็นครูและปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู
- 2) มีจิตอาสาจิตสาธารณะ อดทนอดกลั้นมีความเสียสละ รับผิดชอบและซื่อสัตย์ ต่องานที่ได้รับมอบหมายทั้งด้านวิชาการและวิชาชีพและสามารถพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์ ครอบครั้ว สังคมและประเทศชาติและเสริมสร้างการพัฒนาที่ยั่งยืน
- 3) มีค่านิยมและคุณลักษณะเป็นประชาธิปไตย คือ การเคารพสิทธิและให้เกียรติคนอื่นมีความสามัคคีและทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ใช้

เหตุผลและปัญหาในการดำเนินการด้านชีวิตและการตัดสินใจ

4) มีความกล้าหาญและแสดงออกทางคุณธรรมจริยธรรม สามารถวินิจฉัย จัดการและคิดแก้ปัญหาทางคุณธรรมจริยธรรมด้วยความถูกต้องเหมาะสมกับสังคม การทำงานและสภาพแวดล้อม โดยอาศัยหลักการเหตุผลและใช้ดุลยพินิจทางค่านิยม บรรทัดฐานทางสังคม ความรู้สึกของผู้อื่นและประโยชน์ของสังคมส่วนรวม มีจิตสำนึกในการรับผิดชอบต่อสังคมและประเทศชาติ ต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชันและความไม่ถูกต้องไม่ใช้ข้อมูลบิดเบือนหรือการลอกเลียนผลงาน

2. ความรู้

2.1 ผลการเรียนรู้ด้านความรู้

1) มีความรอบรู้ในหลักการแนวคิด ทฤษฎีเนื้อหาสาระด้านวิชาที่พหุของครูอาทิ ค่านิยมของคุณคุณธรรมจริยธรรมจรรยาบรรณ จิตวิญญาณคุณปรีชาญาณความเป็นคุณจิตวิทยาพัฒนาการจิตวิทยาการเรียนรู้เพื่อจัดการเรียนรู้และขยายผลแก้ปัญหาส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนหลักสูตรและวิทยาการการเรียนรู้ นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศและการเรียนรู้ การวัดประเมินการศึกษาและการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ การวิจัยและการพัฒนานวัตกรรมเพื่อพัฒนาผู้เรียนและภาษาเพื่อการสื่อสารสำหรับครูทักษะการนิเทศและการสอนงานทักษะเทคโนโลยีและการเรียนรู้ทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี กระบวนการทางวิศวกรรมและคณิตศาสตร์ (Science Technology Engineering and Mathematics Education: STEM) ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community: PLC) และมีความรู้ในการประยุกต์ใช้

2) มีความรอบรู้ในหลักการแนวคิด ทฤษฎีเนื้อหาวิชาที่สอนสามารถวิเคราะห์ความรู้และเนื้อหาวิชาที่สอนอย่างลึกซึ้งสามารถติดตามความก้าวหน้าด้านวิทยาการและนำไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาผู้เรียนโดยมีผลลัพธ์การเรียนรู้และเนื้อหาสาระด้านมาตรฐานผลการเรียนรู้ด้านความรู้ของแต่ละสาขาวิชา

3) มีความรู้เข้าใจชีวิตเข้าใจชุมชนเข้าใจโลกและการอยู่ร่วมกันบนพื้นฐานความแตกต่างทางวัฒนธรรม สามารถเผชิญและเท่าทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสามารถนำแนวคิดปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตและพัฒนาตนและพัฒนากลุ่มผู้เรียน

4) มีความรู้และความสามารถในการใช้ภาษาไทยและภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารตามมาตรฐาน

5) ตระหนักรู้เห็นคุณค่าและความสำคัญของศาสตร์พระราชาที่มุ่งการพัฒนาที่ยั่งยืนและนำมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาตนพัฒนา

ผู้เรียนพัฒนางานและพัฒนาชุมชน

3. ทักษะทางปัญญา

3.1 ผลการเรียนรู้ด้านทักษะทางปัญญา

1) คิด ค้นคว้าวิเคราะห์ข้อเท็จจริงและประเมินข้อมูล สื่อ สารสนเทศจากแหล่งข้อมูลที่หลากหลายอย่างรู้เท่าทันเป็นพลเมืองที่ตื่นรู้ มีสำนึกสากล สามารถเผชิญและก้าวทันกับการเปลี่ยนแปลงในโลกยุคดิจิทัลเทคโนโลยีข้ามแพลตฟอร์ม (Platform) และโลกอนาคตนำไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานและวินิจฉัยแก้ปัญหาและพัฒนางานได้อย่างสร้างสรรค์ โดยคำนึงถึงความรู้ หลักการทางทฤษฎี ประสบการณ์ภาคปฏิบัติ ค่านิยมแนวคิด นโยบายและยุทธศาสตร์ชาติ บรรทัดฐานทางสังคมและผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น

2) เป็นผู้นำทางปัญญาสามารถคิดริเริ่มและพัฒนางานอย่างสร้างสรรค์ มีภาวะผู้นำทางวิชาการและวิชาชีพ มีความเข้มแข็งและกล้าหาญทางจริยธรรม สามารถชี้แนะและถ่ายทอดความรู้แก่ผู้เรียนสถานศึกษาชุมชนและสังคมอย่างสร้างสรรค์

3) สร้างและประยุกต์ใช้ความรู้จากการทำงานวิจัยและสร้างหรือร่วมสร้างนวัตกรรมเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนและผู้เรียนและผู้เรียนให้เป็นผู้สร้างหรือร่วมสร้างนวัตกรรมทั้งการถ่ายทอดความรู้แก่ชุมชนและสังคม

4. ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

4.1 การเรียนรู้ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

- 1) รับรู้และเข้าใจความรู้สึกของผู้ที่มีความคิดเชิงบวก มีคุณลักษณะทางอารมณ์และทางสังคม
- 2) ทำงานร่วมกับผู้อื่นทำงานเป็นทีมเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี มีสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่นผู้ร่วมงานผู้ปกครองและคนในชุมชนมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวมทั้งด้านเศรษฐกิจสังคมและสิ่งแวดล้อม
- 3) มีความรับผิดชอบต่อนหน้าที่ของตนเองต่อผู้ร่วมงานและต่อส่วนรวม สามารถช่วยเหลือและแก้ปัญหาตนเองกลุ่มและระหว่างกลุ่มได้อย่างสร้างสรรค์
- 4) มีภาวะผู้นำทางวิชาการและวิชาชีพ มีความเข้มแข็งและกล้าหาญทางจริยธรรม สามารถชี้แนะและถ่ายทอดความรู้แก่ผู้เรียนสถานศึกษาชุมชนและสังคมอย่างสร้างสรรค์

5. ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

5.1 ผลการเรียนรู้ด้านทักษะและการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

- 1) มีทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสังเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพเพื่อเข้าใจองค์ความรู้ หรือประเด็นปัญหาทางการศึกษาได้อย่างรวดเร็วและถูกต้อง
- 2) สื่อสารกับผู้อื่นเรียนรู้พ่อแม่ผู้ปกครองบุคคลในชุมชนและสังคมและผู้เกี่ยวข้องกลุ่มต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพโดยสามารถเลือกใช้การสื่อสารทางวาจาการเขียนหรือการนำเสนอด้วยรูปแบบต่าง ๆ โดยใช้เทคโนโลยีการสื่อสารหรือนวัตกรรมต่าง ๆ ที่เหมาะสม
- 3) ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการสืบค้นข้อมูลหรือความรู้จากแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถใช้โปรแกรมสำเร็จรูปที่จำเป็นสำหรับการจัดการการเรียนรู้ การทำงานการประชุม การจัดการและสืบค้นข้อมูลและสารสนเทศ รับและส่งข้อมูลและสารสนเทศโดยใช้ดุลยพินิจที่ดีในการตรวจสอบความน่าเชื่อถือของข้อมูลและสารสนเทศ อีกทั้งตระหนักถึงการละเมิดลิขสิทธิ์และการละเมิดผลงาน

6. ด้านวิถีวิทยาการจัดการเรียนรู้

6.1 ผลการเรียนรู้ด้านวิถีวิทยาการจัดการเรียนรู้

1) สามารถเลือกใช้ปรัชญาตามความเชื่อในการสร้างหลักสูตรรายวิชาหรือออกแบบเนื้อหาสาระ กิจกรรมการเรียนการสอนสื่อและเทคนิคสื่อการสอนการวัดและประเมินผู้เรียนการบริหารจัดการชั้นเรียนการจัดการเรียนรู้ในโรงเรียนและนอกโรงเรียนแหล่งการเรียนรู้แบบเปิด ได้อย่างเหมาะสมกับสภาพบริบทที่ต่างกันของผู้เรียนและพื้นที่

2) สามารถนำความรู้ทางจิตวิทยาไปใช้ในการวิเคราะห์ผู้เรียนเป็นรายบุคคล ออกแบบกิจกรรม การจัดการเนื้อหาสาระ การบริหารจัดการ และกลไกการช่วยเหลือแก่ขและส่งเสริมพัฒนาผู้เรียนที่ตอบสนองความต้องการสนใจความสนใจและศักยภาพของผู้เรียนที่มีความแตกต่างบุคคลทั้งผู้เรียนปกติและผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ หรือผู้เรียนที่มีข้อจำกัดทางกาย

3) จัดกิจกรรมและออกแบบการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริงผ่านการลงมือปฏิบัติและการทำงานในสถานการณ์จริงส่งเสริมการพัฒนาการคิด การทำงานการจัดการเรียนรู้เชิงสถานการณ์ ฝึกการปฏิบัติให้เป็นโดยบูรณาการการทำงานกับการเรียนรู้และคุณธรรมจริยธรรม สามารถประยุกต์ความรู้ มาใช้เพื่อป้องกันแก้ไขปัญหาและพัฒนาชื่อเสียงและรับผิดชอบต่อผู้เรียนโดยยึดผู้เรียนสำคัญที่สุด

4) สร้างบรรยากาศและจัดสภาพแวดล้อม สื่อการเรียนแหล่งวิทยาการเทคโนโลยี วัฒนธรรมและภูมิปัญญาทั้งในและนอกสถานศึกษาเพื่อการเรียนรู้ มีความสามารถในการประสานงานและสร้างความร่วมมือกับบิดามารดาผู้ปกครองและบุคลากรในสถานศึกษา และมีส่วนร่วมร่วมกันพัฒนาผู้เรียนในมีความรอบรู้ มีปัญญา คิดและเกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องให้เต็มตามศักยภาพ

5) สามารถจัดการเรียนการสอนให้นักเรียนมีทักษะศตวรรษที่ 21 เช่นทักษะการเรียนรู้เรื่องทักษะการคิด ทักษะชีวิต ทักษะการทำงานแบบร่วมมือ ทักษะการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารทักษะเทคโนโลยีและการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและสามารถนำทักษะเหล่านี้ มาใช้ในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนและการพัฒนาตนเอง

ตาราง 10 ความสัมพันธ์ของ PLOs กับมาตรฐานการเรียนรู้ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ผลการเรียนรู้ของแต่ละด้านหมวดวิชาเฉพาะ

การเรียนรู้ระดับหลักสูตร(PLOs)	คุณธรรม จริยธรรม ผลลัพธ์	ความรู้	ทักษะทาง ปัญญา	ทักษะ ความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคล และความ รับผิดชอบ	ทักษะการ วิเคราะห์เชิง ตัวเลข การ สื่อสารและ การใช้ เทคโนโลยี สารสนเทศ	ด้านวิธีวิทยาการ จัดการเรียนรู้
	1.2 1.3 1.4	2.1 2.2 2.3 2.4 2.5	3.1 3.2 3.3 3.4	4.1 4.2 4.3 4.4	5.1 5.2 5.3	6.1 6.2 6.3 6.4 6.5
PLO1: อธิบาย วิเคราะห์และ สังเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี องค์ ความรู้ นวัตกรรมไทย นวัตกรรม ที่บัณฑิตได้พัฒนาตนให้มี ปัญญาท้องถิ่นได้อย่างถูกต้อง ตามหลักวิชาการทางนิติศาสตร์	✓	✓ ✓ ✓ ✓ ✓	✓ ✓ ✓ ✓	✓ ✓ ✓ ✓	✓ ✓ ✓ ✓	✓ ✓ ✓ ✓ ✓
PLO2: ปฏิบัติทำรำนวัตกรรมไทย และนวัตกรรมที่บัณฑิตได้ ท้องถิ่นได้อย่างถูกต้องตามหลัก วิชาการนวัตกรรม	✓ ✓ ✓	✓ ✓ ✓	✓ ✓ ✓	✓ ✓ ✓	✓ ✓ ✓ ✓	✓ ✓ ✓ ✓

ตาราง 10 (ต่อ)

การเรียนรู้ระดับหลักสูตร (PLOs)	คุณธรรม จริยธรรม ผลลัพธ์		ความรู้		ทักษะทาง ปัญญา		ทักษะ ความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคล และความ รับผิดชอบ		ทักษะการ วิเคราะห์เชิง ตัวเลข การ สื่อสารและ การใช้ เทคโนโลยี สารสนเทศ		ด้านวิถีวิทยาการ จัดการเรียนรู้														
	1.1	1.2	1.3	1.4	2.1	2.2	2.3	2.4	2.5	3.1	3.2	3.3	4.1	4.2	4.3	4.4	5.1	5.2	5.3	6.1	6.2	6.3	6.4	6.5	
PLO3: ประยุกต์ใช้แนวคิด ทฤษฎี เทคโนโลยี องค์ความรู้ด้าน นาฏศิลป์ไทย นาฏศิลป์พื้นบ้าน ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อจัดการเรียนการสอนและ ระเบียบวิธีการวิจัยทางด้าน นาฏศิลป์ให้สอดคล้องกับสภาพ สังคม วัฒนธรรมเศรษฐกิจของ ชุมชนท้องถิ่น	✓			✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓

ตาราง 10 (ต่อ)

การเรียนรู้ระดับหลักสูตร (PLOs)	คุณธรรม จริยธรรม ผลลัพธ์		ความรู้		ทักษะทาง ปัญญา		ทักษะ ความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคล และความ รับผิดชอบ		ทักษะการ วิเคราะห์เชิง ตัวเลข การ สื่อสารและ การใช้ เทคโนโลยี สารสนเทศ		ด้านวิถีวิทยาการ จัดการเรียนรู้													
	1.2	1.3	1.4	2.1	2.2	2.3	2.4	2.5	3.1	3.2	3.3	4.1	4.2	4.3	4.4	5.1	5.2	5.3	6.1	6.2	6.3	6.4	6.5	
PLO4: บูรณาการและสร้างสรรค์ ผลงานทางนฏศิลป์เพื่อพัฒนา ท้องถิ่นด้านการศึกษาสุขภาพกาย สุขภาพจิตสังคม วัฒนธรรม เศรษฐกิจสิ่งแวดล้อมได้อย่างมี ระบบ	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
PLO5: ใช้ทักษะการสื่อสารการ คำนวณ การคิดวิเคราะห์ ทำงาน ร่วมกับชุมชนท้องถิ่นได้อย่างมี ประสิทธิภาพตามบทบาทและ	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓

ตาราง 10 (ต่อ)

การเรียนรู้ระดับหลักสูตร(PLOs)	คุณธรรม จริยธรรม ผลลัพธ์	ความรู้	ทักษะทาง ปัญญา	ทักษะ ความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคล และความ รับผิดชอบ	ทักษะการ วิเคราะห์เชิง ตัวเลข การ สื่อสารและ การใช้ เทคโนโลยี สารสนเทศ	ด้านวิถีวิทยาการ จัดการเรียนรู้
	1.1 1.2 1.3 1.4	2.1 2.2 2.3 2.4	3.1 3.2 3.3 3.4	4.1 4.2 4.3 4.4	5.1 5.2 5.3 5.4	6.1 6.2 6.3 6.4 6.5
หน้าที่ของครุศึกษาศิลป์เพื่อ การพัฒนาท้องถิ่นได้อย่าง เหมาะสมและยอมรับในความ แตกต่างระหว่างบุคคลในชุมชน ท้องถิ่น	✓ ✓ ✓ ✓	✓ ✓ ✓ ✓	✓ ✓ ✓ ✓	✓ ✓ ✓ ✓	✓ ✓ ✓ ✓	✓ ✓ ✓ ✓
PLO6: ปฏิบัติการสอนโดยยึด หลักการและจรรยาบรรณวิชาชีพ ครูได้ถูกต้องตามหลักของหลัก วิชาชีพครู						

ขั้นตอนที่ 6 วิเคราะห์ความสอดคล้องของ PLOs กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
 ตาราง 11 ความสอดคล้องของ PLOs กับวิสัยทัศน์ พันธกิจและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่สำคัญ

	PLO1	PLO2	PLO3	PLO4	PLO5	PLO6
ระดับมหาวิทยาลัย :						
วิสัยทัศน์: เป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำระดับโลกในภาคการผลิตและพัฒนาครูและเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น	✓	✓	✓	✓	✓	✓
พันธกิจ 1. เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจของวิชาชีพครูผลิตและพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพและมาตรฐานที่เหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูง	✓	✓	✓	✓	✓	✓
พันธกิจ 2. ผลิิตบัณฑิตให้มีคุณภาพและมาตรฐานวิชาชีพ ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน	✓	✓	✓	✓	✓	✓
พันธกิจ 3. สร้างและถ่ายทอดองค์ความรู้และนวัตกรรมที่มีคุณภาพ ด้วยภารกิจและ การบริการวิชาการเพื่อสนับสนุนการพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน นำแนวพระราชดำริ	✓	✓	✓	✓	✓	✓
พันธกิจ 4. เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในคุณค่าความล้ำลึกและความภูมิใจในศิลปะและวัฒนธรรมของท้องถิ่นและของชาติ	✓	✓	✓	✓	✓	✓
พันธกิจ 5. พัฒนาระบบบริหารจัดการของมหาวิทยาลัยให้มีประสิทธิภาพ โดยยึดหลักธรรมาภิบาลและการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี	✓	✓	✓	✓	✓	✓
อัตลักษณ์นิสิต: บัณฑิตมีทักษะชีวิตจิตสาธารณะและผู้นำ						✓

ตาราง 11 (ต่อ)

	PLO1	PLO2	PLO3	PLO4	PLO5	PLO6
ปรัชญาการศึกษา: การศึกษาเป็นหัวใจของการพัฒนาท้องถิ่น			✓	✓	✓	✓
ระดับคณะ						
วิสัยทัศน์ : คณะครุศาสตร์เป็นคณะชั้นนำระดับประเทศในการผลิตและพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น				✓	✓	✓
พันธกิจ: 1. ผลิตบัณฑิตและพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามมาตรฐานบัณฑิตศึกษาระดับมหาวิทยาลัย โดยร่วมมือกับแหล่งฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูและเครือข่ายการเรียนรู้ในชุมชนเพื่อการเป็นพลเมืองไทยและพลโลกที่ดี				✓	✓	✓
พันธกิจ: 2. ส่งเสริมและพัฒนาคณาจารย์ให้มีศักยภาพในการเป็นคณาจารย์คณะครุศาสตร์ที่สามารถ ทั้งในการผลิตบัณฑิตทางการบริการชุมชนและสังคม อย่างสอดคล้องกับความต้องการของวิทยากรทางการศึกษา				✓	✓	✓
พันธกิจ: 3. สนับสนุนและส่งเสริมการทำวิจัยเพื่อการพัฒนาองค์ความรู้ทางการศึกษาที่สอดคล้องกับความสามารถและความต้องการของท้องถิ่นที่จะนำไปใช้ป็นองค์ความรู้ที่เกิดประโยชน์				✓		

ตาราง 11 (ต่อ)

	PLO1	PLO2	PLO3	PLO4	PLO5	PLO6
<p>พันธกิจ: 4. ส่งเสริมคณาจารย์และผู้อยู่เรียนได้แสดงออกซึ่งประเพณีและการสืบสานวัฒนธรรมไทยและท้องถิ่นที่ผู้เป็นคณาจารย์มีส่วนร่วมและการแสดงออกรวมทั้งการสนองการดำเนินงานชีวิตในแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงและโครงการพระราชดำริเพื่อประโยชน์ของชุมชนและสังคม</p>	✓	✓			✓	✓
<p>พันธกิจ: 5. สร้างระบบบริหารจัดการที่มีคุณภาพ ยึดกระบวนการมีส่วนร่วมธรรมาภิบาล การกระจายอำนาจหน้าที่ วางระบบการบริหารโดยยึดแนวทางประกันคุณภาพการศึกษา</p>					✓	✓
<p>อัตลักษณ์นิสิต: เป็นคนดี มีทักษะชีวิตจิตสาธารณะ</p>	✓	✓	✓	✓	✓	✓
<p>ปรัชญาการศึกษา: คนเป็นพลังสร้างชาติ ศุภศาสตร์สร้างคุณแก่ คนดี</p>	✓	✓	✓	✓	✓	✓
<p>ระดับหลักสูตร</p>						
<p>วิสัยทัศน์ : เป็นหลักสูตรชั้นนำระดับโลกในการผลิตและพัฒนาคนสู่ศตวรรษที่ 21 เพื่อพัฒนาท้องถิ่น</p>					✓	✓
<p>พันธกิจ: 1. พัฒนาระบบนิเทศน์ให้มีความรู้ ทักษะเจตคติ คุณธรรมจริยธรรมความสามารถทางด้านภูมิศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นด้านการศึกษาสุขภาพ สุขภาพจิตสังคม วัฒนธรรมเศรษฐกิจสิ่งแวดล้อม</p>	✓	✓	✓	✓	✓	✓

ตาราง 11 (ต่อ)

	PLO1	PLO2	PLO3	PLO4	PLO5	PLO6
พันธกิจ: 2. ใช้หลักการบูรณาการให้สังคม ท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น					✓	
พันธกิจ: 3. ศึกษาบริบทเชิงพื้นที่ เพื่อวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการในการพัฒนาท้องถิ่นจากทุกภาคส่วนเข้าการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานแบบมีส่วนร่วมแบบบูรณาการใช้ Soft power เพื่อการเปลี่ยนแปลงและสร้างอิทธิพลต่อความคิดของสังคมและประชาชน เพื่อให้เกิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ สร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจด้านคุณค่าทางศิลปวัฒนธรรมให้กับชุมชนท้องถิ่นเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิตแก่คนในชุมชนท้องถิ่น			✓	✓		✓
พันธกิจ: 4. เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในคุณค่าความล้ำลึกและความภูมิใจในนาฏศิลป์ และศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นของชาติ			✓	✓	✓	✓
อัตลักษณ์นิสิต: เป็นคนเก่งคนดี มีวินัย มีน้ำใจมีทักษะการปัญหาพร้อมพัฒนาท้องถิ่น	✓	✓	✓	✓	✓	✓
ปรัชญาการศึกษา: อนุรักษ์ สืบสานสร้างสรรค์งานนาฏศิลป์เพื่อพัฒนาท้องถิ่นให้ยั่งยืน					✓	✓
ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย						
1. มีความรู้ความสามารถด้านนาฏศิลป์		✓				
2. สามารถประยุกต์ใช้องค์ความรู้ในการปฏิบัติงานได้อย่างสอดคล้องกับสภาพสังคม วัฒนธรรมเศรษฐกิจของชุมชนท้องถิ่น					✓	

ตาราง 11 (ต่อ)

	PLO1	PLO2	PLO3	PLO4	PLO5	PLO6
3. มีความรู้ความสามารถในการจัดการเรียนการสอนและการพัฒนาหลักสูตรนิติศิลป์			✓	✓	✓	✓
4. มีความรู้ด้านระเบียบวิธีการวิจัยในวิชานิติศิลป์และสามารถสร้างสรรค์ผลงานทางนิติศิลป์เพื่ออนุรักษ์ ส่งเสริมเผยแพร่นิติศิลป์และวัฒนธรรมในท้องถิ่น				✓		✓
5. มีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้พร้อมที่จะประกอบวิชาชีพครูอย่างมีคุณภาพและเป็นไปตามสมรรถนะและมาตรฐานวิชาชีพครู						✓
6. มีความสามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยีเพื่อการจัดการเรียนการสอนและบูรณาการความรู้ในกลุ่มสาระนิติศิลป์กับด้านสุขภาพจิตพัฒนาวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นเศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อม			✓			✓
7. มีทักษะการเรียนรู้ด้านนวัตกรรมการศึกษา			✓			
8. มีความรู้ มีทักษะการสื่อสารการคำนวณ การคิดวิเคราะห์					✓	
8. มีทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ รู้เท่าทันสื่อ ฉลาดในการสื่อสารและสามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นได้			✓		✓	
9. มีความรู้ด้านแนวคิด ทฤษฎีทางนิติศิลป์คิดพัฒนาวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น						✓

ตาราง 11 (ต่อ)

	PLO1	PLO2	PLO3	PLO4	PLO5	PLO6
10. ประยุกต์และบูรณาการณใช้ทฤษฎีทางนวัตศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นในมิติด้านการศึกษาสุขภาพกาย สุขภาพจิตสังคม วัฒนธรรมเศรษฐกิจสิ่งแวดล้อมและประชาธิปไตย				√		√
11. มีทักษะที่ดีในการปฏิบัติเกี่ยวกับสุขภาพและถ่ายทอดความรู้ทางนวัตศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น		√				
12. ใช้หลักการมีส่วนร่วมในการบูรณาการองค์ความรู้นวัตศิลป์เพื่อให้เกิด Soft power เพื่อพัฒนาท้องถิ่นมิติด้านการศึกษาสุขภาพกาย สุขภาพจิต						√

ขั้นตอนที่ 7 ทำ Mapping รายวิชา

Mapping ระหว่าง PLOs กับรายวิชา

● ความรับผิดชอบหลัก

○ ความรับผิดชอบรอง

ตาราง 12 Mapping ระหว่าง PLOs กับรายวิชา

รหัสวิชา	ชื่อวิชา	จำนวน หน่วยกิต	ผลลัพธ์การเรียนรู้ระดับหลักสูตร (PLOs)					
			PLO1	PLO2	PLO3	PLO4	PLO5	PLO6
DAL 1101	พื้นฐานนาฏศิลป์ไทย	3(2-2-5)	●	●	○	○	○	○
DAL 1102	บทบาทนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น	3(2-2-5)			○	○	○	○
DAL 1302	นาฏศิลป์ไทยพื้นเมือง	3(2-2-5)	●	●		○	○	○
DAL 1303	การละเล่นประเพณี ศิลปวัฒนธรรมชุมชนท้องถิ่น	3(2-2-5)		●		○	○	○
DAL 1601	การออกแบบและสร้างสรรค์เครื่องแต่งกายใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น	3(2-2-5)					○	●
DAL 1701	ความรู้พื้นฐานด้านการพัฒนาท้องถิ่น	3(2-2-5)	●	●			○	○
DAL 2301	การออกแบบสื่อการสอนด้วยเทคโนโลยีสำหรับครูนาฏศิลป์เพื่อการ พัฒนาท้องถิ่น	3(2-2-5)			●		○	○
DAL 2302	การวิจัยทางด้านการสอนนาฏศิลป์เพื่อชุมชนท้องถิ่น	3(2-2-5)					●	○
DAL 2303	การจัดการเรียนรู้ทางด้านนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น	3(2-2-5)					○	●
DAL 2401	นาฏศิลป์ร่วมสมัยกับการพัฒนาท้องถิ่น	3(2-2-5)		○			○	●

ตาราง 12 (ต่อ)

รหัสวิชา	ชื่อวิชา	จำนวน หน่วยกิต	ผลลัพธ์การเรียนรู้ระดับหลักสูตร(PLOs)					
			PLO1	PLO2	PLO3	PLO4	PLO5	PLO6
DAL 2601	การบูรณาการนาฏศิลป์ร่วมกับท้องถิ่น	3(2-2-5)				○		●
DAL 2602	นาฏยประดิษฐ์เพื่อเศรษฐกิจสร้างสรรค์ในสังคมและท้องถิ่น	3(2-2-5)				●		○
DAL 3301	นาฏยศิลป์บำบัด	3(2-2-5)	○					●
DAL 3302	โครงการนารวิจัยและพัฒนานวัตกรรมการเรียนรู้เพื่อชุมชนท้องถิ่น	3(2-2-5)			○	●		○
DAL 3303	ความเป็นผู้นำเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น	3(2-2-5)			○			●
DAL 3305	ภาษาพื้นเมืองสำหรับศุนาฏยศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น	3(2-2-5)						●
DAL 3306	การประยุกต์ใช้ดิจิทัลเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น	3(2-2-5)			●			○
DAL 3501	การจัดการวัฒนธรรมในชุมชนท้องถิ่น	3(2-2-5)						●
DAL 3505	การบริหารจัดการการแสดงในชุมชนท้องถิ่น	3(2-2-5)				○		●
DAL 3901	สัมมนาทางด้านนาฏยศิลป์กับการพัฒนาท้องถิ่น	3(2-2-5)	○	○				●
DAL 3902	นาฏยนิพนธ์เพื่อชุมชนท้องถิ่น	3(2-2-5)	○	○		●		○
DAL 4701	นาฏยศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น	3(2-2-5)			○			○
								●
								○

Mappingระหว่างกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ 5 ด้านกับรายวิชา

- ความรับผิดชอบหลัก ○ ความรับผิดชอบรอง

ตาราง 13 Mapping ระหว่างกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ 5 ด้านกับรายวิชา

รายวิชา	1.คุณธรรม จริยธรรม					2.ความรู้					3.ทักษะทาง ปัญญา					4.ทักษะ ความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคลและ ความรับผิดชอบ					5.ทักษะการ วิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการ ใช้เทคโนโลยี					6.วิถีทางการจัดการ เรียนรู้				
	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5					
กลุ่มวิชาเอก																														
DAL 1101 พื้นฐานนาฏศิลป์ไทย	●	○		●	●	●	●	○	●	●	○	●		●	●	●	●	●	●	●	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○
DAL 1102 นาฏศิลป์บำบัด	●			○	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●
DAL 1301 ความรู้พื้นฐานด้าน การพัฒมาท้องถิ่น	●	●	○	●	●	●	●	●	●	●	●	●	○	●	●	●	●	●	●	●	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○
DAL 1302 นาฏศิลป์พื้นเมือง	●			●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●
DAL 1303 การละเล่นประเพณี ศิลปวัฒนธรรมชุมชน ท้องถิ่น				○	●	○	●	●	●	●	●	●	●	●	●	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○

ตาราง 13 (ต่อ)

รายวิชา	1.คุณธรรม จริยธรรม					2.ความรู้					3.ทักษะทาง ปัญญา					4.ทักษะ ความสัมพันธ์ และความรับผิดชอบ					5.ทักษะการ วิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการ ใช้เทคโนโลยี					6.วิถีทางการจัดการ เรียนรู้				
	1	2	3	4	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	1	2	3	4	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5		
กลุ่มวิชาเอก	1	2	3	4	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	1	2	3	4	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5		
DAL 1601 การออกแบบและ สร้างสรรค์เครื่องแต่งกาย โดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●		
DAL 2301 การออกแบบสื่อการสอน ด้วยเทคโนโลยีสำหรับครู นักคิดไปเพื่อ การ พัฒนาท้องถิ่น	●																													
DAL 2302 การวิจัยทางด้านการสอน นักคิดไปเพื่อชุมชน ท้องถิ่น	○																													
DAL 2401 นักคิดไปร่วมสมัยกับ การพัฒนาท้องถิ่น	○																													

ตาราง 13 (ต่อ)

รายวิชา	1.คุณธรรม จริยธรรม					2.ความรู้					3.ทักษะทาง ปัญญา					4.ทักษะ ความสัมพันธ์ และความรับผิดชอบ					5.ทักษะการ วิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการ ใช้เทคโนโลยี					6.วิถีทางการจัดการ เรียนรู้				
	1	2	3	4	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	
กลุ่มวิชาเอก	1	2	3	4	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	
DAL 2601 การบูรณาการนาฏศิลป์ ร่วมกับท้องถิ่น	●	○	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	○	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	○	○	
DAL 2602 นาฏยประดิษฐ์เพื่อ เศรษฐกิจสร้างสรรค์ใน สังคมและท้องถิ่น	○	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	○	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	○	○	
DAL 3301 บทบาทนาฏศิลป์เพื่อ การพัฒนาท้องถิ่น	●	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	
DAL 3302 โครงการการวิจัยและ พัฒนานวัตกรรม เรียนรู้เพื่อชุมชนท้องถิ่น	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	
DAL 3303 ความเป็นผู้รู้ การพัฒนาท้องถิ่น	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	○	○	

ตาราง 13 (ต่อ)

รายวิชา	1.คุณธรรม จริยธรรม					2.ความรู้					3.ทักษะทาง ปัญญา					4.ทักษะ ความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคลและ ความรับผิดชอบ					5.ทักษะการ วิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการ ใช้เทคโนโลยี					6.วิถีทางการจัดการ เรียนรู้													
	1	2	3	4	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5										
กลุ่มวิชาเอก	1	2	3	4	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5					
DAL 3304 การจัดการวัฒนธรรมใน ชุมชนท้องถิ่น	●	○	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	○	●	●	●	●	○	●	●	●
DAL 3305 ภาษาพื้นเมืองสำหรับครู นักศิลป์เพื่อ การพัฒนาท้องถิ่น										●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	○	●	●	●
DAL 3306 การประยุกต์ใช้ดิจิทัลเพื่อ การพัฒนาท้องถิ่น	●									●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	○	●	●	●
DAL 3505 การบริหารจัดการ การแสดงในชุมชนท้องถิ่น	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	○	●	●	●
DAL 3901 สัมมนาทางด้านภูมิศิลป์ กับการพัฒนาท้องถิ่น	●									●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	○	●	●	●

ตาราง 13 (ต่อ)

รายวิชา	1.คุณธรรม จริยธรรม					2.ความรู้					3.ทักษะทาง ปัญญา					4.ทักษะ ความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคลและ ความร่วมมือ ในสังคม					5.ทักษะการ วิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการ ใช้เทคโนโลยี					6.วิถีทางการจัดการ เรียนรู้				
	1	2	3	4	1	2	3	4	5	1	2	3	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5			
กลุ่มวิชาเอก																														
DAL 3902 ญาณนิพนธ์เพื่อชุมชน ท้องถิ่น	●		●	●	●	●	●	●	●	●	○	●	●	●	●	●	●	●	●	○	●	●	○	●	●	●	●			
DAL 4701 ภูมิศิลป์เพื่อการพัฒนา ท้องถิ่น	●			○	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	○	●	●	●	●			

ผลการเรียนรู้ของหลักสูตรกลยุทธ์การจัดการศึกษาและวิถีการประเมินผล

1. การพัฒนาคุณลักษณะพิเศษของผู้เรียน

ตาราง 14 การพัฒนาคุณลักษณะพิเศษของผู้เรียน

คุณลักษณะพิเศษ

กลยุทธ์หรือกิจกรรมของผู้เรียน

1. ด้านคุณธรรมจริยธรรม

มีคุณธรรมจริยธรรมรู้จัก รับผิดชอบต่อหน้าที่ของตนเองและสังคม รวมถึงจรรยาบรรณในวิชาชีพ

1. ทุกรายวิชา มีการสอดแทรกคุณธรรมจริยธรรมและจรรยาบรรณในวิชาชีพ โดยให้ความรู้ถึงผลกระทบต่อ สังคมและข้อกฎหมายในการละเมิดลิขสิทธิ์ทางปัญญาในการคัดลอกผลงานวิชาการส่งเสริมให้ผู้เรียนทำกิจกรรมในชั้นเรียนและเข้าร่วมกิจกรรม โครงการของชมรมหลักสูตรมหาวิทยาลัยได้มีการจัดขึ้นเพื่อฝึกด้านความรับผิดชอบตนเองและสังคมรวมถึงการนำความรู้ด้านการจัดการเรียนการสอน นวัตกรรมไปประยุกต์ใช้อย่างเหมาะสม

2. ด้านความรู้ความสามารถ

มีความรู้ความสามารถทั้งทฤษฎี ปฏิบัติและจัดการเรียนการสอนด้าน นวัตกรรมไทย นวัตกรรมที่บ้านนวัตกรรมพัฒนา นวัตกรรมภูมิปัญญาท้องถิ่นได้อย่างถูกต้องตามหลักวิชาการทางนวัตกรรมที่ท้องถิ่นแต่ละบริบทของพื้นที่

2. กำหนดให้มีรายวิชาที่ผู้เรียนต้องเรียนรู้ทั้งทฤษฎี ปฏิบัติและกระบวนการจัดการเรียนการสอนทั้งนวัตศิลป์ไทย นวัตศิลป์พื้นบ้าน นวัตกรรมท้องถิ่นศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น

คุณลักษณะพิเศษ

กลยุทธ์หรือกิจกรรมของผู้เรียน

<p>3. ทักษะทางปัญญา
มีทักษะในการบูรณาการและสร้างสรรค์ความรู้ด้านนาฏศิลป์เพื่อพัฒนาท้องถิ่นด้านการศึกษาสุขภาพกาย สุขภาพจิตสังคม วัฒนธรรม เศรษฐกิจสิ่งแวดล้อมเพื่ออนุรักษ์ ส่งเสริมเผยแพร่องค์ความรู้ด้านนาฏศิลป์</p>	3. กำหนดให้มีรายวิชาที่ผู้เรียนต้องบูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่นและสร้างสรรค์ผลงานทางวิชาการที่เกิดจากกรณีวิเคราะห์ สังเคราะห์องค์ความรู้ด้านนาฏศิลป์ในรูปแบบของงานวิจัยทางการศึกษาและวิจัยสร้างสรรค์
<p>4. ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ
มีทักษะการสื่อสารใช้หลักการมีส่วนร่วมในการบูรณาการองค์ความรู้ นาฏศิลป์เพื่อให้เกิด Soft power ในการพัฒนาท้องถิ่นด้านการศึกษา สุขภาพกาย สุขภาพจิตสังคม วัฒนธรรมเศรษฐกิจสิ่งแวดล้อมรวมถึงสามารถทำงานร่วมกับชุมชนท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพตามบทบาทและหน้าที่ของคณาภคศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นได้อย่างเหมาะสมและยอมรับในความแตกต่างระหว่างบุคคลในชุมชนท้องถิ่น</p>	4. กำหนดให้มีกิจกรรมเสริมหลักสูตรและรายวิชาที่ผู้เรียนลงพื้นที่ชุมชนท้องถิ่นเพื่อฝึกประสบการณ์ให้ผู้เรียนมีความสามารถในการทำงานร่วมกับชุมชนท้องถิ่นและนำองค์ความรู้ด้านนาฏศิลป์ไปบูรณาการกับศิลปวัฒนธรรมในท้องถิ่น
<p>5. ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ
ด้านวิถีวิทยาการจัดการเรียนรู้ มีทักษะในการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีเพื่อจัดการเรียนการสอนการวิจัยทางนาฏศิลป์ให้สอดคล้องกับสภาพสังคม เศรษฐกิจของชุมชนท้องถิ่น</p>	5. กำหนดให้มีรายวิชาการออกแบบและการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีด้านนาฏศิลป์เพื่อจัดการเรียนการสอนการวิจัยทางนาฏศิลป์ให้สอดคล้องกับสภาพสังคม วัฒนธรรม เศรษฐกิจของชุมชนท้องถิ่น

2. การพัฒนาผลการเรียนรู้ในแต่ละด้าน

1. คุณธรรมจริยธรรม

1.1 ผลการเรียนรู้ด้านคุณธรรมจริยธรรม

1) รัก ศรัทธาและมีความภูมิใจในวิชาชีพครูมีอุดมการณ์ มีจิตวิญญาณ ความเป็นครูตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู

2) มีจิตสาธารณะ จิตอาสา มีความอดทนอดกลั้นเสียสละ รับผิดชอบและซื่อสัตย์ ทั้งด้านวิชาการและวิชาชีพต่องานที่ได้รับมอบหมาย พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์ ครอบครัว สังคมและประเทศชาติ

3) มีค่านิยมและคุณลักษณะเป็นประชาธิปไตย คือให้เกียรติผู้อื่นเคารพสิทธิและมีความสามัคคี สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ราบรื่นใช้ปัญญาและเหตุผลตัดสินใจในการดำเนินชีวิต

4) มีความกล้าหาญและแสดงออกทางคุณธรรมจริยธรรม สามารถพิจารณาบริหารจัดการและแก้ปัญหาด้วยคุณธรรมจริยธรรมให้ถูกต้องเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมการทำงานในสังคม โดยอาศัยหลักการเหตุผลและใช้ดุลยพินิจมีบรรทัดฐานทางสังคมที่ดีในการช่วยเหลือผู้อื่นและทำตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม มีจิตสำนึกและตระหนักรู้ในการธำรงความโปร่งใสของสังคมและประเทศชาติ ไม่เห็นด้วยกับการทุจริตคอร์รัปชันและความไม่ถูกต้องไม่ใช่ข้อมูลทางวิชาการในทางมิชอบ หรือการคัดลอกผลงานทางวิชาการที่ผิดจริยธรรม

1.2 กลยุทธ์การสอนที่ใช้พัฒนาการเรียนรู้ด้านคุณธรรมจริยธรรม

1) การวิเคราะห์ด้วยเหตุและผลในประเด็นจรรยาบรรณวิชาชีพครูวิกฤตด้านคุณธรรมจริยธรรมของสังคม

2) การเรียนรู้โดยการปฏิสัมพันธ์เชิงปฏิบัติการ (Interactive Action Learning)

3) การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมความเป็นครูในหลักสูตร

4) การใช้กรณีศึกษา (Case Study)

1.3 กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านคุณธรรมจริยธรรม

1) วัดและประเมินจากผลการวิเคราะห์ด้วยเหตุและผล

2) วัดและประเมินจากกลุ่มเพื่อน

3) วัดและประเมินจากกรณีศึกษา

4) วัดและประเมินจากการร่วมกิจกรรมเสริมความเป็นครูตลอดหลักสูตร

2. ความรู้

2.1 ผลการเรียนรู้ด้านความรู้

1) มีความรอบรู้ในหลักการแนวคิด ทฤษฎีเนื้อหาสาระด้านวิชาชีพของครู อาทิ คุณธรรมจริยธรรมจรรยาบรรณ ค่านิยมของครูปรัชญาความเป็นครูจิตวิญญาณครูจิตวิทยา พัฒนาการจิตวิทยาการเรียนรู้ จิตวิทยาสำหรับครูเพื่อจัดการเรียนรู้และช่วยเหลือแก้ไขปัญหา ส่งเสริมและการพัฒนาผู้เรียนและมีวิทยาการการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมเพื่อการวัดประเมินผลการศึกษาการพัฒนานวัตกรรมและการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน สามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารสำหรับครูมีทักษะการสอนและการนิเทศ ทักษะเทคโนโลยีและดิจิทัล ทักษะการทำงานวิจัยและวัดประเมินทักษะการร่วมมือสร้างสรรค์และทักษะศตวรรษที่ 21 มีความรู้ ความเข้าใจในการบูรณาการข้ามศาสตร์กับการปฏิบัติจริง อาทิ การบูรณาการการสอน (Technological Pedagogical Content Knowledge: TPACK) การสอนแบบบูรณาการความรู้ ทางวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี กระบวนการทางวิศวกรรมและคณิตศาสตร์ (Science Technology Engineering and Mathematics Education: STEM) ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community: PLC) และมีความรู้ในการประยุกต์ใช้

2) มีความรอบรู้ในหลักการแนวคิด ทฤษฎีเนื้อหาวิชาที่สอนสามารถ วิเคราะห์องค์ความรู้ จัดเนื้อหาวิชาได้เหมาะสม มีความสามารถในการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการ พัฒนาผู้เรียนติดตามความก้าวหน้าด้านวิทยาการการศึกษายู่เสมอ

3) มีความรู้ ความเข้าใจในการใช้ชีวิตของตนเองชุมชนและโลกเข้าใจความแตกต่างทางวัฒนธรรม สามารถปรับตัวให้เท่าทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสามารถ ประยุกต์ใช้แนวคิดปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตพัฒนาตนพัฒนางานและพัฒนา ผู้เรียน

4) มีความรู้และความสามารถด้านการสื่อสารทั้งการใช้ภาษาไทยและ ภาษาอังกฤษตามมาตรฐาน

5) ตระหนักรู้เห็นคุณค่าสามารถนำศาสตร์พระราชามาประยุกต์ใช้ในการ พัฒนาตนพัฒนาผู้เรียนพัฒนางานและพัฒนาชุมชนให้ยั่งยืน

2.2 กลยุทธ์การสอนที่ใช้พัฒนาการเรียนรู้ด้านความรู้

ด้านความรู้ใช้กลยุทธ์การจัดการเรียนรู้ การสร้างแรงบันดาลใจการถ่ายทอด ความรู้และส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสุข โดยใช้ศาสตร์การสอนเทคนิคการสอนโดยนำสื่อเทคโนโลยี มาใช้ในการจัดการเรียนรู้ ผ่านรูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย มีความเหมาะสมกับสาระ วิชาและความแตกต่างของผู้เรียนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ บูรณาการประยุกต์ใช้ความรู้ข้าม

ศาสตร์ ข้ามวัฒนธรรมในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เกิดผล การเรียนรู้ตามมาตรฐาน
คุณวุฒิ โดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้เช่น

- 1) การเรียนรู้แบบกรณีศึกษา
- 2) การเรียนรู้แบบกระจายอำนาจ
- 3) การเรียนรู้แบบสืบสอบความรู้ (5Es)
- 4) เรียนรู้แบบร่วมมือ
- 5) การบรรยายเชิงปฏิสัมพันธ์
- 6) การเรียนรู้โดยการปฏิบัติงานจริงโดยใช้การบูรณาการ
- 7) การเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีสร้างสรรค์นิยม (Constructivism)
- 8) การเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์
- 9) เรียนรู้แบบบูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัล
- 10) การเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน
- 11) การเรียนรู้โดยการใช้โครงงานเป็นฐาน
- 12) การเรียนรู้โดยการใช้การวิจัยเป็นฐาน
- 13) การเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน
- 14) การเรียนรู้เชิงผลิตภาพ
- 15) เรียนรู้โดยวิธี สเครติส
- 16) การเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง
- 17) การเรียนรู้โดยอาศัยประสบการณ์

2.3 กลยุทธ์การประเมินด้านทักษะการเรียนรู้ด้านความรู้

การออกแบบวิธีการวัดและประเมินมีวิธีการที่หลากหลาย ทั้งการประเมินตามสภาพจริงให้สอดคล้องกับกิจกรรมเนื้อหาและบริบทรายวิชาโดยการวัดและประเมินผลมีเป้าหมายเพื่อใช้ในการตัดสินผลการเรียนการสอนปรับปรุงพัฒนาผู้เรียนและผู้เรียนสามารถประเมินความรู้ทั้งด้านวิชาการและวิชาชีพได้ด้วยตนเองและสามารถนำข้อมูลการวัดผลไปใช้ในการส่งเสริมพัฒนาผู้เรียนในการประกอบอาชีพเมื่อสำเร็จการศึกษาโดยมีวิธีการประเมินผลการเรียนรู้ตามมาตรฐานคุณวุฒิการจัดการเรียนรู้ คือ 1) การสังเกต 2) การประเมินโดยผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเช่นเพื่อนพ่อแม่ ผู้ปกครองชุมชนท้องถิ่น 3) การประเมินแบบกรณีศึกษา 4) การใช้แบบวัดทางจิตวิทยา 5) การทดสอบความรู้ด้านทฤษฎี 6) การวัดผลแบบปฏิบัติ 7) การวิเคราะห์แบบวิชาชีพวิธี 8) การสะท้อนคิดของผู้เรียน

3. ทักษะทางปัญญา

3.1 ผลการเรียนรู้ด้านทักษะทางปัญญา

1) คิด วิเคราะห์ ค้นหาและประเมินข้อมูลสื่อสารสนเทศจากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย สามารถเผชิญและปรับตัวให้เท่าทันกับการเปลี่ยนแปลงในโลกยุคดิจิทัลเทคโนโลยี และโลกแห่งอนาคตมีทักษะสร้างสรรค์ในการประยุกต์ใช้ สามารถแก้ปัญหาและพัฒนางานได้ โดยใช้ความรู้ทั้งทฤษฎีและปฏิบัติ ตามค่านิยมแนวคิดนโยบายและยุทธศาสตร์ชาติ

2) เป็นผู้นำทางปัญญามีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการพัฒนางาน มีความเข้มแข็งและกล้าหาญทางจริยธรรม มีภาวะความเป็นผู้นำ สามารถถ่ายทอดองค์ความรู้แก่ผู้เรียนสถานศึกษาชุมชนและสังคมอย่างสร้างสรรค์

3) สร้างงานวิจัยและนวัตกรรมเพื่อประยุกต์ใช้องค์ความรู้ในการพัฒนาผู้เรียนและสามารถถ่ายทอดความรู้แก่ชุมชนและสังคม

3.2 กลยุทธ์การสอนที่ใช้พัฒนาทักษะทางปัญญา

1) การวิเคราะห์ด้วยเหตุและผลอย่างเท่าทันทางวิชาการวิชาชีพ ข้อเท็จจริง และประเมินข้อมูล สื่อ สารสนเทศจากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย มีความตระหนักรู้ สามารถเผชิญ การเปลี่ยนแปลงในโลกยุคดิจิทัลเทคโนโลยีข้ามแพลตฟอร์ม (Platform) และโลกอนาคตโดยใช้ความรู้ หลักการทางทฤษฎีและปฏิบัติ ตามนโยบายและยุทธศาสตร์ชาติ

2) การเรียนรู้โดยการปฏิสัมพันธ์เชิงปฏิบัติการ

3) การสืบค้นรวบรวม วิเคราะห์ สังเคราะห์ ประยุกต์ใช้และสรุปประเด็น ในการแก้ปัญหาและพัฒนางานได้อย่างสร้างสรรค์

3.3 กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านทักษะทางปัญญา

1) วัดและประเมินวิชาการวิชาชีพจากผลการวิเคราะห์ด้วยเหตุและผล

2) วัดผลและประเมินผลจากกลุ่มเพื่อน

3) วัดผลและประเมินจากผลงานกรณีศึกษา

4. ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

4.1 การเรียนรู้ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

1) รับรู้และเข้าใจอารมณ์ความรู้สึกของผู้อื่นมีความคิดเชิงบวก

2) ทำงานเป็นทีมร่วมกับผู้อื่นมีภาวะความเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี มีความรับผิดชอบต่อส่วนรวมทั้งด้านเศรษฐกิจสังคมและสิ่งแวดล้อม มีสัมพันธภาพที่ดีกับผู้เรียน ผู้ร่วมงานผู้ปกครองและคนในชุมชน

3) มีความรับผิดชอบต่อน้ำที่ตนเองผู้เรียนผู้ร่วมงานและส่วนรวม สามารถแก้ปัญหาและช่วยเหลือตนเองและผู้อื่นได้

4) มีภาวะความเป็นผู้นำทั้งด้านวิชาการและวิชาชีพ ตระหนักถึงหลัก จริยธรรม มีความสร้างสรรค์ในการถ่ายทอดองค์ความรู้แก่ผู้เรียนสถานศึกษาชุมชนและสังคม

4.2 กลยุทธ์การสอนที่สร้างทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความ รับผิดชอบ

- 1) การเรียนแบบมีส่วนร่วมปฏิบัติการ
- 2) การเป็นผู้นำแบบมีส่วนร่วม
- 3) การให้ความคิดเห็นและการรับฟังความเห็นของผู้อื่น
- 4) การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมความเป็นครู

4.3 กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและ ความรับผิดชอบ

- 1) วัดและประเมินจากผลการเรียนแบบมีส่วนร่วม
- 2) วัดและประเมินจากผลการเป็นผู้นำ
- 3) วัดและประเมินจากผลการแสดงความคิดเห็นและการรับฟังความเห็น
- 4) วัดและประเมินจากการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมความเป็นครู

5. ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

5.1 ผลการเรียนรู้ด้านทักษะและการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและ การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

- 1) มีทักษะการวิเคราะห์ข้อมูลสถิติ การสังเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณและ เชิงคุณภาพ
- 2) มีทักษะการสื่อสารกับผู้เรียนพ่อแม่ผู้ปกครองบุคคลในชุมชนและ สังคม
- 3) ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการสืบค้นข้อมูลหรือความรู้จากแหล่ง การเรียนรู้ต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5.2 กลยุทธ์การสอนที่สร้างทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

1) การวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูลสารสนเทศ โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารทั้งเชิงสถิติหรือคณิตศาสตร์ ภาษาพูด หรือภาษาเขียนเกี่ยวกับวิชาที่สอนและงานครูที่รับผิดชอบ

2) การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่เหมาะสมกับกลุ่มผู้เรียน

3) การมีดุลยพินิจที่ดีในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ โปรแกรมสำเร็จรูปในการจัดการเรียนรู้ การทำงาน

5.3 กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยี

1) วัดและประเมินโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูล ทั้งเชิงสถิติหรือคณิตศาสตร์ ภาษาพูด หรือภาษาเขียนในวิชาที่สอน

2) วัดและประเมินโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่เหมาะสมกับกลุ่มผู้เรียน

3) ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ โปรแกรมสำเร็จรูปในการจัดการเรียนรู้และมีดุลยพินิจที่ดีในการสืบค้นข้อมูลและสารสนเทศและตระหนักถึงการละเมิดผลงานวิชาการ

6. ด้านวิถีวิทยาการจัดการเรียนรู้

6.1 ผลการเรียนรู้ด้านวิถีวิทยาการจัดการเรียนรู้

1) สามารถเลือกใช้ปรัชญาและแหล่งการเรียนรู้ในโรงเรียนและนอกโรงเรียนในการออกแบบสร้างหลักสูตรเนื้อหาสาระ กิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้สื่อและเทคโนโลยีการสื่อสารในการวัดและประเมินผู้เรียนที่แตกต่างกันได้อย่างเหมาะสมกับสภาพบริบทพื้นที่

2) สามารถนำความรู้ทางจิตวิทยาไปใช้ในการวิเคราะห์ผู้เรียนปกติและผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ ออกแบบเนื้อหา กิจกรรม การบริหารจัดการการช่วยเหลือ ที่ตอบสนองความต้องการของผู้เรียน

3) จัดกิจกรรมและออกแบบการจัดการเรียนรู้ ผ่านการลงมือปฏิบัติในสถานการณ์จริงส่งเสริมการใช้ความคิดด้านการจัดการ การเผชิญสถานการณ์ในการทำงานโดยบูรณาการการทำงานกับการเรียนรู้คุณธรรมจริยธรรม ประยุกต์ใช้ความรู้เพื่อป้องกันปัญหาและพัฒนาภายใต้ความซื่อสัตย์ สุจริตมีวินัยและรับผิดชอบต่อผู้เรียน

4) สร้างบรรยากาศและจัดสภาพแวดล้อมทั้งในและนอกสถานศึกษาเพื่อเป็นแหล่งวิทยาการการเรียนรู้ด้านเทคโนโลยี วัฒนธรรมและภูมิปัญญาที่มีความสามารถในการประสานงานและสร้างความร่วมมือกับทุกฝ่าย

5) สามารถจัดการเรียนการสอนด้านทักษะศตวรรษที่ 21 เช่น ทักษะการเรียนรู้ ทักษะการคิด ทักษะชีวิต ทักษะการทำงานแบบร่วมมือ ทักษะการใช้ภาษา ทักษะเทคโนโลยีและทักษะการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

6.2 กลยุทธ์การสอนที่ใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้ด้านวิถีวิทยาการจัดการเรียนรู้

1) การจัดการเรียนรู้อย่างสร้างสรรค์ทั้งรูปแบบที่เป็นทางการรูปแบบกึ่งทางการและรูปแบบไม่เป็นทางการ

2) การจัดการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษ ความสามารถปานกลางและผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ

3) การบูรณาการแนวคิด ทฤษฎีตามหลักการที่เกี่ยวข้องเพื่อพัฒนาหลักสูตรการวางแผนการเรียนรู้ การวัดผลประเมินผล การวิจัยในชั้นเรียนรวมถึงการวิจัยทางด้านการชุมชนท้องถิ่น

6.3 กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านวิถีวิทยาการจัดการเรียนรู้

1) วัดและประเมินความคิดสร้างสรรค์จากผลการจัดการเรียนรู้ ทั้งรูปแบบที่เป็นทางการกึ่งทางการและรูปแบบไม่เป็นทางการ

2) วัดและประเมินจากการจัดการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษ ความสามารถปานกลางและผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ

3) วัดและประเมินจากการบูรณาการหลักการแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องเพื่อพัฒนาหลักสูตรการวางแผนการเรียนรู้ การวัดผลประเมินผล การวิจัยในชั้นเรียน

ความคาดหวังของผลลัพธ์การเรียนรู้เมื่อสิ้นปีการศึกษา

ตาราง 15 ความคาดหวังของผลลัพธ์การเรียนรู้เมื่อสิ้นปีการศึกษา

ระดับชั้นปี	รายละเอียด
ชั้นปีที่ 1	PLO1 : ผู้เรียนสามารถอธิบาย วิเคราะห์และสังเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี องค์ความรู้ทางศิลปวิทยาไทย นาฏศิลป์พื้นบ้านศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นได้อย่างถูกต้องตามหลักวิชาการทางนาฏศิลป์
	PLO2 : ผู้เรียนสามารถปฏิบัติทำรำนาฏศิลป์ไทยและนาฏศิลป์พื้นบ้านนาฏศิลป์ท้องถิ่นได้อย่างถูกต้องตามหลักวิชาการนาฏศิลป์
ชั้นปีที่ 2	PLO3 : ผู้เรียนสามารถประยุกต์ใช้แนวคิด ทฤษฎีเทคโนโลยี องค์ความรู้ด้านนาฏศิลป์ไทย นาฏศิลป์พื้นบ้านศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อจัดการเรียนการสอนและระเบียบวิธีการวิจัยทางด้านนาฏศิลป์ให้สอดคล้องกับสภาพสังคม วัฒนธรรมเศรษฐกิจของชุมชนท้องถิ่น
	PLO4 : ผู้เรียนสามารถบูรณาการและสร้างสรรค์ผลงานทางนาฏศิลป์เพื่อพัฒนาท้องถิ่นด้านการศึกษาสุขภาพกาย สุขภาพจิตสังคม วัฒนธรรมเศรษฐกิจสิ่งแวดล้อมได้อย่างมีระบบ
ชั้นปีที่ 3	PLO4 : ผู้เรียนสามารถบูรณาการและสร้างสรรค์ผลงานทางนาฏศิลป์เพื่อพัฒนาท้องถิ่นด้านการศึกษาสุขภาพกาย สุขภาพจิตสังคม วัฒนธรรมเศรษฐกิจสิ่งแวดล้อมได้อย่างมีระบบ
	PLO5 : ผู้เรียนสามารถใช้ทักษะการสื่อสารการคำนวณ การคิดวิเคราะห์ทำงานร่วมกับชุมชนท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ
ชั้นปีที่ 4	PLO5 : ผู้เรียนสามารถใช้ทักษะการสื่อสารการคำนวณ การคิดวิเคราะห์ทำงานร่วมกับชุมชนท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพตามบทบาทและหน้าที่ของครูนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นได้อย่างเหมาะสมและยอมรับในความแตกต่างระหว่างบุคคลในชุมชนท้องถิ่น
	PLO6 : ผู้เรียนสามารถปฏิบัติการสอนโดยยึดหลักการและจรรยาบรรณวิชาชีพครูได้ถูกต้องตามหลักของหลักวิชาชีพครู

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้นผู้วิจัยได้พัฒนาหลักสูตรครุฑนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นโดยพัฒนาทั้งหมด 7 ขั้นตอนคือ ขั้นตอนที่ 1 วิเคราะห์ Stakeholders ที่สำคัญของหลักสูตรโดยวิเคราะห์จากแผนการศึกษาแห่งชาติ กรอบ TQF 5 ด้านจากวิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏวิสัยทัศน์ของคณะครุศาสตร์ วัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ วัตถุประสงค์นิสิตของคณะข้อกำหนดสภาวิชาชีพ ทักษะในศตวรรษที่ 21 การเรียนรู้ตลอดชีวิตข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิ ความต้องการจำเป็นของผู้ใช้บัณฑิตความต้องการจำเป็นของอาจารย์ ความต้องการจำเป็นของศิษย์เก่าความต้องการจำเป็นของผู้เรียนปัจจุบันนำมาสู่วัตถุประสงค์เป้าหมายของหลักสูตร ขั้นตอนที่ 2 วิเคราะห์ความต้องการของstakeholders ขั้นตอนที่ 3 กำหนด PLOsของหลักสูตรโดยเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์และการใช้แบบสอบถามจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องขั้นตอนที่ 4 ออกแบบรายวิชาตาม PLOs กับมาตรฐานการเรียนรู้ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ สร้างผลลัพธ์การเรียนรู้ระดับรายวิชาขั้นตอนที่ 5 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของ PLOs กับมาตรฐานการเรียนรู้ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ สร้างผลการเรียนรู้ของแต่ละด้านหมวดวิชาเฉพาะ โดยวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของ PLOs กับมาตรฐานการเรียนรู้ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ผลการเรียนรู้ของแต่ละด้านหมวดวิชาเฉพาะ ขั้นตอนที่ 6 วิเคราะห์ความสอดคล้องของ PLOs กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ขั้นตอนที่ 7 ทำ Mapping รายวิชาและผลการเรียนรู้ของหลักสูตรกลยุทธการจัดการศึกษาและวิธีการประเมินผลการพัฒนาผลการเรียนรู้ กลยุทธการสอนที่ใช้พัฒนาการเรียนรู้และกลยุทธ การประเมินผลการเรียนรู้ พร้อมระบุความคาดหวังของผลลัพธ์การเรียนรู้เมื่อสิ้นปีการศึกษากำหนดความคาดหวังของผลลัพธ์การเรียนรู้ทั้งหมด 4 ชั้นปีตามข้อมูลของ PLOs

โดยผู้วิจัยได้ผลการพัฒนาโมเดลหลักสูตรครุฑนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นดังต่อไปนี้

1.2 ผลการพัฒนาโมเดลหลักสูตรครุฑนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

1.2.1 องค์ประกอบที่ 1 Principle หลักการของโมเดลหลักสูตรครุฑนาฏศิลป์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

1.2.2 องค์ประกอบที่ 2 Management การบริหารจัดการหลักสูตรครุฑนาฏศิลป์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

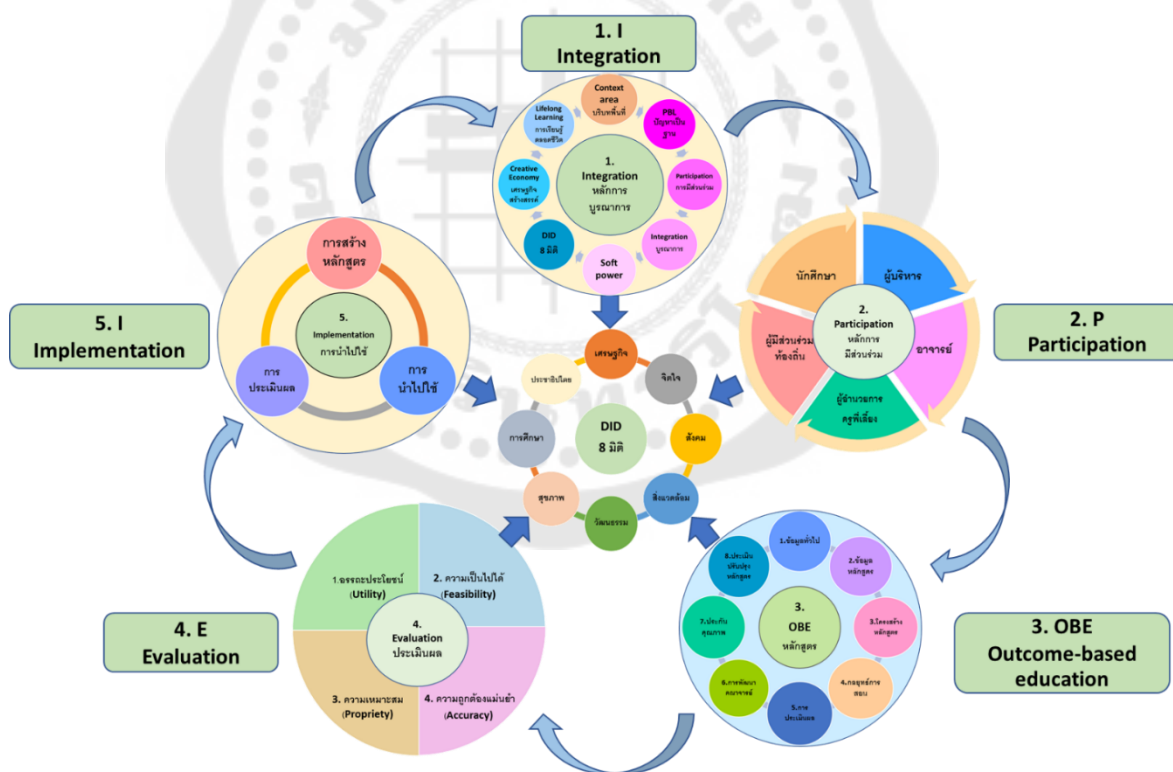
1.2.3 องค์ประกอบที่ 3 Curriculumเอกสารหลักสูตรการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรครุฑนาฏศิลป์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

1.2.4 องค์ประกอบที่ 4 Evaluation การประเมินผลโมเดลหลักสูตรครุฑนาฏศิลป์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

1.2.5 องค์ประกอบที่ 5 Implementation การนำหลักสูตรครุณาฏศิลป์เพื่อพัฒนาท้องถิ่นไปใช้

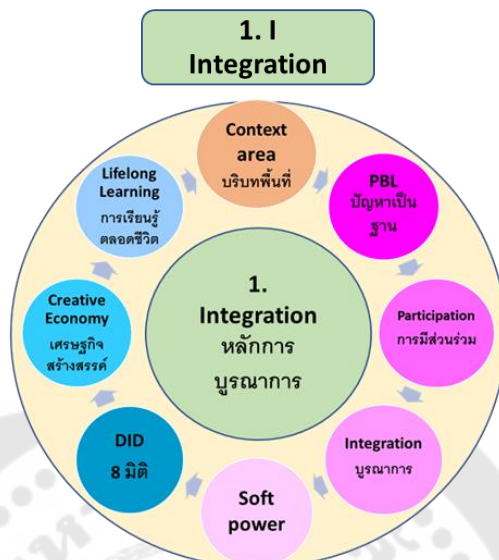
โดยมีรายละเอียดของโมเดลหลักสูตรครุณาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นดังต่อไปนี้

องค์ประกอบของโมเดลหลักสูตรครุณาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นมีทั้งหมด 5 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบที่ 1 Principle หลักการของโมเดลหลักสูตรครุณาฏศิลป์เพื่อพัฒนาท้องถิ่นใช้ Integration หลักการบูรณาการองค์ประกอบที่ 2 Management การบริหารจัดการหลักสูตรครุณาฏศิลป์เพื่อพัฒนาท้องถิ่นใช้ Participation หลักการมีส่วนร่วม องค์ประกอบที่ 3 Curriculumเอกสารหลักสูตรการจัดการเรียนการสอนใช้ทฤษฎี OBE ในการพัฒนาหลักสูตรครุณาฏศิลป์เพื่อพัฒนาท้องถิ่นองค์ประกอบที่ 4 Evaluation การประเมินผลโมเดลหลักสูตรครุณาฏศิลป์เพื่อพัฒนาท้องถิ่นใช้การประเมินแบบอภิมานและองค์ประกอบที่ 5 Implementation การนำหลักสูตรครุณาฏศิลป์เพื่อพัฒนาท้องถิ่นไปใช้ โดยมีรายละเอียดดังภาพต่อไปนี้

ภาพประกอบ 9 โมเดลหลักสูตรครุณาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น
ที่มา: ผู้วิจัย

1.2.1 องค์ประกอบที่ 1 Principle หลักการของโมเดลหลักสูตรครุฑศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

ภาพประกอบ 10 องค์ประกอบที่ 1 Principle
หลักการโมเดลหลักสูตรครุฑศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น
ที่มา: ผู้วิจัย

โมเดลหลักสูตรครุฑศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นพัฒนาขึ้นเพื่ออธิบายองค์ประกอบและภาพรวมของโมเดลหลักสูตรในการเป็นหลักสูตรต้นแบบและแนวทางที่สามารถนำไปปรับประยุกต์ใช้ในการพัฒนาหลักสูตรครุฑศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นโดยโมเดลหลักสูตรครุฑศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นใช้หลักการในการพัฒนาคือ Integration หลักการบูรณาการองค์ความรู้สู่การพัฒนาท้องถิ่นโดยเริ่มจาก Context area การศึกษาบริบทเชิงพื้นที่ เพื่อวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการในการพัฒนาท้องถิ่นจากทุกภาคส่วนใช้การเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน Problem-based Learning หรือ PBL ในการพัฒนาท้องถิ่นใช้การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม Participation และการเรียนรู้แบบบูรณาการองค์ความรู้ Integration ในกระบวนการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาท้องถิ่นใช้ Soft power เพื่อการเปลี่ยนแปลงและสร้างอิทธิพลต่อความคิดของสังคมและประชาชนโดยอาศัยทรัพยากรด้านศิลปวัฒนธรรมนาฏศิลป์เพื่อสร้างคุณค่าให้สังคมในการพัฒนาท้องถิ่น The Dharmachakra of Integrated Development หรือ DID 8 มิติ ได้แก่ เศรษฐกิจจิตใจสังคมสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม สุขภาพ การศึกษาและประชาธิปไตยเพื่อให้เกิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ Creative Economy คือ การพัฒนาระบบเศรษฐกิจโดยใช้ความคิดสร้างสรรค์บนฐานขององค์ความรู้ นาฏศิลป์ ทรัพย์สินทางปัญญาและการศึกษาวิจัยด้านนาฏศิลป์เชื่อมโยงกับวัฒนธรรม

ท้องถิ่นพื้นฐานทางประวัติศาสตร์ของชุมชนท้องถิ่น การสั่งสมความรู้ของสังคมเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อใช้ในการพัฒนาธุรกิจการผลิตสินค้าและบริการในรูปแบบใหม่ สร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจด้านคุณค่าทางศิลปวัฒนธรรมให้กับชุมชนท้องถิ่นเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต Lifelong Learning แก่คนในชุมชนท้องถิ่นสังคมและประเทศต่อไป

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้นองค์ประกอบที่ 1 Principle หลักการของโมเดลหลักสูตรครุ
 นาฏศิลป์เพื่อพัฒนาท้องถิ่นผู้วิจัยได้ใช้หลักการบูรณาการเป็นหลักการสำคัญในการพัฒนาโมเดล
 หลักสูตรโดยผู้วิจัยได้วิเคราะห์องค์ประกอบที่ 2 คือการบริหารจัดการหลักสูตรดังข้อมูลต่อไปนี้

1.2.2 องค์ประกอบที่ 2 Management การบริหารจัดการหลักสูตรครุ นาฏศิลป์เพื่อ การพัฒนาท้องถิ่น

การบริหารจัดการหลักสูตรครุ
 นาฏศิลป์เพื่อพัฒนาท้องถิ่นผู้วิจัยใช้ Participation หลักการ
 มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการหลักสูตรสร้างภาคีเครือข่ายจากทุกภาคส่วนรวมถึงกำหนดแนวทาง
 ด้านบทบาท คุณสมบัติ คุณลักษณะและความรู้ความสามารถของบุคลากรในหลักสูตรโดยมี
 บุคลากรในการพัฒนาหลักสูตรดังต่อไปนี้

ภาพประกอบ 11 องค์ประกอบที่ 2 Management
 การบริหารจัดการหลักสูตรครุ
 นาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น
 ที่มา: ผู้วิจัย

บุคลากรในการบริหารจัดการหลักสูตรดังต่อไปนี้

1. ผู้บริหาร
2. อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรอาจารย์ครุอาจารย์ที่ปรึกษา
3. ผู้อำนวยการ คณาจารย์ที่เลี้ยงสถานฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู
4. ผู้มีส่วนร่วมจากผู้นำชุมชนท้องถิ่น
5. ผู้เรียน

การบริหารจัดการหลักสูตรครุฑนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นประกอบด้วยบุคลากรที่มีส่วนร่วมในหลักสูตรได้แก่ ผู้บริหารอาจารย์ บุคลากรในสถานฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูผู้บริหารสถานศึกษาครูที่เลี้ยงอาจารย์นิเทศ ผู้มีส่วนร่วมหรือผู้นำท้องถิ่นและผู้เรียนโดยมี การนิยามบทบาทหน้าที่ คุณสมบัติ คุณลักษณะและความรู้ความสามารถดังต่อไปนี้

นิยามของบทบาทหน้าที่ คุณสมบัติ คุณลักษณะและความรู้ความสามารถของบุคลากรโมเดลหลักสูตรครุฑนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

บทบาท หมายถึง การทำตามหน้าที่ที่กำหนดไว้ กระทำตามสถานภาพของแต่ละบุคคล

หน้าที่ หมายถึง กิจที่ต้องกระทำ หรือสิ่งที่บุคคลจำเป็นต้องกระทำด้วยความรับผิดชอบ

คุณสมบัติ หมายถึง คุณงามความดี ลักษณะพิเศษประจำตัวบุคคล

คุณลักษณะ หมายถึง สิ่งที่บ่งบอกความดี หรือลักษณะประจำตัวของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

ความรู้ความสามารถ หมายถึง สิ่งที่สั่งสมมาจากการศึกษาเล่าเรียนการค้นคว้าหรือประสบการณ์รวมทั้งความสามารถเชิงปฏิบัติและทักษะความเข้าใจหรือสารสนเทศที่ได้รับมาจากประสบการณ์ สิ่งที่ได้รับมาจากการได้ยินได้ฟังการคิดหรือการปฏิบัติองควิชาในแต่ละสาขา

บทบาทหน้าที่ คุณสมบัติ คุณลักษณะและความรู้ความสามารถของบุคลากรโมเดลหลักสูตรครุฑนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

ผู้วิจัยได้สรุปบทบาทหน้าที่ คุณสมบัติ คุณลักษณะและความรู้ความสามารถของบุคลากรในโมเดลหลักสูตรครุฑนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นดังข้อมูลต่อไปนี้

ตาราง 16 บทบาทหน้าที่ คุณสมบัติและคุณลักษณะที่สามารถพัฒนาภูมิทัศน์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

บุคลากร	บทบาทหน้าที่	คุณสมบัติ	คุณลักษณะ	ความรู้ความสามารถ
1. ผู้บริหาร	<ul style="list-style-type: none"> - วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของหลักสูตร - กำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร - กำหนดเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้ - นำหลักสูตรไปใช้ - พัฒนาการเรียนการสอน - ประกอบ ด้วยการคิดเป็นระบบและวิธีการเชิงระบบ - ดูแลพร้อมทั้งหลักสูตร 	<ul style="list-style-type: none"> - มีความรู้ - การศึกษา - ด้านภูมิทัศน์ - มีความรู้ - ด้านการบริหาร - จัดการ 	<ul style="list-style-type: none"> - เข้าใจหลักสูตร - สร้างความรู้ ความเข้าใจกับคน - ในชุมชนท้องถิ่นประสานงานกับ - ผู้นำท้องถิ่นกรรมการ - สถานศึกษา - มีใจรักภูมิทัศน์ - มีจิตอาสาจิตสาธารณะ - บริหารการเงินได้ - มีความเป็นผู้นำ - มีความคิดสร้างสรรค์ - มีคุณธรรมจริยธรรม - มีภาวะผู้นำทางวิชาการ - มีความสามารถวิเคราะห์ - สังเคราะห์ 	<ul style="list-style-type: none"> - มีความรู้และทักษะทางการบริหาร - มีความเชี่ยวชาญด้านภูมิทัศน์ - มีความรอบรู้ในศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น - วัชรวิทย์ของชุมชนท้องถิ่น - มีทักษะการสื่อสาร - มีจิตวิทยาด้านชุมชนด้านสื่อสารมวลชน - มีความรู้ด้านการพัฒนาท้องถิ่น - มีทักษะในการแก้ปัญหา - สามารถเชื่อมโยงความรู้กับชุมชนท้องถิ่นระดับชาติ - สามารถสร้างสรรค์เพิ่มมูลค่าที่เพิ่มพัฒนาถ่ายต่อวัฒนธรรมได้

บุคลากร	บทบาทหน้าที่	คุณสมบัติ	คุณลักษณะ	ความรู้ความสามารถ
			<ul style="list-style-type: none"> - มีความสามารถวิเคราะห์สังเคราะห์ - มีความพร้อมในการบริหารงาน - มีความคิดริเริ่มในการพัฒนาหลักสูตร - มีอัตลักษณ์ที่ชัดเจน - มีความขยันอดทน - มีวิสัยทัศน์กว้างไกล - นักพัฒนา 	<ul style="list-style-type: none"> - สามารถวิเคราะห์ swot ของผู้มีส่วนได้ ส่วนเสีย จุดแข็งจุดอ่อนของหลักสูตรได้ - สามารถออกแบบหลักสูตรพัฒนาการสอนกรณีเหตุการณ์ที่คาดไม่ถึงได้ - เพื่อให้หลักสูตรบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ - สามารถบริหารจัดการวิชาการ การสอนการวิจัย ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
2.อาจารย์				
2.1 อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร	<ul style="list-style-type: none"> - บริหารพัฒนาปรับปรุงคุณภาพหลักสูตรและการเรียนการสอนตามเกณฑ์มาตรฐานของหลักสูตร 	<ul style="list-style-type: none"> - มีความดี 	<ul style="list-style-type: none"> - มีความรับผิดชอบในหน้าที่การบริหารพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน 	<ul style="list-style-type: none"> - มีความรู้ด้านการพัฒนาปรับปรุงคุณภาพของหลักสูตร - มีหลักการบริหารจัดการหลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร

บุคลากร	บทบาทหน้าที่	คุณสมบัติ	คุณลักษณะ	ความรู้ความสามารถ
หมายถึงอาจารย์ประจำหลักสูตร	- ทวนสอบผลการเรียนรู้ระดับหลักสูตร			- มีความรู้เรื่องการพัฒนาแบบแผนการเรียนรู้อะดับหลักสูตร
มีภาระหน้าที่ใน	- ประเมินคุณภาพของบัณฑิต			
การบริหาร				
พัฒนาหลักสูตรและการเรียน				
การสอน				
2.2 อาจารย์ประจำหลักสูตร	- สอนและค้นคว้าวิจัย	- มีความรู้ตรงหรือสัมพันธ์กับหลักสูตรนามูศิลป์	- พัฒนาศักยภาพตนเองต่อเนื่อง	- เข้าใจหลักสูตรที่เกี่ยวข้อง ขำนาญด้านนามูศิลป์
หมายถึงอาจารย์ประจำที่มี	- ดำเนินการสอน		- เข้าใจอารยธรรมท้องถิ่นกับการศึกษา	- มีความรู้ความสามารถด้านการสอน
คุณวุฒิตรงหรือสัมพันธ์กับสาขา	- ประเมินผลการสอน		- รับผิดชอบเข้าใจความสนใจของผู้เรียน	การถ่ายทอดความรู้ที่สอดคล้องตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร
ของหลักสูตรที่เปิดสอน	- พัฒนาบัณฑิตตาม Los และ Soft -skills		- มีความคิดสร้างสรรค์	มีความรู้ด้านการค้นคว้าวิจัยด้านนามูศิลป์
			- มีจิตวิญญาณเข้าใจผู้เรียน	- มีความรู้และความสามารถในการให้

บุคลากร	บทบาทหน้าที่	คุณสมบัติ	คุณลักษณะ	ความรู้ความสามารถ
ทำหน้าที่สอน และค้นคว้าวิจัย	- ทวนสอบผลการเรียนรู้ระดับ รายวิชา - ทำความเข้าใจกับหลักสูตร ศึกษาภารกิจที่ต้องรับผิดชอบ ให้เป็นไปตาม แผนการเรียนการสอนและ นำเสนอผู้บริหารอย่าง สม่ำเสมอ	มีทักษะ มีจริยธรรม มีความเป็น ธรรมกับศิษย์ - รักการเรียนรู้ พัฒนาตนเองอยู่ เสมอ - มีจิตวิญญาณความเป็นครู - มีวุฒิภาวะทางอารมณ์ - มีสุนทรียะ - เป็นนักกิจกรรม เข้ากับชุมชนได้ - มีความอดทน - มีจิตสาธารณะ - มีความซื่อและความศรัทธาใน ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น - เรียนรู้เห็นคุณค่าสิ่งที่มีอยู่ใน ชุมชนมาพัฒนาสร้างสรรค์ใหม่	ให้ข้อมูลย้อนกลับและการเสริมแรง ผู้เรียน - มีความสามารถจัดทำแผนการสอน ดำเนินการสอนประเมินผลการสอน - สามารถพัฒนานวัตกรรมตาม LOS และ Soft -skills - สามารถทวนสอบผลการเรียนรู้ระดับ รายวิชา - มีความรู้ด้านการศึกษาทุกช่วงวัย - มีการเรียนรู้กับชุมชนวิเคราะห์ สังเคราะห์ - มีประสบการณ์ในการลงพื้นที่บริการ วิชาการชุมชนท้องถิ่น - มีความรู้ทางศาสตร์ด้านท้องถิ่น	

บุคลากร	บทบาทหน้าที่	คุณสมบัติ	คุณลักษณะ	ความรู้ความสามารถ
		<ul style="list-style-type: none"> - เป็นโค้ชที่ดีให้ผู้เรียน - มีทัศนคติที่ดี - มีพลังในการทำงานแอดคทีฟอยู่เสมอ 	<ul style="list-style-type: none"> - รู้หลักการการประยุกต์ใช้ความรู้ - ภูมิศึลป้บรูณณาการกับท้องถิ่น - มีความสามารถทางด้านเทคโนโลยีที่ทันสมัยในการสืบค้นข้อมูล - มีความสามารถในการสื่อสารและ - ความสามารถทางด้าน - ภาษาต่างประเทศ 	<ul style="list-style-type: none"> - มีความรู้ในการสกัดองค์ความรู้ได้ - มีความรู้แนวทางการสื่อสาร - การประชาสัมพันธ์และการเผยแพร่ - ผลงานทางวิชาการในระดับชาติและนานาชาติ - มีความรู้ภูมิศึลป้บรูณณาการท้องถิ่น - มีกระบวนการสืบค้นภูมิปัญญาท้องถิ่น

บุคลากร	บทบาทหน้าที่	คุณสมบัติ	คุณลักษณะ	ความรู้ความสามารถ
				<ul style="list-style-type: none"> - มีความสามารถในการปรับตัว - กลมกลืนเข้ากับวัฒนธรรมที่มีมีการเปลี่ยนแปลง - มีทักษะในการบูรณาการ - มีประสบการณ์ด้านบริการวิชาการ - มีกระบวนการเข้าหาชุมชนมีความรู้ - สามารถพัฒนาชุมชนชุมชนมีส่วนร่วม - สามารถสร้างเครือข่ายวิชาการในชุมชนเรียนรู้จากปราชญ์ชาวบ้าน - สามารถถ่ายทอดความรู้ครูเครือข่ายตามแต่บริบทและพื้นที่เพื่อให้เกิดความรู้ไปต่อยอดด้านการสอน

บุคลากร	บทบาทหน้าที่	คุณสมบัติ	คุณลักษณะ	ความรู้ความสามารถ
2.3 อาจารย์ที่ปรึกษา หมายถึง อาจารย์ประจำ หลักสูตรที่มีหน้าที่ในการให้คำปรึกษาดูแล	- การให้คำปรึกษาดูแล กำกับ ติดตามผู้เรียนแต่ละชั้นปีในหลักสูตร	- มีคุณสมบัติตรงหรือสัมพันธ์กับหลักสูตรนาฏศิลป์ - เป็นอาจารย์ที่รับผิดชอบ หรือเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรหรือเป็นอาจารย์ประจำ หลักสูตรนาฏศิลป์	- เป็นที่ปรึกษาที่ดีให้คำแนะนำ คำปรึกษาการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ และการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย - การเป็นแบบอย่างในการเป็นครูที่ดี - มีความอดทน - มีจิตเมตตา - มีความเป็นธรรมชาติดีต่อศิษย์	- มีความรู้ในแผนการศึกษาของหลักสูตร - มีความรู้ด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตรหรือกิจกรรมต่างในหลักสูตรที่ผู้เรียนใน ความดูแลต้องเข้าร่วมกิจกรรม

บุคลากร	บทบาทหน้าที่	คุณสมบัติ	คุณลักษณะ	ความรู้ความสามารถ
3. สถานีนฝึก	- เป็นสถานฝึกประสบการณ์ วิชาชีพครูที่สนับสนุนส่งเสริม ให้ผู้เรียนได้พัฒนาความรู้ ความสามารถในการถ่ายทอด ความรู้ด้านแนวคิดไปเพื่อ พัฒนาท้องถิ่น - เป็นแหล่งเรียนรู้และ ศูนย์กลางในการพัฒนา ท้องถิ่น	- เป็น สถาบันการศึกษา ระดับ ประถมศึกษาและ มัธยมศึกษาทั้ง รัฐบาลและเอกชน ที่มีคุณภาพเป็นไป ตามกฎระเบียบ มาตรฐาน		
3. สถานีนฝึก วิชาชีพครู	- แนะนำระเบียบปฏิบัติราชการ ระเบียบวินัยครูและ จรรยาบรรณวิชาชีพครู - ศึกษารณาคัดเลือกหน่วยฝึก ประสบการณ์วิชาชีพครูให้	การศึกษารอง ศึกษาธิการ		- สามารถพิจารณาคัดเลือกหน่วยฝึก ประสบการณ์วิชาชีพครูให้เหมาะสม กับตามที่คุณครูกำหนด - มีความรู้ความเข้าใจกับ ดูแล ความ ประพฤติของผู้เรียนฝึกสอน - สามารถแนะนำผู้เรียนเกี่ยวกับ การปฏิบัติงานความร่วมมือ อำนวย ความสะดวก - มีความรู้ด้านการรวบรวมข้อมูลและ ข้อเสนอแนะของครูอาจารย์และผู้ ที่เกี่ยวข้องนำมาปรับปรุงการเรียน การสอน

บุคลากร	บทบาทหน้าที่	คุณสมบัติ	คุณลักษณะ	ความรู้ความสามารถ
	<p>เหมาะสมกับตามที่ครูสุภา กำหนด</p> <ul style="list-style-type: none"> - ควบคุม กำกับ ดูแล ความประพฤติของผู้เรียนฝึกสอน - แนะนำผู้เรียน นเกี่ยวกับารปฏิบัติงานประสานความร่วมมือ อำนวยความสะดวก - รวบรวมข้อมูลและข้อเสนอแนะของครูอาจารย์และผู้ที่เกี่ยวข้องนำมาปรับปรุงการเรียนการสอน 			<ul style="list-style-type: none"> - มีความรู้ด้านจัดการปฐมนิเทศเพื่อเตรียมความพร้อมให้ผู้เรียนที่จะออกไปปฏิบัติงานฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู - สามารถติดต่อประสานงานกับผู้เรียน - สามารถติดตามประสบการณ์วิชาชีพครูพี่เลี้ยงผู้อำนวยการสถานศึกษาอาจารย์มหาวิทยาลัยและผู้เกี่ยวข้องกับครูและจรรยาบรรณวิชาชีพครู - สามารถแนะนำระเบียบปฏิบัติราชการระเบียบวินัย

บุคลากร	บทบาทหน้าที่	คุณสมบัติ	คุณลักษณะ	ความรู้ความสามารถ
3.2 อาจารย์	- ให้คำแนะนำช่วยเหลือผู้เรียน	- มีคุณวุฒิ	- รับทราบปัญหาปรึกษาหารือ	- สามารถให้คำแนะนำช่วยเหลือผู้เรียน
นิเทศประจำ	นฝึกสอนในด้านการสอนการ	ทางด้านนาฏศิลป์	และร่วมวางแผนกับทางโรงเรียน	นฝึกสอนในด้านการสอน
หลักสูตรของ	ปกครองชั้นเรียนการจัด	- เป็นอาจารย์	ฝึกสอนและผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อ	- มีความสามารถด้านการสังเกตการ
มหาวิทยาลัย	ห้องเรียนการจัดกิจกรรมและ	ผู้รับผิดชอบ	แก้ไขและพัฒนาในด้านต่าง ๆ	สอนของผู้เรียนฝึกสอนและช่วยเหลือ
ราชภัฏ	การบริหารทางวิชาการแก่	หลักสูตรและ	ของผู้เรียน นฝึกประสบการณ์	ให้คำแนะนำแก่ขอจบพระองค์ต่าง ๆ
หมายถึงอาจารย์	ชุมชน	อาจารย์ครู	วิชาชีพครู	ในการสอน การปกครองของชั้นเรียน
ที่ได้รับ	- ส่งผลการสอนของผู้เรียน	หลักสูตรนาฏศิลป์	- มีจิตเมตตา	การจัดห้องเรียนการจัดกิจกรรมและ
มอบหมายจาก	ฝึกสอนและช่วยเหลือให้		- มีจิตสาธารณะ	การบริหารทางวิชาการแก่ชุมชน
มหาวิทยาลัยราช	คำแนะนำแก้ไขขอจบพระองค์		- มีความใฝ่รู้ พัฒนาตนเองอยู่	- มีทักษะในการแก้ปัญหา
ภัฏให้เป็นผู้ช่วย	ต่าง ๆ ในการสอน		เสมอ	- สามารถแนะนำผู้เรียนเกี่ยวกับ
เหลือแนะ	- แนะนำผู้เรียนเกี่ยวกับ		- มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี ปรับตัวเก่ง	การจัดหาการเลือกการทำและการใช้
แนวทางให้	การจัดหาการเลือกการทำและ			สื่อการเรียนตลอดจนวิทยายการต่าง ๆ
คำปรึกษาใน	การใช้สื่อการเรียนตลอดจน			- สามารถแนะนำการทำกำหนด
ด้านการจัด	วิทยาการต่าง ๆ			การสอนหรือกำหนดการเรียนสอนและ
การเรียน	- แนะนำการทำกำหนด			การทำ

บุคลากร	บทบาทหน้าที่	คุณสมบัติ	คุณลักษณะ	ความรู้ความสามารถ
การสอนนิเทศก์	การสอนและการทำบันทึก			-มีความรู้ด้านการจัดปฐมนิเทศเพื่อ
การสอนกำกับ	แผนการสอน			เตรียมตัวผู้เรียนให้พร้อมที่จะออกไป
ติดตามการสอน	- วัตถุประสงค์และประเมินผล			ปฏิบัติงานฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู
ของผู้เรียนฝึก	การฝึกสอนของผู้เรียน			-มีความรู้ด้านการวัดผลและ
ประสบการณ์	ฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู			ประเมินผลการฝึกสอนของผู้เรียนฝึก
วิชาชีพครู	- จัดปฐมนิเทศเพื่อเตรียมตัว			ประสบการณ์วิชาชีพครู
	ผู้เรียนให้พร้อมที่จะออกไป			-สามารถแนะนำผู้เรียนฝึก
	ปฏิบัติงานฝึกประสบการณ์			ประสบการณ์วิชาชีพครูที่เลี้ยง
	วิชาชีพครู			ผู้บริหารสถานศึกษาในการนำ
	-แนะนำผู้เรียนฝึก			เทคโนโลยีและนวัตกรรมทาง
	ประสบการณ์วิชาชีพครูที่			การศึกษามากใช้ในงานด้านต่าง ๆ
	เลี้ยงผู้บริหารสถานศึกษาใน			
	การนำเทคโนโลยีและ			
	นวัตกรรมทางการศึกษามากใช้			
	ในงานด้านต่าง ๆ			

บุคลากร	บทบาทหน้าที่	คุณสมบัติ	คุณลักษณะ	ความรู้ความสามารถ
	- รับผิดชอบปัญหาปรึกษาหารือ และร่วมวางแผนกับทางโรงเรียนฝึกสอนและผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อแก้ไขและพัฒนา งานด้านต่าง ๆ ของผู้เรียน			
3.3 ผู้บริหาร	- ให้การประสานพิเศษแก่ผู้เรียนฝึก	- มีประสบการณ์	- นักสร้างสรรค์	- มีความรู้ด้านการบริหารสถานศึกษา
สถานศึกษาหรือ	ประสบการณ์วิชาชีพครูโดย	ในการบริหาร	- นักการสื่อสาร	- มีความรู้ด้านการปฐมวัยพิเศษแก่ผู้เรียน
หัวหน้า	แนะนำให้ผู้รู้จักบุคคลสถานที่	สถานศึกษา	- นักคิดวิเคราะห์	ฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูโดยแนะนำ
สถานศึกษา	ตลอดจนเครื่องมือเครื่องใช้	- มีคุณวุฒิ	- สร้างชุมชน	ให้ผู้รู้จักบุคคลสถานที่ตลอดจนเครื่องมือ
หมายถึง	ต่าง ๆ ในโรงเรียนและ	ทางการ	- การมีวิสัยทัศน์	เครื่องใช้ต่าง ๆ ในโรงเรียนและ
ผู้อำนวยการ	มอบหมายงานสอนให้แก่	บริหารการศึกษา	- การสร้างความร่วมมือและ	มอบหมายงานสอนให้แก่ผู้เรียน
โรงเรียนหรือผู้ที่	ผู้เรียน		การติดต่อ	- ให้ความคุ้มครองดูแลที่อยู่อาศัย
ได้รับมอบหมาย	- ให้ความคุ้มครองดูแลที่อยู่		- สร้างพลังเชิงบวก	การกินอยู่หลับนอนและรักษาความ
ให้ปฏิบัติราชการ	อาศัยและรักษาความ		- มีความเชื่อมั่น	ปลอดภัยให้แก่ผู้เรียนฝึกสอน
แทนในโรงเรียน	ปลอดภัยให้แก่ผู้เรียน		- มีความมุ่งมั่นและ	

ตาราง 16 (ต่อ)

บุคลากร	บทบาทหน้าที่	คุณสมบัติ	คุณลักษณะ	ความรู้ความสามารถ
บุคลากร	<ul style="list-style-type: none"> - สอดส่องสังเกตและให้คำแนะนำที่แจ่มชัดของตลอดจนแนะแนวทางการดำเนินงานให้ผู้เรียนฝึกประสบการณ์วิชาการจัดกิจกรรมและความประพฤติ - ร่วมมือกับอาจารย์เทคนิคที่ครูพี่เลี้ยงและผู้เรียนฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูวางแผนพัฒนาโรงเรียน - แนะนำบุคคลสำคัญในท้องถิ่นกิจกรรมต่างๆ ในท้องถิ่น - ส่งเสริมสัมพันธ์ภาพอันดีงามระหว่างผู้เรียนฝึก 	<ul style="list-style-type: none"> ความ پاکเพียร - มีความเต็มใจที่จะเรียนรู้ - ต้องเป็นนักประกอบการคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม - นักริเริ่มงาน - การเยี่ยมเยียนเครือข่าย - เป็นต้นแบบที่ดี - การสร้างวิสัยทัศน์เพื่อความสำเร็จทางวิชาการสำหรับนักเรียน - สร้างบรรยากาศที่อบอุ่นเพื่อการศึกษา - การปลูกฝังภาวะผู้นำให้กับบุคลากร 	<ul style="list-style-type: none"> - สามารถสอดส่องสังเกตและให้คำแนะนำที่แจ่มชัดของตลอดจนแนะแนวทางการดำเนินงานให้ผู้เรียนฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เช่น การสอน การจัดกิจกรรมและความประพฤติ - ร่วมมือกับอาจารย์เทคนิคที่ครูพี่เลี้ยงและผู้เรียนฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูวางแผนพัฒนาโรงเรียน - สามารถแนะนำบุคคลสำคัญในท้องถิ่นกิจกรรมต่างๆ ในท้องถิ่น - สามารถส่งเสริมสัมพันธ์ภาพอันดีงามระหว่างผู้เรียนฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูกับนักเรียนครูพี่เลี้ยง - บุคลากรในสถานศึกษาตลอดจน 	

บุคลากร	บทบาทหน้าที่	คุณสมบัติ	คุณลักษณะ	ความรู้ความสามารถ
	<p>ประสบการณ์วิชาชีพครูกับนักเรียนครูพี่เลี้ยงบุคลากรในสถานศึกษาตลอดจน</p>		<p>- การปรับปรุงการเรียนการสอน</p>	<p>เจ้าหน้าที่ ผู้ปกครองและคนในชุมชน</p>
	<p>เจ้าหน้าที่ ผู้ปกครองและคนในชุมชน</p>		<p>- การมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี</p>	<p>- มีความสามารถในการสร้างแรงบันดาลใจ</p>
	<p>- รายงานอาจารย์พิเศษ หรือฝ่ายฝึกประสบการณ์วิชาชีพ</p>			
	<p>คุณณะครูศาสตร์</p>			
	<p>มหาวิทยาลัยราชภัฏเมื่อมี</p>			
	<p>ปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับผู้เรียน</p>			
	<p>นั้ฝึกสอนเกิดขึ้น</p>			
	<p>- ประชุมชี้แจงแนะนำ อบรม</p>			
	<p>ระเบียบปฏิบัติงานของ</p>			
	<p>- ประชุมชี้แจงแนะนำ อบรม</p>			
	<p>ระเบียบปฏิบัติงานของ</p>			

บุคลากร	บทบาทหน้าที่	คุณสมบัติ	คุณลักษณะ	ความรู้ความสามารถ
	โรงเรียนตลอดจนปฏิบัติตนในหน้าที่ราชการให้แก่ผู้เรียน			
	ฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู			
	-ให้ข้อเสนอแนะแก่			
	มหาวิทยาลัยเพื่อปรับปรุง			
	โครงการฝึกประสบการณ์			
	วิชาชีพครูให้ดีขึ้น			
3.4 ครูพี่เลี้ยง	-ให้คำแนะนำเกี่ยวกับบริบท	-มีคุณวุฒิ	-มีความจริงใจ	-มีองค์ความรู้ด้านภูมิศาสตร์เพื่อ
หมายถึง	ของโรงเรียนแก่ผู้เรียนฝึก	การศึกษาสาขา	ทำด้วยใจ	การพัฒนาท้องถิ่น
ครูอาจารย์ที่	ประสบการณ์วิชาชีพครู	นาฏศิลป์	-มีความเมตตาต่อผู้เรียน	-มีองค์ความรู้ด้านวัฒนธรรมท้องถิ่น
ประจำชั้นหรือ	-แนะนำการจัดการเรียนรู้การ	-มีประสบการณ์ใน	-มีความเข้าใจผู้เรียน	ของตน
ประจำวิชาที่	สอนในชั้นเรียนและการสอน	การสอนนาฏศิลป์	แก้ปัญหา	- สามารถบูรณาการความรู้เข้ากับ
ประจำวิชาที่	ในชั้นเรียนและการปกครองชั้น	ในสถานการศึกษา	- มีความคิดสร้างสรรค์	ความหลากหลายทางวัฒนธรรม
ได้รับมอบหมาย	เรียน			

บุคลากร	บทบาทหน้าที่	คุณสมบัติ	คุณลักษณะ	ความรู้ความสามารถ
จากผู้บริหาร	ตลอดจนการทำงานประจำชั้น	1 ปีขึ้นไป	- มีคุณธรรมจริยธรรม	- เข้าใจหลักสูตร
สถานศึกษาให้มี	- เปิดโอกาสให้ผู้เรียนฝึก	- มีประสบการณ์ใน	- เป็นแบบอย่างในการสอน	- มีความสามารถด้านภาษาชุมชน
หน้าที่เกี่ยวข้อง	ประสบการณ์วิชาชีพครูได้	การเป็นครูพี่เลี้ยง	การถ่ายทอด การควบคุมชั้น	ท้องถิ่น
กับผู้เรียนฝึก	สังเกตการสอนของตนเองเป็น	สาขานานาชาติ	เรียนทำกิจกรรมเสริมหลักสูตร	- มีทักษะการสอน
ประสบการณ์	เวลา 1 สัปดาห์ ก่อนจะลงมือ		- เก่งด้านการสอนการถ่ายทอด	- มีความเป็นผู้นำ
วิชาชีพครู	สอนจริง		วัฒนธรรมท้องถิ่น	- มีความสามารถสร้างสุนทรียะใน
	- ช่วยแนะนำสาธิต		- มีทัศนคติที่ดี	โรงเรียนได้
	การสอนและการทำกิจกรรม		- มีจิตอาสา	- มีความสามารถดูแล สนับสนุนผู้เรียน
	ต่างๆในชั้นเรียนให้ผู้เรียนฝึก			- เข้าใจบริบทของท้องถิ่นสังคม
	ประสบการณ์วิชาชีพครู			- อำนวยความสะดวกและสร้างศรัทธา
	- ให้คำแนะนำในเรื่องการทำ			เข้าใจในการฝึกประสบการณ์ของ
	แผนการสอนการทำโครงการ			ผู้เรียน
	การทำวิจัยในชั้นเรียน			- มีความรู้ในหลักการบูรณาการ
	การศึกษารายกรณี ตลอดจน			
	การทำกำหนดการสอนและ			

ตาราง 16 (ต่อ)

บุคลากร	บทบาทหน้าที่	คุณสมบัติ	คุณลักษณะ	ความรู้ความสามารถ
	งานประจำชั้นเรียน			ความรู้กับท้องถิ่น
	- ส่งผลการสอนและ			- มีความรู้เชิงคอนเทนต์กับชุมชน
	การทำงานของผู้เรียน			ได้
	ประสบการณ์วิชาชีพ			- สามารถแนะนำแนวทางใน
	ครูอย่างสม่ำเสมอ ช่วยเหลือ			การพัฒนาท้องถิ่นให้ผู้เรียนได้
	และแก้ไขข้อบกพร่องให้			- มีความสามารถในการจัดกิจกรรม
	ถูกต้องตามหลักการเพื่อให้			พิเศษสอดคล้องกับชุมชนวัด ท้องถิ่น
	การสอนดำเนินไปด้วยดี			
	- ช่วยเหลือให้คำแนะนำผู้เรียน			
	นักประสบการณ์วิชาชีพครู			
	ด้านการจัดทำสื่อการเรียนการสอน			
	สอนตลอดจนแหล่งวิทยาการ			
	ต่าง ๆ ประกอบ			
	การสอน			
	- ตรวจบันทึกแผนการจัดการ			

ตาราง 16 (ต่อ)

บุคลากร	บทบาทหน้าที่	คุณสมบัติ	คุณลักษณะ	ความรู้ความสามารถ
	เรียนรู้ของผู้เรียนฝึก ประสบการณ์วิชาชีพครูพร้อม กับเขียนข้อความเสนอแนะใน บันทึกแผนการสอนล่วงหน้า เพื่อให้ผู้เรียน ได้ปรับปรุงแก้ไข ก่อนลงมือสอน -ปรึกษารื้อหรือและวางแผน ร่วมกับอาจารย์นิเทศจาก มหาวิทยาลัยเพื่อพัฒนาและ แก้ไขปัญหาความประพฤติ และงานด้านต่าง ๆ ของผู้เรียน ฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู -วัดผลและประเมินผลการ ฝึกสอนของผู้เรียนฝึก			

ตาราง 16 (ต่อ)

บุคลากร	บทบาทหน้าที่	คุณสมบัติ	คุณลักษณะ	ความรู้ความสามารถ
	ประสบการณ์วิชาชีพครูเป็นตัวอย่างแก่ผู้เรียนฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูในการชักชวนให้ประชาชนสนใจและให้ความร่วมมือกับโรงเรียนในการพัฒนาโรงเรียนและท้องถิ่น			
	-กระตุ้นและแนะนำการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษามาใช้กับงานในด้านต่าง ๆ			

บุคลากร	บทบาทหน้าที่	คุณสมบัติ	คุณลักษณะ	ความรู้ความสามารถ
3.5 ครูนิเทศก์	- ทำทะเบียนผู้เรียน นฝึก ประสบการณ์วิชาชีพครูใน โรงเรียน	- มีความจริงใจทำด้วยใจ - มีความเมตตาต่อผู้เรียน - มีความเข้าใจผู้เรียนรู้อัตลักษณ์	- มีความจริงใจทำด้วยใจ - มีความเมตตาต่อผู้เรียน - มีความเข้าใจผู้เรียนรู้อัตลักษณ์	มีองค์ความรู้ด้านการนิเทศการสอน นาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น - มีองค์ความรู้ด้านวัฒนธรรมท้องถิ่น ของตน
ครูที่สอนประจำ	- แจกเอกสารนิเทศการฝึกสอน แนะนำวิธีใช้ให้แก่ครูพี่เลี้ยง และผู้บริหารโรงเรียน	การศึกษาศาสนา การศึกษาศาษา - มีความคิดสร้างสรรค์ - มีคุณธรรมจริยธรรม	การศึกษาศาสนา การศึกษาศาษา - มีความคิดสร้างสรรค์ - มีคุณธรรมจริยธรรม	- เข้าใจหลักสุนทรนาฏศิลป์เพื่อ การพัฒนาท้องถิ่น
ผู้บริหารโรงเรียน	- เก็บรวบรวมรายงานต่าง ๆ เกี่ยวกับภารกิจการวัดผลและส่งให้ กำกับดูแล การ	การนิเทศก์การ สอนนาฏศิลป์ ในสถานศึกษา	- เป็นแบบอย่างในการนิเทศก์ การสอนการถ่ายทอด การควบคุมชั้นเรียนนำการทำ กิจกรรมเสริมหลักสูตร - เก่งด้านกานิเทศการสอน	- มีทักษะการนิเทศก์การสอนรูปแบบ ใหม่ ๆ อยู่เสมอ
ปฏิบัติหน้าที่ของ ครูพี่เลี้ยงและ	การฝึกสอน - ให้ที่ปรึกษาทางวิชาการแก่ ผู้เรียนฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ครูและครูพี่เลี้ยง	1 ปีขึ้นไป	การควบคุมชั้นเรียนนำการทำ กิจกรรมเสริมหลักสูตร - เก่งด้านกานิเทศการสอน	- มีความสามารถในการคิด ศักยภาพของผู้เรียนมาใช้ให้เกิด ประโยชน์สูงสุด
ประสบการณ์			การถ่ายทอด วัฒนธรรมท้องถิ่น - มีทัศนคติที่ดี	- เข้าใจบริบทของชุมชนท้องถิ่นสังคม - อำนวยความสะดวกและสร้างความ เข้าใจในการฝึกประสบการณ์

บุคลากร	บทบาทหน้าที่	คุณสมบัติ	คุณลักษณะ	ความรู้ความสามารถ
3.6 ผู้เรียนฝึกประสบการณ์ฝึกวิชาชีพครู	- แสดงหาความรู้ในเนื้อหาวิชา และศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้ใหม่ ๆ เพื่อประโยชน์ในการจัดการเรียนรู้ - การจัดการเรียนรู้ - เอาใจใส่ในการสอนและ การปกครองนักเรียนให้อยู่ในระเบียบวินัย - พยายามเรียนรู้ถึงความ เป็นไปในพื้นที่ต้นเข้าสอนให้ มากที่สุดโดยเฉพาะ การศึกษารายบุคคล - นำข้อเสนอแนะใน การปฏิบัติงานจากอาจารย์ ผู้บริหารโรงเรียนและอาจารย์	- ผู้เรียนชั้นปีที่ 4 หลักสูตรนาฏศิลป์ เพื่อการพัฒนา ท้องถิ่น - ลงทะเบียนใน วิทยานิพนธ์ - ประสบการณ์ วิชาชีพครู - วิทยาศาสตร์ - นาฏศิลป์เพื่อ การพัฒนาท้องถิ่น	- มีเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพครู - ตระหนักถึงความสำคัญของ วิชาชีพครู - มีความรักและศรัทธาในวิชาชีพ ครู - มีความมั่นใจในการออกไปฝึก ประสบการณ์วิชาชีพครู - แต่งกายให้ถูกต้องตามระเบียบ ของโรงเรียน - มีกิริยามารยาทที่ดี - มีความรับผิดชอบและตรงต่อ เวลา - มีความมั่นคงทางอารมณ์ - การฟังความคิดเห็นของผู้อื่น - มีความกระตือรือร้น	- มีความสามารถในการบริหารเวลาใน การทำงาน - มีทักษะการใช้ภาษาและการสื่อสาร - ปฏิบัติตนต่อนักเรียนได้เหมาะสม - สามารถเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน - สามารถใช้เทคนิคการปกครอง นักเรียนการปฏิบัติหน้าที่ครูตาม จรรยาบรรณวิชาชีพ - เข้าใจปัญหาของนักเรียน - มีการใช้จิตวิทยาการให้แรงเสริม การ ช่วยแก้ปัญหาให้นักเรียน-มีความรู้การ เขียนบันทึกและข้อความในการสื่อสาร - สามารถดูแลนักเรียนในฐานะอาจารย์ ประจำชั้น

บุคลากร	บทบาทหน้าที่	คุณสมบัติ	คุณลักษณะ	ความรู้ความสามารถ
	<p>นิเทศมาปฏิบัติงาน</p> <p>-รับผิดชอบต่องานในหน้าที่ที่ไม่ทอดทิ้งให้เกิดความบกพร่องเสียหายทั้งงานที่ได้รับมอบหมายจากหน่วยงานฝึกและจากมหาวิทยาลัย</p> <p>-ออกช่วยเหลืองานประเพณีในชุมชนท้องถิ่นเพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้และเพื่อแสดงความมีน้ำใจไมตรีโดยได้รับ</p> <p>ความเห็นชอบจากหน่วยฝึก</p>	<p>มีมนุษยสัมพันธ์ต่อบุคคลในสังคม</p> <p>-มีความเชื่อมั่นในตนเอง</p> <p>-มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์</p>	<p>-มีความรู้การจัดกิจกรรมไฮ้กลุ่ม</p> <p>-มีความรู้การจัดป้ายนิเทศ</p> <p>-มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร</p> <p>-มีความรู้ในการจัดทำแผนการเรียนรู้อย่างทั่วทั้งแบบรายคาบและแผนแบบระยะยาว</p> <p>-มีความรู้การจัดทำสื่อการเรียนรู้อย่างใช้สื่อการเรียนรู้อย่างรู้เท่าทันเทคโนโลยี</p> <p>การสอนการส่งเสริมนักเรียนที่เรียนเก่ง</p> <p>-สามารถช่วยเหลือนักเรียนที่เรียนอ่อน</p> <p>สร้างแบบฝึกหัด สร้างข้อสอบ</p> <p>การวัดผลและประเมินผล</p> <p>การจัดกิจกรรมวิชาการ</p>	
	<p>-วางตนให้เหมาะสมกับ</p> <p>สถานการณ์และประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี</p>			
	<p>-ปฏิบัติตนตามระเบียบ</p>			

บุคลากร	บทบาทหน้าที่	คุณสมบัติ	คุณลักษณะ	ความรู้ความสามารถ
4. ผู้มีส่วนร่วมในการผลิตบัณฑิต				
4.1 เจ้าหน้าที่ของหลักสูตร	<ul style="list-style-type: none"> - สนับสนุนด้านเอกสารของหลักสูตร - สนับสนุนด้านการทำงานของอาจารย์ครู - สนับสนุนด้านการเรียนการสอนและกิจกรรมของผู้เรียน 	<ul style="list-style-type: none"> - สำเร็จการศึกษา ระดับปริญญาตรี หรือทางด้าน ศึกษาศาสตร์ - มีความรู้ด้าน ภาษาอังกฤษ - มีความรู้ด้าน วิชาการเรียนรู้พัฒนาตนเองด้าน ความรู้ภาษาอังกฤษ - มีความรอบคอบ - มีความอดทน - มีจิตสาธารณะ - มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี 	<ul style="list-style-type: none"> - มีความรู้ด้านการจัดทำเอกสารของหลักสูตร - มีความรู้ด้าน นวัตกรรม - มีความรู้ด้าน วัฒนธรรม ชุมชนท้องถิ่น - สามารถรับฟังความคิดเห็นของบุคลากรในหลักสูตรได้ 	
4.2 ภาควิชา	<ul style="list-style-type: none"> - มีส่วนร่วมในการเป็น กรรมการจัดทำแผนพัฒนาหลักสูตรหรือ กฏระเบียบ ข้อบังคับของหลักสูตร - มีส่วนร่วมในการจัด 	<ul style="list-style-type: none"> 1. เป็นองค์กรที่มี ความพร้อมในการให้ความร่วมมือกับ หลักสูตร ให้ความร่วมมือกับ หลักสูตร เข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเอง เพราะการเป็นกรรมการไม่ใช่ 	<ul style="list-style-type: none"> - มีความรู้ความเข้าใจในหลักสูตร - มีความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่น - มีความรู้เกี่ยวกับระบบการเรียน การสอนการบริหารและการจัดการ การศึกษาระบบการประกัน 	

บุคลากร	บทบาทหน้าที่	คุณสมบัติ	คุณลักษณะ	ความรู้ความสามารถ
2) ครูช่วยสอน	การศึกษากำหนดสาระของหลักสูตรเพื่อให้ตรงกับความต้องการของชุมชนท้องถิ่นและสังคม	เรื่องของอดีตที่ส่วนตัวแต่เป็นภาระเพื่อประโยชน์ส่วนรวม	คุณภาพ การจัดทำหลักสูตร การประเมินคุณภาพการศึกษา การระดมทรัพยากรการเงินและบุคคลเพื่อสนับสนุนการจัดการศึกษา	
3) ครูช่วยสอน	ต้องการของชุมชนท้องถิ่นและสังคม	การรวมการมีหน้าที่กำกับดูแลให้ผู้บริหารหลักสูตรอาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาทำหน้าที่ของตนได้อย่างมีประสิทธิภาพ	การรวมการมีหน้าที่กำกับดูแลให้ผู้บริหารหลักสูตรอาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาทำหน้าที่ของตนได้อย่างมีประสิทธิภาพ	ความสามารถนำประสบการณ์ ความรอบรู้ ความชำนาญและภูมิปัญญาท้องถิ่นของบุคคลมาใช้เพื่อให้เกิดประโยชน์ทางการศึกษาและยกระดับผู้ศึกษา
4) ครูช่วยสอน	เป็นแหล่งการเรียนรู้ สร้างเครือข่ายให้ผู้เรียนได้ประสบการณ์จากสถานการณ์จริง	การมีส่วนร่วมรับภาระค่าใช้จ่ายทางการศึกษาตามความเหมาะสมและความจำเป็น	ค่าใช้จ่ายทางการศึกษาตามความเหมาะสมและความจำเป็น	บุคคล ครอบครัวยุทธศาสตร์ชุมชนของศิษย์ภาพ สถาบันศาสนา
5) ครูช่วยสอน	ให้การสนับสนุนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของหลักสูตร	ความเหมาะสมและความจำเป็น	จำเป็น	บุคคล ครอบครัวยุทธศาสตร์ชุมชนของศิษย์ภาพ สถาบันศาสนา
6) ครูช่วยสอน	การร่วมสนับสนุนทรัพยากรเพื่อการศึกษา	การมีส่วนร่วมเรียนรู้อย่างคุณภาพ	การมีส่วนร่วมเรียนรู้อย่างคุณภาพ	สถาบันประกอบการและสถาบันสังคมอื่นร่วมสนับสนุนการศึกษาได้โดยร่วมกันให้ความรู้หรือประสบการณ์ในฐานะทรัพยากรบุคคลหรือภูมิปัญญา

บุคลากร	บทบาทหน้าที่	คุณสมบัติ	คุณลักษณะ	ความรู้ความสามารถ
7) เครือข่าย สื่อสารมวลชน	การจัดการศึกษาของหลักสูตร และให้ข้อเสนอแนะเพื่อ	หลักสูตร	เกี่ยวกับอาจารย์และบุคลากร ทางการศึกษา	ท้องถิ่นหรือสถาบันโดยการบริหาร ทรัพยากรหรือทรัพยากรอื่นให้แก่
8) เครือข่ายผู้นำ ผู้นำชุมชนผู้นำ สตรี ผู้นำเยาวชน	การพัฒนาคุณภาพของ หลักสูตร	หลักสูตร		หลักสูตร - สามารถรวมประเมินคุณภาพของ บุคคลและสถานศึกษา รวมทั้งรวมยก ย่องเชิดชูเกียรติครูและบุคลากร ทางการศึกษาที่เป็นแบบอย่างที่ดีของ สังคมด้วย
ผู้นำผู้สูงอายุ ผู้นำกองทุน หมู่บ้าน				
9) เครือข่าย องค์กรชุมชน องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น				

บุคลากร	บทบาทหน้าที่	คุณสมบัติ	คุณลักษณะ	ความรู้ความสามารถ
	<p>ตนเองให้ก้าวหน้าอย่าง ต่อเนื่อง</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับอาจารย์ และเพื่อนโดยช่วยเหลือ เคื่อเพื่อเอื้อแก่ซึ่งกันและกัน 	<ul style="list-style-type: none"> - ปฏิบัติดี มีวินัยเชี่ยวชาญใน ศาสตร์ของตนเอง - มีความพร้อมในการเรียน - มีความคิดสร้างสรรค์ พร้อมนำ ความรู้มาต่อยอดในการวิจัย และสร้างสรรค์งานใหม่ ทั้ง เผยแพร่และจดลิขสิทธิ์ - มีความอดทนพยายาม 	<p>ด้านสังคม</p> <ul style="list-style-type: none"> - ใจกว้างยอมรับฟังความคิดเห็น จากผู้อื่น - เรียนรู้กับชุมชนท้องถิ่นรู้ปัญหา คนในท้องถิ่นรู้จัก ทรัพยากรธรรมชาติ 	<p>การพัฒนา</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีองค์ความรู้ด้านนาฏศิลป์พร้อมใน การออกไปพัฒนาท้องถิ่น - มีทักษะในการสื่อสาร - มีทักษะในการปรับตัว - มีความพร้อมในการเรียนพร้อมลง พื้นที่ภาคสนาม - มีความสามารถในการเรียนรู้วิธีการ นำไปใช้ ผูกโยงกับการท่องเที่ยว เศรษฐกิจสร้างสรรค์

บุคลากร	บทบาทหน้าที่	คุณสมบัติ	คุณลักษณะ	ความรู้ความสามารถ
			<ul style="list-style-type: none"> - มีความรักในท้องถิ่นภูมิใจในท้องถิ่น - มีความซื่อสัตย์ในศิลปวัฒนธรรม รักการเรียนรู้ กล่าวออกจากกรอบ พัฒนาตนเองด้านต่าง ๆ - ตระหนักให้เห็นถึงคุณค่าในท้องถิ่น - ดำเนินกรักบ้านเกิด รักท้องถิ่นของตนเอง 	
			<ul style="list-style-type: none"> - มีจิตสาธารณะ มีจิตอาสา 	

จากตารางแสดงบทบาทหน้าที่ คุณสมบัติ คุณลักษณะและความรู้ความสามารถของบุคลากรในแต่ละหลักสูตรคุณวุฒิศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นเพื่อการพัฒนาหลักสูตรให้มีคุณภาพและเป็นไปในทิศทางเดียวกันนั้น บุคลากรทุกฝ่ายสามารถนำข้อมูลดังกล่าวข้างต้นไปปฏิบัติเป็นแนวทางได้ โดยผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์เอกสารหลักสูตร การจัดการเรียนการสอนหลักสูตรคุณวุฒิศิลป์เพื่อพัฒนาท้องถิ่นในองค์ประกอบที่ 3 ดังข้อมูลต่อไปนี้

1.2.3 องค์ประกอบที่ 3 Curriculum เอกสารหลักสูตรการจัดการเรียนการสอน หลักสูตรครุฑศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

เอกสารหลักสูตรการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรครุฑศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ผู้วิจัยได้พัฒนาหลักสูตรโดยใช้หลักการในองค์ประกอบที่ 1 จากโมเดลหลักสูตรคือ หลักการบูรณาการโดยเริ่มจาก Context area การศึกษาบริบทเชิงพื้นที่ เพื่อวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการในการพัฒนาท้องถิ่นจากทุกภาคส่วนใช้การเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน Problem-based Learning หรือ PBL ในการพัฒนาท้องถิ่นใช้การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม Participation และการเรียนรู้แบบบูรณาการองค์ความรู้ Integration ในกระบวนการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาท้องถิ่นใช้ Soft power เพื่อการเปลี่ยนแปลงและสร้างอิทธิพลต่อความคิดของสังคมและประชาชนโดยอาศัยทรัพยากรด้านศิลปวัฒนธรรมนาฏศิลป์เพื่อสร้างคุณค่าให้สังคมในการพัฒนาท้องถิ่น The Dharmachakra of Integrated Development หรือ DID 8 มิติ ได้แก่ เศรษฐกิจจิตใจสังคม สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม สุขภาพ การศึกษาและประชาธิปไตย เพื่อให้เกิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ Creative Economy โดยใช้หลักการการมีส่วนร่วมขององค์ประกอบที่ 2 ในการเก็บข้อมูลเพื่อพัฒนาหลักสูตรเก็บข้อมูลการพัฒนาหลักสูตรด้วยการสัมภาษณ์และการสอบถามจากผู้มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ หลักสูตรได้แก่ ผู้บริหารคณาจารย์ ผู้อำนวยการครูพี่เลี้ยงผู้ใช้บัณฑิตผู้มีส่วนร่วมท้องถิ่นภาคีเครือข่าย ศิษย์เก่าและผู้เรียนปัจจุบันใช้องค์ประกอบที่ 4 ในการประเมินหลักสูตรประเมินผลมาตรฐานด้านอรรถประโยชน์และมาตรฐานด้านความถูกต้องจากผู้ทรงคุณวุฒิด้านหลักสูตร ด้านนาฏศิลป์ และด้านพัฒนาท้องถิ่นและมีการสร้างวิธีการนำไปใช้ในองค์ประกอบที่ 5 ใช้ทฤษฎี การพัฒนาหลักสูตรคือ Outcome-based education (OBE) โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

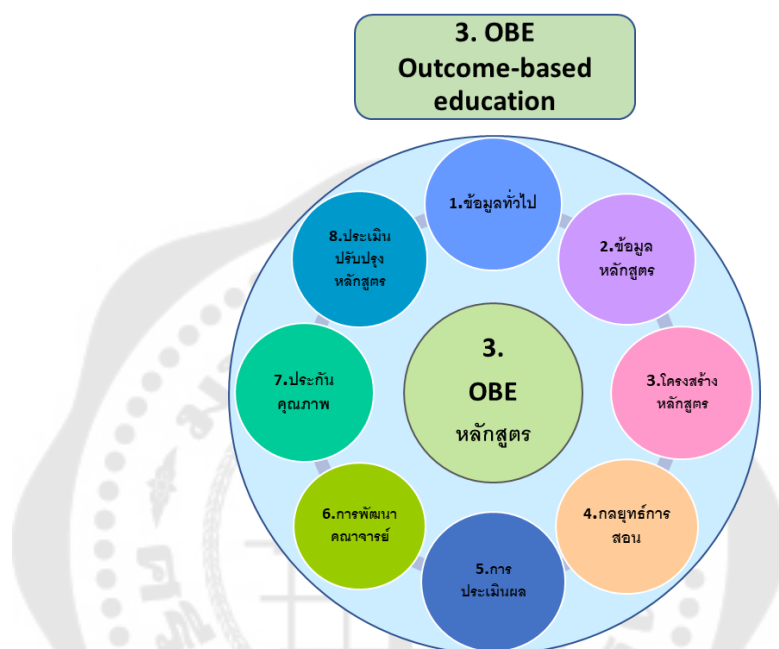
Outcome-based education (OBE) หรือการศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์ คือ ปรัชญาการศึกษาที่กล่าวไว้ว่าการศึกษาคควรจะมีจุดมุ่งหมายในการผลิตผลการเรียนรู้ (ความรู้และความสามารถของผู้เรียนในขั้นต้น) ที่เฉพาะเจาะจงโดยหลักสูตรและวิธีการเรียนการสอนถูกออกแบบให้สามารถผลิตผู้เรียนที่มีความรู้ ความสามารถดังกล่าวได้

Learning outcomes (ผลลัพธ์การเรียนรู้) คือ ความคาดหวังว่าผู้เรียนจะมีความสามารถที่จะทำได้ตามผลลัพธ์ของการเรียนรู้จากกิจกรรมการเรียนรู้ การให้ความสำคัญกับผลลัพธ์การเรียนรู้ กระบวนการในการเจาะจงผลลัพธ์จะเป็นสิ่งควบคุมกิจกรรมการเรียนการสอน ใน outcome-based learning ทุกหลักสูตรและการเรียนการสอนถูกกำหนดมาเพื่อผลิตลักษณะเฉพาะของผู้เรียนเมื่อจบการศึกษาไปแล้ว

โดยผู้วิจัยได้วิเคราะห์องค์ประกอบของหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตปีเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ดังข้อมูลต่อไปนี้

หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตปีเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตปีเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นเป็นการพัฒนาขึ้นโดยศึกษาริบทพื้นที่ของจังหวัดเชียงใหม่ในการเก็บรวบรวมข้อมูลของหลักสูตรทั้งหมด 8 หมวด

ภาพประกอบ 12 หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตปีเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น
ที่มา: ผู้วิจัย

หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตปีเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นประกอบด้วย 8 หมวด ดังต่อไปนี้

หมวดที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

หมวดที่ 2 ข้อมูลเฉพาะของหลักสูตร

หมวดที่ 3 ระบบการจัดการศึกษาการดำเนินการและโครงสร้างของหลักสูตร

หมวดที่ 4 ผลการเรียนรู้ กลยุทธ์การสอนและการประเมินผล

หมวดที่ 5 หลักเกณฑ์ในการประเมินผลผู้เรียน

หมวดที่ 6 การพัฒนาคณาจารย์

หมวดที่ 7 การประกันคุณภาพหลักสูตร

หมวดที่ 8 การประเมินและปรับปรุงการดำเนินการของหลักสูตร

โดยมีรายละเอียดของหลักสูตรดังต่อไปนี้

รายละเอียดของหลักสูตร
หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น (4 ปี)

ชื่อสถาบันอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
คณะ ครุศาสตร์

หมวดที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. รหัสและชื่อหลักสูตร

ชื่อหลักสูตร

ภาษาไทย : หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์
เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

ภาษาอังกฤษ : Bachelor of Education Program in dramatic arts
teachers for local development.

2. ชื่อปริญญาและสาขาวิชา

ชื่อเต็ม (ไทย) : ครุศาสตรบัณฑิต (นาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น)

ชื่อย่อ (ไทย) : ค.บ. (นาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น)

ชื่อเต็ม (อังกฤษ) : Bachelor of Education (Dramatic arts teachers for local
development.)

ชื่อย่อ (อังกฤษ) : B.Ed. (Dramatic arts teachers for local development.)

3. วิชาเอก

ไม่มี

4. จำนวนหน่วยกิตที่เรียนตลอดหลักสูตร

ไม่น้อยกว่า 136 หน่วยกิต

5. รูปแบบของหลักสูตร

5.1 รูปแบบ

หลักสูตรระดับปริญญาตรี 4 ปี

5.2 ประเภทของหลักสูตร

หลักสูตรปริญญาตรีทางวิชาชีพ

5.3 ภาษาที่ใช้

ภาษาไทย

5.4 การรับเข้าศึกษา

รับเฉพาะผู้เรียนไทย

5.5 ความร่วมมือกับสถาบันอื่น

ไม่มี

5.6 การให้ปริญญาแก่ผู้สำเร็จการศึกษา

ให้ปริญญาเพียงสาขาวิชาเดียว

6. สถานภาพของหลักสูตรและการพิจารณาอนุมัติ/เห็นชอบหลักสูตร

หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตสาขาวิชานาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น (4 ปี)

7. ความพร้อมในการเผยแพร่หลักสูตรคุณภาพและมาตรฐาน

หลักสูตรมีความพร้อมเผยแพร่คุณภาพและมาตรฐานตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิชาครุศาสตร์และศึกษาศาสตร์ (หลักสูตรสี่ปี) ในปีการศึกษา 2566

8. อาชีพที่สามารถประกอบได้หลังสำเร็จการศึกษา

- 8.1 ครูอาจารย์ครุวิชานาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น
- 8.2 บุคลากรทางการศึกษา
- 8.3 นักวิชาการศึกษาด้านนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น
- 8.4 อาชีพอิสระทางการศึกษาด้านนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น
- 8.5 อาชีพอิสระทางการแสดงนาฏศิลป์

9. ชื่อ – ชื่อสกุล คุณวุฒิการศึกษา สถาบันการศึกษาและปีพ.ศ.ที่สำเร็จการศึกษาของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรจำนวน 5 ท่าน

10. สถานที่จัดการเรียนการสอน

มหาวิทยาลัยราชภัฏ

11. สถานการณ์ภายนอกหรือการพัฒนาที่จำเป็นต้องนำมาพิจารณาในการวางแผนหลักสูตร

11.1 สถานการณ์หรือการพัฒนาทางเศรษฐกิจ

ระบบเศรษฐกิจของประเทศไทยในปัจจุบันเป็นการขับเคลื่อนเศรษฐกิจโดยประสิทธิภาพ ที่อาศัยประสิทธิภาพของภาคการผลิตและคุณภาพสินค้าในการพัฒนาความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจโดยให้ความสำคัญกับการลงทุนพัฒนาปัจจัยสนับสนุน

อาทิ โครงสร้างพื้นฐานการศึกษาการฝึกอบรมแรงงานประสิทธิภาพของตลาดแรงงานขนาดของตลาด การพัฒนาตลาดการเงินความพร้อมของเทคโนโลยี ซึ่งแม้ประเทศไทยจะมีการพัฒนาปัจจัยสนับสนุนต่าง ๆ ดังกล่าวมาอย่างต่อเนื่องแต่ก็ยังคงประสบปัญหาด้านประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรรวมทั้งยังมีอุปสรรคในการยกระดับประสิทธิภาพของตลาดสินค้าตลาดแรงงานและประสิทธิภาพของภาครัฐ ที่มีความล่าช้าเมื่อเปรียบเทียบกับหลายประเทศที่เริ่มพัฒนาในช่วงเวลาเดียวกันและสามารถก้าวสู่การเป็นประเทศรายได้สูงได้สำเร็จไปแล้วในช่วงก่อนหน้าส่งผลให้ประเทศไทยติดกับดักประเทศรายได้ปานกลางมาเป็นเวลานานจากการจัดสรรทรัพยากรระหว่างภาคเศรษฐกิจที่ผ่านมาที่ทำให้รูปแบบการขยายตัวทางเศรษฐกิจของไทยในช่วงที่ผ่านมาไม่สามารถขับเคลื่อนสู่การเป็นประเทศรายได้สูงอีกทั้งยังไม่สามารถตอบสนองต่อโอกาสและทิศทางแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในระดับโลกต่าง ๆ ได้อย่างเต็มศักยภาพแม้ว่าประเทศไทยจะมีจุดแข็งในการรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจโดย การใช้กลไกทางการคลังและการบริหารจัดการนโยบายภาครัฐแต่ยังคงมีปัญหากจากปัจจัยเชิงโครงสร้าง อาทิ การพึ่งพาต่างประเทศในสัดส่วนสูงทั้งเงินลงทุนเทคโนโลยี ปัจจัยการผลิตตลาดสำหรับการส่งออกแต่บทบาทและอำนาจต่อรองในห่วงโซ่มูลค่าโลกอยู่ในระดับที่ค่อนข้างต่ำรวมทั้งขีดจำกัดเชิงผลิตภาพของเศรษฐกิจโดยรวมที่เป็นอุปสรรคต่อการยกระดับรายได้และส่งผลให้เศรษฐกิจไทยมีความอ่อนไหวต่อแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงหลายประการ

การพัฒนาทางเศรษฐกิจของประเทศไทยในช่วงระยะเวลาของแผนพัฒนา ฯ ฉบับที่ 13 จึงจำเป็นต้องเร่งรัดผลักดันการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจภาคการผลิตเพื่อเปลี่ยนผ่านสู่การขับเคลื่อนเศรษฐกิจโดยนวัตกรรมและมุ่งสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืนที่เน้นการสร้างคุณค่าให้แก่สินค้าและบริการเชิงคุณภาพ พร้อมทั้งให้ความสำคัญกับการกระจายผลประโยชน์สู่ภาคส่วนที่เกี่ยวข้องภายในประเทศอย่างทั่วถึงและเป็นรูปธรรมโดยถ่ายทอดแนวคิดในการพลิกโฉมประเทศสู่นโยบายและแผนในระดับต่าง ๆ ที่สนับสนุนการยกระดับภาคการผลิตสู่อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคตทั้งเพื่อพลิกฟื้นสถานะทางเศรษฐกิจจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-19 และผลักดันการพัฒนาสาขาการผลิตที่จะมีบทบาทในการขับเคลื่อนการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศไทยในระยะต่อไปโดยมุ่งเป้าในการเร่งพัฒนาภาคการผลิตและบริการเป้าหมายรายสาขาที่สำคัญของประเทศ ได้แก่ 1) การยกระดับภาคการผลิตสู่การผลิตสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูงที่ใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีในการเพิ่มผลิตภาพ ลดการพึ่งพาทรัพยากรธรรมชาติและเพิ่มมูลค่าให้กับผลผลิตสู่อุตสาหกรรมอาหารมูลค่าสูง 2) การปรับเปลี่ยนภาคการท่องเที่ยวซึ่งเป็นภาคบริการที่สำคัญของไทย 3) การเปลี่ยนผ่านอุตสาหกรรมยานยนต์สู่ยานยนต์ไฟฟ้าตลอด

ห่วงโซ่ 4) การผลักดันให้ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง 5) การดำเนินยุทธศาสตร์ให้ประเทศไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาคและ 6) การเร่งยกระดับอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ของไทยให้เป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและอุตสาหกรรมดิจิทัลของอาเซียน

11.2 สถานการณ์หรือการพัฒนาทางสังคมและวัฒนธรรม

จากการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไทยในมิติต่าง ๆ ภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติที่ผ่านมากการติดตามประเมินผลการแก้ไขปัญหาความยากจนที่ผ่านมามีส่วนใหญ่จึงเป็นค่าเฉลี่ยในภาพรวม ซึ่งไม่สามารถอธิบายพลวัตของความยากจนได้ว่าควรวเร็วของความยากจนที่ต้องการความช่วยเหลือที่สุดจะสามารถหลุดพ้นความยากจนได้หรือไม่ โดยกลุ่มประชากรที่มีรายได้ต่ำสุดเฉลี่ยต่อหัวเพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ 4.6 ซึ่งต่ำกว่าที่กำหนดไว้ที่เฉลี่ยร้อยละ 15 ต่อปี โดยปัจจัยสำคัญมาจากการกระจายผลประโยชน์จากการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ไม่ทั่วถึงรายได้ประชาชาติที่เพิ่มขึ้นจากการพัฒนาทางเศรษฐกิจจึงไม่ได้ถูกจัดสรรให้แก่ประชากรทุกกลุ่มอย่างเท่าเทียมและมีคนจนที่ยังคงติดอยู่ในกับดักความยากจนอย่างต่อเนื่องนอกจากนี้ผลกระทบจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-19 ที่ก่อให้เกิดภาวะเศรษฐกิจชะลอตัว ได้ส่งผลให้จำนวนคนจนเพิ่มสูงขึ้นโอกาสในการหลุดพ้นจากกับดักความยากจนเป็นไปได้ยากขึ้นจนมีแนวโน้มที่จะส่งต่อความยากจนข้ามรุ่นไปยังลูกหลานและยังเป็นการตอกย้ำปัญหาเชิงโครงสร้างของสังคมไทย ทั้งความเหลื่อมล้ำของโอกาสในการศึกษาและการพัฒนาทักษะแรงงานที่มีคุณภาพ ความเหลื่อมล้ำของโอกาสในการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยี โครงสร้างพื้นฐานและบริการสาธารณะรวมไปถึงการขาดหลักประกันและสวัสดิการขั้นพื้นฐานที่เพียงพอต่อการสร้างความมั่นคงในชีวิตซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อการเจริญเติบโตของประเทศในระยะยาวได้

การกระจายโอกาสทางเศรษฐกิจและสังคมที่ไม่เท่าเทียมของประเทศไทยก่อให้เกิดความเหลื่อมล้ำในหลายมิติ ทั้งในส่วนของความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ ความเหลื่อมล้ำ ด้านความมั่งคั่ง ความเหลื่อมล้ำเชิงพื้นที่ ความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงบริการสาธารณะที่มีคุณภาพ ความเหลื่อมล้ำในการดำเนินธุรกิจซึ่งประเด็นด้านการพัฒนาทุนทรัพยากรมนุษย์เชิงคุณภาพเป็นความท้าทายที่สำคัญของไทยมาโดยตลอดจากระบบและคุณภาพการศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาอยู่ในเกณฑ์ต่ำ ประเทศไทยต้องให้ความสำคัญกับการแก้ไขปัญหาเชิงโครงสร้างเพื่อมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม การกระจายการพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจและเมืองแก้ไขปัญหาความ

ยากจนเรื้อรังและป้องกันการส่งต่อความยากจนไปยังลูกหลานพัฒนาหลักประกันและความคุ้มครองทางสังคม พัฒนาศักยภาพวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้สามารถแข่งขันได้

11.3 สถานการณ์ด้านมาตรฐานวิชาชีพ

สถานการณ์ด้านมาตรฐานวิชาชีพ รัฐบาลมีนโยบายที่เน้นการปฏิรูปครูโดยยกฐานะเป็นวิชาชีพชั้นสูงโดยมีมาตรฐานการผลิตครูให้มีคุณภาพทัดเทียมนานาชาติ สนับสนุนส่งเสริมให้ผู้ที่มิใช่ครูเข้าสู่วิชาชีพครู ปรับปรุงเงินเดือนให้สูงขึ้นให้มีการประเมินประสิทธิภาพการสอนเชิงประจักษ์เพื่อพัฒนาวิชาชีพครูให้มีประสิทธิภาพ

12. ผลกระทบจาก ข้อ 11 ต่อการพัฒนาหลักสูตรและความเกี่ยวข้องกับพันธกิจของมหาวิทยาลัย

12.1 การพัฒนาหลักสูตร

การพัฒนาหลักสูตรจากสถานการณ์ภายนอกส่งผลกระทบต่อการพัฒนาหลักสูตรที่มุ่งเน้นการผลิตครูในมิติใหม่ โดยเน้นการผลิตบัณฑิตครูให้มีคุณภาพสูงตามมาตรฐานวิชาชีพครูมีความรู้ความสามารถในการพัฒนาผู้เรียนและจัดการเรียนรู้ให้เป็นคนเก่งคนดีใฝ่รู้ มีทักษะความเชี่ยวชาญด้านวิชาชีพ มีคุณธรรมจริยธรรม มีทักษะในการทำงานร่วมกับผู้อื่นมีสมรรถนะทางวิชาชีพชั้นสูงที่เหมาะสม สามารถปรับตัวให้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงพัฒนาตนเองอย่างสม่ำเสมอและยั่งยืนสามารถสร้างความเชื่อมั่นด้านวิชาชีพครูดังนั้นหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตจึงต้องมีการเตรียมความพร้อมในการพัฒนาครูให้มีศักยภาพ มีความสามารถในการพัฒนาเยาวชนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์เพื่อสอดคล้องกับการแก้ปัญหาการผลิตครูรวมถึงมีความสามารถและทักษะด้านการสื่อสารเพื่อนำไปปรับใช้กับสังคมเศรษฐกิจและศิลปวัฒนธรรม

12.2 ความเกี่ยวข้องกับพันธกิจของมหาวิทยาลัย

ความเกี่ยวข้องกับพันธกิจของสถาบันเพื่อสนับสนุนให้มหาวิทยาลัยราชภัฏเป็นสถาบันอุดมศึกษาชั้นนำและพัฒนาท้องถิ่นดังนั้นจึงมีความจำเป็นในการนำสถานการณ์ภายนอกหรือการพัฒนาที่จำเป็นมาพิจารณาในการวางแผนหลักสูตรสอดคล้องกับพันธกิจของมหาวิทยาลัยและภาระหน้าที่ของมหาวิทยาลัย ดังนี้

12.2.1 แสวงหาความจริงเพื่อมุ่งสู่ทางวิชาการที่มีความเป็นเลิศ โดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นภูมิปัญญาไทยและภูมิปัญญาสากลเป็นฐาน

12.2.2 ผลิตบัตถิตีให้มีความรู้ มีคุณธรรม มีสำนึกในความเป็นไทย รักและผูกพันต่อท้องถิ่นส่งเสริมให้คนในชุมชนมีทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิตพัฒนาบัณฑิตที่มีคุณภาพให้สอดคล้องกับความต้องการตามแผนการผลิตบัณฑิตของประเทศ

12.2.3 เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในคุณค่าความสำนึกและความภูมิใจในวัฒนธรรมของท้องถิ่นและของชาติ

12.2.4 เสริมสร้างวิชาชีพครูให้เข้มแข็งผลิตและพัฒนาบุคลากรครูให้มีคุณภาพและมีมาตรฐานที่เหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูง

13. ความสัมพันธ์กับหลักสูตรอื่นที่เปิดสอนในคณะ/สาขาวิชาอื่นของมหาวิทยาลัย

13.1 กลุ่มวิชา/รายวิชาในหลักสูตรนี้ที่เปิดสอนโดยคณะ/สาขาวิชา/หลักสูตรอื่น

หมวดวิชาศึกษาทั่วไปและหมวดวิชาเลือกเสรี

13.2 กลุ่มวิชา/รายวิชาในหลักสูตรที่เปิดสอนให้สาขาวิชา/หลักสูตรอื่นมาเรียน

รายวิชาที่เปิดสอนในหลักสูตรผู้เรียนต่างคณะสามารถเลือกเรียนเป็นวิชาเลือกเสรีได้

13.3 การบริหารจัดการ

13.3.1 มีบุคลากรในการประสานงานด้านรายวิชาในหลักสูตรประสานงานกับสาขา คณาจารย์ อาจารย์ครูและผู้เรียนด้านรายละเอียดการจัดการเรียนการสอนและการประเมินผลการดำเนินงาน

13.3.2 มีคณะกรรมการบริหารหลักสูตรปฏิบัติหน้าที่ประสานงานกับหน่วยงานฝ่ายวิชาการของมหาวิทยาลัย ด้านการจัดตารางสอนตารางสอบ ปฏิทินวิชาการและควบคุมการดำเนินการเกี่ยวกับกระบวนการจัดการเรียนการสอน

หมวดที่ 2 ข้อมูลเฉพาะของหลักสูตร

1. ปรัชญาความสำคัญและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

1.1 ปรัชญา

ผลิตครูนาฏศิลป์ให้เป็นผู้มีความรู้ ความสามารถทางด้านนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น และวิชาชีพครูเป็นผู้มีคุณธรรมจริยธรรม จิตสาธารณะสามารถบูรณาการองค์ความรู้ไปสู่การจัดการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 และการพัฒนาท้องถิ่นให้สอดคล้องตามความต้องการของชุมชนท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพเพื่ออนุรักษ์ สืบสานสร้างสรรค์งานนาฏศิลป์เพื่อพัฒนาท้องถิ่นให้ยั่งยืน

1.2 ความสำคัญ

ประเทศไทยได้ก้าวเข้าสู่ความเป็นสากลอย่างสมบูรณ์สถาบันอุดมศึกษาซึ่งเป็นสถาบันหลักที่ทำหน้าที่ผลิตครูจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาการศึกษาของประเทศ รัฐบาลปัจจุบันมีนโยบายผลักดันให้ประเทศไทยก้าวเข้าสู่โมเดลประเทศไทย 4.0 ซึ่งเป็นโมเดลเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมเพื่อให้ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืนภายใต้บริบทของการปฏิวัติอุตสาหกรรม

อาชีพครูถือว่าสำคัญยิ่งเพราะครูมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาประเทศและพัฒนาชุมชนท้องถิ่นให้เจริญมั่นคงให้ก้าวทันต่อสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงของโลกในยุคปัจจุบันผู้เป็นครูจึงจัดได้ว่าเป็นผู้ที่มีบทบาทอย่างสำคัญในการสร้างสรรค์อนาคตของชาติบ้านเมืองชุมชนท้องถิ่น

นาฏศิลป์เป็นวัฒนธรรมอันทรงคุณค่าด้วยวัฒนธรรมไทย อันถือเป็นกลุ่มเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมเป้าหมายในการนำพาประเทศเดินหน้าสู่ยุคไทยแลนด์ 4.0 โดยมุ่งอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมดั้งเดิม ชุมชนท้องถิ่นและพัฒนาต่อยอดให้เหมาะสมกับยุคสมัยใหม่ช่วยสร้างรายได้และภาพลักษณ์ที่ดีแก่ประเทศ อีกทั้งนาฏศิลป์ยังมีบทบาทที่สำคัญในหลาย ๆ ด้านต่อสังคม ชุมชนท้องถิ่นดังนั้นนาฏศิลป์จึงต้องดำรงอยู่ด้วยการอนุรักษ์ที่ควบคู่ไปกับการพัฒนาถ่ายทอดและสร้างสรรค์ขึ้นให้เข้ากับยุคสมัยในประเทศไทย 4.0 ที่เชื่อมโยงกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม ชุมชนท้องถิ่นการเรียนรู้และการทำงานอันเป็นการสร้างรายได้และเพิ่มมูลค่าด้วยศิลปวัฒนธรรม

1.3 วัตถุประสงค์

เพื่อผลิตบัณฑิตให้มีความรู้ความสามารถ มีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน โดยมีลักษณะที่พึงประสงค์ ดังนี้

1.3.1 เป็นผู้ที่มีความรู้ ทักษะเจตคติ คุณธรรมจริยธรรมความสามารถทางด้านนาฏศิลป์ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นสู่การปฏิบัติงานได้อย่างสอดคล้องกับสภาพสังคม ชุมชนท้องถิ่นวัฒนธรรมและเศรษฐกิจของประเทศ

1.3.2 เป็นผู้มีความรู้ ความสามารถในการถ่ายทอด บูรณาการการจัดการเรียนการสอนนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นรู้ระเบียบวิธีการวิจัยในวิชานาฏศิลป์และสามารถสร้างสรรค์ผลงานทางนาฏศิลป์โดยใช้หลักการบูรณาการนาฏศิลป์กับศิลปวัฒนธรรมภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่ออนุรักษ์ ส่งเสริม ศิลปวัฒนธรรมชุมชนท้องถิ่นของประเทศไทย

1.3.3 เป็นผู้ที่มีคุณธรรมจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครูมีความรับผิดชอบสูงต่อวิชาการและวิชาชีพ มีความอดทนใจกว้างมีความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่นมีจิตสาธารณะและ

มีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้พร้อมที่จะประกอบวิชาชีพครูอย่างมีคุณภาพเป็นไปตามสมรรถนะและมาตรฐานวิชาชีพครู

1.3.4 เป็นผู้มีความสามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการเรียนการสอนสื่อสารและบูรณาการความรู้ทางศิลปะเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นเพื่อให้เกิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์สร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจให้กับชุมชนท้องถิ่นและยกระดับการศึกษาเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิตเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในคุณค่าความสำคัญและความภูมิใจในนาฏศิลป์และศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นของชาติ

หมวดที่ 3 ระบบการจัดการศึกษาการดำเนินการ และโครงสร้างของหลักสูตร

1. ระบบการจัดการศึกษา

1.1 ระบบ

การจัดการศึกษาเป็นระบบทวิภาค โดย 1 ปีการศึกษาแบ่งออกเป็น 2 ภาคการศึกษาปกติ
1 ภาคการศึกษาปกติมีระยะเวลาศึกษาไม่น้อยกว่า 15 สัปดาห์

1.2 การจัดการศึกษาภาคฤดูร้อน

หากมีความจำเป็นสามารถมีการจัดการเรียนการสอนภาคฤดูร้อนระยะเวลา 9 สัปดาห์
ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับการพิจารณาของคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

1.3 การเทียบเคียงหน่วยกิตในระบบทวิภาค

ไม่มี

2. การดำเนินการหลักสูตร

2.1 วัน-เวลาในการดำเนินการเรียนการสอน

ภาคการศึกษาที่ 1 มิถุนายน- ตุลาคม

ภาคการศึกษาที่ 2 ตุลาคม – กุมภาพันธ์

ภาคการศึกษาภาคฤดูร้อนมีนาคม – พฤษภาคม หรือให้เป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

2.2 คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษา

2.2.1 ต้องสำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า

2.2.2 ผ่านการคัดเลือกตามเกณฑ์ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาและ/หรือ เป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

การคัดเลือกผู้เข้าศึกษา

ใช้ระบบการคัดเลือกตามประกาศของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

2.3 ปัญหาของผู้เรียนแรกเข้า

2.3.1 การปรับตัว การใช้ชีวิตการบริหารจัดการเวลาและระบบการเรียนการสอนในระบบ อุดมศึกษาที่แตกต่างกับระดับมัธยมศึกษาซึ่งเป็นระบบเน้นการเรียนรู้และควบคุมตนเอง

2.3.2 ผู้เรียนแรกเข้ามีพื้นฐานความรู้ทั้งทฤษฎีและการปฏิบัติทางศิลปวัฒนธรรมในระดับที่แตกต่างกัน

2.4 กลยุทธ์ในการดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหา/ ข้อจำกัดของผู้เรียนในข้อ 2.3

2.4.1 จัดปฐมนิเทศผู้เรียน ใหม่ทั้งในระดับมหาวิทยาลัย คณะและสาขาวิชาเพื่อทำความเข้าใจในระบบการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษารวมถึงจัดประชุมผู้ปกครองจัดระบบการให้ บริการแนะแนว โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษาและฝ่ายกิจการผู้เรียนดูแลประสานงานกับคณาจารย์ครู และผู้ปกครองในกรณีที่มีปัญหา

2.4.2 จัดให้มีการสอบวัดระดับความสามารถพื้นฐานตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด สำหรับ ผู้เรียนแรกเข้าทุกคนและมีโครงการปรับพื้นฐานเพื่อปรับความรู้ ความสามารถให้กับผู้เรียน

2.5 แผนการรับผู้เรียนและผู้สำเร็จการศึกษาในระยะ 5 ปี

ตาราง 17 แผนการรับผู้เรียนและผู้สำเร็จการศึกษาในระยะ 5 ปี

จำนวนผู้เรียน	จำนวนผู้เรียน แต่ละปีการศึกษา				
	2566	2567	2568	2569	2570
ชั้นปีที่ 1	60	60	60	60	60
ชั้นปีที่ 2		60	60	60	60
ชั้นปีที่ 3			60	60	60
ชั้นปีที่ 4				60	60
รวม	60	120	180	240	300
คาดว่าจะจบการศึกษา				60	60

2.6 ระบบการศึกษา

ระบบการศึกษาเป็นแบบขั้นเรียนและเป็นไปตามข้อบังคับ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2557

2.7 การเทียบโอนหน่วยกิตรายวิชาและการลงทะเบียนเรียนข้ามสถาบันอุดมศึกษา

ให้เป็นไปตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการและข้อบังคับของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2557

3. หลักสูตรและอาจารย์ครุ

3.1 หลักสูตร

3.1.1 จำนวนหน่วยกิต รวมตลอดหลักสูตร ไม่น้อยกว่า 136 หน่วยกิต

3.1.2 โครงสร้างหลักสูตร

โครงสร้างหลักสูตรแบ่งเป็นหมวดวิชาที่สอดคล้องกับที่กำหนดไว้ในเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี สาขาครุศาสตร์และสาขาศึกษาศาสตร์ อ้างอิงจาก (หลักสูตรสี่ปี) พ.ศ. 2562 ดังนี้

ก. หมวดวิชาศึกษาทั่วไป	30	หน่วยกิต
1) กลุ่มวิชาภาษา	9	หน่วยกิต
2) กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์	3	หน่วยกิต
3) กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์	9	หน่วยกิต
4) กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์ – คณิตศาสตร์	9	หน่วยกิต
ข. หมวดวิชาเฉพาะด้าน ไม่น้อยกว่า	100	หน่วยกิต
1) กลุ่มวิชาชีพครู	25	หน่วยกิต
1.1) วิชาชีพครูบังคับ	21	หน่วยกิต
1.2) วิชาชีพครูเลือก	4	หน่วยกิต
2) การปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา	12	หน่วยกิต
3) กลุ่มวิชาเอก ไม่น้อยกว่า	63	หน่วยกิต
3.1) กลุ่มวิชาเอกเดี่ยว ไม่น้อยกว่า	63	หน่วยกิต
3.1.1) วิชาเอกบังคับ	42	หน่วยกิต
3.1.2) วิชาเอกเลือก ไม่น้อยกว่า	21	หน่วยกิต
ค. หมวดวิชาเลือกเสรี ไม่น้อยกว่า	6	หน่วยกิต

3.1.3 รายวิชา

รหัสวิชา

หลักเกณฑ์การให้รหัสวิชาในหลักสูตร

รายวิชาในหลักสูตรจะใช้ตัวอักษรภาษาอังกฤษ 2 - 4 ตัวเว้นช่องว่างแล้วตามด้วยตัวเลขอารบิก 4 ตัว นำหน้าชื่อวิชาทุกรายวิชาซึ่งมีความหมายดังนี้

หมวดวิชาศึกษาทั่วไป

รหัสวิชา GEN หมายถึง รายวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป

ตัวเลขลำดับที่ 1 หมายถึง รายวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป

ตัวเลขลำดับที่ 2 หมายถึง กลุ่มวิชาโดย

เลข 1 หมายถึง กลุ่มวิชาด้านภาษา

เลข 2 หมายถึง กลุ่มวิชาด้านมนุษยศาสตร์

เลข 3 หมายถึง กลุ่มวิชาด้านสังคมศาสตร์

เลข 4 หมายถึง กลุ่มวิชาด้านวิทยาศาสตร์-

คณิตศาสตร์

ตัวเลขลำดับที่ 3 - 4 หมายถึง ลำดับรายวิชา

หมวดวิชาเฉพาะ

กลุ่มวิชาชีพครู

ตัวอักษรภาษาอังกฤษ 2 - 4 ตัวระบุตัวอักษรภาษาอังกฤษ EDP เป็นหมวดวิชา

ตัวเลขลำดับที่ 1 หมายถึง ความยากง่าย / ชั้นปี

ตัวเลขลำดับที่ 2 หมายถึง กลุ่มวิชา ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1) พื้นฐานทางการศึกษาภาษาและวัฒนธรรม	แทนด้วยตัวเลข 1
2) หลักสูตรศาสตร์การสอนการศึกษาระดับพื้นฐาน	แทนด้วยตัวเลข 2
3) ประเมินผลและวิจัยทางการศึกษา	แทนด้วยตัวเลข 3
4) เทคโนโลยีและนวัตกรรมการศึกษา	แทนด้วยตัวเลข 4
5) จิตวิทยา	แทนด้วยตัวเลข 5
6) การศึกษาพิเศษ	แทนด้วยตัวเลข 6
7) พลศึกษาและนันทนาการ	แทนด้วยตัวเลข 7
8) การฝึกปฏิบัติการ	แทนด้วยตัวเลข 8
9) โครงการศึกษาเอกเทศ ปัญหาพิเศษ	แทนด้วยตัวเลข 9

ตัวเลขลำดับที่ 3-4 หมายถึง ลำดับรายวิชา

กลุ่มวิชาเอก

ตัวอักษรภาษาอังกฤษ 2 - 4 ตัวระบุตัวอักษรภาษาอังกฤษ DAL เป็นหมวดวิชาและกลุ่มวิชาเอก

ตัวเลขลำดับที่ 1 หมายถึง ความยากง่าย / ชั้นปี

ตัวเลขลำดับที่ 2 หมายถึง กลุ่มวิชารายละเอียดต่อไปนี้

1) กลุ่มหลักการทฤษฎี	แทนด้วยตัวเลข 1
2) กลุ่มวิชานาฏศิลป์และการแสดงของไทย	แทนด้วยตัวเลข 2
3) กลุ่มวิชานาฏศิลป์และการแสดงพื้นบ้าน	แทนด้วยตัวเลข 3
4) กลุ่มวิชานาฏศิลป์และการแสดงสากล	แทนด้วยตัวเลข 4
5) กลุ่มวิชาการบริหารและการจัดการ
ด้านการสอนและการแสดง	แทนด้วยตัวเลข 5
6) กลุ่มวิชางานสร้างสรรค์และบูรณาการ	แทนด้วยตัวเลข 6
7) กลุ่มวิชาด้านการพัฒนาท้องถิ่น	แทนด้วยตัวเลข 7
8) การฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู	แทนด้วยตัวเลข 8
9) โครงการศึกษาเอกเทศ ปัญหาพิเศษ
ภาคนิพนธ์ หัวข้อพิเศษ
การสัมมนาและการวิจัย	แทนด้วยตัวเลข 9

ตัวเลขลำดับที่ 3-4 บ่งบอกถึงลำดับ

วิชาบังคับก่อน หมายความว่าผู้เรียนต้องเรียนรายวิชาหรือ สอบผ่านรายวิชาที่ระบุไว้ก่อน โดยเงื่อนไขที่ระบุไว้ในหลักสูตรมีดังต่อไปนี้

- 1) ต้องสอบผ่านรายวิชาหมายความว่าผู้เรียนต้องลงทะเบียนเรียนรายวิชาบังคับก่อนแล้วสอบประเมินผลได้ระดับคะแนนในเกณฑ์สอบผ่าน
- 2) ต้องเรียนรายวิชาหมายความว่าผู้เรียนต้องลงทะเบียนเรียนรายวิชาบังคับก่อนแล้วสอบประเมินผลได้ระดับคะแนนในระดับใดก็ได้ โดยไม่นับรวมเงื่อนไขการขอยกเลิกรายวิชา
- 3) ต้องเรียนหรือกำลังเรียนรายวิชา หมายความว่าผู้เรียนต้องลงทะเบียนเรียนรายวิชาบังคับก่อนตามเงื่อนไขที่ 2) หรือกำลังลงทะเบียนเรียนรายวิชาบังคับก่อนพร้อมกับรายวิชานั้น ๆ

ก. หมวดวิชาศึกษาทั่วไป

30 หน่วยกิต

1) กลุ่มวิชาภาษา

9 หน่วยกิต

ตาราง 18 รายวิชาหมวดวิชาศึกษาทั่วไปหมวดวิชาเฉพาะด้าน

วิชาบังคับ		
รหัสวิชา	ชื่อวิชา	จำนวน หน่วยกิต
GEN 1101	ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร	3(3-0-6)
GEN 1102	ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน	3(3-0-6)
GEN 1103	ภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้	3(3-0-6)
หมายเหตุ กรณีที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษตามแผนการเรียนในหลักสูตรไม่น้อยกว่า 12 หน่วยกิต สามารถเลือกเรียนรายวิชาต่อไปนี้แทนวิชาภาษาอังกฤษบังคับในกลุ่มวิชาภาษาและการสื่อสาร		
GEN 1104	ภาษาจีนเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน	3(3-0-6)
GEN 1105	ภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน	3(3-0-6)
GEN 1106	ภาษาญี่ปุ่นเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน	3(3-0-6)
GEN 1107	ภาษาฝรั่งเศสเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน	3(3-0-6)
GEN 1108	ภาษาพม่าเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน	3(3-0-6)

3) กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์

3 หน่วยกิต

ตาราง 18 (ต่อ)

รหัสวิชา	ชื่อวิชา	จำนวนหน่วยกิต
เลือก 1 รายวิชา		
GEN 1201	ศิลปะการใช้ชีวิตอย่างมีความสุข	3(3-0-6)
GEN 1202	การพัฒนาบุคลิกภาพและมารยาททางสังคม	3(3-0-6)

4) กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์

9 หน่วยกิต

ตาราง 18 (ต่อ)

รหัสวิชา	ชื่อวิชา	จำนวนหน่วยกิต
กลุ่ม 1 เลือก 1 รายวิชา		
GEN 1301	ความเป็นราชภัฏเชียงใหม่	3(3-0-6)
GEN 1302	วิธีวิทยาการถ่ายทอดความรู้	3(3-0-6)
กลุ่ม 2 เลือก 2 รายวิชา		
GEN 1303	ศาสตร์พระราชา	3(3-0-6)
GEN 1304	การป้องกันและต่อต้านการทุจริต	3(3-0-6)
GEN 1305	โลกแห่งธุรกิจ	3(3-0-6)
GEN 1306	ความเป็นพลเมืองกับการพัฒนาท้องถิ่น	3(3-0-6)

4) กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์

9 หน่วยกิต

ตาราง 18 (ต่อ)

รหัสวิชา	ชื่อวิชา	จำนวนหน่วยกิต
วิชาบังคับ		
GEN 1401	การคิดและการตัดสินใจ	3(3-0-6)
GEN 1402	การรู้ดิจิทัล	3(3-0-6)
GEN 1403	การดูแลสุขภาพแบบองค์รวม	3(3-0-6)

ข. หมวดวิชาเฉพาะด้าน ไม่น้อยกว่า

100 หน่วยกิต

1) กลุ่มวิชาชีพครู

25 หน่วยกิต

1.1) วิชาชีพครูบังคับ

21 หน่วยกิต

ตาราง 18 (ต่อ)

รหัสวิชา	ชื่อวิชา	จำนวนหน่วยกิต
EDP 1101	ความเป็นครู	2(2-0-4)
EDP 1102	ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับครู	2(2-0-4)
EDP 1103	ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับครู	2(2-0-4)
EDP 1501	จิตวิทยาสำหรับครู	2(2-0-4)
EDP 2101	การประกันคุณภาพการศึกษา	1(1-0-2)
EDP 2301	การวัดและประเมินผลการเรียนรู้	2(2-0-4)
EDP 2401	นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา	2(2-0-4)
EDP 2501	การแนะแนวและให้การปรึกษาในสถานศึกษา	2(2-0-4)
EDP 3201	การพัฒนาหลักสูตร	2(2-0-4)
EDP 3202	กลยุทธ์การจัดการเรียนรู้	2(1-2-3)
EDP 3301	การวิจัยเพื่อพัฒนาสมรรถนะผู้เรียน	2(2-0-4)

1.2) วิชาชีพครูเลือก ไม่น้อยกว่า

4 หน่วยกิต

ตาราง 18 (ต่อ)

รหัสวิชา	ชื่อวิชา	จำนวนหน่วยกิต
EDP 3203	งานธุรการโรงเรียน	2(2-0-4)
EDP 3204	แหล่งวิทยาการเรียนรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อการศึกษา ตลอดชีวิต	2(2-0-4)
EDP 3205	การนิเทศการจัดการเรียนรู้	2(2-0-4)
EDP 3206	หลักสูตรสถานศึกษา	2(2-0-4)
EDP 3207	การสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน	2(2-0-4)
EDP 3208	การเชื่อมต่อระหว่างการศึกษาปฐมวัยกับระดับประถมศึกษา	2(2-0-4)

ตาราง 18 (ต่อ)

รหัสวิชา	ชื่อวิชา	จำนวนหน่วยกิต
EDP 3209	การพัฒนาทักษะสมองกับการใช้ชีวิตอย่างมีความสุข	2(2-0-4)
EDP 3302	การประเมินโครงการทางการศึกษา	2(2-0-4)
EDP 4301	การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน	2(2-0-4)
EDP 3401	เทคโนโลยีดิจิทัลทางการศึกษาและวิทยาการร่วมสมัย	2(1-2-3)
EDP 3501	กิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต	2(2-0-4)
EDP 3502	การช่วยเหลือและให้การปรึกษาผู้เรียน	2(2-0-4)
EDP 3601	การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ	2(2-0-4)

2) การปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา

12 หน่วยกิต

ตาราง 18 (ต่อ)

รหัสวิชา	ชื่อวิชา	จำนวนหน่วยกิต
EDP 2801	การฝึกปฏิบัติวิชาชีพระหว่างเรียน1	2(90)
EDP 3801	การฝึกปฏิบัติวิชาชีพระหว่างเรียน2	2(90)
EDP 4801	การฝึกปฏิบัติวิชาชีพระหว่างเรียน3	2(90)
EDP 4802	การปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาในสาขาวิชาเฉพาะ	6(270)

3) กลุ่มวิชาเอก ไม่น้อยกว่า

63 หน่วยกิต

3.1) กลุ่มวิชาเอกเดี่ยว ไม่น้อยกว่า

63 หน่วยกิต

1) วิชาเอกบังคับ

42 หน่วยกิต

ตาราง 18 (ต่อ)

รหัสวิชา	ชื่อวิชา	จำนวนหน่วยกิต
DAL 1101	พื้นฐานนาฏศิลป์ไทย	3(2-2-5)
DAL 1102	บทบาทนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น	3(2-2-5)
DAL 1302	นาฏศิลป์ไทยพื้นเมือง	3(2-2-5)

ตาราง 18 (ต่อ)

รหัสวิชา	ชื่อวิชา	จำนวนหน่วยกิต
DAL 1601	การออกแบบและสร้างสรรค์เครื่องแต่งกายโดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น	3(2-2-5)
DAL 1701	ความรู้พื้นฐานด้านการพัฒนาท้องถิ่น	3(2-2-5)
DAL 2301	การออกแบบสื่อการสอนด้วยเทคโนโลยีสำหรับครูนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น	3(2-2-5)
DAL 2302	การวิจัยทางด้านการสอนนาฏศิลป์เพื่อชุมชนท้องถิ่น	3(2-2-5)
DAL 2303	การจัดการเรียนรู้ทางด้านนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น	3(2-2-5)
DAL 2601	การบูรณาการนาฏศิลป์ร่วมกับท้องถิ่น	3(2-2-5)
DAL 3301	นาฏศิลป์บำบัด	3(2-2-5)
DAL 3505	การบริหารจัดการการแสดงในชุมชนท้องถิ่น	3(2-2-5)
DAL 3602	นาฏยประดิษฐ์เพื่อเศรษฐกิจสร้างสรรค์ในสังคมและท้องถิ่น	3(2-2-5)
DAL 3902	นาฏยนิพนธ์เพื่อชุมชนท้องถิ่น	3(2-2-5)
DAL 4701	นาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น	3(2-2-5)
	2) วิชาเอกเลือก ไม่น้อยกว่า	21 หน่วยกิต

ตาราง 18 (ต่อ)

รหัสวิชา	ชื่อวิชา	จำนวนหน่วยกิต
DAL 1303	การละเล่นประเพณี ศิลปวัฒนธรรมชุมชนท้องถิ่น	3(2-2-5)
DAL 2401	นาฏศิลป์ร่วมสมัยกับการพัฒนาท้องถิ่น	3(2-2-5)
DAL 3302	โครงการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมการเรียนรู้เพื่อชุมชนท้องถิ่น	3(2-2-5)
DAL 3303	ความเป็นผู้นำเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น	3(2-2-5)
DAL 3305	ภาษาพื้นเมืองสำหรับครูนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น	3(2-2-5)
DAL 3306	การประยุกต์ใช้ดิจิทัลเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น	3(2-2-5)
DAL 3501	การจัดการวัฒนธรรมในชุมชนท้องถิ่น	3(2-2-5)
DAL 3901	สัมมนาทางด้านนาฏศิลป์กับการพัฒนาท้องถิ่น	3(2-2-5)

ค. หมวดวิชาเลือกเสรี ไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต

ให้เลือกเรียนรายวิชาใด ๆ ในหลักสูตรมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ โดยไม่ซ้ำกับรายวิชาที่เคยเรียนมาแล้ว

3.1.4 แผนการศึกษา

ตาราง 19 แผนการศึกษา

ปีที่ 1 / ภาคการศึกษาที่ 1		หน่วย กิต	ทฤษฎี	ปฏิบัติ	ศึกษาด้วย ตนเอง
GEN 1101	ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร (วิชาศึกษาทั่วไป)	3	3	0	6
GEN 1201	ศิลปะการใช้ชีวิตอย่างเป็นสุข (วิชาศึกษาทั่วไป)	3	3	0	6
EDP 1101	ความเป็นครู (วิชาชีพครูบังคับ)	2	2	0	4
EDP 1102	ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับครู (วิชาชีพครูบังคับ)	2	2	0	4
DAL 1101	พื้นฐานนาฏศิลป์ไทย (วิชาเอกบังคับ)	3	2	2	5
DAL 1102	บทบาทนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น (วิชาเอกบังคับ)	3	2	2	5
DAL 1701	ความรู้พื้นฐานด้านการพัฒนาท้องถิ่น (วิชาเอกบังคับ)	3	2	2	5
รวม		19	16	6	35

ชั่วโมง/สัปดาห์ = 60

ตาราง 19 (ต่อ)

ปีที่ 1 / ภาคการศึกษาที่ 2		หน่วย กิต	ทฤษฎี	ปฏิบัติ	ศึกษาด้วย ตนเอง
GEN 1102	ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน (วิชาศึกษาทั่วไป)	3	3	0	6
GEN 1403	การดูแลสุขภาพแบบองค์รวม(วิชาศึกษาทั่วไป)	3	3	0	6
GEN 1303	ศาสตร์พระราชา (วิชาศึกษาทั่วไป)	3	3	0	6
EDP 1103	ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับครู (วิชาชีพครูบังคับ)	2	2	0	4

ตาราง 19 (ต่อ)

ปีที่ 1 / ภาคการศึกษาที่ 2		หน่วย กิต	ทฤษฎี	ปฏิบัติ	ศึกษาด้วย ตนเอง
EDP 1501	จิตวิทยาสำหรับครู (วิชาชีพครูบังคับ)	2	2	0	4
DAL 1601	การออกแบบและสร้างสรรค์เครื่องแต่งกายโดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น (วิชาเอกบังคับ)	3	2	2	5
DAL 1302	นาฏศิลป์ไทยพื้นเมือง (วิชาเอกบังคับ)	3	2	2	5
รวม		19	17	4	34

ชั่วโมง/สัปดาห์ = 60

ตาราง 19 (ต่อ)

ปีที่ 2 / ภาคการศึกษาที่ 1		หน่วยกิต	ทฤษฎี	ปฏิบัติ	ศึกษาด้วย ตนเอง
GEN 1401	การคิดและการตัดสินใจ (วิชาศึกษาทั่วไป)	3	3	0	6
GEN 1103	ภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ (วิชาศึกษาทั่วไป)	3	3	0	6
EDP 2401	นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา (วิชาชีพครูบังคับ)	2	2	0	4
EDP 2501	การแนะแนวและให้การปรึกษาในสถานศึกษา (วิชาชีพครูบังคับ)	2	2	0	4
DAL 2301	การออกแบบสื่อการสอนด้วยเทคโนโลยีสำหรับ ครูนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น (วิชาเอกบังคับ)	3	2	2	5
DAL 2302	การวิจัยทางการสอนนาฏศิลป์เพื่อชุมชน ท้องถิ่น (วิชาเอกบังคับ)	3	2	2	5
EDP 2801	การฝึกปฏิบัติวิชาชีพระหว่างเรียน 1 (การปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา)	2	0	90	0
รวม		18	14	4	30

ชั่วโมง/สัปดาห์ = 63

ตาราง 19 (ต่อ)

ปีที่ 2 / ภาคการศึกษาที่ 2		หน่วย กิต	ทฤษฎี	ปฏิบัติ	ศึกษาด້วย ตนเอง
GEN 1306	ความเป็นพลเมืองดีกับการพัฒนาท้องถิ่น	3	3	0	6
GEN 1402	การรู้ดิจิทัล (วิชาศึกษาทั่วไป)	3	3	0	6
GEN 1301	ความเป็นราชภัฏเชียงใหม่ (วิชาศึกษาทั่วไป)	3	3	0	6
EDP 2101	การประกันคุณภาพการศึกษา (วิชาชีพครูบังคับ)	1	1	0	2
EDP 2301	การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ (วิชาชีพครูบังคับ)	2	2	0	4
DAL 2303	การจัดการเรียนรู้ทางด้านนาฏศิลป์เพื่อการ พัฒนาท้องถิ่น (วิชาเอกบังคับ)	3	2	2	5
DAL 2601	การบูรณาการนาฏศิลป์ร่วมกับท้องถิ่น	3	2	2	5
รวม		18	16	4	34
ชั่วโมง/สัปดาห์ = 63					

ตาราง 19 (ต่อ)

ปีที่ 3 / ภาคการศึกษาที่ 1		หน่วยกิต	ทฤษฎี	ปฏิบัติ	ศึกษาด້วย ตนเอง
EDP 3201	การพัฒนาหลักสูตร (วิชาชีพครูบังคับ)	2	2	0	4
EDP XXXX(วิชาชีพครูเลือก)	2	2	0	4
DAL 3301	นาฏศิลป์บำบัด (วิชาเอกบังคับ)	3	2	2	5
DAL 3602	นาฏยประดิษฐ์เพื่อเศรษฐกิจสร้างสรรค์ใน สังคมและท้องถิ่น (วิชาเอกบังคับ)	3	2	2	5
XXXX XXXX(วิชาเอกเลือก)	3	2	2	5
XXXX XXXX(วิชาเอกเลือก)	3	2	2	5
EDP 3801	การฝึกปฏิบัติวิชาชีพระหว่างเรียน2 (การปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา)	2	0	90	0
รวม		18	12	8	28

ชั่วโมง/สัปดาห์ = 63

ตาราง 19 (ต่อ)

ปีที่ 3 / ภาคการศึกษาที่ 2		หน่วยกิต	ทฤษฎี	ปฏิบัติ	ศึกษาด้วย ตนเอง
EDP 3202	กลยุทธ์การจัดการเรียนรู้ (วิชาชีพครูบังคับ)	2	1	2	3
EDP 3301	การวิจัยเพื่อพัฒนาสมรรถนะผู้เรียน (วิชาชีพครูบังคับ)	2	2	0	4
DE 3501	การบริหารจัดการการแสดงในชุมชนท้องถิ่น (วิชาเอกบังคับ)	3	2	2	5
DAL 3902	นาฏยนิพนธ์เพื่อชุมชนท้องถิ่น (วิชาเอกบังคับ)	3	2	2	5
XXXX XXXX(วิชาเอกเลือก)	3	2	2	5
XXXX XXXX(วิชาเอกเลือก)	3	2	2	5
XXXX XXXX(วิชาเลือกเสรี)	3	2	2	5
รวม		19	13	12	32
ชั่วโมง/สัปดาห์ = 57					

ตาราง 19 (ต่อ)

ปีที่ 4 / ภาคการศึกษาที่ 1		หน่วยกิต	ทฤษฎี	ปฏิบัติ	ศึกษาด้วย ตนเอง
DAL 4701	นาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น (วิชาเอกบังคับ)	3	2	2	5
XXXX XXXX (วิชาเอกเลือก)	3	2	2	5
XXXX XXXX (วิชาเอกเลือก)	3	2	2	5
XXXX XXXX (วิชาเอกเลือก)	3	2	2	5
XXXX XXXX (วิชาเลือกเสรี)	3	2	2	5
EDP XXXX (วิชาชีพครูเลือก)	2	2	0	4
EDP 4801	การฝึกปฏิบัติวิชาชีพพระหว่างเรียน3 (การปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา)	2	0	90	0
รวม		19	12	10	29
ชั่วโมง/สัปดาห์ =					

ตาราง 19 (ต่อ)

ปีที่ 4 / ภาคการศึกษาที่ 2		หน่วยกิต ทฤษฎี ปฏิบัติ			ศึกษาด้วย ตนเอง
EDP 4802	การปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาในสาขาวิชา เฉพาะ (การปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา)	6	0	270	0
รวม		6	0	270	0

ชั่วโมง/สัปดาห์ = 18

3.1.5 คำอธิบายรายวิชา

คำอธิบายรายวิชา (ภาคผนวก)

3.2 ชื่อ-ชื่อสกุล ตำแหน่งและคุณวุฒิของอาจารย์

3.2.1 อาจารย์ประจำหลักสูตรจำนวน 5 ท่าน

3.2.2 อาจารย์ครูจำนวน 5 ท่าน

3.2.3 อาจารย์พิเศษ พิจารณาคัดเลือกโดยคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

4. องค์ประกอบเกี่ยวกับประสบการณ์ภาคสนาม (ฝึกประสบการณ์วิชาชีพ หรือสหกิจศึกษา)

หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตทุกหลักสูตรกำหนดให้มีรายวิชาการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาจำนวน 4 รายวิชา รวม 12 หน่วยกิต ประกอบด้วยรายวิชาการฝึกปฏิบัติวิชาชีพระหว่างเรียน 1 การฝึกปฏิบัติวิชาชีพระหว่างเรียน 2 การฝึกปฏิบัติวิชาชีพระหว่างเรียน 3 และการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาในสาขาวิชาเฉพาะ ซึ่งรายวิชาดังกล่าวมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมปฏิบัติงานในสถานศึกษาตามบทบาทหน้าที่ครูเพื่อเรียนรู้ทั้งในส่วนที่เป็นทฤษฎีและการปฏิบัติ ตลอดจนเรียนรู้จากประสบการณ์ตรงในสถานศึกษาโดยเฉพาะอย่างยิ่งการปฏิบัติการสอนสาขาวิชาเฉพาะในสถานศึกษาภายใต้เงื่อนไขที่คุรุสภากำหนดเป็นเวลา 1 ภาคการศึกษา ซึ่งเป็นการฝึกให้ผู้เรียนได้บูรณาการและประยุกต์ใช้ความรู้ด้านนาฏศิลป์ที่เรียนมากับสถานการณ์การจัดการเรียนการสอนในสภาพจริงของชุมชนท้องถิ่น

4.1 มาตรฐานผลการเรียนรู้ของประสบการณ์ภาคสนาม

- 4.1.1 มีคุณลักษณะที่เหมาะสมกับความเป็นครูทั้งในด้านคุณธรรมจริยธรรม และขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงาม
- 4.1.2 มีความสามารถในการประยุกต์ใช้ทฤษฎี ความรู้ในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องเพื่อจัดการเรียนการสอนในสถานการณ์จริง
- 4.1.3 มีความสามารถในการคิดอย่างเป็นระบบ คิดสร้างสรรค์ สามารถเผชิญและแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้อย่างสมเหตุสมผล
- 4.1.4 มีความสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นความสัมพันธ์กับผู้ปกครองและชุมชนยอมรับความคิดเห็นที่แตกต่างและสามารถปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี

4.2 ช่วงเวลา

การฝึกปฏิบัติวิชาชีพระหว่างเรียน 1,2 และ 3 ภาคการศึกษาที่ 1 ของชั้นปีที่ 2,3 และ 4 การปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาในสาขาวิชาเฉพาะ ภาคการศึกษาที่ 2 ของชั้นปีที่ 4

4.3 การจัดเวลาและตารางสอน

การฝึกปฏิบัติวิชาชีพระหว่างเรียน 1 2 และ 3 กำหนดให้ฝึกปฏิบัติ 90 ชั่วโมง/ภาคการศึกษา การปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาในสาขาวิชาเฉพาะจัดเต็มเวลา 270 ชั่วโมงจำนวน 1 ภาคการศึกษา

5. ข้อกำหนดเกี่ยวกับการทำโครงการหรืองานวิจัย

หลักสูตรได้กำหนดให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ทั้งด้านทฤษฎีและประสบการณ์จริงในการทำโครงการหรือวิจัย โดยให้ผู้เรียนเรียนรายวิชาการวิจัยเพื่อพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนหรือกลุ่มรายวิชาเอก นอกจากนี้ยังฝึกทำโครงการงานวิจัยในชั้นเรียนในรายวิชาการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาในสาขาวิชาเฉพาะภายใต้การดูแลของอาจารย์พี่เลี้ยงและอาจารย์นิเทศก์

5.1 คำอธิบายโดยย่อ

โครงการเป็นกิจกรรมที่กำหนดให้ผู้เรียน นทำงานอย่างเป็นระบบ โดยการคิด วางแผนลงมือปฏิบัติและเขียนรายงานผลการดำเนินงานด้วยตนเอง ทั้งนี้ผู้เรียนสามารถจัดทำโครงการเพื่อพัฒนานักเรียนเป็นรายบุคคลหรือเป็นกลุ่มให้มีความรู้ ความสามารถทางด้านวิชาการหรือยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

งานวิจัย เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียน นบูรณาการความรู้ในศาสตร์ของวิชาเฉพาะและวิชาชีพครู มาใช้ในการศึกษาค้นคว้าวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนหรือแก้ไขปัญหาในชุมชนท้องถิ่นให้แก่

นักเรียนรายบุคคลหรือรายกลุ่ม โดยเน้นการศึกษาวางแผนเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลรวมทั้งเขียนรายงานวิจัยเพื่อรายงานผล ทั้งนี้ผู้เรียนอาจเลือกทำการวิจัยเกี่ยวกับรายวิชาที่สอนหรือกับนักเรียนที่รับผิดชอบ

5.2 มาตรฐานผลการเรียนรู้

- 5.2.1 มีความสามารถในการทำงานอย่างเป็นระบบ
- 5.2.2 มีความสามารถในการเขียนรายงานผลการดำเนินงาน
- 5.2.3 มีทักษะกระบวนการคิดสร้างสรรค์ คิดวิเคราะห์และคิดสังเคราะห์
- 5.2.4 มีเจตคติที่ดีต่อการทำงานมีความรับผิดชอบ

5.3 ช่วงเวลา

ภาคการศึกษาที่ 2 ของปีการศึกษาที่ 4

5.4 จำนวนหน่วยกิต

12 หน่วยกิต

5.5 การเตรียมการ

มีการกำหนดชั่วโมงการให้คำปรึกษาจัดทำบันทึกการให้คำปรึกษาให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการทางเว็บไซต์และปรับปรุงให้ทันสมัยเสมอ อีกทั้งมีตัวอย่างโครงการให้ศึกษา

5.6 กระบวนการประเมินผล

การประเมินผลโครงการวิชาการและงานวิจัยในชั้นเรียนคณะครุศาสตร์ ดำเนินการทั้งในรูปแบบการประเมินผลย่อย (Formative Evaluation) และประเมินผลรวม (Summative Evaluation) โดยมีอาจารย์ที่เลี้ยงและอาจารย์นิเทศก์ ทำหน้าที่เป็นผู้ประเมินซึ่งแนวทางการประเมินผลนั้นจะมีลักษณะเป็นการประเมินเพื่อพัฒนาและประเมินเพื่อตัดสินคุณภาพ

หมวดที่ 4 ผลการเรียนรู้ กลยุทธ์การสอนและการประเมินผล

1. การพัฒนาคุณลักษณะพิเศษของผู้เรียน

ตาราง 20 การพัฒนาคุณลักษณะพิเศษของผู้เรียน

คุณลักษณะพิเศษ	กลยุทธ์หรือกิจกรรมของผู้เรียน
1. ด้านคุณธรรมจริยธรรม มีคุณธรรมจริยธรรมรู้จัก รับผิดชอบต่อหน้าที่ ของตนเอง และสังคม รวมถึง จรรยาบรรณในวิชาชีพ	1. ทุกรายวิชา มีการสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณในวิชาชีพ โดยให้ความรู้ถึงผลกระทบต่อ สังคมและข้อกฎหมายในการละเมิดลิขสิทธิ์ทางปัญญาใน

ตาราง 20 (ต่อ)

คุณลักษณะพิเศษ	กลยุทธ์หรือกิจกรรมของผู้เรียน
	การคัดลอกผลงานวิชาการส่งเสริมให้ผู้เรียนทำกิจกรรมในชั้นเรียนและเข้าร่วมกิจกรรมโครงการของชมรม หลักสูตรมหาวิทยาลัยได้มีการจัดขึ้นเพื่อฝึกด้านความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคมรวมถึงการนำความรู้ด้านการจัดการเรียนการสอนนาฏศิลป์ไปประยุกต์ใช้อย่างเหมาะสม
<p>2. ด้านความรู้ความสามารถ</p> <p>มีความรู้ความสามารถทั้งทฤษฎีปฏิบัติและจัดการเรียนการสอนด้านนาฏศิลป์ไทย นาฏศิลป์พื้นบ้านนาฏศิลป์ท้องถิ่นศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นได้อย่างถูกต้องตามหลักวิชาการทางนาฏศิลป์ นาฏศิลป์ท้องถิ่นแต่ละบริบทของพื้นที่</p>	<p>2. กำหนดให้มีรายวิชาที่ผู้เรียนต้องเรียนรู้ทั้งทฤษฎี ปฏิบัติและกระบวนการจัดการเรียนการสอนทั้งนาฏศิลป์ไทย นาฏศิลป์พื้นบ้านนาฏศิลป์ท้องถิ่นศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น</p>
<p>3. ทักษะทางปัญญา</p> <p>มีทักษะในการบูรณาการและสร้างสรรค์ความรู้ด้านนาฏศิลป์เพื่อพัฒนาท้องถิ่นด้านการศึกษาสุขภาพกาย สุขภาพจิตสังคม วัฒนธรรมเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมเพื่ออนุรักษ์ ส่งเสริมเผยแพร่องค์ความรู้ด้านนาฏศิลป์</p>	<p>3. กำหนดให้มีรายวิชาที่ผู้เรียนต้องบูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่นและสร้างสรรค์ผลงานทางวิชาการที่เกิดจากการวิเคราะห์ สังเคราะห์ องค์ความรู้ด้านนาฏศิลป์ในรูปแบบของงานวิจัยทางการศึกษาและวิจัยสร้างสรรค์</p>
<p>4. ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ มีทักษะการสื่อสาร</p>	<p>4. กำหนดให้มีกิจกรรมเสริมหลักสูตรและรายวิชาที่ผู้เรียนลงพื้นที่ชุมชนท้องถิ่นเพื่อฝึกประสบการณ์ให้ผู้เรียนมีความสามารถ</p>

ตาราง 20 (ต่อ)

คุณลักษณะพิเศษ	กลยุทธ์หรือกิจกรรมของผู้เรียน
ใช้หลักการมีส่วนร่วมในการบูรณาการองค์ความรู้ทางศิลปะเพื่อให้เกิด Soft power ในการพัฒนาท้องถิ่นมิติด้านการศึกษา สุขภาพกาย สุขภาพจิตสังคม วัฒนธรรม เศรษฐกิจสิ่งแวดล้อมรวมถึงสามารถทำงานร่วมกับชุมชนท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเหมาะสมตามบทบาทและหน้าที่ของครู ศึกษาศิลปะเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นและยอมรับความต่างระหว่างบุคคลในชุมชนท้องถิ่น	ในการสื่อสารการทำงานร่วมกับชุมชนท้องถิ่นและนำองค์ความรู้ด้านนาฏศิลป์ไปบูรณาการกับศิลปวัฒนธรรมในท้องถิ่น
5. ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านวิธีวิทยาการจัดการเรียนรู้ มีทักษะในการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีเพื่อจัดการเรียนการสอนการวิจัยทางนาฏศิลป์ให้เข้ากับสภาพสังคม วัฒนธรรม เศรษฐกิจของชุมชนท้องถิ่น	5. กำหนดให้มีรายวิชาการออกแบบและการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีด้านนาฏศิลป์เพื่อจัดการเรียนการสอนการวิจัยทางนาฏศิลป์ให้สอดคล้องกับสภาพสังคม วัฒนธรรม เศรษฐกิจของชุมชนท้องถิ่น

2. การพัฒนาผลการเรียนรู้ หมวดวิชาศึกษาทั่วไป

- 2.1 ด้านคุณธรรมจริยธรรม
- 2.2 ด้านความรู้
- 2.3 ด้านทักษะทางปัญญา
- 2.4 ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ
- 2.5 ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

3. แผนที่แสดงการกระจายความรับผิดชอบมาตรฐานผลการเรียนรู้จากหลักสูตรสู่รายวิชา (Curriculum Mapping) หมวดวิชาศึกษาทั่วไป (ภาคผนวก)

4. ผลการเรียนรู้ของแต่ละด้านหมวดวิชาเฉพาะ (ภาคผนวก)

- 4.1 คุณธรรมจริยธรรม
- 4.2 ความรู้
- 4.3 ทักษะทางปัญญา
- 4.4 ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ
- 4.5 ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ
- 4.6 ด้านวิธีวิทยาการจัดการเรียนรู้

5. แผนที่แสดงการกระจายความรับผิดชอบมาตรฐานผลการเรียนรู้จากหลักสูตรสู่รายวิชา(Curriculum Mapping) หมวดวิชาเฉพาะ (ภาคผนวก)

6. ความคาดหวังของผลลัพธ์การเรียนรู้เมื่อสิ้นปีการศึกษา

ตาราง 21 ความคาดหวังของผลลัพธ์การเรียนรู้เมื่อสิ้นปีการศึกษา

ระดับชั้นปี	รายละเอียด
ชั้นปีที่ 1	<p>PLO1 : ผู้เรียนสามารถอธิบาย วิเคราะห์และสังเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี องค์ความรู้ านาฏศิลป์ไทย นาฏศิลป์พื้นบ้านศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นได้อย่างถูกต้องตามหลักวิชาการทางนาฏศิลป์</p> <p>PLO2 : ผู้เรียนสามารถปฏิบัติทำรำนาฏศิลป์ไทยและนาฏศิลป์พื้นบ้านนาฏศิลป์ท้องถิ่นได้อย่างถูกต้องตามหลักวิชาการนาฏศิลป์</p>
ชั้นปีที่ 2	<p>PLO3 : ผู้เรียนสามารถประยุกต์ใช้แนวคิด ทฤษฎีเทคโนโลยี องค์ความรู้ด้านนาฏศิลป์ไทย นาฏศิลป์พื้นบ้านศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อจัดการเรียนการสอนและระเบียบวิธีการวิจัยทางด้านนาฏศิลป์ให้สอดคล้องกับสภาพสังคม วัฒนธรรมเศรษฐกิจของชุมชนท้องถิ่น</p> <p>PLO4 : ผู้เรียนสามารถบูรณาการและสร้างสรรค์ผลงานทางนาฏศิลป์เพื่อพัฒนาท้องถิ่นด้านการศึกษาสุขภาพกาย สุขภาพจิตสังคม วัฒนธรรมเศรษฐกิจสิ่งแวดล้อมได้อย่างมีระบบ</p>
ชั้นปีที่ 3	<p>PLO4 : ผู้เรียนสามารถบูรณาการและสร้างสรรค์ผลงานทางนาฏศิลป์เพื่อพัฒนาท้องถิ่นด้านการศึกษาสุขภาพกาย สุขภาพจิตสังคม วัฒนธรรมเศรษฐกิจสิ่งแวดล้อมได้อย่างมีระบบ</p>

ตาราง 21 (ต่อ)

ระดับชั้นปี	รายละเอียด
ชั้นปีที่ 3	PLO5 : ผู้เรียนสามารถใช้ทักษะการสื่อสารการคำนวณ การคิดวิเคราะห์ทำงานร่วมกับชุมชนท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ
ชั้นปีที่ 4	PLO5 : ผู้เรียนสามารถใช้ทักษะการสื่อสารการคำนวณ การคิดวิเคราะห์ทำงานร่วมกับชุมชนท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพตามบทบาทและหน้าที่ของครูนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นได้อย่างเหมาะสมและยอมรับในความแตกต่างระหว่างบุคคลในชุมชนท้องถิ่น PLO6 : ผู้เรียนสามารถปฏิบัติการสอนโดยยึดหลักการและจรรยาบรรณวิชาชีพครูได้ถูกต้องตามหลักของหลักวิชาชีพครู

หมวดที่ 5 หลักเกณฑ์ในการประเมินผลผู้เรียน

1. กฎระเบียบหรือหลักเกณฑ์ในการให้ระดับคะแนน (เกรด)

การวัดผลและการสำเร็จการศึกษาเป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2557 (ภาคผนวก)

2. กระบวนการทวนสอบมาตรฐานผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน

2.1 การทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้ขณะผู้เรียนยังไม่สำเร็จการศึกษา

กำหนดให้ระบบการทวนสอบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นส่วนหนึ่งของระบบการประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัย

การทวนสอบในระดับรายวิชาผู้เรียนสามารถประเมินการเรียนการสอนในระดับรายวิชาโดยมีคณะกรรมการพิจารณาความเหมาะสมของข้อสอบให้เป็นไปตามแผนการสอนมีการประเมินข้อสอบโดยคณะกรรมการประเมินข้อสอบประจำสาขาวิชา

การทวนสอบในระดับหลักสูตรสามารถทำได้โดยมีระบบประกันคุณภาพหลักสูตรภายในมหาวิทยาลัยดำเนินการทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้และรายงานผล

2.2 การทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้หลังจากผู้เรียน นสำเร็จการศึกษา

กลวิธีการทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้ของผู้เรียนเน้นการทำวิจัยโดยการเก็บข้อมูลจากผู้ใช้บัณฑิตนำผลการวิจัยกลับมาปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนของหลักสูตรโดยการวิจัยอาจจะดำเนินการดังตัวอย่างต่อไปนี้

2.2.1 ภาวะการดำเนินงานทำของบัณฑิตสามารถประเมินจากบัณฑิตที่จบการศึกษา

2.2.2 การตรวจสอบจากผู้ประกอบการโดยการขอเข้าสัมภาษณ์ หรือการส่งแบบสอบถาม เพื่อประเมินความพึงพอใจในการใช้บัณฑิต

2.2.3 การประเมินความก้าวหน้าในสายงานของบัณฑิต

2.2.4 การประเมินจากสถานศึกษาอื่นโดยการส่งแบบสอบถามระดับความพึงพอใจในด้านความรู้ ความพร้อมและคุณสมบัติด้านอื่นๆของบัณฑิต

2.2.5 การประเมินจากบัณฑิตที่ประกอบอาชีพแล้วเปิดโอกาสให้เสนอข้อคิดเห็นในการปรับหลักสูตรให้ดียิ่งขึ้น

2.2.6 ความเห็นจากผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่มาประเมินหลักสูตร

3. เกณฑ์การสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร

ให้เป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ว่าด้วย การศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2557

3.1 ศึกษารายวิชาต่าง ๆ ครบถ้วนตามหลักสูตรโดยมีค่าระดับคะแนนสะสมเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า 2.00

3.2 ใช้เวลาศึกษาไม่เกินระยะเวลาการศึกษาที่กำหนดไว้ตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี

3.3 ไม่มีหนี้สินใด ๆ ค้างชำระต่อมหาวิทยาลัย

3.4 เงื่อนไขอื่นปฏิบัติตามประกาศของมหาวิทยาลัย โดยความเห็นชอบของสภาวิชาการ

หมวดที่ 6 การพัฒนาคณาจารย์

1. การเตรียมการสำหรับอาจารย์ใหม่

1.1 มีการปฐมนิเทศแนะแนวการเป็นครูสำหรับอาจารย์ใหม่

1.2 ส่งเสริมอาจารย์ใหม่ให้มีการเพิ่มพูนความรู้ด้านการสอนและการวิจัย การสนับสนุนด้านการศึกษาต่อ ฝึกอบรม ศึกษาดูงานทางวิชาการและวิชาชีพในองค์กรต่าง ๆ

2. การพัฒนาความรู้และทักษะให้แก่คณาจารย์

2.1 การพัฒนาทักษะการจัดการเรียนการสอนการวัดและการประเมินผล

2.1.1 ส่งเสริมอาจารย์ให้มีการเพิ่มพูนความรู้การสอนและการวิจัย สนับสนุนด้านการศึกษาต่อ ฝึกอบรม ศึกษาดูงานวิชาการและวิชาชีพในองค์กรต่าง ๆ

2.1.2 การพัฒนาทักษะให้ทันสมัยในด้านการจัดการเรียนการสอนและการประเมินผล

2.2 การพัฒนาวิชาการและวิชาชีพด้านอื่น ๆ

2.2.1 การบริการวิชาการแก่ชุมชนท้องถิ่น

2.2.2 สร้างแรงจูงใจให้อาจารย์ ทำผลงานทางวิชาการในสาขาวิชาวิทยาศาสตร์

2.2.3 ส่งเสริมการทำวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่ นำมาพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

2.2.4 สนับสนุนงบประมาณในการทำงานวิจัย

2.2.5 สนับสนุนให้อาจารย์ทำงานวิจัยโดยการบูรณาการองค์ความรู้ข้ามศาสตร์

2.2.6 ส่งเสริมให้อาจารย์เข้าร่วมกิจกรรมบริการวิชาการทั้งในมหาวิทยาลัยและชุมชนท้องถิ่น

หมวดที่ 7 การประกันคุณภาพหลักสูตร

1. การกำกับมาตรฐาน

ในการบริหารหลักสูตรมีคณะกรรมการบริหารหลักสูตร ทำหน้าที่กำกับดูแลและให้คำแนะนำ ตลอดจนกำหนดนโยบายในการบริหารหลักสูตรให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานโดยมีแนวทางดำเนินการดังนี้

ตาราง 22 เป้าหมายการดำเนินการการประเมินผลการกำกับมาตรฐาน

เป้าหมาย	การดำเนินการ	การประเมินผล
1. กำหนดระบบการบริหารหลักสูตร โดยมีคณะกรรมการประจำหลักสูตร และคณะควบคุม การดำเนินการ หลักสูตรให้เป็นไปอย่างมี คุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน	แต่งตั้งกรรมการ ประเมินผลหลักสูตร ซึ่งประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิ ติดตามรายละเอียด หลักสูตรเมื่อสิ้นสุด ปีการศึกษา และปรับปรุง ตามความเหมาะสม	1. กรรมการประจำหลักสูตรทำหน้าที่จัดทำรายละเอียดวิชา มอบหมายผู้ประสานงานวิชา รวมทั้งดูแลให้ การจัดการเรียน การสอนและประเมินผลให้เป็นไป
2. คณะกรรมการหลักสูตรควบคุม คุณภาพการเรียนการสอนทุก รายวิชาและดำเนินการ ประเมินผลการสอนของอาจารย์		ตามวัตถุประสงค์ 2. คณาจารย์และผู้เรียนประเมิน การสอนของอาจารย์แต่ละวิชา

2. บัณฑิต

การพัฒนาคุณภาพของบัณฑิตยึดตามกรอบมาตรฐานอุดมศึกษาแห่งชาติ โดยเน้น ผลสัมฤทธิ์ในด้านคุณธรรมจริยธรรม ความรู้ ความสามารถ ทักษะทางปัญญาความสัมพันธ์ ระหว่างครูและผู้เรียนการสื่อสารและสามารถในการจัดการเรียนการสอนโดย มีแนวทางดำเนินการ ดังนี้

ตาราง 23 เป้าหมาย การดำเนินการการประเมินผลบัณฑิต

เป้าหมาย	การดำเนินการ	การประเมินผล
1. มีความรู้และความสามารถใน ด้านการแสดงนาฏศิลป์ไทย นาฏศิลป์พื้นบ้านนาฏศิลป์ท้องถิ่น	1. จัดให้มีกิจกรรมการแสดง นาฏศิลป์ทั้งในและนอก มหาวิทยาลัยรวมถึงชุมชน ท้องถิ่น	1. ประเมินผลหลักสูตรโดย คณะกรรมการบริหาร หลักสูตรและผู้มีส่วนร่วม ทั้งชุมชนท้องถิ่น
2. มีความสามารถในการบริหารจัดการโครงการแสดงผลงานและมี กิจกรรมทางนาฏศิลป์เพื่อการ พัฒนาท้องถิ่น	2. จัดให้มีโครงการแสดง นาฏศิลป์ต่อสาธารณชน ชุมชนท้องถิ่น	2. ประเมินผลโดยคณะ กรรมการบริหารหลักสูตร

3. ผู้เรียน

3.1 กระบวนการรับผู้เรียนและเตรียมความพร้อมก่อนเข้าศึกษา

- 1) ต้องสำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า
- 2) ผู้เข้าศึกษาต้องมีความรู้พื้นฐานทางด้านทฤษฎีและด้านการปฏิบัติในหลักสูตรศิลปไทยและเสนอแผนการรับผู้เรียนในแต่ละปีตามที่กำหนดในมคอ.2 ต่อมหาวิทยาลัย ซึ่งมหาวิทยาลัยมีการรับผู้เรียน 3 ครั้งคือ การรับผู้เรียน รอบแฟ้มสะสมผลงานรอบโควต้าและรอบสอบตรงซึ่งในการรับผู้เรียนที่จะเข้ามาสอบในหลักสูตรนาฏศิลป์จะต้องสอบผ่านการสอบปฏิบัติด้วย

3.2 การควบคุมการดูแล การให้คำปรึกษาวิชาการและแนะแนว การคงอยู่ การสำเร็จ การศึกษาความพึงพอใจและผลการจัดการข้อร้องเรียนของผู้เรียน

การควบคุมการให้คำปรึกษากับผู้เรียนของอาจารย์ที่ปรึกษาโดยให้ผู้เรียน เสนอหัวข้อหรือประเด็นที่สำคัญในการให้คำปรึกษาด้านวิชาการกับหลักสูตรล่วงหน้าก่อนการให้คำปรึกษาและหลักสูตรนำข้อเสนอมากำหนดเป็นหัวข้อในการให้คำปรึกษา รวมถึงการมีส่วนร่วมของผู้เรียนเช่น การตอบแบบสอบถาม ความพึงพอใจต่อหลักสูตรการจัดการเรียนการสอนและผลการจัดการข้อร้องเรียนของผู้เรียน

4. อาจารย์

4.1 การรับอาจารย์ใหม่

1) หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตสาขาวิชานาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นมีอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณวุฒิการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาโท

2) มีอาจารย์ประจำหลักสูตรจำนวน 5 คนและอาจารย์ทุกคนเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรเพียง 1 หลักสูตร

3) การพิจารณารับอาจารย์ประจำหลักสูตรใหม่ ต้องพิจารณาความรู้ ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา (TQF) และเพื่อให้หลักสูตรมีคุณภาพตามที่ สกอ. กำหนด อาจารย์ประจำหลักสูตรต้องมีการบริหารอาจารย์ให้มีคุณภาพตามความเชี่ยวชาญของแต่ละคนอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

4) หลักสูตรได้วางแผนและจัดทำแผนอัตรากำลังอาจารย์ระยะยาวและเพิ่มเป้าหมายที่สำคัญคือการส่งเสริมและพัฒนาอาจารย์ให้ได้อาจารย์ที่มีคุณสมบัติทั้งปริมาณและคุณภาพที่สอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรพ.ศ. 2558 เพื่อให้อาจารย์ประจำหลักสูตรสามารถใช้เป็นคุณสมบัติอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรในการปรับปรุงหลักสูตรและในการจัดทำ

แผนให้พิจารณากรอบภาระงานของอาจารย์ประจำตามพันธกิจของมหาวิทยาลัยและแนวปฏิบัติในการส่งเสริมและพัฒนาอาจารย์ที่มหาวิทยาลัยกำหนดด้วย

4.2 กระบวนการบริหารและพัฒนาอาจารย์

1) หลักสูตรเสนอแผนการพัฒนาอาจารย์เพื่อรองรับปริมาณในการสนับสนุนการพัฒนาอาจารย์ตามมติที่ประชุมกรรมการอาจารย์ประจำหลักสูตร

2) หลักสูตรมีการควบคุม ติดตามการดำเนินงานตามแผนพัฒนาตนเองเพื่อการประเมินผลและนำไปปรับปรุงเพื่อให้เกิดคุณภาพกับอาจารย์

4.3 การพัฒนาความก้าวหน้าในการผลิตผลงานทางวิชาการของอาจารย์

มีการกำหนดให้อาจารย์ประจำหลักสูตรได้จัดทำแผนเพื่อการเข้าอบรมเพิ่มพูนความรู้ เทคนิคการสอนในรายวิชาที่รับผิดชอบ หรือการจัดทำผลงานวิชาการหรือแนวทางการพัฒนาตน เพื่อเตรียมศึกษาต่อและให้อาจารย์ประจำหลักสูตรทุกคนที่ปฏิบัติงานต้องจัดทำแผนการจัดทำผลงานวิชาการที่มีการเผยแพร่ผลงานตามตามหลักเกณฑ์การพิจารณาผลงานวิชาการที่ กพอ. กำหนดอย่างน้อย 1 ผลงานให้ทันก่อนการปรับปรุงหลักสูตรในวงรอบถัดไป

5. หลักสูตรการเรียนการสอนการประเมินผู้เรียน

มีการบริหารจัดการหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลอย่างต่อเนื่องดังนี้

ตาราง 24 เป้าหมาย การดำเนินการการประเมินผลหลักสูตรการเรียนการสอนการประเมินผู้เรียน

เป้าหมาย	การดำเนินการ	การประเมินผล
1. การออกแบบหลักสูตร	ดำเนินการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรีสาขาครุศาสตร์และสาขาศึกษาศาสตร์	ประเมินหลักสูตรในทุกๆ และครอบคลุมองค์ประกอบในทุกด้าน โดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็นจากครูผู้เรียนและผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย
2. การวางระบบครูและกระบวนการจัดการเรียนการสอน	1. การพิจารณาจัดครูตามคุณวุฒิและประสบการณ์ 2. การสนับสนุนวัสดุ สื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอน 3. การประชุมปรึกษาหารือเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน	1. สอบถามความคิดเห็นของครู 2. วิเคราะห์เอกสารบันทึกการประชุม 3. ประเมินการสอน
3. การประเมินผู้เรียน	1. ประเมินการจัดการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่องตามสภาพจริงโดยใช้วิธีการที่หลากหลายให้สอดคล้องกับผลการเรียนรู้แต่ละด้าน 2. นำผลการประเมินมาปรับปรุงหลักสูตร	1. สอบถามความคิดเห็นของผู้เรียน 2. ประเมินตนเอง 3. พัฒนาหลักสูตรในทุก 5 ปี โดยนำข้อมูลจากการประเมินผลหลักสูตรมาพัฒนาหลักสูตร

6. สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

6.1 มีระบบการดำเนินงานของหลักสูตรในการสนับสนุนการเรียนรู้ทั้งทางกายภาพและความพร้อมของอุปกรณ์เทคโนโลยีและสิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนรู้

6.2 มีจำนวนสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้เหมาะสมและเพียงพอต่อการจัดการเรียนการสอน

6.3 มีการนำผลการประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนและอาจารย์มาพิจารณาต่อสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

6.4 มีห้องปฏิบัติการทางด้านนาฏศิลป์

7. ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงาน (Key Performance Indicators)

ตัวบ่งชี้มีทั้งหมด 14 ข้อ ตามการดำเนินการของTQF ทั้งนี้เกณฑ์การประเมินผ่านคือมีการดำเนินงานตาม ข้อ 1-5 และอย่างน้อยร้อยละ 80ของตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานที่ระบุไว้ในแต่ละปี

หมวดที่ 8 การประเมินและปรับปรุงการดำเนินการของหลักสูตร

1. การประเมินประสิทธิผลของการสอน

1.1 การประเมินกลยุทธ์การสอน

คณะกรรมการบริหารหลักสูตรกำหนดให้ครูจัดการเรียนการสอนตาม มคอ.3 ของแต่ละรายวิชาและให้ผู้ประสานรายวิชาประเมินกลยุทธ์การสอนเพื่อปรับปรุงคุณภาพการสอนในครั้งต่อไปจากนั้นให้นำเสนอคณะกรรมการบริหารหลักสูตรเพื่อดำเนินการต่อไป

1.2 การประเมินทักษะของอาจารย์ในการใช้แผนกลยุทธ์การสอน

การประเมินทักษะดังกล่าวสามารถกระทำได้ ดังนี้

1.2.1 ประเมินโดยผู้เรียนในแต่ละรายวิชา

1.2.2 ประเมินตนเองโดยอาจารย์ครู

2. การประเมินหลักสูตรในภาพรวม

การประเมินหลักสูตรในภาพรวม โดยสำรวจข้อมูลจาก

2.1 ผู้เรียนและบัณฑิต

คณะกรรมการบริหารหลักสูตรแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินหลักสูตรที่ประกอบด้วยผู้แทนสาขาวิชาผู้แทนผู้เรียนปัจจุบันและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่าย คณะกรรมการประเมินหลักสูตรวางแผนสำรวจวิเคราะห์และประเมินผลข้อมูลจากผู้เรียนปัจจุบันทุกชั้นปี และจากผู้ที่สำเร็จการศึกษาที่ผ่านการศึกษาในหลักสูตรทุกรุ่น

2.2 ผู้ใช้บัณฑิต

คณะกรรมการประเมินหลักสูตรติดตามบัณฑิตใหม่โดยสำรวจข้อมูลจากนายจ้างและ/หรือผู้บังคับบัญชาโดยการสัมภาษณ์และ/หรือการใช้แบบสอบถาม

2.3 ผู้ทรงคุณวุฒิ

คณะกรรมการประเมินหลักสูตรทำการวิเคราะห์และประเมินหลักสูตรในภาพรวมและใช้ข้อมูลย้อนกลับของผู้เรียนผู้สำเร็จการศึกษาผู้ใช้บัณฑิตประกอบการประเมิน

3. การประเมินผลการดำเนินงานตามรายละเอียดหลักสูตร

สาขาวิชาผ่านการประเมินจากหน่วยงานประกันคุณภาพหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนของสาขาวิชาตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรีจากคณะกรรมการประเมินคุณภาพ

4. การทบทวนผลการประเมินและวางแผนปรับปรุงหลักสูตรและแผนกลยุทธ์การสอน

4.1 คณะกรรมการหลักสูตรรวบรวมข้อมูลการประเมินทั้งจากหลักสูตรตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานและการประเมินประสิทธิผลของการสอนและจัดทำรายงานนำเสนอคณะกรรมการประจำคณะ

4.2 สัมมนาอาจารย์ประจำหลักสูตรเพื่อหาข้อสรุปในการปรับปรุงหลักสูตรและแผนกลยุทธ์

4.3 คณะกรรมการหลักสูตรปรับปรุงหลักสูตรรวมทั้งกลยุทธ์การสอนและการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมต่อไป

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้นผู้วิจัยได้พัฒนาเอกสารหลักสูตรครุฑนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นทั้งหมด 8 หมวด คือ หมวดที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเป็นหลักสูตรปริญญาตรีโดยศึกษา 4 ปี อาชีพที่สามารถประกอบได้หลังสำเร็จการศึกษาคือ อาจารย์ คุรุบุคลากรทางการศึกษานักวิชาการศึกษาด้านนาฏศิลป์ด้านพัฒนาท้องถิ่นอาชีพอิสระทางการศึกษาอาชีพทางศิลปะการแสดงและอาชีพด้านการพัฒนาท้องถิ่นหมวดที่ 2 ข้อมูลเฉพาะของหลักสูตรได้กำหนดปรัชญาโดยผลิตครุฑนาฏศิลป์ให้เป็นผู้ที่มีความรู้ทางด้านนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นให้สอดคล้องกับความต้องการของคนในชุมชนท้องถิ่นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ความสามารถ มีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครุฑนาฏศิลป์ 3 ระบบการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีและการและโครงสร้างของหลักสูตรโดยหนึ่งปีแบ่งออกเป็น 2 ภาคการศึกษาศึกษาไม่น้อยกว่า 15 สัปดาห์โดยมีจำนวนหน่วยกิตตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 136 หน่วยกิต แบ่งเป็นหมวดวิชาศึกษาทั่วไป 30 หน่วยกิตหมวดวิชาเฉพาะด้านไม่น้อยกว่า 100 หน่วยกิต หมวดวิชาเลือกเสรีไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิตหมวดที่ 4 ผลการเรียนรู้ กลยุทธ์การสอนและการประเมินผล มีการกำหนดการพัฒนาคุณลักษณะพิเศษของผู้เรียนพัฒนาทั้งด้านคุณธรรมจริยธรรม ด้านความรู้ความสามารถด้านทักษะทางปัญญาด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบมีทักษะการสื่อสารทำงานร่วมกับชุมชนท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตามบทบาทหน้าที่ของครุฑนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นและทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลขการใช้เทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นกำหนดความคาดหวังของผลลัพธ์การเรียนรู้เมื่อสิ้นปีการศึกษาโดยกำหนดผลลัพธ์การเรียนรู้ทั้ง 4 ชั้นปีให้

สอดคล้องกับ PLO ทั้ง 6 ด้านหมวดที่ 5 หลักเกณฑ์ในการประเมินผลผู้เรียน นเป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัยราชภัฏว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2557 มีการกำหนดการทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้ขนาดผู้เรียนยังไม่สำเร็จการศึกษาและหลังจากผู้เรียนสำเร็จการศึกษาเกณฑ์การสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรคะแนนเฉลี่ยสะสม ไม่ต่ำกว่า 2.00 หมวดที่ 6 การพัฒนาคณาจารย์ มีการเตรียมพร้อมสำหรับอาจารย์ใหม่พัฒนาความรู้และทักษะให้แก่คณาจารย์ พัฒนาทักษะทางด้านการจัดการเรียนการสอนการวัดและการประเมินผล หมวดที่ 7 การประกันคุณภาพหลักสูตรมีการกำหนดการกำกับมาตรฐานทั้งตัวเป้าหมายการดำเนินการประเมินผลทั้งในส่วนของผู้เรียนอาจารย์ หลักสูตรการเรียนการสอนการประเมินผลผู้เรียนและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ หมวดที่ 8 การประเมินและปรับปรุงการดำเนินการของหลักสูตรมีการประเมินประสิทธิภาพของการสอนประเมินทั้งในส่วนของกลยุทธ์การสอนการประเมินทักษะของอาจารย์ในการใช้แผนกลยุทธ์การสอนทั้งการประเมินโดยผู้เรียนและการประเมินตนเองโดยอาจารย์ครู

โดยผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการประเมินผลโมเดลหลักสูตรครุศึกษาศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นดังองค์ประกอบที่ 4 ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1.2.4. องค์ประกอบที่ 4 การประเมินผลโมเดลหลักสูตรครุศึกษาศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

การประเมินผลโมเดลหลักสูตรครุศึกษาศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นผู้วิจัยใช้แนวคิดการประเมินแบบอภิมานของJoint Committee on Standard of Educational Evaluation (1994) มาประยุกต์ใช้ในการประเมินโมเดลประกอบด้วยมาตรฐาน 4 ด้านดังนี้

4. E Evaluation

ภาพประกอบ 13 องค์ประกอบที่ 4 การประเมินผลโมเดลหลักสูตร
ที่มา: ผู้วิจัย

การประเมินโมเดลหลักสูตรครุฑาาศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นประกอบด้วยมาตรฐาน 4 ด้านคือ

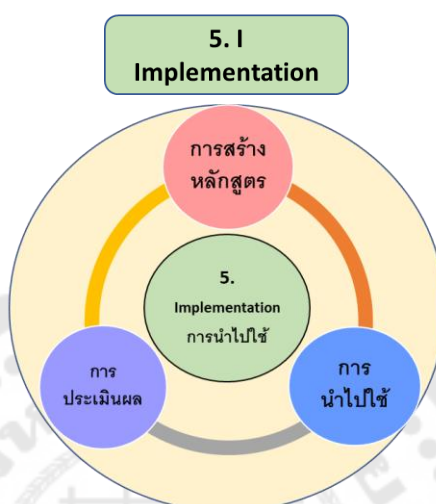
- 1) มาตรฐานด้านรรถประโยชน์ (Utility)
- 2) มาตรฐานด้านความเป็นไปได้ (Feasibility)
- 3) มาตรฐานด้านความเหมาะสม (Propriety)
- 4) มาตรฐานด้านความถูกต้องแม่นยำ (Accuracy)

โดยการประเมินได้ดำเนินการประเมินทั้งหมด 2 ส่วนแบ่งเป็น 1. การประเมินโมเดลหลักสูตรครุฑาาศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นโดยใช้การประเมินมาตรฐานด้านความเป็นไปได้ (Feasibility)และมาตรฐานด้านความเหมาะสม (Propriety) 2. การประเมินหลักสูตรครุฑาาศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นใช้การประเมินมาตรฐานด้านรรถประโยชน์ (Utility)และมาตรฐานด้านความถูกต้องแม่นยำ (Accuracy)

การพัฒนาหลักสูตรครุฑาาศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นผู้วิจัยมีได้กำหนดขั้นตอนวิธีการนำหลักสูตรไปใช้ ดังรายละเอียดองค์ประกอบที่ 5 ต่อไปนี้

1.2.5 องค์ประกอบที่ 5 Implementation การนำหลักสูตรไปใช้

การนำหลักสูตรครูนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นไปใช้ ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอน ในการนำไปใช้คือ วิธีการสร้างหลักสูตรวิธีการนำหลักสูตรไปประยุกต์ใช้และวิธีการประเมินผล การใช้หลักสูตร

ภาพประกอบ 14 องค์ประกอบที่ 5 Implementation การนำหลักสูตรไปใช้
ที่มา: ผู้วิจัย

1.2.5.1 วิธีการสร้างหลักสูตร

การสร้างหลักสูตรมีขั้นตอนการพัฒนาอย่างเป็นระบบและมีหลักการโดยมีขั้นตอน คือ

- 1) การศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน ได้แก่ ศึกษาประวัติ ปรัชญาการศึกษา สังคม วัฒนธรรม ทฤษฎีการศึกษา ผู้เรียน ความต้องการของสังคม ชุมชนท้องถิ่น
- 2) ร่างหลักสูตรประกอบด้วย วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน กำหนดจุดมุ่งหมาย เลือกกิจกรรม การเรียนการสอน ประเมินผล
- 3) ทดลองใช้หลักสูตร ได้แก่ มีการประเมินและปรับปรุงหลักสูตรก่อนนำไปใช้

การสร้างหลักสูตรนั้นขั้นตอนการสร้างหลักสูตรเป็นขั้นตอนที่สำคัญ นักพัฒนาหลักสูตร ควรทำความเข้าใจรายละเอียดการสร้างหลักสูตรในแต่ละองค์ประกอบ ดังข้อมูลต่อไปนี้

1. การศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาหลักสูตรครุฑศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

ก่อนดำเนินการสร้างหลักสูตรผู้ที่เกี่ยวข้องมีความจำเป็นที่ต้องศึกษาข้อมูลพื้นฐานให้ชัดเจนได้แก่ จุดมุ่งหมายหลักสูตรเนื้อหาหลักสูตรกิจกรรมการเรียนรู้และการประเมินผลรวมถึง การกำหนดรูปแบบหลักสูตรการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานให้สอดคล้องกับเป้าหมายที่ต้องการในการพัฒนาท้องถิ่นแต่ละภูมิภาค ข้อมูลพื้นฐานที่ควรนำมาวิเคราะห์เพื่อจัดทำองค์ประกอบของหลักสูตรมีหลายด้านคือ การวิเคราะห์ข้อมูล ด้านนโยบายและเป้าประสงค์ของชาติ การวิเคราะห์สภาพปัญหาทางเศรษฐกิจสังคม การเมืองของท้องถิ่นความต้องการของชุมชนท้องถิ่น การวิเคราะห์ผู้เรียนและการวิเคราะห์กิจกรรมการเรียนการสอนซึ่งมีรายละเอียดดังนี้ (ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์, 2556)

1.1 การวิเคราะห์ข้อมูลด้านนโยบายและเป้าประสงค์ของการศึกษาชาติ

นโยบายและวัตถุประสงค์ของการศึกษาเป็นตัวกำหนดจุดมุ่งหมายและจุดมุ่งหมายเป็นตัวกำหนดจุดประสงค์ของวิชา (Subject Objectives) โดยอยู่ภายใต้เป้าประสงค์การศึกษาของชาติ นักพัฒนาหลักสูตรจึงควรวิเคราะห์จากปัญหาทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเพื่อกำหนดองค์ประกอบของหลักสูตรจำเป็นต้องวิเคราะห์นโยบายและเป้าประสงค์ของชาติถึงทิศทางในการพัฒนาประเทศเพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการกำหนดองค์ประกอบของหลักสูตรให้สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาการศึกษาตามแต่ละบริบทท้องถิ่นของประเทศให้สอดคล้องกับความต้องการของชาติ

1.2 การวิเคราะห์หลักสูตรครุฑศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นโดยวิเคราะห์หลักสูตร 3 ส่วนดังนี้

1.2.1 วิเคราะห์ตัวหลักสูตรและวัสดุหลักสูตรโดยมีสิ่งที่ต้องวิเคราะห์ คือ

- 1) ตัวหลักสูตรสิ่งที่ต้องวิเคราะห์หลักสูตรคือ องค์ประกอบของหลักสูตร ได้แก่ จุดมุ่งหมายของหลักสูตรเนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้และการวัดประเมินผล
- 2) วัสดุหลักสูตรสิ่งที่ต้องการวิเคราะห์ในวัสดุหลักสูตรคือ คู่มือผู้บริหาร คู่มืออาจารย์ คู่มือผู้อำนวยการสถานศึกษาครูพี่เลี้ยงคู่มือผู้มีส่วนร่วมในท้องถิ่นคู่มือผู้เรียน คำแนะนำ การใช้วัสดุอุปกรณ์ คำแนะนำการจัดการชั้นเรียนหนังสือหรือเอกสารประกอบการเรียน
- 3) วิธีการรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ โดยวิเคราะห์ถึงหลักสูตรและ วัสดุหลักสูตรสามารถตอบสนองความต้องการของคนในสังคมท้องถิ่นสอดคล้องกับค่านิยม ความ

ต้องการของผู้เรียนครูและผู้เกี่ยวข้องโดยใช้วิธีการสังเกตกิจกรรมการเรียนรู้ในชั้นเรียน วิเคราะห์จากกิจกรรมการเรียนการสอนในแผนการจัดการเรียนรู้หรือคู่มืออาจารย์

1.2.2 การวิเคราะห์กระบวนการใช้หลักสูตรสิ่งที่ต้องวิเคราะห์ คือ

1) กระบวนการจัดการเรียนการสอนได้แก่ วิธีการสอนบทบาทหน้าที่ของครูและผู้เรียนความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียนหรือครูกับผู้เรียนโดยสามารถพิจารณาความพร้อมด้านต่าง ๆ เช่น ครู ผู้เรียน ผู้มีส่วนร่วม บุคลากรอื่น ๆ สื่อการสอนอุปกรณ์ การสอนสถานที่ในการสอนและเครื่องมือประกอบการสอน

2) วิธีการรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ อาจใช้ได้หลากหลายวิธี เช่น การสังเกตการเรียนการสอนการสัมภาษณ์ผู้บริหารอาจารย์นิเทศก์ การใช้แบบสอบถามกับผู้เกี่ยวข้องทั้งชุมชนท้องถิ่นผู้ปกครองและจากการพบเห็นในสถานการณ์จริงจากการใช้หลักสูตรการวิเคราะห์กิจกรรมการเรียนจากแผนการจัดการเรียนรู้

1.3 การวิเคราะห์สภาพและปัญหาทางเศรษฐกิจสังคมและการเมือง

การวิเคราะห์สภาพปัญหาทางเศรษฐกิจสังคมและการเมืองในท้องถิ่นแต่ละบริบทของพื้นที่เพื่อช่วยตีความหมายต่อทิศทางในการพัฒนาหลักสูตรสิ่งที่เรียนในปัจจุบันต้องสอดคล้องกับอนาคตตั้งนั้นแหล่งข้อมูลที่ควรนำมาวิเคราะห์ในระดับชาติ ได้แก่ แหล่งข้อมูลจากแผนพัฒนาการศึกษาชาติ หรือจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ความต้องการของคนในชุมชนท้องถิ่น เป็นต้น

สำหรับการจัดทำหลักสูตรครูนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นอาจเริ่มที่การวิเคราะห์ข้อมูลด้านต่าง ๆ ได้แก่ ข้อมูลด้านประชากรศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นขนบธรรมเนียมประเพณี สุขภาพกาย สุขภาพจิตการประกอบอาชีพ การศึกษาความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินรายได้เศรษฐกิจของประชากรทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ปัญหาสังคมท้องถิ่นซึ่งอาจรวบรวมข้อมูล ได้จากบุคคลหน่วยงานต่าง ๆ ที่ตั้งอยู่ในชุมชนท้องถิ่นนั้นทั้งหน่วยงานรัฐภาคีรัฐและภาคเอกชนกลุ่มคนบางกลุ่มที่สามารถก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางสังคมผู้เชี่ยวชาญทางด้านสังคม นักการศึกษาประชาชนทั่วไปผู้ปกครองศิษย์เก่าผู้ที่สำเร็จการศึกษาไปแล้วเป็นต้นซึ่งข้อมูลเหล่านี้จะถูกนำไปใช้ในการพัฒนาหลักสูตรรายวิชาในหลักสูตรกิจกรรมการเรียนการสอนในหลักสูตร

1.4 การวิเคราะห์ข้อมูลผู้เรียน

ข้อมูลผู้เรียนมีความสำคัญต่อการพัฒนาหลักสูตรทั้งข้อมูลที่เป็นเชิงปริมาณและด้านความต้องการของผู้เรียน

1.4.1 ข้อมูลด้านปริมาณ คือ จำนวนนักเรียนที่มีแนวโน้มลดลงหรือเพิ่มขึ้นตามเพศและอายุ อัตราการสอบตก สอบได้ อัตราการออกกลางคันสาเหตุการออกจากโรงเรียนซึ่งข้อมูลต่าง ๆ เหล่านี้นำมาใช้เตรียมความพร้อมของครูการเตรียมอาคารสถานที่ห้องเรียนห้องปฏิบัติการ การจัดงบประมาณ เป็นต้น

1.4.2 ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการของผู้เรียนเป็นข้อมูลสะท้อนถึงความต้องการของผู้เรียนด้านเนื้อหาสาระของหลักสูตร โดยสามารถเก็บข้อมูลจากตัวผู้เรียนโดยตรงหรือเก็บข้อมูลจากครูครุที่มีประสบการณ์ความเชี่ยวชาญในการให้ข้อมูลผู้เรียนได้หลายด้านหรือศึกษาจากเอกสารด้านความต้องการของผู้เรียน

1.5 การวิเคราะห์กระบวนการเรียนการสอน

การวิเคราะห์กระบวนการเรียนการสอนมีความสำคัญต่อการพัฒนาหลักสูตร โดยเฉพาะการนำผลการวิเคราะห์ไปใช้ในการกำหนดการจัดการเรียนรู้ การประเมินผลการสอนในการวิเคราะห์ควรคำนึงถึงการจัดการเรียนการสอนของอาจารย์ถึงการใช้แนวคิดทฤษฎี หลักการต่างๆในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งมีความสำคัญจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องใช้หรือปรับปรุงโดยหลักสูตรครุ นวัตกรรมศิลปะเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นจะเน้นการใช้กระบวนการเรียนการสอนแบบ Problem-based Learning หรือ PBL ในการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานในการพัฒนาท้องถิ่นใช้การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม Participation และใช้การเรียนรู้แบบบูรณาการ Integration องค์ความรู้ในกระบวนการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาท้องถิ่นโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การสอนจะเน้นกระบวนการคิดของผู้เรียนให้ผู้เรียนคิด ลงมือปฏิบัติแก้ปัญหาได้ด้วยตนเองการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายในสังคม ชุมชนท้องถิ่นเพื่อให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนบรรลุตามเป้าประสงค์ของหลักสูตร

1.6 การวิเคราะห์ทรัพยากรอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้และอาคารสถานที่

ทรัพยากรในห้องเรียนสื่อการสอนอุปกรณ์การเรียนเครื่องมือเครื่องใช้ในอาคารสถานที่เป็นข้อมูลที่สำคัญที่นักพัฒนาหลักสูตรต้องคำนึงและวิเคราะห์ทรัพยากรก่อนลงมือพัฒนาหลักสูตร

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้นโดยสรุปแล้ว การศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานเพื่อการพัฒนาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นควรวิเคราะห์ถึงข้อมูลด้านนโยบายและเป้าประสงค์ของการศึกษาชาติ การวิเคราะห์องค์ประกอบและโครงสร้างของหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นวิเคราะห์สภาพและปัญหาทางเศรษฐกิจสังคมและการเมืองของชุมชนท้องถิ่น วิเคราะห์กระบวนการเรียนการสอนและวิเคราะห์ทรัพยากรอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้และอาคารสถานที่เพื่อเป็นข้อมูลเบื้องต้นในการสร้างหลักสูตรโดยมีการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรดังต่อไปนี้

2. การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

การออกแบบหลักสูตรการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรเป็นสิ่งที่ใช้กำหนดแนวทางของหลักสูตรให้เป็นไปตามเป้าหมายและเจตนารมณ์ในการพัฒนาคุณลักษณะของผู้เรียนโดยจุดมุ่งหมายมีความสำคัญดังนี้

2.1 ความสำคัญของจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

สงัด อุทรานันท์ (2538) ได้สรุปจุดมุ่งหมายของหลักสูตรโดยมีความสำคัญดังนี้

- 1) จุดมุ่งหมายของหลักสูตรจะบอกให้ผู้เรียนได้รู้ว่าเขาควรจะเรียนรู้สิ่งใดบ้างเพื่อช่วยให้ผู้เรียนมีโอกาสเตรียมตัวการเรียนล่วงหน้า
- 2) จุดมุ่งหมายของหลักสูตรจะเป็นแนวทางในการกำหนดและจัดเนื้อหาสาระที่นำมาบรรจุไว้ในหลักสูตรได้อย่างเหมาะสม
- 3) จุดมุ่งหมายของหลักสูตรเป็นแนวทางให้ครูได้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมแก่ผู้เรียน
- 4) จุดมุ่งหมายของหลักสูตรเป็นแนวทางในการกำหนดวิธีการวัดผล ประเมินผล การเรียนการสอน
- 5) จุดมุ่งหมายของหลักสูตรเป็นตัวบ่งชี้ให้ทราบว่าหลักสูตรนั้นมีความต้องการให้ผู้เรียนปฏิบัติการอย่างไรกับทรัพยากรต่าง ๆ ในชุมชนท้องถิ่น
- 6) จุดมุ่งหมายของหลักสูตรจะเป็นแนวทางในการบริหารงานของสถาบันการศึกษาที่จะมุ่งเน้นให้พัฒนาผู้เรียนในทิศทางใด

2.2 ลักษณะของจุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่ดี

การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่ดี ควรสอดคล้องกับข้อมูลพื้นฐานโดยสังัด อุทราพันธ์ (2538) ได้ให้ข้อเสนอแนะถึงจุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่ดี ดังนี้

- 1) อยู่บนพื้นฐานทางการศึกษาที่ถูกต้อง
- 2) ตอบสนองต่อความต้องการของชุมชนท้องถิ่นสังคม
- 3) ตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียน
- 4) ส่งเสริมขนบธรรมเนียมค่านิยมประเพณีและ ศิลปวัฒนธรรม โดยให้เข้าใจถึงสิ่ง
ที่ควรอนุรักษ์ รู้จักการสร้างสรรคศิลปวัฒนธรรมให้เจริญก้าวหน้า
- 5) ส่งเสริมคุณลักษณะของผู้เรียนให้ดีหลายด้านรวมถึงส่งเสริมให้เป็นคนที่มี
กระบวนการคิดที่ดี มีความตระหนักรู้ กระตือรือร้นสร้างอาชีพตามความถนัดของตน
- 6) จุดมุ่งหมายส่งเสริมผู้เรียนได้รับประโยชน์มากที่สุด
- 7) มีความชัดเจนไม่คลุมเครือ
- 8) มีความยืดหยุ่นได้ โดยมีการเปลี่ยนแปลงได้ตามความเหมาะสมกับ
สภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป

2.3 โครงสร้างของจุดมุ่งหมาย มี 2 ส่วนสำคัญประกอบด้วย

- 1) ส่วนเนื้อหาได้แก่เรื่องราวเนื้อหาสาระในการสอนหรือกิจกรรมการเรียนรู้
- 2) ส่วนที่เป็นพฤติกรรมการเรียนรู้ ได้แก่ การเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนสามารถ
แสดงออกทางพฤติกรรม 3 ด้านคือ พุทธิพิสัย จิตพิสัยและทักษะพิสัยและรายละเอียดในระดับ
การเรียนรู้แต่ละด้าน

2.4 หลักการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

การดำเนินการกำหนดจุดมุ่งหมายหรือเป้าประสงค์ของหลักสูตรต้องพิจารณา
ตรวจสอบอย่างละเอียดและคำนึงถึงความถูกต้องความสอดคล้องและความเหมาะสมกับชุมชน
ท้องถิ่นสังคมของผู้เรียนซึ่งชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2556) ได้เสนอแนวคิด 6 ประการเพื่อใช้เป็นแนวทาง
ในการจัดทำจุดมุ่งหมายของหลักสูตรดังนี้

- 1) มีการอธิบายจุดมุ่งหมายความต้องการของหลักสูตรอย่างชัดเจน
- 2) มีการอธิบายถึงความเปลี่ยนแปลงหรือผลกระทบที่จะเกิดขึ้นแก่ผู้เรียน
- 3) มีความกะทัดรัดในเนื้อหา
- 4) มีความถูกต้องแน่นอน
- 5) มีความสมบูรณ์ในตัว
- 6) ได้รับการยอมรับจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง

สุนีย์ ภูพันธ์ (2546) ได้สรุปหลักเกณฑ์การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรไว้ ดังนี้

- 1) มีความเหมาะสมกับสังคม ชุมชนท้องถิ่น
- 2) มีความสอดคล้องและส่งเสริมค่านิยมของสังคม ชุมชนท้องถิ่น
- 3) สามารถแก้ปัญหาของสังคม ชุมชนท้องถิ่น
- 4) มีการตอบสนองความต้องการของผู้เรียน
- 5) มีความสอดคล้องและส่งเสริมจุดมุ่งหมายของหลักสูตร
- 6) สามารถนำไปปฏิบัติได้
- 7) มีความสัมพันธ์กับผู้เรียนสังคม ชุมชนท้องถิ่น
- 8) มีความสมดุลระหว่างวิชาที่เป็นทฤษฎีและปฏิบัติและระหว่างความรู้และทักษะ
- 9) มีความสำคัญหรือมีคุณค่าต่อผู้เรียน
- 10) ใช้ภาษาที่ชัดเจนภาษาที่เขียนชัดเจนกะทัดรัด ไม่คลุมเครือ
- 11) สามารถพัฒนาผู้เรียนทั้ง 3 ด้านคือ สติปัญญาทักษะและเจตคติ อย่างเหมาะสม
- 12) ตั้งอยู่บนพื้นฐานของความจริงในปัจจุบัน
- 13) มีการพัฒนาให้เหมาะสมและเท่าทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม ชุมชนท้องถิ่นและผู้เรียน

2.5 การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

การกำหนดจุดมุ่งหมายหลักสูตรประกอบด้วย 2 ส่วนคือ ส่วนของเนื้อหาและส่วนของพฤติกรรมการเรียนรู้ มีแนวทางดังนี้

1) การกำหนดจุดมุ่งหมายด้านเนื้อหาเป็นการมุ่งพัฒนาความถูกต้องเหมาะสมของเนื้อหาให้กับผู้เรียนตามจุดมุ่งหมายในการสร้างคุณลักษณะของผู้เรียน

2) การกำหนดจุดมุ่งหมายด้านพฤติกรรมการเรียนรู้

การเขียนจุดมุ่งหมาย ต้องประกอบด้วยส่วนที่เป็นพฤติกรรมการเรียนรู้ ซึ่งแสดงออกมาโดยกริยาและพฤติกรรม สะท้อนให้เห็นความสามารถของผู้เรียนด้านใดด้านหนึ่งของทั้งสามด้านคือ ด้านพุทธิพิสัย ด้านจิตพิสัยและด้านทักษะพิสัย

สังัด อุทรานันท์ (2538) ได้รวบรวมคำที่แสดงพฤติกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของบลูม แครทโวลแฮร์โรว์ สามารถจำแนกพฤติกรรมได้ 3 ประเภท คือ ด้านพุทธิพิสัย ด้านจิตพิสัยและด้านทักษะพิสัย ดังนี้

1) พุทธิพิสัย (Cognitive domain) คือพฤติกรรมที่แสดงออกความสามารถด้านความรู้ การคิดวิเคราะห์และความสามารถในการแก้ปัญหาโดยมีการเรียงลำดับจากน้อยไปหามาก คือ ความรู้หรือความจำ ความเข้าใจการนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ การประเมินค่า

2) จิตพิสัย (Affective Domain) เป็นลักษณะทางด้านเจตคติ ค่านิยมและความตระหนักที่เกิดจากบุคคล การสร้างค่านิยม การจัดระบบ การสร้างบุคลิกลักษณะ

3) ทักษะพิสัย (Psychomotor Domain) เป็นลักษณะทางด้านทักษะในการเคลื่อนไหว การปฏิบัติโดยใช้อวัยวะส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย โดยมีลำดับจากง่ายไปหายาก

ดังนั้นการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นนักพัฒนาหลักสูตรควรตระหนักถึงความสำคัญของจุดมุ่งหมายของหลักสูตรลักษณะของจุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่ดี โครงสร้างของจุดมุ่งหมาย หลักการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรเพื่อสามารถกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการในการผลิตบัณฑิตให้มีความรู้ ความสามารถ มีทักษะเจตคติ อัตลักษณ์และคุณลักษณะของครุศาสตรบัณฑิตเพื่อสามารถสร้างสรรค์ บูรณาการประยุกต์ใช้องค์ความรู้ พัฒนาป้องกันและแก้ปัญหาด้านการศึกษา สุขภาพ จิตใจวัฒนธรรม สังคมเศรษฐกิจสิ่งแวดล้อม ประชาธิปไตยที่เหมาะสมกับคนในชุมชนท้องถิ่นแต่ละบริบทของภูมิภาคต่าง ๆ โดยมีการเลือกเนื้อหาสาระและประสบการณ์การเรียนรู้ ดังต่อไปนี้

3. การเลือกเนื้อหาสาระและประสบการณ์การเรียนรู้

การจัดเนื้อหาวิชาและกิจกรรมการเรียนรู้ ควรจัดทำให้เหมาะสมกับผู้เรียนและมีประสิทธิภาพ ควรปรับเนื้อหาความยากง่ายใช้ให้เหมาะสมกับผู้เรียนดังนี้

3.1 หลักเกณฑ์การเลือกเนื้อหาสาระและประสบการณ์การเรียนรู้

ได้นำเสนอหลักเกณฑ์ของการเลือกเนื้อหาสาระไว้ดังนี้

- 1) มีสาระสำคัญต่อการเรียนรู้ 2) มีความทันสมัยและถูกต้อง 3) เนื้อหามีความน่าสนใจ 4) เป็นสิ่งที่มีประโยชน์ต่อผู้เรียน 5) มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ 6) เป็นเนื้อหาในการจัดให้ผู้เรียนเรียนรู้ 7) เป็นสิ่งที่เรียนรู้ได้

3.2 การจัดเนื้อหาสาระและประสบการณ์การเรียนรู้

1. การจัดเนื้อหาสาระ (Content Organization)

หลักเกณฑ์การจัดเนื้อหาสาระเพื่อการเรียนรู้ มีแนวทางดังนี้ 1) เนื้อหาที่ง่ายไปสู่เนื้อหาที่ยาก 2) ความจำเป็นที่ต้องเรียนรู้ก่อนหลัง 3) ลำดับของเวลา 4) ลำดับจากส่วนรวมไปสู่ส่วนย่อย 5) ลำดับจากส่วนย่อยไปสู่ส่วนรวม 6) ตามหัวข้อหรือเรื่อง 7) สิ่งใกล้ตัวไปสู่สิ่งไกลตัวผู้เรียน 8) เสริมสร้างความรู้ทางด้านพุทธิพิสัยของผู้เรียน 9) คำเนิ่งถึงศาสตร์สาระความรู้เป็นหลัก 10) ยึดจิตวิทยาเป็นหลัก

2. การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ (Experience Organization)

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ควรมีลักษณะ ดังนี้ 1) มีความต่อเนื่องของเนื้อหา 2) มีขั้นตอน 3) มีการบูรณาการ 4) การส่งเสริมและไม่บั่นทอนพัฒนาการเดิม 5) มีการวางแผนเป็นขั้นตอน

3. การกำหนดแนวทางการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

การวัดผลและประเมินผลถือว่ามีความสำคัญต่อหลักสูตรเนื่องจากจะทำให้ผู้พัฒนาหลักสูตรอาจารย์ครุณาไปพัฒนาปรับปรุงกิจกรรมการสอนให้มีคุณภาพและทำให้ทราบถึงความเหมาะสมของหลักสูตร

3.1 หลักเกณฑ์และวิธีการกำหนด จุดมุ่งหมายของการวัดผลและประเมินผล การเรียนรู้ ดังนี้

- 1) เพื่อให้ทราบประสิทธิภาพและคุณภาพกระบวนการเรียนการสอน
- 2) เพื่อให้ทราบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งด้านสติปัญญาทักษะและเจตคติ
- 3) เพื่อให้ทราบสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสมกับการเรียนการสอน

- 4) เพื่อให้ทราบคุณภาพ ประสิทธิภาพการบริหารจัดการการสอนทุกชั้นตอน
- 5) เพื่อสร้างแรงจูงใจในการเรียนของผู้เรียน
- 6) เพื่อแสดงให้เห็นถึงคุณภาพของครูในการถ่ายทอดความรู้
- 7) เพื่อปรับปรุงแก้ไขกระบวนการเรียนการสอน
- 8) เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาองค์ความรู้

อาจกล่าวได้ว่าการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้มีวัตถุประสงค์หลัก ๆ 4 ประการคือ

- 1) เพื่อครูนำผลการประเมินไปพัฒนาการสอนของตนเอง
- 2) เพื่อประยุกต์ใช้การวิจัยในการพัฒนาการเรียนการสอน
- 3) เพื่อนำผลการประเมินให้กับผู้เรียนในการสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียน
- 4) เพื่อใช้ประเมินการสอนของผู้บริหาร

3.2. หลักการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ มีหลักการในการดำเนินการดังนี้

- 1) มีการติดตามการดำเนินงานและการนำผลมาเพื่อปรับปรุงแก้ไขการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ
- 2) ใช้แบบประเมินที่เหมาะสมกับสิ่งที่จะประเมิน
- 3) พิจารณาจากการประเมินครูและการประเมินผู้เรียน
- 4) ใช้เครื่องมือที่สามารถวัดพฤติกรรมได้มีประสิทธิภาพ
- 5) มีความครบถ้วนตามกระบวนการสอน
- 6) ประเมินในสิ่งที่ปฏิบัติจริง
- 7) แจกกติกาและเกณฑ์ในการประเมินให้ผู้ถูกประเมินทราบ
- 8) ใช้ข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ หลายแหล่งประกอบกัน
- 9) มีรูปแบบและวิธีการประเมินที่ยุติธรรม
- 10) มีระบบที่ดี
- 11) การใช้ข้อมูล ไม่ควรนำไปใช้หลายวัตถุประสงค์
- 12) ควรพิจารณาจากบุคคลหลายฝ่าย

3.3 แนวคิดการประเมินการเรียนรู้ตามสภาพจริง

การประเมินตามสภาพจริงมีความสำคัญเพราะการจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริงส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ถึงสถานการณ์จริงและใช้การคิดวิเคราะห์แสวงหาความรู้

3.4 ความหมายการประเมินการเรียนรู้ตามสภาพจริง

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2542) ได้ระบุว่า “การประเมินสภาพจริงเป็นการประเมินการกระทำ ถึงพฤติกรรมของผู้เรียนตามสภาพจริงทั้งในและนอกห้องเรียนผู้เรียนสามารถแก้ไขปัญหาและสามารถแสดงออกจากการฝึกปฏิบัติจริงหรือคล้ายจริงได้”

3.5 หลักการประเมินตามสภาพจริง

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2542) กล่าวไว้ว่าการประเมินสภาพจริงควรมีหลักการดังนี้

- 1) เน้นการประเมินเพื่อแก้ปัญหา
- 2) เป็นการวัดผลและประเมินความก้าวหน้าของของผู้เรียน
- 3) เป็นการสะท้อนการดำเนินงานอย่างแท้จริงของผู้เรียน
- 4) เป็นการพิจารณาจากงานหลาย ๆ ชิ้นที่นักเรียนปฏิบัติงานจริง
- 5) มีผู้ประเมินควรหลายหลาย

3.6 ลักษณะสำคัญของการวัดและการประเมินผลจากสภาพจริง

- 1) ใช้วิธีการประเมินกระบวนการคิดด้านความสามารถในการปฏิบัติงานของผู้เรียน
- 2) ประเมินเพื่อวินิจฉัยผู้เรียนในส่วนที่ควรแก้ไขปรับปรุงเพื่อให้ผู้เรียนมีผลงานที่ดีขึ้น
- 3) ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมประเมินตนเองและเพื่อน
- 4) ผลประเมินสามารถสะท้อนกระบวนการเรียนการสอนและการวางแผนการสอนของครู
- 5) ประเมินด้านความสามารถของผู้เรียนในการถ่ายทอดการเรียนรู้ไปสู่ชีวิตจริงได้
- 6) ประเมินด้วยวิธีที่หลากหลายในสถานการณ์ที่ต่างกันอย่างต่อเนื่อง
- 7) กำหนดเกณฑ์ในการประเมินให้สอดคล้องกับงานและจุดประสงค์การเรียนรู้
- 8) มีวิธีการและเครื่องมือการประเมินตามสภาพจริง เช่น 1. การสังเกต 2. การสัมภาษณ์ 3. การตรวจงาน 4. การรายงานตนเอง 5. การเก็บข้อมูลจากผู้ที่เกี่ยวข้อง 6. การใช้ข้อสอบแบบเน้นการปฏิบัติจริง 7. การประเมินโดยใช้แฟ้มสะสมงาน

ดังนั้นการเลือกเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้ นักพัฒนาหลักสูตรควรทราบหลักเกณฑ์การเลือกเนื้อหาการจัดข้อมูลและกิจกรรมการเรียนรู้ การกำหนดแนวทางการวัดผลและการประเมินผลการเรียนรู้ โดยหลักสูตรครุณาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นมีจุดเน้นโดยใช้การประเมินการเรียนรู้ตามสภาพจริงเป็นการประเมินผลหลักสูตรดังนั้นการนำหลักสูตรข้างต้นนี้

ไปใช้ นักพัฒนาหลักสูตรจึงควรศึกษาความหมายของการประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง หลักการประเมินตามสภาพจริงและลักษณะสำคัญของการวัดผลและประเมินผลจากสภาพจริง

จากข้อมูลข้างต้นวิธีการสร้างหลักสูตรครุฑนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นมีวิธีการสร้าง ดังนี้

1. การศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาหลักสูตรครุฑนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นควรวิเคราะห์ถึงข้อมูลด้านนโยบายและเป้าประสงค์ของการศึกษาชาติ วิเคราะห์องค์ประกอบและโครงสร้างของหลักสูตรครุฑนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นวิเคราะห์สภาพและปัญหาทางเศรษฐกิจสังคมและการเมืองของชุมชนท้องถิ่น วิเคราะห์กระบวนการเรียน การสอนและวิเคราะห์ทรัพยากรอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้และอาคารสถานที่เพื่อเป็นข้อมูล เบื้องต้นในการสร้างหลักสูตร

2. กำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรครุฑนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นให้สอดคล้อง กับความต้องการในการผลิตบัณฑิตให้มีความรู้ ความสามารถ มีทักษะเจตคติ อัตลักษณ์และ คุณลักษณะของครุฑนาฏศิลป์เพื่อสามารถสร้างสรรค์ บูรณาการประยุกต์ใช้องค์ความรู้ พัฒนา ป้องกันและแก้ปัญหาด้านการศึกษา สุขภาพ จิตใจวัฒนธรรม สังคมเศรษฐกิจสิ่งแวดล้อม ประชาธิปไตยที่สอดคล้องกับความต้องการของคนในชุมชนท้องถิ่นแต่ละบริบทของภูมิภาคต่าง ๆ

3. เลือกเนื้อหาสาระและกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้พัฒนาหลักสูตรควรทราบหลักเกณฑ์ การเลือกเนื้อหาสาระและกิจกรรมการเรียนรู้ การกำหนดแนวทางการวัดผลและประเมินผล การเรียนรู้ โดยหลักสูตรครุฑนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นมีจุดเน้นโดยใช้การประเมินการเรียนรู้ ตามสภาพจริงเป็นการประเมินผลหลักสูตรโดยมีวิธีการนำหลักสูตรไปใช้ดังต่อไปนี้

1.2.5.2 วิธีการนำหลักสูตรไปใช้

การนำหลักสูตรไปใช้เป็นขั้นตอนสำคัญที่สุดในการพัฒนาหลักสูตรเพราะเป็นการนำ อุดมการณ์ วัตถุประสงค์เนื้อหาสาระวิชาของหลักสูตรที่ถูกคัดเลือกไปสู่การพัฒนาผู้เรียนโดยมี กระบวนการและขั้นตอนเพื่อให้การใช้หลักสูตรเกิดประสิทธิภาพ คือ ประชาสัมพันธ์หลักสูตร เตรียมบุคลากรอาจารย์ผู้ปกครองผู้มีส่วนร่วม ภาคเครือข่าย ผู้บริหารสถานศึกษาครูพี่เลี้ยงและ ผู้เรียนโดยมีสถานที่ สื่อการสอนอุปกรณ์การสอนเครื่องมือการประเมินการบริหารและบริการ หลักสูตรการปฏิบัติการสอนตามหลักสูตรและการนิเทศการใช้หลักสูตรรายละเอียดดังนี้

1. ความหมายของการนำหลักสูตรไปใช้

การนำหลักสูตรไปใช้เป็นขั้นตอนที่นำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติ นักวิชาการศึกษาได้ให้ความหมายของการนำหลักสูตรไปใช้ ดังนี้

สงัด อุทรานันท์ (2538) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับการนำหลักสูตรไปใช้ว่า “เป็นขั้นตอนของการนำหลักสูตรไปสู่การเรียนการสอนในห้องเรียนได้แก่ การจัดเอกสารประกอบหลักสูตรการเตรียมบุคลากรการบริหารและบริการหลักสูตรและการนิเทศการใช้หลักสูตร” ดังนี้

- 1) มีการวางแผนนำหลักสูตรไปใช้
- 2) มีบุคลากรหลายภาคส่วนทำหน้าที่ประสานดำเนินการนำหลักสูตรไปใช้
- 3) มีระบบในการดำเนินการตามขั้นตอนที่วางแผนและเตรียมการไว้
- 4) อาจารย์ครูเป็นบุคลากรที่สำคัญที่ใช้หลักสูตรดังนั้นครูจะต้องมีความรู้ความสามารถ ความเข้าใจในการใช้หลักสูตร
- 5) มีหน่วยงานสนับสนุนพัฒนาครู
- 6) ทุกภาคส่วนต้องปฏิบัติงานในบทบาทหน้าที่เต็มความสามารถ
- 7) ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ติดตามและประเมินผลเป็นระยะ ๆ เพื่อนำข้อมูลมาประเมินวิเคราะห์เพื่อพัฒนาและการวางแผนงานในการใช้หลักสูตรให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น

2. หลักสำคัญเกี่ยวข้องกับการนำหลักสูตรไปใช้

การใช้หลักสูตรผู้ที่เกี่ยวข้องควรทำความเข้าใจในหลักปฏิบัติที่ถูกต้องมี 3 งานสำคัญ คืองานด้านบริหารด้านบริการหลักสูตรด้านการดำเนินการเรียนการสอนตามหลักสูตรและด้านสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตร

สงัด อุทรานันท์ (2538) ได้เสนองานหลักที่เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตรไว้ 3งาน ดังนี้

1. งานบริหารและบริการหลักสูตร

การบริหารและบริการหลักสูตรเป็นหัวใจสำคัญของการนำหลักสูตรไปใช้จริงในการพัฒนาผู้เรียนโดยมีแนวปฏิบัติคือ 1) งานเตรียมบุคลากรครูผู้ใช้หลักสูตร 2) การจัดครูเข้าสอนตามหลักสูตร 3) การบริหารหลักสูตรและการบริการวัสดุหลักสูตร

2. งานดำเนินการเรียนการสอนตามหลักสูตร

การพัฒนาหลักสูตรงานที่สำคัญที่สุดคือ การจัดการเรียนการสอนให้เป็นที่ไปตามตามหลักสูตรเพื่อความเหมาะสมกับชุมชนท้องถิ่นดังนี้

1) การปรับปรุงหลักสูตรให้เหมาะสมกับผู้เรียนเหมาะสมกับสภาพแวดล้อม ชุมชนท้องถิ่น

2) การบริหารงานวิชาการให้เหมาะสมกับหลักสูตร

3) การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับท้องถิ่นซึ่งบุคลากรที่เกี่ยวข้องสามารถมีส่วนร่วมในการเสนอแนวทางการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ได้

4) การจัดการเรียนการสอนควรพิจารณาถึงจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้ให้สอดคล้องกับเนื้อหาสาระที่นำมาสอนจะทำให้การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้บรรลุจุดประสงค์

5) การวัดและประเมินผลการเรียนการสอนคือการวัดผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนดังนั้นควรจัดให้เป็นระบบที่ชัดเจนเหมาะสม

3. งานสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตร

การสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตรผู้บริหารสถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องพึงต้องตระหนักถึงหน้าที่ในการนิเทศและการติดตามผลการใช้หลักสูตรถึงความถูกต้องหรือปัญหาอุปสรรคในการใช้หลักสูตร

4. การจัดตั้งศูนย์วิชาการเพื่อสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตร

การจัดตั้งศูนย์วิชาการจะช่วยส่งเสริมสนับสนุนผู้ใช้หลักสูตรให้ดำเนินการใช้หลักสูตรด้วยความมั่นใจมีการบริการให้คำปรึกษาหรือความช่วยเหลือระหว่างการใช้หลักสูตรให้เป็นที่ไปด้วยความเรียบร้อย

3. บทบาทหน้าที่ของผู้บริหารอาจารย์ครูในการนำหลักสูตรไปใช้

1. บทบาทหน้าที่ของผู้บริหาร

การใช้หลักสูตรผู้บริหารถือเป็นบุคลากรที่สำคัญในการควบคุม กำกับติดตามบริหารและบริการหลักสูตรให้เป็นที่ไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

อมรา เล็กเริงสินธุ์ (2540) ได้อธิบายถึงหน้าที่หลักของผู้บริหารมีหลักการในการดำเนินงานดังนี้

1) ผู้บริหารจำเป็นจะต้องมีหน้าที่ในการเป็นผู้นำและให้แนวทางการใช้หลักสูตรประชุมชี้แจงปฏิบัติงานตามหลักการจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและจุดมุ่งหมายของกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างๆ

2) การบริการเกี่ยวกับหลักสูตรผู้บริหารมีหน้าที่จัดทำเอกสารหลักสูตรมีการจัดอบรมเกี่ยวกับเอกสารของหลักสูตรให้กับครู

3) การบริหารงานเกี่ยวกับอาคารสถานที่ ผู้บริหารและกรรมการวิชาการของสถานศึกษาควรบริหารจัดการดูแลความเรียบร้อยของอาคารสถานที่ให้เหมาะสมกับครูและนักเรียน

4) การสนับสนุนส่งเสริมด้านวัสดุอุปกรณ์และเอกสารประกอบการสอน ผู้บริหารและผู้รับผิดชอบควรมีการจัดบริการสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ วัสดุอุปกรณ์และเอกสารประกอบการสอนให้เหมาะสม

5) การนิเทศการสอนผู้บริหารกำกับติดตามการนิเทศการสอน แลกเปลี่ยนสัมมนากับอาจารย์นิเทศ สถานฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูผู้อำนวยการสถานศึกษาครูพี่เลี้ยงผู้นำชุมชนท้องถิ่นและนักเรียนเพื่อให้ทราบถึงปัญหาและแนวทางการแก้ไขเมื่อมีอุปสรรคและปัญหาในกระบวนการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของผู้เรียน

2. บทบาทหน้าที่ของอาจารย์ครูในการใช้หลักสูตร

ครูมีความสำคัญและเป็นกลไกสำคัญในการเปลี่ยนแปลงกระบวนการเรียนการสอนให้สำเร็จดังนั้นครูจึงควรทำความเข้าใจและตระหนักถึงบทบาทเกี่ยวกับหลักการแนวคิดวิธีการสอนแนวทางการพัฒนาผู้เรียนการประเมินผล ดังนี้

1) ศึกษาเกี่ยวกับหลักการจุดมุ่งหมาย โครงสร้างแนวดำเนินการของหลักสูตรใหม่

2) ศึกษาข้อมูลทำความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการสอนที่เหมาะสมกับหลักสูตรและนักเรียน

3) คิดค้นคว้าและแสวงหาแนวทางและวิธีใหม่ ๆ มาจัดประสบการณ์เรียนรู้

4) ศึกษาแผนการจัดการเรียนรู้ คู่มือครูให้เข้าใจชัดเจนก่อนทำการสอน

- 5) ดำเนินการทำแผนการสอนตามแนวหลักสูตรใหม่
- 6) วิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้ ตัวชี้วัดและเลือกกิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับผู้เรียน
- 7) ปรับปรุงวิธีการสอนให้เหมาะสมและสอดคล้องกับผู้เรียน
- 8) วางแผนการสอนให้เหมาะสมและปรับปรุงให้เหมาะสมกับวิทยาการใหม่
- 9) ใช้บุคลากรวิทยากรที่มีอยู่ในโรงเรียนชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการสอน
- 10) ให้ข้อมูลกับผู้เรียนมีความเข้าใจในบริบทชุมชนท้องถิ่น
- 11) ส่งเสริมผู้เรียนให้มีส่วนร่วมในกิจกรรมสังคมและชุมชนท้องถิ่น

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้นวิธีการนำหลักสูตรไปใช้เป็นการนำอุดมการณ์ จุดมุ่งหมาย เนื้อหาสาระของหลักสูตรโดยมีกระบวนการและขั้นตอนเพื่อให้การใช้หลักสูตรเกิดประสิทธิภาพ คือ ประชาสัมพันธ์หลักสูตรเตรียมบุคลากรอาจารย์ครูผู้ปกครองผู้มีส่วนร่วม ภาคเครือข่าย ผู้บริหารสถานศึกษาครูพี่เลี้ยงและผู้เรียนโดยมีแหล่งเรียนรู้สื่อการสอนอุปกรณ์การสอนเครื่องมือ ประเมินการบริหารจัดการหลักสูตรการดำเนินการสอนตามหลักสูตรและการนิเทศการใช้หลักสูตร โดยการนำหลักสูตรครุณาภิศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นไปให้ผู้พัฒนาหลักสูตรควรทราบถึง ความหมายของการใช้หลักสูตรหลักการนำหลักสูตรไปใช้งานบริหารและบริการหลักสูตรงาน ดำเนินการเรียนการสอนตามหลักสูตรงานสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตรการจัดตั้งศูนย์ วิชาการเพื่อสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตรบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารอาจารย์ครูในการ นำหลักสูตรไปใช้ให้เกิดประสิทธิผล โดยมีวิธีการประเมินหลักสูตรดังต่อไปนี้

1.2.5.3 วิธีการประเมินหลักสูตร

การประเมินหลักสูตรเป็นการพิจารณาตัดสินคุณค่าหรือเป็นการวัดคุณภาพของ หลักสูตรทำให้ค้นหาข้อบกพร่องของหลักสูตรและนำผลการประเมินหลักสูตรมาปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรให้มีคุณภาพ โดยมีระบบการประเมินหลักสูตรคือ การประเมินเอกสาร หลักสูตรการประเมินการนำหลักสูตรไปใช้ การประเมินผลสัมฤทธิ์ของหลักสูตรและประเมินระบบ หลักสูตร

1. ความหมายของการประเมินหลักสูตร

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2554) ให้ความหมาย “การประเมินหลักสูตรคือเป็นการพิจารณาคุณค่าของหลักสูตรโดยการนำข้อมูลจากการวัดมาพิจารณาและสรุปผลคุณค่าของหลักสูตรถึงคุณภาพ ตรงตามวัตถุประสงค์และสิ่งที่ต้องดำเนินการปรับปรุงแก้ไข”

2. จุดมุ่งหมายของการประเมินหลักสูตร

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2554) กล่าวว่า การประเมินหลักสูตรโดยทั่ว ๆ ไปจะมีจุดมุ่งหมาย ดังนี้

- 1) เพื่อหาคุณค่าของหลักสูตร
- 2) เพื่อวัดความถูกต้องของโครงสร้างของหลักสูตรรูปแบบระบบของหลักสูตรการบริหารและการบริการหลักสูตร
- 3) เพื่อประเมินผลผลิตจากกระบวนการเรียนการสอนให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

3. ลักษณะสำคัญของการประเมินหลักสูตร

การประเมินหลักสูตรมักครอบคลุมการประเมินทั้งเอกสารหลักสูตรการประเมินการนำหลักสูตรไปใช้ ดังนี้

สงัด อุทรานันท์ (2538) ให้แนวคิดว่าการประเมินหลักสูตรควรทำการประเมิน 4 ประเด็น คือ การประเมินเอกสารหลักสูตรการประเมินการใช้หลักสูตรการประเมินสัมฤทธิ์ผลของหลักสูตรและการประเมินระบบหลักสูตรซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

- 1) การประเมินเอกสารหลักสูตรเป็นการประเมินคุณภาพขององค์ประกอบต่างๆของหลักสูตรเพื่อหาความชัดเจนความสอดคล้องของจุดมุ่งหมาย โครงสร้างเนื้อหาวิชา กิจกรรมและการวัดประเมินผลให้มีความครอบคลุมและเหมาะสม
- 2) การประเมินการใช้หลักสูตรเป็นการประเมินในส่วนที่เกี่ยวกับการนำเอกสารหลักสูตรไปใช้จากผู้เกี่ยวข้องในหลักสูตรเพื่อตรวจสอบการดำเนินการใช้หลักสูตรถึงความถูกต้องรวมทั้งนำปัญหาอุปสรรคการใช้หลักสูตรมาปรับปรุงหลักสูตร
- 3) การประเมินผลคุณภาพของหลักสูตรเป็นการประเมินผลผลิตที่ได้จากการใช้หลักสูตร
- 4) การประเมินระบบหลักสูตรเป็นการประเมินหลักสูตรทั้งระบบเช่นเอกสารหลักสูตรการใช้หลักสูตรผลสัมฤทธิ์ผลของผู้เรียนและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ในหลักสูตร

4. ระยะเวลาในการประเมินหลักสูตร

การประเมินหลักสูตรมีช่วงเวลาในการประเมินเป็นระบบและขั้นตอนเพื่อการเก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลและตรวจสอบและตัดสินคุณภาพของหลักสูตร

วิทย์ วงษ์ใหญ่ (2554) ได้เสนอระยะเวลาการประเมินหลักสูตรไว้ 4 ระยะ คือ การประเมินก่อนนำหลักสูตรไปใช้ การประเมินระหว่างการใช้หลักสูตรการประเมินหลังการใช้หลักสูตรและการประเมินหลักสูตรทั้งระบบ มีรายละเอียดดังนี้

1. การประเมินก่อนนำหลักสูตรไปใช้

การประเมินก่อนนำหลักสูตรไปใช้ หมายถึงการประเมินข้อมูลด้านความเหมาะสมความเป็นไปได้ในการนำหลักสูตรไปใช้ดำเนินการได้ ดังนี้

1.1 วัตถุประสงค์ของการประเมินก่อนนำหลักสูตรไปใช้

- 1) หลักสูตรมีองค์ประกอบชัดเจนครบถ้วน
- 2) หลักสูตรมีความสัมพันธ์และความสอดคล้องกัน
- 3) หลักสูตรตอบสนองความต้องการของกลุ่มเป้าหมายหรือองค์กร
- 4) หลักสูตรมีความเป็นไปได้ คำนวณค่าต้นทุนเวลาในการนำไปใช้
- 5) หลักสูตรมีจุดที่ต้องปรับปรุงแก้ไขหรือข้อบกพร่องอย่างไร

1.2 วิธีการในการประเมินก่อนนำหลักสูตรไปใช้ มีดังนี้

- 1) การใช้เครื่องมือตรวจสอบรายละเอียด
- 2) การใช้เทคนิคการวิเคราะห์แบบปยุตต์
- 3) การตัดสินพิจารณาโดยผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ทรงคุณวุฒิ (Expert Judgement)
- 4) การประเมินจากความจำเป็น
- 5) การประเมินจากการศึกษาความเป็นไปได้
- 6) การทดลองนำร่อง

2. การประเมินระหว่างดำเนินการใช้หลักสูตร

การประเมินระหว่างดำเนินการใช้หลักสูตรมีลำดับ ดังนี้

1) การประเมินผลหลักสูตรขณะดำเนินการใช้ มีวัตถุประสงค์เพื่อปรับปรุงหลักสูตรให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

2) ลักษณะการประเมินระหว่างดำเนินการใช้หลักสูตรเป็นการตรวจสอบปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรในช่วงระหว่างนำไปใช้ในสถานการณ์จริงหากมีอุปสรรคหรือพบข้อบกพร่องสามารถแก้ไขให้ทันถ่วงที

3. การประเมินหลังการใช้หลักสูตร

การประเมินหลังการใช้หลักสูตรเป็นการประเมินภาพรวมของการใช้หลักสูตรดังนี้

3.1 วัตถุประสงค์ของการประเมินหลักสูตรหลังดำเนินการ

วัตถุประสงค์ของการประเมินผลหลักสูตรหลังดำเนินการมี 4 ประการดังนี้

1) เพื่อให้ทราบถึงผลการดำเนินงานหลังใช้หลักสูตรว่าเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรหรือไม่

2) เพื่อให้ทราบผลการใช้ทรัพยากรความคุ้มค่าและผลที่ได้จากหลักสูตรถึงความเพียงพอกับของกลุ่มเป้าหมาย

3) เพื่อให้ทราบผลกระทบหรือผลข้างเคียงจากการใช้หลักสูตร

4) เพื่อประเมินองค์ประกอบด้านต่างๆของหลักสูตร

3.2 ลักษณะการประเมินหลังการใช้หลักสูตร

การประเมินผลหลักสูตรหลังดำเนินการเป็นการประเมินภายหลังจากการใช้หลักสูตรเพื่อหาข้อสรุปนำไปสู่การปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรต่อไป

3.3 วิธีการประเมินหลังการใช้หลักสูตร

การประเมินหลังการใช้หลักสูตรมีวิธีการในการประเมิน 3 ส่วนต่อไปนี้

1) การประเมินสัมฤทธิ์ผลของหลักสูตร

การประเมินผลสัมฤทธิ์ของหลักสูตรคือการประเมินเพื่อรับทราบผลของหลักสูตรด้านความถูกต้องตามวัตถุประสงค์ กิจกรรมการเรียนการสอนและการบริหารหลักสูตร

2) การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายหลังการใช้หลักสูตร

การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายมีการวิเคราะห์ที่สำคัญอยู่ 3 วิธีคือ 1) การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายของหลักสูตร

2) การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายผลกำไรจากการลงทุน 3) การวิเคราะห์ค่าใช้จ่าย คุณค่าของโครงการ

3) การประเมินผลกระทบ

การประเมินผลกระทบของหลักสูตรใช้ระยะเวลาการดำเนินงานแบ่งออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้ 1) ผลของโครงการหลังดำเนินการเสร็จสิ้นลงคือ ผลผลิต 2) ผลของโครงการในช่วงเวลาที่ห่างออกไปคือ ผลที่ได้รับ 3) ผลของโครงการในช่วงระยะเวลาที่ยาวนานออกไปคือ ผลกระทบ

4. การประเมินหลักสูตรทั้งระบบ

การประเมินหลักสูตรทั้งระบบเป็นการประเมินด้านสภาวะแวดล้อมและองค์ประกอบต่างๆของหลักสูตรทั้งหมด คือเอกสารหลักสูตรตำราคู่มือครูหนังสือเรียนผู้มีส่วนร่วมกับการใช้หลักสูตรรวมทั้งสภาพแวดล้อมของหลักสูตรเป็นการวัดคุณภาพของหลักสูตร

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2554) ได้เสนอแนะเกี่ยวกับรูปแบบการประเมินหลักสูตรแบบ CIPP Model ว่าการประเมินในความคิดของสตัฟเฟิลบีม (Stufflebeam) ที่เรียกว่าCIPPเป็นการประเมินเพื่อรวบรวมข้อมูลที่เป็นประโยชน์ มี 4 ส่วนสำคัญ คือ

- 1) การประเมินภาวะแวดล้อมหรือบริบท
- 2) การประเมินปัจจัยเบื้องต้น
- 3) การประเมินกระบวนการ
- 4) การประเมินผลผลิต

5. เกณฑ์การประเมินคุณภาพหลักสูตร

เกณฑ์พิจารณาคุณภาพของหลักสูตร3 ด้านได้แก่ 1)เกณฑ์ความเป็นวิทยาศาสตร์ 2)เกณฑ์การนำไปปฏิบัติจริง 3)เกณฑ์ความคุ้มค่าดังนี้ มารุต พัฒผล (2561)

1. เกณฑ์ความเป็นวิทยาศาสตร์ (Scientific Criteria) หมายถึงความถูกต้องและเชื่อถือได้ของการประเมินหลักสูตร4 ประการได้แก่

- 1) ความเที่ยงตรงภายในหมายถึงการประเมินตามสภาพจริง
- 2) ความเที่ยงตรงภายนอก หมายถึงผลการประเมินหลักสูตรที่เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง
- 3) ความเชื่อมั่นหมายถึงการประเมินหลักสูตรจากเครื่องมือที่แตกต่างกัน
- 4) ความเป็นปรนัย หมายถึงการประเมินหลักสูตรที่มาจากข้อมูลผู้ประเมินที่มีความรู้และมีความชำนาญ มีประสบการณ์

2. เกณฑ์การนำไปปฏิบัติได้จริง (Practical Criteria) หมายถึงหลักการที่กำหนดไว้ เพื่อให้การประเมินหลักสูตรมีความเป็นไปได้จริงในระดับการปฏิบัติ 6 ประการได้แก่

- 1) ความสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์การประเมิน (Relevance)
- 2) ความมีคุณค่าและความสำคัญ (Importance)
- 3) ความมีขอบเขตการประเมินอย่างชัดเจน (Scope)
- 4) ความน่าเชื่อถือ (Credibility)
- 5) ความเหมาะสมของเวลา (Timelines)
- 6) การเผยแพร่ผลการประเมิน (Pervasiveness)

3. เกณฑ์ความคุ้มค่า (Prudential Criteria) เป็นหลักการที่กำหนดไว้ เพื่อให้การประเมินหลักสูตรมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุด เช่น มีการใช้ทรัพยากรน้อยที่สุดแต่ได้ประโยชน์สูงสุด เพื่อเป็นเกณฑ์ในการตัดสินใจใช้หลักสูตร

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้น การประเมินหลักสูตรเป็นการวัดผล ประเมินผล เพื่อพิจารณาคุณค่าของหลักสูตรโดยอาศัยข้อมูลจากการวัดประเมินผลในลักษณะต่างๆ เพื่อนำมาพิจารณาคุณค่าสรุปและประเมินผลคุณภาพของหลักสูตร รวมถึงการพิจารณาว่าหลักสูตรนั้นมีความสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรหรือไม่ เพื่อนำผลการประเมินมาปรับปรุงแก้ไขให้หลักสูตรมีประสิทธิภาพ โดยนักพัฒนาหลักสูตรควรศึกษาจุดมุ่งหมายของการประเมินโดยลักษณะสำคัญของการประเมินหลักสูตรมี 4 ประเด็นที่สำคัญ คือ 1. การประเมินเอกสารหลักสูตร 2. การประเมินการใช้หลักสูตร 3. การประเมินผลสัมฤทธิ์ของหลักสูตร และ 4. การประเมินระบบหลักสูตร โดยมีระยะเวลาในการประเมินหลักสูตรคือ 1. การประเมินก่อนนำหลักสูตรไปใช้ 2. การประเมินระหว่างดำเนินการใช้หลักสูตร 3. การประเมินหลังการใช้หลักสูตร 4. การประเมินหลักสูตรทั้งระบบ

ดังนั้นการนำโมเดลหลักสูตรครุฑศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นไปใช้เป็นต้นแบบและแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรมีขั้นตอนประกอบด้วย 1. วิธีการสร้างหลักสูตร 2. วิธีการนำหลักสูตรไปใช้ และ 3. วิธีการประเมินผลหลักสูตรโดยสรุปได้ดังนี้

1. วิธีการสร้างหลักสูตร

วิธีการสร้างหลักสูตรครุฑศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นมีขั้นตอน 3 ขั้นตอนดังนี้

1) การศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาหลักสูตรครุฑศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นควรวิเคราะห์ถึงข้อมูลด้านนโยบายและเป้าประสงค์ของการศึกษาชาติ วิเคราะห์องค์ประกอบและโครงสร้างของหลักสูตรครุฑศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นวิเคราะห์

สภาพและปัญหาทางเศรษฐกิจสังคมและการเมืองของชุมชนท้องถิ่น วิเคราะห์กระบวนการเรียน การสอนและวิเคราะห์ทรัพยากรอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้และอาคารสถานที่เพื่อเป็นข้อมูล เบื้องต้นในการสร้างหลักสูตร

2) กำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรครุฑศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นให้ สอดคล้องกับความต้องการในการผลิตบัณฑิตให้มีความรู้ ความสามารถ มีทักษะเจตคติ อัตลักษณ์และคุณลักษณะของครุฑศิลป์เพื่อสามารถสร้างสรรค์ บูรณาการปรับประยุกต์ใช้ องค์ความรู้ พัฒนาป้องกันและแก้ปัญหาด้านการศึกษา สุขภาพ จิตใจวัฒนธรรม สังคมเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม ประชาธิปไตยที่ตามความต้องการของคนในชุมชนท้องถิ่นแต่ละบริบทของภูมิภาค ต่าง ๆ

3) เลือกเนื้อหาสาระและกิจกรรมการเรียนรู้ นักพัฒนาหลักสูตรควรทราบ หลักเกณฑ์การเลือกเนื้อหาสาระและกระบวนการจัดการเรียนรู้แนวทางการวัดผลและประเมินผล การเรียนรู้ โดยหลักสูตรครุฑศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นมีจุดเน้นโดยใช้การประเมินการจัดการ เรียนรู้ตามสภาพจริงเป็นการประเมินผลหลักสูตร

2. วิธีการนำหลักสูตรไปใช้

วิธีการนำหลักสูตรไปใช้เป็นการนำอุดมการณ์ จุดมุ่งหมายเนื้อหาวิชาประสบการณ์ของ หลักสูตรที่ถูกคัดสรรค้ไปสู่การพัฒนาการเรียนโดยมีกระบวนการและขั้นตอนเพื่อให้การใช้หลักสูตร เกิดประสิทธิภาพ คือ

- 1) ประชาสัมพันธ์หลักสูตร
- 2) เตรียมบุคลากรผู้มีส่วนร่วมในหลักสูตรอาจารย์ครุฑภาคเครือข่าย ผู้บริหาร สถานศึกษาคูพี่เลี้ยงและผู้เรียน
- 3) เตรียมแหล่งการจัดการเรียนรู้ สื่อ อุปกรณ์การสอนเครื่องมือประเมิน การบริหารและบริการหลักสูตร
- 4) จัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามหลักสูตร
- 5) นิเทศการใช้หลักสูตร

3. การประเมินหลักสูตร

การประเมินหลักสูตรเป็นการพิจารณาคุณค่าของหลักสูตรโดยอาศัยการรวบรวมข้อมูล จากการผลิตในรูปแบบต่างๆเพื่อนำผลการประเมินมาพิจารณาหาข้อสรุปคุณค่าของหลักสูตร ทั้ง

ด้านวัตถุประสงค์ของหลักสูตรและสิ่งที่จะต้องดำเนินการปรับปรุงแก้ไข โดยนักพัฒนาหลักสูตรควรศึกษาจุดมุ่งหมายของการประเมินหลักสูตร 4 ประเด็นที่สำคัญ คือ

- 1) การประเมินเอกสารของหลักสูตร
- 2) การประเมินการใช้หลักสูตร
- 3) การประเมินผลสัมฤทธิ์ของหลักสูตร
- 4) การประเมินระบบหลักสูตร

โดยมีระยะเวลาในการประเมินหลักสูตรคือ

- 1) การประเมินก่อนนำหลักสูตรไปใช้
- 2) การประเมินระหว่างดำเนินการใช้หลักสูตร
- 3) การประเมินหลังการใช้หลักสูตร
- 4) การประเมินหลักสูตรทั้งระบบ

การพัฒนาโมเดลหลักสูตรครุณาภิศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นผู้วิจัยได้ประเมินโมเดลหลักสูตรแบบอภิมาณ โดยมีผลการประเมินดังต่อไปนี้

2. ผลการประเมินโมเดลหลักสูตรครุณาภิศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

2.1 ผลการประเมินโมเดลหลักสูตรครุณาภิศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

การประเมินโมเดลหลักสูตรครุณาภิศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นผู้วิจัยได้กำหนดให้มีการประเมิน 2 ด้านคือ การประเมินมาตรฐานด้านความเป็นไปได้ (Feasibility) และมาตรฐานด้านความเหมาะสม (Propriety) โดยประเมินจากผู้ทรงคุณวุฒิทั้งหมด 9 ท่านประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิด้านหลักสูตรจำนวน 3 ท่าน ผู้ทรงคุณวุฒิด้านนาภิศิลป์จำนวน 3 ท่าน และ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการพัฒนาท้องถิ่นจำนวน 3 ท่านโดยมีการกำหนดเกณฑ์ในการตรวจพิจารณาการประเมินดังต่อไปนี้

เกณฑ์ในการตรวจพิจารณาการประเมินมีดังนี้

- 5 คือ มีการระบุไว้ในโมเดลหลักสูตรครุณาภิศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นมากที่สุด
 - 4 คือ มีการระบุไว้ในโมเดลหลักสูตรครุณาภิศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นมาก
 - 3 คือ มีการระบุไว้ในโมเดลหลักสูตรครุณาภิศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นปานกลาง
 - 2 คือ มีการระบุไว้ในโมเดลหลักสูตรครุณาภิศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นน้อย
 - 1 คือ มีการระบุไว้ในโมเดลหลักสูตรครุณาภิศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นน้อยที่สุด
- โดยมีผลการประเมินโมเดลหลักสูตรครุณาภิศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นดังต่อไปนี้

ตาราง 25 ผลการประเมินโมเดลหลักสูตรครุฑนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

รายการประเมิน		5	4	3	2	1	รวม	เฉลี่ย
1. มาตรฐานด้านความเป็นไปได้ (Feasibility Standards)								
F1 การบริหารจัดการโมเดลหลักสูตร								
1	มีการระบุวัตถุประสงค์ของโมเดลหลักสูตร	////	/				44	4.88
		///						
2	มีการระบุองค์ประกอบของโมเดลหลักสูตร	/////	//	/			41	4.55
3	มีการระบุแนวคิดในการบริหารจัดการโมเดลหลักสูตร	/////	///				42	4.66
4	มีการระบุบุคลากรที่มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการหลักสูตร	////	///				42	4.66
		/						
5	มีการระบุตารางบทบาทและหน้าที่คุณสมบัติ คุณลักษณะ ความรู้ความสามารถของบุคลากรในหลักสูตร	/////	///				42	4.66
ค่าเฉลี่ย F1							42.2	4.68
F2 การดำเนินงานที่สามารถปฏิบัติได้								
1	มีการดำเนินการล่วงหน้าเพื่อเตรียมแนวทางในการปฏิบัติของผู้มีส่วนร่วมในโมเดลหลักสูตร	////	///				40	4.44
			/					
2	มีการระบุบทบาทและหน้าที่ คุณสมบัติ คุณลักษณะ ความรู้ ความสามารถของบุคลากรในหลักสูตร	/////	//	/			41	4.55
3	ส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือระหว่างบุคลากรแต่ละหน่วยงานในโมเดลหลักสูตร	////	///	/			41	4.55
4	มีการระบุแนวทางกระบวนการนำโมเดลหลักสูตรไปใช้	/////	///				42	4.66

ตาราง 25 (ต่อ)

	รายการประเมิน	5	4	3	2	1	รวม	เฉลี่ย
5	ถ้ามีความเป็นไปได้มีการใช้ประโยชน์จากโมเดลหลักสูตรในการปรับประยุกต์ใช้พัฒนาหลักสูตรตามบริบทของท้องถิ่น	////	///	/			41	4.55
	ค่าเฉลี่ย F2						41	4.55
F3	การปฏิบัติงานตามสภาพบริบท							
1	สามารถนำโมเดลหลักสูตรไปปรับประยุกต์ใช้ในการพัฒนาหลักสูตรครูนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นในแต่ละบริบทของพื้นที่ได้	////	///	/			41	4.55
2	ใช้ประโยชน์จากแนวทางที่มีอยู่ในโมเดลหลักสูตร	////	///	/			41	4.55
3	สามารถนำหลักการการบูรณาการองค์ความรู้สู่การพัฒนาท้องถิ่นในแต่ละบริบทของพื้นที่	////	///	/			41	4.55
4	โมเดลหลักสูตรช่วยสนับสนุนการพัฒนา/ปรับปรุงหลักสูตรอื่นๆ	///	////	/			38	4.22
5	ก่อให้เกิดความเข้าใจใหม่ที่ลึกซึ้ง	///	////	/			38	4.22
	ค่าเฉลี่ย F3						39.8	4.41
	คะแนนรวมความเป็นไปได้						615	68.2
	ค่าเฉลี่ยจากคะแนนรวม						41	4.55
	2. มาตรฐานด้านความเหมาะสม (Propriety Standards)							
P1	การมุ่งสรุปรวมและการตอบสนองความต้องการ							

ตาราง 25 (ต่อ)

	รายการประเมิน	5	4	3	2	1	รวม	เฉลี่ย
1	โมเดลหลักสูตรมีองค์ประกอบที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการออกแบบและพัฒนาหลักสูตรเพื่อผลิตบัณฑิตครูนาฏศิลป์ให้สอดคล้องตามความต้องการของการพัฒนาท้องถิ่นแต่ละบริบทของภูมิภาคต่าง ๆ	////	////	/			39	4.33
2	แนวปฏิบัติ บทบาทหน้าที่เกณฑ์คุณสมบัติคุณลักษณะและความรู้ความสามารถของผู้บริหารคณาจารย์และบุคลากร ในหลักสูตรสามารถนำไปใช้ในการบริหารจัดการหลักสูตรปฏิบัติตามบทบาทและหน้าที่ของตนได้อย่างถูกต้องเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ	/////	/	/			42	4.66
3	โมเดลหลักสูตรเป็นแนวทางให้คณาจารย์ออกแบบกระบวนการเรียนการสอนและการประเมินผลในการผลิตบัณฑิตให้มีอัตลักษณ์และคุณลักษณะของครูนาฏศิลป์ตามความต้องการของคนในชุมชนท้องถิ่นแต่ละบริบทของภูมิภาคต่าง ๆ	////	///	/			41	4.55
4	โมเดลหลักสูตรส่งเสริมการพัฒนาท้องถิ่น 8 มิติ ได้แก่ เศรษฐกิจ ใจดี ใจสังคม สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม สุขภาพ การศึกษา และประชาธิปไตย	//	///	/			33	3.66

ตาราง 25 (ต่อ)

	รายการประเมิน	5	4	3	2	1	รวม	เฉลี่ย
5	ระบุวิธีการนำโมเดลหลักสูตรครุฑนาฏศิลป์ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นไปใช้อย่างชัดเจน	////	/	/			42	4.66
	ค่าเฉลี่ย P1						39.4	4.37
P2	การทำข้อตกลงอย่างเป็นทางการ (Formal Agreements)							
1	มีหลักการที่สามารถนำไปใช้อย่างเป็น ทางการ	/////	//	/			41	4.55
2	มีการกำหนดหลักการบริหารจัดการ หลักสูตรอย่างเป็นทางการ	/////	/	/			41	4.55
3	มีองค์ประกอบของหลักสูตรอย่างเป็นทางการ	/////	//				43	4.77
4	มีการประเมินผลอย่างเป็นทางการ	/////	//				43	4.77
5	มีวิธีการนำไปใช้อย่างเป็นทางการ	/////	/	/			41	4.55
	ค่าเฉลี่ย P2						41.8	4.63
P3	สิทธิมนุษยชนของผู้ให้ข้อมูล/หน่วย ตัวอย่าง(Rights of Human Subjects)							
1	ทำตามขั้นตอนอย่างถูกต้องและส่งเสริม สิทธิของผู้ให้ข้อมูล	/////	//				41	4.77
2	เข้าใจคุณค่าการมีส่วนร่วมในการประเมิน โมเดล	/////	///				42	4.66
3	เคารพในความแตกต่างที่หลากหลายของ บุคลากรในการบริหารจัดการหลักสูตร	/////	///		/		41	4.55
4	ซื่อสัตย์ต่อข้อตกลงที่เป็นความลับและไม่ เปิดเผยชื่อผู้เกี่ยวข้อง	/////	//				43	4.77
	ค่าเฉลี่ย P3						41.8	4.68

ตาราง 25 (ต่อ)

รายการประเมิน		5	4	3	2	1	รวม	เฉลี่ย
P4	ปฏิสัมพันธ์ของบุคคล (Human Interactions)							
1	มีความสัมพันธ์ที่เหนียวแน่นสม่ำเสมอต่อเนื่องกับผู้มีส่วนได้เสียของโมเดลหลักสูตร	////	////	/			39	4.33
2	ข้อสัถย์ต่อสิทธิส่วนตัวของผู้เข้าร่วมให้ข้อมูล	/////	///				42	4.66
3	ชื่นชมเห็นคุณค่าของการเสียสละเวลาของผู้ให้ข้อมูล	////	////				41	4.55
4	รับรู้ถึงความแตกต่างทางคุณค่าและวัฒนธรรมที่หลากหลายของผู้เข้าร่วมให้ข้อมูล	////	////				41	4.55
	ค่าเฉลี่ย P4						41	4.55
P5	การประเมินอย่างเป็นธรรมและสมบูรณ์(Complete and Fair Assessment)							
1	ประเมินและรายงานจุดแข็งและจุดที่ควรพัฒนาของโมเดลหลักสูตร	////	////				41	4.55
2	รายงานผลลัพธ์ต่างๆ ที่ตั้งใจและไม่ตั้งใจ ทั้งที่เป็นและไม่เป็นวัตถุประสงค์ของโมเดลหลักสูตร	////	////				41	4.55
3	แสดงให้เห็นว่าจุดแข็งของโมเดลหลักสูตรจะสามารถนำไปใช้เพื่อพัฒนาจุดที่ควรพัฒนาได้อย่างไร	////	///	/			41	4.55

ตาราง 25 (ต่อ)

	รายการประเมิน	5	4	3	2	1	รวม	เฉลี่ย
4	เตรียมพร้อมอย่างเหมาะสมสำหรับข้อ วิจารณ์ต่าง ๆ ของร่างรายงานโมเดล หลักสูตร	///	////	/			38	4.22
5	ประมาณการและรายงานผลของข้อจำกัด ต่างๆในการประเมินที่มีต่อการตัดสิน คุณค่าของหลักสูตร	///	////				39	4.33
	ค่าเฉลี่ย P5						40	4.44
P6	การเปิดเผยข้อค้นพบ (Disclosure of Findings)							
1	มีการเปิดเผยข้อค้นพบของโมเดลหลักสูตร	////	///				42	4.66
2	โมเดลหลักสูตรรายงานเกี่ยวกับข้อสรุป และข้อเสนอแนะที่มีสารสนเทศและสมดุล	////	/	//			40	4.44
3	โมเดลหลักสูตรรายงานทุกข้อค้นพบเป็น ลายลักษณ์อักษร	////	/	/			41	4.55
4	โมเดลหลักสูตรรายงานมีลักษณะ ตรงไปตรงมาเปิดเผยและสมบูรณ์	////	/	/			41	4.55
5	มั่นใจว่าโมเดลหลักสูตรนั้นเข้าถึงผู้อ่าน	///	////	/			38	4.22
	ค่าเฉลี่ย P6						40.4	4.48
P7	ความขัดแย้งของผลประโยชน์ (Conflict of Interest)							
1	มีการประเมินโมเดลหลักสูตรจาก ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ด้านคือ ด้านหลักสูตรด้าน นาฏศิลป์และด้านการพัฒนาท้องถิ่น	////	//	/			41	4.55
2	เก็บรักษานบันทึกผลการประเมินสำหรับ การทบทวน	///	///	//			38	4.22

ตาราง 25 (ต่อ)

รายการประเมิน	5	4	3	2	1	รวม	เฉลี่ย
3 ให้ผู้ประเมินรายงานอย่างตรงไปตรงมาต่อผู้บริหารระดับสูง	////	///				42	4.66
4 ใช้ผู้ที่มีศักยภาพสูงเฉพาะทางในการประเมินโมเดลหลักสูตรแม้ว่าจะมีผลประโยชน์ขัดแย้งโดยมีมาตรการจัดการกับความขัดแย้งอย่างเหมาะสม	////	///	///			39	4.33
5 ประเมินผลเพื่อพัฒนาคุณภาพของโมเดลให้เกิดประโยชน์สูงสุด	////	///	///	///		41	4.55
ค่าเฉลี่ย P7						40.2	4.46
คะแนนรวมด้านความเหมาะสม						1425	158.1
ค่าเฉลี่ยจากคะแนนรวม						40.7	4.51

โดยสามารถสรุปผลการประเมินโมเดลหลักสูตรครุณาภิเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นมาตรฐานด้านความเป็นไปได้ (Feasibility) และมาตรฐานด้านความเหมาะสม (Propriety) ดังต่อไปนี้

ตาราง 26 สรุปผลการประเมินโมเดลหลักสูตรครุณาภิเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นมาตรฐานด้านความเป็นไปได้ (Feasibility) และมาตรฐานด้านความเหมาะสม (Propriety)

รายการประเมิน	ผลคะแนนรวม	ผลคะแนนเฉลี่ย	การแปลผลคะแนน
คะแนนเฉลี่ยการประเมินมาตรฐานด้านความเป็นไปได้ (Feasibility)			
F1 การบริหารจัดการโมเดลหลักสูตร	42.2	4.68	เป็นไปได้มากที่สุด
F2 การดำเนินงานที่สามารถปฏิบัติได้	41	4.55	เป็นไปได้มากที่สุด
F3 การปฏิบัติงานตามสภาพบริบท	39.8	4.41	เป็นไปได้มาก
คะแนนมาตรฐานด้านความเป็นไปได้	68.2	4.55	เป็นไปได้มากที่สุด

ตาราง 26 (ต่อ)

รายการประเมิน	ผลคะแนน รวม	ผลคะแนน เฉลี่ย	การแปลผล คะแนน
คะแนนเฉลี่ยการประเมินมาตรฐานด้านความเหมาะสม (Propriety)			
P1 การมุ่งสรุปรวมและการตอบสนอง ความต้องการ	39.4	4.37	เหมาะสมมาก
P2 การทำความเข้าใจอย่างเป็นทางการ	41.8	4.63	เหมาะสมมากที่สุด
P3 สิทธิมนุษยชนของผู้ให้ข้อมูล/หน่วย ตัวอย่าง	41.8	4.68	เหมาะสมมากที่สุด
P4 ปฏิสัมพันธ์ของบุคคล	41	4.55	เหมาะสมมากที่สุด
P5 การประเมินอย่างเป็นธรรมและ สมบูรณ์	40	4.44	เหมาะสมมาก
P6 การเปิดเผยข้อค้นพบ	40.4	4.48	เหมาะสมมาก
P7 ความขัดแย้งของผลประโยชน์	40.2	4.46	เหมาะสมมาก
คะแนนมาตรฐานด้านความเหมาะสม	40.7	4.51	เหมาะสมมากที่สุด

จากตารางผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตารางพบว่า การประเมินมาตรฐานด้านความเป็นไปได้ (Feasibility) มากที่สุด 4.55 โดยมีการบริหารจัดการโมเดลหลักสูตรมีความเป็นไปได้มากที่สุด 4.68 แต่มีด้านการปฏิบัติงานตามสภาพบริบท ได้คะแนนน้อยที่สุด คือ 4.41 เนื่องด้วยยังไม่มี การนำไปใช้ตามสภาพบริบทนั้นจริง ผลการประเมินมาตรฐานด้านความเหมาะสม (Propriety) ได้คะแนนเฉลี่ย 4.51 แปลผลคือ มีความเหมาะสมมากที่สุด โดยมีคะแนนด้านสิทธิมนุษยชนของผู้ให้ข้อมูล/หน่วยตัวอย่างเหมาะสมมากที่สุด คือ 4.68 และมีคะแนนการมุ่งสรุปรวมและการตอบสนอง ความต้องการน้อยที่สุด อยู่ที่ 4.37 เนื่องด้วยโมเดลหลักสูตรยังไม่มี การนำไปใช้จริง จึงทำให้การมุ่งสรุปรวมและการตอบสนองความต้องการยังน้อย

โดยมีผลการประเมินหลักสูตรครุฑศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นดังต่อไปนี้

2.2 ผลการประเมินหลักสูตรครุฑศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

การประเมินหลักสูตรครุฑศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ผู้วิจัยได้กำหนดให้มีการประเมิน 2 ด้านคือ การประเมินมาตรฐานด้านอรรถประโยชน์ (Utility) และมาตรฐานด้านความถูกต้องแม่นยำ (Accuracy) ในการประเมินหลักสูตรครุฑศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นจากผู้ทรงคุณวุฒิทั้งหมด 5 ท่านประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิด้านหลักสูตรจำนวน 2 ท่านผู้ทรงคุณวุฒิด้านนาฏศิลป์จำนวน 2 ท่านและผู้ทรงคุณวุฒิด้านการพัฒนาท้องถิ่นจำนวน 1 ท่านโดยมีเกณฑ์ ในการตรวจพิจารณาการประเมินมีดังนี้

เกณฑ์ในการตรวจพิจารณาการประเมินมีดังนี้

5	คือ	มากที่สุด
4	คือ	มาก
3	คือ	ปานกลาง
2	คือ	น้อย
1	คือ	น้อยที่สุด

โดยมีผลการประเมินหลักสูตรครุฑศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นดังต่อไปนี้

ตาราง 27 ผลการประเมินหลักสูตรครุฑศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

รายการประเมิน	5	4	3	2	1	รวม	เฉลี่ย
1. มาตรฐานด้านอรรถประโยชน์ (Utility Standards)							
U1 การระบุผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย							
1 มีการระบุผู้มีส่วนได้เสียในการพัฒนาหลักสูตรอย่างชัดเจน	/	///				21	4.2
2 มีการระบุการวิเคราะห์ความสำคัญและ impact ของ stakeholders โดยแบ่งกลุ่ม stakeholder อย่างชัดเจน	///	//				23	4.6
3 มีการระบุวิธีการเก็บข้อมูลและเครื่องมือในการเก็บข้อมูล การพัฒนาหลักสูตรของแต่ละกลุ่ม stakeholders อย่างชัดเจน	////					25	5

ตาราง 27 (ต่อ)

	รายการประเมิน	5	4	3	2	1	รวม	เฉลี่ย
4	มีการระบุถึงการนำวิสัยทัศน์ พันธกิจ อัตลักษณ์นิสิตปรัชญาการศึกษาในระดับ มหาวิทยาลัยระดับคณะระดับหลักสูตรและ ความต้องการของผู้มีส่วนได้ ส่วนเสียในการ พัฒนาหลักสูตรอย่างชัดเจน	///	//				23	4.6
5	มีการกำหนด PLOs ของหลักสูตรอย่างชัดเจน	///	//				23	4.6
	ค่าเฉลี่ย U1						23	4.6
U2	การคัดเลือกและขอบเขตของสารสนเทศ							
1	มีการระบุเกี่ยวกับการออกแบบรายวิชาตาม PLOs กับมาตรฐานการเรียนรู้ระดับ อุดมศึกษาแห่งชาติ ผลลัพธ์การเรียนรู้ระดับ หลักสูตร (PLOs) กับ Knowledge/ Attitude / Skill (KAS)	//	///				22	4.4
2	มีการระบุผลลัพธ์การเรียนรู้ระดับรายวิชากับ Knowledge/ Attitude / Skill	//	///				22	4.4
3	มีการระบุการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของ PLOs กับมาตรฐานการเรียนรู้ระดับ อุดมศึกษาแห่งชาติ ผลการเรียนรู้ของแต่ละ ด้านหมวดวิชาเฉพาะ	///	//				23	4.6
4	มีการระบุการวิเคราะห์ความสอดคล้องของ PLOs กับวิสัยทัศน์ พันธกิจและผู้มีส่วนได้ ส่วนเสียที่สำคัญ	//	///				22	4.4
5	มีการระบุการวิเคราะห์ Mapping ระหว่าง PLOs กับรายวิชาศึกษาทั่วไปและรายวิชา เฉพาะอย่างชัดเจน	//	///				22	4.4

ตาราง 27 (ต่อ)

รายการประเมิน	5	4	3	2	1	รวม	เฉลี่ย
ค่าเฉลี่ย U2						22.2	4.44
U3 การระบุคุณค่า							
1 มีการนำสถานการณ์ภายนอกหรือการพัฒนาที่จำเป็นต้องนำมาพิจารณาในการวางแผนหลักสูตรรวมถึงความต้องการของสังคม ความต้องการจำเป็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย พันธกิจของสถาบันและเป้าหมายของหลักสูตรประกอบการพัฒนาหลักสูตร	///	//				23	4.6
2 มีการระบุการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ การสอบถามที่ชัดเจนและเชื่อถือได้เป็นฐานในการตัดสินคุณค่าในการพัฒนาหลักสูตร	//	///				22	4.4
3 มีการระบุปรัชญาความสำคัญและวัตถุประสงค์ของหลักสูตรเพื่อแสดงให้เห็นถึงคุณค่าของหลักสูตรในการพัฒนาท้องถิ่นให้สอดคล้องตามความต้องการของชุมชนท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพเพื่ออนุรักษ์ สืบสานสร้างสรรค์งานนาฏศิลป์เพื่อพัฒนาท้องถิ่นให้ยั่งยืน	//	///				22	4.4
4 มีการระบุอาชีพที่สามารถประกอบได้หลังสำเร็จการศึกษาเพื่อสร้างคุณค่าให้กับศาสตร์ทางด้านนาฏศิลป์	///	//				23	4.6
5 นำข้อมูลที่เป็นประโยชน์อันสร้างคุณค่าจากผู้มีส่วนได้เสียเข้ามาร่วมพิจารณาด้วยอย่างเหมาะสม	///	//				23	4.6

ตาราง 27 (ต่อ)

รายการประเมิน	5	4	3	2	1	รวม	เฉลี่ย
ค่าเฉลี่ย U3						22.6	4.52
U4 ความชัดเจนของรายงาน							
1 มีการจัดทำระบบการจัดการศึกษา การดำเนินการและโครงสร้างของหลักสูตร อย่างชัดเจน	////					25	5
2 ระบุกลยุทธ์ในการดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหา ข้อจำกัดของผู้เรียนอย่างชัดเจน	//	///				22	4.4
3 มีการกำหนดโครงสร้างจำนวนหน่วยกิตรวม ลดหลักสูตรและรายวิชาหมวดวิชาศึกษา ทั่วไปหมวดวิชาเฉพาะด้านในโครงสร้าง หลักสูตรอย่างชัดเจน	///	//				23	4.6
4 มีการกำหนดหลักเกณฑ์การใช้รหัสวิชาใน หลักสูตรอย่างชัดเจน	////					25	5
5 มีการระบุผลการเรียนรู้ กลยุทธ์การสอนและ การประเมินผลอย่างชัดเจน	////					25	5
ค่าเฉลี่ย U4						24	4.8
U5 กระบวนการและผลผลิตสำคัญ							
1 มีการระบุความคาดหวังของผลลัพธ์ การเรียนรู้เมื่อสิ้นปีการศึกษาอย่างชัดเจน	////					25	5
2 มีการระบุหลักเกณฑ์ในการประเมินผลผู้เรียน อย่างชัดเจน	/	///				21	4.2
3 มีการระบุการพัฒนาคณาจารย์อย่างชัดเจน	//	///				22	4.4
4 มีการระบุกระบวนการประกันคุณภาพ หลักสูตรอย่างชัดเจน	///	//				23	4.6
5 มีการระบุการประเมินและปรับปรุง การดำเนินการของหลักสูตรอย่างชัดเจน	///	//				23	4.6

ตาราง 27 (ต่อ)

รายการประเมิน		5	4	3	2	1	รวม	เฉลี่ย
ค่าเฉลี่ย U5							22.8	4.56
U6 การนำหลักสูตรไปใช้ประโยชน์								
1	เป็นหลักสูตรที่สามารถผลิตครูนาฏศิลป์ให้เป็นผู้มีความรู้ความสามารถทางด้านนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นและวิชาชีพครูเป็นผู้มีคุณธรรมจริยธรรม จิตสาธารณะ	///	//				23	4.6
2	เป็นหลักสูตรที่สามารถบูรณาการองค์ความรู้ด้านนาฏศิลป์ไปสู่การจัดการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 และการพัฒนาท้องถิ่นให้สอดคล้องตามความต้องการของชุมชนท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพเพื่ออนุรักษ์ สืบสานสร้างสรรค์งานนาฏศิลป์และพัฒนาท้องถิ่นให้ยั่งยืน	//	///				22	4.4
3	เป็นหลักสูตรที่สามารถผลิตครูนาฏศิลป์ให้มีคุณธรรมจริยธรรมจรรยาบรรณวิชาชีพครูมีความรับผิดชอบต่อตนเองผู้อื่นวิชาการและวิชาชีพ มีความอดทนใจกว้างมีจิตสาธารณะและมีความเชี่ยวชาญ มีคุณภาพเป็นไปตามสมรรถนะและมาตรฐานวิชาชีพครู	///	//				23	4.6
4	เป็นหลักสูตรที่สามารถผลิตครูนาฏศิลป์ให้มีความสามารถในการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสื่อสารสนเทศเพื่อการจัดการเรียนรู้ สื่อสารและบูรณาการความรู้นาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นเพื่อให้เกิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์	//	///				22	4.4

ตาราง 27 (ต่อ)

รายการประเมิน	5	4	3	2	1	รวม	เฉลี่ย
สร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจให้กับชุมชน ท้องถิ่น							
5 เป็นหลักสูตรที่ช่วยยกระดับการศึกษาเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิตเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในคุณค่าความสำคัญและความภูมิใจในนาฏศิลป์และศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นของชาติ	///	//				23	4.6
ค่าเฉลี่ย U6						22.6	4.52
คะแนนรวมด้านอรรถประโยชน์						686	137.2
ค่าเฉลี่ยจากคะแนนรวม						22.8	4.57
2. มาตรฐานด้านความถูกต้อง (Accuracy Standards)							
A1 การจัดระบบเอกสารหลักสูตร							
1 รวบรวมคำบรรยายต่าง ๆ ของหลักสูตรจากแหล่งต่าง ๆ ที่หลากหลายจากผู้ใช้บัณฑิตและผู้มีส่วนได้เสียที่หลากหลายประกอบการพัฒนาหลักสูตร	///	//				23	4.6
2 จัดระบบการบันทึกเกี่ยวกับกระบวนการดำเนินการพัฒนาหลักสูตรที่ได้จากแหล่งข้อมูลหลายแหล่ง	///	//				23	4.6
3 วิเคราะห์ความต้องการของ stakeholders ได้จากหลายแหล่ง	///	//				23	4.6
4 วิเคราะห์ความเหมือนและความแตกต่างด้านความต้องการของผู้มีส่วนได้ ส่วนเสียครบถ้วน	////					25	5

ตาราง 27 (ต่อ)

	รายการประเมิน	5	4	3	2	1	รวม	เฉลี่ย
5	นำเสนอรายงานหลักสูตรที่อธิบายการดำเนินการต่าง ๆ ในการพัฒนาหลักสูตรและผลลัพธ์ของหลักสูตรอย่างถูกต้อง	////					25	5
	ค่าเฉลี่ย A1						23.8	4.76
A2	การวิเคราะห์บริบท							
1	มีการบรรยายสถานการณ์ภายนอก บริบท ลักษณะสภาพเศรษฐกิจการเมืองสังคมและมาตรฐานวิชาชีพในปัจจุบันประกอบการพิจารณาในการพัฒนาหลักสูตร	////					25	5
2	มีการระบุความสัมพันธ์กับหลักสูตรอื่นที่เปิดสอนในคณะ/สาขาวิชาอื่นของมหาวิทยาลัย	///	//				23	4.6
3	มีการนำข้อมูลจากหลักสูตรของสถาบันอื่นซึ่งได้ดำเนินการในช่วงเวลาเดียวกันและในสภาพแวดล้อมที่ต่างกันมาพิจารณาในการพัฒนาหลักสูตร	////					25	5
4	มีการประเมินผลกระทบต่าง ๆ ของบริบทที่มีต่อผลลัพธ์ของหลักสูตร	///	//				23	4.6
5	มีการบรรยายถึงการรับรู้ของผู้ดำเนินงานเกี่ยวกับความสำคัญและคุณภาพของหลักสูตร	///	//				23	4.6
	ค่าเฉลี่ย A2						23.8	4.76
A3	การบรรยายวัตถุประสงค์และกระบวนการ							
1	มีการบรรยายวัตถุประสงค์ของหลักสูตรถึงความต้องการพัฒนาและผลิตบัณฑิตให้เป็นไปในทิศทางพัฒนาท้องถิ่น	///	//				23	4.6

ตาราง 27 (ต่อ)

	รายการประเมิน	5	4	3	2	1	รวม	เฉลี่ย
2	ปรับวิธีดำเนินการพัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัย มีความเหมาะสมเพื่อเอื้อต่อการเปลี่ยนแปลง ของบริบทในชุมชนท้องถิ่นปัจจุบัน	//	///				22	4.4
3	มีการบันทึกขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตรอย่างเป็นระบบ	////					25	5
4	พัฒนาหลักสูตรโดยคำนึงถึงประสิทธิผลของ กระบวนการดำเนินงานตามที่กำหนด	////					25	5
5	บรรยายวัตถุประสงค์และขั้นตอน การดำเนินการของหลักสูตรในรูปแบบของ บทสรุปและรายงานเล่มหลักสูตรเต็มรูปแบบ	///	//				23	4.6
	ค่าเฉลี่ย A3						23.6	4.72
A4	แหล่งสารสนเทศที่รับรองได้							
1	แสดงความนับถือ/สุภาพในการใช้เครื่องมือ เก็บข้อมูลกับผู้มีส่วนได้เสียที่มีความแตกต่างกันเมื่อมีการตรวจสอบความตรงแล้วใช้ข้อมูล ที่รวบรวมไว้และตรงประเด็น	///	//				23	4.6
2	ใช้แหล่งข้อมูลและวิธีการรวบรวมข้อมูลที่ หลากหลายอย่างเหมาะสม	////					25	5
3	จัดทำเอกสารขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตรได้ ถูกต้องเหมาะสม	////					25	5
4	จัดทำเอกสารหลักสูตร มคอ.2 ได้ถูกต้อง เหมาะสม	////					25	5
5	จัดทำเครื่องมือการเก็บข้อมูลต่าง ๆ ได้ถูกต้อง เหมาะสม	////					25	5
	ค่าเฉลี่ย A4						24.6	4.92

ตาราง 27 (ต่อ)

รายการประเมิน		5	4	3	2	1	รวม	เฉลี่ย
A5 สารสนเทศที่เป็นระบบ (Systematic Information)								
1	กำหนดขั้นตอนวิธีการดำเนินงานพัฒนา หลักสูตรและกลไกในการควบคุมคุณภาพของ หลักสูตรได้เหมาะสม	//	///				22	4.4
2	ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลใน พัฒนาหลักสูตรได้เหมาะสม	การ //	///				22	4.4
3	ตรวจทานและตรวจสอบตารางต่างๆของ ข้อมูลที่ได้จากคอมพิวเตอร์ถูกต้องเหมาะสม	//	///				22	4.4
4	มีการจัดระบบและควบคุมแหล่งจัดเก็บของ สารสนเทศการประเมินหลักสูตรอย่างเป็น ระบบ	//	///				22	4.4
5	มีการให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความถูกต้อง ของข้อมูลที่รวบรวมไว้อย่างเป็นระบบ	///	//				23	4.6
ค่าเฉลี่ย A5							22.2	4.44
1	เริ่มต้นการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการสำรวจ ข้อมูลเพื่อให้แน่ใจถึงความถูกต้องและเพิ่ม ความเข้าใจเกี่ยวกับบริบทของสังคม ชุมชน ท้องถิ่น	////					25	5
A6 การวิเคราะห์สารสนเทศเชิงปริมาณ								
2	ระบุและวิเคราะห์ปฏิสัมพันธ์ทางสถิติจาก การเก็บข้อมูล	///	//				23	4.6
3	ใช้วิธีการวิเคราะห์ที่หลากหลายเพื่อ ตรวจสอบความคงที่ของผลการวิเคราะห์และ ยืนยันข้อค้นพบของหลักสูตร	////					25	5

ตาราง 27 (ต่อ)

รายการประเมิน	5	4	3	2	1	รวม	เฉลี่ย
4 ตรวจสอบความถูกต้องและความต้องการของผู้ให้ข้อมูล	////					25	5
5 ระบุและตรวจสอบข้อมูล มีการพิสูจน์ความถูกต้องของคำในการเขียนบรรยายเล่มหลักสูตร	////					25	5
ค่าเฉลี่ย A6						24.6	4.92
A7 การวิเคราะห์สารสนเทศเชิงคุณภาพ							
1 กำหนดขอบเขตของข้อมูลที่ใช้ในการพัฒนาหลักสูตร	///	//				23	4.6
2 กำหนดประเด็นเพียงพอที่จะตอบคำถามการสร้างความเข้าใจและเป็นหลักฐานในการตอบคำถามการพัฒนาหลักสูตร	///	//				23	4.6
3 จัดแบ่งข้อมูลที่ได้มาเข้าตามหมวดหมู่ ประเด็นการวิเคราะห์ที่ตรวจสอบความตรงได้อย่างมีระบบ	///	//				23	4.6
4 ตรวจสอบความถูกต้องของข้อค้นพบโดยรวมข้อมูลที่ได้จากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ รวมทั้งผู้มีส่วนได้เสีย	///	//				23	4.6
5 นำเสนอข้อมูลที่นำมาอ้างอิงวิเคราะห์และสรุปอ้างอิงจากผู้มีส่วนได้ ส่วนเสีย	///	//				23	4.6
ค่าเฉลี่ย A7						23	4.6
A8 บทสรุปที่ถูกต้อง							
1 มีการบรรยายสรุปขั้นตอนต่างๆ ตามช่วงเวลา บริบทของสังคม ชุมชนท้องถิ่นวัตถุประสงค์หัวข้อต่างๆในหลักสูตรที่เหมาะสม	///	//				23	4.6

ตาราง 27 (ต่อ)

รายการประเมิน	5	4	3	2	1	รวม	เฉลี่ย
2 มีการเขียนรายงานเล่มหลักสูตรอย่างชัดเจน ถูกต้องตามข้อค้นพบจากการพัฒนาหลักสูตร	///	//				23	4.6
3 หลักสูตรมีรายวิชาที่เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้ เพื่อนำองค์ความรู้ไปบูรณาการในการพัฒนา ห้องถิ่นที่ถูกต้องและเหมาะสม	////					25	5
4 หลักสูตรมีกลยุทธ์และกิจกรรมกระบวนการ จัดการเรียนรู้ที่ถูกต้องและเหมาะสม	//	///				22	4.4
5 หลักสูตรครูนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาห้องถิ่นมี การพัฒนาอย่างเป็นระบบ ถูกต้องและ เหมาะสม	////					25	5
ค่าเฉลี่ย A8						23.6	4.72
คะแนนรวมด้านความถูกต้อง						926	184.8
ค่าเฉลี่ยจากคะแนนรวม						23.1	4.62

ตาราง 28 สรุปผลการประเมินมาตรฐานด้านอรรถประโยชน์ (Utility Standards) และมาตรฐาน ด้านความถูกต้อง (Accuracy Standards)

รายการประเมิน	ผลคะแนน รวม	ผลคะแนน เฉลี่ย	การแปลผลคะแนน
คะแนนเฉลี่ยการประเมินมาตรฐานด้านอรรถประโยชน์ (Utility Standards)			
U1 การระบุผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	23	4.6	อรรถประโยชน์มากที่สุด
U2 การคัดเลือกและขอบเขตของ สารสนเทศ	22.2	4.44	อรรถประโยชน์มาก
U3 การระบุคุณค่า	22.6	4.52	อรรถประโยชน์มากที่สุด
U4 ความชัดเจนของรายงาน	24	4.8	อรรถประโยชน์มากที่สุด

ตาราง 28 (ต่อ)

รายการประเมิน	ผลคะแนน รวม	ผลคะแนน เฉลี่ย	การแปลผลคะแนน
U5 กระบวนการและผลผลิตสำคัญ	22.8	4.56	อรรถประโยชน์มากที่สุด
U6 การนำหลักสูตรไปใช้ประโยชน์	22.6	4.52	อรรถประโยชน์มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยจากคะแนนรวม		4.57	
คะแนนเฉลี่ยการประเมินมาตรฐานด้านความถูกต้อง(Accuracy Standards)			
A1 การจัดระบบเอกสารหลักสูตร	23.8	4.76	ถูกต้องมากที่สุด
A2 การวิเคราะห์บริบท	23.8	4.76	ถูกต้องมากที่สุด
A3 การบรรยายวัตถุประสงค์และ กระบวนการ	23.6	4.72	ถูกต้องมากที่สุด
A4 แหล่งสารสนเทศที่รับรองได้	24.6	4.92	ถูกต้องมากที่สุด
A5 สารสนเทศที่เป็นระบบ	22.2	4.44	ถูกต้องมาก
A6 การวิเคราะห์สารสนเทศเชิง ปริมาณ	24.6	4.92	ถูกต้องมากที่สุด
A7 การวิเคราะห์สารสนเทศเชิง คุณภาพ	23	4.6	ถูกต้องมากที่สุด
A8 บทสรุปที่ถูกต้อง	23.6	4.72	ถูกต้องมากที่สุด
ค่าเฉลี่ยจากคะแนนรวม		4.62	ถูกต้องมากที่สุด

จากตาราง 28 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตารางพบว่าคะแนนเฉลี่ยการประเมินมาตรฐานด้านอรรถประโยชน์ คือ 4.57 คะแนนแปลผลคือ มีมาตรฐานด้านอรรถประโยชน์มากที่สุด โดยมีความชัดเจนของรายงานด้านอรรถประโยชน์มากที่สุด คือ 4.8 คะแนนและมีการคัดเลือกขอบเขตของสารสนเทศ มีคะแนนอรรถประโยชน์น้อยที่สุดเมื่อเทียบจากทุกด้านคือ 4.44 คะแนนเนื่องด้วยมีการคัดเลือกขอบเขตของสารสนเทศค่อนข้างกว้างคะแนนเฉลี่ยการประเมินมาตรฐานด้านความถูกต้องแม่นยำ มีคะแนนเฉลี่ย คือ 4.62 คะแนนแปลผลคือ หลักสูตรมีความถูกต้องแม่นยำมากที่สุด โดยมีแหล่งสารสนเทศที่รับรองได้และการวิเคราะห์สารสนเทศเชิงปริมาณ ถูกต้องแม่นยำ

มากที่สุด คือ 4.92 คะแนนและมีสารสนเทศที่เป็นระบบมีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุดจากทุกด้านคือ 4.44 คะแนนเนื่องจากยังไม่มีการนำหลักสูตรไปใช้จริง

จากการพัฒนาโมเดลหลักสูตรครุศึกษาศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ การสอบถามจากผู้ทรงคุณวุฒิด้านหลักสูตร ด้านนาฏศิลป์ ด้านการพัฒนาท้องถิ่นและผู้ที่มีความเกี่ยวข้องตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยคือเพื่อพัฒนาโมเดลหลักสูตรครุศึกษาศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นและเพื่อประเมินผลมาตรฐานด้านอรรถประโยชน์ มาตรฐานด้านความเป็นไปได้ มาตรฐานด้านความเหมาะสมและมาตรฐานด้านความถูกต้องแม่นยำของโมเดลหลักสูตรครุศึกษาศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นโดยมีผลการวิจัยทั้งหมด 5 องค์ประกอบดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 Principle หลักการของโมเดลหลักสูตรครุศึกษาศิลป์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น ใช้ Integration หลักการบูรณาการเป็นหลักการพัฒนาองค์ความรู้สู่การพัฒนาท้องถิ่นโดยเริ่มจาก Context area การศึกษาบริบทเชิงพื้นที่เพื่อวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการในการพัฒนาท้องถิ่นจากทุกภาคส่วนใช้การเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน Problem-based Learning หรือ PBL ในการพัฒนาท้องถิ่นใช้การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม Participation และการเรียนรู้แบบบูรณาการองค์ความรู้ Integration ในกระบวนการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาท้องถิ่นใช้ Soft power เพื่อการเปลี่ยนแปลงและสร้างอิทธิพลต่อความคิดของสังคม โดยอาศัยทรัพยากรด้านศิลปวัฒนธรรม นาฏศิลป์เพื่อสร้างคุณค่าให้สังคมในการพัฒนาท้องถิ่น The Dharmachakra of Integrated Development หรือ DID 8 มิติ ได้แก่ เศรษฐกิจจิตใจสังคม สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม สุขภาพ การศึกษาและประชาธิปไตยเพื่อให้เกิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ Creative Economy สร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจด้านคุณค่าทางศิลปวัฒนธรรมให้กับชุมชนท้องถิ่นเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต Lifelong Learning แก่คนในชุมชนท้องถิ่นสังคมและประเทศ

องค์ประกอบที่ 2 Management การบริหารจัดการหลักสูตรครุศึกษาศิลป์เพื่อพัฒนาท้องถิ่นใช้ Participation หลักการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการหลักสูตรสร้างภาคีเครือข่ายจากทุกภาคส่วนรวมถึงกำหนดแนวทางด้านบทบาท คุณสมบัติ คุณลักษณะและความรู้ความสามารถของบุคลากรในหลักสูตรโดยมีบุคลากรในการพัฒนาหลักสูตรคือ 1. ผู้บริหาร 2. อาจารย์ ผู้รับผิดชอบหลักสูตรอาจารย์ครุอาจารย์ที่ปรึกษา 3. ผู้อำนวยการ คุรุพี่เลี้ยงสถานฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู 4. ผู้มีส่วนร่วมจากผู้นำชุมชนท้องถิ่น 5. ผู้เรียน

องค์ประกอบที่ 3 Curriculum เอกสารหลักสูตรการจัดการเรียนการสอนผู้วิจัยได้พัฒนาหลักสูตรโดยใช้หลักการในองค์ประกอบที่ 1 จากโมเดลหลักสูตรคือ หลักการบูรณาการใช้หลักการมีส่วนร่วมขององค์ประกอบที่ 2 ในการเก็บข้อมูลเพื่อพัฒนาหลักสูตรเก็บข้อมูล การพัฒนาหลักสูตรด้วยการสัมภาษณ์และการสอบถามจากผู้มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการหลักสูตร ได้แก่ ผู้บริหารคณาจารย์ ผู้อำนวยการครูพี่เลี้ยงผู้ใช้บัณฑิตผู้มีส่วนร่วมท้องถิ่น ภาคีเครือข่าย ศิษย์เก่า และผู้เรียนปัจจุบันใช้องค์ประกอบที่ 4 ในการประเมินหลักสูตรประเมินผลมาตรฐานด้าน อรรถประโยชน์และมาตรฐานด้านความถูกต้องจากผู้ทรงคุณวุฒิด้านหลักสูตรด้านนาฏศิลป์และ ด้านพัฒนาท้องถิ่นและมีการสร้างวิธีการนำไปใช้ในองค์ประกอบที่ 5 โดยการพัฒนาหลักสูตร ๓ ใน องค์ประกอบที่ 3 ผู้วิจัยใช้ทฤษฎีในการพัฒนาหลักสูตรคือ Outcome-based education (OBE) มี ขั้นตอนในการพัฒนาหลักสูตรทั้งหมด 7 ขั้นตอนคือ ขั้นตอนที่ 1 วิเคราะห์ Stakeholders ที่สำคัญ ของหลักสูตรขั้นตอนที่ 2 วิเคราะห์ความต้องการของ stakeholders ขั้นตอนที่ 3 กำหนด PLOs ของ หลักสูตรขั้นตอนที่ 4 ออกแบบรายวิชาตาม PLOs กับมาตรฐานการเรียนรู้ระดับอุดมศึกษา แห่งชาติ ขั้นตอนที่ 5 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของ PLOs กับมาตรฐานการเรียนรู้ระดับอุดมศึกษา แห่งชาติ ขั้นตอนที่ 6 วิเคราะห์ความสอดคล้องของ PLOs กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ขั้นตอนที่ 7 ทำ Mapping รายวิชาโดยเอกสารหลักสูตรประกอบด้วย 8 หมวด ดังนี้ หมวดที่ 1 ข้อมูลทั่วไปหมวดที่ 2 ข้อมูลเฉพาะของหลักสูตรหมวดที่ 3 ระบบการจัดการศึกษาการดำเนินการและโครงสร้างของ หลักสูตรหมวดที่ 4 ผลการเรียนรู้ กลยุทธ์การสอนและการประเมินผล หมวดที่ 5 หลักเกณฑ์ใน การประเมินผลผู้เรียน หมวดที่ 6 การพัฒนาคณาจารย์ หมวดที่ 7 การประกันคุณภาพหลักสูตร หมวดที่ 8 การประเมินและปรับปรุงการดำเนินการของหลักสูตร

องค์ประกอบที่ 4 Evaluation การประเมินผลโมเดลหลักสูตรครุนาฏศิลป์เพื่อพัฒนา ท้องถิ่นผู้วิจัยใช้แนวคิดการประเมินแบบ อภิमानของ Joint Committee on Standard of Educational Evaluation (1994) มาประยุกต์ใช้ในการประเมินโมเดลประกอบด้วยมาตรฐาน 4 ด้านคือ 1.มาตรฐานด้านอรรถประโยชน์ (Utility) 2.มาตรฐานด้านความเป็นไปได้ (Feasibility) 3.มาตรฐานด้านความเหมาะสม (Propriety) 4.มาตรฐานด้านความถูกต้องแม่นยำ (Accuracy) โดยแบ่งการประเมินออกเป็น 2 ระยะ คือ 1.การประเมินโมเดลหลักสูตรครุนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนา ท้องถิ่นใช้การประเมินมาตรฐานด้านความเป็นไปได้ (Feasibility) และมาตรฐานด้านความ เหมาะสม (Propriety) 2.การประเมินหลักสูตรครุนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นใช้การประเมิน มาตรฐานด้านอรรถประโยชน์ (Utility) และมาตรฐานด้านความถูกต้องแม่นยำ (Accuracy)

องค์ประกอบที่ 5 Implementation การนำหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตไปพัฒนาท้องถิ่นไปใช้ ผู้วิจัยได้พัฒนาขั้นตอนประกอบด้วย 1. วิธีการสร้างหลักสูตร 2. วิธีการนำหลักสูตรไปใช้และ 3. วิธีการประเมินผลหลักสูตรโดยสรุปได้ดังนี้ 1. วิธีการสร้างหลักสูตรมีขั้นตอน 3 ขั้นตอนคือ 1) การศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นควรวิเคราะห์ถึงข้อมูลด้านนโยบายและเป้าประสงค์ของการศึกษาชาติ วิเคราะห์องค์ประกอบและโครงสร้างของหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นวิเคราะห์สภาพและปัญหาทางเศรษฐกิจ สังคมและการเมืองของชุมชนท้องถิ่น วิเคราะห์กระบวนการเรียนการสอนและวิเคราะห์ทรัพยากร อุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้และอาคารสถานที่เพื่อเป็นข้อมูลเบื้องต้นในการสร้างหลักสูตร 2) กำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นให้สอดคล้องกับความต้องการในการผลิตบัณฑิตให้มีความรู้ ความสามารถ มีทักษะเจตคติ อัตลักษณ์และคุณลักษณะของครุศาสตรบัณฑิตเพื่อสามารถสร้างสรรค์ บูรณาการประยุกต์ใช้องค์ความรู้ พัฒนาป้องกันและแก้ปัญหา ด้านการศึกษา สุขภาพ จิตใจวัฒนธรรม สังคมเศรษฐกิจสิ่งแวดล้อม ประชาธิปไตยที่สอดคล้องกับความต้องการของคนในชุมชนท้องถิ่นแต่ละบริบทของภูมิภาคต่าง ๆ 3) เลือกเนื้อหาสาระและ ประสิทธิภาพการเรียนรู้ นักพัฒนาหลักสูตรควรทราบหลักเกณฑ์การเลือกเนื้อหาสาระและ ประสิทธิภาพการเรียนรู้ การจัดเนื้อหาสาระและประสิทธิภาพ การเรียนรู้ การกำหนดแนวทางการ วัดและประเมินผลการเรียนรู้ โดยหลักสูตร ครุศาสตรบัณฑิตเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นมีจุดเน้นโดยใช้การ ประเมินการเรียนรู้ตามสภาพจริงเป็นการประเมินผลหลักสูตร 2. วิธีการนำหลักสูตรไปใช้เป็นการ นำอุดมการณ์ จุดมุ่งหมายเนื้อหาวิชาประสิทธิภาพของหลักสูตรที่ถูกคัดสรรค้ไปสู่การพัฒนา ผู้เรียนโดยมีกระบวนการและขั้นตอนเพื่อให้การใช้หลักสูตรเกิดประสิทธิภาพ คือ 1) ประชาสัมพันธ์ หลักสูตร 2) เตรียมบุคลากรผู้มีส่วนร่วมในหลักสูตรอาจารย์ครุภาคเครือข่าย ผู้บริหารสถานศึกษา ครูพี่เลี้ยงและผู้เรียน 3) เตรียมแหล่งเรียนรู้ สื่อ อุปกรณ์การสอนเครื่องมือประเมินการบริหารและ บริการหลักสูตร 4) ดำเนินการสอนตามหลักสูตร 5) นิเทศการใช้หลักสูตร 3. การประเมินหลักสูตร ซึ่งการประเมินจะมี 4 ประเด็นที่สำคัญ คือ 1) การประเมินเอกสารหลักสูตร 2) การประเมินการใช้ หลักสูตร 3) การประเมินผลสัมฤทธิ์ของหลักสูตร 4) การประเมินระบบหลักสูตรโดยมีระยะเวลาในการประเมินหลักสูตรคือ 1) การประเมินก่อนนำหลักสูตรไปใช้ 2) การประเมินระหว่างดำเนินการ ใช้หลักสูตร 3) การประเมินหลังการใช้หลักสูตร 4) การประเมินหลักสูตรทั้งระบบ

โดยการพัฒนาโมเดลหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นมีผลการประเมิน มาตรฐานด้านความเป็นไปได้ (Feasibility) คือ 4.55 คะแนนแปลผลคือ มีความเป็นไปได้มาก

ที่สุด ผลการประเมินมาตรฐานด้านความเหมาะสม (Propriety) คือ 4.51 คะแนนแปลผลคือ มีความเหมาะสมมากที่สุด การพัฒนาหลักสูตรครุฑนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นมีผลการประเมินคือ มาตรฐานด้านอรรถประโยชน์ (Utility) 4.57 คะแนนแปลผลคือ มีความเป็นประโยชน์มากที่สุดและมาตรฐานด้านความถูกต้องแม่นยำ (Accuracy) 4.62 คะแนนแปลผลคือ มีความถูกต้องแม่นยำมากที่สุดและมีบทสรุปและข้อเสนอแนะในบทที่ 5 ต่อไป

บทที่ 5

สรุปผลงานวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนาโมเดลหลักสูตรครุฑนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น มีสาระสำคัญในการสรุปผลการวิจัย คือ วัตถุประสงค์การวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัยและข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาโมเดลหลักสูตรครุฑนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น
2. เพื่อประเมินผลมาตรฐานด้านอรรถประโยชน์ มาตรฐานด้านความเป็นไปได้ มาตรฐานด้านความเหมาะสมและมาตรฐานด้านความถูกต้องแม่นยำของโมเดลหลักสูตรครุฑนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

วิธีการดำเนินงานวิจัย

การพัฒนาโมเดลหลักสูตรครุฑนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นใช้วิธีการดำเนินการวิจัยในรูปแบบ การวิจัยและพัฒนา(Research and Development) ร่วมกับรูปแบบการพัฒนาหลักสูตรที่ผู้วิจัยสังเคราะห์ขึ้น (Curriculum Development) โดยใช้ระเบียบวิธีการวิจัยแบบผสมผสานวิธี (Mixed Methods Research) ผู้วิจัยได้วางแผนการดำเนินการวิจัย กำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับวิธีการศึกษาวิจัยเป็น 2 ระยะ ดังต่อไปนี้

ระยะที่ 1 การพัฒนาโมเดลหลักสูตรครุฑนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

การพัฒนาโมเดลหลักสูตรครุฑนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นผู้วิจัยได้พัฒนาโมเดลหลักสูตรทั้งหมด 3 ขั้นตอนดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาและรวบรวมข้อมูลจากเอกสารทางวิชาการและบทความที่เกี่ยวข้องจากแหล่งข้อมูล ดังนี้

1) ข้อมูลเกี่ยวกับบริบทต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการพัฒนาโมเดลหลักสูตรครุฑนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นจากแหล่งต่าง ๆ หนังสือ บทความเว็บไซต์ วิทยานิพนธ์เอกสารการพัฒนาโมเดลหลักสูตรและรายงานการวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศ

2) ห้องสมุดมหาวิทยาลัยราชภัฏ

3) ห้องสมุดระบบฐานออนไลน์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

4) ห้องสมุดท้องถิ่นในชุมชน

ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาข้อมูลเก็บรวบรวมข้อมูลจากเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถามแบบสัมภาษณ์ ตารางกำหนดการสัมภาษณ์ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านหลักสูตร ด้านนาฏศิลป์และด้านการพัฒนาท้องถิ่นจำนวน 16 ท่าน

ขั้นตอนที่ 3 พัฒนาโมเดลหลักสูตรครุฑนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นโดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาปรากฏการณ์ วิเคราะห์ความต้องการข้อคิดเห็นจากการรวบรวมข้อมูลและกำหนดจุดมุ่งหมายของโมเดลหลักสูตร

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนาโมเดลหลักสูตรนำข้อมูลที่ได้จากขั้นตอนที่ 1 มาพัฒนาร่างโมเดลหลักสูตร ๗ ซึ่งโมเดลหลักสูตรมีองค์ประกอบสำคัญ 5 องค์ประกอบ ดังนี้ องค์ประกอบที่ 1 Principle หลักการของโมเดลหลักสูตรครุฑนาฏศิลป์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น องค์ประกอบที่ 2 Management การบริหารจัดการหลักสูตรครุฑนาฏศิลป์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น องค์ประกอบที่ 3 Curriculum เอกสารหลักสูตรการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรครุฑนาฏศิลป์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น องค์ประกอบที่ 4 Evaluation การประเมินผลโมเดลหลักสูตรครุฑนาฏศิลป์เพื่อพัฒนาท้องถิ่นและ องค์ประกอบที่ 5 Implementation การนำหลักสูตรครุฑนาฏศิลป์เพื่อพัฒนาท้องถิ่นไปใช้

ขั้นตอนที่ 3 การประเมินผลโมเดลหลักสูตรนำหลักสูตรฯ ที่ผ่านการวิเคราะห์ ไปปรับปรุงแก้ไขและประเมินมาตรฐานด้านความเหมาะสมและมาตรฐานด้านความเป็นไปได้ของโมเดลหลักสูตรจากผู้ทรงคุณวุฒิด้านหลักสูตรด้านนาฏศิลป์และด้านการพัฒนาท้องถิ่นจำนวน 9 ท่าน

ระยะที่ 2 การพัฒนาหลักสูตรครุฑนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

การพัฒนาหลักสูตรครุฑนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นผู้วิจัยได้พัฒนาจากองค์ประกอบที่ 3 Curriculum เอกสารหลักสูตรการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรครุฑนาฏศิลป์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น เพื่อเป็นการทดลองใช้โมเดลหลักสูตรเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้เครื่องมือวิจัยคือแบบสัมภาษณ์และแบบสอบถามใช้ทฤษฎีในการพัฒนาหลักสูตรคือ Outcome-based education (OBE) ทั้งหมด 7 ขั้นตอนดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 วิเคราะห์ Stakeholders ที่สำคัญของหลักสูตรจากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลคือ

1) บุคลากรคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏที่เปิดการสอนในหลักสูตรครุศาสตบัณฑิตสาขานาฏศิลป์จำนวน 7 แห่งได้แก่ ประธานสาขาวิชานาฏศิลป์อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรนาฏศิลป์อาจารย์ครุฑนาฏศิลป์จำนวน 21 ท่านได้แก่ 1. มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ 2. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ 3. มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร 4.

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี 5.มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี 6.มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
7.มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช โดยเลือกกลุ่มประชากรแบบเจาะจงจากมหาวิทยาลัยราช
ภัฏที่มีบริบทเมืองและชุมชนแตกต่างกันแต่ละภูมิภาค

2) ผู้บริหารอธิการบดี คณบดีคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

จำนวน 2 ท่าน

3) นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่และนายกเทศมนตรีนครเชียงใหม่

จำนวน 2 ท่าน

4) ผู้ใช้บัณฑิตจากสถาบันการศึกษา จำนวน 20 ท่าน ในจังหวัดเชียงใหม่ ได้แก่
ผู้อำนวยการโรงเรียนรัฐบาล จำนวน 5 ท่านผู้อำนวยการโรงเรียนเอกชนจำนวน 5 ท่านครูพี่เลี้ยงใน
โรงเรียนรัฐบาล จำนวน 5 ท่านครูพี่เลี้ยงโรงเรียนเอกชนจำนวน 5 ท่าน

ขั้นตอนที่ 2 วิเคราะห์ความต้องการของ stakeholders

ขั้นตอนที่ 3 กำหนด PLOs ของหลักสูตร

ขั้นตอนที่ 4 ออกแบบรายวิชาตาม PLOs กับมาตรฐานการเรียนรู้ระดับอุดมศึกษา

แห่งชาติ

ขั้นตอนที่ 5 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของ PLOs กับมาตรฐานการเรียนรู้
ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

ขั้นตอนที่ 6 วิเคราะห์ความสอดคล้องของ PLOs กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

ขั้นตอนที่ 7 ทำ Mapping รายวิชา

โดยหลักสูตรครุศึกษาศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นมีทั้งหมด 8 หมวด ดังต่อไปนี้ หมวดที่ 1
ข้อมูลทั่วไปหมวดที่ 2 ข้อมูลเฉพาะของหลักสูตรหมวดที่ 3 ระบบการจัดการศึกษาการดำเนิน การ
และโครงสร้างของหลักสูตรหมวดที่ 4 ผลการเรียนรู้ กลยุทธ์การสอนและการประเมินผลหมวดที่ 5
หลักเกณฑ์ในการประเมินผลผู้เรียน นหมวดที่ 6 การพัฒนาคณาจารย์ หมวดที่ 7 การประกัน
คุณภาพหลักสูตรหมวดที่ 8 การประเมินและปรับปรุงการดำเนินการของหลักสูตร

จากนั้นนำหลักสูตร ฯ ที่ผ่านการวิเคราะห์ไปประเมินผลมาตรฐานด้านอรรถประโยชน์และ
มาตรฐานด้านความความถูกต้องแม่นยำของหลักสูตรจากผู้ทรงคุณวุฒิ

รายงานผลการวิจัย โดยการรายงานผลการวิจัยเสนอคณะกรรมการผู้ควบคุมคุชฎินิพนธ์
ตรวจสอบความถูกต้องปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องตามที่คณะกรรมการผู้ควบคุมคุชฎินิพนธ์
เสนอแนะ พิมพ์และเสนอรายงานผลการวิจัยฉบับสมบูรณ์ต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒเพื่อขออนุมัติจบการศึกษา

สรุปผลการวิจัย

การพัฒนาโมเดลหลักสูตรครุศึกษาศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นผู้วิจัยมีแนวคิดในการพัฒนาโมเดลโดยใช้ ทฤษฎีการสร้างโมเดลจาก ชัยวิจิตต์เชียรชนะ คือ 1) ศึกษาสภาพปรากฏการณ์ 2) พัฒนาโมเดล 3) ประเมินการพัฒนาโมเดล 4) ทดลองใช้โมเดล 5) ประเมินการทดลองใช้โมเดล ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดย มีองค์ประกอบของโมเดลทั้งหมด 5 องค์ประกอบ ดังต่อไปนี้

องค์ประกอบที่ 1 Principle หลักการของโมเดลหลักสูตรครุศึกษาศิลป์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น ผู้วิจัยได้ใช้ Integration หลักการบูรณาการเป็นหลักการสำคัญในการพัฒนาโมเดลหลักสูตรได้ข้อสรุปในหลักการพัฒนาโมเดลหลักสูตรครุศึกษาศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นดังต่อไปนี้

1) Context area การศึกษาบริบทเชิงพื้นที่เพื่อวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการในการนำองค์ความรู้ด้านนาฏศิลป์ไปพัฒนาท้องถิ่นจากทุกภาคส่วน

2) Problem-based Learning หรือ PBL ใช้การเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานในการพัฒนาท้องถิ่นทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะในการคิดวิเคราะห์แก้ปัญหาและคิดอย่างสร้างสรรค์ ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนและได้ลงมือปฏิบัติมากขึ้นอีกทั้งยังมีโอกาสออกไปแสวงหาความรู้ด้วยตนเองในชุมชนท้องถิ่น

3) Participation ใช้การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมในการจัดกระบวนการเรียนการสอนในการพัฒนาท้องถิ่นเปิดโอกาสให้ทุกคนทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนการสอน การดำเนินงานพัฒนาร่วมคิด ร่วมตัดสินใจแก้ปัญหาโดยใช้องค์ความรู้ด้านนาฏศิลป์ไปพัฒนาชุมชนท้องถิ่น

4) Integration ใช้การเรียนรู้แบบบูรณาการองค์ความรู้ในกระบวนการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาท้องถิ่นโดยบูรณาการองค์ความรู้ด้านนาฏศิลป์กับ สิ่งแวดล้อม ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อพัฒนาท้องถิ่นในมิติต่าง ๆ ของท้องถิ่น

5) Soft power ใช้ Soft power เพื่อการเปลี่ยนแปลงและสร้างอิทธิพลต่อความคิดของสังคมและประชาชนโดยอาศัยองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม นาฏศิลป์สร้างคุณค่าให้สังคม สร้างการมีส่วนร่วม โดยสมัครใจเพื่อให้คนในท้องถิ่นสังคมเห็นถึงคุณค่าของศิลปวัฒนธรรม ด้านนาฏศิลป์

6) The Dharmachakra of Integrated Development หรือ DID การพัฒนา 8 มิติ การพัฒนาท้องถิ่นให้เข้มแข็งควรพัฒนาในองค์รวม 8 มิติ ได้แก่ เศรษฐกิจจิตใจสังคม สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม สุขภาพ การศึกษาประชาธิปไตย โดยการพัฒนาต้องอยู่ภายใต้หลักความพอเพียงและความสมดุล

7) Creative Economy เศรษฐกิจสร้างสรรค์ โดยใช้ความคิดสร้างสรรค์บนฐานองค์ความรู้ด้านนาฏศิลป์การศึกษาวิจัยด้านนาฏศิลป์เชื่อมโยงกับวัฒนธรรมท้องถิ่นพื้นฐานทางประวัติศาสตร์ของชุมชนท้องถิ่นการสังเคราะห์ความรู้ของสังคมเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อใช้ในการพัฒนาธุรกิจการผลิตสินค้าการบริการในรูปแบบใหม่และการท่องเที่ยวเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจให้ชุมชนท้องถิ่น

8) Lifelong Learning การเรียนรู้ตลอดชีวิตโดยพัฒนาองค์ความรู้ด้านนาฏศิลป์บูรณาการสืบทอดและถ่ายทอดความรู้แก่บุคคลทุกช่วงวัยให้สามารถนำไปพัฒนาตนเองพัฒนาชุมชนท้องถิ่นสังคมและประเทศเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต

องค์ประกอบที่ 2 Management การบริหารจัดการหลักสูตรครุฑนาฏศิลป์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

การบริหารจัดการหลักสูตรครุฑนาฏศิลป์เพื่อพัฒนาท้องถิ่นผู้วิจัยใช้ Participation หลักการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการหลักสูตรสร้างภาคีเครือข่ายจากทุกภาคส่วนรวมถึงกำหนดแนวทางด้านบทบาท คุณสมบัติ คุณลักษณะและความรู้ความสามารถของบุคลากรในหลักสูตรได้แก่ 1. ผู้บริหาร 2. อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรอาจารย์ครุฑอาจารย์ที่ปรึกษา 3. ผู้อำนวยการ ครูพี่เลี้ยงสถานฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู 4. ผู้มีส่วนร่วมจากผู้นำชุมชนท้องถิ่น 5. ผู้เรียน

องค์ประกอบที่ 3 Curriculum เอกสารหลักสูตรการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรครุฑนาฏศิลป์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

เอกสารหลักสูตรการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรครุฑนาฏศิลป์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น ผู้วิจัยได้พัฒนาหลักสูตรโดยใช้หลักการในองค์ประกอบที่ 1 จากโมเดลหลักสูตร คือ หลักการบูรณาการโดยเริ่มจาก Context area การศึกษาบริบทเชิงพื้นที่ เพื่อวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการในการพัฒนาท้องถิ่นจากทุกภาคส่วนใช้การเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน Problem-based Learning หรือ PBL ในการพัฒนาท้องถิ่นใช้การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม Participation และการเรียนรู้แบบบูรณาการองค์ความรู้ Integration ในกระบวนการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาท้องถิ่นใช้ Soft power เพื่อการเปลี่ยนแปลงและสร้างอิทธิพลต่อความคิดของสังคมและประชาชนโดยอาศัยทรัพยากรด้านศิลปวัฒนธรรมนาฏศิลป์เพื่อสร้างคุณค่าให้สังคมในการพัฒนาท้องถิ่น The Dharmachakra of Integrated Development หรือ DID 8 มิติ ได้แก่ เศรษฐกิจจิตใจสังคม สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม สุขภาพ การศึกษาและประชาธิปไตยเพื่อให้เกิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ Creative Economy โดยใช้หลักการการมีส่วนร่วมขององค์ประกอบที่ 2 ในการเก็บข้อมูลเพื่อพัฒนาหลักสูตรเก็บข้อมูลการพัฒนาหลักสูตรด้วยการสัมภาษณ์และการสอบถามจากผู้มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการหลักสูตร ได้แก่ ผู้บริหารคณาจารย์ ผู้อำนวยการครูพี่เลี้ยงผู้ใช้บัณฑิตผู้มีส่วนร่วมท้องถิ่นภาคีเครือข่าย

ค้าย ศิษย์เก่าและผู้เรียนปัจจุบันใช้องค์ประกอบที่ 4 ในการประเมินหลักสูตรประเมินผลมาตรฐานด้านอรรถประโยชน์และมาตรฐานด้านความถูกต้องจากผู้ทรงคุณวุฒิด้านหลักสูตรด้านนาฏศิลป์และด้านพัฒนาท้องถิ่นและมีการสร้างวิธีการนำไปใช้ในองค์ประกอบที่ 5 ใช้ทฤษฎีการพัฒนาหลักสูตรคือ Outcome-based education (OBE) 7 ขั้นตอนโดยมีองค์ประกอบของหลักสูตรทั้งหมด 8 หมวด ดังนี้ หมวดที่ 1 ข้อมูลทั่วไปหมวดที่ 2 ข้อมูลเฉพาะของหลักสูตรหมวดที่ 3 ระบบการจัดการศึกษาการดำเนินการและโครงสร้างของหลักสูตรหมวดที่ 4 ผลการเรียนรู้ กลยุทธ์การสอนและการประเมินผล หมวดที่ 5 หลักเกณฑ์ในการประเมินผลผู้เรียน หมวดที่ 6 การพัฒนาคณาจารย์ หมวดที่ 7 การประกันคุณภาพหลักสูตรหมวดที่ 8 การประเมินและปรับปรุงการดำเนินการของหลักสูตร

องค์ประกอบที่ 4 Evaluation การประเมินผลโมเดลหลักสูตรครุฑนาฏศิลป์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

การประเมินผลโมเดลหลักสูตรครุฑนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นผู้วิจัยใช้แนวคิดการประเมินแบบอภิมานของ Joint Committee on Standard of Educational Evaluation (1994) มาประยุกต์ใช้ในการประเมินโมเดลประกอบด้วยมาตรฐาน 4 ด้านดังนี้ 1) มาตรฐานด้านอรรถประโยชน์ (Utility) 2) มาตรฐานด้านความเป็นไปได้ (Feasibility) 3) มาตรฐานด้านความเหมาะสม (Propriety) 4) มาตรฐานด้านความถูกต้องแม่นยำ (Accuracy) โดยการประเมินแบ่งออกเป็น 2 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 คือการประเมินผลโมเดลหลักสูตรครุฑนาฏศิลป์เพื่อพัฒนาท้องถิ่นประเมินด้านมาตรฐานด้านความเป็นไปได้ (Feasibility) มาตรฐานด้านความเหมาะสม (Propriety) โดยประเมินจากผู้ทรงคุณวุฒิทั้งหมด 9 ท่านประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิด้านหลักสูตรจำนวน 3 ท่าน ผู้ทรงคุณวุฒิด้านนาฏศิลป์จำนวน 3 ท่านและผู้ทรงคุณวุฒิด้านการพัฒนาท้องถิ่นจำนวน 3 ท่าน ผลการประเมินมาตรฐานด้านความเป็นไปได้ (Feasibility) คือ 4.55 คะแนนแปลผลคือ มีความเป็นไปได้มากที่สุด ผลการประเมินมาตรฐานด้านความเหมาะสม (Propriety) คือ 4.51 คะแนนแปลผลคือ มีความเหมาะสมมากที่สุด

ระยะที่ 2 การประเมินหลักสูตรครุฑนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นประเมินมาตรฐานด้านอรรถประโยชน์ (Utility) และมาตรฐานด้านความถูกต้องแม่นยำ (Accuracy) ประเมินจากผู้ทรงคุณวุฒิทั้งหมด 5 ท่านประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิด้านหลักสูตรจำนวน 2 ท่านผู้ทรงคุณวุฒิด้านนาฏศิลป์จำนวน 2 ท่านและผู้ทรงคุณวุฒิด้านการพัฒนาท้องถิ่นจำนวน 1 ท่าน ผลการประเมินมาตรฐานด้านอรรถประโยชน์ (Utility) 4.57 คะแนนแปลผลคือ ความเป็นประโยชน์

มากที่สุดและมาตรฐานด้านความถูกต้องแม่นยำ (Accuracy) 4.62 คะแนนแปลผลคือ มีความถูกต้องแม่นยำมากที่สุด

องค์ประกอบที่ 5 Implementation การนำหลักสูตรครุฑนาฏศิลป์เพื่อพัฒนาท้องถิ่นไปใช้

การนำโมเดลหลักสูตรครุฑนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นไปใช้เป็นต้นแบบและแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรมีขั้นตอนประกอบด้วย 1. วิธีการสร้างหลักสูตร 2. วิธีการนำหลักสูตรไปใช้ และ 3. วิธีการประเมินผลหลักสูตรโดยสรุปได้ดังนี้

1. วิธีการสร้างหลักสูตร

วิธีการสร้างหลักสูตรครุฑนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นมีขั้นตอน 3 ขั้นตอนดังนี้

1) การศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาหลักสูตรครุฑนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นควรวิเคราะห์ถึงข้อมูลด้านนโยบายและเป้าประสงค์ของการศึกษาชาติ วิเคราะห์องค์ประกอบและโครงสร้างของหลักสูตรครุฑนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นวิเคราะห์สภาพและปัญหาทางเศรษฐกิจสังคมและการเมืองของชุมชนท้องถิ่น วิเคราะห์กระบวนการเรียนการสอนและวิเคราะห์ทรัพยากรอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้และอาคารสถานที่เพื่อเป็นข้อมูลเบื้องต้นในการสร้างหลักสูตร

2) กำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรครุฑนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นให้สอดคล้องกับความต้องการในการผลิตบัณฑิตให้มีความรู้ ความสามารถ มีทักษะเจตคติ อัตลักษณ์และคุณลักษณะของครุฑนาฏศิลป์เพื่อสามารถสร้างสรรค์ บูรณาการประยุกต์ใช้องค์ความรู้ พัฒนาป้องกันและแก้ปัญหาด้านการศึกษา สุขภาพ จิตใจวัฒนธรรม สังคมเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม ประชาธิปไตยที่สอดคล้องกับความต้องการของคนในชุมชนท้องถิ่นแต่ละบริบทของภูมิภาคต่าง ๆ

3) เลือกเนื้อหาสาระและประสบการณ์การเรียนรู้ นักพัฒนาหลักสูตรควรทราบหลักเกณฑ์การเลือกเนื้อหาสาระและประสบการณ์การเรียนรู้ การจัดเนื้อหาสาระและประสบการณ์ การเรียนรู้ การกำหนดแนวทางการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ โดยหลักสูตรครุฑนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นมีจุดเน้น โดยใช้การประเมินการเรียนรู้ตามสภาพจริงเป็นการประเมินผลหลักสูตร

2. วิธีการนำหลักสูตรไปใช้

วิธีการนำหลักสูตรไปใช้เป็นการนำอุดมการณ์ จุดมุ่งหมายเนื้อหาวิชาประสบการณ์ของหลักสูตรที่ถูกคัดสรรค้ไปสู่การพัฒนาผู้เรียนโดยมีกระบวนการและขั้นตอนเพื่อให้การใช้หลักสูตร

เกิดประสิทธิภาพ คือ 1) ประชาสัมพันธ์หลักสูตร 2)เตรียมบุคลากรผู้มีส่วนร่วมในหลักสูตรอาจารย์ คุรุภาคเครือข่าย ผู้บริหารสถานศึกษาครูพี่เลี้ยงและผู้เรียน 3)เตรียมแหล่งเรียนรู้ สื่อ อุปกรณ์การ สอนเครื่องมือประเมินการบริหารและบริการหลักสูตร 4) ดำเนินการสอนตามหลักสูตร5) นิเทศการ ใช้หลักสูตร

โดยการนำหลักสูตรครุฑนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นไปใช้ ผู้พัฒนาหลักสูตรควร ทราบถึงความหมายของการนำหลักสูตรไปใช้ หลักสำคัญเกี่ยวข้องกับการนำหลักสูตรไปใช้งาน บริหารและบริการหลักสูตรงานดำเนินการเรียนการสอนตามหลักสูตรงานสนับสนุนและส่งเสริม การใช้หลักสูตรการจัดตั้งศูนย์วิชาการเพื่อสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตรบทบาทหน้าที่ของ ผู้บริหารอาจารย์ครูในการนำหลักสูตรไปใช้เพื่อสามารถนำหลักสูตรไปใช้ให้เกิดประสิทธิผล

3. การประเมินหลักสูตร

การประเมินหลักสูตรเป็นการพิจารณาคงค่าของหลักสูตรโดยอาศัยการรวบรวมข้อมูล จากการวัดผลในรูปแบบต่างๆเพื่อนำผลการประเมินมาพิจารณาหาข้อสรุปคุณค่าของหลักสูตร ทั้ง ด้านวัตถุประสงค์ของหลักสูตรและสิ่งที่จะต้องดำเนินการปรับปรุงแก้ไข โดยนักพัฒนาหลักสูตรควร ศึกษาจุดมุ่งหมายของการประเมินหลักสูตรที่ต้องการประเมิน 4 ประเด็นที่สำคัญ คือ 1) การประเมินเอกสารหลักสูตร 2) การประเมินการใช้หลักสูตร 3) การประเมินผลสัมฤทธิ์ของ หลักสูตร4) การประเมินระบบหลักสูตรโดยมีระยะเวลาในการประเมินหลักสูตรคือ 1) การประเมิน ก่อนนำหลักสูตรไปใช้ 2) การประเมินระหว่างดำเนินการใช้หลักสูตร3) การประเมินหลังการใช้ หลักสูตร 4) การประเมินหลักสูตรทั้งระบบ

อภิปรายผล

การพัฒนาโมเดลหลักสูตรครุฑนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์ การวิจัยคือเพื่อพัฒนาโมเดลหลักสูตรครุฑนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นและเพื่อประเมินผล มาตรฐานด้านอรรถประโยชน์ มาตรฐานด้านความเป็นไปได้ มาตรฐานด้านความเหมาะสมและ มาตรฐานด้านความถูกต้องแม่นยำของโมเดลหลักสูตรครุฑนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นจาก การดำเนินการวิจัยผู้วิจัยได้ใช้ทฤษฎีในการพัฒนาโมเดลของ ชัยวิชิต เขียวชนะ ซึ่งมีขั้นตอน คือ 1. ศึกษาสภาพปรากฏการณ์ 2. พัฒนาโมเดล 3. ประเมินการพัฒนาโมเดล 4. ทดลองใช้โมเดล 5. ประเมินการทดลองใช้โมเดล โดยขั้นตอนที่ 1 การศึกษาสภาพปรากฏการณ์นั้นผู้วิจัยได้ศึกษา ทั้งจากแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2579 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนาท้องถิ่นมาตรฐานวิชาชีพครูสมรรถนะผู้เรียนและการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้าน

หลักสูตรด้านนาฏศิลป์และด้านการพัฒนาท้องถิ่นนำข้อมูลมาวิเคราะห์ โดยมีองค์ประกอบของโมเดลหลักสูตรทั้งหมด 5 องค์ประกอบ โดยจากการสัมภาษณ์พบว่าการพัฒนาประเทศนั้นควรเริ่มต้นจากการพัฒนาท้องถิ่นเพราะท้องถิ่นคือหน่วยที่เล็กที่สุดของสังคมเพราะถ้าท้องถิ่นมีความเข้มแข็งประเทศก็จะมีความเข้มแข็งส่งผลต่อไปถึงประชาคมโลกที่เข้มแข็งจากการสัมภาษณ์ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ นายแพทย์ ประเวศ วะสีและศึกษาเอกสารคู่มือพัฒนาอำเภออย่างบูรณาการสู่แผ่นดินสามานติสุข ประเวศ วะสี (2565) ได้ข้อค้นพบว่าการพัฒนาท้องถิ่นควรพัฒนาใน 8 มิติ คือ ด้านการศึกษา สุขภาพ จิตใจวัฒนธรรม สังคมเศรษฐกิจสิ่งแวดล้อม ประชาธิปไตย พัฒนาภายใต้ความสมดุลและพัฒนาให้สอดคล้องกับความต้องการของคนในท้องถิ่นแต่ละบริบทที่แตกต่างกันดังนั้นจากการรวบรวมข้อมูล การพัฒนาโมเดลหลักสูตรครุศึกษานาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นจึงพัฒนาโมเดลภายใต้ 5 องค์ประกอบที่มีความสอดคล้องและเชื่อมโยงกันของโมเดลหลักสูตรดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 จากการรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์ สรุปข้อคิดเห็นจากผู้ทรงคุณวุฒิคือ การพัฒนาท้องถิ่นนั้นทุกภาคส่วนควรมีส่วนร่วม ส่งเสริม พัฒนาด้วยหลักการบูรณาการ Integration เป็นหลักการสำคัญในการพัฒนาโมเดลหลักสูตรครุศึกษานาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นโดยเริ่มจาก 1) Context area การศึกษาบริบทเชิงพื้นที่เพื่อวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการในการนำองค์ความรู้ด้านนาฏศิลป์ไปพัฒนาท้องถิ่นจากทุกภาคส่วน 2) Problem-based Learning หรือ PBL ใช้การเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานในการพัฒนาท้องถิ่นทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะในการคิดวิเคราะห์แก้ปัญหาและคิดอย่างสร้างสรรค์ ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนและได้ลงมือปฏิบัติมากขึ้นอีกทั้งยังมีโอกาสออกไปแสวงหาความรู้ด้วยตนเองในชุมชนท้องถิ่น 3) Participation ใช้การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมในการจัดกระบวนการเรียนการสอนในการพัฒนาท้องถิ่นเปิดโอกาสให้ทุกคนทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนการสอน การดำเนินงานพัฒนาร่วมคิด ร่วมตัดสินใจแก้ปัญหาโดยใช้องค์ความรู้ด้านนาฏศิลป์ไปพัฒนาชุมชนท้องถิ่น 4) Integrations ใช้การเรียนรู้แบบบูรณาการองค์ความรู้ในกระบวนการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาท้องถิ่นโดยบูรณาการองค์ความรู้ด้านนาฏศิลป์กับสิ่งแวดล้อม ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อพัฒนาท้องถิ่นใน 8 มิติของท้องถิ่น 5) ใช้ Soft power เพื่อการเปลี่ยนแปลงและสร้างอิทธิพลต่อความคิดของสังคมและประชาชนโดยอาศัยองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม นาฏศิลป์สร้างคุณค่าให้สังคม สร้างการมีส่วนร่วม โดยสมัครใจเพื่อให้คนในท้องถิ่นสังคมเห็นถึงคุณค่าของศิลปวัฒนธรรม ด้านนาฏศิลป์ 6) The Dharmachakra of Integrated Development หรือ DID การพัฒนา 8 มิติ การพัฒนาท้องถิ่นให้เข้มแข็งควรพัฒนาในองค์รวม 8 มิติ ได้แก่

เศรษฐกิจจิตใจสังคม สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม สุขภาพ การศึกษาประชาธิปไตย โดยการพัฒนาต้อง อยู่ภายใต้หลักความพอเพียงและความสมดุล 7) Creative Economyเศรษฐกิจสร้างสรรค์ โดยใช้ ความคิดสร้างสรรค์บนฐานองค์ความรู้ด้านนาฏศิลป์การศึกษาวิจัยด้านนาฏศิลป์เชื่อมโยงกับ วัฒนธรรมท้องถิ่นพื้นฐานทางประวัติศาสตร์ของชุมชนท้องถิ่นการสั่งสมความรู้ของสังคม เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อใช้ในการพัฒนาธุรกิจการผลิตสินค้าการบริการในรูปแบบใหม่และ การท่องเที่ยวเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจให้ชุมชนท้องถิ่นและ 8) Lifelong Learning การเรียนรู้ตลอดชีวิตโดยพัฒนาองค์ความรู้ด้านนาฏศิลป์บูรณาการสืบทอดและถ่ายทอดความรู้ แก่บุคคลทุกช่วงวัยให้สามารถนำไปพัฒนาตนเองพัฒนาชุมชนท้องถิ่นสังคมและประเทศเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิตซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของสวงษ์ ไชยยา (2560) ที่สรุปได้ 4 องค์ประกอบ ดังนี้ องค์ประกอบด้านที่ 1 การบูรณาการความรู้ให้สัมพันธ์กับวิถีชีวิตโรงเรียน จัดการเรียนการสอนการบูรณาการความรู้ให้สัมพันธ์กับวิถีชีวิตในชุมชนเน้นสิ่งที่เกี่ยวข้องใน การดำรงชีวิตเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพชุมชนนั้น ๆ องค์ประกอบด้านที่ 2 พหุวัฒนธรรมเป็น การจัดการเรียนการสอนที่บูรณาการความรู้เนื้อหาสาระวิชาให้เข้ากับวัฒนธรรมที่หลากหลายของ ผู้เรียนในด้านประวัติความเป็นมาลักษณะการแต่งกาย การพูดคุยสื่อสารเป็นภาษาไทยใหญ่ ความแตกต่างทางเชื้อชาติ ศาสนาภาษาและวัฒนธรรม จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สอดคล้อง กับประเพณี วัฒนธรรมของชุมชนนั้น ๆ องค์ประกอบด้านที่ 3 การบูรณาการเชิงวิธีการเป็น การจัดการเรียนการสอนโดยผสมผสานวิธีการสอนเพื่อให้รูปแบบการจัดการกิจกรรมการเรียน การสอนเหมาะสมและสอดคล้องกับบริบทของนักเรียนกลุ่มไทยใหญ่

องค์ประกอบที่ 2 จากการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ว่าการบริหารจัดการหลักสูตร ครุฑนาฏศิลป์เพื่อพัฒนาท้องถิ่นควรใช้หลักการมีส่วนร่วม Participationในการบริหารจัดการ หลักสูตรสร้างภาคีเครือข่ายจากทุกภาค ไม่ว่าจะเป็นผู้บริหารอาจารย์ บุคลากรในสถานฝึก ประสบการณ์วิชาชีพครูผู้บริหารสถานศึกษาครูพี่เลี้ยงอาจารย์นิเทศ ผู้มีส่วนร่วมหรือผู้นำท้องถิ่น และผู้เรียนส่วนซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ประภัสสร บุญบำเรอ (2560) ที่พบว่า 1) รูปแบบ การบริหารแบบมีส่วนร่วมของคณะกรรมการบริหารโรงเรียนเอกชนมี 3 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 ปัจจัยสนับสนุนการบริหารแบบมีส่วนร่วม ประกอบด้วย ผลประโยชน์ที่เกิดจาก การดำเนินงานการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจการมีความรู้ความสามารถ การมีวัฒนธรรมและ บรรยากาศองค์กรที่เอื้อต่อการทำงานและการมีความรักความผูกพันต่อองค์กรองค์ประกอบที่ 2 กระบวนการบริหารแบบมีส่วนร่วม ประกอบด้วยการมีส่วนร่วมในการวางแผนการมีส่วนร่วมใน การดำเนินงานการมีส่วนร่วมในการประเมินผลและการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์และ

องค์ประกอบที่ 3 ประสิทธิภาพของการบริหารแบบมีส่วนร่วม ประกอบด้วย ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนความพึงพอใจของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องความสามารถในการปรับตัวของโรงเรียนและ
 ความสามารถในการแก้ไขปัญหาของโรงเรียนอีกทั้งยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ คณาธิป อินท
 นิจ (2564) ที่สรุปว่าการมีส่วนร่วมในการบริหารการศึกษาของบุคลากรภาคีเครือข่าย ได้แก่ ด้าน
 การจัดองค์กรด้านการควบคุม ด้านการประสานงานด้านการวางแผนและด้านการบังคับบัญชา
 และแนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมในการบริหารการศึกษาของบุคลากรภาคีเครือข่าย ควรมี
 การสำรวจความต้องการของประชาชนควรมีส่วนร่วมในการเป็นสถานศึกษาภาคีเครือข่าย ควรมี
 ความรับผิดชอบต่องานที่ผิดพลาดและควรมีส่วนร่วมในการรับทราบและพิจารณาให้ความ
 เห็นชอบรายงานการนิเทศผู้เรีย นรวมถึงผู้วิจัยได้กำหนดแนวทางด้านบทบาท คุณสมบัติ
 คุณลักษณะและความรู้ความสามารถของบุคลากรในหลักสูตรได้แก่ 1. ผู้บริหารควรมีคุณลักษณะ
 คือเข้าใจหลักสูตรสร้างความรู้ ความเข้าใจกับคนในชุมชนท้องถิ่นประสานงานกับผู้นำท้องถิ่น
 กรรมการสถานศึกษามีใจรักนาฏศิลป์มีจิตอาสาจิตสาธารณะ บริหารการเงินได้ มีความเป็นผู้นำ
 มีความคิดสร้างสรรค์ มีคุณธรรมจริยธรรม มีภาวะผู้นำทางวิชาการ มีความสามารถวิเคราะห์
 สังเคราะห์ มีความพร้อมในการบริหารงาน มีความคิดริเริ่มในการพัฒนาหลักสูตรมีวิสัยทัศน์
 กว้างไกล มีความขยันอดทนซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของยุวเรศ ประดู่ ที่สรุปสาระสำคัญคือ
 ผู้บริหารควรมีคุณลักษณะคือ มีคุณธรรมจริยธรรม ความเป็นผู้นำ บุคลิกภาพและความรู้
 ความสามารถ มีความสามารถในการผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนสูงมีความสามารถ
 ในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาสถานศึกษาด้านความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีทัศนคติ
 ทางบวกและมีความสามารถในการแก้ปัญหาภายในสถานศึกษาอีกทั้งยังสอดคล้องกับ ณรงค์ พิ
 มสาร (2563) โดยสรุปบทบาทผู้บริหารสถานศึกษาในการพัฒนาหลักสูตรประกอบด้วย
 1) การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน 2) การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร 3) การกำหนดเนื้อหาและ
 ประสพการณ์การเรียนรู้และ 4) การนำหลักสูตรไปใช้และบทบาทใน การพัฒนาการเรียนการสอน
 ประกอบด้วย การคิดเป็นระบบและวิธีการเชิงระบบ 2. อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรอาจารย์ครู
 อาจารย์ที่ปรึกษาควรมีคุณลักษณะคือ มีความรับผิดชอบในหน้าที่ พัฒนาหลักสูตรและการเรียน
 การสอนพัฒนาศักยภาพตนเองอย่างต่อเนื่องเข้าใจอารยธรรมท้องถิ่นกับการศึกษารับรู้และเข้า
 ใจความสนใจของผู้เรีย นรู้เท่าทันผู้เรีย น มีความคิดสร้างสรรค์ มีจิตวิญญาณเข้าใจผู้เรียนมีทักษะ
 มีจริยธรรม มีความเป็นธรรมกับศิษย์ รักการเรียนรู้อ พัฒนาตนเองอยู่เสมอ มีจิตวิญญาณความ
 เป็นครูมีวุฒิภาวะทางอารมณ์ มีสุนทรียะเป็นนักกิจกรรมเข้ากับชุมชนได้ มีความอดทนมีจิต
 สาธารณะ มีความเชื่อและความศรัทธาในศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นเรียนรู้เห็นคุณค่าสิ่งที่มีอยู่ใน

ชุมชนมาพัฒนาสร้างสรรค์ใหม่เป็นโค้ชที่ดีให้ผู้เรียนเป็นที่ปรึกษาที่ดี มีทัศนคติที่ดีเชิงบวก มีพลังในการทำงานแอดคทีฟอยู่เสมอ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของพระครูสมุห์ทิพย์ สิริธมฺโม (2561) ที่สรุปว่าอาจารย์ครูควรมีคุณลักษณะคือ มีความสามารถในการสอนมีบุคลิกภาพดี มีคุณธรรม จริยธรรม การให้คำปรึกษาที่ดี มีความรู้และศาสตร์การสอนการปฏิบัติงานในหน้าที่ ความสัมพันธ์กับผู้ปกครองและชุมชนอาจารย์สามารถเป็นได้ทั้งครูผู้เรียนรู้และผู้ให้คำปรึกษาได้ทุกแนวทางแก่ผู้เรียนมีกัลยาณมิตรธรรมและคุณธรรมจริยธรรม 3. ผู้อำนวยการ ครูพี่เลี้ยงสถานฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูมีความรู้ความสามารถคือ มีความรู้ด้านการบริหารสถานศึกษามีความรู้ด้านการปฐมนิเทศแก่ผู้เรียนฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูโดยแนะนำให้รู้จักบุคคลสถานที่ตลอดจนเครื่องมือเครื่องใช้ต่าง ๆ ในโรงเรียนและมอบหมายงานสอนให้แก่ผู้เรียนให้ความคุ้มครองดูแลที่อยู่อาศัย การกินอยู่หลับนอนและรักษาความปลอดภัยให้แก่ผู้เรียนฝึกสอนสามารถสอดส่องสังเกตและให้คำแนะนำชี้แจงข้อบกพร่องตลอดจนแนะแนวทางแก้ไขแก่ผู้เรียนฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เช่น การสอนการจัดกิจกรรมและความประพฤติ 4. ผู้มีส่วนร่วมในการผลิตบัณฑิตเจ้าหน้าที่ของหลักสูตรภาคีเครือข่าย องค์กรชุมชนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น - มีความรู้ความเข้าใจในหลักสูตร คุรุศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นควรมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบ การเรียนการสอน การบริหารและการจัดการศึกษาระบบการประกันคุณภาพ การจัดทำหลักสูตรการประเมินคุณภาพ การศึกษาการระดมทรัพยากรการเงินและบุคคลเพื่อสนับสนุนการจัดการศึกษาสามารถนำประสบการณ์ ความรอบรู้ ความชำนาญและภูมิปัญญาท้องถิ่นของบุคคลมาใช้เพื่อให้เกิดประโยชน์ทางการศึกษาและยกย่องเชิดชูผู้ที่สนับสนุนการศึกษานุคคล ครอบครัว ชุมชนองค์กร ชุมชนองค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนาสถานประกอบการและสถาบันสังคมอื่นร่วมสนับสนุน การศึกษาได้โดยร่วมกันให้ความรู้หรือประสบการณ์ในฐานะทรัพยากรบุคคลหรือภูมิปัญญาท้องถิ่นหรือสนับสนุนโดยการบริจาคทรัพย์สินหรือทรัพยากรอื่นให้แก่หลักสูตร 5. ผู้เรียนควรมีคุณลักษณะคือ มีใจรักทางด้านนาฏศิลป์มีพรสวรรค์และพรแสวงพร้อมที่จะพัฒนาทักษะด้านนาฏศิลป์ยอมรับการเปลี่ยนแปลงหรือแนวคิดใหม่ ๆ นำตนเองให้เกิดการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม การจัดการเรียนรู้ ฝึกฝนทักษะด้านเทคโนโลยีในการสืบค้นข้อมูลด้วยสื่อออนไลน์ ภูมิใจในอารยธรรม รู้และตระหนักในฐานะรากวัฒนธรรมของตนเองปฏิบัติดี มีวินัยเชี่ยวชาญในศาสตร์ของตนเอง มีความพร้อมในการเรียนมีความคิดสร้างสรรค์ พร้อมนำความรู้มาต่อยอดในการวิจัยและสร้างสรรค์งานใหม่ ทั้งเผยแพร่และจดลิขสิทธิ์ มีความอดทนพยายาม ด้านสังคมใจกว้างยอมรับฟังความคิดเห็นจากผู้อื่นเรียนรู้กับชุมชนท้องถิ่นรู้ปัญหาคนในท้องถิ่นรู้จักทรัพยากรธรรมชาติ มีความรักในท้องถิ่นภูมิใจตระหนักให้เห็นถึงคุณค่าในท้องถิ่นมีความเชื่อ ศรัทธาในศิลปวัฒนธรรม

ร้กการเรียนรู้ กล้าออกจากกรอบ พัฒนาการเองด้านต่าง ๆ มีจิตสธารณะ ซึ่งสอดคล้องกับ ผลงานวิจัยของ ฎริ วงศ์วิเชียร (2558) ที่สรุปสาระสำคัญคือ คุณลักษณะของบัณฑิตวิชาชีพครู ด้านนาฏศิลป์ไทยที่พึงประสงค์ในอนาคตพ.ศ. 2560 – 2569 มี 9 ด้านได้แก่ คุณลักษณะด้าน ความรอบรู้และทักษะทางปัญญาคุณลักษณะด้านคุณธรรมจริยธรรม คุณลักษณะด้านความรู้เชิง วิชาการและวิชาชีพ คุณลักษณะด้านความเป็นประชาธิปไตย คุณลักษณะด้านความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคล คุณลักษณะด้านการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงคุณลักษณะด้านการพัฒนาตนเอง คุณลักษณะด้านภาษาสื่อและเทคโนโลยีสารสนเทศและคุณลักษณะด้านความเป็นไทย

องค์ประกอบที่ 3 จากการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้พัฒนาหลักสูตรโดยใช้หลักการใน องค์ประกอบที่ 1 จากโมเดลหลักสูตร คือ หลักการบูรณาการโดยศึกษาความต้องการและความ จำเป็นจากทุกภาคส่วนใช้หลักการการมีส่วนร่วมขององค์ประกอบที่ 2 ในการเก็บข้อมูลเพื่อพัฒนา หลักสูตรจากผู้บริหารคณาจารย์ ผู้อำนวยการครูที่เลี้ยงผู้ใช้บัณฑิตผู้มีส่วนร่วมทั้งถิ่นภาคีเครือ ค่าย ศิษย์เก่าและผู้เรียนปัจจุบันใช้องค์ประกอบที่ 4 ในการประเมินหลักสูตรประเมินผลมาตรฐาน ด้านอรรถประโยชน์และมาตรฐานด้านความถูกต้องจากผู้ทรงคุณวุฒิด้านหลักสูตรด้านนาฏศิลป์ และด้านพัฒนาท้องถิ่นและมีการสร้างวิธีการนำไปใช้ในองค์ประกอบที่ 5 ใช้ทฤษฎี การพัฒนา หลักสูตรคือ Outcome-based education (OBE) 7 ขั้นตอนโดยมีองค์ประกอบของหลักสูตร ทั้งหมด 8 หมวด ดังนี้ หมวดที่ 1 ข้อมูลทั่วไปหมวดที่ 2 ข้อมูลเฉพาะของหลักสูตรหมวดที่ 3ระบบ การจัดการศึกษาการดำเนินการและโครงสร้างของหลักสูตรหมวดที่ 4 ผลการเรียนรู้ กลยุทธ์การ สอนและการประเมินผล หมวดที่ 5 หลักเกณฑ์ในการประเมินผลผู้เรียน หมวดที่ 6 การพัฒนา คณาจารย์ หมวดที่ 7 การประกันคุณภาพหลักสูตรหมวดที่ 8 การประเมินและปรับปรุงการ ดำเนินการของหลักสูตรโดยสอดคล้องกับ วิเชียรชุตติมาสกุล (2563) ที่สรุปขั้นตอนการพัฒนา หลักสูตรตามทฤษฎี OBE คือ 1. วิเคราะห์ Stakeholders ที่สำคัญของหลักสูตร 2. วิเคราะห์ความ ต้องการของstakeholders 3. กำหนด PLOs ของหลักสูตร 4. ออกแบบรายวิชาตาม PLOs กับ มาตรฐานการเรียนรู้อัตนระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ 5.วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของ PLOs กับมาตรฐาน การเรียนรู้อัตนระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ 6. วิเคราะห์ความสอดคล้องของ PLOs กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย 7. ทำ Mappingรายวิชาโดยพิจารณามาตรฐานผลการเรียนรู้อัตนตาม TQF-LOs 1. คุณธรรมจริยธรรม 2. ความรู้ 3. ทักษะทางปัญญา 4. ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ 5. ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ 6. ทักษะพิสัย (Psychomotor Skills)

องค์ประกอบที่ 4 การประเมินผลโมเดลหลักสูตรครุฑศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นผู้วิจัย ใช้แนวคิดการประเมินแบบอภิธานของ Joint Committee on Standard of Educational Evaluation มาประยุกต์ใช้ในการประเมินโมเดลประกอบด้วยมาตรฐาน 4 ด้าน 1. มาตรฐานด้านอรรถประโยชน์ (Utility) 2. มาตรฐานด้านความเป็นไปได้ (Feasibility) 3. มาตรฐานด้านความเหมาะสม (Propriety) 4. มาตรฐานด้านความถูกต้องแม่นยำ (Accuracy) ซึ่งสอดคล้องกับข้อสรุปของรัตนะ บัวสนธิ (2550 อ้างถึงในฉัตรกนก ศรีธรรม, 2557) ได้สรุปไว้ว่าการประเมินอภิธาน (meta evaluation) หมายถึงกระบวนการดำเนินงานเพื่อให้ได้มาซึ่งสารสนเทศเชิงบรรยายและเชิงตัดสินใจเกี่ยวกับการมีประโยชน์ (Utility) ความเป็นไปได้ (Feasibility) ความเหมาะสม (Propriety) และความแม่นยำถูกต้อง (Accuracy) ของการประเมินตลอดจนสารสนเทศที่เกี่ยวกับการดำเนินงานประเมินอย่างเป็นระบบ ความซื่อสัตย์ การยอมรับและความรับผิดชอบในการดำเนินงานประเมินที่มีต่อสังคม ทั้งนี้เพื่อนำผลที่ได้ไปเป็นแนวทางการดำเนินงานประเมินรวมทั้งชี้แนะจุดอ่อนและจุดแข็งของรายงานการประเมิน อีกทั้งยังสอดคล้องกับ นवलพรรณ สูงสมสกุล (2563) ได้สรุปว่าการประเมินอภิธานคือ การประเมินกระบวนการประเมินซึ่งต้องมีการรวบรวมความเห็นที่มีผลต่อการประเมินอย่างเป็นระบบจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องนำไปสู่การเทียบเคียงกับเกณฑ์และมาตรฐานที่กำหนดไว้เพื่อให้ได้สารสนเทศที่มีคุณค่าและได้มาตรฐานและยังนำไปสู่สารสนเทศเพื่อการวิเคราะห์และพัฒนาต่อไป

องค์ประกอบที่ 5 Implementation การนำหลักสูตรไปใช้ การนำหลักสูตรครุฑศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นไปใช้ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ว่าการพัฒนาหลักสูตรควรมีวิธีการนำไปใช้ประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์กับวงการศึกษาดังนั้นผู้วิจัยจึงศึกษาขั้นตอนในการนำไปใช้คือ วิธีการสร้างหลักสูตรวิธีการนำหลักสูตรไปประยุกต์ใช้และวิธีการประเมินผลเพื่อนำโมเดลหลักสูตรครุฑศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นไปใช้เป็นต้นแบบและแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรโดยมีขั้นตอนประกอบด้วย 1. วิธีการสร้างหลักสูตร 2. วิธีการนำหลักสูตรไปใช้และ 3. วิธีการประเมินผลหลักสูตร โดยสรุปได้ดังนี้

1. วิธีการสร้างหลักสูตรครุฑศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นผู้วิจัยศึกษาวิเคราะห์ พัฒนา ขั้นตอน 3 ขั้นตอนเริ่มจาก 1) การศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาหลักสูตรครุฑศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นควรวิเคราะห์ถึงข้อมูลด้านนโยบายและเป้าประสงค์ของการศึกษาชาติ วิเคราะห์องค์ประกอบและโครงสร้างของหลักสูตรครุฑศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นวิเคราะห์สภาพและปัญหาทางเศรษฐกิจสังคมและการเมืองของชุมชนท้องถิ่น วิเคราะห์กระบวนการเรียนการสอนและวิเคราะห์ทรัพยากรอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้และอาคารสถานที่เพื่อเป็นข้อมูล

เบื้องต้นในการสร้างหลักสูตรซึ่งสอดคล้องกับ ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2556) ได้สรุปสาระสำคัญในวิธีการสร้างหลักสูตรคือ 1. การวิเคราะห์ข้อมูลด้านนโยบายและเป้าประสงค์ของการศึกษาชาติ 2. การวิเคราะห์หลักสูตร 3. การวิเคราะห์สภาพและปัญหาทางสังคม 4. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับผู้เรียน 5. การวิเคราะห์กระบวนการเรียนการสอน 6. การวิเคราะห์ทรัพยากรสถานศึกษา 2) กำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ให้สอดคล้องกับความต้องการในการผลิตบัณฑิตให้มีความรู้ ความสามารถ มีทักษะเจตคติ อัตลักษณ์และคุณลักษณะของครุศาสตรบัณฑิตเพื่อสามารถสร้างสรรค์ บูรณาการประยุกต์ใช้องค์ความรู้ พัฒนาป้องกันและแก้ปัญหาด้านการศึกษา สุขภาพ จิตใจวัฒนธรรม สังคมเศรษฐกิจสิ่งแวดล้อม ประชาธิปไตยที่สอดคล้องกับความต้องการของคนในชุมชนท้องถิ่นแต่ละบริบทของภูมิภาคต่าง ๆ

2. วิธีการนำหลักสูตรไปใช้เป็นการนำอุดมการณ์ จุดมุ่งหมายเนื้อหาวิชาประสบการณ์ของหลักสูตรที่ถูกคัดสรรค้ไปสู่การพัฒนาผู้เรียนโดยมีกระบวนการและขั้นตอนเพื่อให้การใช้หลักสูตรเกิดประสิทธิภาพ คือ 1) ประชาสัมพันธ์หลักสูตร 2) เตรียมบุคลากรผู้มีส่วนร่วมในหลักสูตร อาจารย์ครุภาคเครือข่าย ผู้บริหารสถานศึกษาครูพี่เลี้ยงและผู้เรียน 3) เตรียมแหล่งเรียนรู้ สื่ออุปกรณ์การสอนเครื่องมือประเมินการบริหารและบริการหลักสูตร 4) ดำเนินการสอนตามหลักสูตร 5) นิเทศการใช้หลักสูตร โดยการนำหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นไปใช้ ผู้พัฒนาหลักสูตรควรทราบถึงความหมายของการนำหลักสูตรไปใช้ หลักสำคัญเกี่ยวข้องกับการนำหลักสูตรไปใช้งานบริหารและบริการหลักสูตรงานดำเนินการเรียนการสอนตามหลักสูตรงานสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตรการจัดตั้งศูนย์วิชาการเพื่อสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตรบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารอาจารย์ครูเพื่อสามารถนำหลักสูตรไปใช้ให้เกิดประสิทธิผล

3. การประเมินหลักสูตรเป็นการพิจารณาคูณค่าของหลักสูตรโดยอาศัยการรวบรวมข้อมูลและใช้ข้อมูลจากการวัดในแง่มุมต่างๆของสิ่งที่ประเมินเพื่อนำมาพิจารณาร่วมกันและสรุปว่าจะให้คุณค่าของหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นมาเป็นอย่างไรมีคุณภาพดีหรือไม่เพียงใดหรือได้ผลตรงตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดหรือไม่ มีส่วนใดที่จะต้องปรับปรุงแก้ไข โดยนักพัฒนาหลักสูตรควรศึกษาจุดมุ่งหมายของการประเมินหลักสูตรที่ต้องการประเมินลักษณะสำคัญของการประเมินหลักสูตรซึ่งการประเมินจะมี 4 ประเด็นที่สำคัญ คือ 1) การประเมินเอกสารหลักสูตร 2) การประเมินการใช้หลักสูตร 3) การประเมินผลสัมฤทธิ์ของหลักสูตร 4) การประเมินระบบหลักสูตรโดยมีระยะเวลาในการประเมินหลักสูตรคือ 1) การประเมินก่อนนำหลักสูตรไปใช้ 2) การประเมินระหว่างดำเนินการใช้หลักสูตร 3) การประเมินหลังการใช้หลักสูตร 4) การประเมินหลักสูตรทั้งระบบ

ดังนั้นการพัฒนาโมเดลหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นจึงเป็นการพัฒนาโมเดลหลักสูตรโดยการบูรณาการองค์ความรู้ในหลากหลายศาสตร์เข้าด้วยกันไม่ว่าจะเป็นการใช้การบูรณาการในการพัฒนาท้องถิ่นการใช้หลักการมีส่วนร่วมในการพัฒนาและบริหารจัดการหลักสูตรการพัฒนาคุณลักษณะ คุณสมบัติ บทบาทและหน้าที่ของผู้มีส่วนร่วม ภาคีเครือข่ายในการนำหลักสูตรไปใช้ให้ประสบความสำเร็จอีกทั้งการพัฒนาโมเดลหลักสูตรจะสำเร็จไม่ได้ หากไม่มีการทดลองใช้โมเดลหลักสูตรซึ่งผู้วิจัยพัฒนาเอกสารของหลักสูตรการจัดการเรียนรู้โดยใช้หลักการบูรณาการและหลักการมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นเพื่อเป็นต้นแบบและแนวทางในการนำไปประยุกต์ใช้ในกระบวนการเรียนการสอนให้เกิดประโยชน์ในวงการศึกษา ดังนั้นผู้วิจัยจึงต้องมีการประเมินผลเพื่อวัดประสิทธิภาพของหลักสูตรก่อนมีการนำหลักสูตรฯ ไปปรับใช้ ซึ่งผลการประเมินโมเดลหลักสูตรพบว่า การประเมินมาตรฐานด้านความเป็นไปได้ (Feasibility) มากที่สุด 4.55 คะแนนโดยมีการบริหารจัดการโมเดลหลักสูตรมีความเป็นไปได้มากที่สุด 4.68 คะแนนแต่มีด้านการปฏิบัติงานตามสภาพบริบท ได้คะแนนน้อยที่สุด คือ 4.41 คะแนนเนื่องด้วยยังไม่มี การนำไปใช้ตามสภาพบริบทชุมชนท้องถิ่นนั้นจริง ผลการประเมินมาตรฐานด้านความเหมาะสม (Propriety) ได้คะแนนเฉลี่ย 4.51 คะแนนแปลผลคือ มีความเหมาะสมมากที่สุด โดยมีคะแนนด้านสิทธิมนุษยชนของผู้ให้ข้อมูล/หน่วยตัวอย่างเหมาะสมมากที่สุด คือ 4.68 และมีคะแนนการมุ่งสรุปรวมและการตอบสนองของความต้องการน้อยที่สุด อยู่ที่ 4.37 เนื่องด้วยโมเดลหลักสูตรยังไม่มี การนำไปใช้จริงจึงทำให้การมุ่งสรุปรวมและการตอบสนองของความต้องการยังน้อย คะแนนเฉลี่ยการประเมินมาตรฐานด้านอรรถประโยชน์ คือ 4.57 คะแนนแปลผลคือ มีมาตรฐานด้านอรรถประโยชน์มากที่สุด โดยมีความชัดเจนของรายงานด้านอรรถประโยชน์มากที่สุด คือ 4.8 คะแนนและมีการคัดเลือกขอบเขตของสารสนเทศ มีคะแนนอรรถประโยชน์น้อยที่สุดเมื่อเทียบจากทุกด้านคือ 4.44 คะแนนเนื่องด้วยมีการคัดเลือกขอบเขตของสารสนเทศค่อนข้างกว้างคะแนนเฉลี่ยการประเมินมาตรฐานด้านความถูกต้องแม่นยำ มีคะแนนเฉลี่ย คือ 4.62 คะแนนแปลผลคือ หลักสูตรมีความถูกต้องแม่นยำมากที่สุด โดยมีแหล่งสารสนเทศที่รับรองได้และการวิเคราะห์สารสนเทศเชิงปริมาณถูกต้องแม่นยำมากที่สุด คือ 4.92 คะแนนโดยมีสารสนเทศที่เป็นระบบมีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุดจากทุกด้านคือ 4.44 คะแนนเนื่องจากยังไม่มี การนำหลักสูตรไปใช้จริง

จากการวิเคราะห์โมเดลหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นพบว่าโมเดล หลักสูตรฯ มีจุดเด่นคือ มีการกำหนด PLO ให้ผู้เรียนลงพื้นที่ชุมชนท้องถิ่นตั้งแต่ชั้นปีที่ 2 เพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษาบริบทเชิงพื้นที่ วิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของชุมชนท้องถิ่น ผู้เรียนรู้ถึงปัญหาโดยใช้

การสังเกตและการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ทำกิจกรรมกับชุมชนท้องถิ่นเพื่อให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ สามารถนำความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมในชุมชนท้องถิ่นมาประยุกต์ใช้ในกระบวนการเรียนการสอน ของหลักสูตรเพื่อสามารถบูรณาการองค์ความรู้ด้านนาฏศิลป์กับสิ่งแวดล้อม ภูมิปัญญาท้องถิ่นให้ เกิดเป็น Soft power โดยอาศัยองค์ความรู้ด้านนาฏศิลป์สร้างคุณค่าให้สังคมในการพัฒนาท้องถิ่นทั้ง 8 มิติเพื่อให้เกิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์และเกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิตโดยจากการสัมภาษณ์ผู้มีส่วนได้ ส่วนเสีย ผู้วิจัยนำข้อมูลมาวิเคราะห์รายวิชาในหลักสูตรขึ้นใหม่เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำองค์ ความรู้แต่ละรายวิชาไปบูรณาการกับชุมชนท้องถิ่นเพื่อให้ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะและเกิดการ เรียนรู้ตามขั้นตอนในทฤษฎีของบลูม (Bloom's Taxonomy) 3 โดเมนคือ ด้านพุทธิพิสัย (Cognitive Domain) ด้านเจตพิสัย (Affective Domain) ด้านทักษะพิสัย (Psychomotor Domain) ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจทั้งทฤษฎีและมีทักษะในการปฏิบัตินาฏศิลป์สามารถประยุกต์ใช้องค์ ความรู้ที่เรียนมาในการวิเคราะห์เพื่อแก้ปัญหาสามารถประเมินสรุปคุณค่าหรืออภิปรายและ สร้างสรรค์การแสดงเพื่อพัฒนาให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อชุมชนท้องถิ่น

ดังนั้นผู้วิจัยหวังว่าโมเดลหลักสูตร ฯ นี้ จักเป็นประโยชน์แก่บุคลากรทางการศึกษาใน การนำไปเป็นต้นแบบและแนวทางโดยใช้องค์ความรู้ด้านนาฏศิลป์ให้เกิดประโยชน์สูงสุดโดย พัฒนาด้านเศรษฐกิจจิตใจสังคม สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม สุขภาพ การศึกษาและประชาธิปไตยให้ ยังสังคม ชุมชนท้องถิ่นเพราะการพัฒนาประเทศต้องเริ่มจากการพัฒนาส่วนที่เล็กที่สุดคือ ชุมชน ท้องถิ่นเพราะถ้ามีท้องถิ่นที่เข้มแข็งก็จะมีประเทศที่เข้มแข็งถ้ามีประเทศที่เข้มแข็งก็จะมีโลกที่ เข้มแข็งและเกิดความมั่นคงมั่งคั่งและยั่งยืนเพื่อสันติสุขของสังคมโลกต่อไป

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. สามารถนำโมเดลหลักสูตรครุฑนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นเป็นต้นแบบและแนวทางให้ผู้บริหารคณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาสามารถนำข้อมูลองค์ประกอบของโมเดลหลักสูตรไปประยุกต์ใช้ในการออกแบบและพัฒนาหลักสูตรเพื่อผลิตบัณฑิตครุฑนาฏศิลป์ให้สอดคล้องตามความต้องการของการพัฒนาท้องถิ่น

2. สามารถนำผลการวิจัยเป็นแนวปฏิบัติ ด้านบทบาทหน้าที่เกณฑ์คุณสมบัติ คุณลักษณะและความรู้ความสามารถของผู้บริหารคณาจารย์และบุคลากรในหลักสูตรสามารถนำไปใช้ในการบริหารจัดการหลักสูตรปฏิบัติตามบทบาทและหน้าที่ของตนได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

3. สามารถนำข้อมูลไปใช้เป็นแนวทางให้คณาจารย์ออกแบบกระบวนการเรียนการสอน และการประเมินผลในการผลิตบัณฑิตให้มีความรู้ ความสามารถ มีทักษะเจตคติ อัตลักษณ์และคุณลักษณะของครุฑนาฏศิลป์เพื่อสามารถสร้างสรรค์ บูรณาการประยุกต์ใช้องค์ความรู้ พัฒนาป้องกันและแก้ปัญหาด้านการศึกษาสุขภาพ จิตใจวัฒนธรรม สังคมเศรษฐกิจสิ่งแวดล้อม ประชาธิปไตยที่สอดคล้องกับความต้องการของคนในชุมชนท้องถิ่นแต่ละบริบทของภูมิภาคต่าง ๆ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. จากการศึกษาพบว่ามีประเด็นปัญหาต่าง ๆ ทั้งการศึกษาเศรษฐกิจสังคมและสิ่งแวดล้อมหลายภูมิภาคในประเทศไทย ควรมีการวิจัยพัฒนาหลักสูตรโดยใช้องค์ความรู้นาฏศิลป์เพื่อพัฒนาท้องถิ่นในภูมิภาคอื่น ๆ ต่อไป

2. จากการศึกษาพบว่าควรมีการวิจัยเพื่อพัฒนาทฤษฎีในการบริหารจัดการบุคลากรที่มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการหลักสูตร

3. จากการศึกษาพบว่าควรมีการพัฒนาโมเดลหลักสูตรโดยมีการบูรณาการศาสตร์ต่าง ๆ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

บรรณานุกรม

- Brown, S. (2004). *Assessing learners in higher education. London: Kogan.*
- Chickering, A. a. R. (1993). *Education and identity. SanFracisco: Jossey-Bass.*
- Erikson, B. H. (1968). *Identity Youth and Crisis. Now York: Norton & Company.*
- Good, C. V. (1973). *Dictionary of Education. New York : McGraw-Hill.*
- Heikkila., M. (2020). *Finnish teachers' participation in local curriculum development: A study of processes in five school contexts.*
- Husen, T. P. N. T. (1994). *The international encyclopedia of education. 2 nded, New York: Pergawon press Inc.*
- Keeves, P. J. (1988). *Educational research, Methodology and measurement : An international handbook. Oxford: Pergamon Press.*
- Melaville, A., Berg, A. C. and Blank M. J. (2015). *Community-based learning: Engaging students for success and citizenship. Partnerships/Community. Retrieved on June 15, 2018.*
- Raj, M. (1996). *Encychopadic of Psychology and Education. Volume 3 (M-Z) New Delhi: ANMOL Publications PVT.*
- Rice, F. P. (1996). *The Adolescent : Development Relationship and Culture. Boston: Allyn and Bacon.*
- Saylor, J. G. a. A. W. M. (1974). *Planning Curriculum for Schools. New York: Holt Rinehart and Winston.*
- Steiner. (1988). *EliZabeth. Educology, (Sydney: NSW).*
- Taba, H. (1962). *Curriculum Development: Theory and Practice. New York: Harcourt, Bace and World Inc.*
- Ting, S. M. (1996). *The Development and Validation of the Self - Identity Scale. February 23, 2006, from <http://proquest.umi.com/pqdwweb?did=741361371&sid=2&Fmt=2&clientId=61839&RQT=309&VName=PQD>*
- Tyler, R. W. (1950). *Basic Principle of Curriculum and Instruction Chicago: University of Chincago Press.*

กระทรวงศึกษาธิการ, ส. (2559). แผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 - 2564). สืบค้นเมื่อ 14 มกราคม 2565 จาก <https://waa.inter.nstda.or.th>.

คนาริป อินทนิจ. (2564). การมีส่วนร่วมในการบริหารการศึกษาของบุคลากรภาคีเครือข่ายท่าตุม 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์เขต 2. วิทยานิพนธ์หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี.

โฆสิต ปั้นเปี่ยมรัษฎ์และ (2536). การพัฒนาประเทศไทย : แนวความคิดและทิศทาง. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. .

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2556). การพัฒนาหลักสูตร : ทฤษฎีสู่การปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: วีพริ้นท์(1991).

ชัยวิชิต เขียวชนะ. (2560). การสร้างและการพัฒนาโมเดล/รูปแบบ/แบบจำลอง/ตัวแบบ. วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย.

ณรงค์ พิมสาร. (2563). บทบาทผู้บริหารสถานศึกษาที่มีต่อการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน. วารสารครุศาสตร์ปริทรรศน์ ปีที่ 7 ฉบับที่ 2.

ทศนา แคมมณี. (2560). ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

นวลพรรณ สูงสมสกุล. (2563). การพัฒนาแบบตรวจสอบรายการประเมินอภิมานสำหรับการตรวจเยี่ยมประเมินคุณภาพโรงพยาบาลของผู้เยี่ยมสำรวจใหม่โดยใช้แนวคิดการประเมินอภิมานแบบตอบสนอง. วิทยานิพนธ์ วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการประเมินสำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ปกรณ ปรียากร. (2544). ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนา. กรุงเทพฯ: สามเจริญพานิช.

ประภัสสร บุญบำเรอ. (2560). การพัฒนารูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของคณะกรรมการบริหารโรงเรียนเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. วิทยานิพนธ์ปริญญาเอก สาขาการบริหารและพัฒนาศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

ประเวศ วะสี. (2565). คู่มือพัฒนาอำเภออย่างบูรณาการสู่แผ่นดินसानติสุข (ประจวบจวนคืบดิน). สืบค้นเมื่อ 10 มกราคม 2565 จาก <https://www.gotoknow.org/posts/702713>.

ปรีชา ธรรมมา. (2546). การพัฒนาตนตามแนวคิดของอิริค อีริคสัน. สารานุกรมศึกษาศาสตร์ ฉบับที่ 29 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. กรุงเทพฯ: ธนรัชการพิมพ์.

พระครูสมุห์ทิพย์ สิริธมโม. (2561). รูปแบบการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของอาจารย์มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์หลักสูตรปริญญาพุทธศาสตรดุษฎี

บัณฑิต สาขาวิชาพุทธบริหารการศึกษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

เพชร บุดสีทา. (2563). แนวทางจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ที่เน้นสมรรถนะทางสาขาวิชาชีพ.

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.

ไพฑูรย์ สีนลารัตน์. (2557). สัตตลักษณ์ของครูผู้นำ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ภูริ วงศ์วิเชียร. (2558). อนาคตภาพของคุณลักษณะบัณฑิตวิชาชีพครู สาขานาฏศิลป์ไทยในทศวรรษหน้า (พ.ศ. 2560 – 2569). *Veridian E-Journal, Silpakorn University*.

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่. (2562). หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2562).

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่. (2565). วิสัยทัศน์และพันธกิจ. สืบค้นเมื่อ 8 เมษายน 2565 จาก <https://www.cmru.ac.th>.

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่, ค. (2565). วิสัยทัศน์และพันธกิจ. สืบค้นเมื่อ 8 เมษายน 2565 จาก <https://edu.cmru.ac.th/web/>.

มารุต พัฒผล. (2561). การประเมินหลักสูตรเพื่อการเรียนรู้และพัฒนา. กรุงเทพฯ: จรัสสินทวงศ์การพิมพ์ จำกัด

เยาวนาท สุนทร. (2546). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเอกลักษณ์แห่งตนกับพฤติกรรมความรับผิดชอบของวัยรุ่น. วิทยานิพนธ์ วท.ม.(จิตวิทยาพัฒนาการ) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยรามคำแหง

ราชกิจจานุเบกษา. (2556). ข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยจรรยาบรรณของวิชาชีพ พ.ศ.2556. สืบค้นเมื่อ 10 เมษายน 2565 จาก <https://www.ksp.or.th/ksp2018/>.

ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. กรุงเทพมหานคร: นานมีบุคส์พับลิเคชันส์.

รุ่งนภา จิตรโรจนรักษ์. (2548). การพัฒนารูปแบบการบริหารของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สำหรับประเทศไทย. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กรุงเทพฯ.

ลิขิตกุล กุลรัตน์รักษ์. (2557). การพัฒนาหลักสูตรต้นแบบสาขาวิชาครุศาสตรศึกษาศาสตร์ตามกรอบสมรรถนะของครู ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ในศตวรรษที่ 21. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาอุดมศึกษา ภาควิชานโยบายการจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วิจารณ์ พานิช. (2557). นวัตกรรมสู่การเป็นประเทศแห่งการศึกษา. สืบค้นเมื่อ 10 เมษายน 2565
จาก <https://www.gotoknow.org/posts/565909>.

วิชัย วงษ์ใหญ่. (2554). การพัฒนาหลักสูตรระดับอุดมศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพมหานคร: บริษัท
อาร์แอนด์ปริ้นท์จำกัด

วิไลภรณ์ ฤทธิคุปต์. (2561). การจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุมชนเป็นฐาน: กลยุทธ์การจัดการเรียนรู้ที่มี
ประสิทธิภาพของครูในศตวรรษที่ 21. *Graduate School Journal Volume 11 Number 3*
September - December 2018.

ศรีวรรณ ฉัตรสุริยวงศ์. (2557). กระบวนทัศน์การจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุมชนเป็นฐานเพื่อส่งเสริม
ความสามารถด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณและการแก้ปัญหาเชิงสร้างสรรค์สำหรับ
นักเรียนระดับประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ศักดิ์ชาย เพชรช่วย. (2558). อนาคตภาพการผลิตครูของสถาบันอุดมศึกษาไทย. วิทยานิพนธ์
ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาอุดมศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความ
เป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สังัด อุทรานันท์. (2538). หลักสูตรและการสอน. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สงวน ไซยยา. (2560). การพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาเชิงบูรณาการที่สอดคล้องกับวิถีชุมชน
ไทยใหญ่ในจังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์การศึกษาหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิตสาขาวิชา
ผู้นำทางการศึกษาและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏ
เชียงใหม่.

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ
พุทธศักราช 2542. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกระทรวงศึกษาธิการ, ส. (2553). แนวทางการบริหาร
จัดการหลักสูตรตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษากระทรวงศึกษาธิการ. (2560). กรอบคุณวุฒิแห่งชาติฉบับ
ปรับปรุง. กรุงเทพฯ: สกศ.

สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2560). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม
แห่งชาติ ฉบับที่สิบสอง พ.ศ. 2560 - 2564. สืบค้นเมื่อ 15 เมษายน 2565 จาก
https://www.nesdc.go.th/ewt_dl_link.php?nid=6422.

สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและ สำนักงานนายกรัฐมนตรี. (2565). (ร่าง)
แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 พ.ศ. 2566-2570. สืบค้นเมื่อ 10
เมษายน 2565 จาก <http://nscr.nesdc.go.th>.

สำนักบริหารงานการมัธยมศึกษาตอนปลาย สำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2558). แนวทาง
จัดการเรียนรู้ออนไลน์ในศตวรรษที่ 21 ที่เน้นสมรรถนะทางสาขาวิชาชีพ. สืบค้นเมื่อ 10 เมษายน
2565 จาก <https://secondary.obec.go.th>.

สุธี ศรสุวรรณ. (2538). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนมุสลิม : ศึกษาเฉพาะ
กรณีตำบลคลองตะเคียน อำเภอพระนครศรีอยุธยา. กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหาร
ศาสตร์.

สุนีย์ ภูพันธ์. (2546). แนวคิดพื้นฐานการสร้างและพัฒนาหลักสูตร. เชียงใหม่: เดอะโนว์เลจเซ็นเตอร์.
สุภัชฌาน์ ศรีเอี่ยม. (2554). การพัฒนาอัตลักษณ์นิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา. วิทยานิพนธ์
ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาอุดมศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความ
เป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุมาลี ชัยเจริญ. (2557). การออกแบบการสอน หลักการทฤษฎีสู่การปฏิบัติ. ขอนแก่น: สาขา
เทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

สุรพล วิรุฬกรักษ์. (2547). หลักการแสดงนาฏศิลป์ปริทรรศน์. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.

สุรินทร์ เมทะนี. (2559). การพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนสาขาวิชานาฏศิลป์ตะวันตกใน
ระดับปริญญาบัณฑิตของประเทศไทยโดยวิธีวิทยาการเทียบเคียง. วิทยานิพนธ์ปริญญา
ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาอุดมศึกษา ภาควิชานโยบายการจัดการและความเป็นผู้นำ
ทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อภิญญา เฟื่องฟูสกุล. (2546). อัตลักษณ์. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.

อภิภา ปรัชญพฤทธิ์. (2561). การพัฒนารูปแบบ การผลิตครูเพื่อรองรับการศึกษายุค 4.0. คณะครุ
ศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อมรรัตน์ ชัยขรรค์เมื่อง. (2547). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาชุมชนย่อยภายในเขต
เทศบาล: ศึกษากรณีเทศบาลตำบลแหลมฉบัง จังหวัดชลบุรี. ร.ป.ม. (การบริหารทั่วไป).
ชลบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา

อมรา เล็กเจิงสินธุ์. (2540). คุณธรรมจริยธรรมสำหรับผู้บริหาร. กรุงเทพฯ: เสนาธรรม.

อัคพงษ์ สุขมาตย์. (2553). การพัฒนาหลักสูตรเสริมสร้างคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 4 ตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษาดุชะฎี
บัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

1. รองศาสตราจารย์ ดร. จิตติยา แสงเลิศอุทัย อาจารย์คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรรัตน์ จินพงษ์ อาจารย์ประจำสาขาวิชานาฏศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. อาจารย์ ดร.ลัดดา ประสพสมบัติ อาจารย์ประจำภาควิชาการพัฒนาศุมนชน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิในการประเมินโมเดลหลักสูตรครุศึกษาศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิด้านการพัฒนาหลักสูตร

1. รองศาสตราจารย์ ดร.ชาติรี มณีโกศล อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มาเรียม นิลพันธุ์ คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วชิรา เครือคำอ้าย อาจารย์ประจำหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิด้านนาฏศิลป์

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุขสันติ แวงวรรณ ประธานกรรมการสภาคณาจารย์และบุคลากร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ บุคลากรภาควิชานาฏศิลป์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ นาฏศิลป์ โขน วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีรวัฒน์ ช่างसान อาจารย์ประจำหลักสูตร ครุศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นวลรวี กระจ่างทอง อาจารย์ประจำหลักสูตร ครุศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิด้านการพัฒนาท้องถิ่น

1. ศาสตราจารย์ ดร.มนัส สุวรรณ (ราชบัณฑิต)
2. รองศาสตราจารย์ ดร.สัญญา สะสอง คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปิยะนาถ อังควาณิชกุล อาจารย์ภาควิชาประวัติศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิในการประเมินหลักสูตรครุฑศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิด้านการพัฒนาหลักสูตร

1. รองศาสตราจารย์ ดร.จิตติรัตน์ แสงเลิศอุทัย อาจารย์คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วชิรา เครือคำอ้าย อาจารย์ประจำหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิด้านนาฏศิลป์

1. รองศาสตราจารย์ ดร.ประจักษ์ ไม้เจริญอาจารย์ประจำสาขานาฏศิลป์คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรรณวิภา มัธยมนันท์ อาจารย์ประจำหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ รองผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิด้านการพัฒนาท้องถิ่น

1. ผศ.ดร.นฤมล อนุสนธิ์พัฒน์ อาจารย์ประจำหลักสูตร การพัฒนาชุมชนและสังคม คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

ภาคผนวก ข
เครื่องมือวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัย

- แบบสัมภาษณ์การพัฒนาโมเดลหลักสูตรครุฑศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
คณะศิลปกรรมศาสตร์ สาขาวิชาศิลปศึกษา

แบบสัมภาษณ์เพื่อพัฒนาโมเดลหลักสูตรครุฑศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

หัวข้อปริญญานิพนธ์เรื่อง การพัฒนาโมเดลหลักสูตรครุฑศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

ผู้วิจัย

นางสาวสุนิษา สุทิน

หลักสูตร

การศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาศิลปศึกษา คณะศิลปกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2565

อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์หลัก ผศ.ดร.ปิยวดี มากพา

อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ร่วม รศ.ดร.มารุต พัฒผล

วัตถุประสงค์

- เพื่อพัฒนาโมเดลหลักสูตรครุฑศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น
- เพื่อประเมินด้านอรรถประโยชน์ ด้านความเป็นไปได้ ด้านความเหมาะสม และด้านความถูกต้องแม่นยำ ของโมเดลหลักสูตรครุฑศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

รายละเอียด

แบบสัมภาษณ์ฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาวิจัย เรื่องการพัฒนาโมเดลหลักสูตรครุฑศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ผู้วิจัยได้ทำการพัฒนาและผ่านการคัดเลือกข้อคำถามแบบสอบถามจากผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนาหลักสูตร โดยเป็นรูปแบบที่ผ่านการวิเคราะห์และคัดเลือกที่เหมาะสมแล้ว

โดยขอความอนุเคราะห์ท่านผู้มีส่วนเกี่ยวข้องตอบแบบสัมภาษณ์ความต้องการและจำเป็นของข้อมูลด้านต่างๆ เพื่อนำผลการศึกษามาพัฒนาโมเดลหลักสูตรครุฑศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น โปรดพิจารณาในการตอบแบบสัมภาษณ์ดังกล่าวตามความเป็นจริง

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณที่ท่านให้ความกรุณาให้ข้อคิดเห็น เพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาโมเดลหลักสูตรครุฑศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ณ โอกาสนี้ด้วย

นางสาวสุนิษา สุทิน

ผู้วิจัย

หมายเหตุ : ข้อมูลแบบสัมภาษณ์นี้ จะเก็บไว้เป็นความลับ เพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น
คำชี้แจง แบบสัมภาษณ์มีทั้งหมด 3 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

ส่วนที่ 2 แบบสัมภาษณ์ข้อคิดเห็นต่อการพัฒนาโมเดลหลักสูตรครุฑนาฏศิลป์เพื่อการ
 พัฒนาท้องถิ่น

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบประเมิน

1. ชื่อ.....นามสกุล.....
2. อายุ.....อาชีพ.....
3. หน่วยงาน/สังกัด.....
4. ตำแหน่ง.....
5. ประสบการณ์ทำงาน.....

ส่วนที่ 2 แบบสัมภาษณ์ข้อคิดเห็นต่อการพัฒนาโมเดลหลักสูตรครุฑนาฏศิลป์เพื่อการ พัฒนาท้องถิ่น

1. ท่านคิดว่าโมเดลหลักสูตรครุฑนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นควรมีองค์ประกอบของ
 โมเดลเป็นอย่างไร
2. ท่านคิดว่าโมเดลหลักสูตรครุฑนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นควรมีหลักการ
 วัตถุประสงค์ของโมเดลเป็นอย่างไร
3. ท่านคิดว่าโมเดลหลักสูตรครุฑนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นควรมีการบริหารจัดการ
 หลักสูตรอย่างไร
4. ท่านคิดว่าโมเดลหลักสูตรครุฑนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นผู้บริหาร อาจารย์ครู
 นักศึกษาผู้เรียน ควรมีคุณลักษณะและบทบาทอย่างไร
5. ท่านคิดว่าโมเดลหลักสูตรครุฑนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นสถานฝึกประสบการณ์
 วิชาชีพครู ครูพี่เลี้ยงหรือผู้มีส่วนร่วมในการผลิตบัณฑิตควรมีคุณลักษณะและบทบาทอย่างไร
6. ท่านคิดว่าโมเดลหลักสูตรครุฑนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นควรมีเอกสารหลักสูตร
 การจัดการเรียนการสอน การประเมินการเรียนการสอนในแต่ละหมวดเป็นอย่างไร
7. ท่านคิดว่าปัญหาหรือข้อผิดพลาดในการพัฒนาโมเดลหลักสูตรที่ผ่านมาคืออะไร และจะ
 มีวิธีการแก้ไขอย่างไร

2. แบบสัมภาษณ์การพัฒนาหลักสูตรครุฑศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
คณะศิลปกรรมศาสตร์ สาขาวิชาศิลปศึกษา

แบบสัมภาษณ์เพื่อพัฒนาหลักสูตรครุฑศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

หัวข้อปริญญานิพนธ์เรื่อง การพัฒนาโมเดลหลักสูตรครุฑศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

ผู้วิจัย

นางสาวสุนิษา สุทิน

หลักสูตร

การศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาศิลปศึกษา คณะศิลปกรรมศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2565

อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์หลัก ผศ.ดร.ปิยวดี มากพา

อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ร่วม รศ.ดร.มารุต พัฒนาผล

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาหลักสูตรครุฑศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น
2. เพื่อประเมินด้านอรรถประโยชน์ ด้านความเป็นไปได้ ด้านความเหมาะสม และด้านความถูกต้องแม่นยำ ของโมเดลหลักสูตรครุฑศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

รายละเอียด

แบบสัมภาษณ์ฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาโมเดลหลักสูตรครุฑศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ผู้วิจัยได้ทำการพัฒนาและผ่านการคัดเลือกข้อคำถามแบบสอบถามจากผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนาหลักสูตร โดยเป็นรูปแบบที่ผ่านการวิเคราะห์และคัดเลือกที่เหมาะสมแล้ว

โดยขอความอนุเคราะห์ท่านผู้มีส่วนเกี่ยวข้องตอบแบบสัมภาษณ์ความต้องการและจำเป็นของข้อมูลด้านต่างๆ เพื่อนำผลการศึกษามาพัฒนาหลักสูตรครุฑศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น โปรดพิจารณาในการตอบแบบสัมภาษณ์ดังกล่าวตามความเป็นจริง

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณที่ท่านให้ความกรุณาให้ข้อคิดเห็น เพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาโมเดลหลักสูตรครุฑศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ณ โอกาสนี้ด้วย

นางสาวสุนิษา สุทิน

ผู้วิจัย

หมายเหตุ : ข้อมูลแบบสัมภาษณ์นี้ จะเก็บไว้เป็นความลับ เพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น
คำชี้แจง

แบบสัมภาษณ์มีทั้งหมด 3 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

ส่วนที่ 2 แบบสัมภาษณ์ข้อคิดเห็นต่อการพัฒนาหลักสูตรครุฑศิลป์เพื่อการพัฒนา
 ท้องถิ่น

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบประเมิน

1. ชื่อ.....นามสกุล.....
2. อายุ..... อาชีพ.....
3. หน่วยงาน/สังกัด.....
4. ตำแหน่ง.....
5. ประสบการณ์ทำงาน.....

ส่วนที่ 2 แบบสัมภาษณ์ข้อคิดเห็นของหลักสูตรครุฑศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น มีทั้งหมด 9 ข้อคำถามดังนี้

1. ท่านคิดว่าสภาพการณ์ในปัจจุบันปัญหาในชุมชน ท้องถิ่นที่ท่านพบ คือปัญหาด้านใด
2. ท่านคิดว่าจากปัญหาดังกล่าวหลักสูตรครุฑศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นจะมีส่วนช่วย
 ชุมชนท้องถิ่นอย่างไรและควรมีรายวิชาใดเพื่อพัฒนาชุมชน ท้องถิ่น
3. ท่านคิดว่าสมรรถนะที่สำคัญของครุฑศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นควรเป็นอย่างไร
4. ท่านคิดว่าคุณลักษณะและอัตลักษณ์ของบัณฑิตหลักสูตรครุฑศิลป์เพื่อการพัฒนา
 ท้องถิ่นควรเป็นอย่างไร
5. ท่านคิดว่าอาจารย์ครุฑศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นควรมีกิจกรรมการสอน
 และกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างไร
6. ท่านคิดว่าอาจารย์ครุฑศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นควรมีการประเมินผลใน
 ลักษณะอย่างไรบ้าง
7. ท่านคิดว่าหลักสูตรครุฑศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นควรมีการพัฒนาความรู้และทักษะ
 ให้แก่คณาจารย์ในหลักสูตรอย่างไรบ้าง
8. ท่านคิดว่าการพัฒนาหลักสูตรครุฑศิลป์ควรมีสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้อันใดบ้าง

3. แบบสอบถามการพัฒนาหลักสูตรครุฑศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

แบบสอบถามเพื่อพัฒนาหลักสูตรครุฑศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

หัวข้อปริญญานิพนธ์เรื่อง การพัฒนาโมเดลหลักสูตรครุฑศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

ผู้วิจัย นางสาวสุนิษา สุทิน

หลักสูตร การศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาศิลปศึกษา คณะศิลปกรรมศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2564

อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์หลัก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปิยวดี มากพา

อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ร่วม รองศาสตราจารย์ ดร.มารุต พัฒนาผล

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาหลักสูตรครุฑศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น
2. เพื่อประเมินด้านอรรถประโยชน์ ด้านความเป็นไปได้ ด้านความเหมาะสม และด้านความถูกต้องแม่นยำ ของโมเดลหลักสูตรครุฑศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

รายละเอียด

แบบสอบถามฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาโมเดลหลักสูตรครุฑศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ผู้วิจัยได้ทำการพัฒนาและผ่านการคัดเลือกข้อคำถามแบบสอบถามจากผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนาหลักสูตร โดยเป็นรูปแบบที่ผ่านการวิเคราะห์และคัดเลือกที่เหมาะสมแล้ว

โดยขอความอนุเคราะห์ท่านผู้มีส่วนเกี่ยวข้องตอบแบบสอบถามความต้องการและจำเป็น ของข้อมูลด้านต่างๆ เพื่อนำผลการศึกษามาพัฒนาหลักสูตรครุฑศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น โปรดพิจารณาในการตอบแบบสอบถามดังกล่าวตามความเป็นจริง

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณที่ท่านให้ความกรุณาประเมินความคิดเห็น เพื่อนำไปใช้ในการ พัฒนาโมเดลหลักสูตรครุฑศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ณ โอกาสนี้ด้วย

นางสาวสุนิษา สุทิน

ผู้วิจัย

หมายเหตุ : ข้อมูลแบบสอบถามนี้ จะเก็บไว้เป็นความลับ เพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น
คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

แบบประเมินมีทั้งหมด 3 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามประเมินความต้องการและจำเป็นของข้อมูลเพื่อพัฒนาหลักสูตร
 คุรุศาสตร์ปีเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

เกณฑ์ในการประเมิน

5 หมายถึง	ต้องการและจำเป็นมากที่สุด
4 หมายถึง	ต้องการและจำเป็นมาก
3 หมายถึง	ต้องการและจำเป็นปานกลาง
2 หมายถึง	ต้องการและจำเป็นน้อย
1 หมายถึง	ต้องการและจำเป็นน้อยที่สุด

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบประเมิน

1. ชื่อ.....นามสกุล.....
2. อายุ.....อาชีพ.....
3. หน่วยงาน/สังกัด.....
4. ตำแหน่ง.....
5. ประสบการณ์ทำงาน.....

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามความต้องการและจำเป็นของหลักสูตรครุศึกษาศิลป์เพื่อการพัฒนา
ท้องถิ่น

ลำดับ	ประเด็นในการประเมิน	ระดับความต้องการและจำเป็น				
		5	4	3	2	1
1. หลักการ						
1.1	เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อพัฒนาบัณฑิตให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติ คุณธรรมจริยธรรมความสามารถทางด้านนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ด้านการศึกษา สุขภาพกาย สุขภาพจิต สังคม วัฒนธรรม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม					
1.2	เป็นหลักสูตรที่ใช้หลักการบูรณาการ ให้สังคม ท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น					
1.3	เป็นหลักสูตรการศึกษาที่ศึกษาบริบทเชิงพื้นที่ เพื่อวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการในการพัฒนาท้องถิ่นจากทุกภาคส่วน ใช้การเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน แบบมีส่วนร่วม แบบบูรณาการ ใช้ Soft power เพื่อการเปลี่ยนแปลงและสร้างอิทธิพลต่อความคิดของสังคมและประชาชน เพื่อให้เกิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ สร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจด้านคุณค่าทางศิลปวัฒนธรรมให้กับชุมชนท้องถิ่น เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต แก่คนในชุมชน ท้องถิ่น					
2. จุดมุ่งหมาย						
2.1	นักศึกษามีความรู้ความสามารถด้านนาฏศิลป์ มีความคิดสร้างสรรค์ สามารถประยุกต์ใช้องค์ความรู้ในการปฏิบัติงานได้อย่างสอดคล้องกับสภาพสังคม วัฒนธรรม เศรษฐกิจของชุมชน ท้องถิ่น					
2.2	นักศึกษามีความรู้ความสามารถในการจัดการเรียนการสอนและการพัฒนาหลักสูตรนาฏศิลป์ รู้ระเบียบวิธีการวิจัยในวิชานาฏศิลป์ และสามารถสร้างสรรค์ผลงานทางนาฏศิลป์ เพื่ออนุรักษ์ ส่งเสริม เผยแพร่นาฏศิลป์และวัฒนธรรมในท้องถิ่น					
2.3	นักศึกษามีคุณธรรมจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครูมีความรับผิดชอบต่อวิชาการและวิชาชีพมีความอดทนใจกว้างและมี					

ลำดับ	ประเด็นในการประเมิน	ระดับความต้องการและจำเป็น				
		5	4	3	2	1
	ความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้พร้อมที่จะประกอบวิชาชีพครูอย่างมีคุณภาพและเป็นไปตามสมรรถนะและมาตรฐานวิชาชีพครู					
2.4	นักศึกษา มีความสามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยีเพื่อการจัดการเรียนการสอนและบูรณาการความรู้ในกลุ่มสาระนาฏศิลป์กับด้านสุขภาพ ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น เศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อม					
3. สมรรถนะ สำคัญของผู้เรียน						
3.1	ทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม มีความรู้ มีทักษะการสื่อสาร การคำนวณ การคิดวิเคราะห์ ความคิดสร้างสรรค์ การแก้ปัญหาและการทำงานเป็นทีม ที่สามารถนำความรู้ด้านนาฏศิลป์ไปพัฒนาท้องถิ่นได้					
3.2	ทักษะสารสนเทศ สื่อ เทคโนโลยี มีความรอบรู้การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ รู้เท่าทันสื่อ ฉลาดในการสื่อสาร และสามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นได้					
3.3	ทักษะชีวิตและอาชีพ มีความยืดหยุ่น รู้จักปรับตัว ริเริ่มสิ่งใหม่ เรียนรู้วัฒนธรรมท้องถิ่น มีความเป็นผู้นำ รับผิดชอบต่อหน้าที่ ใช้ความรู้ความสามารถและทักษะด้านนาฏศิลป์ในการปฏิบัติงานและบูรณาการความรู้ด้านนาฏศิลป์กับบริบทการพัฒนาท้องถิ่น ในมิติด้านการศึกษา สุขภาพกาย สุขภาพจิต สังคม วัฒนธรรม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมและประชาธิปไตย					
4. คุณลักษณะอันพึงประสงค์						
4.1	มีความรอบรู้ สามารถอธิบายความรู้ทั้งแนวคิด ทฤษฎีทางนาฏศิลป์ ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ประยุกต์และบูรณาการนใช้ ทฤษฎีทางนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นได้					
4.2	มีความรู้ด้านงานวิจัยทางนาฏศิลป์ สามารถประยุกต์กระบวนการแก้ไขปัญหาในการเรียน การสอน วิเคราะห์ สังเคราะห์จากแหล่งต่าง ๆ นำมาประยุกต์ใช้ในงานวิจัยทางนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น					
4.3	มีทักษะที่ดีในการปฏิบัติ เชี่ยวชาญและถ่ายทอดความรู้ทางนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น					

ลำดับ	ประเด็นในการประเมิน	ระดับความต้องการและจำเป็น				
		5	4	3	2	1
4.4	ใช้ข้อมูลและเทคโนโลยีการสื่อสารเพื่อช่วยในกระบวนการเรียนการสอน การวิเคราะห์สื่อจากแหล่งต่าง ๆ					
4.5	มีภาวะการณ์เป็นผู้นำ กล่าวแสดงออกทางด้านแนวคิดและทัศนคติ สื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับบุคคลอื่น รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น สามารถทำงานเป็น ทีมอย่างมีประสิทธิภาพ เข้าใจและยอมรับความแตกต่างทางวัฒนธรรมและความเชื่อของคนในท้องถิ่น					
4.6	ใช้หลักการมีส่วนร่วมในการบูรณาการองค์ความรู้ทางศิลปเพื่อให้เกิด Soft power เพื่อพัฒนาท้องถิ่นมิติด้านการศึกษา สุขภาพกาย สุขภาพจิต สังคม วัฒนธรรม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมและประชาธิปไตย					
4.7	มีการเรียนรู้ด้วยตนเอง มีการพัฒนาความรู้ความสามารถอยู่เสมอ สามารถแก้ไขปัญหา ตัดสินใจ และมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์สิ่งใหม่ เพื่อให้เกิดกระบวนการและผลลัพธ์ที่มีความถูกต้องและมีประสิทธิภาพ					
5. โครงสร้างของหลักสูตร						
5.1	ก. หมวดวิชาศึกษาทั่วไป 30 หน่วยกิต 1) กลุ่มวิชาภาษา 9 หน่วยกิต 2) กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์ 6 หน่วยกิต 3) กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ 6 หน่วยกิต 4) กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์ – คณิตศาสตร์ 9 หน่วยกิต					
5.2	ข. หมวดวิชาเฉพาะด้าน 1) กลุ่มวิชาชีพครู 37 หน่วยกิต 1.1) วิชาชีพครู 25 หน่วยกิต 1.2) การปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา 6 หน่วยกิต 2) กลุ่มวิชาเอก 2.1) กลุ่มวิชาเอกเดี่ยว 69 หน่วยกิต 2.1.1) วิชาเอกบังคับ 48 หน่วยกิต					

ลำดับ	ประเด็นในการประเมิน	ระดับความต้องการและจำเป็น				
		5	4	3	2	1
	2.1.2) วิชาเอกเลือก 21 หน่วยกิต					
5.3	ค. หมวดวิชาเลือกเสรี 6 หน่วยกิต กลุ่มวิชาเพื่อพัฒนาท้องถิ่น					
5.4	ปีที่ 1 / ภาคการศึกษาที่ 1 <ul style="list-style-type: none"> - ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร - ศิลปะการใช้ชีวิตอย่างเป็นสุข - ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับครู - ความเป็นครู - พื้นฐานนาฏศิลป์ไทย - ความรู้พื้นฐานด้านการพัฒนาท้องถิ่น - นาฏศิลป์ไทยพื้นเมือง 					
5.5	ปีที่ 1 / ภาคการศึกษาที่ 2 <ul style="list-style-type: none"> - ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน - ศาสตร์พระราชาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น - ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับครู - จิตวิทยาสำหรับครู - การดูแลสุขภาพแบบองค์รวมของคนทุกช่วงวัย - การละเล่น ประเพณี ศิลปวัฒนธรรมชุมชน ท้องถิ่น - การออกแบบและสร้างสรรค์เครื่องแต่งกายโดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น 					
5.6	ปีที่ 2 / ภาคการศึกษาที่ 1 <ul style="list-style-type: none"> - การคิดและการตัดสินใจ - ภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ - การพัฒนาหลักสูตรและวิทยาการจัดการเรียนรู้ - การแนะแนวและให้การปรึกษาในสถานศึกษา - การออกแบบเทคโนโลยีสำหรับครูนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น - การวิจัยทางการสอนนาฏศิลป์เพื่อชุมชน ท้องถิ่น 					

ลำดับ	ประเด็นในการประเมิน	ระดับความต้องการและจำเป็น				
		5	4	3	2	1
	<ul style="list-style-type: none"> - การบูรณาการนาฏศิลป์ร่วมกับสิ่งแวดล้อมและภูมิปัญญาท้องถิ่น 					
5.7	ปีที่ 2 / ภาคการศึกษาที่ 2 <ul style="list-style-type: none"> - ความเป็นพลเมืองดีกับการพัฒนาท้องถิ่น - การประกันคุณภาพการศึกษา - การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ - การฝึกปฏิบัติการวิชาชีพระหว่างเรียน 1 - การจัดการเรียนรู้ทางด้านนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น - นาฏยประดิษฐ์เพื่อเศรษฐกิจสร้างสรรค์ในสังคมและท้องถิ่น - นาฏศิลป์ร่วมสมัยกับการพัฒนาท้องถิ่น 					
5.8	ปีที่ 3 / ภาคการศึกษาที่ 1 <ul style="list-style-type: none"> - การรู้ดิจิทัล - ความเป็นราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น - การวิจัยและพัฒนานวัตกรรมการเรียนรู้ - บทบาทนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น - โครงการ การวิจัยและพัฒนานวัตกรรมการเรียนรู้เพื่อชุมชนท้องถิ่น - ความเป็นผู้นำเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น - การจัดการวัฒนธรรมในชุมชนท้องถิ่น 					
5.9	ปีที่ 3 / ภาคการศึกษาที่ 2 <ul style="list-style-type: none"> - การฝึกปฏิบัติการวิชาชีพระหว่างเรียน 2 - การบริหารการศึกษาและการประกันคุณภาพการศึกษา - ภาษาอังกฤษสำหรับครูนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น - การบริหารจัดการการแสดงในชุมชน ท้องถิ่น - สัมมนาทางด้านนาฏศิลป์กับการพัฒนาท้องถิ่น - การประยุกต์ใช้ดิจิทัล เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น - นาฏยนิพนธ์เพื่อชุมชน ท้องถิ่น 					

ลำดับ	ประเด็นในการประเมิน	ระดับความต้องการและจำเป็น				
		5	4	3	2	1
5.10	ปีที่ 4 / ภาคการศึกษาที่ 1 นาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ปีที่ 4 / ภาคการศึกษาที่ 2 การปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา 1					
6. คำอธิบายรายวิชา						
6.1	มีจุดประสงค์ กิจกรรมการเรียนรู้และผลลัพธ์การเรียนรู้จากการเรียนวิชานั้นๆ ชัดเจน อย่างน้อย 4 ผลลัพธ์การเรียนรู้ที่ระบุในแต่ละรายวิชา ขอบเขตละ 1 ข้อ ประกอบด้วย ด้านความรู้(cognitive) ด้านอารมณ์ (affective) ด้านร่างกาย (psychomotor) และด้านสังคม (social)					
6.2	มีขอบเขตด้าน Psychomotor Domain (ทักษะพิสัย) ทักษะพิสัยเป็นพฤติกรรมที่บ่งบอกถึงความสามารถในการปฏิบัติงาน ประกอบด้วยพฤติกรรม 5 ชั้น คือ การรับรู้ การกระทำตามแบบ การหาความถูกต้อง การกระทำอย่างต่อเนื่อง และการกระทำอย่างเป็นธรรมชาติ					
6.3	มีขอบเขตด้าน Affective Domain (จิตพิสัย)ขอบเขตนี้ประกอบด้วยพฤติกรรมปฏิบัติต่อสิ่งต่างๆ ด้วยอารมณ์ เช่น ความรู้สึก การให้ความสำคัญ ความสนใจ การกระตุ้นและทัศนคติ					
6.4	มีขอบเขตด้าน Social Domain (ทักษะทางสังคม)ทักษะระหว่างบุคคลอยู่ภายใต้ขอบเขตด้านสังคม ซึ่งเกี่ยวกับทักษะการสื่อสาร การพูด การฟัง การทำงานร่วมกัน ความสามารถในการเข้าใจที่หลากหลาย กฎกติกาต่าง ๆ ในสังคม					
7. กิจกรรมการเรียนการสอน						
7.1	จัดระเบียบสภาพแวดล้อม ในห้องเรียนให้เอื้อต่อการเรียนรู้					
7.2	จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นให้นักศึกษาฝึกทักษะการวิเคราะห์ การสังเคราะห์ข้อมูล การสื่อสารระหว่างบุคคล การเรียนรู้เทคนิคการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศให้หลากหลายในสถานการณ์ต่าง ๆ บูรณาการความรู้ข้ามศาสตร์ ข้ามวัฒนธรรม					
7.3	จัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วม ทั้งในบทบาทการเป็นผู้นำและผู้ร่วมงาน เน้นปัญหาเป็นฐาน					

ลำดับ	ประเด็นในการประเมิน	ระดับความต้องการและจำเป็น				
		5	4	3	2	1
7.4	จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย ให้สอดคล้องกับเนื้อหา เช่น การบรรยายการอภิปราย การศึกษาค้นคว้า กำหนดกิจกรรมให้ทำงานเป็นกลุ่ม					
7.5	การเรียนรู้โดยการปฏิสัมพันธ์เชิงปฏิบัติการ (Interactive Action Learning) การเรียนแบบมีส่วนร่วมปฏิบัติการ (Participative Learning Through Action) การใช้กรณีศึกษา (Case Study)					
7.6	กลยุทธ์การจัดการเรียนรู้ การถ่ายทอดความรู้ การสร้างแรงบันดาลใจ และส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสุขในการเรียนรู้ โดยใช้ศาสตร์การสอน					
7.7	ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ โปรแกรมสำเร็จรูปที่จำเป็นสำหรับการจัดการเรียนรู้ การทำงาน การประชุม การสืบค้นข้อมูล รับและส่งข้อมูลโดยใช้ดุลยพินิจที่ดีในการตรวจสอบความน่าเชื่อถือข้อมูล ตระหนักถึงการละเมิดลิขสิทธิ์และการลอกเลียนผลงาน					
8. การวัดและประเมินผล						
8.1	ประเมินความรู้ ความเข้าใจ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากแบบทดสอบ แบบสอบถาม ชิ้นงาน					
8.2	ประเมินพฤติกรรมตามสภาพจริง การกระทำ การแสดงออก การตรงต่อเวลาในการเข้าชั้นเรียน การแต่งกาย ผลงานการทำงานเป็นกลุ่ม การมีส่วนร่วมปฏิบัติการ					
8.3	ประเมินความรู้สึก การเห็นคุณค่า การยอมรับของนักศึกษา โดยใช้แบบสังเกต แบบสอบถามความคิดเห็น					
8.4	ประเมินจากความสามารถในการอธิบาย วิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูล การคิดสร้างสรรค์และการสื่อสารระหว่างบุคคล					
8.5	การวัดผลภาคปฏิบัติ ทักษะการปฏิบัติ เช่น การนำเสนองาน โครงการ รายงานการศึกษาค้นคว้า การวิจัยในชั้นเรียน การปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา					
8.6	วัดและประเมินจากการวิเคราะห์ การนำเสนอข้อมูลสารสนเทศ การสื่อสาร ทั้งที่เป็นตัวเลขเชิงสถิติหรือคณิตศาสตร์ ภาษาพูด หรือภาษา					

ลำดับ	ประเด็นในการประเมิน	ระดับความต้องการและจำเป็น				
		5	4	3	2	1
	เขียนเกี่ยวกับวิชาที่สอนและงานครูที่รับผิดชอบโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่เหมาะสมกับกลุ่มผู้เรียน					
8.7	วัดและประเมินจากการบูรณาการหลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง เพื่อพัฒนาหลักสูตร การวางแผนการเรียนรู้ การบริหารจัดการชั้นเรียน การวัดผลประเมินผล การวิจัยในชั้นเรียน					
9. สื่อการเรียนการสอน ที่มีความต้องการและความจำเป็นในหลักสูตร						
9.1	ทัศนวัสดุ (Visual Materials) เช่น กระดานดำ แผนภูมิ รูปภาพ फिल्म สตรีป สไลด์ ฯลฯ					
9.2	โสตวัสดุ (Audio Materials) เช่น เครื่องบันทึกเสียง (Tape Recorder) เครื่องรับวิทยุ ห้องปฏิบัติการทางภาษา ระบบขยายเสียง ฯลฯ โสตทัศนวัสดุ (Audio Visual Materials) เช่น เครื่องฉายภาพยนตร์ ภาพยนตร์ โทรทัศน์ ฯลฯ					
9.3	กิจกรรมต่าง ๆ (Activities) เช่น นิทรรศการ การสาธิต ทัศนศึกษา ฯลฯ					
9.4	สิ่งตีพิมพ์ (Printed Materials) เช่น หนังสือแบบเรียน เอกสารการสอน ฯลฯ					
9.5	เน็ตบุ๊ก คอมพิวเตอร์ เครื่องฉายสัญญาณอินเทอร์เน็ต					
10. แหล่งเรียนรู้ ที่มีความต้องการและความจำเป็นในหลักสูตร						
10.1	แหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษา					
10.2	แหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่น ภูมิปัญญาท้องถิ่น					
10.3	แหล่งการเรียนรู้ออนไลน์					

4. แบบประเมินโมเดลหลักสูตรครุฑศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
คณะศิลปกรรมศาสตร์ สาขาวิชาศิลปศึกษา

แบบประเมินมาตรฐานด้านความเป็นไปได้ (Feasibility) และมาตรฐานด้านความเหมาะสม(Propriety) สำหรับการประเมินโมเดลหลักสูตรครุฑศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

รายละเอียด

แบบประเมินฉบับนี้อยู่ในขั้นตอนการศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนาโมเดลหลักสูตรครุฑศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ในการประเมินมาตรฐานด้านความเป็นไปได้ (Feasibility) และมาตรฐานด้านความเหมาะสม(Propriety) เพื่อนำผลการประเมินไปใช้ในการปรับปรุงแก้ไขให้โมเดลหลักสูตรมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น และแสดงผลของมาตรฐานด้านความเป็นไปได้ (Feasibility) และมาตรฐานด้านความเหมาะสม(Propriety) ของโมเดลหลักสูตรครุฑศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

ขอความกรุณาท่านผู้ทรงคุณวุฒิ พิจารณาประเมินผลโมเดลหลักสูตรครุฑศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ว่ามีความสอดคล้องกับข้อคำถาม งานวิจัยเรื่องนี้หรือไม่ ด้วยการให้คะแนนในแต่ละข้อคำถามในแบบประเมิน โดยการทำเครื่องหมาย \surd ลงในช่องว่าง โดยแบบประเมินมีรายละเอียดดังนี้

แบบประเมินมีทั้งหมด 3 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ประเมิน

ส่วนที่ 2 แบบประเมินมาตรฐานด้านความเป็นไปได้ (Feasibility) และมาตรฐานด้านความเหมาะสม(Propriety)

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

เกณฑ์ในการตรวจพิจารณาการประเมิน มีดังนี้

- 5 คือ มีการระบุไว้ในโมเดลหลักสูตรครุฑศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นมากที่สุด
- 4 คือ มีการระบุไว้ในโมเดลหลักสูตรครุฑศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นมาก
- 3 คือ มีการระบุไว้ในโมเดลหลักสูตรครุฑศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นปานกลาง
- 2 คือ มีการระบุไว้ในโมเดลหลักสูตรครุฑศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นน้อย
- 1 คือ มีการระบุไว้ในโมเดลหลักสูตรครุฑศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นน้อยที่สุด

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านผู้ทรงคุณวุฒิในการพิจารณา
ประเมินผลในการวิจัยดังกล่าว และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ประเมิน

1. ชื่อ.....นามสกุล.....
2. อายุ.....อาชีพ.....
3. หน่วยงาน/สังกัด.....
4. ตำแหน่ง.....
5. ประสบการณ์ทำงาน.....

ส่วนที่ 2 แบบประเมินมาตรฐานด้านความเป็นไปได้ (Feasibility) และมาตรฐานด้าน ความเหมาะสม(Propriety)

รายการประเมิน		5	4	3	2	1
1. มาตรฐานด้านความเป็นไปได้ (Feasibility Standards)						
F1	การบริหารจัดการโมเดลหลักสูตร					
1	มีการระบุวัตถุประสงค์ของโมเดลหลักสูตร					
2	มีการระบุองค์ประกอบของโมเดลหลักสูตร					
3	มีการระบุแนวคิดในการบริหารจัดการโมเดลหลักสูตร					
4	มีการระบุบุคลากรที่มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการหลักสูตร					
5	มีการระบุตารางบทบาทและหน้าที่ คุณสมบัติ คุณลักษณะ ความรู้ความสามารถของบุคลากรในหลักสูตร					
F2	การดำเนินงานที่สามารถปฏิบัติได้					
1	มีการดำเนินการล่วงหน้าเพื่อเตรียมแนวทางในการปฏิบัติของผู้มีส่วนร่วมในโมเดลหลักสูตร					
2	มีการระบุบทบาทและหน้าที่ คุณสมบัติ คุณลักษณะ ความรู้ ความสามารถของบุคลากรในหลักสูตร					

รายการประเมิน		5	4	3	2	1
3	ส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือระหว่างบุคลากรแต่ละหน่วยงานในโมเดลหลักสูตร					
4	มีการระบุแนวทางกระบวนการนำโมเดลหลักสูตรไปใช้					
5	ถ้ามีความเป็นไปได้มีการใช้ประโยชน์จากโมเดลหลักสูตร ในการปรับประยุกต์ใช้พัฒนาหลักสูตรตามบริบทของท้องถิ่น					
F3	การปฏิบัติงานตามสภาพบริบท					
1	สามารถนำโมเดลหลักสูตรไปปรับประยุกต์ใช้ในการพัฒนาหลักสูตรครุฑาภิศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นในแต่ละบริบทของพื้นที่ได้					
2	ใช้ประโยชน์จากแนวทางที่มีอยู่ในโมเดลหลักสูตร					
3	สามารถนำหลักการการบูรณาการองค์ความรู้สู่การพัฒนาท้องถิ่นในแต่ละบริบทของพื้นที่					
4	โมเดลหลักสูตรช่วยสนับสนุนการพัฒนา/ปรับปรุงหลักสูตรอื่นๆ					
5	ก่อให้เกิดความเข้าใจใหม่ที่ลึกซึ้ง					
2. มาตรฐานด้านความเหมาะสม (Propriety Standards)						
P1	การมุ่งสรุปรวมและการตอบสนองความต้องการ					
1	โมเดลหลักสูตรมีองค์ประกอบที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ ในการออกแบบและพัฒนาหลักสูตรเพื่อผลิตบัณฑิตครุฑาภิศิลป์ให้สอดคล้องตามความต้องการของการพัฒนาท้องถิ่นแต่ละบริบทของภูมิภาคต่าง ๆ					
2	แนวปฏิบัติ บทบาทหน้าที่ เกณฑ์คุณสมบัติ คุณลักษณะและความรู้ความสามารถของผู้บริหาร คณาจารย์และบุคลากร ในหลักสูตร สามารถนำไปใช้					

รายการประเมิน		5	4	3	2	1
	ในการบริหารจัดการหลักสูตร ปฏิบัติตามบทบาทและหน้าที่ของตนได้อย่างถูกต้อง เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ					
3	โมเดลหลักสูตรเป็นแนวทางให้คณาจารย์ออกแบบกระบวนการเรียนการสอนและการประเมินผลในการผลิตบัณฑิตให้มีอัตลักษณ์และคุณลักษณะของคณาภคศิลป์ที่สอดคล้องกับความต้องการของคนในชุมชนท้องถิ่นแต่ละบริบทของภูมิภาคต่าง ๆ					
4	โมเดลหลักสูตรส่งเสริมการพัฒนาท้องถิ่น 8 มิติ ได้แก่ เศรษฐกิจ จิตใจ สังคม สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม สุขภาพ การศึกษา และประชาธิปไตย					
5	ระบุวิธีการนำโมเดลหลักสูตรคณาภคศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นไปใช้อย่างชัดเจน					
P2	การทำความตกลงอย่างเป็นทางการ (Formal Agreements)					
1	มีหลักการที่สามารถนำไปใช้อย่างเป็นทางการ					
2	มีการกำหนดหลักการบริหารจัดการหลักสูตรอย่างเป็นทางการ					
3	มีองค์ประกอบของหลักสูตรอย่างเป็นทางการ					
4	มีการประเมินผลอย่างเป็นทางการ					
5	มีวิธีการนำไปใช้อย่างเป็นทางการ					
P3	สิทธิมนุษยชนของผู้ให้ข้อมูล/หน่วยตัวอย่าง (Rights of Human Subjects)					
1	ทำตามขั้นตอนอย่างถูกต้องและส่งเสริมสิทธิของผู้ให้ข้อมูล					
2	เข้าใจคุณค่าการมีส่วนร่วมในการประเมินโมเดล					
3	เคารพในความแตกต่างที่หลากหลายของบุคลากรในการบริหารจัดการหลักสูตร					

รายการประเมิน		5	4	3	2	1
4	ข้อสัต์ยต์ต่อข้อตกลงที่เป็นความลับและไม่เปิดเผยชื่อผู้เกี่ยวข้อง					
5	ลดความเป็นอันตรายของผลที่ตามมาจากการประเมินให้เหลือน้อยที่สุด					
P4	ปฏิสัมพันธ์ของบุคคล (Human Interactions)					
1	มีความสัมพันธ์ที่เหนียวแน่น สม่่าเสมอ ต่อเนื่องกับผู้มีส่วนได้เสียของโมเดลหลักสูตร					
2	ข้อสัต์ยต์ต่อสิทธิส่วนตัวของผู้เข้าร่วมให้ข้อมูล					
3	ชื่นชม เห็นคุณค่าของการเสียสละเวลาของผู้ให้ข้อมูล					
4	รับรู้ถึงความแตกต่างทางคุณค่าและวัฒนธรรมที่หลากหลายของผู้เข้าร่วมให้ข้อมูล					
5	แสดงความนับถือ/สุภาพในการเจรจากับผู้มีส่วนได้เสียที่มีความแตกต่างกัน					
P5	การประเมินอย่างเป็นธรรมและสมบูรณ์ (Complete and Fair Assessment)					
1	ประเมินและรายงานจุดแข็งและจุดที่ควรพัฒนาของโมเดลหลักสูตร					
2	รายงานผลลัพธ์ต่าง ๆ ที่ตั้งใจและไม่ตั้งใจ ทั้งที่เป็นและไม่เป็นวัตถุประสงค์ของโมเดลหลักสูตร					
3	แสดงให้เห็นว่าจุดแข็งของโมเดลหลักสูตรจะสามารถนำไปใช้เพื่อพัฒนาจุดที่ควรพัฒนาได้อย่างไร					
4	เตรียมพร้อมอย่างเหมาะสมสำหรับข้อวิจารณ์ต่าง ๆ ของร่างรายงานโมเดลหลักสูตร					
5	ประมาณการและรายงานผลของข้อจำกัดต่าง ๆ ในการประเมินที่มีต่อการตัดสินคุณค่าของหลักสูตร					
P6	การเปิดเผยข้อค้นพบ (Disclosure of Findings)					
1	มีการเปิดเผยข้อค้นพบของโมเดลหลักสูตร					

รายการประเมิน		5	4	3	2	1
2	โมเดลหลักสูตรรายงานเกี่ยวกับข้อสรุปและข้อเสนอแนะที่มีสารสนเทศและสมดุล					
3	โมเดลหลักสูตรรายงานทุกข้อค้นพบเป็นลายลักษณ์อักษร					
4	โมเดลหลักสูตรรายงานมีลักษณะตรงไปตรงมา เปิดเผยและสมบูรณ์					
5	มั่นใจว่าโมเดลหลักสูตรนั้นเข้าถึงผู้อ่าน					
P7	ความขัดแย้งของผลประโยชน์ (Conflict of Interest)					
1	มีการประเมินโมเดลหลักสูตรจากผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ด้าน คือ ด้านหลักสูตร ด้านนาฏศิลป์และด้านการพัฒนาท้องถิ่น					
2	เก็บรักษาบันทึกผลการประเมินสำหรับการทบทวน					
3	ให้ผู้ประเมินรายงานอย่างตรงไปตรงมาต่อผู้บริหารระดับสูง					
4	ใช้ผู้ที่มีศักยภาพสูงเฉพาะทางในการประเมินโมเดลหลักสูตร แม้ว่าจะมีผลประโยชน์ขัดแย้ง โดยมีมาตรการจัดการกับความขัดแย้งอย่างเหมาะสม					
5	ประเมินผลเพื่อพัฒนาคุณภาพของโมเดลให้เกิดประโยชน์สูงสุด					

5. แบบประเมินหลักสูตรครุฑศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
คณะศิลปกรรมศาสตร์ สาขาวิชาศิลปศึกษา

แบบประเมินมาตรฐานด้านอรรถประโยชน์ (Utility) และมาตรฐานด้านความถูกต้องแม่นยำ (Accuracy) สำหรับการประเมินหลักสูตรครุฑศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

รายละเอียด

แบบประเมินฉบับนี้อยู่ในขั้นตอนการศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนาโมเดลหลักสูตรครุฑศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ในการประเมินมาตรฐานด้านอรรถประโยชน์ (Utility) และมาตรฐานด้านความถูกต้องแม่นยำ (Accuracy) เพื่อนำผลการประเมินไปใช้ในการปรับปรุงแก้ไขให้หลักสูตรมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น และแสดงผลของมาตรฐานด้านอรรถประโยชน์ (Utility) และมาตรฐานด้านความถูกต้องแม่นยำ (Accuracy) ของหลักสูตรครุฑศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

ขอความกรุณาท่านผู้ทรงคุณวุฒิ พิจารณาประเมินผลหลักสูตรครุฑศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ว่ามีความสอดคล้องกับข้อคำถาม งานวิจัยเรื่องนี้หรือไม่ ด้วยการให้คะแนนในแต่ละข้อคำถามในแบบประเมิน โดยการทำเครื่องหมาย \surd ลงในช่องว่าง โดยแบบประเมินมีรายละเอียดดังนี้

แบบประเมินมีทั้งหมด 3 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ประเมิน

ส่วนที่ 2 แบบประเมินมาตรฐานด้านอรรถประโยชน์ (Utility) และมาตรฐานด้านความถูกต้องแม่นยำ (Accuracy)

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

เกณฑ์ในการตรวจพิจารณาการประเมิน มีดังนี้

5	คือ	มากที่สุด
4	คือ	มาก
3	คือ	ปานกลาง
2	คือ	น้อย
1	คือ	น้อยที่สุด

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านผู้ทรงคุณวุฒิในการพิจารณา
ประเมินผลในหลักสูตรดังกล่าว และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ประเมิน

1. ชื่อ.....นามสกุล.....
2. อายุ.....อาชีพ.....
3. หน่วยงาน/สังกัด.....
4. ตำแหน่ง.....
5. ประสบการณ์ทำงาน.....

ส่วนที่ 2

1. แบบประเมินมาตรฐานด้านอรรถประโยชน์ (Utility) และมาตรฐานด้านความ
ถูกต้องแม่นยำ (Accuracy)

รายการประเมิน		5	4	3	2	1
3. มาตรฐานด้านอรรถประโยชน์ (Utility Standards)						
U1	การระบุผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย					
1	มีการระบุผู้มีส่วนได้เสียในการพัฒนาหลักสูตรอย่าง ชัดเจน					
2	มีการระบุการวิเคราะห์ความสำคัญ และ impact ของ stakeholders โดยแบ่งกลุ่ม stakeholder อย่างชัดเจน					
3	มีการระบุวิธีการเก็บข้อมูล และเครื่องมือในการเก็บ ข้อมูลการพัฒนาหลักสูตรของแต่ละกลุ่ม stakeholders อย่างชัดเจน					
4	มีการระบุถึงการนำวิสัยทัศน์ พันธกิจ อัตลักษณ์นิสิต ปรัชญาการศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย ระดับคณะ ระดับหลักสูตร และความต้องการของผู้มีส่วนได้ ส่วน เสีย ในการพัฒนาหลักสูตรอย่างชัดเจน					
5	มีการกำหนด PLOs ของหลักสูตรอย่างชัดเจน					
U2	การคัดเลือกและขอบเขตของสารสนเทศ					

รายการประเมิน		5	4	3	2	1
1	มีการระบุเกี่ยวกับการออกแบบรายวิชาตาม PLOs กับ มาตรฐานการเรียนรู้ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ผลลัพธ์ การเรียนรู้ระดับหลักสูตร (PLOs) กับ Knowledge/ Attitude / Skill (KAS)					
2	มีการระบุผลลัพธ์การเรียนรู้ระดับรายวิชา กับ Knowledge/ Attitude / Skill					
3	มีการระบุการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของ PLOs กับ มาตรฐานการเรียนรู้ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ผลการ เรียนรู้ของแต่ละด้าน หมวดวิชาเฉพาะ					
4	มีการระบุการวิเคราะห์ความสอดคล้องของ PLOs กับ วิสัยทัศน์ พันธกิจ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่สำคัญ					
5	มีการระบุการวิเคราะห์ Mapping ระหว่าง PLOs กับ รายวิชา ศึกษาทั่วไปและรายวิชาเฉพาะอย่างชัดเจน					
U3	การระบุคุณค่า					
1	มีการนำสถานการณ์ภายนอกหรือการพัฒนาที่ จำเป็นต้องนำมาพิจารณาในการวางแผนหลักสูตร รวมถึงความต้องการของสังคม ความต้องการจำเป็น ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย พันธกิจของสถาบัน และ เป้าหมายของหลักสูตรประกอบการพัฒนาหลักสูตร					
2	มีการระบุการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ การสอบถามที่ชัดเจนและเชื่อถือได้เป็นฐานใน การตัดสินใจคุณค่าในการพัฒนาหลักสูตร					
3	มีการระบุปรัชญา ความสำคัญ และวัตถุประสงค์ของ หลักสูตรเพื่อแสดงให้เห็นถึงคุณค่าของหลักสูตรในการ พัฒนาท้องถิ่นให้สอดคล้องตามความต้องการของ ชุมชน ท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพเพื่ออนุรักษ์ สืบ					

รายการประเมิน		5	4	3	2	1
	สถาน สร้างสรรค์ งานนาฏศิลป์เพื่อพัฒนาท้องถิ่นให้ ยั่งยืน					
4	มีการระบุนาชีพที่สามารถประกอบได้หลังสำเร็จ การศึกษาเพื่อสร้างคุณค่าให้กับศาสตร์ทางด้าน นาฏศิลป์					
5	นำข้อมูลที่เป็นประโยชน์อันสร้างคุณค่าจากผู้มีส่วนได้ เสียเข้ามาร่วมพิจารณาด้วยอย่างเหมาะสม					
U4	ความชัดเจนของรายงาน					
1	มีการจัดทำระบบการจัดการศึกษา การดำเนินการ และ โครงสร้างของหลักสูตรอย่างชัดเจน					
2	ระบुकลยุทธ์ในการดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหา / ข้อจำกัดของนักศึกษาอย่างชัดเจน					
3	มีการกำหนดโครงสร้างจำนวนหน่วยกิตรวมตลอด หลักสูตร และรายวิชาหมวดวิชาศึกษาทั่วไป หมวดวิชา เฉพาะด้าน ในโครงสร้างหลักสูตรอย่างชัดเจน					
4	มีการกำหนดหลักเกณฑ์การใช้รหัสวิชาในหลักสูตร อย่างชัดเจน					
5	มีการระบุผลการเรียนรู้ กลยุทธ์การสอนและ การประเมินผลอย่างชัดเจน					
U5	กระบวนการและผลผลิตสำคัญ					
1	มีการระบุความคาดหวังของผลลัพธ์การเรียนรู้เมื่อสิ้นปี การศึกษ้อย่างชัดเจน					
2	มีการระบุหลักเกณฑ์ในการประเมินผลนักศึกษาอย่าง ชัดเจน					
3	มีการระบุการพัฒนาคณาจารย์อย่างชัดเจน					
4	มีการระบุกระบวนการประกันคุณภาพหลักสูตร อย่างชัดเจน					

รายการประเมิน		5	4	3	2	1
5	มีการระบุนโยบายประเมิน และปรับปรุงการดำเนินการของหลักสูตรอย่างชัดเจน					
U6	การนำหลักสูตรไปใช้ประโยชน์					
1	เป็นหลักสูตรที่สามารถผลิตครูนาฏศิลป์ ให้เป็นผู้มีความรู้ ความสามารถทางด้านนาฏศิลป์ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น และวิชาชีพครู เป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรม จิตสาธารณะ					
2	เป็นหลักสูตรที่สามารถบูรณาการองค์ความรู้ด้านนาฏศิลป์ไปสู่การจัดการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 และการพัฒนาท้องถิ่นให้สอดคล้องตามความต้องการของชุมชน ท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพเพื่ออนุรักษ์ สืบสาน สร้างสรรค์ งานนาฏศิลป์และพัฒนาท้องถิ่นให้ยั่งยืน					
3	เป็นหลักสูตรที่สามารถผลิตครูนาฏศิลป์ให้มีคุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครู มีความรับผิดชอบสูงต่อวิชาการและวิชาชีพ มีความอดทนใจกว้าง มีความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น มีจิตสาธารณะและมีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้พร้อมที่จะประกอบวิชาชีพครูอย่างมีคุณภาพเป็นไปตามสมรรถนะและมาตรฐานวิชาชีพครู					
4	เป็นหลักสูตรที่สามารถผลิตครูนาฏศิลป์ให้มีความสามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสื่อสารสนเทศ เพื่อการจัดการเรียนการสอน สื่อสารและบูรณาการความรู้ นาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นเพื่อให้เกิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ สร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจให้กับชุมชนท้องถิ่น					
5	เป็นหลักสูตรที่ช่วยยกระดับการศึกษาเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจใน					

รายการประเมิน		5	4	3	2	1
	คุณค่า ความสำนึก และความภูมิใจในนาฏศิลป์ และ ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นของชาติ					
4. มาตรฐานด้านความถูกต้อง (Accuracy Standards)						
A1	การจัดระบบเอกสารหลักสูตร					
1	รวบรวมคำบรรยายต่างๆของหลักสูตรจากแหล่งต่างๆ ที่หลากหลาย จากผู้ใช้นิตและผู้มีส่วนได้เสียที่ หลากหลายประกอบการพัฒนาหลักสูตร					
2	จัดระบบการบันทึกเกี่ยวกับกระบวนการดำเนินการ พัฒนาหลักสูตรที่ได้จากแหล่งข้อมูลหลายแหล่ง					
3	วิเคราะห์ความต้องการของ stakeholders ได้จากหลาย แหล่ง					
4	วิเคราะห์ความเหมือนและความแตกต่างด้านความ ต้องการของผู้มีส่วนได้ ส่วนเสียครบถ้วน					
5	นำเสนอรายงานหลักสูตรที่อธิบายการดำเนินการต่าง ๆ ในการพัฒนาหลักสูตรและผลลัพธ์ของหลักสูตรอย่าง ถูกต้อง					
A2	การวิเคราะห์บริบท					
1	มีการบรรยายสถานการณ์ภายนอก บริบทลักษณะ สภาพเศรษฐกิจ การเมือง สังคม และมาตรฐานวิชาชีพ ในปัจจุบัน ประกอบการพิจารณาในการพัฒนา หลักสูตร					
2	มีการระบุความสัมพันธ์กับหลักสูตรอื่นที่เปิดสอนใน คณะ/สาขาวิชาอื่นของมหาวิทยาลัย					
3	มีการนำข้อมูลจากหลักสูตรของสถาบันอื่นซึ่งได้ ดำเนินการในช่วงเวลาเดียวกันและในสภาพแวดล้อมที่ ต่างกันมาพิจารณาในการพัฒนาหลักสูตร					
4	มีการประเมินผลกระทบต่างๆของบริบทที่มีต่อผลลัพธ์ ของหลักสูตร					

รายการประเมิน		5	4	3	2	1
5	มีการบรรยายถึงการรับรู้ของผู้ดำเนินงานเกี่ยวกับความสำคัญและคุณภาพของหลักสูตร					
A3	การบรรยายวัตถุประสงค์และกระบวนการ					
1	มีการบรรยายวัตถุประสงค์ของหลักสูตรถึงความต้องการพัฒนาและผลิตบัณฑิตให้เป็นไปในทิศทาง การพัฒนาท้องถิ่น					
2	ปรับวิธีดำเนินการพัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัย มีความเหมาะสมเพื่อเอื้อต่อการเปลี่ยนแปลงของบริษัทใน ชุมชน ท้องถิ่นปัจจุบัน					
3	มีการบันทึกขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตรอย่างเป็นระบบ					
4	พัฒนาหลักสูตร โดยคำนึงถึงประสิทธิผลของ กระบวนการดำเนินงานตามที่กำหนด					
5	บรรยายวัตถุประสงค์และขั้นตอนการดำเนินการของ หลักสูตรในรูปแบบของบทสรุปและรายงานเล่ม หลักสูตรเต็มรูปแบบ					
A4	แหล่งสารสนเทศที่รับรองได้					
1	แสดงความนับถือ/สุภาพในการใช้เครื่องมือเก็บข้อมูล กับผู้มีส่วนได้เสียที่มีความแตกต่างกันเมื่อมีการ ตรวจสอบความตรงแล้วใช้ข้อมูลที่รวบรวมไว้และตรง ประเด็น					
2	ใช้แหล่งข้อมูลและวิธีการรวบรวมข้อมูลที่หลากหลาย อย่างเหมาะสม					
3	จัดทำเอกสารขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตรได้ถูกต้อง เหมาะสม					
4	จัดทำเอกสารหลักสูตร มคอ.2 ได้ถูกต้องเหมาะสม					
5	จัดทำเครื่องมือการเก็บข้อมูลต่างๆ ได้ถูกต้องเหมาะสม					

รายการประเมิน		5	4	3	2	1
A5	สารสนเทศที่เป็นระบบ (Systematic Information)					
1	กำหนดขั้นตอน วิธีการดำเนินงานพัฒนาหลักสูตรและกลไกในการควบคุมคุณภาพของหลักสูตรได้เหมาะสม					
2	ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลในการพัฒนาหลักสูตรได้เหมาะสม					
3	ตรวจทานและตรวจสอบตารางต่างๆของข้อมูลที่ได้จากคอมพิวเตอร์ถูกต้อง เหมาะสม					
4	มีการจัดระบบและควบคุมแหล่งจัดเก็บของสารสนเทศ การประเมินหลักสูตรอย่างเป็นระบบ					
5	มีการให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลที่รวบรวมไว้อย่างเป็นระบบ					
A6	การวิเคราะห์สารสนเทศเชิงปริมาณ					
1	เริ่มต้นการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการสำรวจข้อมูลเพื่อให้แน่ใจถึงความถูกต้องและเพิ่มความเข้าใจเกี่ยวกับบริบทของสังคม ชุมชน ท้องถิ่น					
2	ระบุและวิเคราะห์ปฏิสัมพันธ์ทางสถิติจากการเก็บข้อมูล					
3	ใช้วิธีการวิเคราะห์ที่หลากหลายเพื่อตรวจสอบความคงที่ของผลการวิเคราะห์และยืนยันข้อค้นพบของหลักสูตร					
4	ตรวจสอบความถูกต้องและความต้องการของผู้ให้ข้อมูล					
5	ระบุและตรวจสอบข้อมูล มีการพิสูจน์ความถูกต้องของค่าในการเขียนบรรยายเล่มหลักสูตร					
A7	การวิเคราะห์สารสนเทศเชิงคุณภาพ					
1	กำหนดขอบเขตของข้อมูลที่ใช้ในการพัฒนาหลักสูตร					

รายการประเมิน		5	4	3	2	1
2	กำหนดประเด็นเพียงพอที่จะตอบคำถาม การสร้างความเข้าใจและเป็นพื้นฐานในการตอบคำถามการพัฒนาหลักสูตร					
3	จัดแบ่งข้อมูลที่ได้มา เข้าตามหมวดหมู่ประเด็นการวิเคราะห์ที่ตรวจสอบความตรงได้อย่างมีระบบ					
4	ตรวจสอบความถูกต้องของข้อค้นพบโดยรวมข้อมูลที่ได้จากแหล่งข้อมูลต่างๆรวมทั้งผู้มีส่วนได้เสีย					
5	นำเสนอข้อมูลที่นำมาอ้างอิง วิเคราะห์และสรุปอ้างอิงจากผู้มีส่วนได้ ส่วนเสีย					
A8	บทสรุปที่ถูกต้อง					
1	มีการบรรยายสรุปขั้นตอนต่าง ๆ ตามช่วงเวลา บริบทของสังคม ชุมชน ท้องถิ่น วัตถุประสงค์ หัวข้อต่าง ๆ ในหลักสูตรที่เหมาะสม					
2	มีการเขียนรายงานเล่มหลักสูตรอย่างชัดเจนถูกต้องตามข้อค้นพบจากการพัฒนาหลักสูตร					
3	หลักสูตรมีรายวิชาที่เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้เพื่อนำองค์ความรู้ไปบูรณาการในการพัฒนาท้องถิ่นที่ถูกต้องและเหมาะสม					
4	หลักสูตรมีกลยุทธ์และกิจกรรมกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ถูกต้องและเหมาะสม					
5	หลักสูตรครุฑาภุคศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นมีการพัฒนาอย่างเป็นระบบ ถูกต้องและเหมาะสม					

ภาคผนวก ค
รายละเอียดของหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชานาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

รายละเอียดของหลักสูตร
หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น (4 ปี)

ชื่อสถาบันอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
คณะ ครุศาสตร์

หมวดที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

4. รหัสและชื่อหลักสูตร

รหัสหลักสูตร :

ชื่อหลักสูตร

ภาษาไทย : หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์เพื่อ
 การพัฒนาท้องถิ่น

ภาษาอังกฤษ : Bachelor of Education Program in dramatic arts
 teachers for local development.

5. ชื่อปริญญาและสาขาวิชา

ชื่อเต็ม (ไทย) : ครุศาสตรบัณฑิต (นาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น)

ชื่อย่อ (ไทย) : ค.บ. (นาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น)

ชื่อเต็ม (อังกฤษ) : Bachelor of Education (Dramatic arts teachers for local
 development.)

ชื่อย่อ (อังกฤษ) : B.Ed. (Dramatic arts teachers for local development.)

6. วิชาเอก

ไม่มี

4. จำนวนหน่วยกิตที่เรียนตลอดหลักสูตร

ไม่น้อยกว่า 136 หน่วยกิต

5. รูปแบบของหลักสูตร

5.1 รูปแบบ

หลักสูตรระดับปริญญาตรี 4 ปี

5.2 ประเภทของหลักสูตร

หลักสูตรปริญญาตรีทางวิชาชีพ

5.3 ภาษาที่ใช้ ภาษาไทย

5.4 การรับเข้าศึกษา

รับเฉพาะนักศึกษาไทย

5.5 ความร่วมมือกับสถาบันอื่น

ไม่มี

5.6 การให้ปริญญาแก่ผู้สำเร็จการศึกษา

ให้ปริญญาเพียงสาขาวิชาเดียว

6. สถานภาพของหลักสูตรและการพิจารณาอนุมัติ/เห็นชอบหลักสูตร

 หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น (4 ปี)

7. ความพร้อมในการเผยแพร่หลักสูตรคุณภาพและมาตรฐาน

หลักสูตรมีความพร้อมเผยแพร่คุณภาพและมาตรฐานตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิชาครุศาสตร์และศึกษาศาสตร์ (หลักสูตรสี่ปี) ในปีการศึกษา 2566

8. อาชีพที่สามารถประกอบได้หลังสำเร็จการศึกษา

8.1 ครู อาจารย์ครุวิชานาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

8.2 บุคลากรทางการศึกษา

8.3 นักวิชาการศึกษาด้านนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

8.4 อาชีพอิสระทางการศึกษาด้านนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

8.5 อาชีพอิสระทางการแสดงนาฏศิลป์

9. ชื่อ - ชื่อสกุล คุณวุฒิการศึกษา สถาบันการศึกษา และปีพ.ศ.ที่สำเร็จการศึกษาของ
อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

ที่	ชื่อ - ชื่อสกุล	คุณวุฒิ	สถาบันการศึกษา	ปีพ.ศ.ที่สำเร็จการศึกษา
1				
2				
3				
4				
5				

10. สถานที่จัดการเรียนการสอน

มหาวิทยาลัยราชภัฏ

11. สถานการณ์ภายนอกหรือการพัฒนาที่จำเป็นต้องนำมาพิจารณาในการวางแผนหลักสูตร

11.4 สถานการณ์หรือการพัฒนาทางเศรษฐกิจ

ระบบเศรษฐกิจของประเทศไทยในปัจจุบันเป็นการขับเคลื่อนเศรษฐกิจโดยประสิทธิภาพ ที่อาศัยประสิทธิภาพของภาคการผลิตและคุณภาพสินค้าในการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจโดยให้ความสำคัญกับการลงทุนพัฒนาปัจจัยสนับสนุน อาทิ โครงสร้างพื้นฐาน การศึกษา การฝึกอบรมแรงงานประสิทธิภาพของตลาดแรงงาน ขนาดของตลาด การพัฒนาตลาดการเงิน ความพร้อมของเทคโนโลยีซึ่งแม้ประเทศไทยจะมีการพัฒนาปัจจัยสนับสนุนต่าง ๆ ดังกล่าวมาอย่างต่อเนื่อง แต่ก็ยังคงประสบปัญหาด้านประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากร รวมทั้งยังมีอุปสรรคในการยกระดับประสิทธิภาพของตลาดสินค้าตลาดแรงงาน และประสิทธิภาพของภาครัฐ ที่มีความล่าช้าเมื่อเปรียบเทียบกับหลายประเทศที่เริ่มพัฒนาในช่วงเวลาเดียวกันและสามารถก้าวสู่การเป็นประเทศรายได้สูงได้สำเร็จไปแล้วในช่วงก่อนหน้า ส่งผลให้ประเทศไทยติดกับดักประเทศรายได้ปานกลางมาเป็นเวลานาน จากการจัดสรรทรัพยากรระหว่างภาคเศรษฐกิจที่ผ่านมาที่ทำให้รูปแบบการขยายตัวทางเศรษฐกิจของไทยในช่วงที่ผ่านมาไม่สามารถขับเคลื่อนสู่การเป็นประเทศรายได้สูง อีกทั้งยังไม่สามารถตอบสนองต่อโอกาสและทิศทางแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในระดับโลกต่าง ๆ ได้อย่างเต็มศักยภาพ แม้ว่าประเทศไทยจะมีจุดแข็งในการรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจโดย การใช้กลไกทางการคลัง และการบริหารจัดการนโยบายภาครัฐ แต่ยังคงมีปัญหาจากปัจจัยเชิงโครงสร้าง อาทิ การพึ่งพาต่างประเทศในสัดส่วนสูง ทั้งเงินลงทุน เทคโนโลยี ปัจจัยการผลิต ตลาดสำหรับการส่งออกแต่บทบาทและอำนาจต่อรองในห่วงโซ่มูลค่าโลกอยู่ในระดับที่ค่อนข้างต่ำ รวมทั้งขีดจำกัดเชิงผลิตภาพของเศรษฐกิจโดยรวมที่เป็นอุปสรรคต่อการยกระดับรายได้ และส่งผลให้เศรษฐกิจไทยมีความอ่อนไหวต่อแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงหลายประการ

การพัฒนาทางเศรษฐกิจของประเทศไทยในช่วงระยะเวลาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 จึงจำเป็นต้องเร่งรัดผลักดันการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจภาคการผลิตเพื่อเปลี่ยนผ่านสู่ การขับเคลื่อนเศรษฐกิจโดยนวัตกรรมและมุ่งสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน ที่เน้นการสร้างคุณค่าให้แก่

สินค้าและบริการเชิงคุณภาพ พร้อมทั้งให้ความสำคัญกับการกระจายผลประโยชน์สู่ ภาคส่วนที่เกี่ยวข้องภายในประเทศอย่างทั่วถึงและเป็นรูปธรรมโดยถ่ายเทแนวคิดในการพลิกโฉมประเทศสู่ นโยบายและแผนในระดับต่าง ๆ ที่สนับสนุนการยกระดับภาคการผลิตสู่อุตสาหกรรมและบริการ แห่งอนาคต ทั้งเพื่อพลิกฟื้นสภาวะทางเศรษฐกิจจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-19 และผลักดันการพัฒนาสาขาการผลิตที่จะมีบทบาทในการขับเคลื่อนการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ของประเทศไทยในระยะต่อไป โดยมุ่งเป้าในการเร่งพัฒนาภาคการผลิตและบริการเป้าหมายราย สาขาที่สำคัญของประเทศ ได้แก่ 1) การยกระดับภาคการเกษตรสู่การผลิตสินค้าเกษตรและเกษตร แปรรูปมูลค่าสูง ที่ใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีในการเพิ่มผลิตภาพ ลดการพึ่งพา ทรัพยากรธรรมชาติ และเพิ่มมูลค่าให้กับผลผลิตสู่อุตสาหกรรมอาหารมูลค่าสูง 2) การปรับเปลี่ยน ภาคการท่องเที่ยวซึ่งเป็นภาคบริการที่สำคัญของไทย 3) การเปลี่ยนผ่านอุตสาหกรรมยานยนต์สู่ ยานยนต์ไฟฟ้าตลอดห่วงโซ่ 4) การผลักดันให้ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่า สูง 5) การดำเนินยุทธศาสตร์ให้ประเทศไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค และ 6) การเร่งยกระดับอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ของไทยให้เป็น ศูนย์กลางอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและอุตสาหกรรมดิจิทัลของอาเซียน

11.5 สถานการณ์หรือการพัฒนาทางสังคมและวัฒนธรรม

จากการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไทยในมิติต่าง ๆ ภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติที่ผ่านมา การติดตามประเมินผลการแก้ไขปัญหาความยากจนที่ผ่านมาส่วน ใหญ่จึงเป็นค่าเฉลี่ยในภาพรวม ซึ่งไม่สามารถอธิบายพลวัตของความยากจนได้ว่าควรรวดเร็ว นยากจนที่ต้องการความช่วยเหลือที่สุดจะสามารถหลุดพ้นความยากจนได้หรือไม่ โดยกลุ่ม ประชากรที่มีรายได้ต่ำสุดมีรายได้เฉลี่ยต่อหัวเพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ 4.6 ซึ่งต่ำกว่าเป้าหมายที่กำหนด ไว้ที่เฉลี่ยร้อยละ 15 ต่อปี โดยปัจจัยสำคัญมาจากการกระจายผลประโยชน์จาก การเจริญเติบโต ทางเศรษฐกิจที่ไม่ทั่วถึง รายได้ประชาชาติที่เพิ่มขึ้นจากการพัฒนาทางเศรษฐกิจจึงไม่ได้ถูกจัดสรร ให้แก่ประชากรทุกกลุ่มอย่างเท่าเทียม และมีคนจนที่ยังคงติดอยู่กับดักความยากจนอย่าง ต่อเนื่อง นอกจากนี้ ผลกระทบจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของ โควิด-19 ที่ก่อให้เกิดภาวะ เศรษฐกิจชะลอตัว ได้ส่งผลให้จำนวนคนจนเพิ่มสูงขึ้น โอกาสใน การหลุดพ้นจากกับดักความ ยากจนเป็นไปได้ยากขึ้น จนมีแนวโน้มที่จะส่งต่อความยากจนข้ามรุ่นไปยังลูกหลาน และยังเป็น การตอกย้ำปัญหาเชิงโครงสร้างของสังคมไทย ทั้งความเหลื่อมล้ำของโอกาสในการศึกษาและการ พัฒนาทักษะแรงงานที่มีคุณภาพ ความเหลื่อมล้ำของโอกาส ในการเข้าถึงและใช้ประโยชน์จาก

เทคโนโลยี โครงสร้างพื้นฐาน และบริการสาธารณะ รวมไปถึงการขาดหลักประกันและสวัสดิการขั้นพื้นฐานที่เพียงพอต่อการสร้างความมั่นคงในชีวิต ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อการเจริญเติบโตของประเทศในระยะยาวได้

การกระจายโอกาสทางเศรษฐกิจและสังคมที่ไม่เท่าเทียมของประเทศไทยก่อให้เกิดความเหลื่อมล้ำในหลายมิติ ทั้งในส่วนของความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ ความเหลื่อมล้ำด้านความมั่งคั่ง ความเหลื่อมล้ำเชิงพื้นที่ ความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงบริการสาธารณะที่มีคุณภาพ ความเหลื่อมล้ำในการดำเนินธุรกิจ ซึ่งประเด็นด้านการพัฒนาทุนทรัพยากรมนุษย์เชิงคุณภาพเป็นความท้าทายที่สำคัญของไทยมาโดยตลอด จากระบบและคุณภาพการศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาอยู่ในเกณฑ์ต่ำ ประเทศไทยต้องให้ความสำคัญกับการแก้ไขปัญหาเชิงโครงสร้างเพื่อมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและเป็นธรรม การกระจายการพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจและเมือง แก้ไขปัญหาความยากจนเรื้อรังและป้องกันการส่งต่อความยากจนไปยังลูกหลาน พัฒนาหลักประกันและความคุ้มครองทางสังคม พัฒนาศักยภาพวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้สามารถแข่งขันได้

11.6 สถานการณ์ด้านมาตรฐานวิชาชีพ

ปัจจุบันนโยบายของรัฐบาล เน้นการปฏิรูปครู ยกฐานะให้เป็นวิชาชีพชั้นสูงอย่างแท้จริง โดยปฏิรูประบบการผลิตครูให้มีคุณภาพทัดเทียมกับนานาชาติ สร้างแรงจูงใจให้คนเรียนดี และมีคุณธรรมเข้าสู่วิชาชีพครู ปรับปรุงระบบเงินเดือนและค่าตอบแทนครู พัฒนาระบบความก้าวหน้า ของครูโดยใช้การประเมินเชิงประจักษ์ที่อิงขีดความสามารถและวัดสัมฤทธิ์ผลของการจัดการศึกษาเป็นหลัก จัดระบบการศึกษาและฝึกอบรมเพื่อพัฒนาคุณภาพครูอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาครูในด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ พัฒนานวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษาในด้านหลักสูตรและการเรียนการสอนให้ก้าวหน้าและก้าวไกลเพื่อนำประเทศไทยไปสู่การเป็นประชาคมอาเซียนอย่างสมบูรณ์ โดยสร้างความพร้อมและความเข้มแข็งทางด้านการศึกษา เศรษฐกิจสังคม ตลอดจนวัฒนธรรม วิทยาศาสตร์ และภาษาเป็นต้น

12. ผลกระทบจาก ข้อ 11 ต่อการพัฒนาหลักสูตรและความเกี่ยวข้องกับพันธกิจของมหาวิทยาลัย

12.3 การพัฒนาหลักสูตร

ผลกระทบจากสถานการณ์ภายนอก การพัฒนาหลักสูตรจะมุ่งเน้นผลิตครูในมิติใหม่ ที่เน้นผลลัพธ์การเรียนรู้ให้เป็นบัณฑิตครูที่มีคุณภาพ ให้มีศักดิ์ศรีความเป็นครูตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูซึ่งเป็นวิชาชีพชั้นสูงที่มีความสามารถในการจัดการเรียนรู้และพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี คนเก่ง ใฝ่รู้ เป็นครูดี ครูเก่ง มีความรู้ และใฝ่รู้ มีทักษะ ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์วิชาชีพ มีเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพ มีคุณธรรมและเป็นผู้มีจริยธรรมประพฤติปฏิบัติตามจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีคุณภาพตรงตามมาตรฐานวิชาชีพ และสมรรถนะทางการศึกษาที่เหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูง มีความรอบรู้และรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้อย่างยั่งยืน สามารถสร้างความเชื่อมั่นศรัทธาในคุณภาพของการประกอบวิชาชีพ ดังนั้นหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต จะเตรียมความพร้อมให้กับสถานศึกษา เพื่อให้มีครูที่มีศักยภาพที่จะพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ดังกล่าวและเพื่อให้สนองต่อการแก้ไขปัญหาการขาดแคลนครู โดยเน้นการพัฒนาบัณฑิตให้มีศักยภาพในการจัดการเรียนการสอนตั้งแต่ขั้นพื้นฐาน มีความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ทั้งทางด้านสังคม ธุรกิจและศิลปวัฒนธรรม

12.4 ความเกี่ยวข้องกับพันธกิจของมหาวิทยาลัย

เพื่อสนับสนุนให้มหาวิทยาลัยราชภัฏ เป็นสถาบันอุดมศึกษาชั้นนำและพัฒนาท้องถิ่น สถานการณ์ภายนอกหรือการพัฒนาที่จำเป็นต้องนำมาพิจารณาในการวางแผนหลักสูตรจึงสอดคล้องกับพันธกิจของมหาวิทยาลัยและภาระหน้าที่ของมหาวิทยาลัย ดังนี้

12.2.1 แสวงหาความจริงเพื่อมุ่งสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการ บนพื้นฐานของภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และภูมิปัญญาสากล

12.2.2 ผลิตบัณฑิตที่มีความรู้คู่คุณธรรม สำนึกในความเป็นไทย มีความรักและผูกพันต่อท้องถิ่น อีกทั้งส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต ในชุมชนเพื่อช่วยให้คนในท้องถิ่นรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงการผลิตบัณฑิตดังกล่าวจะต้องให้มีจำนวนและคุณภาพสอดคล้องกับแผนการผลิตบัณฑิตของประเทศ

12.2.3 เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในคุณค่า ความสำนึก และความภูมิใจ ในวัฒนธรรมของท้องถิ่นและของชาติ

12.2.4 เสริมสร้างความรู้ความเข้มแข็งของวิชาชีพครู ผลิตและพัฒนาครู บุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพและมาตรฐานที่เหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูง

13. ความสัมพันธ์กับหลักสูตรอื่นที่เปิดสอนในคณะ/สาขาวิชาอื่นของมหาวิทยาลัย

13.1 กลุ่มวิชา/รายวิชาในหลักสูตรนี้ที่เปิดสอนโดยคณะ/สาขาวิชา/หลักสูตรอื่น

หมวดวิชาศึกษาทั่วไป และหมวดวิชาเลือกเสรี

13.3 กลุ่มวิชา/รายวิชาในหลักสูตรที่เปิดสอนให้สาขาวิชา/หลักสูตรอื่นมาเรียน

รายวิชาที่เปิดสอนในหลักสูตร นักศึกษาต่างคณะสามารถเลือกเรียนเป็นวิชาเลือกเสรีได้

13.3 การบริหารจัดการ

13.3.1 แต่งตั้งผู้ประสานงานรายวิชาทุกวิชาเพื่อทำหน้าที่ประสานงานกับสาขา/คณะ อาจารย์ครูและนักศึกษาในการพิจารณาข้อกำหนดรายวิชาการจัดการเรียนการสอนและการประเมินผลการดำเนินการ

13.3.2 มีคณะกรรมการประจำหลักสูตร ทำหน้าที่กำกับดูแล โดยประสานงานกับสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียนเพื่อประสานการจัดตารางสอน ตารางสอบ ปฏิทินวิชาการ และควบคุมการดำเนินการเกี่ยวกับกระบวนการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนดรายวิชา

หมวดที่ 2 ข้อมูลเฉพาะของหลักสูตร

1. ปรัชญา ความสำคัญ และวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

1.1 ปรัชญา

ผลิตครูนาฏศิลป์ ให้เป็นผู้มีความรู้ ความสามารถทางด้านนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น และวิชาชีพครู เป็นผู้ที่มีคุณธรรม จริยธรรม จิตสาธารณะสามารถบูรณาการองค์ความรู้ไปสู่การจัดการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 และการพัฒนาท้องถิ่นให้สอดคล้องตามความต้องการของชุมชน ท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพเพื่ออนุรักษ์ สืบสาน สร้างสรรค์ งานนาฏศิลป์เพื่อพัฒนาท้องถิ่นให้ยั่งยืน

1.2 ความสำคัญ

ประเทศไทยได้ก้าวเข้าสู่ความเป็นสากลอย่างสมบูรณ์สถาบันอุดมศึกษาซึ่งเป็นสถาบันหลักที่ทำหน้าที่ผลิตครู จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาการศึกษาของประเทศ รัฐบาลปัจจุบันมีนโยบายผลักดันให้ประเทศไทยก้าวเข้าสู่โมเดลประเทศไทย 4.0 ซึ่งเป็นโมเดลเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม เพื่อให้ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืนภายใต้บริบทของการปฏิวัติอุตสาหกรรม

อาชีพครูถือว่าสำคัญยิ่ง เพราะครูมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาประเทศและพัฒนาชุมชน ท้องถิ่นให้เจริญมั่นคง ให้ก้าวทันต่อสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงของโลกในยุคปัจจุบัน ผู้เป็นครูจึงจัดได้ว่าเป็นผู้ที่มีบทบาทอย่างสำคัญในการสร้างสรรค์อนาคตของชาติบ้านเมือง ชุมชน ท้องถิ่น

นาฏศิลป์เป็นวัฒนธรรมอันทรงคุณค่าด้วยวัฒนธรรมไทย อันถือเป็นกลุ่มเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมเป้าหมาย ในการนำพาประเทศเดินเข้าสู่ยุคไทยแลนด์ 4.0 โดยมีมุ่งอนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรมดั้งเดิม ชุมชน ท้องถิ่นและพัฒนาต่อยอดให้เหมาะสมกับยุคสมัยใหม่ช่วยสร้างรายได้และภาพลักษณ์ที่ดีแก่ประเทศ อีกทั้งนาฏศิลป์ยังมีบทบาทที่สำคัญในหลายๆด้านต่อสังคม ชุมชน ท้องถิ่น ดังนั้นนาฏศิลป์จึงต้องดำรงอยู่ด้วยการอนุรักษ์ที่ควบคู่ไปกับการพัฒนาถ่ายทอด และสร้างสรรค์ขึ้นให้เข้ากับยุคสมัย ในประเทศไทย 4.0 ที่เชื่อมโยงกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม ชุมชน ท้องถิ่น การเรียนรู้ และการทำงานอันเป็นการสร้างรายได้ และเพิ่มมูลค่าด้วย ศิลปวัฒนธรรม

1.3 วัตถุประสงค์

เพื่อผลิตบัณฑิตให้มีความรู้ความสามารถ มีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน โดยมีลักษณะที่พึงประสงค์ ดังนี้

1.3.1 เป็นผู้ที่มีความรู้ ทักษะ เจตคติ คุณธรรมจริยธรรมความสามารถทางด้านนาฏศิลป์ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ผู้การปฏิบัติงานได้อย่างสอดคล้องกับสภาพสังคม ชุมชน ท้องถิ่น วัฒนธรรม และเศรษฐกิจของประเทศ

1.3.2 เป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ ในการถ่ายทอด บูรณาการ การจัดการเรียน การสอนนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น รู้ระเบียบวิธีการวิจัยในวิชานาฏศิลป์ และสามารถ สร้างสรรค์ผลงานทางนาฏศิลป์ โดยใช้หลักการบูรณาการนาฏศิลป์กับศิลปวัฒนธรรมภูมิปัญญา ท้องถิ่น เพื่ออนุรักษ์ ส่งเสริม ศิลปวัฒนธรรมชุมชน ท้องถิ่นของประเทศไทย

1.3.3 เป็นผู้ที่มีความรู้คุณธรรมจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครู มีความรับผิดชอบสูงต่อ วิชาการและวิชาชีพ มีความอดทนใจกว้าง มีความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น มีจิตสาธารณะ และมีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้พร้อมที่จะประกอบวิชาชีพครูอย่างมีคุณภาพเป็นไปตาม สมรรถนะและมาตรฐานวิชาชีพครู

1.3.4 เป็นผู้มีความสามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อการจัดการเรียน การสอน สื่อสารและบูรณาการความรู้ทางนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นเพื่อให้เกิดเศรษฐกิจ สร้างสรรค์ สร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจให้กับชุมชนท้องถิ่น และยกระดับการศึกษาเพื่อให้เกิด การเรียนรู้ตลอดชีวิต เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในคุณค่า ความสำนึก และความภูมิใจใน นาฏศิลป์ และศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นของชาติ

หมวดที่ 3 ระบบการจัดการศึกษา การดำเนินการ และโครงสร้างของหลักสูตร

1. ระบบการจัดการศึกษา

1.1 ระบบ

การจัดการศึกษาเป็นระบบทวิภาค โดย 1 ปีการศึกษาแบ่งออกเป็น 2 ภาคการศึกษาปกติ
1 ภาคการศึกษาปกติมีระยะเวลาศึกษาไม่น้อยกว่า 15 สัปดาห์

1.2 การจัดการศึกษาภาคฤดูร้อน

หากมีความจำเป็นสามารถจัดการเรียนการสอนภาคฤดูร้อน ระยะเวลา 9 สัปดาห์
ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับการพิจารณาของคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

1.3 การเทียบเคียงหน่วยกิตในระบบทวิภาค

ไม่มี

2. การดำเนินการหลักสูตร

2.1 วัน-เวลาในการดำเนินการเรียนการสอน

ภาคการศึกษาที่ 1 มิถุนายน – ตุลาคม

ภาคการศึกษาที่ 2 ตุลาคม – กุมภาพันธ์

ภาคการศึกษาภาคฤดูร้อน มีนาคม - พฤษภาคม

หรือให้เป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

2.2 คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษา

2.2.1 ต้องสำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า

2.2.2 ผ่านการคัดเลือกตามเกณฑ์ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และ/หรือ
เป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

การคัดเลือกผู้เข้าศึกษา

ใช้ระบบการคัดเลือกตามประกาศของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

2.3 ปัญหาของนักศึกษาแรกเข้า

2.3.1 การปรับตัวในการเรียนระบบอุดมศึกษา ซึ่งเป็นระบบเน้นการเรียนรู้และควบคุมตนเอง

2.3.2 นักศึกษาแรกเข้ามีพื้นฐานความรู้ในระดับที่แตกต่างกัน อาจเกิดการได้เปรียบ
เสียเปรียบทางการศึกษา

2.4 กลยุทธ์ในการดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหา / ข้อจำกัดของนักศึกษาในข้อ 2.3

2.4.1 จัดปฐมนิเทศนักศึกษาใหม่ทั้งในระดับมหาวิทยาลัย คณะ และสาขาวิชา จัดประชุมผู้ปกครอง จัดระบบการปรึกษา แนะนำ โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษาและฝ่ายกิจการ นักศึกษาดูแลประสานงานกับคณาจารย์ครู และผู้ปกครองในกรณีที่มีปัญหา

2.4.2 จัดให้มีการสอบวัดระดับความสามารถพื้นฐานตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด สำหรับ นักศึกษาแรกเข้าทุกคน

2.5 แผนการรับนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาในระยะ 5 ปี

จำนวนนักศึกษา	จำนวนนักศึกษาแต่ละปีการศึกษา				
	2566	2567	2568	2569	2570
ชั้นปีที่ 1	60	60	60	60	60
ชั้นปีที่ 2		60	60	60	60
ชั้นปีที่ 3			60	60	60
ชั้นปีที่ 4				60	60
รวม	60	120	180	240	300
คาดว่าจะจบการศึกษา				60	60

2.6 ระบบการศึกษา

ระบบการศึกษาเป็นแบบชั้นเรียน และเป็นไปตามข้อบังคับ มหาวิทยาลัย ราชภัฏเชียงใหม่ ว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2557

2.7 การเทียบโอนหน่วยกิต รายวิชาและการลงทะเบียนเรียนข้ามสถาบัน

อุดมศึกษา

ให้เป็นไปตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ และข้อบังคับของมหาวิทยาลัยราชภัฏ เชียงใหม่ ว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2557

3. หลักสูตรและอาจารย์ครุ

3.1 3.1 หลักสูตร

3.1.1 จำนวนหน่วยกิต รวมตลอดหลักสูตร ไม่น้อยกว่า 136 หน่วยกิต

3.1.2 โครงสร้างหลักสูตร

โครงสร้างหลักสูตร แบ่งเป็นหมวดวิชาที่สอดคล้องกับที่กำหนดไว้ในเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี สาขาครุศาสตร์และสาขาศึกษาศาสตร์ (หลักสูตรสี่ปี) พ.ศ. 2562 ดังนี้

ก. หมวดวิชาศึกษาทั่วไป	30	หน่วยกิต
1) กลุ่มวิชาภาษา	9	หน่วยกิต
2) กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์	3	หน่วยกิต
3) กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์	9	หน่วยกิต
4) กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์ – คณิตศาสตร์	9	หน่วยกิต
ข. หมวดวิชาเฉพาะด้าน ไม่น้อยกว่า	100	หน่วยกิต
1) กลุ่มวิชาชีพครุ	25	หน่วยกิต
1.2) วิชาชีพครูบังคับ	21	หน่วยกิต
1.2) วิชาชีพครูเลือก	4	หน่วยกิต
2) การปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา	12	หน่วยกิต
3) กลุ่มวิชาเอก ไม่น้อยกว่า	63	หน่วยกิต
3.1) กลุ่มวิชาเอกเดียว ไม่น้อยกว่า	63	หน่วยกิต
3.1.1) วิชาเอกบังคับ	42	หน่วยกิต
3.1.2) วิชาเอกเลือก ไม่น้อยกว่า	21	หน่วยกิต
ค. หมวดวิชาเลือกเสรี ไม่น้อยกว่า	6	หน่วยกิต

3.1.3 รายวิชา

รหัสวิชา

หลักเกณฑ์การให้รหัสวิชาในหลักสูตร

รายวิชาในหลักสูตร จะใช้ตัวอักษรภาษาอังกฤษ 2 - 4 ตัว เว้นช่องว่างแล้วตามด้วยตัวเลขอารบิก 4 ตัว นำหน้าชื่อวิชาทุกรายวิชา ซึ่งมีความหมายดังนี้

หมวดวิชาศึกษาทั่วไป

รหัสวิชา GEN	หมายถึง รายวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป
ตัวเลขลำดับที่ 1	หมายถึง รายวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป
ตัวเลขลำดับที่ 2	หมายถึง กลุ่มวิชา โดย
	เลข 1 หมายถึง กลุ่มวิชาด้านภาษา
	เลข 2 หมายถึง กลุ่มวิชาด้านมนุษยศาสตร์
	เลข 3 หมายถึง กลุ่มวิชาด้านสังคมศาสตร์
	เลข 4 หมายถึง กลุ่มวิชาด้านวิทยาศาสตร์- คณิตศาสตร์

ตัวเลขลำดับที่ 3 – 4 หมายถึง ลำดับรายวิชา

หมวดวิชาเฉพาะ

กลุ่มวิชาชีพครู

ตัวอักษรภาษาอังกฤษ 2 - 4 ตัว ระบุตัวอักษรภาษาอังกฤษ EDP เป็นหมวดวิชา

ตัวเลขลำดับที่ 1 หมายถึง ความยากง่าย / ชั้นปี

ตัวเลขลำดับที่ 2 หมายถึง กลุ่มวิชา ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1) พื้นฐานทางการศึกษา ภาษา และวัฒนธรรม	แทนด้วยตัวเลข 1
2) หลักสูตร ศาสตร์การสอน การศึกษาขั้นพื้นฐาน	แทนด้วยตัวเลข 2
3) ประเมินผลและวิจัยทางการศึกษา	แทนด้วยตัวเลข 3
4) เทคโนโลยีและนวัตกรรมการศึกษา	แทนด้วยตัวเลข 4
5) จิตวิทยา	แทนด้วยตัวเลข 5
6) การศึกษาพิเศษ	แทนด้วยตัวเลข 6
7) พลศึกษาและนันทนาการ	แทนด้วยตัวเลข 7
8) การฝึกปฏิบัติการ	แทนด้วยตัวเลข 8
9) โครงการศึกษาเอกเทศ ปัญหาพิเศษ	แทนด้วยตัวเลข 9

ตัวเลขลำดับที่ 3-4 หมายถึง ลำดับรายวิชา

กลุ่มวิชาเอก

ตัวอักษรภาษาอังกฤษ 2 - 4 ตัว ระบุตัวอักษรภาษาอังกฤษ DAL เป็นหมวดวิชา และกลุ่มวิชาเอก

ตัวเลขลำดับที่ 1 หมายถึง ความยากง่าย / ชั้นปี

ตัวเลขลำดับที่ 2 หมายถึง กลุ่มวิชา รายละเอียดต่อไปนี้

- 1) กลุ่มหลักการ ทฤษฎี แทนด้วยตัวเลข 1
- 2) กลุ่มวิชานาฏศิลป์และการแสดงของไทย แทนด้วยตัวเลข 2
- 3) กลุ่มวิชานาฏศิลป์และการแสดงพื้นบ้าน แทนด้วยตัวเลข 3
- 4) กลุ่มวิชานาฏศิลป์และการแสดงสากล แทนด้วยตัวเลข 4
- 5) กลุ่มวิชาการบริหารและการจัดการ แทนด้วยตัวเลข 5
 ด้านการสอนและการแสดง
- 6) กลุ่มวิชางานสร้างสรรค์และบูรณาการ แทนด้วยตัวเลข 6
- 7) กลุ่มวิชาด้านการพัฒนาท้องถิ่น แทนด้วยตัวเลข 7
- 8) การฝึกประสบการณ์วิชาชีพรู แทนด้วยตัวเลข 8
- 9) โครงการศึกษาเอกเทศ ปัญหาพิเศษ
 ภาคนิพนธ์ หัวข้อพิเศษ
 การสัมมนาและการวิจัย แทนด้วยตัวเลข 9
 ตัวเลขลำดับที่ 3-4 บ่งบอกถึงลำดับ

วิชาบังคับก่อน หมายความว่า นักศึกษาต้องเรียนรายวิชา หรือ สอบผ่าน รายวิชาที่ระบุไว้ก่อน โดยเงื่อนไขที่ระบุไว้ในหลักสูตร มีดังต่อไปนี้

- 4) ต้องสอบผ่านรายวิชา หมายความว่า นักศึกษาต้องลงทะเบียนเรียนรายวิชา บังคับก่อน แล้วสอบประเมินผลได้ระดับคะแนนในเกณฑ์สอบผ่าน
- 5) ต้องเรียนรายวิชา หมายความว่า นักศึกษาต้องลงทะเบียนเรียนรายวิชา บังคับก่อน แล้วสอบประเมินผลได้ระดับคะแนนในระดับใดก็ได้ โดยไม่นับรวมเงื่อนไขการขอยกเลิกรายวิชา
- 6) ต้องเรียนหรือกำลังเรียนรายวิชา หมายความว่า นักศึกษาต้องลงทะเบียนเรียนรายวิชาบังคับก่อน ตามเงื่อนไขที่ 2) หรือกำลังลงทะเบียนเรียนรายวิชา บังคับก่อนพร้อมกับรายวิชานั้น ๆ

รายวิชา

ง. หมวดวิชาศึกษาทั่วไป

30 หน่วยกิต

1) กลุ่มวิชาภาษา

9 หน่วยกิต

บังคับ		
GEN 1101	ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร	3(3-0-6)
GEN 1102	ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน	3(3-0-6)
GEN 1103	ภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้	3(3-0-6)
หมายเหตุ กรณีที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษตามแผนการเรียนในหลักสูตรไม่น้อยกว่า 12 หน่วยกิต สามารถเลือกเรียนรายวิชาต่อไปนี้แทนวิชาภาษาอังกฤษบังคับในกลุ่มวิชาภาษาและการสื่อสาร		
GEN 1104	ภาษาจีนเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน	3(3-0-6)
GEN 1105	ภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน	3(3-0-6)
GEN 1106	ภาษาญี่ปุ่นเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน	3(3-0-6)
GEN 1107	ภาษาฝรั่งเศสเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน	3(3-0-6)
GEN 1108	ภาษาพม่าเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน	3(3-0-6)

2) กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์

3 หน่วยกิต

เลือก 1 รายวิชา		
GEN 1201	ศิลปะการใช้ชีวิตอย่างมีความสุข	3(3-0-6)
GEN 1202	การพัฒนาบุคลิกภาพและมารยาททางสังคม	3(3-0-6)

3) กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์

9 หน่วยกิต

กลุ่ม 1 เลือก 1 รายวิชา		
GEN 1301	ความเป็นราชภัฏเชียงใหม่	3(3-0-6)
GEN 1302	วิธีวิทยาการถ่ายทอดความรู้	3(3-0-6)
กลุ่ม 2 เลือก 2 รายวิชา		
GEN 1303	ศาสตร์พระราช	3(3-0-6)
GEN 1304	การป้องกันและต่อต้านการทุจริต	3(3-0-6)
กลุ่ม 2 เลือก 2 รายวิชา (ต่อ)		
GEN 1305	โลกแห่งธุรกิจ	3(3-0-6)
GEN 1306	ความเป็นพลเมืองกับการพัฒนาท้องถิ่น	3(3-0-6)

4) กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์

9 หน่วยกิต

บังคับ		
GEN 1401	การคิดและการตัดสินใจ	3(3-0-6)
GEN 1402	การรู้ดิจิทัล	3(3-0-6)
GEN 1403	การดูแลสุขภาพแบบองค์รวม	3(3-0-6)

จ. หมวดวิชาเฉพาะด้าน ไม่น้อยกว่า

100 หน่วยกิต

1) กลุ่มวิชาชีพครู

25 หน่วยกิต

1.1) วิชาชีพครูบังคับ

21 หน่วยกิต

EDP 1101	ความเป็นครู	2(2-0-4)
EDP 1102	ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับครู	2(2-0-4)
EDP 1103	ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับครู	2(2-0-4)
EDP 1501	จิตวิทยาสำหรับครู	2(2-0-4)
EDP 2101	การประกันคุณภาพการศึกษา	1(1-0-2)
EDP 2301	การวัดและประเมินผลการเรียนรู้	2(2-0-4)
EDP 2401	นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา	2(2-0-4)
EDP 2501	การแนะแนวและให้การปรึกษาในสถานศึกษา	2(2-0-4)
EDP 3201	การพัฒนาหลักสูตร	2(2-0-4)
EDP 3202	กลยุทธ์การจัดการเรียนรู้	2(1-2-3)
EDP 3301	การวิจัยเพื่อพัฒนาสมรรถนะผู้เรียน	2(2-0-4)

1.2) วิชาชีพครูเลือก ไม่น้อยกว่า

4 หน่วยกิต

EDP 3203	งานธุรการโรงเรียน	2(2-0-4)
EDP 3204	แหล่งวิทยาการเรียนรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อการศึกษาตลอดชีวิต	2(2-0-4)
EDP 3205	การนิเทศการจัดการเรียนรู้	2(2-0-4)
EDP 3206	หลักสูตรสถานศึกษา	2(2-0-4)
EDP 3207	การสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน	2(2-0-4)
EDP 3208	การเชื่อมต่อระหว่างการศึกษาปฐมวัยกับระดับประถมศึกษา	2(2-0-4)

EDP 3209	การพัฒนาทักษะสมองกับการใช้ชีวิตอย่างมีความสุข	2(2-0-4)
EDP 3302	การประเมินโครงการทางการศึกษา	2(2-0-4)
EDP 4301	การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน	2(2-0-4)
EDP 3401	เทคโนโลยีดิจิทัลทางการศึกษาและวิทยาการร่วมสมัย	2(1-2-3)
EDP 3501	กิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต	2(2-0-4)
EDP 3502	การช่วยเหลือและให้การปรึกษาผู้เรียน	2(2-0-4)
EDP 3601	การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ	2(2-0-4)
EDP 3602	ภาษามือเบื้องต้น	2(2-0-4)
EDP 3701	ผู้กำกับลูกเสือสำรองชั้นความรู้เบื้องต้น	2(1-2-3)
EDP 4701	ผู้กำกับลูกเสือสามัญชั้นความรู้เบื้องต้น	2(1-2-3)
EDP 4702	ผู้กำกับลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ชั้นความรู้เบื้องต้น	2(1-2-3)

2) การปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา

12 หน่วยกิต

EDP 2801	การฝึกปฏิบัติวิชาชีพระหว่างเรียน 1	2(90)
EDP 3801	การฝึกปฏิบัติวิชาชีพระหว่างเรียน 2	2(90)
EDP 4801	การฝึกปฏิบัติวิชาชีพระหว่างเรียน 3	2(90)
EDP 4802	การปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาในสาขาวิชาเฉพาะ	6(270)

3) กลุ่มวิชาเอก ไม่น้อยกว่า

63 หน่วยกิต

3.1) กลุ่มวิชาเอกเดี่ยว ไม่น้อยกว่า

63 หน่วยกิต

1) วิชาเอกบังคับ

42 หน่วยกิต

รหัสวิชา	ชื่อวิชา	จำนวน หน่วยกิต
DAL 1101	พื้นฐานนาฏศิลป์ไทย	3(2-2-5)
DAL 1102	บทบาทนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น	3(2-2-5)
DAL 1302	นาฏศิลป์ไทยพื้นเมือง	3(2-2-5)
DAL 1601	การออกแบบและสร้างสรรค์เครื่องแต่งกายโดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น	3(2-2-5)

DAL 1701	ความรู้พื้นฐานด้านการพัฒนาท้องถิ่น	3(2-2-5)
DAL 2301	การออกแบบสื่อการสอนด้วยเทคโนโลยีสำหรับครูนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น	3(2-2-5)
DAL 2302	การวิจัยทางด้านการสอนนาฏศิลป์เพื่อชุมชน ท้องถิ่น	3(2-2-5)
DAL 2303	การจัดการเรียนรู้ทางด้านนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น	3(2-2-5)
DAL 2601	การบูรณาการนาฏศิลป์ร่วมกับท้องถิ่น	3(2-2-5)
DAL 3301	นาฏศิลป์บำบัด	3(2-2-5)
DAL 3505	การบริหารจัดการการแสดงในชุมชน ท้องถิ่น	3(2-2-5)
DAL 3602	นาฏยประดิษฐ์เพื่อเศรษฐกิจสร้างสรรค์ในสังคมและท้องถิ่น	3(2-2-5)
DAL 3902	นาฏยนิพนธ์เพื่อชุมชน ท้องถิ่น	3(2-2-5)
DAL 4701	นาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น	3(2-2-5)

2) วิชาเอกเลือก ไม่น้อยกว่า

21 หน่วยกิต

รหัสวิชา	ชื่อวิชา	จำนวนหน่วยกิต
DAL 1303	การละเล่น ประเพณี ศิลปวัฒนธรรมชุมชน ท้องถิ่น	3(2-2-5)
DAL 2401	นาฏศิลป์ร่วมสมัยกับการพัฒนาท้องถิ่น	3(2-2-5)
DAL 3302	โครงการ การวิจัยและพัฒนานวัตกรรมการเรียนรู้เพื่อชุมชนท้องถิ่น	3(2-2-5)
DAL 3303	ความเป็นผู้นำเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น	3(2-2-5)
DAL 3305	ภาษาพื้นเมืองสำหรับครูนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น	3(2-2-5)
DAL 3306	การประยุกต์ใช้ดิจิทัล เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น	3(2-2-5)
DAL 3501	การจัดการวัฒนธรรมในชุมชนท้องถิ่น	3(2-2-5)
DAL 3901	สัมมนาทางด้านนาฏศิลป์กับการพัฒนาท้องถิ่น	3(2-2-5)

จ. หมวดวิชาเลือกเสรี ไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต

ให้เลือกเรียนรายวิชาใด ๆ ในหลักสูตรมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ โดยไม่ซ้ำกับรายวิชาที่เคยเรียนมาแล้ว

3.1.4 แผนการศึกษา

ปีที่ 1 / ภาคการศึกษาที่ 1		หน่วยกิต	ทฤษฎี	ปฏิบัติ	ศึกษาด้วยตนเอง
GEN 1101	ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร (วิชาศึกษาทั่วไป)	3	3	0	6
GEN 1201	ศิลปะการใช้ชีวิตอย่างมีความสุข (วิชาศึกษาทั่วไป)	3	3	0	6
EDP 1101	ความเป็นครู (วิชาชีพครูบังคับ)	2	2	0	4
EDP 1102	ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับครู (วิชาชีพครูบังคับ)	2	2	0	4
DAL 1101	พื้นฐานนาฏศิลป์ไทย (วิชาเอกบังคับ)	3	2	2	5
DAL 1102	บทบาทนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น (วิชาเอกบังคับ)	3	2	2	5
DAL 1701	ความรู้พื้นฐานด้านการพัฒนาท้องถิ่น (วิชาเอกบังคับ)	3	2	2	5
รวม		19	16	6	35

ชั่วโมง /สัปดาห์ = 60

ปีที่ 1 / ภาคการศึกษาที่ 2		หน่วยกิต	ทฤษฎี	ปฏิบัติ	ศึกษาด้วยตนเอง
GEN 1102	ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน (วิชาศึกษาทั่วไป)	3	3	0	6
GEN 1403	การดูแลสุขภาพแบบองค์รวม (วิชาศึกษาทั่วไป)	3	3	0	6
GEN 1303	ศาสตร์พระราชา (วิชาศึกษาทั่วไป)	3	3	0	6
EDP 1103	ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับครู (วิชาชีพครูบังคับ)	2	2	0	4
EDP 1501	จิตวิทยาสำหรับครู (วิชาชีพครูบังคับ)	2	2	0	4

DAL 1601	การออกแบบและสร้างสรรค์เครื่องแต่งกาย โดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น (วิชาเอกบังคับ)	3	2	2	5
DAL 1302	นาฏศิลป์ไทยพื้นเมือง (วิชาเอกบังคับ)	3	2	2	5
รวม		19	17	4	34

ชั่วโมง / สัปดาห์ = 60

ปีที่ 2 / ภาคการศึกษาที่ 1		หน่วยกิต	ทฤษฎี	ปฏิบัติ	ศึกษาด້วย ตนเอง
GEN 1401	การคิดและการตัดสินใจ (วิชาศึกษาทั่วไป)	3	3	0	6
GEN 1103	ภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ (วิชาศึกษาทั่วไป)	3	3	0	6
EDP 2401	นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา (วิชาชีพครูบังคับ)	2	2	0	4
EDP 2501	การแนะแนวและให้การปรึกษาในสถานศึกษา (วิชาชีพครูบังคับ)	2	2	0	4
DAL 2301	การออกแบบสื่อการสอนด้วยเทคโนโลยีสำหรับ ครูนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น (วิชาเอกบังคับ)	3	2	2	5
DAL 2302	การวิจัยทางการสอนนาฏศิลป์เพื่อชุมชน ท้องถิ่น (วิชาเอกบังคับ)	3	2	2	5
EDP 2801	การฝึกปฏิบัติวิชาชีพระหว่างเรียน 1 (การปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา)	2	0	90	0
รวม		18	14	4	30

ชั่วโมง / สัปดาห์ = 63

ปีที่ 2 / ภาคการศึกษาที่ 2		หน่วยกิต	ทฤษฎี	ปฏิบัติ	ศึกษาด้วยตนเอง
GEN 1306	ความเป็นพลเมืองดีกับการพัฒนาท้องถิ่น (วิชาศึกษาทั่วไป)	3	3	0	6
GEN 1402	การรู้ดิจิทัล (วิชาศึกษาทั่วไป)	3	3	0	6
GEN 1301	ความเป็นราชภัฏเชียงใหม่ (วิชาศึกษาทั่วไป)	3	3	0	6
EDP 2101	การประกันคุณภาพการศึกษา (วิชาชีพครูบังคับ)	1	1	0	2
ปีที่ 2 / ภาคการศึกษาที่ 2		หน่วยกิต	ทฤษฎี	ปฏิบัติ	ศึกษาด้วยตนเอง
EDP 2301	การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ (วิชาชีพครูบังคับ)	2	2	0	4
DAL 2303	การจัดการเรียนรู้ทางด้านนาฏศิลป์เพื่อการ พัฒนาท้องถิ่น (วิชาเอกบังคับ)	3	2	2	5
DAL 2601	การบูรณการนาฏศิลป์ร่วมกับท้องถิ่น (วิชาเอกบังคับ)	3	2	2	5
รวม		18	16	4	34

ชั่วโมง / สัปดาห์ = 63

ปีที่ 3 / ภาคการศึกษาที่ 1		หน่วยกิต	ทฤษฎี	ปฏิบัติ	ศึกษาด้วยตนเอง
EDP 3201	การพัฒนาหลักสูตร (วิชาชีพครูบังคับ)	2	2	0	4
EDP XXXX (วิชาชีพครูเลือก)	2	2	0	4
DAL 3301	นาฏศิลป์บำบัด (วิชาเอกบังคับ)	3	2	2	5
DAL 3602	นาฏยประดิษฐ์เพื่อเศรษฐกิจสร้างสรรค์ใน สังคมและท้องถิ่น (วิชาเอกบังคับ)	3	2	2	5
XXXX XXXX(วิชาเอกเลือก)	3	2	2	5
XXXX XXXX(วิชาเอกเลือก)	3	2	2	5
EDP 3801	การฝึกปฏิบัติวิชาชีพระหว่างเรียน 2	2	0	90	0

	(การปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา)				
	รวม	18	12	8	28

ชั่วโมง / สัปดาห์ = 63

ปีที่ 3 / ภาคการศึกษาที่ 2		หน่วยกิต	ทฤษฎี	ปฏิบัติ	ศึกษาด้วยตนเอง
EDP 3202	กลยุทธ์การจัดการเรียนรู้ (วิชาชีพครูบังคับ)	2	1	2	3
EDP 3301	การวิจัยเพื่อพัฒนาสมรรถนะผู้เรียน (วิชาชีพครูบังคับ)	2	2	0	4
DE 3501	การบริหารจัดการการแสดงในชุมชน ท้องถิ่น (วิชาเอกบังคับ)	3	2	2	5
DAL 3902	นาฏยนิพนธ์เพื่อชุมชน ท้องถิ่น (วิชาเอกบังคับ)	3	2	2	5
XXXX XXXX(วิชาเอกเลือก)	3	2	2	5
XXXX XXXX(วิชาเอกเลือก)	3	2	2	5
XXXX XXXX(วิชาเลือกเสรี)	3	2	2	5
	รวม	19	13	12	32

ชั่วโมง / สัปดาห์ = 57

ปีที่ 4 / ภาคการศึกษาที่ 1		หน่วยกิต	ทฤษฎี	ปฏิบัติ	ศึกษาด้วยตนเอง
DAL 4701	นาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น (วิชาเอกบังคับ)	3	2	2	5
XXXX XXXX (วิชาเอกเลือก)	3	2	2	5
XXXX XXXX (วิชาเอกเลือก)	3	2	2	5
XXXX XXXX (วิชาเอกเลือก)	3	2	2	5
XXXX XXXX (วิชาเลือกเสรี)	3	2	2	5
EDP XXXX (วิชาชีพครูเลือก)	2	2	0	4
EDP 4801	การฝึกปฏิบัติวิชาชีพระหว่างเรียน 3 (การปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา)	2	0	90	0
	รวม	19	12	10	29

ชั่วโมง / สัปดาห์ =

ปีที่ 4 / ภาคการศึกษาที่ 2		หน่วยกิต	ทฤษฎี	ปฏิบัติ	ศึกษาด้วย ตนเอง
EDP 4802	การปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาในสาขาวิชา เฉพาะ (การปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา)	6	0	270	0
รวม		6	0	270	0

ชั่วโมง /สัปดาห์ = 18

3.1.5 คำอธิบายรายวิชา

คำอธิบายรายวิชา (ภาคผนวก ก)

3.2 ชื่อ-ชื่อสกุล ตำแหน่งและคุณวุฒิของอาจารย์

3.2.1 อาจารย์ประจำหลักสูตร

ลำดับ	ชื่อ-ชื่อสกุล	คุณวุฒิการศึกษา	สถาบันการศึกษา	ปี พ.ศ. ที่สำเร็จการศึกษา	การการสอน ชม./สัปดาห์/ภาคการศึกษา				
					2566	2567	2568	2569	2570

3.2.2 อาจารย์ครู

ลำดับ	ชื่อ-ชื่อสกุล	คุณวุฒิการศึกษา	สถาบันการศึกษา	ปี พ.ศ. ที่สำเร็จการศึกษา	การการสอน ชม./สัปดาห์/ภาคการศึกษา				
					2566	2567	2568	2569	2570

3.2.3 อาจารย์พิเศษ

พิจารณาคัดเลือกโดยคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

4. องค์ประกอบเกี่ยวกับประสบการณ์ภาคสนาม (ฝึกประสบการณ์วิชาชีพ หรือสหกิจศึกษา)

หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต ทุกหลักสูตรกำหนดให้มีรายวิชาการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาจำนวน 4 รายวิชา รวม 12 หน่วยกิต ประกอบด้วยรายวิชา การฝึกปฏิบัติวิชาชีพระหว่างเรียน 1 การฝึกปฏิบัติวิชาชีพระหว่างเรียน 2 การฝึกปฏิบัติวิชาชีพระหว่างเรียน 3 และการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาในสาขาวิชาเฉพาะ ซึ่งรายวิชาดังกล่าวมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมปฏิบัติงานในสถานศึกษาตามบทบาทหน้าที่ครู เพื่อเรียนรู้ทั้งในส่วนที่เป็นทฤษฎีและการปฏิบัติ ตลอดจนเรียนรู้จากประสบการณ์ตรงในสถานศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการปฏิบัติการสอนสาขาวิชาเฉพาะในสถานศึกษา ภายใต้เงื่อนไขที่คุรุสภากำหนด เป็นเวลา 1 ภาคการศึกษา ซึ่งเป็นการฝึกให้ผู้เรียนได้บูรณาการและประยุกต์ใช้ความรู้ด้านนาฏศิลป์ที่เรียนมากับสถานการณ์การจัดการเรียนการสอนในสภาพจริงของชุมชน ท้องถิ่น

4.1 มาตรฐานผลการเรียนรู้ของประสบการณ์ภาคสนาม

- 4.1.1 มีคุณลักษณะที่เหมาะสมกับความเป็นครู ทั้งในด้านคุณธรรม จริยธรรม และขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงาม
- 4.1.2 มีความสามารถในการประยุกต์ใช้ทฤษฎี ความรู้ในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องเพื่อจัดการเรียนการสอนในสถานการณ์จริง
- 4.1.3 มีความสามารถในการคิดอย่างเป็นระบบ คิดสร้างสรรค์ สามารถเผชิญและแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้อย่างสมเหตุสมผล
- 4.1.4 มีความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น ความสัมพันธ์กับผู้ปกครองและชุมชน ยอมรับความคิดเห็นที่แตกต่างกัน และสามารถปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี

4.2 ช่วงเวลา

การฝึกปฏิบัติวิชาชีพระหว่างเรียน 1,2 และ 3 ภาคการศึกษาที่ 1 ของชั้นปีที่ 2,3 และ 4 การปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาในสาขาวิชาเฉพาะ ภาคการศึกษาที่ 2 ของชั้นปีที่ 4

4.3 การจัดเวลาและตารางสอน

การฝึกปฏิบัติวิชาชีพระหว่างเรียน 1 2 และ 3 กำหนดให้ฝึกปฏิบัติ 90 ชั่วโมง/ภาคการศึกษา

การปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาในสาขาวิชาเฉพาะจัดเต็มเวลา 270 ชั่วโมง จำนวน 1 ภาคการศึกษา

5. ข้อกำหนดเกี่ยวกับการทำโครงการหรืองานวิจัย

หลักสูตรได้กำหนดให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ทั้งด้านทฤษฎีและประสบการณ์จริงในการทำโครงการหรือวิจัย โดยให้ผู้เรียนเรียนรายวิชาการวิจัยเพื่อพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนหรือกลุ่มรายวิชาเอก นอกจากนี้ยังฝึกทำโครงการ งานวิจัยในชั้นเรียนในรายวิชาการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาในสาขาวิชาเฉพาะภายใต้การดูแลของอาจารย์พี่เลี้ยงและอาจารย์นิเทศก์

5.1 คำอธิบายโดยย่อ

โครงการ เป็นกิจกรรมที่กำหนดให้นักศึกษาทำงานอย่างเป็นระบบ โดยการคิด วางแผน ลงมือปฏิบัติ และเขียนรายงานผลการดำเนินงานด้วยตนเอง ทั้งนี้ นักศึกษาสามารถจัดทำโครงการเพื่อพัฒนานักเรียนเป็นรายบุคคลหรือเป็นกลุ่มให้มีความรู้ ความสามารถทางด้านวิชาการ หรือยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

งานวิจัย เป็นกิจกรรมที่นักศึกษาบูรณาการความรู้ในศาสตร์ของวิชาเฉพาะและวิชาชีพ ครุมาใช้ในการศึกษา ค้นคว้า วิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนหรือแก้ไขปัญหาในชุมชนท้องถิ่น ให้แก่นักเรียนรายบุคคลหรือรายกลุ่ม โดยเน้นการศึกษา วางแผน เก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล รวมทั้งเขียนรายงานวิจัยเพื่อรายงานผล ทั้งนี้ นักศึกษาอาจเลือกทำการวิจัยเกี่ยวกับรายวิชาที่สอน หรือนักเรียนที่รับผิดชอบ

5.2 มาตรฐานผลการเรียนรู้

- 5.2.1 มีความสามารถในการทำงานอย่างเป็นระบบ
- 5.2.2 มีความสามารถในการเขียนรายงานผลการดำเนินงาน
- 5.2.3 มีทักษะกระบวนการคิดสร้างสรรค์ คิดวิเคราะห์ และคิดสังเคราะห์
- 5.2.4 มีเจตคติที่ดีต่อการทำงาน มีความรับผิดชอบ

5.3 ช่วงเวลา

ภาคการศึกษาที่ 2 ของปีการศึกษาที่ 4

5.4 จำนวนหน่วยกิต

12 หน่วยกิต

5.5 การเตรียมการ

มีการกำหนดชั่วโมงการให้คำปรึกษา จัดทำบันทึกการให้คำปรึกษา ให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการทางเว็บไซต์ และปรับปรุงให้ทันสมัยเสมอ อีกทั้งมีตัวอย่างโครงการให้ศึกษา

5.6 กระบวนการประเมินผล

การประเมินผลโครงการวิชาการและงานวิจัยในชั้นเรียน คณะครุศาสตร์ ดำเนินการทั้งในรูปแบบการประเมินผลย่อย (Formative Evaluation) และประเมินผลรวม (Summative Evaluation) โดยมีอาจารย์ที่เลี้ยงและอาจารย์นิเทศก์ ทำหน้าที่เป็นผู้ประเมิน ซึ่งแนวทางการประเมินผลนั้นจะมีลักษณะเป็นการประเมินเพื่อพัฒนาและประเมินเพื่อตัดสินคุณภาพ

หมวดที่ 4 ผลการเรียนรู้ กลยุทธ์การสอนและการประเมินผล

2. การพัฒนาคุณลักษณะพิเศษของนักศึกษา

คุณลักษณะพิเศษ	กลยุทธ์หรือกิจกรรมของนักศึกษา
<p>1. ด้านคุณธรรม จริยธรรม</p> <p>มีคุณธรรม จริยธรรม รู้จัก รับผิดชอบ ต่อหน้าที่ ของตนเอง และสังคม รวมถึง จรรยาบรรณในวิชาชีพ</p>	<p>1. ทุกรายวิชา มีการสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม และ จรรยาบรรณในวิชาชีพ โดยให้ความรู้ถึงผลกระทบ ต่อ สังคม และข้อกฎหมายในการละเมิดสิทธิทางปัญญาในการคัดลอกผลงานวิชาการ ส่งเสริมให้นักศึกษาทำกิจกรรมในชั้นเรียน และเข้าร่วมกิจกรรม โครงการของชมรม หลักสูตรมหาวิทยาลัยได้มีการจัดขึ้น เพื่อฝึกด้านความรับผิดชอบต่อตนเอง และสังคม รวมถึงการนำความรู้ด้านการจัดการเรียนการสอน นานาชาติไปประยุกต์ใช้อย่างเหมาะสม</p>
<p>2. ด้านความรู้ความสามารถ</p> <p>มีความรู้ความสามารถทั้งทฤษฎี ปฏิบัติ และจัดการเรียนการสอนด้าน นานาชาติไทย นานาชาติพื้นบ้าน นานาชาติท้องถิ่น ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ได้อย่างถูกต้องตามหลักวิชาการทาง นานาชาตินานาชาติท้องถิ่นแต่ละบริบทของพื้นที่</p>	<p>2. กำหนดให้มีรายวิชาที่นักศึกษาต้องเรียนรู้ ทั้งทฤษฎี ปฏิบัติและกระบวนการจัดการเรียนการสอนทั้งนานาชาติไทย นานาชาติพื้นบ้าน นานาชาติท้องถิ่น ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น</p>
<p>3. ทักษะทางปัญญา</p>	<p>3. กำหนดให้มีรายวิชาที่นักศึกษาต้องบูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่นและสร้างสรรค์ผลงาน</p>

คุณลักษณะพิเศษ	กลยุทธ์หรือกิจกรรมของนักศึกษา
<p>มีทักษะในการบูรณาการและสร้างสรรค์ความรู้ด้านนาฏศิลป์เพื่อพัฒนาท้องถิ่นด้านการศึกษา สุขภาพกาย สุขภาพจิต สังคม วัฒนธรรม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม เพื่ออนุรักษ์ ส่งเสริม เผยแพร่ องค์ความรู้ด้านนาฏศิลป์</p>	<p>ทางวิชาการที่เกิดจากการวิเคราะห์ สังเคราะห์ องค์ความรู้ด้านนาฏศิลป์ ในรูปแบบของงานวิจัยทางการศึกษาและวิจัยสร้างสรรค์</p>
<p>4. ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและ ความรับผิดชอบ มีทักษะการสื่อสาร</p> <p>ใช้หลักการมีส่วนร่วมในการบูรณาการ องค์ความรู้ด้านนาฏศิลป์เพื่อให้เกิด Soft power ในการพัฒนาท้องถิ่น มิติด้านการศึกษา สุขภาพกาย สุขภาพจิต สังคม วัฒนธรรม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม รวมถึงสามารถทำงานร่วมกับชุมชน ท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพตามบทบาทและหน้าที่ของครู นาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นได้อย่างเหมาะสมและยอมรับในความแตกต่างระหว่างบุคคลในชุมชน ท้องถิ่น</p>	<p>4. กำหนดให้มีกิจกรรมเสริมหลักสูตรและ รายวิชาที่นักศึกษาลงพื้นที่ชุมชนท้องถิ่น เพื่อ ฝึกประสบการณ์ให้นักศึกษามีความสามารถ ในการสื่อสาร การทำงานร่วมกับชุมชน ท้องถิ่น และนำองค์ความรู้ด้านนาฏศิลป์ไป บูรณาการกับศิลปวัฒนธรรมในท้องถิ่น</p>
<p>5. ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านวิธี วิทยาการจัดการเรียนรู้</p> <p>มีทักษะในการประยุกต์ใช้เทคโนโลยี เพื่อจัดการเรียน การสอน การวิจัยทาง นาฏศิลป์ให้สอดคล้องกับสภาพสังคม วัฒนธรรม เศรษฐกิจของชุมชน ท้องถิ่น</p>	<p>5. กำหนดให้มีรายวิชาการออกแบบและการ ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีด้านนาฏศิลป์ เพื่อจัด การเรียนการสอน การวิจัยทางนาฏศิลป์ให้ สอดคล้องกับสภาพสังคม วัฒนธรรม เศรษฐกิจของชุมชน ท้องถิ่น</p>

2. การพัฒนาผลการเรียนรู้ หมวดวิชาศึกษาทั่วไป

2.1 ด้านคุณธรรม จริยธรรม

2.1.1 ผลการเรียนรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม

1) ตระหนักในคุณค่าและคุณธรรม จริยธรรม เสียสละและซื่อสัตย์สุจริต มีจรรยาบรรณทางวิชาการและวิชาชีพ

2) มีวินัย ตรงต่อเวลา มีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม เคารพกฎระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ ขององค์กรและสังคม

3) มีคุณธรรมจริยธรรมในการดำเนินชีวิตบนพื้นฐานปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

4) ตระหนักและสำนึกในความเป็นไทย

2.1.2 กลยุทธ์การสอนที่ใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม

1) จัดระเบียบสภาพแวดล้อม ทั้งกายภาพและระเบียบการแต่งกายการเข้าชั้นเรียน

2) ฝึกพัฒนา เหตุผลเชิงจริยธรรม โดยใช้ปัญหาความขัดแย้งเชิงจริยธรรม กระตุ้นให้ผู้เรียนคิด วิเคราะห์ อภิปรายโต้แย้ง และตัดสินใจ ในบรรยากาศที่มีเสรีภาพและปลอดภัยจากการถูกตัดสิน

3) ฝึกการคิด วิเคราะห์ คิดสะท้อน คิดอย่างมีวิจารณญาณ

2.1.3 กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม

1) ประเมินพฤติกรรม การกระทำ การแสดงออก การตรงต่อเวลาในการเข้าชั้นเรียน การแต่งกาย

2) ประเมินความรู้สึก การเห็นคุณค่า การยอมรับ จากแบบสังเกตแบบสอบถามความคิดเห็น

3) ประเมินความรู้ ความเข้าใจ จากแบบทดสอบ แบบสอบถาม ชิ้นงาน

2.2 ด้านความรู้

2.2.1 ผลการเรียนรู้ด้านความรู้

1) มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการและทฤษฎีที่สำคัญในเนื้อหาที่ศึกษา

2) สามารถวิเคราะห์ปัญหา รวมทั้งประยุกต์ความรู้ ทักษะและการใช้เครื่องมือที่เหมาะสมในการแก้ปัญหา

2.2.2 กลยุทธ์การสอนที่ใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้ด้านความรู้

- 1) จัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
- 2) จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย ให้สอดคล้องกับเนื้อหา เช่น การบรรยาย การอภิปราย การศึกษาค้นคว้า และการคิดวิเคราะห์

2.2.3 กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านความรู้

- 1) ประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยแบบทดสอบ แบบสอบถาม ชิ้นงาน
- 2) ประเมินด้านทักษะ ด้วยการสังเกตการทำงาน แบบบันทึกการฝึก

2.3 ด้านทักษะทางปัญญา

2.3.1 ผลการเรียนรู้ด้านทักษะทางปัญญา

- 1) สามารถสืบค้น รวบรวม ศึกษา วิเคราะห์และสรุปประเด็นปัญหาเพื่อใช้ในการแก้ไขปัญหาอย่างสร้างสรรค์
- 2) สามารถประยุกต์ความรู้และทักษะกับการแก้ไขปัญหาได้อย่างเหมาะสม
- 3) มีทักษะการคิดแบบองค์รวม

2.3.2 กลยุทธ์การสอนที่ใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้ด้านทักษะทางปัญญา

- 1) ให้ความรู้ ความเข้าใจ ขั้นตอน กระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณ การแก้ปัญหา การคิดสร้างสรรค์

- 2) จัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นปัญหาเป็นหลัก

2.3.3 กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านทักษะทางปัญญา

- 1) ประเมินตามสภาพจริง จากผลงาน การคิดสร้างสรรค์
- 2) ประเมินจากการปฏิบัติของนักศึกษา แบบบันทึกการปฏิบัติ
- 3) ประเมินการยอมรับในทักษะกระบวนการนั้น จากแบบสังเกตแบบสอบถามความคิดเห็น

2.4 ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

2.4.1 ผลการเรียนรู้ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

- 1) มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี สามารถสื่อสารกับกลุ่มคนหลากหลายทั้งภาษาไทย และภาษาอังกฤษ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2) สามารถนำความรู้ในศาสตร์มาชี้แนะสังคมในประเด็นที่เหมาะสม และเป็นผู้ริเริ่มแสดงประเด็นในการแก้ไขสถานการณ์ปัญหาของทั้งส่วนตัวและส่วนรวม พร้อมทั้งแสดงจุดยืนอย่างเหมาะสม

3) มีความรับผิดชอบในการพัฒนาการเรียนรู้ทั้งของตนเองและทางวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง

4) มีจิตอาสาและสำนึกสาธารณะ เป็นพลเมืองที่มีคุณค่าของสังคมไทย และสังคมโลก

2.4.2 กลยุทธ์การสอนที่ใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

- 1) ใช้การสอนที่กำหนดกิจกรรมให้ทำงานเป็นกลุ่ม กิจกรรมคั่นคว่ำ
- 2) จัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วม ทั้งในบทบาทการเป็นผู้นำ และผู้ร่วมงาน

2.4.3 กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

- 1) ประเมินตามสภาพจริง จากผลงานการทำงานเป็นกลุ่ม
- 2) ประเมินจากพฤติกรรมและการแสดงออกของนักศึกษาในการทำงานเป็นกลุ่ม การนำเสนอผลงาน

2.5 ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

2.5.1 ผลการเรียนรู้ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

1) มีทักษะในการใช้เครื่องมือที่จำเป็นที่มีอยู่ในปัจจุบัน รู้วิธีการตรวจสอบความน่าเชื่อถือของข้อมูล รู้วิธีจัดการระบบ และตระหนักถึงประเด็นเรื่องลิขสิทธิ์ และการคัดลอกผลงาน

2) สามารถผลิต (และได้ผลิต) สื่อดิจิทัล เช่น คลิปวิดีโอ คลิปเสียง และการบันทึกภาพหน้าจอ เป็นต้น

3) ตระหนักถึงประเด็นความปลอดภัยออนไลน์ การปกป้องข้อมูลส่วนบุคคล รู้จักสิ่งจำเป็นพื้นฐานสำหรับป้องกันข้อมูล ระวังระวังและไต่ตรองการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นทางออนไลน์

4) สามารถติดตั้งและใช้ซอฟต์แวร์ รวมถึงแอปพลิเคชันที่เป็นประโยชน์บนอุปกรณ์ส่วนตัวต่าง ๆ เพื่อการใช้งานที่ครอบคลุม

5) สามารถใช้เทคโนโลยีดิจิทัลที่หลากหลายได้อย่างคุ้นเคย และใช้คำศัพท์เฉพาะได้พอสมควร

6) สามารถใช้เครื่องมือที่หลากหลายในการสนทนาและทำงานร่วมกับผู้อื่นแบบออนไลน์ ทั้งในรูปแบบของการแบ่งปันเอกสาร ข้อคิดเห็น การประชุมทางไกล (video-conference) การสัมมนา ฯลฯ

2.5.2 กลยุทธ์การสอนที่ใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

1) จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นให้นักศึกษาฝึกทักษะการวิเคราะห์การสังเคราะห์ข้อมูล การสื่อสารระหว่างบุคคล การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในงานต่าง ๆ

2) จัดกิจกรรมการเรียนรู้เทคนิคการประยุกต์เทคโนโลยีสารสนเทศให้หลากหลายสถานการณ์

2.5.3 กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

1) ประเมินตามสภาพความเป็นจริงจากผลงานการเลือกใช้เครื่องมือทางเทคโนโลยีสารสนเทศ คณิตศาสตร์และสถิติที่เกี่ยวข้อง

2) ประเมินจากความสามารถในการอธิบาย วิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูล และการสื่อสารระหว่างบุคคล

3. แผนที่แสดงการกระจายความรับผิดชอบมาตรฐานผลการเรียนรู้จากหลักสูตรสู่รายวิชา (Curriculum Mapping)
 หมวดวิชาศึกษาทั่วไป

● ความรับผิดชอบหลัก ○ ความรับผิดชอบรอง

รายวิชา	1. คุณธรรม จริยธรรม				2. ความรู้			3. ทักษะทาง ปัญญา			4. ทักษะ ความสัมพันธ์ระหว่าง บุคคลและความ รับผิดชอบ					5. ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยี สารสนเทศ					
	1	2	3	4	1	2	3	1	2	3	1	2	3	4	5	6					
หมวดวิชาศึกษาทั่วไป																					
GEN 1101 ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร	○	●		●	●		○	●				○			●	●					
GEN 1102 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ในชีวิตประจำวัน	○	●			●		○	○		○	●				●	●					
GEN 1103 ภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้	○	●			●		○	○			●				○	○					
GEN 1104 ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร ในชีวิตประจำวัน	○	●			●			○			○				○	○					
GEN 1105 ภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสาร ในชีวิตประจำวัน	○	●			●			○			○				○	○					
GEN 1106 ภาษาญี่ปุ่นเพื่อการสื่อสาร ในชีวิตประจำวัน	○	●			●			○			○				○	○					

รายวิชา	1. คุณธรรม จริยธรรม				2. ความรู้			3. ทักษะทางปัญญา			4. ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ				5. ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ						
	1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	
หมวดวิชาศึกษาทั่วไป																					
GEN 1107 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน	○	●			●	●			○	○	○				●	○	○		●	○	○
GEN 1108 ภาษาม้าเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน	○	●			●	●			○	○	○				●	○	○		●	○	○
GEN 1201 ศิลปะการใช้ชีวิตอย่างเป็นสุข	●	●	●	○	○	○	○		○	○	○				●	○	○		○	○	○
GEN 1202 การพัฒนาบุคลิกภาพและมารยาททางสังคม	●	●	●	○	○	○	○		○	○	○				●	○	○		○	○	○
GEN 1301 ความเป็นรากฐานที่แข็งแกร่ง	●	●	○	●	○	○	○		○	○	○				●	○	○		○	○	○
GEN 1302 วิทยายุทธการถ่ายทอดความรู้	●	●	○	●	○	○	○		○	○	○				●	○	○		○	○	○
GEN 1303 ศาสตร์พระราชา	○	○	●	●	○	○	○		○	○	○				●	○	○		○	○	○
GEN 1304 การป้องกันและต่อต้านการทุจริต	○	●	○	●	○	○	○		○	○	○				●	○	○		○	○	○

4. ผลการเรียนรู้ของแต่ละด้าน หมวดวิชาเฉพาะ

4.1 คุณธรรม จริยธรรม

4.1.1 ผลการเรียนรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม

1) รัก ศรัทธาและภูมิใจในวิชาชีพครู มีจิตวิญญาณและอุดมการณ์ความเป็นครู และปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู

2) มีจิตอาสา จิตสาธารณะ อดทนอดกลั้น มีความเสียสละ รับผิดชอบและซื่อสัตย์ ต่องานที่ได้รับมอบหมายทั้งด้านวิชาการและวิชาชีพ และสามารถพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ประพฤติตน เป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์ ครอบครัว สังคมและประเทศชาติ และเสริมสร้างการพัฒนาที่ยั่งยืน

3) มีค่านิยมและคุณลักษณะเป็นประชาธิปไตย คือ การเคารพสิทธิ และให้เกียรติคนอื่น มีความสามัคคีและทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ ใช้เหตุผลและปัญญาในการดำเนินชีวิตและการตัดสินใจ

4) มีความกล้าหาญและแสดงออกทางคุณธรรมจริยธรรม สามารถวินิจฉัยจัดการและคิดแก้ปัญหาทางคุณธรรมจริยธรรมด้วยความถูกต้องเหมาะสมกับสังคม ชุมชน ท้องถิ่น การทำงานและสภาพแวดล้อม โดยอาศัยหลักการ เหตุผลและใช้ดุลยพินิจทางค่านิยม บรรทัดฐานทางสังคม ความรู้สึกของผู้อื่นและประโยชน์ของสังคมส่วนรวม มีจิตสำนึกในการธำรงความโปร่งใสของสังคมและประเทศชาติ ต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชั่น และความไม่ถูกต้อง ไม่ใช่ข้อมูลบิดเบือน หรือการลอกเลียนผลงาน

4.1.2 กลยุทธ์การสอนที่ใช้พัฒนาการเรียนรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม

1) การวิเคราะห์ด้วยเหตุและผลในประเด็นวิกฤตด้านคุณธรรมจริยธรรมของสังคมและวิชาการ รวมทั้งประเด็นวิกฤตของจรรยาบรรณวิชาชีพครู

2) การเรียนรู้โดยการปฏิสัมพันธ์เชิงปฏิบัติการ (Interactive Action Learning)

3) การใช้กรณีศึกษา (Case Study)

4) การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมความเป็นครูเป็นรายปีตลอดหลักสูตร

4.1.3 กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านคุณธรรมจริยธรรม

1) วัดและประเมินจากผลการวิเคราะห์ด้วยเหตุและผล

2) วัดและประเมินจากกลุ่มเพื่อน

3) วัดและประเมินจากผลงานกรณีศึกษา

4) วัดและประเมินจากผลการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมความเป็นครูเป็นรายปี

ตลอดหลักสูตร

4.2 ความรู้

4.2.1 ผลการเรียนรู้ด้านความรู้

1) มีความรอบรู้ในหลักการ แนวคิด ทฤษฎี เนื้อหาสาระด้านวิชาชีพของครู อาทิ ค่านิยมของครู คุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณ จิตวิญญาณครู ปรัชญาความเป็นครู จิตวิทยาสำหรับครู จิตวิทยาพัฒนาการ จิตวิทยาการเรียนรู้ เพื่อจัดการเรียนรู้และช่วยเหลือ แก้ไข ปัญหา ส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียน หลักสูตรและวิทยาการการจัดการเรียนรู้ นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารการศึกษาและการเรียนรู้ การวัดประเมินการศึกษาและการเรียนรู้ การวิจัยและการพัฒนานวัตกรรมเพื่อพัฒนาผู้เรียน และภาษาเพื่อการสื่อสารสำหรับครู ทักษะการนิเทศและการสอนงาน ทักษะเทคโนโลยีและดิจิทัล ทักษะการทำงานวิจัยและวัด ประเมิน ทักษะการร่วมมือสร้างสรรค์ และทักษะศตวรรษที่ 21 มีความรู้ ความเข้าใจในการบูรณา การความรู้กับการปฏิบัติจริงและการบูรณาการข้ามศาสตร์ อาทิ การบูรณาการการสอน (Technological Pedagogical Content Knowledge: TPACK) การสอนแบบบูรณาการความรู้ ทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิศวกรรมและคณิตศาสตร์ (Science Technology Engineering and Mathematics Education: STEM) ชุมชนแห่ง การเรียนรู้ ทาง วิชา ชีพ (Professional Learning Community: PLC) และมีความรู้ในการประยุกต์ใช้

2) มีความรอบรู้ในหลักการ แนวคิด ทฤษฎี เนื้อหาวิชาที่สอน สามารถ วิเคราะห์ความรู้ และเนื้อหาวิชาที่สอนอย่างลึกซึ้ง สามารถติดตามความก้าวหน้าด้านวิทยาการ และนำไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาผู้เรียนและท้องถิ่น โดยมีผลลัพธ์การเรียนรู้และเนื้อหาสาระ ด้านมาตรฐานผลการเรียนรู้ด้านความรู้

3) มีความรู้ เข้าใจชีวิต เข้าใจชุมชน ท้องถิ่น เข้าใจโลกและการอยู่ร่วมกันบน พื้นฐานความแตกต่างทางวัฒนธรรม สามารถเผชิญและเท่าทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม ชุมชน ท้องถิ่น และสามารถนำแนวคิดปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตและ พัฒนาตน พัฒนางานและพัฒนาผู้เรียน

4) มีความรู้และความสามารถในการใช้ภาษาไทยและภาษาอังกฤษเพื่อ การสื่อสารตามมาตรฐาน

5) ตระหนักรู้ เห็นคุณค่าและความสำคัญของศาสตร์พระราชาเพื่อการพัฒนา ที่ยั่งยืนและนำมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาตน พัฒนาผู้เรียน พัฒนางานและพัฒนาชุมชน ท้องถิ่น

4.2.2 กลยุทธ์การสอนที่ใช้พัฒนาการเรียนรู้ด้านความรู้

เป็นกลยุทธ์การจัดการเรียนรู้ การถ่ายทอดความรู้ การสร้างแรงบันดาลใจ และส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสุขในการเรียนรู้ โดยใช้ศาสตร์การสอน รวมถึงการใช้เทคนิค วิธีการจัดการเรียนรู้และสื่อเทคโนโลยี และรูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้อย่างหลากหลาย เหมาะสมกับสาระวิชาและผู้เรียนที่มีความแตกต่างกันโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ บูรณาการความรู้ข้ามศาสตร์ ข้ามวัฒนธรรม และนำมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการศาสตร์การสอน ความรู้ เนื้อหาสาระ และเทคโนโลยี ไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เกิดผลการเรียนรู้ มาตรฐานคุณวุฒิ ตามแต่บริบทของท้องถิ่น โดยใช้วิธีวิทยาการจัดการเรียนรู้ อาทิ

- 1) การเรียนรู้จากกรณีศึกษา
- 2) การเรียนรู้จากกระบวนการกระจำงค่านิยม
- 3) การเรียนรู้โดยบูรณาการการปฏิบัติงานจริงในสถานศึกษา
- 4) การบรรยายเชิงปฏิสัมพันธ์
- 5) การเรียนรู้แบบร่วมมือ
- 6) การเรียนรู้แบบสืบสอบความรู้ (5Es)
- 7) การเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีสรสร้างนิยม (Constructivism)
- 8) การเรียนรู้แบบผสมผสาน โดยบูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัล
- 9) การเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน
- 10) การเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์/ปรากฏการณ์/ฉากทัศน์เป็นพื้นฐาน
- 11) การเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน
- 12) การเรียนรู้โดยใช้การวิจัยเป็นฐาน
- 13) การเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน
- 14) การเรียนรู้เชิงผลิตภาพ
- 15) การเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง
- 16) การเรียนรู้โดยวิธีโสเครติส
- 17) Team-based Learning
- 18) Workplace-based Learning
- 19) MOOC (Massive Open Online Course)
- 20) การเรียนรู้โดยอาศัยประสบการณ์ (Experiential Learning)

4.2.3 กลยุทธ์การประเมินด้านทักษะการเรียนรู้ด้านความรู้

การออกแบบวิธีการวัดและประเมินโดยใช้แนวคิดการประเมินตามสภาพจริง โดยวิธีการที่หลากหลาย สอดคล้องกับเนื้อหา กิจกรรม และบริบทรายวิชา มีเป้าหมายของการวัดและประเมิน เพื่อให้ในการปรับปรุงพัฒนาผู้เรียน การเรียนการสอน และการตัดสินผลการเรียน ใช้การวัดและประเมินเป็นกลไกหรือเครื่องมือที่ทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองเป็น ทำให้ผู้เรียนรู้จักตนเอง และมีข้อมูลสารสนเทศในการปรับปรุงพัฒนาตนเองทั้งด้านวิชาการและวิชาชีพ และทำให้ผู้เกี่ยวข้องในหลักสูตรมีข้อมูลสารสนเทศในการเตรียมความพร้อมและส่งเสริมพัฒนาให้ผู้เรียนในการประกอบอาชีพเมื่อสำเร็จการศึกษาโดยมีกลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ตามมาตรฐานคุณวุฒิตามวิทยาการจัดการเรียนรู้ อาทิ

1) การสังเกต เช่น พฤติกรรมการเรียน การทำงานตามสภาพจริง การปฏิบัติตามสภาพจริง หรือในห้องปฏิบัติการ การปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมความเป็นครู ฯลฯ

2) การประเมินโดยเพื่อน พ่อแม่ผู้ปกครอง ชุมชน ท้องถิ่น

3) การประเมินกรณีศึกษา

4) การใช้แบบวัดทางจิตวิทยา เช่น แบบวัดคุณธรรมจริยธรรม ค่านิยมอุดมการณ์ จิตวิญญาณความเป็นครู ทักษะการเรียนรู้ ความรอบรู้ด้านต่าง ๆ ทักษะดิจิทัล ฯลฯ

5) การทดสอบความรู้ เช่น การทดสอบความรู้ในเนื้อหารายวิชาที่เน้นทฤษฎี

6) การวัดผลภาคปฏิบัติ/ทักษะการปฏิบัติ เช่น การนำเสนองาน โครงการงาน รายงานการศึกษาค้นคว้า การวิจัยในชั้นเรียน การปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา ฯลฯ

7) การวิเคราะห์แบบวิภาษวิธี (Dialectical Method)

8) การสะท้อนคิดของผู้เรียน

4.3 ทักษะทางปัญญา

4.3.1 ผลการเรียนรู้ด้านทักษะทางปัญญา

1) คิด ค้นหา วิเคราะห์ข้อเท็จจริง และประเมินข้อมูล สื่อ สารสนเทศจากแหล่งข้อมูลที่หลากหลายอย่างรู้เท่าทัน เป็นพลเมืองตื่นรู้ มีสำนึกสากล สามารถเผชิญและก้าวทันกับการเปลี่ยนแปลงในโลกยุคดิจิทัล เทคโนโลยีข้ามแพลตฟอร์ม (Platform) และโลกอนาคต นำไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานและวินิจฉัยแก้ปัญหาและพัฒนางานได้อย่างสร้างสรรค์ โดยคำนึงถึง

ความรู้ หลักการทางทฤษฎี ประสบการณ์ภาคปฏิบัติ ค่านิยม แนวคิด นโยบายและยุทธศาสตร์ชาติ บรรทัดฐานทางสังคมและผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น

2) เป็นผู้นำทางปัญญา สามารถคิดริเริ่มและพัฒนางานอย่างสร้างสรรค์ มีภาวะผู้นำทางวิชาการและวิชาชีพ มีความเข้มแข็งและกล้าหาญทางจริยธรรม สามารถชี้แนะและถ่ายทอดความรู้แก่ผู้เรียน สถานศึกษา ชุมชน ท้องถิ่นและสังคมอย่างสร้างสรรค์

3) สร้างและประยุกต์ใช้ความรู้จากการทำวิจัยและสร้างหรือร่วมสร้างนวัตกรรมเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนและพัฒนาผู้เรียนให้เป็นผู้สร้างหรือร่วมสร้างนวัตกรรม รวมทั้งการถ่ายทอดความรู้แก่ชุมชนและสังคม

4.3.2 กลยุทธ์การสอนที่ใช้พัฒนาทักษะทางปัญญา

1) การวิเคราะห์ด้วยเหตุและผลเกี่ยวกับประเด็นวิกฤตทางวิชาการวิชาชีพ ข้อเท็จจริง และประเมินข้อมูล สื่อ สารสนเทศจากแหล่งข้อมูลที่หลากหลายอย่างรู้เท่าทัน เป็นพลเมือง ตื่นรู้ มีสำนึกสากล สามารถเผชิญและก้าวทันกับการเปลี่ยนแปลงในโลกยุคดิจิทัล เทคโนโลยีข้ามแพลตฟอร์ม (Platform) และโลกอนาคต โดยคำนึงถึงความรู้ หลักการทางทฤษฎี ประสบการณ์ภาคปฏิบัติ ค่านิยม แนวคิด นโยบายและยุทธศาสตร์ชาติ บรรทัดฐานทางสังคมและผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น

2) การเรียนรู้โดยการปฏิสัมพันธ์เชิงปฏิบัติการ (Interactive Action Learning)

3) การสืบค้น รวบรวม วิเคราะห์ สังเคราะห์และสรุปประเด็นปัญหา นำไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานและวินิจฉัยแก้ปัญหาและพัฒนางานได้อย่างสร้างสรรค์

4.3.3 กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านทักษะทางปัญญา

1) วัดและประเมินจากผลการวิเคราะห์ด้วยเหตุและผล เกี่ยวกับประเด็นวิกฤตทางวิชาการวิชาชีพและทางสังคม ชุมชน ท้องถิ่น

2) วัดและประเมินจากกลุ่มเพื่อน

3) วัดและประเมินจากผลงานกรณีศึกษา

4.4 ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

4.4.1 การเรียนรู้ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

1) รับรู้และเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น มีความคิดเชิงบวก มีวุฒิภาวะทางอารมณ์และทางสังคม

2) ทำงานร่วมกับผู้อื่น ทำงานเป็นทีม เป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี มีสัมพันธภาพที่ดีกับผู้เรียน ผู้ร่วมงาน ผู้ปกครองและคนในชุมชน ท้องถิ่น มีความรับผิดชอบต่อส่วนรวมทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม สุขภาพกาย สุขภาพจิตและสิ่งแวดล้อม

3) มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ต่อตนเอง ต่อผู้เรียน ต่อผู้ร่วมงาน และต่อส่วนรวม สามารถช่วยเหลือและแก้ปัญหาตนเอง กลุ่มและระหว่างกลุ่มได้อย่างสร้างสรรค์

4) มีภาวะผู้นำทางวิชาการและวิชาชีพ มีความเข้มแข็งและกล้าหาญทางจริยธรรม สามารถชี้แนะและถ่ายทอดความรู้แก่ผู้เรียน สถานศึกษา ชุมชน ท้องถิ่นและสังคมอย่างสร้างสรรค์

4.4.2 กลยุทธ์การสอนที่สร้างทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

1) การเรียนแบบมีส่วนร่วมปฏิบัติการ (Participative Learning Through Action)

2) การเป็นผู้นำแบบมีส่วนร่วม (Shared Leadership) ในการนำเสนองานวิชาการ

3) การให้ความคิดเห็นและการรับฟังความเห็นแบบสะท้อนกลับ (Reflective Thinking)

4) การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมความเป็นครูเป็นรายปีตลอดหลักสูตร

4.4.3 กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

1) วัดและประเมินจากผลการเรียนแบบมีส่วนร่วมปฏิบัติการทั้งในห้องเรียน ชุมชน ท้องถิ่น

2) วัดและประเมินจากผลการเป็นผู้นำแบบมีส่วนร่วมในการนำเสนองานวิชาการ

3) วัดและประเมินจากผลการให้ความคิดเห็นและการรับฟังความเห็นแบบสะท้อนกลับ

4) วัดและประเมินจากการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมความเป็นครู เป็นรายปีตลอดหลักสูตร

4.5 ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

4.5.1 ผลการเรียนรู้ด้านทักษะและการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

1) มีทักษะการวิเคราะห์ข้อมูลสถิติ การสังเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ เพื่อเข้าใจองค์ความรู้ หรือประเด็นปัญหาทางการศึกษาได้อย่างรวดเร็วและถูกต้อง

2) สื่อสารกับผู้เรียน พ่อแม่ผู้ปกครอง บุคคลในชุมชน ท้องถิ่นและสังคม และผู้เกี่ยวข้องกลุ่มต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพโดยสามารถเลือกใช้การสื่อสารทางวาจา การเขียน หรือการนำเสนอด้วยรูปแบบต่างๆ โดยใช้เทคโนโลยีการสื่อสารหรือนวัตกรรมต่างๆ ที่เหมาะสม

3) ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ในการสืบค้นข้อมูลหรือความรู้จากแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถใช้โปรแกรมสำเร็จรูปที่จำเป็นสำหรับการเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้ การทำงาน การประชุม การจัดการและสืบค้นข้อมูลและสารสนเทศ รับและส่งข้อมูลและสารสนเทศโดยใช้ดุลยพินิจที่ดี ในการตรวจสอบความน่าเชื่อถือของข้อมูลและสารสนเทศ อีกทั้งตระหนักถึงการละเมิดลิขสิทธิ์และการลอกเลียนผลงาน

4.5.2 กลยุทธ์การสอนที่สร้างทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

1) การวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูลสารสนเทศ ทั้งที่เป็นตัวเลขเชิงสถิติ หรือคณิตศาสตร์ ภาษาพูด หรือภาษาเขียนเกี่ยวกับวิชาที่สอนและงานครูที่รับผิดชอบโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

2) การสื่อสาร การเขียนและการนำเสนอข้อมูล โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารที่เหมาะสมกับกลุ่มผู้เรียน สังคม ชุมชน ท้องถิ่น

3) การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ โปรแกรมสำเร็จรูปที่จำเป็นสำหรับการเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้ การทำงาน การประชุม การจัดการและสืบค้นข้อมูลและสารสนเทศ รับและส่งข้อมูลและสารสนเทศ โดยใช้ดุลยพินิจที่ดีในการตรวจสอบความน่าเชื่อถือของข้อมูลและสารสนเทศ อีกทั้งตระหนักถึงการละเมิดลิขสิทธิ์และการลอกเลียนผลงาน

4.5.3 กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยี

1) วัดและประเมินจากการวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูลสารสนเทศ ทั้งที่เป็นตัวเลขเชิงสถิติหรือคณิตศาสตร์ ภาษาพูด หรือภาษาเขียนเกี่ยวกับวิชาที่สอนและงานครูที่รับผิดชอบโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

2) วัดและประเมินจากการสื่อสาร การเขียนและการนำเสนอข้อมูลโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่เหมาะสมกับกลุ่มผู้เรียน

3) ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ โปรแกรมสำเร็จรูปที่จำเป็นสำหรับการเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้ การทำงาน การประชุม การจัดการและสืบค้นข้อมูลและสารสนเทศ รับและส่ง ข้อมูลและสารสนเทศโดยใช้ดุลยพินิจที่ดีในการตรวจสอบความน่าเชื่อถือของข้อมูลและ สารสนเทศ อีกทั้งตระหนักถึงการละเมิดลิขสิทธิ์และการลอกเลียนผลงาน

4.6 ด้านวิถีวิทยาการจัดการเรียนรู้

4.6.1 ผลการเรียนรู้ด้านวิถีวิทยาการจัดการเรียนรู้

1) สามารถเลือกใช้ปรัชญาตามความเชื่อในการสร้างหลักสูตรรายวิชา การออกแบบ เนื้อหาสาระ กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อและเทคโนโลยีการสื่อสาร การวัดและ ประเมินผู้เรียน การบริหาร จัดการชั้นเรียน การจัดการเรียน โดยใช้แหล่งการเรียนรู้ในโรงเรียนและ นอกโรงเรียน แหล่งการเรียนรู้แบบเปิด ได้อย่างเหมาะสมกับสภาพบริบทที่ต่างกันของผู้เรียนและ พื้นที่

2) สามารถในการนำความรู้ทางจิตวิทยาไปใช้ในการวิเคราะห์ผู้เรียนเป็น รายบุคคล ออกแบบกิจกรรม การจัดเนื้อหาสาระ การบริหารจัดการ และกลไกการช่วยเหลือ แก้ไขและ ส่งเสริมพัฒนา ผู้เรียนที่ตอบสนองความต้องการ ความสนใจ ความถนัด และศักยภาพของผู้เรียน ที่มี ความแตกต่างระหว่าง บุคคล ทั้งผู้เรียนปกติและผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ หรือผู้เรียนที่มี ข้อจำกัดทางกาย

3) จัดกิจกรรมและออกแบบการจัดการเรียนรู้ ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จาก ประสบการณ์ เรียนรู้ผ่านการลงมือปฏิบัติและการทำงานในสถานการณ์จริง ส่งเสริมการพัฒนาการ คิด การทำงาน การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น โดยบูรณา การการทำงานกับการเรียนรู้และคุณธรรมจริยธรรม สามารถประยุกต์ความรู้ มาใช้เพื่อป้องกัน แก้ไขปัญหา และพัฒนา ด้วยความความซื่อสัตย์ สุจริต มีวินัยและรับผิดชอบต่อผู้เรียนโดยยึด ผู้เรียนสำคัญที่สุด

4) สร้างบรรยากาศและจัดสภาพแวดล้อม สื่อการเรียน แหล่งวิทยาการ เทคโนโลยี วัฒนธรรมและภูมิปัญญาทั้งในและนอกสถานศึกษาและภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อ การเรียนรู้ มีความสามารถในการประสานงานและสร้างความร่วมมือกับบิดามารดา ผู้ปกครอง และบุคคลในชุมชน ท้องถิ่นทุกฝ่ายเพื่ออำนวยความสะดวกและร่วมมือกันพัฒนาผู้เรียนให้มีความ รอบรู้ มีปัญญารู้คิดและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่องให้เต็มตามศักยภาพ

5) สามารถจัดการเรียนการสอนให้นักเรียนมีทักษะศตวรรษที่ 21 เช่น ทักษะการเรียนรู้ ทักษะการรู้เรื่อง ทักษะการคิด ทักษะชีวิต ทักษะการทำงานแบบร่วมมือ ทักษะการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ทักษะเทคโนโลยี และการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และสามารถนำทักษะเหล่านี้ มาใช้ในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียน พัฒนาท้องถิ่นและการพัฒนาตนเอง

4.6.2 กลยุทธ์การสอนที่ใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้อัตนวิวิธนาการจัดการเรียนรู้

- 1) การจัดการเรียนรู้ที่มีรูปแบบหลากหลาย ทั้งรูปแบบที่เป็นทางการ (Formal) รูปแบบกึ่งทางการ (Non-formal) และรูปแบบไม่เป็นทางการ (Informal) อย่างสร้างสรรค์
- 2) การจัดการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนที่หลากหลาย ทั้งผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษ ผู้เรียนที่มีความสามารถปานกลาง และผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ
- 3) การบูรณาการหลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องเพื่อพัฒนาหลักสูตร การวางแผนการเรียนรู้อัตนวิวิธนาการ การบริหารจัดการชั้นเรียน การวัดผลประเมินผล การวิจัยในชั้นเรียน

4.6.3 กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้อัตนวิวิธนาการจัดการเรียนรู้

- 1) วัดและประเมินจากผลการจัดการเรียนรู้ที่มีรูปแบบหลากหลาย ทั้งรูปแบบที่เป็นทางการ (Formal) รูปแบบกึ่งทางการ (Non-formal) และรูปแบบไม่เป็นทางการ (Informal) อย่างสร้างสรรค์
- 2) วัดและประเมินจากการจัดการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนที่หลากหลาย ทั้งผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษ ผู้เรียนที่มีความสามารถปานกลาง และผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ
- 3) วัดและประเมินจากการบูรณาการหลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องเพื่อพัฒนาหลักสูตร การวางแผนการเรียนรู้อัตนวิวิธนาการ การบริหารจัดการชั้นเรียน การวัดผลประเมินผล การวิจัยในชั้นเรียน

รายวิชา	1.คุณธรรม จริยธรรม	2.ความรู้	3.ทักษะ ทาง ปัญญา	4.ทักษะ ความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคล และความ รับผิดชอบ	5.ทักษะการ วิเคราะห์เชิง ตัวเลข การ สื่อสารและการ ใช้เทคโนโลยี	6.วิธีวิทยาการ จัดการเรียนรู้		
						☐	☒	☐
EDP 3501	☐	☒	☐	☒	☐	☐	☒	☐
กิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาคุณภาพ ชีวิต	☐	☒	☐	☒	☐	☐	☒	☐

รายวิชา	1.คุณธรรม จริยธรรม			2.ความรู้			3.ทักษะ ทาง ปัญญา			4.ทักษะ ความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคล และความ รับผิดชอบ			5.ทักษะการ วิเคราะห์เชิง ตัวเลข การ สื่อสารและการ ใช้เทคโนโลยี			6.วิถีทางการ จัดการเรียนรู้		
EDP 3502	●	●	○	●	○	○	●	○	●	●	●	●	○	●	○	○	○	
EDP 3601	●	●		●	○		●	○	●	○				●	●	●	●	
EDP 3602		●		●	●		●	●	●	○				●	●	●	●	
EDP 3701	●	●		●	●		●	●	●					●	●	●		
EDP 4301	●	●		●	○		○	○	●	○				●	○	○	○	
EDP 4701		●		●	●		●	●	●					●	●	●		
EDP 4702		●		●	●		●	●	●					●	●	●		
2) การปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา																		
EDP 2801	●	●		●	●		●		●					●	○			
EDP 3801	●	●		●	●		●		●					●	○	○	○	

รายวิชา	1.คุณธรรม จริยธรรม					2.ความรู้					3.ทักษะ ทาง ปัญญา					4.ทักษะ ความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคล และความ รับผิดชอบ					5.ทักษะการ วิเคราะห์เชิง ตัวเลข การ สื่อสารและการ ใช้เทคโนโลยี					6.วิถีทางการ จัดการเรียนรู้				
	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
EDP 4801	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	○	●	●	●	●	●	●	●	●	●	○
EDP 4802	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●
รายวิชา	1.คุณธรรม จริยธรรม					2.ความรู้					3.ทักษะ ทาง ปัญญา					4.ทักษะ ความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคล และความ รับผิดชอบ					5.ทักษะการ วิเคราะห์เชิง ตัวเลข การ สื่อสารและการ ใช้เทคโนโลยี					6.วิถีทางการ จัดการเรียนรู้				
กลุ่มวิชาเอก	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
วิชาเอกบังคับ																														
DAL 1101	●	○				●	●	○								○														
DAL 1102		●					○	●			●	●	●																	
DAL 1301		●	●	○		●	●	●			●	●	●	○		●	●	●	●	○										

รายวิชา	1.คุณธรรม จริยธรรม			2.ความรู้			3.ทักษะ ทาง ปัญญา			4.ทักษะ ความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคล และความ รับผิดชอบ			5.ทักษะการ วิเคราะห์เชิง ตัวเลข การ สื่อสารและการ ใช้เทคโนโลยี			6.วิถีทางการ จัดการเรียนรู้		
DAL 1302	●			●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	○	○	○	●	○
DAL 1601	●	●		●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	○	○	●	○
DAL 2301	●			●	●	●	●	○	●	●	●	●	●	●	●	●	●	○
DAL 2302	○			●	●	●	●	○	●	●	●	●	○	○	○	○	●	○
DAL 2303	●			●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	○	○	●	○
DAL 2601	●	○		●	●	●	●	●	●	○	○	○	○	○	○	○	○	○

รายวิชา	1.คุณธรรม จริยธรรม			2.ความรู้			3.ทักษะ ทาง ปัญญา			4.ทักษะ ความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคล และความ รับผิดชอบ			5.ทักษะการ วิเคราะห์เชิง ตัวเลข การ สื่อสารและการ ใช้เทคโนโลยี			6.วิถีทางการ จัดการเรียนรู้		
DAL 2602	○			●	●	●	○	●	●	○	●	○	○	○	○	○	○	○
DAL 3301	●	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○
DAL 3505	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●
DAL 3902	●	●	●	●	●	●	●	○	●	○	●	●	○	○	○	○	○	○
DAL 4701	●		○	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●
กลุ่มวิชาเอกเลือก																		
DAL 1303				○	●	●	●	●	●	●	●	●	●	○	○	○	○	○
DAL 2401			○		●	●	●	○	●	○	●	●	○	○	○	○	○	○

รายวิชา	1.คุณธรรม จริยธรรม			2.ความรู้			3.ทักษะ ทาง ปัญญา		4.ทักษะ ความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคล และความ รับผิดชอบ		5.ทักษะการ วิเคราะห์เชิง ตัวเลข การ สื่อสารและการ ใช้เทคโนโลยี		6.วิถีทางการ จัดการเรียนรู้			
DAL 3302			○	●	○	●	●	○	●	●	○	●	○			
DAL 3303		●	●	●	●	●	●	●	○	●	●	●	●	○	○	○
DAL 3305		●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	○	○	○	●
DAL 3501	●		●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	○	○	○	●
DAL 3901		●		●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	○	○	●

6. ความคาดหวังของผลลัพธ์การเรียนรู้เมื่อสิ้นปีการศึกษา

ระดับชั้นปี	รายละเอียด
<p style="text-align: center;">ชั้นปีที่ 1</p>	<p>PLO1 : นักศึกษาสามารถอธิบาย วิเคราะห์ และสังเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี องค์ความรู้ นาฏศิลป์ไทย นาฏศิลป์พื้นบ้าน ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ได้อย่างถูกต้องตามหลักวิชาการทางนาฏศิลป์</p> <p>PLO2 : นักศึกษาสามารถปฏิบัติท่ารำนาฏศิลป์ไทยและนาฏศิลป์พื้นบ้าน นาฏศิลป์ท้องถิ่นได้อย่างถูกต้องตามหลักวิชาการนาฏศิลป์</p>
<p style="text-align: center;">ชั้นปีที่ 2</p>	<p>PLO3 : นักศึกษาสามารถประยุกต์ใช้ แนวคิด ทฤษฎี เทคโนโลยี องค์ความรู้ด้านนาฏศิลป์ไทย นาฏศิลป์พื้นบ้าน ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อจัดการเรียนการสอน และระเบียบวิธีการวิจัยทางด้านนาฏศิลป์ให้สอดคล้องกับสภาพสังคม วัฒนธรรม เศรษฐกิจของชุมชน ท้องถิ่น</p> <p>PLO4 : นักศึกษาสามารถบูรณาการและสร้างสรรค์ผลงานทางนาฏศิลป์ เพื่อพัฒนาท้องถิ่นด้านการศึกษา สุขภาพกาย สุขภาพจิต สังคม วัฒนธรรม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมได้อย่างมีระบบ</p>
<p style="text-align: center;">ชั้นปีที่ 3</p>	<p>PLO4 : นักศึกษาสามารถบูรณาการและสร้างสรรค์ผลงานทางนาฏศิลป์ เพื่อพัฒนาท้องถิ่นด้านการศึกษา สุขภาพกาย สุขภาพจิต สังคม วัฒนธรรม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมได้อย่างมีระบบ</p> <p>PLO5 : นักศึกษาสามารถใช้ทักษะการสื่อสาร การคำนวณ การคิดวิเคราะห์ ทำงานร่วมกับชุมชน ท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ</p>
<p style="text-align: center;">ชั้นปีที่ 4</p>	<p>PLO5 : นักศึกษาสามารถใช้ทักษะการสื่อสาร การคำนวณ การคิดวิเคราะห์ ทำงานร่วมกับชุมชน ท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพตามบทบาทและหน้าที่ของครูนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นได้อย่างเหมาะสมและยอมรับในความแตกต่างระหว่างบุคคลในชุมชน ท้องถิ่น</p> <p>PLO6 : นักศึกษาสามารถปฏิบัติการสอนโดยยึดหลักการและจรรยาบรรณวิชาชีพครูได้ถูกต้องตามหลักของหลักวิชาชีพครู</p>

หมวดที่ 5 หลักเกณฑ์ในการประเมินผลนักศึกษา

1. กฎระเบียบหรือหลักเกณฑ์ ในการให้ระดับคะแนน (เกรด)

การวัดผลและการสำเร็จการศึกษาเป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ว่าด้วย การศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2557 (ภาคผนวก ง)

2. กระบวนการทวนสอบมาตรฐานผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษา

2.1 การทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้ของนักศึกษายังไม่สำเร็จการศึกษา

กำหนดให้ระบบการทวนสอบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของนักศึกษา เป็นส่วนหนึ่งของระบบ การประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยที่จะต้องทำความเข้าใจตรงกันทั้งมหาวิทยาลัยและ นำไปดำเนินการจนบรรลุผลสัมฤทธิ์ ซึ่งผู้ประเมินจากภายนอกจะต้องสามารถตรวจสอบได้

การทวนสอบในระดับรายวิชาให้นักศึกษาประเมินการเรียนการสอนในระดับรายวิชา มี คณะกรรมการพิจารณาความเหมาะสมของข้อสอบให้เป็นไปตามแผนการสอนมีการประเมิน ข้อสอบโดยคณะกรรมการประเมินข้อสอบประจำสาขาวิชา

การทวนสอบในระดับหลักสูตรสามารถทำได้โดยมีระบบประกันคุณภาพภายใน มหาวิทยาลัยดำเนินการทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้และรายงานผล

2.2 การทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้หลังจากนักศึกษาสำเร็จการศึกษา

การกำหนดกลวิธีการทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้ของนักศึกษา ควรเน้นการทำวิจัย สัมฤทธิ์ผลของการประกอบอาชีพของบัณฑิต ที่ทำอย่างต่อเนื่องและนำผลวิจัยที่ได้ย้อนกลับมา ปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอน และหลักสูตรแบบครบวงจร โดยการวิจัยอาจจะดำเนินการ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

2.2.1 ภาวะการได้งานทำของบัณฑิต ประเมินจากบัณฑิตแต่ละรุ่นที่จบการศึกษา ในด้าน ของระยะเวลาในการหางานทำความเข้าใจต่อความรู้ ความสามารถ ความมั่นใจของบัณฑิตในการ ประกอบการงานอาชีพ

2.2.2 การตรวจสอบจากผู้ประกอบการ โดยการขอเข้าสัมภาษณ์ หรือการส่งแบบสอบถาม เพื่อประเมินความพึงพอใจในบัณฑิตที่จบการศึกษาและเข้าทำงานในสถานประกอบการนั้น ๆ ในช่วงระยะเวลา 1-3 ปี

2.2.3 การประเมินตำแหน่ง และหรือความก้าวหน้าในสายงานของบัณฑิต

2.2.4 การประเมินจากสถานศึกษาอื่น โดยการส่งแบบสอบถามหรือสอบถามเมื่อมี โอกาส ในระดับความพึงพอใจในด้านความรู้ ความพร้อม และสมบัติด้านอื่น ๆ ของบัณฑิตจะจบ การศึกษา และเข้าศึกษาเพื่อปริญญาที่สูงขึ้นในสถานศึกษานั้น ๆ

2.2.5 การประเมินจากบัณฑิตที่ไปประกอบอาชีพ ในแง่ของความพร้อม และความรู้ จากสาขาวิชาที่เรียนรวมทั้งสาขาอื่น ๆ ที่กำหนดในหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับการประกอบอาชีพของบัณฑิต รวมทั้งเปิดโอกาสให้เสนอข้อคิดเห็นในการปรับหลักสูตรให้ดียิ่งขึ้นด้วย

2.2.6 ความเห็นจากผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่มาประเมินหลักสูตร หรือเป็นอาจารย์พิเศษ ต่อความพร้อมของนักศึกษาในการเรียน และคุณสมบัติอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้อ และการพัฒนาองค์ความรู้ของนักศึกษา

3. เกณฑ์การสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร

ให้เป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ว่าด้วย การศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2557

3.1 ศึกษารายวิชาต่าง ๆ ครบถ้วนตามหลักสูตรโดยมีค่าระดับคะแนนสะสมเฉลี่ยตลอดหลักสูตรไม่ต่ำกว่า 2.00

3.2 ใช้เวลาศึกษาไม่เกินระยะเวลาการศึกษาที่กำหนดไว้ตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี

3.3 ไม่มีหนี้สินใด ๆ ค้างชำระต่อมหาวิทยาลัย

3.4 เงื่อนไขอื่นให้เป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัย โดยความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัย

หมวดที่ 6 การพัฒนาคณาจารย์

1. การเตรียมการสำหรับอาจารย์ใหม่

1.1 มีการปฐมนิเทศแนะแนวการเป็นครูสำหรับอาจารย์ใหม่ ให้มีความรู้และเข้าใจ นโยบายของมหาวิทยาลัย / คณะตลอดจนหลักสูตรที่สอน

1.2 ส่งเสริมอาจารย์ใหม่ให้มีการเพิ่มพูนความรู้สร้างเสริมประสบการณ์ เพื่อส่งเสริมการสอนและการวิจัยอย่างต่อเนื่องโดยผ่านการทำวิจัยที่เกี่ยวข้องในสาขาวิชา การสนับสนุนด้านการศึกษาต่อ ฝึกอบรม ดูงานทางวิชาการและวิชาชีพในองค์กรต่าง ๆ การประชุมทางวิชาการทั้งในประเทศและต่างประเทศ หรือการลาเพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์

2. การพัฒนาความรู้และทักษะให้แก่คณาจารย์

2.1 การพัฒนาทักษะการจัดการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผล

2.1.1 ส่งเสริมอาจารย์ให้มีการเพิ่มพูนความรู้ สร้างเสริมประสบการณ์เพื่อส่งเสริมการสอนและการวิจัยอย่างต่อเนื่องโดยผ่านการทำวิจัยที่เกี่ยวข้องในสาขาวิชา การสนับสนุน ด้านการศึกษาต่อ ฝึกอบรม ศึกษานิเทศการและวิชาชีพในองค์กรต่าง ๆ การประชุมทางวิชาการ ทั้งในและต่างประเทศ หรือการลาเพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์

2.1.2 การเพิ่มพูนทักษะการจัดการเรียนการสอนและการประเมินผลให้ทันสมัย

2.2 การพัฒนาวิชาการและวิชาชีพด้านอื่น ๆ

2.2.1 การมีส่วนร่วมในกิจกรรมบริการวิชาการแก่ชุมชน ท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาความรู้ และคุณธรรม

2.2.2 มีการกระตุ้นอาจารย์ทำผลงานทางวิชาการสายตรงในสาขาวิชานาฏศิลป์

2.2.3 ส่งเสริมการทำวิจัยสร้างองค์ความรู้ใหม่เป็นหลัก และเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและมีความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาชีพ

2.2.4 จัดสรรงบประมาณสำหรับการทำวิจัย

2.2.5 จัดให้อาจารย์ทุกคนเข้าร่วมกลุ่มวิจัยต่าง ๆ ของคณะ

2.2.6 จัดให้อาจารย์เข้าร่วมกิจกรรมบริการวิชาการต่าง ๆ ของคณะ

หมวดที่ 7 การประกันคุณภาพหลักสูตร

1. การกำกับมาตรฐาน

ในการบริหารหลักสูตรมีคณะกรรมการบริหารหลักสูตร ทำหน้าที่กำกับดูแลและให้คำแนะนำ ตลอดจนกำหนดนโยบายในการบริหารหลักสูตรให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานโดยมีแนวทางดำเนินการดังนี้

เป้าหมาย	การดำเนินการ	การประเมินผล
1. กำหนดระบบการบริหารหลักสูตร โดยมีคณะกรรมการประจำหลักสูตร และคณะควบคุม การดำเนินการ หลักสูตรให้เป็นไปอย่างมีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน	แต่งตั้งกรรมการ ประเมินผลหลักสูตร ซึ่งประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิ ติดตามรายละเอียด	1. กรรมการประจำหลักสูตร ทำหน้าที่จัดทำรายละเอียดวิชา มอบหมายผู้ประสานงานวิชา รวมทั้งดูแลให้ การจัดการเรียน การสอนและประเมินผลให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์
2. คณะกรรมการหลักสูตรควบคุมคุณภาพการจัดการเรียนการสอน	หลักสูตรเมื่อสิ้นสุด ปีการศึกษา	

ทุกรายวิชา และดำเนินการ ประเมินผล การสอนของ อาจารย์	และปรับปรุง ตามความเหมาะสม	2. คณาจารย์และนักศึกษา ประเมินการสอนของอาจารย์แต่ ละวิชา
---	-------------------------------	--

2. บัณฑิต

การพัฒนาคุณภาพของบัณฑิต ยึดตามกรอบมาตรฐานอุดมศึกษาแห่งชาติ โดยเน้น
ผลสัมฤทธิ์ในด้านคุณธรรมจริยธรรม ความรู้ ความสามารถ ทักษะทางปัญญา ความสัมพันธ์
ระหว่างครูและผู้เรียน การสื่อสารและสามารถในการจัดการเรียนการสอนโดย มีแนวทาง
ดำเนินการดังนี้

เป้าหมาย	การดำเนินการ	การประเมินผล
1. มีความรู้และความ สามารถในด้านการแสดง นาฏศิลป์ไทย นาฏศิลป์ พื้นบ้าน นาฏศิลป์ท้องถิ่น	1. จัดให้มีกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ทั้งในและนอกมหาวิทยาลัยรวมถึง ชุมชน ท้องถิ่น	1. ประเมินผลหลักสูตร โดยคณะกรรมการ บริหารหลักสูตรและผู้มี ส่วนร่วมทั้งชุมชน ท้องถิ่น
2. มีความสามารถในการ บริหารจัดการ โครงการแสดงผลงาน และมีกิจกรรมทาง นาฏศิลป์เพื่อการพัฒนา ท้องถิ่น	2. จัดให้มีโครงการแสดงนาฏศิลป์ ต่อสาธารณชน ชุมชน ท้องถิ่น	2. ประเมินผลโดย คณะกรรมการ บริหารหลักสูตร

3. นักศึกษา

3.1 กระบวนการรับนักศึกษาและเตรียมความพร้อมก่อนเข้าศึกษา

- 1) ต้องสำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า
- 2) ผู้เข้าศึกษาต้องมีความรู้พื้นฐานทางด้านทฤษฎีและด้านการปฏิบัติงานศิลป์ไทย และเสนอแผนการรับนักศึกษาในแต่ละปีตามที่กำหนดใน มคอ. 2 ต่อมหาวิทยาลัย ซึ่งมหาวิทยาลัยมีการรับนักศึกษา 3 ครั้ง คือ การรับนักศึกษารอบเพิ่มสะสมผลงาน รอบโควต้าและรอบสอบตรง ซึ่งในการรับผู้ที่เข้ามาสอบในหลักสูตรนาฏศิลป์ จะต้องสอบผ่านการสอบปฏิบัติด้วย

3.2 การควบคุมการดูแล การให้คำปรึกษาวิชาการและแนะแนว การคงอยู่ การสำเร็จการศึกษา ความพึงพอใจและผลการจัดการข้อร้องเรียนของนักศึกษา

การควบคุมการให้คำปรึกษากับนักศึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษา โดยให้นักศึกษาเสนอหัวข้อหรือประเด็นที่สำคัญในการให้คำปรึกษาด้านวิชาการกับหลักสูตรล่วงหน้าก่อนการให้คำปรึกษา และหลักสูตรนำข้อเสนอมากำหนดเป็นหัวข้อในการให้คำปรึกษา รวมถึงการให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการรายงานผลต่อหลักสูตรด้วย เช่น การตอบแบบสอบถาม ความพึงพอใจต่อหลักสูตร การจัดการเรียนการสอนและผลการจัดการข้อร้องเรียนของนักศึกษา

4. อาจารย์

4.1 การรับอาจารย์ใหม่

- 1) หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น มีอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณวุฒิการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาโท
- 2) มีอาจารย์ประจำหลักสูตรจำนวน 5 คน และอาจารย์ทุกคนเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรเพียง 1 หลักสูตร
- 3) การพิจารณารับอาจารย์ประจำหลักสูตรใหม่ ต้องพิจารณาความรู้ ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา (TQF) และเพื่อให้หลักสูตรมีคุณภาพตามที่ สกอ. กำหนด อาจารย์ประจำหลักสูตรต้องมีการบริหารอาจารย์ให้มีคุณภาพตามความเชี่ยวชาญของแต่ละคนอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล
- 4) หลักสูตรได้วางแผนและจัดทำแผนอัตรากำลังอาจารย์ระยะยาว และเพิ่มเป้าหมายที่สำคัญคือการส่งเสริมและพัฒนาอาจารย์ให้ได้อาจารย์ที่มีคุณสมบัติทั้งปริมาณและคุณภาพที่สอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร พ.ศ. 2558 เพื่อให้อาจารย์ประจำหลักสูตรสามารถใช้เป็นคุณสมบัติอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรในการปรับปรุงหรือพัฒนาหลักสูตรในครั้งต่อไป และใน

การจัดทำแผนให้พิจารณากรอบภาระงานของอาจารย์ประจำตามพันธกิจของมหาวิทยาลัยและแนวปฏิบัติในการส่งเสริมและพัฒนาอาจารย์ที่มหาวิทยาลัยกำหนดด้วย

4.2 กระบวนการบริหารและพัฒนาอาจารย์

1) หลักสูตรเสนอแผนการพัฒนาอาจารย์เพื่อขอรับงบประมาณในการสนับสนุนการพัฒนาอาจารย์ตามมติที่ประชุมกรรมการอาจารย์ประจำหลักสูตร

2) หลักสูตรมีการควบคุม ติดตามการดำเนินงานตามแผนพัฒนาตนเอง เพื่อการประเมินผลและนำไปปรับปรุงเพื่อให้เกิดคุณภาพกับอาจารย์

4.3 การพัฒนาความก้าวหน้าในการผลิตผลงานทางวิชาการของอาจารย์

มีการกำหนดให้อาจารย์ประจำหลักสูตรได้จัดทำแผนเพื่อการเข้าอบรมเพิ่มพูนความรู้ เทคนิคการสอนในรายวิชาที่รับผิดชอบ หรือการจัดทำผลงานวิชาการ หรือแนวทางการพัฒนาตน เพื่อเตรียมศึกษาต่อ และให้อาจารย์ประจำหลักสูตรทุกคนที่ปฏิบัติงานต้องจัดทำแผนการจัดทำผลงานวิชาการที่มีการเผยแพร่ผลงานตามตามหลักเกณฑ์การพิจารณาผลงานวิชาการที่ กพอ. กำหนดอย่างน้อย 1 ผลงานให้ทันก่อนการปรับปรุงหลักสูตรในวงรอบถัดไป

5. หลักสูตร การเรียนการสอน การประเมินผู้เรียน

มีการบริหารจัดการหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลอย่างต่อเนื่อง ดังนี้

เป้าหมาย	การดำเนินการ	การประเมินผล
1. การออกแบบหลักสูตร	ดำเนินการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรีสาขาครุศาสตร์และสาขาศึกษาศาสตร์	ทำการประเมินผลหลักสูตรในทุกระยะ และครอบคลุมองค์ประกอบในทุกด้าน โดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็นของครู ผู้เรียน และผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย
2. การวางระบบครูและกระบวนการจัดการเรียนการสอน	1.การพิจารณาจัดครูตามคุณวุฒิและประสบการณ์ 2.การสนับสนุนวัสดุ สื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอน 3.การประชุมปรึกษาหารือเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน	1. สอบถามความคิดเห็นของครู 2. วิเคราะห์เอกสารบันทึกการประชุม 3. ประเมินการสอน
3. การประเมินผู้เรียน	2. ประเมินการจัดการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่องตาม	1. สอบถามความคิดเห็นของผู้เรียน

เป้าหมาย	การดำเนินการ	การประเมินผล
	สภาพจริงโดย ใช้วิธีการที่ หลากหลายให้ สอดคล้องกับผล การเรียนรู้ในแต่ละด้าน 2. นำผลการประเมินมาปรับปรุง หลักสูตร	2. ประเมินตนเอง 3. พัฒนาหลักสูตรในทุก 5 ปี โดยนำข้อมูลจากการ ประเมินผล หลักสูตรมาเป็น ข้อมูลพื้นฐานใน การพัฒนาหลักสูตร

6. สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

6.1 มีระบบการดำเนินงานของหลักสูตร เพื่อความพร้อมของสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ ทั้งความพร้อมทางกายภาพ และความพร้อมของอุปกรณ์เทคโนโลยี และสิ่งอำนวยความสะดวก หรือทรัพยากรที่เอื้อต่อการเรียนรู้ โดยการมีส่วนร่วมของอาจารย์ประจำหลักสูตร

6.2 มีจำนวนสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ที่เพียงพอ และเหมาะสมต่อการจัดการเรียนการสอน

6.3 มีการดำเนินการปรับปรุงผลการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษา และอาจารย์ต่อสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

6.4 มีห้องปฏิบัติการทางด้านนาฏศิลป์

7. ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงาน (Key Performance Indicators) มีทั้งหมด 14 ตัวบ่งชี้ ดังนี้

ผลการดำเนินการบรรลุตามเป้าหมายตัวบ่งชี้ทั้งหมดในเกณฑ์ดีต่อเนื่อง 2 ปีการศึกษาเพื่อติดตามการดำเนินการตาม TQF ต่อไป ทั้งนี้เกณฑ์การประเมินผ่าน คือ มีการดำเนินงานตามข้อ 1-5 และอย่างน้อยร้อยละ 80 ของตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานที่ระบุไว้ในแต่ละปี

ดัชนีบ่งชี้ผลการดำเนินงาน	ปีที่ 1	ปีที่ 2	ปีที่ 3	ปีที่ 4
1. อาจารย์ประจำหลักสูตรอย่างน้อยร้อยละ 80 มีส่วนร่วมในการประชุมเพื่อวางแผน ติดตาม และ ทบทวนการดำเนินงานหลักสูตร	X	X	X	X
2. มีรายละเอียดของหลักสูตร ตามแบบ มคอ.ที่ สอดคล้องกับมาตรฐานคุณวุฒิสาขา/สาขาวิชา	X	X	X	X
3. มีรายละเอียดของรายวิชา และประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ตามแบบ มคอ.3 และ มคอ.อย่าง	X	X	X	X

ดัชนีบ่งชี้ผลการดำเนินงาน	ปีที่ 1	ปีที่ 2	ปีที่ 3	ปีที่ 4
นอ่ยก่อนการเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษาให้ครบทุกรายวิชา				
4. จัดทำรายงานผลการดำเนินการของรายวิชา และ ประสพการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ตามแบบ มคอ.5-6 ภายใน 30 วัน หลังสิ้นสุดภาคการศึกษาที่เปิดสอนให้ครบทุก รายวิชา	X	X	X	X
5. จัดทำรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตร ตาม แบบ มคอ.7 ภายใน 60 วัน หลังสิ้นสุดปีการศึกษา	X	X	X	X
6. มีการทวนสอบผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาตาม มาตรฐานผลการเรียนรู้ ที่กำหนดใน มคอ.3-4 (ถ้ามี) อย่างน้อยร้อยละ 25 ของรายวิชาที่เปิดสอนในแต่ละปี การศึกษา	X	X	X	X
7. มีการพัฒนา/ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน กลยุทธ์การสอน หรือการประเมินผลการเรียนรู้ จาก ผลการประเมินการดำเนินงานที่รายงานใน มคอ.7 ปีที่ผ่านมา	X	X	X	X
8. อาจารย์ใหม่ (ถ้ามี) ทุกคนได้รับการปฐมนิเทศหรือ คำแนะนำด้านการจัดการเรียนการสอน	X	X	X	X
9. อาจารย์ครุทุกคนได้รับการพัฒนาทางวิชาการ และ/หรือวิชาชีพ อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง	X	X	X	X
10. จำนวนบุคลากรสนับสนุนการเรียนการสอน (ถ้า มี) ได้รับการพัฒนาวิชาการ และ/หรือวิชาชีพ ไม่น้อย กว่าร้อยละ 50 ต่อปี	X	X	X	X
11. ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาปีสุดท้าย/บัณฑิต ใหม่ที่มีต่อคุณภาพหลักสูตร เฉลี่ยไม่น้อยกว่า 3.5 จากคะแนน 5.0				X

ดัชนีบ่งชี้ผลการดำเนินงาน	ปีที่ 1	ปีที่ 2	ปีที่ 3	ปีที่ 4
12. ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตที่มีต่อบัณฑิตใหม่ เฉลี่ยไม่น้อยกว่า 3.5 จากคะแนนเต็ม 5.0				X
13. นักศึกษาชั้นปีที่ 4 ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 มีความรู้ ความสามารถแสดงผลงานด้านนาฏศิลป์ต่อหน้าสาธารณชน ชุมชน ท้องถิ่นได้ ในระดับ ดีมาก คะแนน 4 จาก 5 ระดับ				X
14. นักศึกษาไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 สามารถบริหารจัดการโครงการแสดงผลงาน และศักยภาพทางด้านนาฏศิลป์ได้ ในระดับ ดีมาก คะแนน 4 จาก 5 ระดับ				X

หมวดที่ 8 การประเมิน และปรับปรุงการดำเนินการของหลักสูตร

1. การประเมินประสิทธิผลของการสอน

1.1 การประเมินกลยุทธ์การสอน

คณะกรรมการบริหารหลักสูตร กำหนดให้ครูจัดการเรียนการสอนตาม มคอ.3 ของแต่ละรายวิชา และให้ผู้ประสานรายวิชาประเมินกลยุทธ์การสอนเพื่อปรับปรุงคุณภาพการสอนในครั้งต่อไป จากนั้นให้นำเสนอคณะกรรมการบริหารหลักสูตร เพื่อดำเนินการต่อไป

1.2 การประเมินทักษะของอาจารย์ในการใช้แผนกลยุทธ์การสอน

การประเมินทักษะดังกล่าวสามารถทำได้ ดังนี้

- 1.2.1 ประเมินโดยนักศึกษาในแต่ละรายวิชา
- 1.2.2 ประเมินตนเองโดยอาจารย์ครู

2. การประเมินหลักสูตรในภาพรวม

การประเมินหลักสูตรในภาพรวม โดยสำรวจข้อมูลจาก

2.1 นักศึกษาและบัณฑิต

คณะกรรมการบริหารหลักสูตรแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินหลักสูตรที่ประกอบด้วยผู้แทนสาขาวิชา ผู้แทนนักศึกษาปัจจุบัน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่าย คณะกรรมการประเมิน

หลักสูตรวางแผน สํารวจ วิเคราะห์ และประเมินผลข้อมูลจากผู้เรียนปัจจุบันทุกชั้นปี และจากผู้สำเร็จการศึกษาที่ผ่านการศึกษาในหลักสูตรทุกรุ่น

2.2 ผู้ใช้บัณฑิต

คณะกรรมการประเมินหลักสูตรติดตามบัณฑิตใหม่โดยสำรวจข้อมูลจากนายจ้างและ/หรือผู้บังคับบัญชาโดยการสัมภาษณ์และ/หรือการใช้แบบสอบถาม

2.3 ผู้ทรงคุณวุฒิ

คณะกรรมการประเมินหลักสูตรทำการวิเคราะห์และประเมินหลักสูตรในภาพรวม และใช้ข้อมูลย้อนกลับของผู้เรียน ผู้สำเร็จการศึกษา ผู้ใช้บัณฑิตประกอบการประเมิน

3. การประเมินผลการดำเนินงานตามรายละเอียดหลักสูตร

สาขาวิชาผ่านการประเมินจากหน่วยงานประกันคุณภาพหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนของ สาขาวิชาตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี จากคณะกรรมการประเมินคุณภาพ

4. การทบทวนผลการประเมินและวางแผนปรับปรุงหลักสูตรและแผนกลยุทธ์การสอน

4.1 คณะกรรมการหลักสูตร รวบรวมข้อมูลการประเมิน ทั้งจากหลักสูตร ตัวบ่งชี้ ผล การดำเนินงาน และการประเมินประสิทธิผลของการสอน และจัดทำรายงานนำเสนอ คณะกรรมการประจำคณะ

4.2 สัมมนาอาจารย์ประจำหลักสูตร เพื่อหาข้อสรุปในการปรับปรุงหลักสูตร และแผนกลยุทธ์

4.3 คณะกรรมการหลักสูตร ปรับปรุงหลักสูตร รวมทั้งกลยุทธ์การสอน และการจัดการเรียน การสอนให้เหมาะสมต่อไป

คำอธิบายรายวิชา

ก. หมวดวิชาศึกษาทั่วไป

- GEN 1101 ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร 3(3-0-6)**
Thai for Communication
 ทักษะในการสื่อสารภาษาไทยอย่างมีประสิทธิภาพทั้งในด้านการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน ความงดงามของภาษาในแง่มุมต่าง ๆ และประยุกต์ใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวันและการประกอบอาชีพ
- GEN 1102 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน 3(3-0-6)**
English for Daily Communication
 การสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษขั้นพื้นฐาน เพื่อการพัฒนาทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียนในสถานการณ์ต่าง ๆ และทักษะการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันอย่างเหมาะสมรวมทั้งกิจกรรมบูรณาการเพื่อพัฒนาทักษะด้านการสื่อสาร
- GEN 1103 ภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ 3(3-0-6)**
English for Learning
 การอ่านภาษาอังกฤษจากบทอ่านตามสภาพจริงเพื่อการเรียนรู้ การใช้พจนานุกรม การเดาความหมายของคำศัพท์ การประกอบรูปคำ การอ่านเพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบ และคิดวิเคราะห์จากเรื่องที่อ่าน
- GEN 1104 ภาษาจีนเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน 3(3-0-6)**
Chinese for Daily Communication
 การพัฒนาทักษะทางภาษาจีนเพื่อการสื่อสารในด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียนเบื้องต้น ที่ใช้ในชีวิตประจำวัน รวมทั้งกิจกรรมบูรณาการเพื่อพัฒนาทักษะด้านการสื่อสาร
- GEN 1105 ภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน 3(3-0-6)**
Korean for Daily Communication
 การพัฒนาทักษะทางภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารในด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียนเบื้องต้น ที่ใช้ในชีวิตประจำวัน รวมทั้งกิจกรรมบูรณาการเพื่อพัฒนาทักษะด้านการสื่อสาร

- GEN 1106 **ภาษาญี่ปุ่นเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน** 3(3-0-6)
Japanese for Daily Communication
 การพัฒนาทักษะทางภาษาญี่ปุ่นเพื่อการสื่อสารในด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียนเบื้องต้น ที่ใช้ในชีวิตประจำวัน รวมทั้งกิจกรรมบูรณาการเพื่อพัฒนาทักษะด้านการสื่อสาร
- GEN 1107 **ภาษาฝรั่งเศสเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน** 3(3-0-6)
French for Daily Communication
 การพัฒนาทักษะทางภาษาฝรั่งเศสเพื่อการสื่อสารในด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียนเบื้องต้น ที่ใช้ในชีวิตประจำวัน รวมทั้งกิจกรรมบูรณาการเพื่อพัฒนาทักษะด้านการสื่อสาร
- GEN 1108 **ภาษาพม่าเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน** 3(3-0-6)
Burmese for Daily Communication
 การพัฒนาทักษะทางภาษาพม่าเพื่อการสื่อสารในด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียนเบื้องต้น ที่ใช้ในชีวิตประจำวัน รวมทั้งกิจกรรมบูรณาการเพื่อพัฒนาทักษะด้านการสื่อสาร
- GEN 1201 **ศิลปะการใช้ชีวิตอย่างมีความสุข** 3(3-0-6)
Philosophy for Life
 การเรียนรู้ และปฏิบัติตามหลักปรัชญาและศาสนาด้วยจิตภาวนา เพื่อความเข้าใจในมนุษย์ สังคม โลก และธรรมชาติ การสร้างสุนทรียะในชีวิต ให้เกิดความสมดุลทั้งด้านกาย ใจ อารมณ์ เพื่อความสงบสุขและสันติภาพอย่างยั่งยืน
- GEN 1202 **การพัฒนาบุคลิกภาพและมารยาททางสังคม** 3(3-0-6)
Personality and Social Etiquette Development
 ความหมาย ความสำคัญ ขอบเขต พัฒนาการและทฤษฎีบุคลิกภาพ การเป็นผู้นำ และสร้างภาวะผู้นำ การพัฒนาทักษะการทำงาน การติดต่อสื่อสารเพื่อการทำงานเป็นทีม การดูแลบุคลิกภาพ การแต่งกาย การพัฒนาอารมณ์และจิตใจ การเพิ่มความมั่นใจและความกล้าแสดงออก มารยาทการเข้าสังคม การวิเคราะห์และประเมินตนเอง รวมทั้งวางแผนพัฒนาตนเอง หลักการดำเนินชีวิตและคุณธรรมในสังคมที่หลากหลาย

- GEN 1301 **ความเป็นราชภัฏเชียงใหม่** 3(3-0-6)
Chiang Mai Rajabhat Identity
 วิถีล้านนา ราชภัฏเชียงใหม่ภายใต้วิถีล้านนา ความเป็นมาของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ อุดมการณ์ของราชภัฏเชียงใหม่ การปลูกฝังความสำนึกการเทิดทูนสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ ความภาคภูมิใจของการเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น การส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม การสร้างความตระหนักและสำนึกในความเป็นไทย การเสริมสร้างคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
- GEN 1302 **วิธีวิทยาการถ่ายทอดความรู้** 3(3-0-6)
Knowledge Transfer Methodology
 หลักการ แนวคิด ทฤษฎี เกี่ยวกับวิธีวิทยาการถ่ายทอดความรู้ รูปแบบและเทคนิคที่ทันสมัยในการถ่ายทอดความรู้ในศตวรรษที่ 21 การจัดการสิ่งแวดล้อมเพื่อการเรียนรู้ ศิลปะการสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ การบูรณาการองค์ความรู้สู่การถ่ายทอดอย่างเหมาะสม ต่อสถานการณ์ปัจจุบัน
- GEN 1303 **ศาสตร์พระราชา** 3(3-0-6)
King's Philosophy
 พระราชประวัติ การศึกษาและประสบการณ์ ซึ่งเป็นที่มาของศาสตร์พระราชา ความหมายของศาสตร์พระราชา การจัดแบ่งประเภทหรือหมวดหมู่ของศาสตร์พระราชา ด้านการศึกษา การแพทย์ สาธารณสุข การพัฒนาการเกษตร การพัฒนาและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ การพัฒนาอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและชีวิตวัฒนธรรม การวิจัยและนวัตกรรม โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ หลักการทรงงาน ศูนย์ศึกษาการพัฒนาอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เกษตรทฤษฎีใหม่ โครงการหลวง บทสรุปของการอนุรักษ์และพัฒนา เพื่อการพัฒนาคนให้อยู่ร่วมกับสรรพสิ่งได้อย่างเป็นสุขและยั่งยืน
- GEN 1304 **การป้องกันและต่อต้านการทุจริต** 3(3-0-6)
Preventing and Resisting Corruption
 โครงสร้างสังคมและระบบการเมืองการปกครองไทย กฎหมายรัฐธรรมนูญและกฎหมายในชีวิตประจำวันที่น่าสนใจ การทุจริตในสังคมไทย ความหมายของการทุจริต ประเภท

รูปแบบ ปัจจัยและผลกระทบที่เกิดจากการทุจริต กฎหมายและหลักธรรมาภิบาลที่ก่อให้เกิดเจตคติและจิตสำนึกความเป็นพลเมืองดี การสร้างสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริต

GEN 1305 **โลกแห่งธุรกิจ** 3(3-0-6)

World of Business

เปิดโลกธุรกิจให้เห็นถึงแนวโน้มธุรกิจตามกระแสโลก สภาพแวดล้อมทางธุรกิจ แรงบันดาลใจในการทำธุรกิจ กลไกทางเศรษฐกิจ สถานการณ์เศรษฐกิจของไทยและของโลก วิธีการจัดการธุรกิจ การบริหารพนักงาน ธุรกิจดิจิทัล การวางแผนและควบคุมกำไร โดยศึกษาจากธุรกิจที่น่าสนใจ

GEN 1306 **ความเป็นพลเมืองกับการพัฒนาท้องถิ่น** 3(3-0-6)

Citizenship and Local Development

การพัฒนาตนเองด้วยการเรียนรู้โดยเน้นการทำกิจกรรม (Active Learning) ให้เป็นพลเมืองที่ตระหนักถึงบทบาทหน้าที่ของความเป็นพลเมืองตามหลักประชาธิปไตย สิทธิมนุษยชน ความเสมอภาค และคุณลักษณะที่ดีของความเป็นพลเมือง การเสริมสร้างจิตสาธารณะ ความรับผิดชอบต่อสังคม จิตอาสากับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น การปฏิบัติการเรียนรู้ชุมชน ภาคสนาม การจัดทำโครงการเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

GEN 1401 **การคิดและการตัดสินใจ** 3(3-0-6)

Thinking and Decision Making

หลักการและกระบวนการคิดของมนุษย์ ความคิดสร้างสรรค์ การวิเคราะห์ข้อมูล ข่าวสาร โดยการใช้หลักตรรกะ การใช้เหตุผล การคิดเชิงตัวเลข กระบวนการตัดสินใจ ทฤษฎีการตัดสินใจเพื่อสามารถประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตอย่างถูกต้อง

GEN 1402 **การรู้ดิจิทัล** 3(3-0-6)

Digital Literacy

แนวคิดเกี่ยวกับการใช้งานดิจิทัล สิทธิและความรับผิดชอบ ความสามารถในการค้นหาและเลือกข้อมูล การสื่อสารที่มีประสิทธิผล การรู้สารสนเทศ ความรู้ความเข้าใจและการเข้าถึงสื่อดิจิทัล ความปลอดภัยทางอิเล็กทรอนิกส์ แนวปฏิบัติในสังคมดิจิทัลและกฎหมายดิจิทัล

GEN 1403 การดูแลสุขภาพแบบองค์รวม 3(3-0-6)
Holistic Health Care

ความหมายและความสำคัญของสุขภาพ อนามัยส่วนบุคคล การดูแลสุขภาพ ระดับครอบครัวและชุมชน การดูแลสุขภาพกายและใจ การออกกำลังกาย การเลือกกิจกรรมกีฬา และนันทนาการ การจัดโปรแกรมฝึกการออกกำลังกายให้เหมาะสม การตรวจสอบสุขภาพทางกาย โภชนาการกับการออกกำลังกาย อาหารและโภชนาการสำหรับบุคคลในวัยต่าง ๆ โรคและอันตรายที่เกิดจากการบริโภคอาหารไม่ปลอดภัย

ข. หมวดวิชาเฉพาะด้าน

1) กลุ่มวิชาชีพครู

1.1) วิชาชีพครูบังคับ

EDP 1101 ความเป็นครู 2(2-0-4)
Teachership

การเปลี่ยนแปลงบริบทของโลกและสังคม แนวคิดปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง คุณธรรมของครู กฎหมายสำหรับครู การประพฤติปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณของวิชาชีพ รักและศรัทธาในความเป็นครู มุ่งมั่นพัฒนาผู้เรียนด้วยจิตวิญญาณความเป็นครู การเป็นแบบอย่างที่ดี มีคุณธรรม และจริยธรรม ค่านิยม

สมรรถนะสำคัญ: ประยุกต์ใช้แนวคิดปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในการจัดการเรียนรู้ตามการเปลี่ยนแปลงบริบทสังคม

EDP 1102 ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับครู 2(2-0-4)
Thai for Communication for Teachers

การใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชั้นเรียน การสื่อสารเพื่อปรับพฤติกรรมผู้เรียน ฝึกทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนในบริบทวิชาชีพครูเพื่อการสื่อสาร ในชั้นเรียน ฝึกภาษาท่าทางเพื่อการสื่อความหมายในชั้นเรียน ใช้ภาษาสื่อความหมายได้อย่างถูกต้องเหมาะสมในการเรียนการสอนสอดคล้องกับบริบทวิชาชีพครู กลยุทธ์การสื่อภาษาเพื่อจัดการการเรียนรู้ในโลกดิจิทัล และตระหนักถึงการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในการอยู่ร่วมกัน ในสังคมที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม

สมรรถนะสำคัญ: ใช้ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนภาษาไทยเพื่อการสื่อความหมายได้อย่างถูกต้องในการเรียนการสอน หรือที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู

EDP 1103 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับครู

2(2-0-4)

English for Communication for Teachers

การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชั้นเรียน การสื่อสารเพื่อปรับปรุงพฤติกรรมผู้เรียน ฝึกทักษะการฟัง การพูด การอ่าน การเขียนในบริบทวิชาชีพครูเพื่อการสื่อสารในชั้นเรียน ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการนำเสนองานเชิงวิชาการ ใช้ภาษาสื่อความหมายได้อย่างถูกต้องเหมาะสมในการเรียนการสอนสอดคล้องกับบริบทวิชาชีพครู กลยุทธ์การสื่อภาษาเพื่อการจัดการเรียนรู้ในโลกดิจิทัล และตระหนักถึงการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในการอยู่ร่วมกันในสังคมที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม

สมรรถนะสำคัญ: ใช้ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อความหมายได้อย่างถูกต้องในการเรียนการสอน หรือที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู

EDP 1501 จิตวิทยาสำหรับครู

2(2-0-4)

Psychology for Teachers

ความหมาย ความสำคัญ แนวคิดพื้นฐานเกี่ยวกับจิตวิทยา ธรรมชาติและพัฒนาการของผู้เรียนในแต่ละช่วงวัย ทฤษฎีจิตวิทยาพัฒนาการ จิตวิทยาการศึกษา ทฤษฎีการเรียนรู้ ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ การควบคุมชั้นเรียนและการปรับปรุงพฤติกรรมผู้เรียน

สมรรถนะสำคัญ: วิเคราะห์ เข้าใจธรรมชาติของผู้เรียน พฤติกรรมผู้เรียน กำหนดแนวทางการจัดการเรียนรู้ การจัดการพฤติกรรมผู้เรียน เพื่อการช่วยเหลือและสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียน

EDP 2101 การประกันคุณภาพการศึกษา

1(1-0-2)

Educational Quality Assurance

หลักการ แนวคิด แนวปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดการคุณภาพการศึกษา กระบวนการประกันคุณภาพภายในและภายนอก บทบาทหน้าที่ของผู้ที่เกี่ยวข้องในการประกันคุณภาพการศึกษา แนวปฏิบัติในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา ฝึกออกแบบการประเมินตนเอง และการประเมินภายนอก การเขียนรายงานการพัฒนาคูณภาพการศึกษา และระบบสารสนเทศการประกันคุณภาพการศึกษา

สมรรถนะสำคัญ: ปฏิบัติและออกแบบการประเมินตนเอง

EDP 2301 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ 2(2-0-4)

Learning Measurement and Evaluation

ความหมาย ความสำคัญ กระบวนการและหลักการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ คุณธรรมของผู้ทำหน้าที่ประเมินผล พฤติกรรมการเรียนรู้และจุดประสงค์การเรียนรู้ การออกแบบและสร้างเครื่องมือวัดและประเมินผลการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย ด้านจิตพิสัยและด้านทักษะพิสัย การบริหารจัดการการสอบ การวิเคราะห์ข้อมูลจากการวัดผลการเรียนรู้ การประเมินผล การเรียนรู้ของผู้เรียนและนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน

สมรรถนะสำคัญ: วัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนและนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียน

EDP 2401 นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา 2(2-0-4)

Innovation and Digital Technology for Education

ความหมาย ความสำคัญ หลักการ แนวคิด ทฤษฎี ประเภท รูปแบบนวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารกับการศึกษาสมัยใหม่ กฎหมายและจรรยาบรรณในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา การเลือกสื่อ นวัตกรรมและแหล่งเรียนรู้ การประยุกต์ใช้ แอปพลิเคชันและเทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้ ฝึกออกแบบ พัฒนา ประเมิน สื่อและนวัตกรรมที่ส่งเสริมคุณภาพการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับผู้เรียน

สมรรถนะสำคัญ: แสวงหาแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายให้แก่ผู้เรียน ประยุกต์ใช้หรือพัฒนาสื่อและนวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้ของผู้เรียนและประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา

EDP 2501 การแนะแนวและให้การปรึกษาในสถานศึกษา 2(2-0-4)

Guidance and Counseling in School

หลักการพื้นฐานของจิตวิทยาการแนะแนว เครื่องมือที่ใช้ในงานแนะแนว จัดบริการแนะแนว การดูแลช่วยเหลือนักเรียนปกติ และนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ ศึกษาหลักการ แนวคิดพื้นฐานของจิตวิทยาการปรึกษา เทคนิคการให้คำปรึกษา การฝึกให้คำปรึกษา

สมรรถนะสำคัญ: วางแผน ออกแบบการช่วยเหลือ ส่งเสริม และให้คำแนะนำช่วยเหลือผู้เรียนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

EDP 3201 การพัฒนาหลักสูตร

2(2-0-4)

Curriculum Development

ปรัชญาการศึกษา องค์ประกอบและกระบวนการพัฒนาหลักสูตร ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาหลักสูตร ปัญหาและแนวโน้มในการพัฒนาหลักสูตร หลักสูตรระดับการศึกษา ชั้นพื้นฐาน ออกแบบและพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาที่สอดคล้องกับบริบทสถานศึกษาและชุมชน การวิเคราะห์และประเมินหลักสูตรสถานศึกษา

สมรรถนะสำคัญ: วิเคราะห์ จัดทำ ใช้ ประเมิน และพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา

EDP 3202 กลยุทธ์การจัดการเรียนรู้

2(1-2-3)

Learning Management Strategy

รูปแบบ เทคนิค และศาสตร์การสอน หลักการบูรณาการ การบริหารจัดการ ชั้นเรียน องค์ประกอบแผนการเรียนรู้ ประยุกต์ใช้หลักการ ทฤษฎีจัดการเรียนรู้ การเลือกและใช้สื่อ แหล่งเรียนรู้ และเทคโนโลยีเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ในการออกแบบ การเรียนรู้ รวมถึงการจัดทำและ นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปสู่การปฏิบัติ วิเคราะห์ และประเมินผลการจัดการเรียนรู้

สมรรถนะสำคัญ: จัดทำแผนการเรียนรู้ นำแผนการเรียนรู้ไปสู่การปฏิบัติ และบริหารจัดการชั้นเรียนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เต็มตามศักยภาพตามเป้าหมายของหลักสูตร

EDP 3301 การวิจัยเพื่อพัฒนาสมรรถนะผู้เรียน

2(2-0-4)

Research for Developing Learner Competency

ความหมาย ลักษณะ ความสำคัญและประเภทของการวิจัยทางการศึกษา จรรยาบรรณของนักวิจัย กระบวนการวิจัยเพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาผู้เรียน การออกแบบ การวิจัย ตัวแปรและสมมติฐาน ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือและวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย การเขียนโครงร่างการวิจัย การเขียนรายงานการวิจัย ฝึกเลือกใช้ ผลการวิจัยไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ ฝึกทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและพัฒนาผู้เรียน

สมรรถนะสำคัญ: เลือกใช้ผลการวิจัยไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ และสามารถทำวิจัย เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและพัฒนาผู้เรียน

1.2) วิชาชีพครูเลือก

EDP 3203 งานธุรการโรงเรียน

2(2-0-4)

School Administrative Affairs

การปฏิบัติงานธุรการโรงเรียน กฎ ระเบียบที่เกี่ยวข้องกับงานธุรการโรงเรียนงานสารบรรณ งานพัสดุ และงานข้อมูลสารสนเทศ และประเมินงานธุรการโรงเรียน

สมรรถนะสำคัญ: ปฏิบัติงานธุรการและนำข้อมูลจากงานธุรการมาวางแผน เพื่อพัฒนาผู้เรียนอย่างเหมาะสม

EDP 3204 แหล่งวิทยาการเรียนรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อการศึกษาตลอดชีวิต 2(2-0-4)

Learning Resources and Local Wisdom for Lifelong Education

แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับแหล่งวิทยาการเรียนรู้ด้านภูมิปัญญา ศิลปะและวัฒนธรรม ท้องถิ่น วิถีชีวิตบนความหลากหลายทางพหุวัฒนธรรม ประเพณี ศาสนาและความเชื่อ แหล่งวิทยาการเรียนรู้นอกสถานที่ ออกแบบการจัดการเรียนรู้โดยบูรณาข้ามศาสตร์ พัฒนาแหล่งวิทยาการเรียนรู้และการศึกษาตลอดชีวิตบนพื้นฐานโลกดิจิทัล และอัตลักษณ์เชิงพื้นที่เพื่อส่งเสริมการจัดการศึกษาตามอัธยาศัย

สมรรถนะสำคัญ: ออกแบบ เลือกใช้ หรือพัฒนาแหล่งวิทยาการเรียนรู้และภูมิปัญญาในการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการเรียนรู้

EDP 3205 การนิเทศการจัดการเรียนรู้

2(2-0-4)

Educational Supervision for Learning Management

ออกแบบและฝึกใช้เครื่องมือการนิเทศการจัดการเรียนรู้ และประเมินผลการนิเทศเพื่อนำมาประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาคุณภาพของการจัดการเรียนรู้จากภาวะวิเคราะห์หลักการ ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการนิเทศ เทคนิคการนิเทศการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการนิเทศการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับเป้าหมายของการจัดการเรียนรู้ในระบบ นอกกระบวนการและการศึกษาตามอัธยาศัย

สมรรถนะสำคัญ: ปฏิบัติการนิเทศการจัดการเรียนรู้

- EDP 3206 หลักสูตรสถานศึกษา 2(2-0-4)
 School Curriculum
 รูปแบบกระบวนการการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา องค์ประกอบของการจัดทำ
 หลักสูตรสถานศึกษา ฝึกพัฒนาจัดทำและประเมินหลักสูตรสถานศึกษา
 สมรรถนะสำคัญ: จัดทำหลักสูตรสถานศึกษาที่สอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษา
 และชุมชน
- EDP 3207 การสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน 2(2-0-4)
 Building Relationship with Community
 หลักการและแนวคิดการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน การนำ
 ทรัพยากรบุคคล แหล่งเรียนรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่น และขนบธรรมเนียมประเพณีในชุมชนมาใช้ในการ
 การจัดการเรียนรู้ การออกแบบและจัดกิจกรรมเพื่อสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน และสร้าง
 เครือข่ายความร่วมมือ
 สมรรถนะสำคัญ: สร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน และสร้างเครือข่าย
 ความร่วมมือสนับสนุนการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ
- EDP 3208 การเชื่อมต่อระหว่างการศึกษาปฐมวัยกับระดับประถมศึกษา 2(2-0-4)
 Connection Between Early Childhood and Elementary Education
 ความสำคัญ จุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษาปฐมวัยและการศึกษาระดับ
 ประถมศึกษา เทคนิคการจัดกิจกรรม การประเมินพัฒนาการและการจัดสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริม
 การจัดการประสบการณ์การเรียนรู้ การสร้างความเข้าใจแก่ผู้ปกครองในการจัดการเรียนรู้ และ
 การส่งเสริมพัฒนาการเตรียมความพร้อมเด็กปฐมวัยสู่การเรียนรู้ในระดับประถมศึกษา
 สมรรถนะสำคัญ: จัดสภาพแวดล้อม และประสบการณ์การเรียนรู้ที่ส่งเสริมศักยภาพ
 และพัฒนาการของผู้เรียนระดับปฐมวัยสู่การเรียนรู้ในระดับประถมศึกษา
- EDP 3209 การพัฒนาทักษะสมองกับการใช้ชีวิตอย่างมีความสุข 2(2-0-4)
 Developing Brain Skills and Happy Living
 การแสวงหาความรู้แนวคิดทฤษฎีและหลักการพัฒนาทักษะสมองกับระบบประสาท
 วิทยาเพื่อจัดการเรียนรู้อย่างมีความสุข การจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะสมองส่วนหน้า : EF
 (Executive Functions) เพื่อการใช้ชีวิตอย่างมีความสุข การจัดกระบวนการชุมชนแห่ง การเรียนรู้

ด้านการจัดการชั้นเรียน การออกแบบกิจกรรมและสื่อ เพื่อการพัฒนาทักษะสมองกับการใช้ชีวิตอย่างมีความสุข

สมรรถนะสำคัญ: ประยุกต์ใช้ความรู้ด้านการพัฒนาทักษะสมองกับการใช้ชีวิตอย่างมีความสุข นำมาจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน

EDP 3302 การประเมินโครงการทางการศึกษา 2(2-0-4)

Educational Project Evaluation

แนวคิดพื้นฐานเกี่ยวกับการประเมินโครงการ รูปแบบการประเมินโครงการ การประยุกต์ใช้กระบวนการประเมิน การวิเคราะห์เกี่ยวกับนโยบาย แผนงาน และโครงการทางการศึกษา การเขียนโครงการทางการศึกษา การออกแบบการประเมินโครงการ เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินโครงการ การวิเคราะห์ข้อมูล และการเขียนรายงานการประเมินโครงการ

สมรรถนะสำคัญ: ออกแบบการประเมินโครงการทางการศึกษา

EDP 4301 การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน 2(2-0-4)

Classroom Action Research

ความหมาย ความสำคัญ หลักการ และแนวคิดพื้นฐานของการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน กระบวนการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน การวิเคราะห์ผู้เรียนรายบุคคล การสร้างและพัฒนานวัตกรรมเพื่อปรับปรุงและพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน การปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียน การเขียนรายงานการวิจัยในชั้นเรียน

สมรรถนะสำคัญ: ออกแบบและดำเนินการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน

EDP 3401 เทคโนโลยีดิจิทัลทางการศึกษาและวิทยาการร่วมสมัย 2(1-2-3)

Educational Digital Technology and Contemporary Advancements

แนวโน้มของการพัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัลทางการศึกษา ที่ผสมผสานโดยประยุกต์ใช้เทคโนโลยีร่วมสมัยสำหรับการสอนในศตวรรษที่ 21 ปฏิบัติและสร้างสรรค์สื่อเทคโนโลยีดิจิทัล เลือกใช้นวัตกรรมการสอนร่วมสมัย แก้ปัญหาการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับบริบทที่นวัตกรรมการศึกษา พัฒนาโครงการทางเทคโนโลยีดิจิทัลทางการศึกษาที่มีการบูรณาการข้ามศาสตร์อย่างสร้างสรรค์

สมรรถนะสำคัญ: ออกแบบ บริหารนวัตกรรมจัดการเรียนรู้ร่วมสมัยและพัฒนาโครงการแบบผสมผสานเทคโนโลยีดิจิทัลร่วมสมัย

EDP 3501 กิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต **2(2-0-4)**

Guidance Activity for Developing Quality of Life

ความหมาย ขอบข่าย ประเภท กระบวนการจัดกิจกรรมแนะแนว ฝึกการจัดกิจกรรมแนะแนวด้านการศึกษา การศึกษาต่อด้านทำงานและอาชีพ และด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคมที่สอดคล้องกับจิตวิทยาพัฒนาการของผู้เรียนในแต่ละช่วงวัย เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินผลการจัดกิจกรรมแนะแนว

สมรรถนะสำคัญ: ออกแบบแผนและจัดกิจกรรมแนะแนวเพื่อช่วยเหลือ สนับสนุนให้ผู้เรียนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

EDP 3502 การช่วยเหลือและให้การปรึกษาผู้เรียน **2(2-0-4)**

Providing Guidance and Counseling for Learners

ความหมาย ความสำคัญ หลักการพื้นฐานและแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการช่วยเหลือและจิตวิทยาให้การปรึกษาผู้เรียน จรรยาบรรณของผู้ให้คำปรึกษา ทฤษฎีและเทคนิคการให้คำปรึกษา การฝึกให้คำปรึกษา ข้อควรคำนึงถึงในการให้บริการปรึกษาผู้เรียน

สมรรถนะสำคัญ: ให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ ให้คำปรึกษาผู้เรียนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น โดยยึดหลักจรรยาบรรณเบื้องต้นของผู้ให้คำปรึกษา

EDP 3601 การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ **2(2-0-4)**

Education for Children with Special Needs

ความสำคัญและความเป็นมาของการจัดการศึกษาพิเศษ การศึกษาแบบเรียนรวม ความหมาย ลักษณะประเภทของเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาพิเศษและหลักสิทธิมนุษยชน แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (Individual Education Plan: IEP) การจัดการพฤติกรรม การจัดบริการสนับสนุน สิ่งอำนวยความสะดวก สภาพแวดล้อม การฝึกปฏิบัติออกแบบและวางแผนช่วยเหลือเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ

สมรรถนะสำคัญ: จัดการศึกษาให้เด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ

EDP 3602 ภาษามือเบื้องต้น **2(2-0-4)**

Basic Sign Language

ความเป็นมา ความหมาย และความสำคัญของภาษามือไทย หลักการและวิธีการใช้ไวยากรณ์ของภาษามือไทย วิเคราะห์องค์ประกอบของภาษามือไทย หมวดคำศัพท์ภาษามือไทยที่

ใช้ในชีวิตประจำวัน การฝึกปฏิบัติการใช้ภาษามือ ภาษามือเบื้องต้นในชีวิตประจำวัน การถ่ายทอด
 ความรู้ ความคิดโดยใช้ภาษามือ การเรียนรู้เกี่ยวกับภาษา วิถีชีวิตและชุมชนของคนหูหนวก ฝึก
 ปฏิบัติการสะกดนิ้วมือภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

สมรรถนะสำคัญ: ใช้ภาษามือเพื่อการสื่อสาร

EDP 3701 ผู้กำกับลูกเสือสำรองชั้นความรู้เบื้องต้น 2(1-2-3)

Cub Basic Unit Leader Training Course (C.B.T.C)

หลักสูตร จุดมุ่งหมาย ประวัติ สาระสำคัญ วิธีการ กิจกรรมลูกเสือสำรองของลูกเสือโลก
 กิจกรรมลูกเสือไทย ฝึกปฏิบัติการเป็นผู้กำกับลูกเสือสำรองชั้นความรู้เบื้องต้น เข้าค่ายฝึกอบรม
 บุคลากรทางการลูกเสือผู้กำกับลูกเสือสำรองชั้นความรู้เบื้องต้น

สมรรถนะสำคัญ: ปฏิบัติงานทางด้านลูกเสือสำรองในสถานศึกษา

EDP 4701 ผู้กำกับลูกเสือสามัญชั้นความรู้เบื้องต้น 2(1-2-3)

Scout Basic Unit Leader Training Course (S.B.T.C)

หลักสูตร จุดมุ่งหมาย ประวัติ สาระสำคัญ วิธีการ กิจกรรมลูกเสือสามัญของกิจการ
 ลูกเสือโลก กิจกรรมลูกเสือไทย ฝึกปฏิบัติการเป็นผู้กำกับลูกเสือสามัญชั้นความรู้เบื้องต้น เข้าค่าย
 ฝึกอบรมบุคลากรทางการลูกเสือผู้กำกับลูกเสือสามัญชั้นความรู้เบื้องต้น

สมรรถนะสำคัญ: ปฏิบัติงานทางด้านลูกเสือสามัญในสถานศึกษา

EDP 4702 ผู้กำกับลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ชั้นความรู้เบื้องต้น 2(1-2-3)

Senior Scout Basic Unit Leader Training Course (SS.B.T.C)

หลักสูตร จุดมุ่งหมาย ประวัติ สาระสำคัญ วิธีการ กิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ของ
 กิจกรรมลูกเสือโลก กิจกรรมลูกเสือไทย ฝึกปฏิบัติการเป็นผู้กำกับลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ ชั้นความรู้
 เบื้องต้น เข้าค่ายฝึกอบรมบุคลากรทางการลูกเสือผู้กำกับลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ ชั้นความรู้เบื้องต้น

สมรรถนะสำคัญ: ปฏิบัติงานทางด้านลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ในสถานศึกษา

2) การปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา

EDP 2801 การฝึกปฏิบัติวิชาชีพระหว่างเรียน 1 2(90)

Practicum in Teaching Profession 1

เรียนรู้การปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ครูในสถานศึกษา ประพฤติปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู มีคุณธรรมจริยธรรม และเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน สังเกตรูปแบบการจัดกิจกรรมเพื่อสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ในชั้นเรียน สังเกตและบันทึกพฤติกรรมของผู้เรียนในชั้นเรียน ศึกษาบริบทชุมชน แหล่งเรียนรู้และแหล่งภูมิปัญญาท้องถิ่นโดยรอบสถานศึกษา

สมรรถนะสำคัญ: ปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ครูในสถานศึกษาและปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู

EDP 3801 การฝึกปฏิบัติวิชาชีพระหว่างเรียน 2 2(90)

Practicum in Teaching Profession 2

เรียนรู้การปฏิบัติหน้าที่ครูประจำชั้นและงานธุรการในชั้นเรียน ประพฤติปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู มีคุณธรรมจริยธรรม และเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน ร่วมกับครูครูในการออกแบบ วางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และผลิตสื่อเพื่อการเรียนรู้สำหรับผู้เรียน ดูแลช่วยเหลือ สนับสนุน และรายงานผลการเรียนรู้ของผู้เรียนในชั้นเรียน

สมรรถนะสำคัญ: ปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ครูประจำชั้น ออกแบบ วางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และผลิตสื่อเพื่อการเรียนรู้

EDP 4801 การฝึกปฏิบัติวิชาชีพระหว่างเรียน 3 2(90)

Practicum in Teaching Profession 3

เรียนรู้การปฏิบัติงานในหน้าที่ครูครู ประพฤติปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู มีคุณธรรมจริยธรรม และเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน วิเคราะห์หลักสูตรการศึกษาปฐมวัยและการศึกษาระดับพื้นฐาน ร่วมกับครูครูในการจัดทำแผน ผลิตสื่อ และจัดการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสำหรับการจัดการเรียนรู้ สังเกตและบันทึกปัญหาด้านพฤติกรรมและการเรียนรู้ของผู้เรียน

สมรรถนะสำคัญ: ปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ครูผู้ช่วยสอนจัดทำแผน ผลิตสื่อ และจัดการเรียนรู้

EDP 4802 การปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาในสาขาวิชาเฉพาะ

6(270)

Internship in Specific Program

ปฏิบัติงานในหน้าที่ครูผู้ช่วยสอน ประพฤติปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู มีคุณธรรมจริยธรรม และเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน บูรณาการความรู้และศาสตร์การสอนเพื่อออกแบบ จัดทำแผน ผลิตหรือใช้สื่อประกอบการสอน และจัดการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน เข้าใจธรรมชาติและความแตกต่างของผู้เรียน ดูแล ช่วยเหลือ และแก้ปัญหาผู้เรียนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ร่วมกิจกรรมด้านวิชาการและวิชาชีพพร้อมรายงานผลการพัฒนาตนและพัฒนาวิชาชีพอย่างเป็นระบบ จัดโครงการ ทำงานวิจัยในชั้นเรียน และสร้างนวัตกรรมเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน

สมรรถนะสำคัญ: ปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ครูครูร่วมจัดทำแผน ผลิตสื่อ และจัดการจัดการเรียนรู้ ทำโครงการ วิจัย และสร้างนวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้

3) วิชาเอก

3.1) วิชาเอกบังคับ

DAL 1101 **พื้นฐานนาฏศิลป์ไทย** 3(2-2-5)

อธิบายประวัติความเป็นมา แนวคิด ทฤษฎี และสามารถแยกแยะประเภทองค์ประกอบของการแสดงนาฏศิลป์ไทยรูปแบบต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง รวมถึงปฏิบัติทักษะพื้นฐานทางด้านนาฏศิลป์ไทย นาฏยศัพท์ ภาษาท่า แม่บทเล็ก หรือแม่บทใหญ่ ได้อย่างถูกต้องตามหลักนาฏศิลป์ รวมทั้งเห็นคุณค่า ความสำคัญของนาฏศิลป์ไทย

สมรรถนะสำคัญ : ปฏิบัติทักษะพื้นฐานทางด้านนาฏศิลป์เบื้องต้น

DAL 1102 **นาฏยศิลป์บำบัด** 3(2-2-5)

อธิบายความหมาย แนวคิด ทฤษฎี วิธีการในการใช้ศิลปะการแสดงนาฏยศิลป์ ไปใช้ในการดูแลสุขภาพ เพื่อการบำบัดรักษา รวมถึงความสำคัญของสุขภาพ อนามัยส่วนบุคคล การดูแลสุขภาพพระดัดครอบครัวและชุมชน การดูแลสุขภาพกายและใจ การออกกำลังกาย การเลือกกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ การจัดโปรแกรมฝึกการออกกำลังกายให้เหมาะสม การตรวจสอบสุขภาพทางกาย โภชนาการกับการออกกำลังกาย อาหารและโภชนาการสำหรับบุคคลในวัยต่าง ๆ

สมรรถนะสำคัญ : ปฏิบัติการบูรณาการนำองค์ความรู้ด้านนาฏศิลป์ไปใช้เป็นนาฏยศิลป์บำบัด ดูแลสุขภาพกาย ใจ ออกกำลังกายและนันทนาการได้ถูกต้องตามหลักการ

DAL1301 ความรู้พื้นฐานด้านการพัฒนาท้องถิ่น 3(2-2-5)

แนวคิด ทฤษฎี ความรู้พื้นฐานด้านการพัฒนาท้องถิ่น การพัฒนาตนเองด้วยการเรียนรู้โดยเน้นการทำกิจกรรม (Active Learning) ให้เป็นพลเมืองที่ตระหนักถึงบทบาทหน้าที่ของความเป็นพลเมืองตามหลักประชาธิปไตย สิทธิมนุษยชน ความเสมอภาค และความหมาย คุณลักษณะที่ดีของความเป็นพลเมือง การเสริมสร้างจิตสาธารณะ ความรับผิดชอบต่อสังคม จิตอาสากับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น การปฏิบัติการเรียนรู้ชุมชนภาคสนาม การจัดทำโครงการเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

สมรรถนะสำคัญ : ปฏิบัติการทักษะการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมกับชุมชน ท้องถิ่น

DAL 1302 นาฏศิลป์ไทยพื้นเมือง 3(2-2-5)

อธิบายประวัติความเป็นมา องค์ประกอบการแสดง โอกาสที่ใช้ในการแสดง รวมทั้งสามารถวิเคราะห์ อภิปราย ความแตกต่างนาฏศิลป์ไทยพื้นเมืองทั้ง 4 ภาค และสามารถปฏิบัติทักษะการแสดงนาฏศิลป์ไทยพื้นเมืองได้อย่างถูกต้อง รวมถึงประยุกต์ใช้องค์ความรู้ให้เหมาะสม สอดคล้องกับค่านิยม วิถีชีวิต และบริบทของท้องถิ่น

สมรรถนะสำคัญ : ปฏิบัติการแสดงนาฏศิลป์ไทยพื้นเมืองทั้ง 4 ภาค ได้อย่างถูกต้อง

DAL 1601 การออกแบบและสร้างสรรค์เครื่องแต่งกายโดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น 3(2-2-5)

อธิบายประวัติความเป็นมา ความสำคัญ ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับหลักการออกแบบและสร้างสรรค์เครื่องแต่งกาย และการแต่งหน้า โดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น สามารถวิเคราะห์ แยกแยะ ลักษณะของเครื่องแต่งกาย รูปแบบต่าง ๆ อีกทั้งสามารถใช้เทคโนโลยีในการบูรณาการ สร้างสรรค์ผลงานด้านเครื่องแต่งกาย จากภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่ออนุรักษ์และเผยแพร่ ให้เห็นถึงความสำคัญของศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่น

สมรรถนะสำคัญ : ออกแบบและสร้างสรรค์ เครื่องแต่งกาย และการแต่งหน้า โดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นให้ถูกต้องตามหลักการ

- DAL 2301 การออกแบบสื่อการสอนด้วยเทคโนโลยีสำหรับครูนาฏศิลป์เพื่อ
การพัฒนาท้องถิ่น 3(2-2-5)**
อธิบายความหมาย รูปแบบ ประเภท เทคโนโลยี สื่อดิจิทัล ที่ใช้ในการสร้างสื่อ
การสอนนาฏศิลป์รูปแบบต่าง ๆ สามารถประยุกต์ใช้สื่อการสอนให้เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา
นาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น อีกทั้งสามารถเผยแพร่สื่อการสอนนาฏศิลป์ในช่องทางออนไลน์
ให้สอดคล้องต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมปัจจุบันอย่างเหมาะสม
สมรรถนะสำคัญ : ปฏิบัติการออกแบบสื่อการสอนด้วยเทคโนโลยี ที่ใช้สำหรับการ
สอนนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น
- DAL 2302 การวิจัยทางการสอนนาฏศิลป์เพื่อชุมชน ท้องถิ่น 3(2-2-5)**
อธิบายความหมาย ประเภท ลักษณะ และองค์ประกอบของงานวิจัยทางนาฏศิลป์
เทคนิคการเก็บข้อมูล การตรวจสอบ วิเคราะห์ อภิปรายผล ตลอดจนนำเสนองานในรูปแบบของสื่อ
ทางการสอนนาฏศิลป์ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการสืบค้นข้อมูลจากชุมชน ท้องถิ่น ตามรูปแบบ
ระเบียบวิธีวิจัย ตลอดจนนำเสนองานวิจัยทางด้านนาฏศิลป์เพื่อชุมชน ท้องถิ่นได้อย่างถูกต้อง
สมรรถนะสำคัญ : ปฏิบัติการทำงานวิจัยทางด้านนาฏศิลป์เพื่อชุมชน ท้องถิ่น
- DAL 2303 การจัดการเรียนรู้ทางด้านนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น 3(2-2-5)**
อธิบาย วิเคราะห์ สืบค้น หลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐานกลุ่มสาระการเรียนรู้วิชา
ศิลปะ (นาฏศิลป์) ในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา เพื่อประยุกต์องค์ความรู้สู่การออกแบบ
แผนการสอน เทคนิคการสอน การวัดผล และประเมินผลการเรียนรู้ สามารถปฏิบัติการสอนใน
สถานการณ์จำลองได้อย่างถูกต้องตามหลักการจัดการเรียนรู้ทางด้านนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนา
ท้องถิ่น
สมรรถนะสำคัญ : ออกแบบการจัดการเรียนรู้ และปฏิบัติการสอนนาฏศิลป์เพื่อ
การพัฒนาท้องถิ่นได้
- DAL 2601 การบูรณาการนาฏศิลป์ร่วมกับท้องถิ่น 3(2-2-5)**
ประยุกต์ใช้องค์ความรู้ด้านนาฏศิลป์สู่การถ่ายทอด เผยแพร่ ศิลปะการแสดงให้
สอดคล้องกับความต้องการของบริบททางสิ่งแวดล้อม ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น
ตระหนักถึงความสำคัญ คุณค่าของศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นที่ควรค่าแก่การอนุรักษ์

สมรรถนะสำคัญ : บูรณาการนาฏศิลป์ในการถ่ายทอดสู่ชุมชน ท้องถิ่น

- DAL 2602 นาฏยประดิษฐ์เพื่อเศรษฐกิจสร้างสรรค์ในสังคมและท้องถิ่น 3(2-2-5)**
อธิบาย แนวคิด ทฤษฎี องค์ประกอบการแสดง การออกแบบการแสดง ผู้การ
สร้างสรรค์ผลงานทางด้านการแสดงรูปแบบต่าง ๆ เพื่อให้เกิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ในชุมชน ท้องถิ่น
ตลอดจนนำเสนอผลงานการแสดงในรูปแบบ On-site หรือ Online ได้อย่างถูกต้อง และเหมาะสม
สมรรถนะสำคัญ : ปฏิบัติการออกแบบสร้างสรรค์การแสดงเพื่อเศรษฐกิจ
สร้างสรรค์ ในรูปแบบต่าง ๆ
- DAL 3301 บทบาทนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น 3(2-2-5)**
อธิบายบทบาทของนาฏศิลป์ที่มีต่อชุมชน ท้องถิ่นในด้านการศึกษา สุขภาพกาย
สุขภาพจิต สังคม วัฒนธรรม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม เพื่อประยุกต์องค์ความรู้นาฏศิลป์ในการ
พัฒนาท้องถิ่นมิติต่างๆ
สมรรถนะสำคัญ : ปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่และประยุกต์ใช้องค์ความรู้ด้าน
นาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นในมิติต่างๆ
- DAL 3505 การบริหารจัดการการแสดงในชุมชน ท้องถิ่น 3(2-2-5)**
อธิบาย แนวคิด ทฤษฎี หลักการ การบริหารจัดการการแสดงในชุมชน ท้องถิ่น
บทบาทของบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการแสดง หลักในการเลือกชุดการแสดงให้เหมาะสมกับบริบท
ของกิจกรรมในชุมชน ท้องถิ่น
สมรรถนะสำคัญ : ปฏิบัติการจัดการแสดงนาฏศิลป์ในชุมชน ท้องถิ่นได้ถูกต้อง
และเหมาะสมกับบริบทของพื้นที่ชุมชน ท้องถิ่น
- DAL3902 นาฏยนิพนธ์เพื่อชุมชน ท้องถิ่น 3(2-2-5)**
วิเคราะห์ สังเคราะห์ ข้อมูล จากการสืบค้นข้อมูลด้านศิลปวัฒนธรรม ภูมิ
ปัญญาท้องถิ่นในหัวข้อที่สนใจ ผู้การประยุกต์ใช้ในการออกแบบสร้างสรรค์องค์ประกอบการแสดง
ในรูปแบบ ต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้องตามหลักระเบียบวิธีวิจัย อีกทั้งออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้
เพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้ และนำเสนอผลงานเชิงวิชาการสู่สาธารณชน ชุมชน ท้องถิ่น ทั้งใน
รูปแบบ On-site หรือ Online ได้อย่างถูกต้อง และเหมาะสม

สมรรถนะสำคัญ : ปฏิบัติการออกแบบสร้างสรรค์องค์ประกอบการแสดงตามหลักระเบียบวิธีวิจัย และออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ในการถ่ายทอดผลงานสร้างสรรค์สู่ชุมชนท้องถิ่น

DAL4301 นาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น 3(2-2-5)

อธิบายหลักการและแนวความคิดบูรณาการองค์ความรู้ด้านนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น รวมถึงการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ท้องถิ่น การนำทรัพยากรบุคคล แหล่งเรียนรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่น และขนบธรรมเนียมประเพณีในชุมชนมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ การออกแบบและจัดกิจกรรมเพื่อสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน ท้องถิ่นและสร้างเครือข่ายความร่วมมือ

สมรรถนะสำคัญ : การบูรณาการองค์ความรู้ด้านนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น สร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน และสร้างเครือข่ายความร่วมมือสนับสนุนการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ

3.1) วิชาเอกเลือก

DAL 1303 การละเล่น ประเพณี ศิลปวัฒนธรรมชุมชน ท้องถิ่น 3(2-2-5)

อธิบายประวัติความเป็นมา องค์ประกอบการละเล่น ประเพณี ศิลปวัฒนธรรมชุมชน ท้องถิ่น รวมทั้งสามารถวิเคราะห์ อภิปราย ความแตกต่างของการละเล่น ประเพณี ศิลปวัฒนธรรมชุมชน ท้องถิ่นในภูมิภาคต่างๆ รวมถึงประยุกต์ใช้องค์ความรู้ให้เหมาะสมสอดคล้องกับค่านิยม วิถีชีวิต และบริบทของท้องถิ่น

สมรรถนะสำคัญ : ปฏิบัติการละเล่น ถ่ายทอดองค์ความรู้ประเพณี ศิลปวัฒนธรรมชุมชน ท้องถิ่น ได้อย่างถูกต้อง

DAL 2401 นาฏศิลป์ร่วมสมัยกับการพัฒนาท้องถิ่น 3(2-2-5)

อธิบาย หลักการ ทฤษฎี การเคลื่อนไหว การจัดวางตำแหน่งส่วนต่าง ๆ ของร่างกายประกอบการแสดงนาฏศิลป์ร่วมสมัยรูปแบบต่าง ๆ และสามารถสืบค้นข้อมูล ศิลปวัฒนธรรมภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อบูรณาการ สร้างสรรค์ และปฏิบัติการแสดงนาฏศิลป์ร่วมสมัยกับการพัฒนาท้องถิ่นได้อย่างถูกต้องตามหลักการ

สมรรถนะสำคัญ : ปฏิบัติการแสดงนาฏศิลป์ร่วมสมัยกับการพัฒนาท้องถิ่น

ทางเทคโนโลยีดิจิทัลทางสังคมที่มีการบูรณาการข้ามศาสตร์ระหว่างนาฏศิลป์และการพัฒนาท้องถิ่นอย่างสร้างสรรค์

สมรรถนะสำคัญ : ออกแบบ บริหารนวัตกรรมร่วมสมัยและพัฒนาโครงการแบบผสมผสานเทคโนโลยีดิจิทัลบูรณาการศาสตร์ด้านนาฏศิลป์และการพัฒนาท้องถิ่นได้อย่างถูกต้องตามหลักการ

DAL 3501 การจัดการวัฒนธรรมในชุมชนท้องถิ่น 3(2-2-5)

อธิบาย หลักการ แนวคิด ทฤษฎี ในการจัดการศิลปวัฒนธรรมในชุมชนท้องถิ่นเพื่อการศึกษา อนุรักษ์และส่งเสริมให้ทรัพยากรทางวัฒนธรรมที่จับต้องได้ (Tangible cultural resource) และทรัพยากรทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ (Intangible cultural Page 17 24 resource) ยังคงได้ใช้ประโยชน์ต่อไปได้อย่างเหมาะสม

สมรรถนะสำคัญ : ปฏิบัติทักษะในการจัดการทางวัฒนธรรมในชุมชน ท้องถิ่นได้ถูกต้องตามหลักการ

DAL 3901 สัมมนาทางด้านนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น 3(2-2-5)

อธิบาย กระบวนการ รูปแบบ ขั้นตอน และการจัดกิจกรรมการสัมมนาเชิงวิชาการทางด้านนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น สามารถอภิปรายองค์ความรู้ทางด้านนาฏศิลป์ ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อการอนุรักษ์ พัฒนา และเผยแพร่องค์ความรู้ด้านนาฏศิลป์ บริการวิชาการสู่ชุมชน ท้องถิ่น ทั้งในรูปแบบ On-site หรือ Online ได้อย่างถูกต้อง และเหมาะสม

สมรรถนะสำคัญ : ปฏิบัติการจัดกิจกรรมสัมมนาเชิงวิชาการด้านนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

ตารางเปรียบเทียบการพัฒนาหลักสูตรครุฑนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

การพัฒนาหลักสูตรแบบเดิม	การพัฒนาหลักสูตรครุฑนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น
ทาบา (Taba. 1962 : 12) ได้เสนอแนวคิดในการพัฒนาหลักสูตรที่เรียกว่า "Grass roots approach" หรือวิธีการจาก	เอกสารหลักสูตร การจัดการเรียนการสอนหลักสูตรครุฑนาฏศิลป์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น ผู้วิจัยได้พัฒนาหลักสูตร โดยใช้หลักการในองค์ประกอบที่ 1 จากโมเดลหลักสูตร คือ หลัก

<p>เบื้องล่างสู่เบื้องบน ซึ่งทาบ่าเชื่อว่าผู้ที่มีหน้าที่สอนในหลักสูตรควรได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรด้วย วิธีการพัฒนาหลักสูตรของทาบ่านี้มีขั้นตอนคล้ายคลึงกับไทเลอร์แต่ต่างกันตรงที่วิธีการที่ไทเลอร์เสนอนั้นค่อนข้างเป็นวิธีการแบบ “Top-down” คือ การพัฒนาหลักสูตรที่มาจากข้อเสนอแนะของนักวิชาการ ให้ครูปฏิบัติและผู้บริหารสั่งการมายังครูครูอีกทีหนึ่ง สำหรับขั้นตอนในการพัฒนาหลักสูตรของทาบ่า มีดังนี้</p> <p>ขั้นที่ 1 การสำรวจความต้องการ (Diagnosis of needs) ครูหรือผู้ร่างหลักสูตรเริ่มกระบวนการ ด้วยการสำรวจความต้องการของนักเรียนที่หลักสูตรได้วางแผนไว้</p> <p>ขั้นที่ 2 การกำหนดจุดมุ่งหมาย (Formulation of objectives) หลังจากที่คุณได้ระบุความต้องการของนักเรียนแล้ว คุณกำหนดจุดมุ่งหมายที่จะให้บรรลุผล</p> <p>ขั้นที่ 3 การเลือกเนื้อหา (Selection of contents) จุดมุ่งหมายที่เลือกไว้หรือที่สร้างขึ้นเป็นตัวชี้แนะแนวทางในการเลือกรายวิชาหรือเนื้อหาของหลักสูตร ซึ่งควรเลือกเนื้อหาที่มีความเที่ยงตรงและสำคัญด้วย</p> <p>ขั้นที่ 4 การจัดเนื้อหา (Organization of contents) เมื่อคุณเลือกเนื้อหาได้แล้ว ต้องจัดเนื้อหาโดยเรียงลำดับขั้นตอนให้ถูกต้อง คำนึงถึงวุฒิภาวะของนักเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสนใจของผู้เรียนด้วย</p>	<p>การบูรณาการ โดยเริ่มจาก Context area การศึกษาบริบทเชิงพื้นที่ เพื่อวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการในการพัฒนาท้องถิ่นจากทุกภาคส่วน ใช้การเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน Problem-based Learning หรือ PBL ในการพัฒนาท้องถิ่น ใช้การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม Participation และการเรียนรู้แบบบูรณาการ องค์ความรู้ Integration ในกระบวนการเรียน การสอนเพื่อพัฒนาท้องถิ่น ใช้ Soft power เพื่อการเปลี่ยนแปลงและสร้างอิทธิพลต่อความคิดของสังคมและประชาชน โดยอาศัยทรัพยากรด้านศิลปวัฒนธรรมนาฏศิลป์ เพื่อสร้างคุณค่าให้สังคม ในการพัฒนาท้องถิ่น The Dharmachakra of Integrated Development หรือ DID 8 มิติ ได้แก่ เศรษฐกิจ จิตใจ สังคม สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม สุขภาพ การศึกษา และประชาธิปไตย เพื่อให้เกิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ Creative Economy โดยใช้หลักการ การมีส่วนร่วมขององค์ประกอบที่ 2 ในการเก็บข้อมูลเพื่อพัฒนาหลักสูตร เก็บข้อมูล การพัฒนาหลักสูตรด้วยการสัมภาษณ์และการสอบถาม จากผู้มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการหลักสูตร ได้แก่ ผู้บริหาร คณาจารย์ ผู้อำนวยการ ครูพี่เลี้ยง ผู้ใช้บัณฑิต ผู้มีส่วนร่วมท้องถิ่น ภาคีเครือข่ายศิษย์เก่าและนักศึกษาปัจจุบัน ใช้องค์ประกอบที่ 4 ในการประเมินหลักสูตร ประเมินผลมาตรฐานด้านอรรถประโยชน์และมาตรฐาน</p>
--	---

<p>ขั้นที่ 5 การเลือกประสบการณ์ การเรียน (Selection of learning experiences) เมื่อได้เนื้อหาแล้วครูคัดเลือกวิธีการสอนที่เหมาะสมกับเนื้อหาและผู้เรียน</p> <p>ขั้นที่ 6 การจัดประสบการณ์เรียน (Organization of learning experiences) กิจกรรมการเรียนการสอนควรได้รับการจัดเรียงลำดับขั้นตอนเช่นเดียวกับเนื้อหา แต่ครูต้องจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะกับผู้เรียนด้วย</p> <p>ขั้นที่ 7 การประเมินผลและวิธีการประเมินผล (Evaluation and means of evaluation) ผู้ที่วางแผนหลักสูตรต้องประเมินว่าจุดมุ่งหมายได้บรรลุผลสำเร็จและทั้งครูและนักเรียนควรร่วมกันกำหนดวิธีการประเมินผล</p>	<p>ด้านความถูกต้องจากผู้ทรงคุณวุฒิด้านหลักสูตร ด้านนาฏศิลป์และด้านพัฒนาท้องถิ่น และมีการสร้างวิธีการนำไปใช้ในองค์ประกอบที่ 5 ใช้ทฤษฎีการพัฒนาหลักสูตรคือ Outcome-based education (OBE) โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้</p> <p>Outcome-based education (OBE) หรือการศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์คือ ปรัชญาการศึกษา ที่กล่าวไว้ว่า การศึกษาควรมีจุดมุ่งหมายใน การผลิตผลการเรียนรู้ (ความรู้และความสามารถของนักศึกษาในขั้นต้น) ที่เฉพาะเจาะจง โดยหลักสูตรและวิธีการเรียนการสอนถูกออกแบบให้สามารถผลิตนักศึกษาที่มีความรู้ ความสามารถดังกล่าวได้</p> <p>Learning outcomes (ผลลัพธ์การเรียนรู้) คือ ความคาดหวังว่านักศึกษาจะมีความสามารถที่จะทำได้ตามผลลัพธ์ของการเรียนรู้จากกิจกรรมการเรียนรู้ การให้ความสำคัญกับผลลัพธ์การเรียนรู้ กระบวนการในการเจาะจงผลลัพธ์จะเป็นสิ่งควบคุมกิจกรรมการเรียนการสอนใน outcome-based learning ทุกหลักสูตรและการเรียนการสอนถูกกำหนดมาเพื่อผลิตลักษณะเฉพาะของนักศึกษาเมื่อจบการศึกษาไปแล้ว หลักสูตร ครุนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ใช้กระบวนการ พัฒนาหลักสูตร ภายใต้ทฤษฎีดังกล่าว โดยมีขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตรทั้งหมด 7 ขั้นตอนดังต่อไปนี้</p>
---	---

	<p>ขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตรครุศึกษาศาสตร์ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น</p> <p>ขั้นตอนที่ 1 วิเคราะห์ Stakeholders ที่ สำคัญของหลักสูตร 1) ผู้บริหารมหาวิทยาลัย อธิการบดีมหาวิทยาลัย คณบดีคณะครุศาสตร์ 2) อาจารย์ครุหลักสูตรครุศาสตร์บัณฑิต สาขาศึกษาศาสตร์ 3) ผู้บริหารสถานศึกษาครู พี่เลี้ยงสาขาศึกษาศาสตร์ 4) ผู้นำชุมชน ท้องถิ่น ภาคีเครือข่าย 5) ศิษย์เก่าปีการศึกษา 2560-2564 หลักสูตรครุศาสตร์บัณฑิต สาขา ศึกษาศาสตร์</p> <p>ขั้นตอนที่ 2 วิเคราะห์ความต้องการ ของ stakeholders</p> <p>6) นักศึกษาชั้นปีที่ 1-4 หลักสูตรครุศาสตร์ บัณฑิต สาขาศึกษาศาสตร์</p> <p>ขั้นตอนที่ 3 กำหนด PLOs ของ หลักสูตร มีทั้งหมด 6 PLOs</p> <p>ขั้นตอนที่ 4 ออกแบบรายวิชาตาม PLOs กับมาตรฐานการเรียนรู้ระดับอุดมศึกษา แห่งชาติ</p> <p>ขั้นตอนที่ 5 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของ PLOs กับมาตรฐานการเรียนรู้ระดับอุดมศึกษา แห่งชาติ</p> <p>ขั้นตอนที่ 6 วิเคราะห์ความสอดคล้อง ของ PLOs กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย</p> <p>ขั้นตอนที่ 7 ทำ Mapping รายวิชา</p>
--	--

ภาคผนวก ง

คู่มือโมเดลหลักสูตรครุฑศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

โมเดลหลักสูตรครูนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

วัตถุประสงค์ของโมเดล

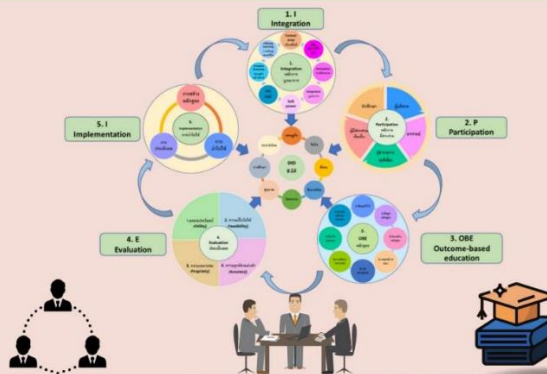

1. เพื่อใช้โมเดลหลักสูตรครูนาฏศิลป์เพื่อพัฒนาท้องถิ่นเป็นต้นแบบและแนวทางให้ผู้บริหาร คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาสามารถนำข้อมูลองค์ประกอบของโมเดลหลักสูตรไปประยุกต์ใช้ในการออกแบบและพัฒนาหลักสูตรเพื่อผลิตบัณฑิตครูนาฏศิลป์ให้สอดคล้องตามความต้องการของการพัฒนาท้องถิ่น

2. เพื่อเป็นแบบปฏิบัติ บทบาทหน้าที่ ทัศนคติคุณสมบัตินักศึกษและความรู้ความสามารถของผู้บริหาร คณาจารย์ และบุคลากรในหลักสูตร สามารถนำไปใช้ในการบริหารจัดการหลักสูตร ปฏิบัติตามบทบาทและหน้าที่ของตนได้อย่างถูกต้อง เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

3. เพื่อเป็นแนวทางให้คณาจารย์ออกแบบกระบวนการเรียนการสอนและการประเมินผลในการผลิตบัณฑิตให้มีความรู้ ความสามารถ มีทักษะเจตคติ อัตลักษณ์ และคุณลักษณะของครูนาฏศิลป์เพื่อสามารถสร้างสรรค์ บูรณาการ ประยุกต์ใช้องค์ความรู้ พัฒนา ป้องกันและแก้ปัญหาด้านการศึกษา สุขภาพ จิตใจ วัฒนธรรม สังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม ประชาธิปไตยที่สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน ท้องถิ่นในแต่ละบริบทของภูมิภาคต่างๆ

องค์ประกอบโมเดลหลักสูตรครูนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

- 1. Principle หลักการ**
 ผู้วิจัยใช้ **Integration หลักการบูรณาการ** ในการพัฒนาหลักสูตรของโมเดลหลักสูตรครูนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น โดยมีขั้นตอนคือ
 1.1 Context area การศึกษาบริบทสภาพแวดล้อมเชิงพื้นที่
 1.2 Problem-based Learning หรือ PBL ใช้การเรียนรู้โดยใช้อยู่เป็นฐานในการพัฒนาท้องถิ่น
 1.3 Participation ใช้การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมในการจัดการกระบวนการเรียนการสอนในการพัฒนาท้องถิ่น
 1.4 Integration ใช้การเรียนรู้แบบบูรณาการองค์ความรู้ในกระบวนการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาท้องถิ่น
 1.5 Soft power เพื่อการเปลี่ยนแปลงและสร้างอิทธิพลต่อความคิดของสังคมและประชาชน โดยอาศัยทรัพยากรด้านศิลปวัฒนธรรมนาฏศิลป์เพื่อสร้างคุณค่าให้สังคม ท้องถิ่น
 1.6 The Dharmachakra of Integrated Development หรือ DID การพัฒนา 8 มิติ ได้แก่ เศรษฐกิจ จิตใจ สังคม สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม สุขภาพ การศึกษา และประชาธิปไตย
 1.7 Creative Economy เพื่อให้เกิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์
 1.8 Lifelong Learning เพื่อใช้องค์ความรู้ด้านนาฏศิลป์ให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต
- 2. Management การบริหารจัดการหลักสูตร**
 ผู้วิจัยใช้ **Participation หลักการมีส่วนร่วม** ในการบริหารจัดการหลักสูตร สร้างภาคีเครือข่ายจากทุกภาคส่วน รวมถึงกำหนดแนวทางด้านบทบาท คุณสมบัตินักศึกษและความรู้ความสามารถของบุคลากรในหลักสูตรโดยมีบุคลากรในการพัฒนาหลักสูตร ดังต่อไปนี้
 2.1 ผู้บริหาร
 2.2 อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร อาจารย์ผู้สอน อาจารย์ที่ปรึกษา
 2.3 ผู้ชำนาญ ครูพี่เลี้ยง สถานฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู
 2.4 ผู้มีส่วนร่วมจากผู้นำชุมชน ท้องถิ่น
 2.5 นักศึกษา
- 3. Curriculum เอกสารหลักสูตร**
การจัดการเรียนการสอน
 ผู้วิจัยใช้ **Outcome-based education (OBE)** เป็นกลยุทธ์ในการพัฒนาหลักสูตร
 3.1 หมวดที่ 1 ข้อมูลทั่วไป
 3.2 หมวดที่ 2 ข้อมูลเฉพาะของหลักสูตร
 3.3 หมวดที่ 3 ระบบการจัดการศึกษา การดำเนินการ และโครงสร้างของหลักสูตร
 3.4 หมวดที่ 4 ผลการเรียนรู้ กลยุทธ์การสอนและการประเมินผล
 3.5 หมวดที่ 5 หลักเกณฑ์ในการประเมินผลนักศึกษา
 3.6 หมวดที่ 6 การพัฒนา คณาจารย์
 3.7 หมวดที่ 7 การประกันคุณภาพหลักสูตร
 3.8 หมวดที่ 8 การประเมิน และปรับปรุงการดำเนินการของหลักสูตร
- 4. Evaluation การประเมินผลโมเดลหลักสูตร**
 ผู้วิจัยใช้แนวคิดของ **Joint Committee on Standard of Educational Evaluation (1994)** ประยุกต์ใช้ในการประเมินโมเดลในมาตรฐาน 4 ด้านคือ
 4.1 มาตรฐานด้านอรรถประโยชน์ (Utility)
 4.2 มาตรฐานด้านความเป็นไปได้ (Feasibility)
 4.3 มาตรฐานด้านความเหมาะสม (Propriety)
 4.4 มาตรฐานด้านความถูกต้องแม่นยำ (Accuracy)
- 5. Implementation การนำไปใช้**
 กระบวนการนำไปใช้ ผู้วิจัยได้กำหนดแนวทาง โดยมีวิธีนำไปใช้ 3 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้
 5.1 วิธีการสร้างหลักสูตร
 5.2 วิธีการนำหลักสูตรไปใช้
 5.3 วิธีการประเมินผลหลักสูตร

MANAGEMENT การบริหารจัดการหลักสูตร

Participation หลักการมีส่วนร่วม

ผู้วิจัยใช้ Participation หลักการมีส่วนร่วม ในการบริหารจัดการหลักสูตร สร้างภาคีเครือข่ายจากทุกภาคส่วน รวมถึงกำหนดแนวทางด้านบทบาท คุณสมบัติ คุณลักษณะและความรู้ความสามารถของบุคลากรในหลักสูตรโดยมีบุคลากรในการพัฒนาหลักสูตร ดังต่อไปนี้

นิยามของบทบาทหน้าที่ คุณสมบัติ คุณลักษณะและความรู้ความสามารถของบุคลากรโมเดลหลักสูตร ครุฑาภุศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

บทบาท

หมายถึง การทำตามหน้าที่ที่กำหนดไว้ กระทำตามสภาพของแต่ละบุคคล

หน้าที่

หมายถึง กิจที่ต้องกระทำ หรือสิ่งที่บุคคลจำเป็นต้องกระทำด้วยความรับผิดชอบ

คุณสมบัติ

หมายถึง คุณงามความดี ลักษณะพิเศษประจำตัวบุคคล

คุณลักษณะ

หมายถึง สิ่งที่บ่งบอกความดี หรือลักษณะประจำตัวของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

ความรู้ความสามารถ

หมายถึง สิ่งที่สั่งสมมาจากการศึกษาเล่าเรียน การค้นคว้าหรือประสบการณ์ รวมทั้งความสามารถเชิงปฏิบัติและทักษะความเข้าใจ หรือสารสนเทศที่ได้รับมาจากประสบการณ์ สิ่งที่ได้รับมาจากการได้ยิน ได้ฟัง การคิดหรือการปฏิบัติของวิชาในแต่ละสาขา

บทบาทหน้าที่ คุณสมบัติ คุณลักษณะ และความรู้ความสามารถของบุคลากร โมเดลหลักสูตรครุฑนาฏศิลป์ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

ผู้บริหาร

บทบาทหน้าที่

- วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของหลักสูตร
- กำหนดจุด มุ่งหมายของหลักสูตร
- กำหนดเนื้อหาและประสบการณ์การเรียนรู้
- นำหลักสูตรไปใช้
- พัฒนาการเรียนการสอนประกอบ ด้วยความคิดเป็นระบบ และวิธีการเชิงระบบบริหาร จัดการหลักสูตร
- ดูแลพร้อมทั้งหลักสูตร

คุณสมบัติ	คุณลักษณะ
<div style="display: flex; flex-direction: column; align-items: center;"> <div style="display: flex; align-items: center; margin-bottom: 10px;"> <div style="margin-left: 10px;">มีคุณวุฒิการศึกษาด้านนาฏศิลป์</div> </div> <div style="display: flex; align-items: center;"> <div style="margin-left: 10px;">มีคุณวุฒิด้านการบริหารจัดการ</div> </div> </div>	<ul style="list-style-type: none"> - เข้าใจหลักสูตร - สร้างความรู้ ความเข้าใจกับคนในชุมชน ท้องถิ่นประสานงานกับผู้นำท้องถิ่น กรรมการ สถานศึกษา - มีใจรักนาฏศิลป์ - มีจิตอาสา จัดสาธารณะ - บริหารการเงินได้ - มีความเป็นผู้นำ - มีความคิดสร้างสรรค์ - มีคุณธรรมจริยธรรม - มีภาวะผู้นำทางวิชาการ - มีความสามารถวิเคราะห์ สังเคราะห์ - มีความพร้อมในการบริหารงาน - มีความคิดริเริ่มในการพัฒนาหลักสูตร - มีอัตลักษณ์ที่ชัดเจน - มีความขยัน อดทน - มีวิสัยทัศน์กว้างไกล - นักพัฒนา
	
<h3 style="text-align: center;">ความรู้ความสามารถ</h3> <div style="display: flex; justify-content: space-between;"> <ul style="list-style-type: none"> - มีความรู้และทักษะทางการบริหาร - มีความเชี่ยวชาญด้านนาฏศิลป์ - มีความรอบรู้ในศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น - รับผิดชอบของชุมชนท้องถิ่น - มีทักษะการสื่อสาร - มีจิตวิทยาด้านชุมชน ด้านสื่อสารมวลชน - มีความรู้ด้านการพัฒนาท้องถิ่น - มีทักษะในการแก้ปัญหา - สามารถเชื่อมโยงความรู้กับชุมชน ท้องถิ่นระดับชาติ - สามารถสร้างสรรค์ เพิ่มมูลค่า พัฒนา ถ่ายทอดวัฒนธรรมได้ <ul style="list-style-type: none"> - สามารถวิเคราะห์ swot ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย จุดแข็ง จุดอ่อนของหลักสูตรได้ - สามารถออกแบบหลักสูตร พัฒนาการสอนกรณีพิเศษ กำกับติดตาม โค้ชชิ่ง เพื่อให้หลักสูตรบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ - สามารถบริหารจัดการวิชาการ การสอน การวิจัย ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม </div> <div style="text-align: right; margin-top: 20px;"> </div>	

บทบาทหน้าที่ คุณสมบัติ คุณลักษณะ
และความรู้ความสามารถของบุคลากร
โมเดลหลักสูตรครูนาฏศิลป์ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

อาจารย์

อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

หมายถึง อาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีภาระ หน้าที่
ในการบริหาร พัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน

บทบาทหน้าที่

- บริหาร พัฒนาปรับปรุงคุณภาพหลักสูตรและการเรียน
- การสอนตามเกณฑ์มาตรฐานของหลักสูตร
- ทวนสอบผลการเรียนรู้อะดับหลักสูตร
- ประเมินคุณภาพของบัณฑิต

คุณสมบัติ

มีคุณวุฒิต่างด้านนาฏศิลป์

ความรู้ความสามารถ

- มีความรู้ด้านการพัฒนาปรับปรุงคุณภาพของหลักสูตร
- มีหลักการบริหารจัดการหลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร
- มีความรู้เรื่องการทวนสอบผลการเรียนรู้อะดับหลักสูตร
- มีความรู้ด้านการประเมินคุณภาพของบัณฑิต

คุณลักษณะ

มีความรับผิดชอบในหน้าที่
การบริหาร พัฒนาหลักสูตรและ
การเรียนการสอน

บทบาทหน้าที่ คุณสมบัติ คุณลักษณะ และความรู้ความสามารถของบุคลากร โมเดลหลักสูตรครุฑนาฏศิลป์ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

อาจารย์

อาจารย์ประจำหลักสูตร

หมายถึง อาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิตรงหรือสัมพันธกับ สาขาของหลักสูตรที่เปิดสอน ทำหน้าที่สอนและค้นคว้าวิจัย

บทบาทหน้าที่

- สอนและค้นคว้าวิจัย
- จัดทำแผนการสอน
- ดำเนินการสอน -ประเมินผลการสอน
- การให้ข้อมูลย้อนกลับและการเสริมแรงผู้เรียน
- พัฒนาระบบติดตาม L.Os และ Soft -skills
- ทวนสอบผลการเรียนรู้ระดับรายวิชา
- ทำความเข้าใจกับหลักสูตร ศึกษาภารกิจที่ต้องรับผิดชอบให้เป็นไปตามแผนการเรียนการสอนและนำเสนอผู้บริหารอย่างสม่ำเสมอ

ความรู้ความสามารถ

- เข้าใจหลักสูตร เชี่ยวชาญ ชำนาญด้านนาฏศิลป์
- มีความรู้ความสามารถด้านการสอน การถ่ายทอดความรู้ที่สอดคล้องตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร
- มีความรู้ด้านการค้นคว้าวิจัยด้านนาฏศิลป์
- มีความรู้และความ สามารถในการให้ข้อมูลย้อนกลับ และการเสริมแรงผู้เรียน
- มีความสามารถจัดทำแผนการสอนดำเนินการสอนประเมินผล การสอน
- สามารถพัฒนาบัณฑิต ตาม L.Os และ Soft -skills
- สามารถทวนสอบผลการเรียนรู้ระดับรายวิชา
- มีความรู้ด้านการศึกษาระดับมัธยมศึกษา
- สามารถทวนสอบผลการเรียนรู้ ระดับมัธยมศึกษา
- มีความรู้ด้านการศึกษาระดับมัธยมศึกษา
- มีการเรียนรู้กับชุมชน วิเคราะห์ สังเคราะห์
- มีประสบการณ์ในการลงพื้นที่
- บริการวิชาการชุมชน ท้องถิ่น
- มีความรู้ทางศาสตร์ด้านท้องถิ่น
- รู้หลักการการประยุกต์ ใช้ความรู้ทางศิลปวัฒนธรรม การท้องถิ่น
- มีความสามารถทางด้านเทคโนโลยีทันสมัย ในการสืบค้นข้อมูล
- มีความสามารถในการสื่อสาร และความสามารถทางด้านภาษาต่างประเทศ
- มีความรู้ในการสกัดองค์ความรู้ได้
- มีความรู้แนวทางการสื่อสาร การประชาสัมพันธ์และการเผยแพร่ ผลงานการวิจัยใน ระดับชาติ และนานาชาติ
- มีความรู้ทางศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น
- มีกระบวนการสืบค้นข้อมูลวิจัยท้องถิ่น
- มีความสามารถในการปรับตัว กลมกลืน เข้ากับวัฒนธรรมที่มีการเปลี่ยนแปลง
- มีทักษะในการบูรณาการ
- มีประสบการณ์ด้านการบริหารจัดการ
- มีกระบวนการเข้าชุมชน
- มีความรู้ด้านการพัฒนาชุมชน ชุมชนมีส่วนร่วม
- สามารถสร้างเครือข่ายวิชาการในชุมชนเรียนรู้จากประชาชนชาวบ้าน
- สามารถถ่ายทอดความรู้คุณเครือข่ายตามแผนรับยกและพื้นที่ เพื่อให้มีความรู้ไปต่อยอดด้านการสอน

คุณสมบัติ

มีคุณวุฒิตรงหรือสัมพันธกับหลักสูตรนาฏศิลป์

คุณลักษณะ

- พัฒนาศักยภาพตนเองอย่างต่อเนื่อง
- พัฒนาศักยภาพตนเองอย่างต่อเนื่อง
- เข้าใจอารยธรรมท้องถิ่นกับการศึกษา
- รับผิดชอบและใส่ใจความสนใจของนักศึกษา รู้เท่าทันนักศึกษา
- มีความคิดสร้างสรรค์
- มีจิตวิญญาณเอาใจผู้เรียน มีทักษะ มีจริยธรรม มีความเป็นธรรมกับศิษย์
- รักการเรียนรู้ พัฒนาตนเองอยู่เสมอ
- มีจิตวิญญาณความเป็นครู
- มีวิสัยทัศน์ทางอารมณ์
- มีสุนทรียะ
- เป็นนักกิจกรรม เข้ากับชุมชนได้ดี
- มีความอดทน
- มีจิตสาธารณะ
- มีความเชื่อและความศรัทธาในศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น
- เรียนรู้เห็นคุณค่าสิ่งที่มีอยู่ในชุมชนมาพัฒนาสร้างสรรค์ใหม่
- เป็นโค้ชที่ดีให้นักศึกษา
- มีทัศนคติที่ดี
- มีพลังในการทำงาน แอคทีฟอยู่เสมอ

บทบาทหน้าที่ คุณสมบัติ คุณลักษณะ และความรู้ความสามารถของบุคลากร โมเดลหลักสูตรครูนาฏศิลป์ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

อาจารย์

อาจารย์ที่ปรึกษา

หมายถึง อาจารย์ประจำหลักสูตร ที่มีหน้าที่ในการให้ คำปรึกษา ดูแล กำกับ ติดตาม นักศึกษาแต่ละชั้นปีในหลักสูตร

บทบาทหน้าที่

- การให้คำ ปรึกษา ดูแล กำกับ ติดตาม นักศึกษาแต่ละชั้นปีในหลักสูตร

คุณสมบัติ

- มีความรู้ตรงหรือสัมพันธ์กับหลักสูตร นาฏศิลป์
- เป็นอาจารย์ที่รับผิดชอบหลักสูตร หรือเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตร นาฏศิลป์

คุณลักษณะ

- เป็นที่ปรึกษาที่ดี ให้คำแนะนำ คำปรึกษาการ ปฏิบัติกิจกรรมการเรียน การสอน และการใช้ชีวิต ในมหาวิทยาลัย
- การเป็นแบบอย่างในการเป็นครูที่ดี
- มีความอดทน
- มีจิตเมตตา
- มีความเป็นธรรม มีความยุติธรรม
- มีความเป็นกัลยาณมิตรที่ดีต่อศิษย์
- มีความเข้าใจนักศึกษา
- มีจิตวิทยาในการเป็นที่ปรึกษา

ความรู้ความสามารถ

- มีความรู้ในแผนการศึกษาของหลักสูตร
- มีความรู้ด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร หรือกิจกรรมต่างในหลักสูตร ที่นักศึกษาในความดูแลต้องเข้าร่วมกิจกรรม

บทบาทหน้าที่ คุณสมบัติ คุณลักษณะ และความรู้ความสามารถของบุคลากร โมเดลหลักสูตรครุฑนาฏศิลป์ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

สถานฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

บทบาทหน้าที่	คุณสมบัติ
<ul style="list-style-type: none"> - เป็นสถานฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ที่สนับสนุนส่งเสริมให้นักศึกษาได้พัฒนาความรู้ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ด้านนาฏศิลป์เมื่อพัฒนาท้องถิ่น - เป็นแหล่งเรียนรู้และศูนย์กลางในการพัฒนาท้องถิ่น 	<ul style="list-style-type: none"> - เป็นสถาบัน การศึกษาระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ทั้งรัฐบาลและเอกชนที่มีคุณภาพเป็นไปตามมาตรฐานมาตรฐานการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ

คณะกรรมการดำเนินงานฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

หมายถึง คณะกรรมการที่มหาวิทยาลัยแต่งตั้งเพื่อให้ทำหน้าที่เกี่ยวกับการจัดฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูกาภาคปฏิบัติให้นักศึกษา

บทบาทหน้าที่	คุณสมบัติ
<ul style="list-style-type: none"> - ติดต่อประสานงานกับนักศึกษาหน่วยฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ครูพี่เลี้ยง ผู้บริหารสถานศึกษา อาจารย์มหาวิทยาลัย และผู้ที่เกี่ยวข้อง - จัดทำเอกสารคู่มือและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู - เป็นที่ปรึกษาให้กับนักศึกษาฝึกสอนในทุกเรื่องขณะฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู - แนะนำระเบียบปฏิบัติราชการ ระเบียบวินัยครูและจรรยาบรรณวิชาชีพครู - พิจารณาคัดเลือกหน่วยฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูให้เหมาะสมกับตามที่คุรุสภากำหนด - ควบคุม กำกับ ดูแล ความประพฤติของนักศึกษาฝึกสอน - แนะนำนักศึกษาเกี่ยวกับการปฏิบัติงานประสานความร่วมมือ อำนวยความสะดวก - รวบรวมข้อมูลและข้อเสนอแนะของครูอาจารย์และผู้ที่เกี่ยวข้องนำมาปรับปรุงการเรียน การสอน - จัดการปฐมนิเทศเพื่อเตรียมความพร้อมให้นักศึกษาที่จะออกไปปฏิบัติงานฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู 	<div style="text-align: center; margin-bottom: 10px;"> </div> <ul style="list-style-type: none"> - มีคุณวุฒิตรงหรือสัมพันธ์กับหลักสูตรนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

คุณลักษณะ

- มีจิตสาธารณะ
- มีความเมตตากรุณาต่อนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู
- มีการปรับตัว พัฒนาตนเองอยู่เสมอเพื่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมท้องถิ่น

ความรู้ความสามารถ

<ul style="list-style-type: none"> - มีความรู้ความ สามารถในการจัดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ - มีความรู้ด้านจัดทำเอกสารคู่มือและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู - สามารถเป็นที่ปรึกษาให้กับนักศึกษาฝึกสอนในทุกเรื่องขณะฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู - สามารถพิจารณาคัดเลือกหน่วยฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูให้เหมาะสมกับตามที่คุรุสภากำหนด - มีความรู้ควบคุม กำกับ ดูแล ความประพฤติของนักศึกษาฝึกสอน - สามารถแนะนำนักศึกษาเกี่ยวกับการปฏิบัติงานประสานความร่วมมือ อำนวยความสะดวก 	<ul style="list-style-type: none"> - มีความรู้ด้านการรวบรวมข้อมูลและข้อเสนอแนะของครู อาจารย์และผู้ที่เกี่ยวข้องนำมาปรับปรุงการเรียนการสอน - มีความรู้ด้านจัดการปฐมนิเทศเพื่อเตรียมความพร้อมให้นักศึกษาที่จะออกไปปฏิบัติงานฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู - สามารถติดต่อประสานงานกับนักศึกษาหน่วยฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ครูพี่เลี้ยง ผู้บริหารสถานศึกษา อาจารย์มหาวิทยาลัย และผู้ที่เกี่ยวข้องครู และจรรยาบรรณวิชาชีพครู - สามารถแนะนำระเบียบปฏิบัติราชการระเบียบวินัย
--	---

บทบาทหน้าที่ คุณสมบัติ คุณลักษณะ และความรู้ความสามารถของบุคลากร โมเดลหลักสูตรครุฑนาฏศิลป์ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

สถานฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

อาจารย์นิเทศประจำหลักสูตรของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

หมายถึง อาจารย์ที่ได้รับมอบหมายจากมหาวิทยาลัยราชภัฏให้เป็นผู้ช่วยเหลือ แนะนำแนวทางให้คำปรึกษาในการจัดการเรียนการสอน นิเทศการสอน กำกับ ติดตามการสอนของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

บทบาทหน้าที่

- ให้คำแนะนำช่วยเหลือนักศึกษาฝึกสอนในด้านการสอน การปกครองชั้นเรียน การจัดห้องเรียน การจัดกิจกรรมและการบริการทางวิชาการแก่ชุมชน
- สังเกตการสอนของนักศึกษาฝึกสอนและช่วยเหลือให้คำ แนะนำ แก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ในการสอน
- แนะนำนักศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเลือกการทำและการใช้สื่อการเรียนตลอดจนวิธีการต่าง ๆ
- แนะนำการทำกำหนดการสอนและการทำบันทึกแผนการสอน
- วัตถุประสงค์ประเมิน ผลการฝึกสอนของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู
- จัดปฐมนิเทศเพื่อเตรียมตัวนักศึกษาให้พร้อมที่จะออกไปปฏิบัติงานฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู
- แนะนำนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ครูพี่เลี้ยง ผู้บริหารสถานศึกษา ในการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษามาใช้ในงานด้านต่าง ๆ
- รับทราบปัญหา ปรีกษาหารือ และร่วมวางแผนกับทางโรงเรียนฝึกสอนและผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อแก้ไขและพัฒนาทางด้านต่างๆของนักศึกษา

คุณสมบัติ

- มีคุณวุฒิทางด้านนาฏศิลป์
- เป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรและอาจารย์ผู้สอนหลักสูตรนาฏศิลป์

คุณลักษณะ

- รับทราบปัญหา ปรีกษาหารือ และร่วมวางแผนกับทางโรงเรียนฝึกสอนและผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อแก้ไขและพัฒนาทางด้านต่างๆของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู
- มีจิตเมตตา
- มีจิตสาธารณะ
- มีความใฝ่รู้ ใฝ่พัฒนาตนเองอยู่เสมอ
- มีมนุษยสัมพันธ์ดี ปรับตัวเก่ง

ความรู้ความสามารถ

- สามารถให้คำแนะนำช่วยเหลือนักศึกษาฝึกสอนในด้านการสอน
- มีความสามารถด้านการสังเกตการสอนของนักศึกษาฝึกสอนและช่วยเหลือให้คำแนะนำ แก้ไขข้อบกพร่อง ต่าง ๆ ในการสอน การปกครองชั้นเรียน การจัดห้องเรียน การจัดกิจกรรมและการบริการทางวิชาการแก่ชุมชน
- มีทักษะในการแก้ปัญหา
- สามารถแนะนำนักศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเลือกการทำและการใช้สื่อการเรียนตลอดจนวิธีการต่าง ๆ
- สามารถแนะนำการทำกำหนด การสอนหรือกำหนดการสอนและการทำบันทึกแผนการสอน
- มีความรู้ด้านการจัดปฐมนิเทศเพื่อเตรียมตัวนักศึกษาให้พร้อมที่จะออกไปปฏิบัติงานฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู
- มีความรู้ด้านการวัดผลและประเมินผลการฝึกสอนของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู
- สามารถแนะนำนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ครูพี่เลี้ยง ผู้บริหาร สถานศึกษา ในการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษามาใช้ในงานด้านต่าง ๆ

บทบาทหน้าที่ คุณสมบัติ คุณลักษณะ และความรู้ความสามารถของบุคลากร โมเดลหลักสูตรครูนาฏศิลป์ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

สถานฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

ผู้บริหารสถานศึกษาหรือหัวหน้าสถานศึกษา

หมายถึง ผู้อำนวยการโรงเรียน หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย ให้ปฏิบัติราชการแทนในโรงเรียน นั้น ๆ

บทบาทหน้าที่

- ให้การปฐมนิเทศแก่นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู โดยแนะนำให้รู้จักบุคคลสถานที่ ตลอดจนเครื่องมือเครื่องใช้ต่าง ๆ ในโรงเรียน และมอบหมายงานสอนให้แก่ นักศึกษา
- ให้ความคุ้มครอง ดูแลที่อยู่อาศัย และรักษาความปลอดภัยให้แก่ นักศึกษาฝึกสอน
- สอดส่องสังเกตและให้คำแนะนำชี้แจงข้อบกพร่อง ตลอดจนแนะแนวทางแก้ไขแก่นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เช่น การสอนการจัดกิจกรรมและความประพฤติ
- ร่วมมือกับอาจารย์นิเทศครูพี่เลี้ยง และ นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูวางแผนพัฒนาโรงเรียน
- แนะนำบุคคลสำคัญในท้องถิ่นกิจกรรมต่าง ๆ ในท้องถิ่น
- ส่งเสริมสัมพันธภาพอันดีงามระหว่าง นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูกับนักเรียน ครูพี่เลี้ยง บุคลากรในสถานศึกษา ตลอดจนเจ้าหน้าที่ ผู้ปกครอง และคนในชุมชน
- รายงานอาจารย์นิเทศ หรือฝ่ายฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู คณะครูคณาจารย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ เมื่อมีปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับ นักศึกษาฝึกสอนเกิดขึ้น
- ประชุมชี้แจง แนะนำ อบรมระเบียบปฏิบัติงานของโรงเรียน ตลอดจนปฏิบัติหน้าที่ราชการให้แก่ นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู
- ให้ออกเสนอแนะแก่มหาวิทยาลัยเพื่อปรับปรุงโครงการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูให้ดีขึ้น

คุณสมบัติ

- มีประสบการณ์ในการบริหารสถานศึกษา
- มีคุณวุฒิทางด้านการบริหารการศึกษา

คุณลักษณะ

- นักสร้างสรรค์
- นักสื่อสาร
- นักคิดวิเคราะห์
- สร้างชุมชน
- การมีวิสัยทัศน์
- การสร้างความร่วมมือ และการติดต่อ
- สร้างพลังเชิงบวก
- มีความเอื้อเฟื้อ
- มีความมุ่งมั่นและความพากเพียร
- มีความเต็มใจที่จะเรียนรู้
- ต้องเป็นนักปกครอง AIO สร้างสรรค์และนวัตกรรม
- นักริเริ่มงาน
- การเยี่ยมเยียนเยี่ยมตัว
- เป็นต้นแบบที่ดี
- การสร้างวิสัยทัศน์เพื่อความสำเร็จทางการศึกษาสำหรับนักเรียน
- สร้างบรรยากาศที่อบอุ่นเพื่อการศึกษ
- การปลูกฝังภาวะผู้นำให้กับบุคคลอื่น
- การปรับปรุงการเรียนการสอน
- การมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี

ความรู้ความสามารถ

- มีความรู้ด้านการบริหารสถานศึกษา
- มีความรู้ด้านการปฐมนิเทศแก่นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู โดยแนะนำให้รู้จักบุคคลสถานที่ ตลอดจนเครื่องมือเครื่องใช้ต่าง ๆ ในโรงเรียน และมอบหมายงานสอนให้แก่ นักศึกษา
- ให้ความคุ้มครอง ดูแลที่อยู่อาศัย การกินอยู่หลับนอนและรักษาความปลอดภัยให้แก่ นักศึกษาฝึกสอน
- สามารถสอดส่องสังเกตและให้คำแนะนำชี้แจงข้อบกพร่อง ตลอดจนแนะแนวทางแก้ไขแก่นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เช่น การสอนการจัดกิจกรรมและความประพฤติ
- ร่วมมือกับอาจารย์นิเทศครูพี่เลี้ยง และ นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูวางแผนพัฒนาโรงเรียน
- สามารถแนะนำบุคคลสำคัญในท้องถิ่นกิจกรรมต่าง ๆ ในท้องถิ่น
- สามารถส่งเสริมสัมพันธภาพอันดีงามระหว่าง นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูกับนักเรียน ครูพี่เลี้ยง บุคลากรในสถานศึกษา ตลอดจนเจ้าหน้าที่ ผู้ปกครอง และคนในชุมชน
- มีความสามารถในการสร้างแรงบันดาลใจ

บทบาทหน้าที่ คุณสมบัติ คุณลักษณะ และความรู้ความสามารถของบุคลากร โมเดลหลักสูตรครุศึกษาศิลป์ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

ครูพี่เลี้ยง

หมายถึง ครู อาจารย์ที่ประจำชั้นหรือประจำวิชาที่ได้รับมอบหมายจากผู้บริหารสถานศึกษา ให้มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

บทบาทหน้าที่

- ให้คำแนะนำเกี่ยวกับบริบทของโรงเรียน
- แนะนำการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน และการปกครองชั้นเรียน
- เปิดโอกาสให้นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูได้สังเกตการสอน
- ช่วยแนะนำวิธีการสอนและการทำกิจกรรมต่าง ๆ
- ให้คำแนะนำในเรื่องการทำแผนการสอน การทำโครงการการทำวิจัยในชั้นเรียน
- สังเกตการสอนและการทำงานของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูอย่างสม่ำเสมอ
- ช่วยเหลือให้คำแนะนำด้านการจัดทำสื่อการเรียนการสอน
- ตรวจบันทึกแผนการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู
- ปรึกษาหารือและวางแผนร่วมกับอาจารย์นิเทศจากมหาวิทยาลัย
- วัดผลและประเมินผลการฝึก
- เป็นตัวอย่างแก่นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ในการชักชวนให้ประชาชนสนใจและให้ความร่วมมือกับโรงเรียนในการพัฒนาโรงเรียนและท้องถิ่น
- กระตุ้นและแนะนำการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษามาใช้กับงานในด้านต่าง ๆ
- ให้คำปรึกษาและแนะนำนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เกี่ยวกับการปฏิบัติตนให้เหมาะสมกับการเป็นครู

คุณสมบัติ

- มีความรู้ด้านศึกษาศาสตร์ สาขาวิชา
- มีประสบการณ์ในการสอน
- สามารถบูรณาการความรู้เข้ากับความหลากหลายทางวัฒนธรรม
- เข้าใจหลักสูตร
- มีความสามารถด้านการเข้าหาชุมชน ท้องถิ่น
- มีทักษะการสอน
- มีความเป็นผู้นำ
- มีความสามารถสร้างสุนทรียในโรงเรียนได้
- มีความสามารถดูแล สนับสนุนนักศึกษา

ความรู้ความสามารถ

- มีความจริงใจ ทำด้วยใจ
- มีความเมตตาต่อนักศึกษา
- มีความเข้าใจนักศึกษา รู้วิธีการแก้ปัญหา
- มีความคิดสร้างสรรค์
- มีคุณธรรม จริยธรรม
- เป็นแบบอย่างในการสอน การถ่ายทอด การควบคุมชั้นเรียน นำการทำกิจกรรมเสริมหลักสูตร
- เก่งด้านการสอน การถ่ายทอด วัฒนธรรม ท้องถิ่น
- มีทัศนคติที่ดี
- มีจิตอาสา
- เข้าใจบริบทของท้องถิ่น สังคม
- อำนวยความสะดวกและสร้างความเข้าใจในการฝึกประสบการณ์ของนักศึกษา
- มีความรู้ในหลักการบูรณาการความรู้กับท้องถิ่น
- มีความรู้เชิงคอนเทนต์ ปรับตัวกับชุมชนได้
- สามารถแนะนำแนวทางในการพัฒนาท้องถิ่นให้นักศึกษาได้
- มีความสามารถในการจัดกิจกรรมพิเศษ สอดคล้องกับชุมชน วัด ท้องถิ่น

บทบาทหน้าที่ คุณสมบัติ คุณลักษณะ และความรู้ความสามารถของบุคลากร โมเดลหลักสูตรครุฑนาฏศิลป์ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

สถานฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

หมายถึง นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา

บทบาทหน้าที่

- แสวงหาความรู้ในเนื้อหาวิชาและศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้ใหม่ๆและนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ในการจัดการเรียนรู้
- เอาใจใส่ในการสอน และการปกครองนักเรียนให้อยู่ในระเบียบวินัย
- พยายามเรียนรู้ถึงความ เป็นไปในชั้นที่ตนเข้าสอนให้มากที่สุดโดยเฉพาะการศึกษารายบุคคล
- นำใจดีและน้ำใจในการปฏิบัติงานจากอาจารย์ผู้บริหารโรงเรียนและอาจารย์นิเทศมาป้อนใช้
- รับผิดชอบต่องานในหน้าที่ไม่ทอดทิ้งให้เกิดความบกพร่องเสียหายทั้งงานที่ได้รับมอบหมายจากฝ่ายฝึกและจากมหาวิทยาลัย
- ออกช่วยเหลืองานประจำเผื่อเป็นชุมชนท้องถิ่น เพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้และเพื่อแสดงความมีน้ำใจในต่อโดยดีรับความชื่นชมจากหน่วยฝึก
- วางตนให้เหมาะสมกับสถานการณ์และประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี
- ปฏิบัติตน ตามระเบียบข้อบังคับของการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูโดยเคร่งครัด

คุณสมบัติ

- นักศึกษาชั้นปีที่ 4 หลักสูตรนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น
- ลงทะเบียนในรายวิชาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครุฑนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

คุณลักษณะ

- มีเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพครู
- ตระหนักถึงความสำคัญของวิชาชีพครู
- มีความรักและศรัทธาในวิชาชีพครู
- มีความมั่นใจในการออกไปฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู
- แต่งกายให้ถูกต้องตามระเบียบของโรงเรียน
- มีกิริยามารยาทที่ดี
- มีความรับผิดชอบและตรงต่อเวลา
- มีความมั่นคงทางอารมณ์การฟังความคิดเห็นของผู้อื่น
- มีความกระตือรือร้นความมีมนุษยสัมพันธ์ต่อบุคคล ในสังคม -มีความเชื่อมั่นในตนเอง
- มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

ความรู้ความสามารถ

- มีความสามารถในการบริหารเวลาในการทำงาน
- มีทักษะการใช้ภาษาและการสื่อสาร
- ปฏิบัติตนต่อปกครองนักเรียนได้เหมาะสม
- สามารถเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ของโรงเรียน
- สามารถใช้เทคนิคการปกครองนักเรียน การปฏิบัติหน้าที่ครูตามธรรมชาติของวิชาชีพครู
- เข้าใจปัญหาของนักเรียน
- มีการใช้จิตวิทยาการให้แรงเสริม การช่วยเหลือปัญหา นักเรียน
- มีความรู้การเขียนบันทึกและข้อความในการสื่อสาร
- สามารถดูแลนักเรียนในฐานะอาจารย์ประจำชั้น
- มีความรู้การจัดกิจกรรมโฮมรูม
- มีความรู้การจัดป้ายนิเทศ
- มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร
- มีความรู้การจัดทำแผนการจัดการ การเรียนรู้ระยะยาว การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้รายคาบมีความรู้การจัดทำ สื่อการเรียนรู้อื่นๆ
- การใช้สื่อการเรียน การเรียนรู้ การใช้เทคนิคการสอน การส่งเสริมนักเรียนที่เรียนเก่ง
- สามารถช่วยเหลือนักเรียนที่เรียนอ่อนสร้างแบบฝึกหัด สร้างข้อสอบ การวัดผลและประเมินผล การจัดกิจกรรมวิชาการ

บทบาทหน้าที่ คุณสมบัติ คุณลักษณะ
และความรู้ความสามารถของบุคลากร
โมเดลหลักสูตรครูนาฏศิลป์ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

ผู้มีส่วนร่วมในการผลิตบัณฑิต

เจ้าหน้าที่ของหลักสูตร

บทบาทหน้าที่

- สนับสนุนด้านเอกสารของหลักสูตร
- สนับสนุนด้านการทำงานของอาจารย์ผู้สอน
- สนับสนุนด้านการเรียนการสอน และกิจกรรมของนักศึกษา

คุณสมบัติ

-สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี
ทางด้านการศึกษา หรือทางด้าน
นาฏศิลป์

คุณลักษณะ

- มีใจรักด้านงานการบริการการ
สนับสนุน ส่งเสริม
- รักการเรียนรู้พัฒนาตนเองด้าน
ความรู้อย่างสม่ำเสมอ
- มีความอดทน
- มีจิตสาธารณะ
- มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี

ความรู้ความสามารถ

- มีความรู้ด้านการจัดทำเอกสารของหลักสูตร
- มีความรู้ด้านนาฏศิลป์
- มีความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม ชุมชน ท้องถิ่น
- สามารถรับฟังความคิดเห็นของบุคลากร
ในหลักสูตรได้

บทบาทหน้าที่ คุณสมบัติ คุณลักษณะ และความรู้ความสามารถของบุคลากร โมเดลหลักสูตรครุฑนาฏศิลป์ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

ผู้มีส่วนร่วมในการผลิตบัณฑิต

ภาคีเครือข่าย

- 1) เครือข่ายสถาบันศาสนา พระสงฆ์
- 2) เครือข่ายครู
- 3) เครือข่ายศิลปิน ประชาชนทั่วไป
- 4) เครือข่ายด้านสาธารณสุข สุขภาพ
- 5) เครือข่ายนักธุรกิจ องค์กรเอกชน
- 6) เครือข่ายสถานประกอบการ องค์กรวิชาชีพ ด้านอาชีพต่างๆ
- 7) เครือข่ายสื่อมวลชน
- 8) เครือข่ายผู้นำ ผู้นำชุมชน ผู้นำสตรี ผู้นำเยาวชน ผู้นำผู้สูงอายุ ผู้นำกองทุนหมู่บ้าน
- 9) เครือข่ายองค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

- 1. มีส่วนร่วมในการเป็นกรรมการจัดทำแผนพัฒนาหลักสูตรหรือ ทุย ระเบียบข้อบังคับของหลักสูตร
- 2. มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษากำหนดสาระของหลักสูตร เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน ท้องถิ่น และสังคม
- 3. เป็นแหล่งการเรียนรู้ สร้างเครือข่ายการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์จากสถานการณ์จริง
- 4. ให้การสนับสนุนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของหลักสูตร
- 5. การร่วมสนับสนุนทรัพยากรเพื่อการศึกษา
- 6. มีส่วนร่วมในการกำกับดูแล ตรวจสอบและประเมินผลการจัดการศึกษาของหลักสูตร และให้ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาคุณภาพของหลักสูตร

คุณสมบัติ

เป็นองค์กรที่มีความพร้อมในการให้ความร่วมมือกับหลักสูตร

คุณลักษณะ

- ทำความเข้าใจกับเครือข่ายประชาชนที่มีสิทธิ์เข้าร่วมเป็นคณะกรรมการในหลักสูตร
- เข้าใจบทบาทหน้าที่ของตน เพราะการเป็นกรรมการไม่ใช่เรื่องของอภิสิทธิ์ส่วนตัว แต่เป็นการเพื่อประโยชน์ส่วนรวม
- ทำความเข้าใจกับเครือข่ายประชาชนที่มีสิทธิ์เข้าร่วมเป็นคณะกรรมการในหลักสูตร
- เข้าใจบทบาทหน้าที่ของตน เพราะการเป็นกรรมการไม่ใช่เรื่องของอภิสิทธิ์ส่วนตัว แต่เป็นการเพื่อประโยชน์ส่วนรวมกรรมการมีหน้าที่กำกับ ดูแล ให้ผู้บริหารหลักสูตร อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาทำหน้าที่ของตนได้อย่างมีประสิทธิภาพ เกิดประโยชน์ต่อผู้เรียน
- การมีส่วนร่วมรับภาระค่าใช้จ่ายทางการศึกษาตามความเหมาะสมและความจำเป็น
- มีส่วนร่วมเรียกร้องคุณภาพทางการศึกษาที่เป็นมาตรฐาน ทักท้วง ดักเตือน หรือให้ข้อมูลเกี่ยวกับอาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา

ความรู้ความสามารถ

- มีความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรครุฑนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น
- มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบการเรียนการสอน การบริหารและการจัดการศึกษา ระบบการประกันคุณภาพ การจัดทำหลักสูตร การประเมินคุณภาพการศึกษา การระดมทรัพยากรการเงินและบุคคลเพื่อสนับสนุนการจัดการศึกษา
- สามารถนำประสบการณ์ ความรอบรู้ ความชำนาญ และภูมิปัญญาท้องถิ่นของบุคคลมาใช้ เพื่อให้ได้ประโยชน์ทางการศึกษาและยกย่องเชิดชูผู้ที่ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษา
- บุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่นร่วมสนับสนุนการศึกษาได้ โดยร่วมกันให้ความรู้หรือประสบการณ์ในฐานะทรัพยากรบุคคลหรือภูมิปัญญาท้องถิ่น หรือสนับสนุนโดยการบริจาคทรัพย์สิน หรือทรัพยากรอื่นให้แก่หลักสูตร
- สามารถประเมินคุณภาพของบุคคลและสถานศึกษา รวมทั้งร่วมยกย่องเชิดชูเกียรติคุณและบุคลากรทางการศึกษาที่เป็นแบบอย่างที่ดีของสังคมด้วย

บทบาทหน้าที่ คุณสมบัติ คุณลักษณะ และความรู้ความสามารถของบุคลากร โมเดลหลักสูตรครุฑนาฏศิลป์ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

ผู้เรียน

บทบาทหน้าที่

- ศึกษาหลักสูตรครุฑนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น
- มีส่วนร่วมในการวางแผนการจัดกระบวนการเรียนรู้ร่วมกับผู้ปกครองและอาจารย์ผู้สอน
- วางแผนการเรียนรู้ของตนเอง
- มีความรับผิดชอบ ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์และบริหารจัดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ
- ปฏิบัติตนเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ รู้วิธีแสวงหาความรู้ พร้อมทั้งยังสามารถสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง
- มีการประเมินและพัฒนาดตนเองให้ก้าวหน้าอย่างต่อเนื่อง
- มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับอาจารย์และเพื่อนโดยช่วยเหลือเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ซึ่งกันและกัน

คุณสมบัติ

- สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือทางด้านสายวิชาชีพ
- มีความสนใจ มีใจรักด้านนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

ความรู้ความสามารถ

- มีความสามารถในการปรับตัวให้รู้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลง
- สามารถวางแผนและดำเนินกิจกรรมเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง
- สามารถศึกษาแผนการเรียน วิธีการเรียน พร้อมทั้งจะเรียนรู้
- มีความรู้เรื่องการบูรณาการ การประยุกต์ใช้
- มีความสามารถในการแก้ปัญหา แก้ไขสถานการณ์ต่างๆได้
- มีหลักคิดในการเรียนรู้ตลอดชีวิต
- เป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี โดยพัฒนางานด้วยกระบวนการกลุ่มและทำงานเป็นทีม
- เป็นผู้มีความรู้ มีสติ ปัญญาพร้อมในการพัฒนา
- มีองค์ความรู้ด้านนาฏศิลป์พร้อมในการออกไปพัฒนาท้องถิ่น
- มีทักษะในการสื่อสาร
- มีทักษะในการปรับตัว
- มีความพร้อมในการเรียน พร้อมลงพื้นที่ภาคสนาม
- มีความสามารถในการเรียนรู้วิธีการนำไปใช้ ผูกโยงกับการท่องเที่ยว เศรษฐกิจสร้างสรรค์

คุณลักษณะ

- ด้านตนเอง**
- มีใจรักทางด้านนาฏศิลป์ มีพรสวรรค์และพรแสวง พร้อมทั้งจะพัฒนาทักษะด้านนาฏศิลป์
 - ยอมรับการเปลี่ยนแปลงหรือแนวคิดใหม่ๆ
 - นำตนเองให้เกิดการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมจัดการเรียนรู้
 - ฝึกฝนทักษะด้านเทคโนโลยีในการสืบค้นข้อมูลด้วยสื่อออนไลน์
 - ภูมิใจในอารยธรรม รู้และตระหนักในฐานะรากวัฒนธรรมของตนเอง
 - ปฏิบัติดี มีวินัย เชี่ยวชาญในศาสตร์ของตนเอง
 - มีความพร้อมในการเรียน
 - มีความคิดสร้างสรรค์ พร้อมนำความรู้มาต่อยอดในการวิจัยและสร้างสรรค์งานใหม่ ทั้งเผยแพร่และจัดนิทรรศการ
 - มีความอดทน พยายาม
- ด้านสังคม**
- ใจกว้าง ยอมรับฟังความคิดเห็นจากผู้อื่น
 - เรียนรู้กับชุมชน ท้องถิ่น รู้ปัญหาคนในท้องถิ่น รู้จักทรัพยากรธรรมชาติ
 - มีความรักในท้องถิ่น ภูมิใจในท้องถิ่น
 - มีความเชื่อ ศรัทธาในศิลปวัฒนธรรม รักการเรียนรู้ กล้าออกจากกรอบ พัฒนาตนเองด้านต่างๆ
 - ตระหนักให้เห็นถึงคุณค่าในท้องถิ่น
 - สำนึกรักบ้านเกิด รักท้องถิ่น มีความภาคภูมิใจในท้องถิ่นของตนเอง
 - มีจิตสาธารณะ มีจิตอาสา

การนำโมเดลหลักสูตรครุฑศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ไปใช้เป็นต้นแบบและแนวทางในการพัฒนาหลักสูตร

การนำไปใช้

1. วิธีการสร้างหลักสูตร

วิธีการสร้างหลักสูตรครุฑศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นมีขั้นตอน 3 ขั้นตอนดังนี้

- 1) การศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาหลักสูตรครุฑศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ควรวิเคราะห์ถึง ข้อมูลด้านนโยบายและเป้าประสงค์ของการศึกษา วิเคราะห์องค์ประกอบและโครงสร้างของหลักสูตรครุฑศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น วิเคราะห์สภาพและปัญหาทางเศรษฐกิจ สังคมและการเมืองของชุมชน ท้องถิ่น วิเคราะห์กระบวนการเรียนการสอนและวิเคราะห์ทรัพยากร อุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้และอาคารสถานที่ เพื่อเป็นข้อมูลเบื้องต้นในการสร้างหลักสูตร
- 2) กำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรครุฑศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นให้สอดคล้องกับความต้องการในการผลิตบัณฑิตให้มีความรู้ ความสามารถ มีทักษะ เจตคติ อัตลักษณ์และคุณลักษณะของครุฑศิลป์ เพื่อสามารถสร้างสรรค บัณฑิตการ ประยุกต์ใช้องค์ความรู้ พัฒนา ป้องกันและแก้ปัญหาด้านการศึกษา สุขภาพ จิตใจ วัฒนธรรม สังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม ประชาธิปไตยที่สอดคล้องกับความต้องการของคนในชุมชน ท้องถิ่นแต่ละบริบทของภูมิภาคต่างๆ
- 3) เลือกเนื้อหาสาระและประสบการณ์การเรียนรู้ บัณฑิตพัฒนาหลักสูตรควรทราบ หลักเกณฑ์การเลือกเนื้อหาสาระและประสบการณ์การเรียนรู้ การจัดเนื้อหาสาระ และประสบการณ์การเรียนรู้ การกำหนดแนวทางการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ โดยหลักสูตรครุฑศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นมีจุดเน้นโดยใช้การประเมินการเรียนรู้ตามสภาพจริง เป็นการประเมินผลหลักสูตร

2. วิธีการนำหลักสูตรไปใช้

วิธีการนำหลักสูตรไปใช้ เป็นการนำอุดมการณ์ จุดมุ่งหมาย เนื้อหาวิชา ประสบการณ์ของหลักสูตรที่ถูกคิดสรรคไปสู่การพัฒนาผู้เรียน โดยมีกระบวนการ และขั้นตอนเพื่อให้การใช้หลักสูตรเกิดประสิทธิภาพ คือ

- 1) ประชาสัมพันธ์หลักสูตร
- 2) เตรียมบุคลากรผู้มีส่วนร่วมกับหลักสูตร อาจารย์ผู้สอน ภาคเครือข่าย ผู้บริหารสถานศึกษา ครูพี่เลี้ยงและผู้เรียน
- 3) เตรียมแหล่งเรียนรู้ สื่อ อุปกรณ์การสอน เครื่องมือประเมิน การบริหารและบริการหลักสูตร
- 4) ดำเนินการสอนตามหลักสูตร
- 5) มีแผนการใช้หลักสูตร

โดยการนำหลักสูตรครุฑศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นไปใช้ ผู้พัฒนาหลักสูตรควรทราบถึงความหมายของการนำหลักสูตรไปใช้ หลักสำคัญที่เกี่ยวกับการนำหลักสูตรไปใช้ งานบริหารและบริการหลักสูตร งานดำเนินการเรียน การสอนตามหลักสูตร งานสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตรการจัดตั้งศูนย์ วิชาการเพื่อสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตร บทบาทหน้าที่ของผู้บริหาร อาจารย์ผู้สอน ในการนำหลักสูตรไปใช้เพื่อสามารถนำหลักสูตรไปใช้ให้เกิด ประสิทธิภาพ

3. การประเมินหลักสูตร

การประเมินหลักสูตรเป็นการพิจารณาคุณค่าของหลักสูตรโดยอาศัย การรวบรวมข้อมูลและใช้ข้อมูลจากการวัดในแง่มุมต่างๆ ของสิ่งที่ประเมินเพื่อนำ มาพิจารณาร่วมกัน และสรุปว่าจะให้คุณค่าของหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นมาเป็น เป็นอย่างใดมีคุณภาพดีหรือไม่เพียงใดหรือได้ผลตรงตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดหรือไม่ มีส่วนใดที่จะต้องปรับปรุงแก้ไข โดยนักพัฒนาหลักสูตรควรศึกษาจุดมุ่งหมายของ การประเมินหลักสูตรที่ต้องการประเมิน ลักษณะสำคัญของการประเมินหลักสูตร ซึ่งการประเมินจะมี 4 ประเด็นที่สำคัญ คือ

- 1) การประเมินเอกสารหลักสูตร
- 2) การประเมินการใช้หลักสูตร
- 3) การประเมินผลสัมฤทธิ์ของหลักสูตร
- 4) การประเมินระบบหลักสูตร

โดยมีระยะเวลาในการประเมินหลักสูตร คือ

- 1) การประเมินก่อนนำหลักสูตรไปใช้
- 2) การประเมินระหว่างดำเนินการใช้หลักสูตร
- 3) การประเมินหลังการใช้หลักสูตร
- 4) การประเมินหลักสูตรทั้งระบบ

โมเดลหลักสูตรครุฑศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

วัตถุประสงค์ของโมเดล

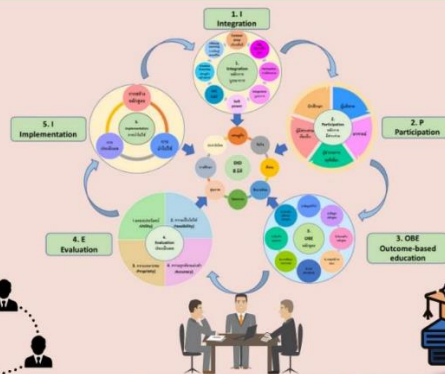

1. เพื่อใช้โมเดลหลักสูตรครุฑศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นเป็นต้นแบบและแนวทางให้ผู้บริหาร คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาสามารถนำข้อมูลองค์ประกอบของโมเดลหลักสูตรไปประยุกต์ใช้ในการออกแบบและพัฒนาหลักสูตรเพื่อผลิตบัณฑิตครุฑศิลป์ให้สอดคล้องตามต้องการของการพัฒนาท้องถิ่น

2. เพื่อเป็นแนวปฏิบัติ บทบาทหน้าที่ ทีมที่คุ้นเคยกับคุณลักษณะและความรู้ความสามารถของผู้บริหาร คณาจารย์ และบุคลากรในหลักสูตร สามารถนำไปใช้ในการบริหารจัดการหลักสูตร ปฏิบัติตามบทบาทและหน้าที่ของตนได้อย่างถูกต้อง เหมาะสมและประสิทธิภาพ

3. เพื่อเป็นแนวทางให้คณาจารย์ออกแบบกระบวนการเรียนการสอนและการประเมินผลในการผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ ความสามารถ มีทักษะ เจตคติ อัตลักษณ์ และคุณลักษณะของครุฑศิลป์เพื่อสามารถสร้างสรรค์ บูรณาการ ประยุกต์ใช้องค์ความรู้ พัฒนา ป้องกันและแก้ปัญหาด้านการศึกษา สุขภาพ จิตใจ วัฒนธรรม สังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม ประชาธิปไตยที่สอดคล้องกับความต้องการของคนในชุมชน ท้องถิ่นแต่ละบริเวณของภูมิภาคต่างๆ

องค์ประกอบโมเดลหลักสูตรครุฑศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

1. Principle หลักการ
 ผู้วิจัยใช้ Integration หลักการบูรณาการ ในการพัฒนาหลักสูตรของโมเดลหลักสูตรครุฑศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น โดยมีขั้นตอนคือ
 1.1 Context area การศึกษาบริบทสภาพแวดล้อมเชิงพื้นที่
 1.2 Problem-based Learning หรือ PBL ใช้การเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานในการพัฒนาท้องถิ่น
 1.3 Participation ใช้การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนในการพัฒนาท้องถิ่น
 1.4 Integration ใช้การเรียนรู้แบบบูรณาการองค์ความรู้ในกระบวนการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาท้องถิ่น
 1.5 Soft power เพื่อการเปลี่ยนแปลงและสร้างอิทธิพลต่อความคิดของสังคมและประชาชน โดยอาศัยทรัพยากรด้านศิลปวัฒนธรรมนาฏศิลป์เพื่อสร้างคุณค่าให้สังคม ท้องถิ่น
 1.6 The Dharmachakra of Integrated Development หรือ DID การพัฒนา 8 มิติ ได้แก่ เศรษฐกิจ จิตใจ สังคม สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม สุขภาพ การศึกษา และประชาธิปไตย
 1.7 Creative Economy เพื่อให้เกิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์
 1.8 Lifelong Learning เพื่อใช้องค์ความรู้ด้านนาฏศิลป์ให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต

2. Management การบริหารจัดการหลักสูตร
 ผู้วิจัยใช้ Participation หลักการมีส่วนร่วม ในการบริหารจัดการหลักสูตร สร้างภาคีเครือข่ายจากทุกภาคส่วน รวมทั้งกำหนดแนวทางด้านบทบาท คุณสมบัตินักเรียนและความรู้ความสามารถของบุคลากรในหลักสูตรโดยมีบุคลากรในการพัฒนาหลักสูตร ดังต่อไปนี้
 2.1 ผู้บริหาร
 2.2 อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร อาจารย์ผู้สอน อาจารย์ที่ปรึกษา
 2.3 ผู้อำนวยการ ครูพี่เลี้ยง สถานฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู
 2.4 ผู้มีส่วนร่วมจากผู้นำชุมชน ท้องถิ่น
 2.5 นักศึกษา

3. Curriculum เอกสารหลักสูตร
การจัดการเรียนการสอน
 ผู้วิจัยใช้ Outcome-based education (OBE) เป็นกลยุทธ์ในการพัฒนาหลักสูตร
 3.1 หมวดที่ 1 ข้อมูลทั่วไป
 3.2 หมวดที่ 2 ข้อมูลเฉพาะของหลักสูตร
 3.3 หมวดที่ 3 ระบบจัดการศึกษา การดำเนินการ และโครงสร้างของหลักสูตร
 3.4 หมวดที่ 4 ผลการเรียนรู้ กลยุทธ์การสอนและการประเมินผล
 3.5 หมวดที่ 5 หลักสูตรในการประเมินผลนักศึกษา
 3.6 หมวดที่ 6 การพัฒนาคณาจารย์
 3.7 หมวดที่ 7 การประกันคุณภาพหลักสูตร
 3.8 หมวดที่ 8 การประเมิน และปรับปรุงการดำเนินการของหลักสูตร

4. Evaluation การประเมินผลโมเดลหลักสูตร
 ผู้วิจัยใช้แนวคิดของ Joint Committee on Standard of Educational Evaluation (1994) ประยุกต์ใช้ในการประเมินโมเดลในมาตรฐาน 4 ด้านคือ
 4.1 มาตรฐานด้านรรถประโยชน์ (Utility)
 4.2 มาตรฐานด้านความเป็นไปได้ (Feasibility)
 4.3 มาตรฐานด้านความเหมาะสม (Propriety)
 4.4 มาตรฐานด้านความถูกต้องแม่นยำ (Accuracy)

5. Implementation การนำไปใช้
 กระบวนการนำไปใช้ ผู้วิจัยได้กำหนดแนวทาง โดยมีวิธีนำไปใช้ใน 3 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้
 5.1 วิธีการสร้างหลักสูตร
 5.2 วิธีการนำหลักสูตรไปใช้
 5.3 วิธีการประเมินผลหลักสูตร

MANAGEMENT การบริหารจัดการหลักสูตร

Participation หลักการมีส่วนร่วม

ผู้วิจัยใช้ Participation หลักการมีส่วนร่วม ในการบริหารจัดการหลักสูตร สร้างภาคีเครือข่ายจากทุกภาคส่วน รวมถึงกำหนดแนวทางด้านบทบาท คุณสมบัตินี้ คุณลักษณะและความรู้ความสามารถของบุคลากรในหลักสูตรโดยมีบุคลากรในการพัฒนาหลักสูตร ดังต่อไปนี้

นิยามของบทบาทหน้าที่ คุณสมบัตินี้ คุณลักษณะและความรู้ความสามารถของบุคลากรโมเดลหลักสูตร ครุฑาภุศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

บทบาท

หมายถึง การทำตามหน้าที่ที่กำหนดไว้ กระทำตามสภาพของแต่ละบุคคล

หน้าที่

หมายถึง กิจที่ต้องกระทำ หรือสิ่งที่บุคคลจำเป็นต้องกระทำด้วยความรับผิดชอบ

คุณสมบัตินี้

หมายถึง คุณงามความดี ลักษณะพิเศษประจำตัวบุคคล

คุณลักษณะ

หมายถึง สิ่งที่บ่งบอกความดี หรือลักษณะประจำตัวของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

ความรู้ความสามารถ

หมายถึง สิ่งที่สั่งสมมาจากการศึกษาเล่าเรียน การค้นคว้าหรือประสบการณ์ รวมทั้งความสามารถเชิงปฏิบัติและทักษะความเข้าใจ หรือสารสนเทศที่ได้รับมาจากประสบการณ์ สิ่งที่ได้รับมาจากการได้ยิน ได้ฟัง การคิดหรือการปฏิบัติของวิชาในแต่ละสาขา

บทบาทหน้าที่ คุณสมบัติ คุณลักษณะ และความรู้ความสามารถของบุคลากร โมเดลหลักสูตรครูนาฏศิลป์ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

ผู้บริหาร

บทบาทหน้าที่

- วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของหลักสูตร
- กำหนดจุด มุ่งหมายของหลักสูตร
- กำหนดเนื้อหาและประสบการณ์การเรียนรู้
- นำหลักสูตรไปใช้
- พัฒนาการเรียนการสอนประกอบ ด้วยการคิดเป็นระบบ และวิธีการเชิงระบบบริหาร จัดการหลักสูตร
- ดูแลพร้อมทั้งหลักสูตร

คุณสมบัติ

- มีคุณวุฒิการศึกษาด้านนาฏศิลป์
- มีคุณวุฒิด้านการบริหารจัดการ

คุณลักษณะ

- เข้าใจหลักสูตร
- สร้างความรู้ ความเข้าใจกับคนในชุมชน ท้องถิ่นประสานงานกับผู้นำท้องถิ่น กรรมการ สถานศึกษา
- มีใจรักนาฏศิลป์
- มีจิตอาสา จิตสาธารณะ
- บริหารการเงินได้
- มีความเป็นผู้มีผู้นำ
- มีความคิดสร้างสรรค์
- มีคุณธรรมจริยธรรม
- มีภาวะผู้นำทางวิชาการ
- มีความสามารถวิเคราะห์ สังเคราะห์
- มีความพร้อมในการบริหารงาน
- มีความคิดริเริ่มในการพัฒนาหลักสูตร
- มีอัตลักษณ์ที่ชัดเจน
- มีความขยัน อดทน
- มีวิสัยทัศน์กว้างไกล
- นักพัฒนา

ความรู้ความสามารถ

- มีความรู้และทักษะทางการบริหาร
- มีความเชี่ยวชาญด้านนาฏศิลป์
- มีความรอบรู้ในศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น
- รับผิดชอบของชุมชนท้องถิ่น
- มีทักษะการสื่อสาร
- มีจิตวิทยาด้านชุมชน ด้านสื่อสารมวลชน
- มีความรู้ด้านการพัฒนาท้องถิ่น
- มีทักษะในการแก้ปัญหา
- สามารถเชื่อมโยงความรู้กับชุมชน ท้องถิ่นระดับชาติ
- สามารถสร้างสรรค์ เพิ่มมูลค่า พัฒนา ถ่ายทอดวัฒนธรรมได้

- สามารถวิเคราะห์ swot ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย จุดแข็ง จุดอ่อนของหลักสูตรได้
- สามารถออกแบบหลักสูตร พัฒนาการสอน การนิเทศ กำกับติดตาม โค้ชชิ่ง เพื่อให้หลักสูตรบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้
- สามารถบริหารจัดการวิชาการ การสอน การวิจัย ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

บทบาทหน้าที่ คุณสมบัติ คุณลักษณะ และความรู้ความสามารถของบุคลากร โมเดลหลักสูตรครูนาฏศิลป์ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

อาจารย์

อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

หมายถึง อาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีภาระ หน้าที่ ในการบริหาร พัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน

บทบาทหน้าที่

- บริหาร พัฒนาปรับปรุงคุณภาพหลักสูตรและการเรียน
- การสอนตามเกณฑ์มาตรฐานของหลักสูตร
- ทวนสอบผลการเรียนรู้ระดับหลักสูตร
- ประเมินคุณภาพของบัณฑิต

คุณสมบัติ

มีคุณวุฒิทางด้านนาฏศิลป์

ความรู้ความสามารถ

- มีความรู้ด้านการพัฒนา ปรับปรุงคุณภาพของหลักสูตร
- มีหลักการบริหารจัดการหลักสูตร ตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร
- มีความรู้เรื่องการทวนสอบ ผลการเรียนรู้ระดับหลักสูตร
- มีความรู้ด้านการประเมินคุณภาพ ของบัณฑิต

คุณลักษณะ

มีความรับผิดชอบในหน้าที่ การบริหาร พัฒนาหลักสูตรและ การเรียนการสอน

บทบาทหน้าที่ คุณสมบัติ คุณลักษณะ และความรู้ความสามารถของบุคลากร โมเดลหลักสูตรครุฑนาฏศิลป์ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

อาจารย์

อาจารย์ประจำหลักสูตร

หมายถึง อาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิตั้งตรงหรือสัมพันธ์กับ สาขาของหลักสูตรที่เปิดสอน ทำหน้าที่สอนและค้นคว้าวิจัย

บทบาทหน้าที่

- สอนและค้นคว้าวิจัย
- จัดทำแผนการสอน
- ดำเนินการสอน -ประเมินผลการสอน
- การให้ข้อมูลย้อนกลับและการเสริมแรงผู้เรียน
- พัฒนาบัณฑิต ตาม LOs และ Soft -skills
- ทวนสอบผลการเรียนรู้อัตโนมัติรายวิชา
- ทำความเข้าใจกับหลักสูตร ศึกษาภารกิจที่ต้องรับผิดชอบให้เป็นไปตามแผนการเรียนการสอนและนำเสนอผู้บริหารอย่างสม่ำเสมอ

ความรู้ความสามารถ

- เข้าใจหลักสูตร เชี่ยวชาญ ชำนาญด้านนาฏศิลป์
- มีความรู้ความสามารถด้านการสอน การถ่ายทอดความรู้ที่สอดคล้องตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร
- มีความรู้ด้านการค้นคว้าวิจัยด้านนาฏศิลป์
- มีความรู้และความ สามารถในการให้ข้อมูลย้อนกลับ และการเสริมแรงผู้เรียน
- มีความสามารถจัดทำแผนการสอนดำเนินการสอนประเมินผล การสอน
- สามารถทวนสอบผลการเรียนรู้อัตโนมัติรายวิชา
- มีความรู้ด้านการศึกษายุ่งทุกวัย
- มีการเรียนรู้ถึงชุมชน วิเคราะห์ สังเคราะห์
- สามารถทวนสอบผลการเรียนรู้อัตโนมัติรายวิชา
- มีความรู้ด้านการศึกษายุ่งทุกวัย
- มีการเรียนรู้ถึงชุมชน วิเคราะห์ สังเคราะห์
- มีประสบการณ์ในการสอนขั้นต้น
- บริหารวิชาการชุมชน ท้องถิ่น
- มีความรู้ทางศาสตร์ด้านท้องถิ่น
- รู้หลักการการประยุกต์ ใช้ความรู้ทางศิลปวัฒนธรรม การท้องถิ่น
- มีความสามารถทางด้านเทคโนโลยีที่ทันสมัย ในการสืบค้นข้อมูล
- มีความสามารถในการสื่อสาร และความสามารถทางด้านภาษาต่างประเทศ
- มีความรู้ในการติดต่อองค์ความรู้
- มีความรู้แนวทางการสื่อสาร การประชาสัมพันธ์และการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการใน ระดับชาติ และนานาชาติ
- มีความรู้ทางศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น
- มีกระบวนการสืบค้นภูมิปัญญาท้องถิ่น
- มีความสามารถในการปรับตัว กลมกลืน เข้ากับวัฒนธรรมที่มี การเปลี่ยนแปลง
- มีทักษะในการบูรณาการ
- มีประสบการณ์ด้านการบริการวิชาการ
- มีกระบวนการเข้าหาชุมชน
- มีความรู้ด้านการพัฒนาชุมชน ชุมชนมีส่วนร่วม
- สามารถสร้างเครือข่ายด้านการชุมชนเรียนรู้จากประชาชนชาวบ้าน
- สามารถถ่ายทอดความรู้สู่เครือข่ายตามแผนรับกและขั้นต้น เพื่อให้ บังคับความรู้ไปต่อของด้านารสอน

คุณสมบัติ

มีคุณวุฒิตั้งตรงหรือสัมพันธ์ กับหลักสูตรนาฏศิลป์

คุณลักษณะ

- พัฒนาศักยภาพตนเองอย่างต่อเนื่อง
- พัฒนาศักยภาพตนเองอย่างต่อเนื่อง
- เข้าใจอารยธรรมท้องถิ่นกับการศึกษา
- มีใจรักและเข้าใจความสนใจของนักศึกษา รู้เท่าทัน นักศึกษา
- มีความคิดสร้างสรรค์
- มีจิตวิญญาณเข้าใจผู้เรียน มีทักษะ มีจริยธรรม มีความเป็นธรรมกับศิษย์
- รักการเรียนรู้ พัฒนาตนเองอยู่เสมอ
- มีจิตวิญญาณความเป็นครู
- มีวุฒิภาวะทางอารมณ์
- มีสุนทรีย์
- เป็นนักกิจกรรม เข้ากับชุมชนได้
- มีความอดทน
- มีจิตสาธารณะ
- มีความเชื่อและความศรัทธาในศิลปวัฒนธรรม ท้องถิ่น
- เรียนรู้เห็นคุณค่าสิ่งที่มีอยู่ในชุมชนมาพัฒนา สร้างสรรค์ใหม่
- เป็นโค้ชที่ดีให้นักศึกษา
- มีทัศนคติที่ดี
- มีพลังในการทำงาน แอคทีฟอยู่เสมอ

บทบาทหน้าที่ คุณสมบัติ คุณลักษณะ และความรู้ความสามารถของบุคลากร โมเดลหลักสูตรครุฑนาฏศิลป์ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

อาจารย์

อาจารย์ที่ปรึกษา

หมายถึง อาจารย์ประจำหลักสูตร ที่มีหน้าที่ในการให้ คำปรึกษา ดูแล กำกับ ติดตาม นักศึกษาแต่ละชั้นปีในหลักสูตร

บทบาทหน้าที่

- การให้คำ ปรึกษา ดูแล กำกับ ติดตาม นักศึกษาแต่ละชั้นปีในหลักสูตร

คุณสมบัติ

- มีคุณวุฒิดรงหรือสัมพันธ์กับหลักสูตร นาฏศิลป์
- เป็นอาจารย์ที่รับผิดชอบหลักสูตร หรือเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตร นาฏศิลป์

คุณลักษณะ

- เป็นที่ปรึกษาที่ดี ให้คำแนะนำ คำปรึกษา การปฏิบัติกิจกรรมการเรียน การสอน และการใช้ชีวิต ในมหาวิทยาลัย
- การเป็นแบบอย่างในการเป็นครูที่ดี
- มีความอดทน
- มีจิตเมตตา
- มีความเป็นธรรม มีความยุติธรรม
- มีความเป็นกัลยาณมิตรที่ดีต่อศิษย์
- มีความเข้าใจนักศึกษา
- มีจิตวิทยาในการเป็นที่ปรึกษา

ความรู้ความสามารถ

- มีความรู้ในแผนการศึกษาของหลักสูตร
- มีความรู้ด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร หรือกิจกรรมต่างในหลักสูตร ที่นักศึกษาในความดูแลต้องเข้าร่วมกิจกรรม

บทบาทหน้าที่ คุณสมบัติ คุณลักษณะ และความรู้ความสามารถของบุคลากร โมเดลหลักสูตรครุฑนาฏศิลป์ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

📌 สถานฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

บทบาทหน้าที่	คุณสมบัติ
<ul style="list-style-type: none"> - เป็นสถานฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ที่สนับสนุนส่งเสริม ให้นักศึกษาได้พัฒนาความรู้ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ด้านนาฏศิลป์เมื่อพัฒนาท้องถิ่น - เป็นแหล่งเรียนรู้และศูนย์กลางในการพัฒนาท้องถิ่น 	<ul style="list-style-type: none"> - เป็นสถาบัน การศึกษาระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ทั้งรัฐบาลและเอกชนที่มีคุณภาพเป็นไปตามกระทรวงศึกษาธิการ

คณะกรรมการดำเนินงานฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

หมายถึง คณะกรรมการที่มหาวิทยาลัยแต่งตั้งเพื่อให้ทำหน้าที่เกี่ยวกับการจัดฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูภาคปฏิบัติให้นักศึกษา

บทบาทหน้าที่	คุณสมบัติ
<ul style="list-style-type: none"> - ติดต่อประสานงานกับนักศึกษาหน่วยฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ครูพี่เลี้ยง ผู้บริหารสถานศึกษา อาจารย์มหาวิทยาลัย และผู้ที่เกี่ยวข้อง - จัดทำเอกสารคู่มือและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู - เป็นที่ปรึกษาให้กับนักศึกษาฝึกสอนในทุกเรื่องขณะฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู - แนะนำระเบียบปฏิบัติราชการ ระเบียบวินัยครูและจรรยาบรรณวิชาชีพครู - พิจารณาคัดเลือกหน่วยฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูให้เหมาะสมกับตามที่คุรุสภากำหนด - ควบคุม กำกับ ดูแล ความประพฤติของนักศึกษาฝึกสอน - แนะนำนักศึกษาเกี่ยวกับการปฏิบัติงานประสานความร่วมมือ อำนาจความสะดวกรวบรวมข้อมูลและข้อเสนอแนะของครูอาจารย์และผู้ที่เกี่ยวข้องนำมาปรับปรุงการเรียน การสอน - จัดการปฐมนิเทศเพื่อเตรียมความพร้อมให้นักศึกษาที่จะออกไปปฏิบัติงานฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู 	<div style="text-align: center;"> </div> <ul style="list-style-type: none"> - มีความรู้ตรงหรือสัมพันธ์กับหลักสูตรนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น
<p>คุณลักษณะ</p> <div style="text-align: center;"> </div> <ul style="list-style-type: none"> - มีจิตสาธารณะ - มีความเมตตากรุณาต่อนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู - มีการปรับตัว พัฒนาการอยู่เสมอเพื่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมท้องถิ่น 	

ความรู้ความสามารถ

<ul style="list-style-type: none"> - มีความรู้ความ สามารถในการจัดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ - มีความรู้ด้านจัดทำเอกสารคู่มือและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู - สามารถเป็นที่ปรึกษาให้กับนักศึกษาฝึกสอนในทุกเรื่องขณะฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู - สามารถพิจารณาคัดเลือกหน่วยฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูให้เหมาะสมกับตามที่คุรุสภากำหนด - มีความรู้ควบคุม กำกับ ดูแล ความประพฤติของนักศึกษาฝึกสอน - สามารถแนะนำนักศึกษาเกี่ยวกับการปฏิบัติงานประสานความร่วมมือ อำนาจความสะดวก 	<ul style="list-style-type: none"> - มีความรู้ด้านการรวบรวมข้อมูลและข้อเสนอแนะของครู อาจารย์และผู้ที่เกี่ยวข้องนำมาปรับปรุงการเรียนการสอน - มีความรู้ด้านจัดการปฐมนิเทศเพื่อเตรียมความพร้อมให้นักศึกษาที่จะออกไปปฏิบัติงานฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู - สามารถติดต่อประสานงานกับนักศึกษาหน่วยฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ครูพี่เลี้ยง ผู้บริหารสถานศึกษา อาจารย์มหาวิทยาลัย และผู้ที่เกี่ยวข้องครู และจรรยาบรรณวิชาชีพครู - สามารถแนะนำระเบียบปฏิบัติราชการระเบียบวินัย
--	---

บทบาทหน้าที่ คุณสมบัติ คุณลักษณะ และความรู้ความสามารถของบุคลากร โมเดลหลักสูตรครุฑนาฏศิลป์ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

สถานฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

อาจารย์นิเทศประจำหลักสูตรของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

หมายถึง อาจารย์ที่ได้รับมอบหมายจากมหาวิทยาลัยราชภัฏกัญ เป็นผู้ช่วยเหลือแนะแนวทางให้คำปรึกษาในการจัดการเรียนการสอน นิเทศการสอน กำกับติดตามการสอนของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

บทบาทหน้าที่

- ให้คำแนะนำช่วยเหลือนักศึกษาฝึกสอนในด้านการสอน การปกครองชั้นเรียน การจัดห้องเรียน การจัดกิจกรรมและการบริการทางวิชาการแก่ชุมชน
- สังเกตการสอนของนักศึกษาฝึกสอนและช่วยเหลือให้คำ แนะนำ แก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ในการสอน
- แนะนำนักศึกษาเกี่ยวกับการจัดหาเอกสารสื่อการเรียนและการใช้สื่อการเรียนตลอดจนวิทยากรต่าง ๆ
- แนะนำการกำหนดการสอนและการทำบันทึกแผนการสอน
- วัตถุประสงค์ประเมิน ผลการฝึกสอนของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู
- จัดปฐมนิเทศเพื่อเตรียมตัวนักศึกษาให้พร้อมที่จะออกไปปฏิบัติงานฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู
- แนะนำนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ครูพี่เลี้ยง ผู้บริหารสถานศึกษา ในการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษามาใช้ในงานด้านต่าง ๆ
- รับทราบปัญหา ปรึกษาหารือ และร่วมวางแผนกับทางโรงเรียนฝึกสอนและผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อแก้ไขและพัฒนาทางด้านต่างๆของนักศึกษา

คุณสมบัติ

- มีความรู้ทางด้านนาฏศิลป์
- เป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรและอาจารย์ผู้สอนหลักสูตรนาฏศิลป์

คุณลักษณะ

- รับทราบปัญหา ปรึกษาหารือ และร่วมวางแผนกับทางโรงเรียนฝึกสอนและผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อแก้ไขและพัฒนาทางด้านต่างๆของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู
- มีจิตเมตตา
- มีจิตสาธารณะ
- มีความใฝ่รู้ ชี้นำตนเองอยู่เสมอ
- มีมนุษยสัมพันธ์ดี ปรับตัวเก่ง

ความรู้ความสามารถ

- สามารถให้คำแนะนำช่วยเหลือนักศึกษาฝึกสอนในด้านการสอน
- มีความสามารถด้านการสังเกตการสอนของนักศึกษาฝึกสอนและช่วยเหลือให้คำแนะนำ แก้ไขข้อบกพร่อง ต่าง ๆ ในการสอน การปกครองชั้นเรียน การจัดห้องเรียน การจัดกิจกรรมและการบริการทางวิชาการแก่ชุมชน
- มีทักษะในการแก้ปัญหา
- สามารถแนะนำนักศึกษาเกี่ยวกับการจัดหาเอกสารสื่อการเรียนและการใช้สื่อการเรียนตลอดจนวิทยากรต่าง ๆ
- สามารถแนะนำการกำหนด การสอนหรือกำหนดการสอนและการทำบันทึกแผนการสอน
- มีความรู้ด้านการจัดปฐมนิเทศเพื่อเตรียมตัวนักศึกษาให้พร้อมที่จะออกไปปฏิบัติงานฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู
- มีความรู้ด้านการวัดผลและประเมินผลการฝึกสอนของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู
- สามารถแนะนำนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ครูพี่เลี้ยง ผู้บริหาร สถานศึกษา ในการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษามาใช้ในงานด้านต่าง ๆ

บทบาทหน้าที่ คุณสมบัติ คุณลักษณะ และความรู้ความสามารถของบุคลากร โมเดลหลักสูตรครูนาฏศิลป์ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

สถานฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

ผู้บริหารสถานศึกษาหรือหัวหน้าสถานศึกษา

หมายถึง ผู้อำนวยการโรงเรียน หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย ให้ปฏิบัติราชการแทนในโรงเรียน นั้น ๆ

บทบาทหน้าที่

- ให้การปฐมนิเทศแก่นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู โดยแนะนำให้อำนาจบุคคลสถานที่ ตลอดจนเครื่องมือเครื่องใช้ต่าง ๆ ในโรงเรียน และมอบหมายงานสอนให้แก่ นักศึกษา
- ให้ความคุ้มครอง ดูแลที่อยู่อาศัย และรักษาความปลอดภัยให้แก่ นักศึกษาฝึกสอน
- สอดส่องสังเกตและให้คำแนะนำชี้แจงข้อบกพร่อง ตลอดจนแนะแนวทางแก้ไขแก่นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เช่น การสอนการจัดกิจกรรมและความประพฤติ
- ส่วนมือกับอาจารย์นิเทศครูพี่เลี้ยง และ นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูวางแผนพัฒนาโรงเรียน
- แนะนำบุคคลสำคัญในท้องถิ่นกิจกรรมต่าง ๆ ในท้องถิ่น
- ส่งเสริมสัมพันธ์ภาพอันดีงามระหว่าง นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูกับนักเรียน ครูพี่เลี้ยง บุคลากรในสถานศึกษา ตลอดจนเจ้าหน้าที่ ผู้ปกครอง และคนในชุมชน
- รายงานอาจารย์นิเทศ หรือฝ่ายฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู คณะครูศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ เมื่อมีปัญหาดังกล่าว เกี่ยวกับ นักศึกษาฝึกสอนเกิดขึ้น
- ประชุมชี้แจง แนะนำ อบรมระเบียบปฏิบัติงานของโรงเรียน ตลอดจนปฏิบัติงานในหน้าที่ราชการให้แก่ นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู
- ให้อิโชนแนะแนวมหาวิทยาลัยเพื่อปรับปรุงโครงการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูให้ดีขึ้น

คุณสมบัติ

- มีประสบการณ์ในการบริหารสถานศึกษา
- มีคุณวุฒิทางด้านการบริหารการศึกษา

คุณลักษณะ

- นักสร้างสรรค์
- นักการสื่อสาร
- นักคิดวิเคราะห์
- สร้างชุมชน
- การมีวิสัยทัศน์
- การสร้างความร่วมมือ และการติดต่อ
- สร้างพลังเชิงบวก
- มีความเชื่อมั่น
- มีความมุ่งมั่นและความพากเพียร
- มีความเต็มใจที่จะเรียนรู้
- ต้องเป็นนักประกอบการ คิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม
- นักริเริ่มงาน
- การเยี่ยมเยียนเยี่ยมตัว
- เป็นต้นแบบที่ดี
- การสร้างวิสัยทัศน์เพื่อความสำเร็จทางการสำหรับนักเรียน
- สร้างบรรยากาศที่อบอุ่นเพื่อการศึกษ
- การปลูกฝังภาวะผู้นำให้กับบุคคลอื่น
- การปรับปรุงการเรียนการสอน
- การมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี

ความรู้ความสามารถ

- มีความรู้ด้านการบริหารสถานศึกษา
- มีความรู้ด้านการปฐมนิเทศแก่นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู โดยแนะนำให้อำนาจบุคคลสถานที่ ตลอดจนเครื่องมือเครื่องใช้ต่าง ๆ ในโรงเรียน และมอบหมายงานสอนให้แก่ นักศึกษา
- ให้ความคุ้มครอง ดูแลที่อยู่อาศัย การกินอยู่หลับนอนและรักษาความปลอดภัยให้แก่ นักศึกษาฝึกสอน
- สามารถสอดส่องสังเกตและให้คำแนะนำชี้แจงข้อบกพร่อง ตลอดจนแนะแนวทางแก้ไขแก่นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เช่น การสอนการจัดกิจกรรมและความประพฤติ
- ส่วนมือกับอาจารย์นิเทศครูพี่เลี้ยง และ นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูวางแผนพัฒนาโรงเรียน
- สามารถแนะนำบุคคลสำคัญในท้องถิ่นกิจกรรมต่าง ๆ ในท้องถิ่น
- สามารถส่งเสริมสัมพันธ์ภาพอันดีงามระหว่าง นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูกับนักเรียน ครูพี่เลี้ยง บุคลากรในสถานศึกษา ตลอดจนเจ้าหน้าที่ ผู้ปกครอง และคนในชุมชน
- มีความสามารถในการสร้างแรงบันดาลใจ

บทบาทหน้าที่ คุณสมบัติ คุณลักษณะ และความรู้ความสามารถของบุคลากร โมเดลหลักสูตรครุฑนาฏศิลป์ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

ครูพี่เลี้ยง

หมายถึง ครู อาจารย์ที่ประจำชั้นหรือประจำวิชาที่ได้รับมอบหมายจากผู้บริหารสถานศึกษา ให้มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

บทบาทหน้าที่

-ให้คำแนะนำเกี่ยวกับบริบทของโรงเรียน -แนะนำการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน และการปกครองชั้นเรียน -เปิดโอกาสให้นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูได้สังเกตการสอน -ช่วยเหลือแนะนำวิธีการสอนและการทำกิจกรรมต่าง ๆ -ให้คำแนะนำ ในเรื่องการทำการสอน การทำโครงการการทำวิจัยในชั้นเรียน -สังเกตการสอนและการทำงานของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูอย่างสม่ำเสมอ -ช่วยเหลือให้คำแนะนำด้านการจัดทำสื่อการเรียนการสอน -ตรวจสอบบันทึกแผนการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู	-ปรึกษาหารือและวางแผนร่วมกับอาจารย์นิเทศจากมหาวิทยาลัย -วัดผลและประเมินผลการฝึก -เป็นตัวอย่างแก่นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ในการชักชวนให้ประชาชนสนใจและให้ความร่วมมือกับโรงเรียนในการพัฒนาโรงเรียนและท้องถิ่น -กระตุ้นและแนะนำการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษามาใช้กับงานในด้านต่าง ๆ -ให้คำปรึกษาและแนะนำนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เกี่ยวกับการปฏิบัติตนให้เหมาะสมกับการเป็นครู

คุณสมบัติ	คุณลักษณะ
<div style="display: flex; align-items: center;"> <ul style="list-style-type: none"> -มีความรู้ด้านศึกษาศาสตร์ นาฏศิลป์ -มีประสบการณ์ในการสอน นาฏศิลป์ในสถานศึกษาระดับ 1 ปีขึ้นไป -มีประสบการณ์ในการเป็นครูพี่เลี้ยงสาขาวิชา นาฏศิลป์ </div>	<ul style="list-style-type: none"> - มีความจริงใจ ทำด้วยใจ - มีความเมตตาต่อนักศึกษา - มีความเข้าใจนักศึกษา รู้วิธีการแก้ปัญหา - มีความคิดสร้างสรรค์ - มีคุณธรรม จริยธรรม - เป็นแบบอย่างในการสอน การถ่ายทอด การควบคุมชั้นเรียน นำการทำกิจกรรมเสริมหลักสูตร - เก่งด้านการสอน การถ่ายทอด วัฒนธรรมท้องถิ่น - มีทัศนคติที่ดี - มีจิตอาสา
ความรู้ความสามารถ	
<div style="display: flex; align-items: center;"> </div> <ul style="list-style-type: none"> -มีองค์ความรู้ด้านนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น - มีองค์ความรู้ด้านวัฒนธรรมท้องถิ่นของตน - สามารถบูรณาการความรู้เข้ากับความหลากหลายทางวัฒนธรรม - เข้าใจหลักสูตร -มีความสามารถด้านการเข้าหาชุมชน ท้องถิ่น - มีทักษะการสอน - มีความเป็นผู้นำ - มีความสามารถสร้างสุนทรียในโรงเรียนได้ - มีความสามารถดูแล สนับสนุนนักศึกษา 	<ul style="list-style-type: none"> -เข้าใจบริบทของท้องถิ่น สังคม - อ่านนัยความสอดคล้องและสร้างความเข้าใจในการฝึกประสบการณ์ของนักศึกษา - มีความรู้ในหลักการการบูรณาการความรู้กับท้องถิ่น - มีความรู้เชิงคอนเทนต์ ปรับตัวกับชุมชนได้ - สามารถแนะนำแนวทางในการพัฒนาท้องถิ่นให้นักศึกษาได้ -มีความสามารถในการจัดกิจกรรมพิเศษ สอดคล้องกับชุมชน วัด ท้องถิ่น

บทบาทหน้าที่ คุณสมบัติ คุณลักษณะ และความรู้ความสามารถของบุคลากร โมเดลหลักสูตรครุฑนาฏศิลป์ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

สถานฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

หมายถึง นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา

บทบาทหน้าที่

- แสวงหาความรู้ในเนื้อหาวิชาและศึกษารูปแบบการจัดเตรียมผู้ใหม่ๆและนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ในการจัดการเรียนรู้
- เอาใจใส่ในการสอน และการปกครองนักเรียนให้อยู่ในระเบียบวินัย
- พยายามเรียนรู้ถึงความเป็นไปในชั้นที่ตนเข้าสอนให้มากที่สุดโดยยึดเฉพาะการศึกษารายบุคคล
- นำสิ่งดีและนำในการปฏิบัติงานจากอาจารย์ผู้ชี้ทางโรงเรียนและอาจารย์นิเทศมาปรับใช้
- รับผิดชอบต่องานในหน้าที่ไม่ทอดทิ้งให้เกิดความบกพร่องเสียหายทั้งงานที่ได้รับมอบหมายจากฝ่ายฝึกและจากมหาวิทยาลัย
- ออกช่วยเหลืองานประจำเขตในชุมชน ที่ท้องถิ่น เพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้และเพื่อแสดงความมีน้ำใจในตรีโดยได้รับความชื่นชมจากหน่วยฝึก
- วางตนให้เหมาะสมกับสถานการณ์และประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี
- ปฏิบัติตน ตามระเบียบข้อบังคับของการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูด้วยเคร่งครัด

คุณสมบัติ

- นักศึกษาชั้นปีที่ 4 หลักสูตรนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น
- ลงทะเบียนในรายวิชาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครุนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

คุณลักษณะ

- มีเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพครู
- ตระหนักถึงความสำคัญของวิชาชีพครู
- มีความรักและศรัทธาในวิชาชีพครู
- มีความมั่นใจในการออกไปฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู
- แต่งกายให้ถูกต้องตามระเบียบของโรงเรียน
- มีกิริยามารยาทที่ดี
- มีความรับผิดชอบและตรงต่อเวลา
- มีความมั่นคงทางอารมณ์การฟังความคิดเห็นของผู้อื่น
- มีความกระตือรือร้นความมีมนุษยสัมพันธ์ต่อบุคคล ในสังคม - มีความเชื่อมั่นในตนเอง
- มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

ความรู้ความสามารถ

- มีความสามารถในการบริหารเวลาในการทำงาน
- มีทักษะการใช้ภาษาและการสื่อสาร
- ปฏิบัติตนต่อนักเรียนได้เหมาะสม
- สามารถเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ของโรงเรียน
- สามารถใช้เทคนิคการปกครองนักเรียน การปฏิบัติหน้าที่ครูตามจรรยาบรรณวิชาชีพ
- เข้าใจปัญหาของนักเรียน
- มีการใช้จิตวิทยาการให้แรงเสริม การช่วยเหลือปัญหาให้นักเรียน
- มีความรู้การเขียนบันทึกและข้อความในการสื่อสาร
- สามารถดูแลนักเรียนในฐานะอาจารย์ประจำชั้น

- มีความรู้การจัดกิจกรรมโฮมรูม
- มีความรู้การจัดปายนิเทศ
- มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร
- มีความรู้การจัดทำแผนการจัด การเรียนรู้ระยะยาว การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้รายคาบมีความรู้การจัดทำ สื่อการเรียนรู้
- การใช้สื่อการ การเรียนรู้ การใช้เทคนิคการสอน การส่งเสริมนักเรียนที่เรียนเก่ง
- สามารถช่วยเหลือนักเรียนที่เรียนอ่อนสร้างแบบฝึกหัด สร้างข้อสอบ การวัดผลและประเมินผล การจัดกิจกรรมวิชาการ

บทบาทหน้าที่ คุณสมบัติ คุณลักษณะ
และความรู้ความสามารถของบุคลากร
โมเดลหลักสูตรครุฑนาฏศิลป์ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

ผู้มีส่วนร่วมในการผลิตบัณฑิต

เจ้าหน้าที่ของหลักสูตร

บทบาทหน้าที่

- สนับสนุนด้านเอกสารของหลักสูตร
- สนับสนุนด้านการทำงานของอาจารย์ผู้สอน
- สนับสนุนด้านการเรียนการสอน และกิจกรรมของนักศึกษา

คุณสมบัติ

- สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี
ทางด้านการศึกษา หรือทางด้าน
นาฏศิลป์

คุณลักษณะ

- มีใจรักด้านงานการบริการการ
สนับสนุน ส่งเสริม
- รักการเรียนรู้พัฒนาตนเองด้าน
ความรู้อย่างสม่ำเสมอ
- มีความอดทน
- มีจิตสาธารณะ
- มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี

ความรู้ความสามารถ

- มีความรู้ด้านการจัดทำเอกสารของหลักสูตร
- มีความรู้ด้านนาฏศิลป์
- มีความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม ชุมชน ท้องถิ่น
- สามารถรับฟังความคิดเห็นของบุคลากร
ในหลักสูตรได้

บทบาทหน้าที่ คุณสมบัติ คุณลักษณะ และความรู้ความสามารถของบุคลากร โมเดลหลักสูตรครุฑนาฏศิลป์ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

ผู้มีส่วนร่วมในการผลิตบัณฑิต

ภาคีเครือข่าย

- 1) เครือข่ายสถาบันศาสนา พระสงฆ์
- 2) เครือข่ายครู
- 3) เครือข่ายศิลปิน ปรากฏ์ชาวบ้าน
- 4) เครือข่ายด้านสาธารณสุข สุขภาพ
- 5) เครือข่ายนักธุรกิจ องค์กรเอกชน
- 6) เครือข่ายสถานประกอบการ องค์กรวิชาชีพ ด้านอาชีพต่างๆ
- 7) เครือข่ายสื่อมวลชน
- 8) เครือข่ายผู้นำ ผู้นำชุมชน ผู้นำสตรี ผู้นำเยาวชน ผู้นำผู้สูงอายุ ผู้นำกองทุนหมู่บ้าน
- 9) เครือข่ายองค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

- 1. มีส่วนร่วมในการเป็นกรรมการจัดทำแผนพัฒนาหลักสูตรหรือ กฏ ระเบียบ ข้อบังคับของหลักสูตร
- 2. มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษากำหนดสาระของหลักสูตร เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน ท้องถิ่น และสังคม
- 3. เป็นแหล่งการเรียนรู้ สร้างเครือข่ายการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์จากสถานการณ์จริง
- 4. ให้การสนับสนุนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของหลักสูตร
- 5. การร่วมสนับสนุนทรัพยากรเพื่อการศึกษา
- 6. มีส่วนร่วมในการกำกับดูแล ตรวจสอบและประเมินผลการจัดการศึกษาของหลักสูตร และให้ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาคุณภาพของหลักสูตร

คุณสมบัติ

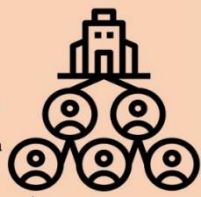
คุณลักษณะ

เป็นองค์กรที่มีความพร้อมในการให้ความร่วมมือกับหลักสูตร

- ทำความเข้าใจกับเครือข่ายประชาชนที่มีสิทธิ์เข้าร่วมเป็นคณะกรรมการในหลักสูตร
- เข้าใจบทบาทหน้าที่ของตน เพราะการเป็นกรรมการไม่ใช่เรื่องของอภิสิทธิ์ส่วนตัว แต่เป็นการเพื่อประโยชน์ส่วนรวม
- ทำความเข้าใจกับเครือข่ายประชาชนที่มีสิทธิ์เข้าร่วมเป็นคณะกรรมการในหลักสูตร
- เข้าใจบทบาทหน้าที่ของตน เพราะการเป็นกรรมการไม่ใช่เรื่องของอภิสิทธิ์ส่วนตัว แต่เป็นการเพื่อประโยชน์ส่วนรวมกรรมการมีหน้าที่กำกับ ดูแล ให้ผู้บริหารหลักสูตร อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาทำหน้าที่ของตนได้อย่างมีประสิทธิภาพ เกิดประโยชน์ต่อผู้เรียน
- การมีส่วนร่วมรับภาระค่าใช้จ่ายทางการศึกษาตามความเหมาะสมและความจำเป็น
- มีส่วนร่วมเรียกร้องคุณภาพทางการศึกษาที่เป็นมาตรฐาน ทักท้วง ดักเตือน หรือให้ข้อมูลเกี่ยวกับอาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา

ความรู้ความสามารถ

- มีความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรครุฑนาฏศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น
- มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบการเรียนการสอน การบริหารและการจัดการศึกษา ระบบการประกันคุณภาพ การจัดทำหลักสูตร การประเมินคุณภาพการศึกษา การระดมทรัพยากรการเงินและบุคคลเพื่อสนับสนุนการจัดการศึกษา
- สามารถนำประสบการณ์ ความรอบรู้ ความชำนาญ และภูมิปัญญาท้องถิ่นของบุคคลมาใช้ เพื่อให้เกิดประโยชน์ทางการศึกษาและยกย่องเชิดชูผู้ที่ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษา
- บุคคล ครอบคลุม ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่นร่วมสนับสนุนการศึกษาได้ โดยร่วมกันให้ความรู้หรือประสบการณ์ในฐานะทรัพยากรบุคคลหรือภูมิปัญญาท้องถิ่น หรือสนับสนุนโดยการบริจาคทรัพย์สิน หรือทรัพยากรอื่นให้แก่หลักสูตร
- สามารถร่วมประเมินคุณภาพของบุคคลและสถานศึกษา รวมทั้งร่วมยกย่องเชิดชูเกียรติครูและบุคลากรทางการศึกษาที่เป็นแบบอย่างที่ดีของสังคมด้วย

บทบาทหน้าที่ คุณสมบัติ คุณลักษณะ และความรู้ความสามารถของบุคลากร โมเดลหลักสูตรครุฑนาฏศิลป์ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

ผู้เรียน

บทบาทหน้าที่

- ศึกษาหลักสูตรครุฑนาฏศิลป์ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น
- มีส่วนร่วมในการวางแผนการจัดกระบวนการเรียนรู้ร่วมกับผู้ปกครองและอาจารย์ผู้สอน
- วางแผนการเรียนรู้ของตนเอง
- มีความรับผิดชอบ ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์และบริหารจัดการเรียนรู้ของตนเองให้มีคุณภาพ
- ปฏิบัติตนเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ รู้วิธีแสวงหาความรู้พร้อมทั้งสามารถสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง
- มีการประเมินและพัฒนาดตนเองให้ก้าวหน้าอย่างต่อเนื่อง
- มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับอาจารย์และเพื่อนโดยช่วยเหลือเอื้อเอื้อเพื่อเผื่อซึ่งกันและกัน

คุณสมบัติ

- สำเร็จการ ศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือทางด้านสายวิชาชีพ
- มีความสนใจ มีใจรักด้านนาฏศิลป์ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

คุณลักษณะ

ด้านตนเอง

- มีใจรักทางด้านนาฏศิลป์ มีพรสวรรค์และพรแสวง พร้อมที่จะพัฒนาทักษะด้านนาฏศิลป์
- ยอมรับการเปลี่ยนแปลงหรือแนวคิดใหม่ๆ
- นำตนเองให้เกิดการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการจัดการเรียนรู้
- ฝึกฝนทักษะด้านเทคโนโลยีในการสืบค้นข้อมูลด้วยสื่อออนไลน์
- ภูมิใจในอารยธรรม รุ่งและตระหนักในฐานะรากวัฒนธรรมของตนเอง
- ปฏิบัติดี มีวินัย เชี่ยวชาญในศาสตร์ของตนเอง
- มีความพร้อมในการเรียน
- มีความคิดสร้างสรรค์ พร้อมนำความรู้มาต่อยอดในการวิจัยและสร้างสรรค์งานใหม่ทั้งเผยแพร่และจดลิขสิทธิ์
- มีความอดทน พยายาม

ด้านสังคม

- ใจกว้าง ยอมรับฟังความคิดเห็นจากผู้อื่น
- เรียนรู้กับชุมชน ท้องถิ่น ระบุบุคคลในท้องถิ่น รู้จักทรัพยากรธรรมชาติ
- มีความรักในท้องถิ่น ภูมิใจในท้องถิ่น
- มีความเชื่อ ศรัทธาในศิลปวัฒนธรรม รักการเรียนรู้ กล้าออกจากรอบ พัฒนาตนเองด้านต่างๆ
- ตระหนักให้เห็นถึงคุณค่าในท้องถิ่น
- สำนึกรักบ้านเกิด รักท้องถิ่น มีความภาคภูมิใจในท้องถิ่นของตนเอง
- มีจิตสาธารณะ มีจิตอาสา

ความรู้ความสามารถ

- มีความสามารถในการปรับตัวให้รู้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลง
- สามารถวางแผนและดำเนินกิจกรรมเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง
- สามารถศึกษาแผนการเรียน วิธีการเรียน พร้อมที่จะเรียนรู้
- มีความรู้เรื่องการบูรณาการ การประยุกต์ใช้
- มีความสามารถในการแก้ปัญหา แก้ไขสถานการณ์ต่างๆได้
- มีหลักคิดในการเรียนรู้ตลอดชีวิต
- เป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี โดยพัฒนางานด้วยกระบวนการกลุ่มและทำงานเป็นทีม
- เป็นผู้มีความรู้ มีสติ ปัญญาพร้อมในการพัฒนา
- มีองค์ความรู้ด้านนาฏศิลป์พร้อมในการออกไปพัฒนาท้องถิ่น
- มีทักษะในการสื่อสาร
- มีทักษะในการปรับตัว
- มีความพร้อมในการเรียน พร้อมลงพื้นที่ภาคสนาม
- มีความสามารถในการเรียนรู้วิธีการนำไปใช้ ผูกโยงกับการท่องเที่ยว เศรษฐกิจสร้างสรรค์

การนำโมเดลหลักสูตรครุฑศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ไปใช้เป็นต้นแบบและแนวทางในการพัฒนาหลักสูตร

การนำไปใช้

1. วิธีการสร้างหลักสูตร

วิธีการสร้างหลักสูตรครุฑศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นมีขั้นตอน 3 ขั้นตอนดังนี้

1) การศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาหลักสูตรครุฑศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ควรวิเคราะห์ถึง ข้อมูลด้านนโยบายและเป้าประสงค์ของการศึกษา วิเคราะห์องค์ประกอบและโครงสร้างของหลักสูตรครุฑศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น วิเคราะห์สภาพและปัญหาทางเศรษฐกิจ สังคมและการเมืองของชุมชน ท้องถิ่น วิเคราะห์กระบวนการเรียนการสอนและวิเคราะห์ทรัพยากรอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้และอาคารสถานที่ เพื่อเป็นข้อมูลเบื้องต้นในการสร้างหลักสูตร

2) กำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรครุฑศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นให้สอดคล้องกับความต้องการในการผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ ความสามารถ มีทักษะ เจตคติ อัตลักษณ์และคุณลักษณะของครุฑศิลป์ เพื่อสามารถสร้างสรรค บุรณการ ประยุกต์ใช้องค์ความรู้ พัฒนา ป้องกันและแก้ปัญหาด้านการศึกษา สุขภาพ จิตใจ วัฒนธรรม สังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม ประชาธิปไตยสอดคล้องกับความต้องการของคนในชุมชน ท้องถิ่นแต่ละบริบทของภูมิภาคต่างๆ

3) เลือกเนื้อหาสาระและประสบการณ์การเรียนรู้ นักพัฒนาหลักสูตรควรทราบ หลักเกณฑ์การเลือกเนื้อหาสาระและประสบการณ์การเรียนรู้ การจัดเนื้อหาสาระ และประสบการณ์การเรียนรู้ การกำหนดแนวทางการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ โดยหลักสูตรครุฑศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นมีจุดเน้นโดยใช้การประเมินการเรียนรู้ตามสภาพจริง เป็นการประเมินผลหลักสูตร

2. วิธีการนำหลักสูตรไปใช้

วิธีการนำหลักสูตรไปใช้ เป็นการนำอุดมการณ์ จุดมุ่งหมาย เนื้อหาวิชา ประสบการณ์ของหลักสูตรที่ถูกคิดสรรคไปสู่การพัฒนาผู้เรียน โดยมีกระบวนการ และขั้นตอนเพื่อให้การใช้หลักสูตรเกิดประสิทธิภาพ คือ

- 1) ประชาสัมพันธ์หลักสูตร
- 2) เตรียมบุคลากรผู้มีส่วนร่วมในหลักสูตร อาจารย์ผู้สอน ภาคเครือข่าย ผู้บริหารสถานศึกษา ครูพี่เลี้ยงและผู้เรียน
- 3) เตรียมแหล่งเรียนรู้ สื่อ อุปกรณ์การสอน เครื่องมือประเมิน การบริหารและบริการหลักสูตร
- 4) ดำเนินการสอนตามหลักสูตร
- 5) มีเทคนิคการใช้หลักสูตร

โดยการนำหลักสูตรครุฑศิลป์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นไปใช้ ผู้พัฒนาหลักสูตรควรทราบถึงความหมายของการนำหลักสูตรไปใช้ หลักสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการนำหลักสูตรไปใช้ งานบริหารและบริการหลักสูตร งานดำเนินการเรียน การสอนตามหลักสูตร งานสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตรการจัดตั้งศูนย์ วิชาการเพื่อสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตร บทบาทหน้าที่ของผู้บริหาร อาจารย์ผู้สอน ในการนำหลักสูตรไปใช้เพื่อสามารถนำหลักสูตรไปใช้ให้เกิด ประสิทธิภาพ

3. การประเมินหลักสูตร

การประเมินหลักสูตรเป็นการพิจารณาคุณค่าของหลักสูตรโดยอาศัย การรวบรวมข้อมูลและใช้ข้อมูลจากการวัดในแง่มุมต่างๆ ของสิ่งที่ประเมินเพื่อนำ มาพิจารณาร่วมกัน และสรุปว่าจะให้คุณค่าของหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นมาเป็น เป็นอย่างไรมีคุณภาพดีหรือไม่เพียงใดหรือได้ผลตรงตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดหรือไม่ มีส่วนใดที่จะต้องปรับปรุงแก้ไข โดยนักพัฒนาหลักสูตรควรศึกษาจุดมุ่งหมายของ การประเมินหลักสูตรที่ต้องการประเมิน ลักษณะสำคัญของ การประเมินหลักสูตร ซึ่งการประเมินจะมี 4 ประเด็นที่สำคัญ คือ

- 1) การประเมินเอกสารหลักสูตร
- 2) การประเมินการใช้หลักสูตร
- 3) การประเมินผลสัมฤทธิ์ของหลักสูตร
- 4) การประเมินระบบหลักสูตร

โดยมีระยะเวลาในการประเมินหลักสูตร คือ

- 1) การประเมินก่อนนำหลักสูตรไปใช้
- 2) การประเมินระหว่างดำเนินการใช้หลักสูตร
- 3) การประเมินหลังการใช้หลักสูตร
- 4) การประเมินหลักสูตรทั้งระบบ

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	สุนิษา สุกิน
วัน เดือน ปี เกิด	21 กุมภาพันธ์ 2527
สถานที่เกิด	อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก
ที่อยู่ปัจจุบัน	7 หมู่ 7 ตำบลพะวอ อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก

